

MARȚI 15 FEBRUARIE 2011

PREZIDEAZĂ: LIBOR ROUČEK

Vicepreședinte

(Ședința a fost deschisă la ora 9.00)

1. Deschiderea ședinței

2. Dezbateri asupra cazurilor de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept (anunțarea propunerilor de rezoluție depuse): a se vedea procesul-verbal

3. Standarde de performanță privind emisiile pentru vehiculele utilitare ușoare noi (dezbateri)

Președintele. - Următorul punct este raportul întocmit de Martin Callanan, în numele Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, referitor la propunerea de regulament al Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unor standarde de performanță pentru vehiculele utilitare ușoare noi, în cadrul abordării integrate a Comunității în vederea reducerii emisiilor de CO₂ generate de vehiculele ușoare (COM (2009) 0593 - C7-0271/2009 - 2009/0173 (COD)) (A70287 / 2010).

Martin Callanan, raportor. – Dle președinte, mă bucur că pot deschide dezbateri noastre de astăzi asupra raportului meu cu privire la emisiile provenite de la vehiculele utilitare ușoare.

Înainte de a intra în detaliile textului, vă rog să-mi permiteți să-mi exprim câteva mulțumiri: în primul rând, raportorilor alternativi din toate grupurile politice; în al doilea rând, raportorilor și membrilor Comisiei pentru transport și turism și ai Comisiei pentru industrie, cercetare și energie pentru avizele lor; și în al treilea rând, dnei comisar și echipei sale - am avut o serie de întâlniri foarte constructive cu privire la acest aspect. În al patrulea rând, aș dori să-i mulțumesc Președinției belgiene pentru munca sa susținută de pe parcursul negocierilor tripartite; în cele din urmă, mulțumirile mele se îndreaptă spre Jos Vervloet și Isobel Findlay de la secretariatul ENVI, care au acordat un sprijin incredibil pe tot parcursul procesului. Se apreciază foarte mult în special ajutorul lui Isobel cu privire la problemele complexe de comitologie.

Legislația propusă a fost așteptată încă din momentul adoptării legislației similare cu privire la autoturisme. Personal, eu nu am fost pe deplin convins de necesitatea acestei legislații, deoarece cele mai multe camionete sunt cumpărate de către întreprinderi, atât mari, cât și mici, care sunt deja foarte conștiente de nevoia de eficiență și economie de combustibil. Din această cauză, am fost convins pe tot parcursul procesului că este esențial să avem un obiectiv ambițios, dar realist, pe termen lung, și un obiectiv adecvat pe termen scurt, care să ia în considerare atât nevoile de cicluri de produse industriale, cât și nevoia de îmbunătățire a mediului. Pe parcursul dezbaterii noastre, ne-am concentrat în principal pe obiectivul pe termen lung.

Propunerea inițială a Comisiei a fost de 135g CO₂/km, considerată de multe surse ca fiind pur și simplu de neatins. Sectorul vehiculelor utilitare ușoare are timpi mai mari de dezvoltare și producție decât sectorul producător de autoturisme. În mod similar, vehiculele

utilitare ușoare, după cum indică și denumirea lor, sunt utilizate în principal în scopuri comerciale. Spre deosebire de autoturisme, există mai puțină libertate pentru a modifica fie forma, fie greutatea lor în încercarea de a reduce emisiile. Principalul mod de a realiza acest lucru în cazul vehiculelor utilitare ușoare este prin modificarea motoarelor și mecanica autovehiculelor - un proces mult mai lung și mai costisitor decât modificarea pur și simplu a caroseriei sau reducerea greutateii vehiculului.

De asemenea, trebuie remarcat faptul că se înregistrează o utilizare tot mai mare a combustibilului diesel în sectorul vehiculelor utilitare ușoare decât în sectorul autoturismelor. Atunci când Comisia a publicat propunerea sa inițială, mulți dintre producători au precizat că doreau să stabilească limita la nici mai mult, nici mai puțin de 160g de CO₂/ km, o cifră care, la rândul său, ne-a frapat pe cei mai mulți din Parlamentul European ca fiind mult prea relaxată și avantajoasă pentru ei. În final, pachetul asupra căruia am convenit cu toții și care se află astăzi în fața dumneavoastră, adoptă o poziție de compromis destul de rezonabilă de 147g CO₂/km.

Având în vedere costurile mai mari de reducere a emisiilor de CO₂ la vehiculele utilitare ușoare comparativ cu autoturismele și ciclurile necesare mai lungi de dezvoltare și producție, eu cred că aceasta oferă un bun echilibru între asigurarea unor standarde de mediu îmbunătățite, pe de o parte, oferirea unui obiectiv realist și realizabil sectorului de producție a vehiculelor utilitare ușoare, pe de altă parte. Faptul că prin atingerea la această cifră de compromis, suntem atacați pe de o parte pe motiv că am favoriza mediul industrial, iar pe de altă parte pe motiv că am fi prea ecologiști, îmi sugerează că, probabil, tocmai am obținut un echilibru.

Un domeniu din propunerea Comisiei asupra căruia toate grupurile au convenit ca fiind de neaplicat l-a reprezentat problema foarte complexă a vehiculelor produse în mai multe etape. Evident, este nedrept să se sancționeze producătorii vehiculului de bază, atunci când nu sunt responsabili pentru ceea ce se întâmplă cu vehiculul într-o etapă ulterioară a producției sale. Pachetul prezentat astăzi dumneavoastră include o propunere foarte delicată de examinare a acestei probleme de către Comisie înainte de sfârșitul anului și stabilește pe ce bază ar trebui să aibă loc această revizuire.

Eu cred că pachetul pe care l-am negociat și care va fi adus azi în fața Parlamentului sub titlul de amendamentul 58 este cel mai bun rezultat posibil. Mă bucur că am sprijinul, sper, al celor mai multe dintre principalele grupuri politice. Acesta echilibrează necesitatea unor standarde de mediu îmbunătățite cu obiective realiste și realizabile care nu vor aduce atingere nici industriei producătoare și nici nu vor pune în pericol locurile de muncă din cadrul Uniunii.

În general, eu nu sunt în favoarea acordurilor în primă lectură, considerând că acestea trebuie evitate, dacă este posibil. Cu toate acestea, în acest caz, un acord în primă lectură oferă o claritate și certitudine unui sector care încă suferă de pe urma crizei economice globale, ridicând în același timp nivelul standardelor de mediu dure, dar corecte, pe care ni le dorim cu toții. Sper că mi se vor alătura alți colegi pentru a sprijini pachetul de astăzi.

Connie Hedegaard, *membră a Comisiei.* – Dle președinte, în primul rând, aș dori să-l felicit pe dl raportor Callanan și pe raportorii alternativi pentru eforturile acestora de a ajunge la un acord cu privire la propunerea Comisiei referitoare la vehiculele utilitare ușoare. În urma recesiunii economice, așa cum a menționat dl Callanan, aceste discuții au fost într-adevăr dificile.

Mă voi face înțeleasă: pachetul de compromis care rezultă în urma acestor discuții interinstituționale este mai puțin ambițios decât propunerea Comisiei privind un anumit număr de puncte. În principal, respectarea deplină a obiectivului pe termen scurt este întârziată cu un an; nivelul penalizării pentru nerespectare - „prima pe emisiile suplimentare” - a fost redus, iar ambiția obiectivului pe termen lung s-a diminuat. Prin urmare, nu va mai fi nicio surpriză pentru nimeni dacă spun că aș fi preferat un rezultat mai ambițios, iar mulți dintre dumneavoastră, probabil, împărtășesc această opinie.

Fără îndoială, acest compromis reprezintă totuși un important pas înainte. Până în 2020, acesta va aduce coborî media emisiilor de CO₂ pentru camioane de la nivelul din 2007 de 203 de grame de CO₂ pe kilometru la 147 grame pe kilometru. Acest lucru va însemna o reducere medie a emisiilor din flota camioanelor de 28% pe o perioadă de 13 ani. Având în vedere cererea tot mai mare de așteptată de vehicule utilitare ușoare, creșterea eficienței va reprezenta o contribuție importantă la reducerea emisiilor provenite din transporturi.

Compromisul va genera, de asemenea, economii nete pe viață pentru consumatori, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii, în valoare de peste 2 200 de euro per vehicul. Mai mult, obiectivele vor stimula inovația în industrie și vor permite producătorilor să profite de tranziția către o economie cu emisii scăzute de carbon și, prin urmare, vor spori competitivitatea acestora pe termen lung. Să nu uităm că acest regulament ar trebui să le ofere producătorilor avantajul primului venit pe piețele mondiale, unde standarde similare de CO₂ ar putea fi introduse și se prevede o creștere a cererii de vehicule eficiente.

În plus, acest regulament va elimina o discrepanță majoră de reglementare între autoturisme și camioane și, prin urmare, minimizează potențialele efecte perverse asupra regulamentului privind emisiile de CO₂ pentru autoturisme. Autoturismele mari nu vor putea să scape de standardele pentru emisiile de CO₂ prin simpla schimbare a categoriei de la autoturism la „camioane”, atunci când sunt omologate.

În cele din urmă, după cum știți, transportul din zilele noastre înregistrează emisii mai mari decât în 1990, compensând astfel în mare măsură reducerile realizate în alte sectoare. Acest lucru nu este, desigur, durabil. Transportul trebuie să aducă o contribuție substanțială la obiectivele comunitare globale în privința emisiilor de CO₂.

Acest regulament este încă un instrument care va ajuta statele membre să-și îndeplinească angajamentele 2020 de reducere a emisiilor de CO₂ din sectoarele din afara EU ETS.

Eu cred că acest acord este încă o dovadă a angajamentului Uniunii Europene față de atingerea obiectivelor sale climatice și sper că veți sprijini pachetul de compromis atunci când veți vota mai târziu astăzi.

Werner Langen, *raportor pentru avizul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie*. – (DE)
Dle președinte, prima lectură ar trebui să fie o excepție. În acest caz, a fost posibil pentru că am ajuns la un compromis între propunerile Comisiei, Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, precum și cele ale Comisiei pentru industrie, cercetare și energie cu privire la subiectele cele mai controversate. Faptul că am intrat în negocieri cu un mandat comun de negociere de la toate grupurile este singurul lucru care ne-a permis să ajungem la acest rezultat. Aș dori să-i mulțumesc dlui Callanan, în special pentru angajamentul de care a dat dovadă. Putem fi mândri de ceea ce am realizat. Rezultatul este identic în numeroase domenii cu propunerea făcută de către Comisia pentru industrie. Cred că am lansat un proiect ambițios realizabil pentru industrie și care va oferi în special utilizatorilor posibilitatea de a cumpăra vehicule accesibile, moderne, cu emisii reduse de

CO₂. Acest lucru este valabil în special pentru întreprinderile mici și mijlocii, negustorii, comercianții cu amănuntul și microîntreprinderile care folosesc acest tip de vehicule.

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

În dosarul meu există un element destinat Comisiei pentru industrie care nu a fost reținut, dar care totuși a fost adoptat cu o majoritate restrânsă. Acesta se referă la propunerea de dispozitive de limitare a vitezei. Aceasta este acum o problemă pentru statele membre, care vor trebui să stabilească propriile lor regulamente. Per ansamblu, suntem așadar mulțumiți de compromis. Comisia pentru industrie este pregătită să sprijine întregul pachet.

Oldřich Vlasák, *raportor pentru avizul Comisiei pentru transport și turism.* – (CS) Dle președinte, este adevărat că transportul este unul din sectoarele în care trebuie reduse emisiile. Cu toate acestea, în graba noastră de a reduce emisiile nu ar trebui să subminăm competitivitatea constructorilor de automobile europeni. Această cerință este urgentă în mod special având în vedere criza financiară actuală, care a avut repercusiuni grave asupra industriei auto europene până în prezent.

Din această perspectivă, consider limita de 147g CO₂/km pentru emisiile medii provenind de la camionetele noi ca fiind destul de ambițioasă, iar eu sunt foarte curios să văd studiul de fezabilitate pe care Comisia urmează să-l elaboreze pe baza rezultatelor actualizate.

În același timp, urmăresc cu o atenție deosebită eforturile repetate ale Comisiei, precum și ale altor părți, pentru care obiectivul propus pare, dimpotrivă, mai degrabă modest, încât să motiveze redeschiderea dezbaterii pe această temă și încercarea de a schimba actualul regulament în scopul de a stabili obiective mai stricte. Cred cu tărie că agenții economici au nevoie de certitudinea că legislația nu se va schimba tot timpul. Acum este momentul de a da producătorilor de mașini spațiu să respire pentru a lucra și dezvolta noi motoare, astfel încât să se poată adapta la legislație și la noile obiective.

Pe lângă acestea, cred că ar trebui să avem în vedere explicația 24, care ia în considerare extinderea utilizării de dispozitive de limitare a vitezei și la vehiculele utilitare ușoare. Mă bucur că vom aborda această problemă în special și că această dezbatere va fi pragmatică și nu ideologică.

Președintele. - Doamnelor și domnilor, trebuie să ne respectăm timpul alocat, deoarece avem un program complet, iar votul este la prânz.

Richard Seeber, *în numele Grupului PPE.* – (DE) Dle președinte, astăzi, eu o reprezint pe dna Weisgerber, raportoarea noastră alternativă pentru Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, care este în concediu de maternitate. Îi trimitem cu toții cele mai bune urări. Domnia sa a făcut o treabă excelentă în ceea ce privește acest dosar.

Per ansamblu, suntem cu toții mulțumiți de compromis. Nu a fost la fel de greu ca și în cazul autoturismelor, deoarece aici nu este vorba de un subiect atât de emotiv. Cu toate acestea, ne-am confruntat cu provocări majore economice și de mediu. Din perspectiva politicii în domeniul climei, este important ca sarcina să fie distribuită uniform de-a lungul tuturor verigilor lanțului, iar această legătură trebuie să-și aducă contribuția. Cu toate acestea, a trebuit, de asemenea, să avem grijă să nu șlefuiim prea mult acest lanț pentru a nu-l rupe. Ce vreau să spun cu asta? Desigur, costurile pe care le implică măsurile de acest fel pentru întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri) reprezintă o provocare semnificativă pentru acestea. Întreprinderile mici vor cântări cu mare atenție dacă este util să înlocuiască vehiculul lor vechi și să investească într-unul nou. Prin urmare, a trebuit să ne concentrăm

mai puțin pe aspectele tehnice și mai mult pe cele economice. În termeni tehnici, am fi putut realiza mult mai mult, dar costurile le-ar fi suportat cu siguranță IMM-urile și nu s-ar fi obținut rezultatele dorite.

Va trebui să așteptăm câțiva ani pentru a afla dacă acest regulament este bun, acest lucru putând fi evaluat doar în cazul în care vom ajunge de fapt la nivelurile impuse de emisii. Dacă vom ajunge să aplicăm amenzi, atunci nu ne vom fi atins obiectivul. Trebuie să supraveghem îndeaproape evoluția situației.

Matthias Groote, în numele Grupului S&D. – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, aș dori să încep prin a-mi exprima recunoștința pentru modul în care am fost putut conlucra atât de constructiv. Am ajuns astăzi la un compromis convenabil din punct de vedere ecologic și economic. Chiar dacă am fi putut, în opinia mea, merge mai departe în ceea ce privește limita, legislația pe care o vom adopta astăzi este totuși cea mai strictă din lume pentru vehiculele utilitare ușoare. Nu trebuie să uităm acest lucru. Dna Hedegaard a spus deja că în afara sistemului de comercializare a emisiilor, aceste mici măsuri legislative specifice sectorului pe care le introducem sunt foarte importante pentru a ne permite să atingem obiectivele pe care le-am stabilit noi singuri. Dacă vehiculele consumă mai puțin carburant, acest lucru aduce o valoare adăugată nu numai climatului, ci și calității aerului. Cu o limită de 147 de grame, care este echivalentul a 5,6 litri de motorină, vehiculele vor produce mai puțină poluare. Acest lucru înseamnă că, în orașele noastre, calitatea aerului se va îmbunătăți. Astăzi facem un pas important înainte.

Grupul meu votează în favoarea acestui pachet de compromis, deoarece acesta include un punct important care prevede că până în 2014, trebuie să evaluăm dacă obiectivele pe care le adoptăm astăzi au fost atinse sau depășite și dacă trebuie să facem modificări în acest domeniu. Aceasta a fost o solicitare fundamentală pentru grupul nostru. Am avut lungi discuții cu colegul meu, dl Pirillo, despre natura acestui compromis și aceasta a fost una dintre condițiile prelabile de bază ale pachetului de compromis.

Unele comentarii au fost deja făcute cu privire la prima lectură. Trebuie să ne asigurăm că în viitor vom ajunge la mai puține acorduri în primă lectură. În acest caz, situația este acceptabilă, deoarece negocierile s-au desfășurat în jurul a doar 2 grame. Nu a trebuit să introducem acest lucru în cea de-a doua lectură. Cu toate acestea, dacă vom adopta totul în primă lectură, Parlamentul se va priva de unul singur de propriile sale drepturi.

Mai există un punct pe care aș dori să-l menționez. Este vorba de ciclul de încercare. Va fi foarte important să avem un ciclu de încercare standard în viitor, care să sperăm că va intra în vigoare în întreaga lume la un moment dat și care va fi reală. Ciclurile noastre actuale de încercare nu sunt realiste și trebuie să realizăm îmbunătățiri în acest sens. Sunt în curs de desfășurare negocieri internaționale și sper că acestea să poată fi concluzionate cu succes, deoarece acest lucru va însemna că legislația va reflecta ciclurile reale de conducere. Aș dori să mulțumesc încă o dată tuturor celor implicați. Este o zi bună pentru clima și politica de mediu a Uniunii Europene.

Holger Krahmer, în numele Grupului ALDE. – (DE) Dle președinte, în discuția referitoare la dacă este sau nu este rezonabil să se ajungă la un acord în primă lectură, nu ar trebui să fim atât de fideli principiilor noastre așa cum au recomandat unii membri. Acest lucru ar trebui să depindă de dosar. Cum decurg discuțiile? Cât de controversate sunt? În cazul reglementării emisiilor de CO₂ care provin de la vehiculele utilitare ușoare, este clar că pozițiile instituțiilor nu au fost foarte diferite una de cealaltă. Prin urmare, nu ar fi fost util

să se înceapă procesul celei de-a doua lecturi, decât în cazul unei chestiuni care face obiectul unor discuții aprinse, cu alte cuvinte, obiectivul pe termen lung.

Comisia Europeană nu a explicat niciodată în mod corespunzător și nu reiese, de asemenea, clar din evaluările impactului în ce fel anume poate fi aplicată o reducere a emisiilor de la 203 grame de astăzi la 135 de grame în termen de 10 de ani - acestea sunt cifrele care tocmai au fost menționate de către dna Hedegaard - în mod viabil din punct de vedere economic. Acest lucru reprezintă o reducere de 34% și depășește celelalte obiective climatice ale noastre. Cea mai importantă sarcină a Parlamentului a fost aceea de a aduce acest obiectiv la realitate și de a-l face posibil din punct de vedere economic. Ceea ce am și făcut. Mă bucur că dl Groote a preluat argumentul meu, deoarece o medie a flotei de 147 de grame este o valoare îndepărtată de cea propusă inițial de Comisie, dar care este de departe și cel mai ambițios obiectiv stabilit oriunde în lume. Nu ar trebui să încercăm să ne convingem că o astfel de limită de CO₂ pentru vehiculele utilitare ușoare va salva clima întregii lumi.

Aș dori să mulțumesc tuturor, inclusiv raportorilor, pentru efortul depus. Sunt încântat de faptul că am ajuns la o majoritate largă în cazul acestui compromis.

Carl Schlyter, în numele Grupului Verts/ALE. – (SV) Dle președinte, aș dori să-i mulțumesc raportorului, dl Callanan, pentru faptul că este extrem de profesionist și atotcuprinzător în momentul desfășurării negocierilor.

Cu toate acestea, nu îmi voi exprima mulțumirile pentru acest acord. Noi, cei din Grupul Verzilor / Alianța Liberă Europeană, considerăm că propunerea inițială a Comisiei a fost bună și realistă, dar, din păcate, acordul la care s-a ajuns este mult prea slab. Aceasta nu va aduce nimic bun competitivității industriei auto. Întrebarea este unde avem de gând să vindem mașini în 2020? Ei bine, le vom vinde în Asia, iar acolo ni se vor cere vehicule cu un consum extrem de redus de energie. Așa că, dacă vrem să aducem beneficii competitivității industriei, ar trebui să stabilim obiective mult mai ambițioase. Acordul nu va aduce avantaje nici mediului, deoarece, chiar dacă fiecare vehicul utilitar emite cu 28% mai puțin, nimeni nu crede că volumul traficului nu va crește până în 2020. Astfel, nici obiectivele cu privire la emisii care vizează o reducere de 30%, la care vom ajunge probabil prin intermediul negocierilor de la Durban, în Africa de Sud, nu vor fi îndeplinite. Mai mult decât atât, nici măcar economia nu va beneficia de pe urma acestui lucru, deoarece nimeni nu se așteaptă ca prețul benzinei în 2020 să fie în jur de 13 coroane suedeze sau 1,30 euro pe litru. Acesta va fi cu siguranță mult mai mare. Astfel, calculele pe care s-a bazat propunerea inițială a Comisiei au fost mult mai realiste și chiar și atunci erau aproape prea mari pentru a putea face calcule economice eficiente. Așadar, din păcate, acest acord nu va aduce beneficii competitivității, economiei sau mediului.

Dimpotrivă, cred că progresul tehnic natural va depăși de fapt caracteristicile acestui acord. Orizontul de planificare pentru industrie va fi mai sărac, deoarece consumatorii din 2020 aproape sigur vor cere autoturisme care să emită nu mai mult de 120 g CO₂/km.

De asemenea, este regretabil faptul că am redus amenzile pentru cei care nu ating obiectivele. Acest lucru înseamnă că nu vom atinge nici măcar la scopul legislației, cu excepția cazului în care se dovedește ceea ce cred eu: cu alte cuvinte, că vom reuși totuși acest lucru prin intermediul progresului natural. Același lucru se întâmplă și cu creditele suplimentare: ne fac să credem că emisiile sunt mai mici decât sunt în realitate dacă o mașină electrică este luată în calcul de trei ori. Din păcate, prin urmare, noi nu putem susține acest acord, dar aș dori totuși să le mulțumesc tuturor celor implicați.

Miroslav Ouzký, în numele Grupului ECR. – (CS) Dle președinte, aș dori să vă mulțumesc pentru că ați moderat această dezbatere parțial în limba cehă. Cu toate acestea, aș dori în primul rând să le mulțumesc raportorilor și raportorului de referință, Martin Callanan, pentru munca depusă. Legea pe care o dezbatem se referă la politica privind schimbările climatice, așa cum o cunoaștem din Parlamentul European, iar aici nu este locul pentru a critica politica și întregul concept. Trebuie să conștientizăm că aceștia sunt pași predominant unilaterali ai Parlamentului European, care nu au corespondență în afara UE în restul lumii. Noi trebuie să ne gândim la ceea ce ar reprezenta o motivație sensibilă și ce ar fi o sarcină excesivă pentru întreprinderile europene, iar eu cred cu tărie că acest raport a ajuns aproape de o motivație sensibilă. În acest caz, nu sunt deloc de acord cu ceea ce a spus antevorbitorul meu, Carl Schlyter. Competitivitatea europeană nu este și nu va fi ajutată prin priponirea industriei europene. Toate dovezile indică până acum faptul că industria europeană este în declin și se mută în afara frontierelor noastre. Măsurile din domeniul camionetelor sunt mult mai complicate decât în cazul autoturismelor și împovărează mai mult întreprinderile mici, așa cum s-a spus deja aici. Doresc să închei mulțumind tuturor raportorilor. Eu consider compromisul la care s-a ajuns ca fiind o realizare remarcabilă.

Sabine Wils, în numele Grupului GUE/NGL. – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, înainte de a începe discuția despre vehiculele utilitare ușoare, aș dori să vă reamintesc că producătorii europeni de automobile au atins obiectivele UE de CO₂ pentru producția de autoturisme cu mai mulți ani înainte de 2015 - termenul limită -, prin adoptarea unor măsuri tehnice corespunzătoare. Acum este clar că producătorii au exagerat mult în timpul negocierilor cu privire la perioada de timp și obiectivele măsurilor de reducere a emisiilor de CO₂ pentru autoturisme atunci când acestea au fost diminuate ulterior. Producătorii au avut aceeași abordare în activitatea lor de lobby privind obiectivele de reducere a emisiilor de CO₂ pentru vehiculele utilitare ușoare. Aș dori să aflu cum o majoritate de aici din Parlament poate repeta cu bună știință această greșeală și să cedeze din nou la solicitările industriei de automobile.

În această eră a schimbărilor climatice, cred că problemele importante sunt protecția mediului și asigurarea viitorului rasei umane. Dacă Parlamentul ar sprijini cel puțin propunerea Comisiei, acest lucru ar duce industria europeană a automobilelor pe culmea dezvoltării tehnice și, prin urmare, îi va permite să rămână competitivă. Comisia a propus o țintă de reducere de 135 de grame de CO₂ per kilometru. După o perioadă de tranziție, producătorii nu ar fi obligați să respecte această limită până în 2020. În opinia mea, acest lucru ar fi fost posibil. În schimb, sub presiunea Consiliului, s-a ajuns la un compromis slab în spatele ușilor închise, conform căruia producătorii de autoturisme trebuie să reducă acum emisiile de CO₂ la vehiculele utilitare ușoare la numai 197 grame de CO₂ per kilometru până în 2020. Acest compromis modest este un cadou pentru industrie. Creditele suplimentare, perioadele de introducere progresivă și gruparea vor dilua ceea ce este deja mai mult decât o limită slabă. Lobby-ul producătorilor în rândul deputaților din acest Parlament și presiunile din partea țărilor producătoare de automobile, precum Germania, Franța și Italia, în cadrul Consiliului, au produs acest rezultat slab, care conține o întreagă serie de lacune.

Acest raport este inacceptabil. Acesta intră în conflict cu obiectivele climatice ale UE și va încetini ritmul de inovare tehnică. Grupul Confederal al Stângii Unite Europene/Stânga Verde Nordică va vota împotriva acestui raport.

Paul Nuttall, în numele Grupului EFD. – Dle președinte, tatăl meu este un mic om de afaceri. El deține o societate electrică, iar această posibilitate de a înființa această companie i-a fost dată doar ca urmare a facilităților fiscale și a oportunităților care i-au fost oferite de către prim-ministrul conservator și adevărat eurosceptic, Margaret Thatcher, în anii 1980.

Ca toți oamenii de afaceri mici, el este supraîmpovărat de birocrație și reglementări, în mare parte provenind din acest loc, Parlamentul European. Mica afacere a tatălui meu rămâne mică. Cu toate acestea, aceste tipuri de afaceri reprezintă piatra de temelie a economiei britanice și se ridică la un uimitor procent de 73% din toate întreprinderile din Regatul Unit.

Tatăl meu conduce o camionetă și, ca și multe firme mici, se luptă din greu din cauza recesiunii. Mi-e foarte teamă că această legislație va scoate de pe piață firmele mici precum cea a tatălui meu pentru totdeauna, deoarece ni se spune că această legislație va adăuga, practic, până la 5 000 euro la prețul camionetelor. Micii oameni de afaceri își pot permite cu dificultate acest cost într-un moment dificil din punct de vedere financiar.

Domnul de la socialiști a spus că aceasta este o zi benefică pentru politica privind schimbările climatice în UE. Cu toate acestea, în cazul în care această propunere trece, vă garantez că va fi o zi proastă pentru micii oamenii de afaceri de pe întregul continent.

[Vorbitorul a fost de acord să accepte o întrebare în cadrul procedurii „cartonașului albastru” în conformitate cu articolul 149 alineatul (8) din Regulamentul de procedură]

Chris Davies (ALDE). – Dle președinte, de ce stimabilul domn nu înțelege că această măsură este concepută pentru a îmbunătăți eficiența consumului de combustibil a vehiculelor utilitare ușoare? Aceasta implică reducerea costurilor de exploatare a vehiculelor, milă cu milă, într-un moment în care prețurile carburanților ating un nivel record. Acest lucru ajută întreprinderile, nu le pune piedici.

Paul Nuttall (EFD). – Dle președinte, încă o dată, această adunare dovedește că nu are nici cea mai mică idee despre ceea ce se întâmplă în lumea reală. Afară oamenii se zbat, iar ceea ce face această legislație - și acest lucru ne-a fost explicat destul de clar - este să ridice costul camionetelor mici care sunt conduse de mulți mici întreprinzători, pe întregul continent. Acesta va crește cu cel puțin 5 000 de euro. Acest lucru este total greșit și cu greu ni-l putem permite într-o perioadă de recesiune.

Nick Griffin (NI). – Dle președinte, ascultând discuțiile cu privire la modalitățile de a storce mai mulți bani de la cei mici în numele schimbărilor climatice, mă frapază două lucruri. Primul este modul în care nimeni nu mai vorbește despre încălzirea globală. Chiar și deputații din PE cei mai deconectați de la realitate și-au dat seama în mod clar că expozeurile pseudoștiințifice frauduloase și iernile reci record înregistrate pe tot globul au făcut, pe bună dreptate, ca publicul să fie foarte sceptic față de toată propaganda înșelătoare cu privire la înecarea urșilor polari.

Cel de-al doilea este parcare auto de sub noi - Porche-uri, Mercedes-uri, BMW-uri, SUV-uri, o expoziție de automobile de lux devoratoare de combustibil aparținând unor persoane care țăâie dezaprobat la multele camionete albe și completează pentru a îngreuna și mai mult activitatea laborală prin dispozitive de limitare a vitezei și sancțiuni financiare, toate pentru o dogmă care se bazează pe statistici discreditate manipulate de către o clică de cadre academice cumpărate și plătite, finanțate și promovate de interesele ascunse ale magnaților din complexul industriei verde - Al Gore, Prințul Charles, Shell și Goldman

Sachs - cu toții pândind să fure o avere din taxele recoltate prin subvenții pentru energie eoliană și comercializarea carbonului.

Deși apreciez eforturile unor deputați din Parlamentul European de a mai diminua cele mai rele excese ale acestei isterii a emisiilor de CO₂, adevărul simplu este că oricine mai dă crezare farsei mizerabile a încălzirii globale de către om este un colaborator la cea mai mortală înșelătorie din istorie. Da, mortală, deoarece nu este vorba doar de a jefui oamenii de rând și de a dezindustrializa occidentul; ci, chiar acum, și despre înfometarea până la moarte a sute de mii de copii dintre cei mai săraci din lume, deoarece culturile alimentare sunt înlocuite cu biocombustibilii subvenționați de contribuabili. Dar acest lucru permite creșterea profitului pentru Monsanto și plata deplasărilor la plantațiile de ulei de palmier din Malaysia a deputaților din PE, este în regulă, nu-i așa?

Nu, nu este, mai ales deoarece acest lucru distrage atenția de la criza reală - nu aceea că eliberăm dioxidul de carbon din combustibilii fosili, ci că începem să rămânem fără petrolul care pune în mișcare civilizația noastră. Fiecare zi pierdută cu discuții despre limitarea emisiilor produse de cel mai important fertilizator al naturii este o zi pierdută în lupta pentru a sprijini din ce în ce mai multe persoane cu energie din ce în ce mai puțină. Dacă nu ar fi fost o astfel de tragedie, totul ar fi o farsă.

[Vorbitorul a fost de acord să accepte o întrebare în cadrul procedurii „cartonașului albastru” în conformitate cu articolul 149 alineatul (8) din Regulamentul de procedură]

Carl Schlyter (Verts/ALE). – Dle președinte, dl Griffin a greșit atunci când a spus că aceasta a fost o iarnă rece pe tot globul. A fost vorba de fapt doar despre unele părți din nordul Europei și unele părți centrale ale SUA. La nivel global, 2010 a fost unul dintre cei mai fierbinți doi ani înregistrați în istorie. Faptul că aici e mai frig acum este, de asemenea, destul de previzibil, pentru că dacă curentul Gulfstream este împins de apa topită din Oceanul Arctic, acest lucru este un efect explicabil. Deci, nu, 2010 a fost un an foarte cald, schimbările climatice sunt reale, iar măsurile pe care le luăm sunt bune pentru economie.

Nick Griffin (NI). – Dle președinte, eu nu știu dacă Parlamentul a observat, dar ieri s-a înregistrat, de asemenea, cea mai mare ninsoare din Coreea din ultimii 100 de ani, așadar nu este vorba doar de câteva locuri. Așa cum s-a întâmplat acum doi ani la Copenhaga, când conferința privind schimbările climatice a avut loc acolo, au fost înregistrate cele mai scăzute temperaturi cu ocazia conferinței privind schimbările climatice de la Cancún față de acum câteva decenii.

În al doilea rând, nu există nicio dovadă a apei topite din Oceanul Arctic care să împiedice curentul Gulfstream. Nu s-a înregistrat nicio schimbare în acest sens. În al treilea rând, argumentele dumneavoastră ar fi mai eficiente dacă modelele computerizate ale schimbărilor climatice ar fi prevăzut aceste lucruri în urmă cu câțiva ani. Nu s-a întâmplat acest lucru. Cu câțiva ani în urmă, ni s-a spus că urmașii noștri nu vor ști ce este zăpada. Ce absurditate.

În cele din urmă, în ceea ce privește statisticile care arată o tendință de încălzire globală, factorul cheie pe care toată lumea îl ignoră este că 65% din stațiile meteorologice din lume se află la aproximativ 10 metri de o sursă de căldură artificială. Acestea sunt situate aproape toate în orașe. Colapsul Uniunii Sovietice a implicat închiderea celor mai multe stații meteorologice din zonele naturale reci. Acestea sunt denaturări cauzate de statistici, care sunt fundamental false, deoarece anumite persoane, susținute de către Organizația Națiunilor Unite, au născocit încălzirea globală provocată de om în scopul de a impune soluțiile pe care le doreau.

Françoise Grossetête (PPE). – (FR) Dle președinte, dnă comisar, aș dori să încep prin a-l felicita pe raportor pentru că a asigurat acest acord. A fost un acord la care s-a ajuns cu greu, așa cum au arătat în mod clar dezbaterile noastre. Cred că toată lumea va fi de acord cu ceea ce s-a spus.

Da, desigur, schimbările climatice există, dar vehiculele utilitare nu sunt vehicule pe care oamenii le cumpără din pură plăcere de a le conduce sau pentru că sunt pasionați de acestea. Acestea sunt vehicule pe care oamenii le folosesc ca instrumente pentru munca lor, ceea ce înseamnă că ținta de 147 de grame de CO₂ până în 2020 reprezintă un echilibru corect. Aș fi preferat chiar puțin mai mult, dar cel puțin aceasta este o propunere care mi se pare a fi mai echilibrată decât cea inițială prezentată de către Comisie. Propunerea respectivă ar fi dus la impunerea unor obiective tehnologice producătorilor, iar costurile asociate inovării ar fi avut un impact financiar major asupra consumatorilor finali, pe care nu ne dorim să-i sancționăm, dat fiind faptul că aceștia trec printr-o perioadă deosebită de criză.

Cu toate acestea, salut introducerea stimulentei pentru fabricarea de vehicule de mare eficiență și a sancțiunilor pentru producătorii de automobile care nu îndeplinesc obiectivele. Prin urmare, toate acestea reprezintă pași în direcția cea bună.

Mă bucur, de asemenea, că există și sancțiuni. Mă bucur că am reușit să găsim un numitor comun în ceea ce privește sancțiunile, care sunt identice cu cele aplicate în cazul autoturismelor. Din aceste motive, voi fi încântată să votez în favoarea acestui raport.

Mario Pirillo (S&D). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, tranziția către o economie cu emisii reduse de carbon și realizarea obiectivelor stabilite în pachetul privind schimbările climatice înseamnă că trebuie să stabilim reguli pentru a reglementa emisiile de CO₂ în diferite sectoare, inclusiv în sectorul auto.

Eu sunt foarte mulțumit de negocieri, care au condus la un acord cu Consiliul de a limita emisiile la 147g de CO₂/km până în 2020. Aceasta este o limită realistă care reprezintă și un echilibru excelent între normele de mediu, sociale și industriale. Sper ca am jucat și eu un rol aici în calitate de raportor alternativ pentru Comisia pentru industrie, cercetare și energie.

Acordul la care s-a ajuns ține cont de criza economică prin care trece sectorul, precum și de diferența dintre sectorul autoturismelor și cel al vehiculelor utilitare ușoare. Așa cum am văzut și în cazul regulamentului privind autoturismele, sectorul auto din Europa va reuși să dezvolte tehnologii ecologice, competitive și benefice pentru mediul înconjurător și pentru vehiculele utilitare ușoare. Sper că va reuși să profite de provocarea reprezentată de schimbările climatice pentru a investi mai mult în inovare și cercetare.

Chris Davies (ALDE). – Dle președinte, ar trebui poate să ne întrebăm dacă nu cumva am fi obținut mai mult dacă această măsură ar fi fost introdusă pentru a îmbunătăți eficiența consumului de combustibil la vehiculele utilitare decât pentru a reduce emisiile de CO₂. În practică, desigur, este același lucru, dar un aspect este văzut ca un cost pentru afacere, iar celălalt ca o economie.

DL Nuttall spune că această măsură va crește prețul vehiculelor cu 5 000 de euro. Eu bănuiesc că nu va crește cu niciun euro. Vă propun să avem această dezbatere peste trei ani și să vedem cine are dreptate. Ideea este că prețul petrolului se ridică acum la 100 de dolari pe baril. Ceea ce este mai mult decât a estimat Comisia când a efectuat evaluările. Eventualele economii ale afacerii sunt mai mari și mi-aș dori ca PPE să recunoască acest lucru. PPE a

vorbit în numele marilor firme, al producătorilor, în loc să o facă în numele tuturor întreprinderilor care folosesc vehiculele utilitare ușoare și care au nevoie de tehnologii mai eficiente din punct de vedere al consumului de combustibil pentru a scădea costurile.

Producătorii au făcut mari progrese tehnologice în ultimii ani. Ar trebui să promovăm această ambiție. Sper că, în cadrul revizuirii pe care o va efectua peste câțiva ani, Comisia va reveni și se va asigura că această ambiție are o șansă de a fi realizată în mod corespunzător.

[Vorbitorul a fost de acord să accepte o întrebare în cadrul procedurii „cartonașului albastru” în conformitate cu articolul 149 alineatul (8) din Regulamentul de procedură]

Paul Nuttall (EFD). – Dle președinte, stimabilul domn de dreapta crede într-adevăr că este corect să voteze pentru o legislație care de fapt va crește costul vehiculelor? Dânsul știe că așa se va întâmpla și la fel știu și eu. În realitate, ceea ce se va întâmpla este că firmele mici din Liverpool și Manchester, din circumscripția sa, vor da faliment. Dânsul consideră că acest lucru este corect? Crede că acest lucru este corect din punct de vedere moral? Este pregătit să conteze pe această platformă, la alegerile de peste trei ani?

Chris Davies (ALDE). – Dle președinte, guvernul britanic, prin Ministerul Transporturilor, a realizat de fapt o evaluare a efectelor acestei măsuri. S-a constatat că erau susceptibile de a fi mai benefice pentru întreprinderi decât estimase chiar Comisia.

Economiile nete realizate prin conducerea unui vehicul, în timp ce prețurile combustibililor ating cote record, sunt mai mari decât orice creștere eventuală a costului vehiculelor, economii nete pentru întreprinderi și prețuri mai mici pentru consumatori. Împotriva acestor lucruri este atât de hotărât să lupte Partidul Independenței din Marea Britanie. În acest sens, acesta dorește ca întreprinderile să plătească mai mult decât trebuie.

Oreste Rossi (EFD). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, propunerea a stabilit inițial o limită pentru emisii pe termen lung de 135g CO₂/km pentru vehiculele utilitare ușoare, care urmează să fie obținută până în 2020. Cu toate acestea, în opinia unanimă a producătorilor, era imposibil din punct de vedere tehnic să se respecte această limită.

Dacă raportul ar fi fost aprobat așa cum era, nivelul de CO₂ ar fi fost redus cu 0,00014% la nivel global, comparativ cu un impact economic extrem de mare de mai mult de 45 miliarde de euro numai pentru Europa, ceea ce ar duce inevitabil la o majorare a prețului mediu de aproximativ 3 800 de euro per vehicul.

În ciuda acestor aspecte problematice, s-a ajuns la un acord cu Consiliul în primă lectură, care stabilește limita de emisii care trebuie atinsă până în 2020 la 147g CO₂/km, în funcție de fezabilitate, care trebuie să fie evaluată de către Comisie înainte de ianuarie 2013. În orice caz, această decizie este pur politică și nu are absolut nimic de-a face cu condițiile reale industriale sau de piață sau cu interesele consumatorilor.

Noi vom vota împotriva raportului, deoarece credem că impactul economic este excesiv în raport cu reducerea nesemnificativă de CO₂ la nivel global.

Pilar Ayuso (PPE) – (ES) Dle președinte, aș dori în primul rând să-l felicit pe raportor, dl Callanan, care a lucrat asiduu și, cel mai important, a obținut un rezultat optim. Nu a fost deloc ușor să se ajungă la un acord în primă lectură pentru un regulament atât de complex ca acesta.

Industria auto este de importanță vitală în Uniunea Europeană. De asemenea, este o industrie care se angajează să susțină obiectivul Uniunii Europene de reducere a emisiilor și inovarea tehnologică.

Acest acord este un cadru stabil, care oferă certitudine juridică producătorilor noștri de automobile. Cred că țintele de reducere a emisiilor sunt deopotrivă ambițioase și realiste. Producătorii trebuie să obțină un nivel de 147 de grame de CO₂ pe kilometru până în 2020. Sunt sigur că aceștia vor reuși și vor trebui, prin urmare, să contribuie la obiectivul Uniunii Europene de reducere a emisiilor cu 20% până în anul respectiv.

Cu toate acestea, există și alte elemente de interes în acest nou regulament, cum ar fi creditele suplimentare și promovarea combustibililor alternativi. Sunt promovați în mod evident biocarburanții, în conformitate cu obiectivele UE în ceea ce privește combustibili regenerabili pentru anul 2020. Subliniez acum acest fapt evident pentru că în cazul în care Comisia continuă cu propunerile sale ezitante cu privire la biocombustibili, nu ne vom atinge obiectivul pentru anul 2020.-

În cele din urmă, aș dori să-mi închei discursul prin a o felicita pe raportoarea alternativă pentru Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat), care tocmai a devenit mamă și a lucrat din greu și, de asemenea, a ajutat în a face din acest acord un succes.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Dle președinte, aș dori să încep prin a-i mulțumi raportorului, dl Callanan, raportorilor alternativi și tuturor celor implicați în activitatea la această directivă. Vom avea acum în cele din urmă și un instrument de reglementare pentru emisiile provenite de la vehiculele utilitare ușoare, iar acest lucru este important. Directiva trebuie acum să fie introdusă cât mai repede posibil.

În același timp, nu am mers atât de departe pe cât ar fi plăcut multora dintre noi și cred că ar trebui să vorbim deschis și sincer despre acest lucru. Ceea ce avem în față este o decizie politică asupra mediului și industriei, care, în mod clar, a fost influențată de criza economică și de faptul că atât de multe guverne europene, guverne conservatoare, de dreapta, au ales să răspundă acestei crize economice făcând pur și simplu reduceri fără a face niciun fel de investiții. Rezultatul acestui lucru este un șomaj ridicat și o cerere scăzută, iar aceasta afectează atât industria autoturismelor, cât și cea a vehiculelor utilitare ușoare. Sigur că puteți numi acest lucru realism, dar aici este vorba despre o adaptare forțată la criza economică și o politică de reduceri.

Prin urmare, Comisia a fost mai ambițioasă chiar și decât Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară a Parlamentului European, iar acest lucru este neobișnuit. Sunt recunoscătoare pentru faptul că această decizie conține totuși o revizuire a obiectivelor legate de emisii pentru 2014. Prin urmare, sper că vom primi o altă șansă de a arăta că ne referim la afaceri atunci când vine vorba despre a nu permite competitivității și ambițiilor înalte privind politica în domeniul climei să intre în conflict unele cu altele, ci mai degrabă de a permite acestor doi factori să se ajute reciproc mai departe.

Corinne Lepage (ALDE). – (FR) Dle președinte, dnă comisar, voi vota cu reticență pentru compromisul final. Negocierile au fost îngrozitoare și, în opinia mea, acest vot este o decizie impusă ca urmare a raportului de forțe din cadrul Parlamentului European și al Consiliului.

Marile țări producătoare, susținute de o majoritate a deputaților din PE, sensibili la argumentele industriei, au reușit să ne împiedice să stabilim un obiectiv ambițios de reducere a emisiilor. Aș vrea să vă subliniez sugestia Comisiei de a impune o țintă de 135 de grame

pe kilometru până în 2020. Parlamentul este, prin urmare, mai puțin ambițios decât Comisia, iar acest lucru este regretabil.

Evident, industria de automobile, care a luptat împotriva acestui text - și tocmai am avut câteva exemple în acest sens - nu a realizat că nu are decât de câștigat din pionieratul legat de reducerea emisiilor, mai ales că studiul realizat de către Federația europeană pentru transport și mediu efectuat în noiembrie anul trecut a arătat că există soluții tehnologice. Studiul specifică faptul că producătorii de automobile din Europa au redus emisiile de CO₂ pentru vehiculele neutilitare între 2 și 10% în 2009 și că un producător japonez aproape atinsese obiectivul cu șase ani mai devreme.

Voi vota pentru acest compromis, deoarece ne confruntăm cu riscul de a distruge această realizare, oricât de mică ar fi, în a doua lectură. Cu toate acestea, aș dori să subliniez că noi nu facem niciun fel de favoruri producătorilor prin apărarea status quo-ului și că, în ceea ce privește autoritățile publice, prin faptul că nu încurajează inovația, acestea nu își îndeplinesc rolul.

Elisabetta Gardini (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, rezultatul la care am ajuns este extrem de ambițios. Aș dori să rețineți că emisiile de CO₂ provenind de la aceste vehicule sunt în prezent în jur de 200 g pe kilometru pătrat. O scădere la 147 g reduce, prin urmare, acest prag cu mai mult de 25%. În plus, aș sublinia faptul că reducerile marginale sunt cele mai costisitoare, așa că ar trebui să fim atenți.

De asemenea, cred că această categorie specială de vehicule nu poate fi comparată cu autoturismele, așa cum s-a întâmplat adesea în acest Parlament. Ciclurile de producție sunt mult mai lungi și ar avea un efect de doar 1,5% asupra emisiilor de CO₂ la nivelul întregului sector al transporturilor.

Dacă nu vom stabili obiectivul nostru central, vom ajunge să penalizăm un sector care a suferit deja o contracție bruscă de mai mult de 30%, mai presus de toate, afectând întreprinderile mici și mijlocii, pe care, cu doar 12 ore în urmă, noi toți din acest Parlament am confirmat că vrem să le sprijinim datorită rolului lor imens economic și social pe care îl joacă în calitate de unic motor adevărat al ocupării locurilor de muncă în Europa. Prin urmare, trebuie să fim foarte atenți.

Aplaud eforturile depuse, dar trebuie să exercităm o supraveghere atentă.

Saïd El Khadraoui (S&D). – (NL) Dle președinte, textul pe care îl avem în față este într-adevăr un compromis și ne-ar fi plăcut să fi fost un pic mai ambițios pe alocuri, în special atunci când vine vorba de programare și nivelul sancțiunilor.

Pe de altă parte, este important ca standardele de emisie să fie stabilite pentru această categorie de vehicule, un lucru care pare că a fost scăpat din vedere, văzând că o serie de norme există deja atât pentru autoturisme, cât și pentru vehiculele de marfă. Tendința se îndreaptă în direcția cea bună, dar, după cum ați spus și dumneavoastră, numărul de vehicule utilitare ușoare a crescut enorm în ultimii ani și se pare că numărul va continua să crească în anii viitori.

În calitate de membru al Comisiei pentru transport și turism, aș dori să revin pe scurt la limitele de viteză. Noi, cei din cadrul Comisiei, am propus ca limita de viteză să fie stabilită la 120 de kilometri pe oră din 2018, lucru care este rezonabil. După cum știți, există deja o limită pentru vehiculele de transport de marfă și cred că, atât din motive de siguranță rutieră, cât și de mediu, ar fi recomandabil să se stabilească legal acest lucru. Cred că trebuie

să faceți acest lucru la nivel european, pentru că nu prea are sens să lăsăm această sarcină statelor membre.

Prin urmare, dnă comisar, aş dori să vă invit să revizuiți această problemă, împreună cu colegul dumneavoastră, dl Kallas, care se află aici, în sală cu noi, să o studiați și să înaintați o propunere. Cred că acest lucru ar fi pozitiv pentru domeniile dumneavoastră de responsabilitate: mediul și siguranța rutieră.

Christa Kläß (PPE). – (DE) Dle președinte, dnă Hedegaard, doamnelor și domnilor, nu ne aflăm astăzi aici să avem o discuție asupra climei. În schimb, trebuie pur și simplu să facem ceea ce este posibil. Salut compromisul la care s-a ajuns. Prin limitarea emisiilor la 147 de grame pe kilometru din 2020, stabilim niște standarde foarte clare. Acest lucru va crea stimulente pentru dezvoltarea de noi tehnologii în vederea creșterii eficienței energetice și combaterii schimbărilor climatice. Utilizatorii de vehicule vor beneficia, de asemenea, de aceste inovații, care le vor permite să economisească combustibil și, prin urmare, bani.

Camioanele mici sunt utilizate în principal de către comercianți, întreprinderile mici și mijlocii, fermieri și viticultori. În general, acestea sunt folosite doar pe distanțe scurte și sunt adesea conduse timp de mai mulți ani până când firma este transferată următorului proprietar. Prin urmare, costurile cu aceste vehicule trebuie să rămână ușor de gestionat. Costurile mai mari de investiții trebuie să fie finanțate pe baza eficienței energetice și economiei de energie. Scopul pe termen lung din 2020 lasă timp suficient pentru perioadele de tranziție, astfel încât organizațiile de cercetare și industria pot dezvolta și fabrica noi motoare. Ținta pe care ne-am stabilit-o pentru noi înșine este realistă, realizabilă și încă eficientă. Sper că va primi sprijin larg.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Dle președinte, toți cei implicați în transportul rutier, atât producătorii de autoturisme, cât și producătorii de vehicule utilitare ușoare, ar trebui să contribuie la limitarea emisiilor globale de CO₂. Prin urmare, salut compromisul elaborat de către Parlamentul European, Consiliu și Comisia Europeană, care stabilește limite ale emisiilor și sancțiuni pentru nerespectarea acestor limite.

Stabilirea unor limite obligatorii și ambițioase, care să fie și realiste, va reprezenta o provocare pentru potențialul de inovare al industriei europene a automobilelor. Aceasta va acționa ca un stimulent, determinând intensificarea eforturilor de cercetare și dezvoltare menite să găsească noi soluții de proiectare care să poată fi utilizate pentru producția de vehicule mai ecologice. Trebuie să avem propriile noastre tehnologii verzi, astfel încât să putem evita importul de vehicule, așa cum a fost cazul cu tehnologia hibridă. Cred că deciziile legislative pe care le-am luat vor acționa ca un stimul adecvat pentru a mobiliza producătorii europeni, care vor realiza faptul că tehnologiile ecologice reprezintă o oportunitate pentru dezvoltare.

Dominique Riquet (PPE). – (FR) Dle președinte, aş dori să încep prin a-l felicita raportor pentru poziția sa și observ faptul că Parlamentul se află într-o poziție incomodă între o Comisie care este foarte ambițioasă și un Consiliu care este, ca de obicei, prudent, între scepticii și criticii cu privire la schimbările climatice și între cei care susțin industria și ecologiștii. Aceasta este, prin urmare, o poziție echilibrată, care rămâne ambițioasă, întrucât obiectivul de 147 de grame în 2020 va oferi industriei timpul pentru a face acest salt tehnologic, încurajându-l în același timp să fie extrem de eficientă. Prelungirea perioadei de modificare până în 2018 este un lucru pozitiv și va face cercetarea și producția de vehicule nepoluante mai atractive.

Drept concluzie, aş dori să fac două observaţii. Fireşte, salut faptul că propunerea a fost adoptată în primă lectură şi nu am înţeles pe deplin comentariile colegului nostru de mai înainte, când a spus că ar fi preferat cea de-a doua lectură. În al doilea rând, ca şi dl El Khadraoui, deplâng lipsa dispozitivelor de limitare a vitezei, deoarece aceasta înseamnă că vom continua să fim depăşiţi pe autostrăzi de singurele vehicule care nu mai țin cont de limita de viteză, şi anume, vehiculele utilitare uşoare.

Marian-Jean Marinescu (PPE). - Prezentul regulament reprezintă un pas înainte în ceea ce priveşte atingerea treptată a obiectivelor de reducere a emisiilor de CO₂ pentru vehiculele utilitare uşoare europene. Acest lucru se va putea realiza prin crearea unor mecanisme de stimulare pentru eficientizarea vehiculelor şi impunerea de penalităţi pentru producătorii care nu respectă aceste obiective.

Consider, însă, că noua legislaţie privind reducerea de CO₂ nu trebuie să pună în pericol nici producătorii din industria auto, nici cumpărătorul. Noile reguli trebuie să țină cont de preocupările IMM-urilor şi ale constructorilor europeni de automobile care cer ca introducerea treptată a limitelor de poluare să demareze după 2015, deoarece vehiculele care se vor vinde în 2014 se află deja în stadiul de dezvoltare şi de producţie. 147 de grame este un compromis acceptabil comparat cu cifrele care s-au vehiculat. Comisia trebuie, însă, să urmărească atent raportul între industria auto şi utilizatori pentru a evalua efectul acestei măsuri asupra preţurilor şi, implicit, asupra activităţii micilor întreprinderi.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE). - (PL) Dle preşedinte, fabricarea de vehicule utilitare uşoare şi problemele tehnologice conexe necesită investiţii mult mai mari şi un plan strategic şi un ciclu de fabricaţie pe termen mai lung decât pentru autoturisme. Aprobarea unui astfel de obiectiv pe termen lung a fost esenţială în această privinţă, în scopul de a oferi industriei o securitate garantată de fabricaţie. Pe de altă parte, nu trebuie să neglijăm limita ţintă de 147 g care urmează a fi atinsă până în 2020. Scopul iniţial pe termen scurt care a fost stabilit la o limită de 175 g, în vederea realizării obiectivului de 147 g până în 2020, va creşte în mod semnificativ costul de fabricaţie al vehiculelor utilitare uşoare, făcându-le mai scumpe pentru multe companii mici care le folosesc în munca lor de zi cu zi. Sper că această situaţie nu va duce la o scădere substanţială a vânzărilor de vehicule noi, lucru care, la rândul său, ar însemna că vehiculele mai vechi din punct de vedere tehnologic, care sunt responsabile de niveluri mult mai ridicate de emisii, ar rămâne mai mult timp pe şosele.

Carlo Fidanza (PPE). - (IT) Dle preşedinte, dnă comisar, doamnelor şi domnilor, compromisul la care s-a ajuns cu Consiliul pare cu siguranţă mai echilibrat şi realist în comparaţie cu propunerea iniţială a Comisiei, care a fost atât de ambiţioasă, încât a părut utopică pe alocuri, deoarece nu a luat în considerare condiţiile industriale şi impactul asupra pieţei. Ecologismul mult prea ideologic atrage întotdeauna riscul de a face nişte rezultate tangibile mai puţin probabile, ceea ce provoacă daune pentru mediu.

În opinia mea, în ciuda faptului că obiectivul pe termen lung de 147g CO₂/km până în 2020 nu este încă optim, s-ar putea dovedi a fi mai rezonabil şi realist decât ceea ce a fost propus iniţial.

De asemenea, salut stimulentele destinate ecoinovaţiilor, dar, în opinia mea, rămâne o problemă critică: decizia privind emisiile provenite de la aşa-numitele vehicule complete, adică acelea construite în mai multe etape. Sper că înainte de sfârşitul acestui an, Comisia îşi va respecta angajamentul de a prezenta o propunere legislativă specifică în acest sens.

Ioan Enciu (S&D). - Apreciez munca depusă de domnul raportor Callanan, precum și de colegul Groote, pentru a duce la îndeplinire acest raport. Această reglementare va obliga constructorii auto să dezvolte noi tehnologii verzi și, deși pare o nouă povară pentru ei, poate duce la creșterea competitivității industriei auto pe piața mondială. În același timp, va contribui la îndeplinirea angajamentelor de reducere a emisiilor de CO₂ conform strategiei Uniunii Europene. Amendamentele de compromis convenite dau timp suficient constructorilor să pregătească implementarea noilor tehnologii, precum și Comisiei să pregătească un mecanism eficient de urmărire a încălcării prevederilor în domeniu.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Dle președinte, gestionarea inovării, cu alte cuvinte cercetarea și dezvoltarea de noi tehnologii și procese de producție, punerea lor în aplicare pe scară largă, precum și alegerea momentului oportun pentru a le pune în aplicare, ar trebui să aibă drept criterii directe, în primul și în primul rând, apărarea interesului public, îmbunătățirea calității vieții și protecția mediului. Aceste principii, mai degrabă decât interesele înguste comerciale ale grupurilor industriale și de afaceri, ar trebui să fie cele care să ghideze, în primul rând, eforturile de inovare și de gestionare a punerii lor în aplicare.

Acest lucru se aplică și în cazul emisiilor vehiculelor. Având în vedere că sectorul transporturilor e responsabil de o parte substanțială a emisiilor de CO₂, o parte corespunzătoare a eforturilor de reducere trebuie să se concentreze în această zonă. Prin urmare, este important să se urmărească o creștere a eficienței energetice a vehiculelor, o reducere a consumului de combustibil și, în general, dezvoltarea de tehnologii cu emisii reduse de carbon. Acest lucru este acum posibil datorită evoluțiilor științifice și tehnice, care țin cont de la bun început de deficitul progresiv și inexorabil de combustibili fosili, un lucru deja vital de care să se țină seama.

Gilles Pargneaux (S&D). – (FR) Dle președinte, dnă comisar, eu voi fi scurt. Am de gând să voteze pentru acest text, deoarece cred că acest compromis este un pas în direcția cea bună. În același timp, regret totuși că nu s-a mers atât de departe conform propunerii dnei Hedegaard.

Prin urmare, aș dori acum să ne spuneți, în urma dezbaterii și înainte de votul de peste câteva ore, în ce constă procedura pe care aveți de gând să o adoptați pentru următorii doi ani, deoarece o revizuire urmează să aibă loc în 2013, permițându-ne astfel fără întârziere, așa cum și-a dorit raportorul nostru de grup, dl Groote, să continuăm această luptă pentru a reduce poluarea cauzată de aceste vehicule utilitare ușoare.

Aceasta este întrebarea mea pentru dumneavoastră, dnă comisar, și știu că veți fi tenace, astfel încât să putem face progrese în ciuda acestui lobby industrial pe care eu, precum și mulți colegi de-ai mei deputați care au vorbit pe această temă, îl considerăm nepotrivit.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Dle președinte, dnă Hedegaard, nu pot ascunde faptul că eu sunt unul dintre acei oameni care ar fi adoptat astăzi mai degrabă un obiectiv de 135 de grame. Cu toate acestea, cred că acest compromis reflectă realitatea și arată că suntem pregătiți să facem un efort comun serios de a limita și reduce emisiile de CO₂.

Uniunea Europeană a reușit recent să reducă emisiile globale de CO₂ cu 9%. Cu toate acestea, emisiile din sectorul transporturilor au crescut cu aproape 30%. Numai din această perspectivă, cred că mutarea pe care o facem astăzi este un alt pas în direcția cea bună.

Cu toate acestea, nu ar trebui să ne lăsăm să fim distrași de la faptul că problemele reale din sectorul transporturilor se află în altă parte, având în vedere creșterea globală de 29%. Cu alte cuvinte, trebuie să ne concentrăm foarte mult pe dezvoltarea transportului public. Nu trebuie să sporim sarcina impusă întreprinderilor mici și mijlocii. În schimb, trebuie să înlesnim lucrurile pentru navetiști și să accelerăm construcția de căi ferate. Vom realiza mult mai mult prin trecerea de la transportul individual la transportul public.

Cred că facem primul pas în direcția cea bună, deoarece, la urma urmei, este vorba despre o reducere de 25%.

Judith A. Merkies (S&D). – (NL) Dle președinte, eu doresc să îi felicit pe toți, dar mi-ar fi plăcut să fi văzut un rezultat mai ambițios. Mult mai ambițios. Și de ce? Vă voi da cinci motive: mai multă inovație, o competitivitate mai mare pentru Europa, mediul, evident, deoarece astfel am fi făcut economie de materii prime și ar fi fost și mai ieftin pentru consumator.

Noi, cei din Europa, depindem foarte mult de importurile de materii prime pentru energie. Cu o tehnologie mai curată, am fi făcut mult mai multe economii și am fi dat, de asemenea, un impuls enorm industriei noastre puternice de automobile pentru a veni cu tehnologii curate, inteligente, care ar putea fi vândute oriunde în restul lumii și care ne-ar fi putut oferi un avantaj.

Acest lucru ar fi fost mai ieftin și mai eficient, tocmai pentru că suntem atât de dependenți de importuri. De asemenea, ar fi însemnat economii pentru consumator. Prețul de achiziție ar fi putut fi mai mare, dar ar fi fost în cele din urmă mai ieftin per kilometru. Acest lucru ar fi fost foarte interesant pentru întreprinderile mici și mijlocii în special. Pentru olandezi, vorba "Ai grijă de cenți că euro au singuri grijă de ei înșiși" este încă foarte interesantă!

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Dle președinte, aș dori să le mulțumesc și eu raportorilor, în special raportorului nostru alternativ, dl Groote, pentru o propunere care va încuraja industria noastră să devină mai ecologică. Cu toate acestea, mi se pare profund regretabil faptul că am pierdut o oportunitate unică de a introduce dispozitivele de limitare a vitezei, instrumente esențiale care pot ajuta la îmbunătățirea calității aerului.

Trebuie să subliniez faptul că directiva a fost deja obligatorie de mai mult de o lună și jumătate, după cum s-a demonstrat în orașe precum Barcelona, acolo unde consiliul local socialist a stabilit limita de viteză la 80 km pe oră, iar diferența a fost simțită comparativ cu alte orașe, cum ar fi Madrid sau Valencia, care au consilii locale conservatoare, unde riscul populației de a suferi de alergii și boli respiratorii este crescut.

Dispozitivele de limitare a vitezei ne-ar fi ajutat să reducem aceste probleme și, de asemenea, să îmbunătățim siguranța rutieră și să reducă numărul de vieți omenești pierdute. Prin urmare, este regretabil, dar avem încredere că vom fi în măsură să realizăm acest lucru în legislația viitoare.

Connie Hedegaard, *membră a Comisiei.* – Dle președinte, în primul rând, un scurt comentariu pentru dl Pargneaux care a întrebat care este planul pentru următorii câțiva ani.

În primul rând, desigur, așa cum am agreeat, Comisia trebuie să evalueze progresele realizate și să stabilească dacă lucrurile sunt fezabile. Cu toții am fost de acord cu aceste lucruri, dar, desigur, avem motive să credem că este fezabilă, deoarece evaluarea impactului a demonstrat deja acest lucru. Suntem conștienți de costul și consecințele măsurilor pe care vrem să le

luăm și de nivelul pe care alegem să-l impunem. Prin urmare, considerăm că acest lucru va fi fezabil, iar noi ne ocupăm de acest aspect, desigur.

Aș dori doar să spun că redeschiderea dezbaterii cu privire la obiectivul pentru 2020 ar putea duce la incertitudine în planificare, astfel, desigur, noi ar trebui să subliniem acum faptul că a fost stabilit un obiectiv pe termen lung. Mulți producători apreciază acest lucru, deoarece le oferă planificarea pe termen lung de care au cu adevărat nevoie și previzibilitatea care le trebuie. În final, aceștia apreciază acest lucru. Acesta a fost, de asemenea, un răspuns și la preocupările dlui Vlasák.

Doar un scurt comentariu pentru dl Nuttall, nu știu dacă este încă aici, sau mai degrabă pentru tatăl dlui Nuttall, pentru că nu are absolut niciun motiv să se îngrijoreze, cu excepția faptului că fiul dânsului folosește cifre dintr-o sursă pe care nu o cunosc. Ideea este că acest cost este mult mai mic decât a pretins dl Nuttall, iar banii economisiți din consumul de combustibil depășesc costul.

Deci, în cele din urmă, tatăl dlui Nuttall nu va economisi numai bani, ci va avea și un câștig net. Dânsul poate explica, de asemenea, că ai săi copii și nepoți vor avea parte de un aer mai curat. În același timp, noi încercăm astfel să stimulăm inovarea într-un sector industrial foarte important pentru Europa. Iată ceea ce încercăm să facem.

Pentru a rezuma această dezbatere, aș spune doar că beneficiem de experiența vastă pe care am acumulat-o în domeniul legislației auto. În orice caz, s-a dovedit că producătorii s-ar putea conforma legislației mai rapid și cu cheltuieli mai puține decât au pretins. Nu m-ar surprinde dacă același lucru se întâmplă cu camionetele.

Așadar, regulamentul pentru autoturisme este în vigoare. Acum este rândul camionetelor. Apreciez sprijinul foarte larg de care se bucură acest act legislativ. Următorul lucru pe care trebuie să-l luăm în considerare în acest domeniu vor fi vehiculele de mare tonaj, iar în acest domeniu, desigur, aștept cu nerăbdare să cooperez cu Parlamentul European.

Martin Callanan, *raportor*. – Dle președinte, permiteți-mi să răspund pe scurt la multe dintre chestiunile care au fost puse în discuție.

Dl Schlyter a declarat că dânsul crede că acest lucru este rău pentru industria europeană și că va duce la situația de a avea mai multe vehicule utilitare construite în Asia. Trebuie să spun că eu, pur și simplu, nu înțeleg această afirmație. Noi stabilim acum, de departe, cele mai dificile obiective din lume, mult mai stricte decât regulile din Statele Unite sau orice altceva care există în China sau în Orientul Îndepărtat.

Dna Wils a comparat acest regulament cu cel pentru autoturisme. În opinia mea, această comparație este falsă. Oportunitățile de a reduce emisiile la autoturisme sunt mult mai mari în ceea ce privește scăderea greutății și schimbarea amestecului de carburanți. Există deja o pătrundere mult mai mare a combustibilului diesel pe piața camionetelor. Desigur, prin natura lor, camionetele sunt deja mult mai utilitare și sunt cumpărate de către agenți comerciali.

Dl Nuttall, mă tem că dânsul nu a rămas pentru sfârșitul acestei dezbateri, dar greșește în legătură cu cifrele pe care le-a prezentat. Toate acestea vor duce la economii de cost per ansamblu pentru multe companii. Trebuie să spun că aș avea un pic mai mult respect pentru comentariile pe care le-a făcut dacă într-adevăr Grupului EFD s-ar fi deranjat să trimită un singur reprezentant la oricare dintre reuniunile noastre tripartite sau la oricare

dintre reuniunile noastre alternative pentru a arăta că țin să stabilească cote în numele întreprinderilor mici.

(Aplauze)

În concluzie, cred că acesta este un rezultat bun. Acesta reușește să obțină cel mai bun echilibru în favoarea costurilor pentru întreprinderi, în primul rând, dar și în ceea ce privește îmbunătățirea mediului. Indiferent de perspectiva pe care o aveți asupra schimbărilor climatice, eficiența consumului de combustibil, utilizând mai eficient resursele prețioase, trebuie să fie un lucru bun.

Președintele. - Dezbaterile a fost închisă.

Votul va avea loc astăzi, 15 februarie 2011, la amiază.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Daciana Octavia Sârbu (S&D), în scris. - Acordul la care s-a ajuns cu Consiliul este rezultatul negocierilor dure ca răspuns la lobby-ul intens din partea industriei de automobile. Pe parcursul întregului proces, am rezistat presiunii susținute din partea producătorilor de a slăbi regulamentul și în special de a diminua din ambiția obiectivelor pe termen lung de reducere a CO₂.

A fost o dilemă dificilă, deoarece mulți dintre noi avem industrii auto care se luptă deja din greu din cauza contextului economic. Dar am știut din experiența noastră cu regulamentul pentru autoturisme că industria auto a făcut progrese enorme în ceea ce privește inovația și dezvoltarea tehnologiilor curate, deoarece cadrul legislativ i-a încurajat pe producători în direcția cea bună. Am vrut să repetăm acest succes cu legislația pentru camionete - nu doar din motive de mediu, ci pentru că o eficiență mai mare a consumului de combustibil va implica în cele din urmă o scădere a costurilor pentru multe companii.

Avem un text de compromis care, deși nu la fel de ambițios pe cât ne-am fi dorit, va conduce la o reducere semnificativă a emisiilor de CO₂ la camionete și va contribui la ambițiile UE de reducere a emisiilor pentru 2020 și după. Aș dori să felicit raportorul și raportorii alternativi pentru negocierile cu Consiliul încununate de succes.

José Manuel Fernandes (PPE), în scris. - (PT) Sectorul transportului rutier este cea de-a doua cea mai mare sursă de emisii de gaze cu efect de seră din UE, iar emisiile sale nu s-au oprit din creștere. Toate tipurile de vehicule, inclusiv vehiculele comerciale ușoare, ar trebui să fie acoperite de reglementări care să vizeze reducerea acestor emisii. Obiectivul de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră va fi mai bine realizat dacă va exista o legislație care să acopere întreaga UE, mai degrabă decât o legislație națională cu obiective diferite. Acestea fiind spuse, trebuie să combinăm ambiția cu realismul și bunul simț. Prin urmare, și având în vedere că întreprinderile mici și mijlocii folosesc cel mai probabil vehicule utilitare ușoare și că acestea alcătuiesc 99,8% din companii și 67,4% din locurile de muncă din cadrul UE, noi nu ar trebui să urmărim obiective care le-ar putea pune în pericol. În consecință, sunt de acord cu obiectivul de 147 g de emisii de CO₂ pe kilometru pentru vehiculele utilitare ușoare noi din UE, în cazul în care se confirmă faptul că această opțiune este viabilă. De asemenea, salut faptul că nu a fost introdusă o limită unică de viteză pentru acest tip de vehicule la nivelul UE.

Jim Higgins (PPE), în scris. – (GA) Salut această măsură, deoarece este foarte important să fie menținut un echilibru între protecția mediului și protejarea locurilor de muncă și competitivitatea IMM-urilor în UE.

4. Drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul (dezbateri)

Președintele. - Următorul punct este raportul întocmit de Antonio Cancian, în numele delegației Parlamentului European la Comitetul de conciliere, referitor la proiectul comun, aprobat de Comitetul de conciliere, de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul și de modificare a Regulamentului (CE) nr 2006/2004 (00063/2010 - C7-0015/2011 - 2008/0237 (COD)) (A7-0020/2011).

Antonio Cancian, raportor. – (IT) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, negocierile pe care le-am condus în primul an și mai apoi, în timpul concilierii - prima procedură de conciliere de după Tratatul de la Lisabona, aș spune - sub îndrumarea dnei Kratsa-Tsagaropoulou și cu sprijinul președintelui Comisiei pentru transport și turism, dl Simpson, au fost mai dificile și mai complicate decât se aștepta.

Prin acest regulament, cei 70 milioane de pasageri care călătoresc cu autobuzul și autocarul în Europa se vor bucura și ei de o serie de drepturi care până acum au fost mult reduse sau aproape inexistente în comparație cu alte mijloace de transport.

Obiectivele pe care am vrut să le îndeplinim în timpul negocierilor cu privire la această problemă importantă cu cele trei președinții prin rotație, au fost următoarele:

- un regulament care să protejeze accesul nediscriminatoriu la transportul cu autobuzul și autocarul;
- un regulament care să țină cont de specificul sectorului, care implică întreprinderile mici și mijlocii care nu ar fi putut suporta sarcini economice suplimentare și excesive impuse acestora;
- un regulament care ar putea umple un vid de reglementare care a lăsat sectorul de transport cu autobuzul și autocarul într-o poziție anormală în comparație cu alte mijloace de transport și care ar asigura, prin urmare, garanții minime pentru toți pasagerii;
- un regulament care să protejeze cât mai mult posibil drepturile persoanelor cu mobilitate redusă, având în vedere atitudinea intransigentă din cadrul Consiliului;
- un regulament care să aibă în vedere nevoile unei populații care îmbătrânește, pentru care transportul public va reprezenta o resursă esențială în următoarele decenii.

Textul votat azi este rodul unui compromis obținut cu greu, dar unul care ne bucură având în vedere direcția luată în cadrul dezbaterii și chiar în timpul negocierilor.

Principalele probleme întâlnite au constat în primul rând în definirea domeniului de aplicare. De fapt, regulamentul se aplică tuturor serviciilor regulate, regionale, naționale sau internaționale, pe o distanță mai mare de 250 km. În orice caz, noi am pregătit o listă cu drepturi fundamentale care nu pot fi ignorate, indiferent de o astfel de distanță. Aceste drepturi se concentrează în principal pe dreptul la transport, precum și la formare, informare și responsabilitate.

La distanțe de peste 250 km, regulamentul prevede, în esență, compensarea și asistența în caz de accident, drepturile pasagerilor în caz de anulare sau întârziere și drepturile persoanelor cu handicap sau ale persoanelor cu mobilitate redusă. În plus, în ceea ce privește reclamațiile, transportatorii trebuie să instituie și să activeze un sistem de soluționare a reclamațiilor referitoare la drepturile și obligațiile prevăzute de prezentul regulament. Timpul necesar pentru a oferi un răspuns definitiv nu poate fi mai mare de trei luni de la primirea plângerii.

În cele din urmă, fiecare stat membru trebuie să desemneze un organism nou sau, chiar mai bine, un organism existent, responsabil cu aplicarea prezentului regulament. Statele membre vor putea să evite punerea în aplicare a regulamentului pentru o perioadă de patru ani, care poate fi reînnoită o singură dată după notificarea prealabilă a Comisiei cu privire la motivele acestei acțiuni.

Statele membre sunt îndemnate și invitate, de asemenea, să elaboreze un bilet viitor unic pentru fiecare tip de transport și un organism național unic responsabil cu drepturile călătorilor pentru toate mijloacele de transport. Textul final poate fi considerat un compromis satisfăcător și echilibrat. Rezultatul procedurii de conciliere trebuie considerat drept o victorie a Parlamentului.

Enikő Győri, *președintă în exercițiu a Consiliului*. – Dle președinte, este o plăcere să iau parte la această dezbatere cu privire la propunerea de regulament privind drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul. Acesta este un moment foarte important, deoarece discuțiile noastre despre acest act legislativ se apropie de sfârșit, după o perioadă de doi ani.

Mai întâi de toate, în numele Consiliului, aș dori să-mi exprim mulțumirile și aprecierea față de Parlamentul European pentru cooperare și pentru spiritul de compromis, care ne-a permis să ajungem la un acord în cadrul Comitetului de conciliere, în beneficiul pasagerilor europeni care călătoresc cu autobuzul și autocarul, în special, în ceea ce privește persoanele cu handicap și pasagerii cu mobilitate redusă.

Discuțiile dintre cele trei instituții nu au fost ușoare, dar au fost întotdeauna constructive și ghidate de un spirit de compromis. Textul comun asupra căruia s-a ajuns la un acord la reuniunea Comitetului de conciliere și care va fi, sperăm, adoptat astăzi, reprezintă un compromis între grupurile politice. Prin urmare, aș dori să le mulțumesc tuturor celor implicați în lucrările referitoare la această propunere legislativă și în special vicepreședintei Kratsa Tsagaropoulou, lui Brian Simpson - președinte al Comisiei pentru transport și turism, dlui Cancian - raportor, și raportorilor alternativi, pentru munca lor. Împreună, a trebuit ca ei să aducă procesul legislativ la un rezultat de succes.

Mulțumirile mele se îndreaptă, de asemenea, către comisarul Kallas și echipa sa, precum și omologilor acestora de la secretariatele din Parlamentul European și Consiliu. Împreună, toți aceștia au lucrat neobosit pentru a face ca lucrurile să înainteze. Nu în ultimul rând, aș dori să-mi exprim aprecierea pentru munca excelentă depusă de Președinția belgiană cu scopul de a asigura sprijinul necesar în cadrul Consiliului pentru compromisul la care s-a ajuns în cadrul Comitetului de conciliere.

Sunt convinsă că textul comun la care s-a ajuns în urma reuniunii Comitetului de conciliere reprezintă un echilibru corect între drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul și interesele transportatorilor, dintre care majoritatea sunt întreprinderi mici și mijlocii.

În opinia Consiliului, obiectivul principal al regulamentului este de a acorda drepturi pasagerilor care călătoresc regulat atunci când distanța programată este egală cu sau depășește 250 km. În plus, o serie de drepturi garantate se vor aplica independent de distanța parcursă. Noile reguli se concentrează în special pe sprijinirea persoanelor cu handicap și a pasagerilor cu mobilitate redusă.

În discuțiile dintre cele trei instituții, am fost capabili să găsim soluții reciproc acceptabile la o serie de probleme dificile, și anume domeniul de aplicare, drepturile pasagerilor în caz de anulări sau întârzieri, compensarea și de asistența în caz de accidente, prevederi pentru relaxarea tranziției la noile norme și, în sfârșit, drepturile persoanelor cu handicap și ale persoanelor cu mobilitate redusă.

După cum știți deja, Consiliul a aprobat textul comun în cadrul reuniunii sale din 31 ianuarie 2011. Acest act legislativ va fi, prin urmare, semnat mâine. Publicarea sa în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene poate fi prevăzută în luna martie.

, *președintă în exercițiu a Consiliului*. – (IT) Dle președinte, în cele din urmă, aș dori să îl felicit pe dl Cancian cu privire la munca sa excelentă.

președintă în exercițiu a Consiliului. – Permiteți-mi să vă felicit pentru rezultatul bun obținut.

Siim Kallas, *vicepreședinte al Comisiei*. – Dle președinte, propunerea legislativă privind drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și cu autocarul despre care discutăm astăzi este rezultatul unui proces foarte dificil, ajungându-se inclusiv la procedura de conciliere. Lungile negocieri din noaptea de 30 noiembrie 2010 din cadrul Comitetului de conciliere au dus la un progres și la un compromis, după mai mult de doi ani de negocieri.

Permiteți-mi să vă transmit mulțumiri din inimă pentru că ați făcut ca acest lucru să devină realitate. În primul rând, mulțumiri dnei vicepreședinte Kratsa-Tsagaropoulou pentru modul său abil de a conduce aceste negocieri, dlui Simpson, președinte al Comisiei pentru transport și turism, dlui Cancian, raportor, și, desigur, trebuie să menționăm și Președinția belgiană.

Sunt recunoscător Parlamentului pentru că a insistat întotdeauna pentru un nivel ridicat de protecție a pasagerilor. După avizul Consiliului din 31 ianuarie, vă invit să adoptați, de asemenea, prezentul regulament pentru a încheia în mod oficial procedura.

Propunerea privind drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul completează acum măsurile necesare pentru protecția călătorilor și se va asigura că pasagerii beneficiază de aceleași standarde de calitate a serviciilor de bază oriunde călătoresc în Uniunea Europeană.

Textul de compromis conține realizări importante: acesta oferă un set de drepturi de bază tuturor pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul. Așa cum a menționat deja dl Cancian, au existat puncte dificile nerezolvate până în ultima clipă a negocierilor. Unii ar putea spune că domeniul de aplicare a regulamentului privind serviciile de transport cu autobuzul și autocarul pe distanțe de peste 250 km este prea limitat și și-ar fi dorit să vadă protejați și pasagerii care utilizează transportul local. Alții ar putea pretinde că textul conține dispoziții a căror punere în aplicare ar fi costisitoare, în special pentru operatorii mai mici. Eu sunt de părere că textul reprezintă un compromis foarte bine echilibrat.

Nu trebuie să uităm că o serie de drepturi de bază se aplică serviciilor de toate tipurile și oferă o protecție specială celor mai vulnerabili pasageri. Pe de altă parte, potențialele implicații legate de costuri pentru sectorul industriei au fost reduse la minimum. Per

ansamblu, textul de compromis constituie un progres real pentru cetățenii care călătoresc și pentru imaginea sectorului de industrie.

Mathieu Grosch, în numele Grupului PPE. – (DE) Dle președinte, dnă Győri, dle Kallas, doamnelor și domnilor, aș dori să-i mulțumesc dlui Cancian în special pentru efortul susținut depus, deoarece acesta nu a fost un dosar simplu, dar am ajuns la o concluzie pozitivă.

În mod clar, compromisurile au întotdeauna avantajele și dezavantajele lor. Unii vor crede că am mers prea departe, iar alții că nu am mers îndeajuns de departe. Procesul din cadrul Consiliului nu a fost ușor și, prin urmare, aș dori să exprim sincerele mele mulțumiri Consiliului pentru că ne-a permis să ajungem la un compromis în ultimul moment. Cred că domeniul de aplicare a raportului este corect. Am spus că trei țări nu sunt afectate direct. Cu toate acestea, deoarece Luxemburg-ul este implicat într-un context transfrontalier, există de fapt doar două țări pe care legislația nu le afectează în mod direct. În cazul transportului public local, va fi ușor să se includă prevederi în specificațiile cerințelor pentru licitații care să afirme că drepturile pasagerilor trebuie să fie respectate și consolidate. Prin urmare, nu este realist să ne criticați pentru faptul că am exclus transportul local. Acest lucru poate fi tratat la nivel regional.

Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat) va acorda sprijinul său general acestui compromis. Noi vedem drepturile pasagerilor ca pe un pachet complet și sperăm că va fi posibil în viitorul apropiat să se producă o versiune consolidată care să acopere întreaga zonă, astfel încât să putem pune în aplicare în curând drepturi de care să beneficieze cetățenii, nu avocații. În opinia mea, mai există încă o serie de probleme, în special în ceea ce privește punerea în aplicare, acolo unde reglementările nu sunt utile cetățenilor și nu sunt suficient de clare pentru a stabili drepturile pasagerilor. În acest context, aș dori să le mulțumesc tuturor celor implicați pentru munca grea depusă. Sper că vom putea obține o mare majoritate în plen, în favoarea acestui compromis sănătos.

Brian Simpson, în numele Grupului S&D. – Dle președinte, în primul rând, aș dori să exprim mulțumirile mele și cele ale Grupului S&D dlui Cancian, pentru contribuția sa importantă la ceea ce a fost într-adevăr un dosar foarte dificil și foarte complicat.

Două întrebări îți vin în minte atunci când te uiți la acest acord în special. Prima este, "Este ideal?", iar a doua este, "Oare ne duce mai departe?". Ca răspuns la prima întrebare, din punct de vedere parlamentar, cred că trebuie să spunem că nu este ideal. Fiind un compromis, există lucruri la care Parlamentul a trebuit să renunțe, în special referitoare la domeniul de aplicare, acolo unde ne-ar fi plăcut să fi introdus o distanță mai mică înainte ca regulamentul să înceapă să intre în vigoare.

Dar oare ne face să înaintăm? Ei bine, da, deoarece vom avea acum un set de drepturi aplicate pentru autobuze și autocare similare celor pe care le avem în prezent pentru alte mijloace de transport. De asemenea, ne face să înaintăm în angajamentul nostru de a îmbunătăți accesul la călătoriile cu autobuzul și autocarul pentru persoanele cu mobilitate redusă și persoanele într-adevăr cu handicap, în întreaga Uniune Europeană.

Aș alege doar un singur aspect, care se referă la cerința de a avea un personal instruit, care să ajute persoanele cu mobilitate redusă și handicap, astfel încât acestea să poată beneficia de același acces la transportul public ca aceia dintre noi care suntem apți din punct de vedere fizic. Știu că există o derogare pentru statele membre de a amâna acest lucru pentru cinci ani și sper că nu vor face uz de aceasta.

În cele din urmă, cred că este important să sprijinim acest acord final, astfel încât drepturile pentru toate mijloacele de transport să fie acum aplicate. Știu că în viitor le vom analiza și le vom revizui din nou, dar cred că am făcut un pas înainte în acest domeniu și că Parlamentul ar trebui să sprijine acordul de conciliere la care au ajuns dl Cancian și Consiliul.

Gesine Meissner, în numele Grupului ALDE. – (DE) Dle președinte, o procedură lungă a ajuns acum la final, ceea ce este o veste bună. Există unele aspecte pozitive în legătură cu toate acestea. Unul dintre ele este că drepturile de bază pentru persoanele cu handicap include dreptul la informare și dreptul la acces. O altă caracteristică pozitivă este faptul că daunele plătite de către întreprinderile mici și mijlocii au fost menținute la un nivel rezonabil, ceea ce nu a fost inițial cazul. De asemenea, este bine că am ajuns la un acord, pentru că altfel am fi fost blocați în procedura de conciliere și nu ar fi existat nicio lege care să acopere un domeniu specific de transport.

Cu toate acestea, aș dori, de asemenea, să aleg câteva aspecte negative, deoarece nu am fost în măsură să producem o soluție europeană veritabilă. Deși spunem că libera circulație a persoanelor, bunurilor și serviciilor este un principiu european, nu am ajuns la o soluție europeană în acest domeniu, dacă trei țări nu sunt incluse, iar alte țări nu au rute de autobuz atât de lungi. Dreptul persoanelor cu handicap de a fi însoțite, un lucru de care au nevoie de multe ori pentru a putea călători, este garantat doar pe distanțe lungi. În plus, clauza privind catastrofele naturale majore, care nu se aplică transportului aerian, deoarece a trebuit să se plătească daune în cazul norului de cenușă, a fost aplicată pentru autobuze și autocare. Aceasta înseamnă că pasagerii mai săraci, în special cei care fac deplasări scurte, nu vor fi compensați și nu vor avea drepturi. Acesta, desigur, nu este un lucru bun.

Prin urmare, din cauza acestui amestec de caracteristici pozitive și negative, ne-am abținut de la vot în timpul sesiunii de la miezul nopții din cadrul procedurii de conciliere și la fel vom face și astăzi.

Eva Lichtenberger, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Dle președinte, în ciuda faptului că UE este semnatară a convenției în cauză, drepturile persoanelor cu mobilitate redusă nu sunt luate în considerare în acest dosar.

Am menționat acest lucru la începutul comentariilor mele în legătură cu acest raport, pentru că eu cred că cel mai grav eșec este faptul că noi am inclus mereu restricția „dacă este posibil”. Din păcate, eu sunt suficient de familiarizată cu aceste situații pentru a fi în măsură să spun că acest „dacă este posibil”, în general, are ca rezultat, de obicei, incapacitatea de a oferi o soluție eficientă pentru persoanele cu mobilitate redusă.

Am fost foarte dezamăgită când s-a pus restricție pe formatele folosite pentru a pune la dispoziție informații despre călătoria cu autobuzul și autocarul. Acest lucru a fost, de asemenea, estompat, astfel încât persoanele cu mobilitate redusă să nu poată găsi nici măcar unde pot obține asistență și așa mai departe.

Există și alte probleme care apar ca urmare a ultimei runde de negocieri, în care dl Cancian și-a pus cu adevărat sufletul și aș dori să îi mulțumesc pentru asta. El a depus toate eforturile pentru a obține un rezultat bun, dar încercările sale au fost blocate de abordarea insensibilă a Consiliului. Un alt aspect este distanța de 250 kilometri, care a fost deja menționat. Mi-e teamă că rutele mai lungi vor fi împărțite și că rutele de 500 de kilometri vor fi defalcate în două părți, astfel încât să nu existe niciun risc de a fi obligați să acorde pasagerilor drepturile cuvenite. Acest lucru trebuie luat în considerare în timpul procesului de aplicare.

O caracteristică bună a fost introducerea unui organism de arbitraj, care va fi util pentru consumatori. Printre alte aspecte pozitive se numără faptul că se aplică principiul de îmbunătățire constantă și că va fi prevăzută formarea personalului. Cu toate acestea, sub alte aspecte, doamnelor și domnilor, acest lucru nu este deloc o capodoperă a legislației europene.

Roberts Zile, în numele Grupului ECR. – (LV) Dle președinte, doresc și eu să adaug mulțumirile mele tuturor părților implicate în obținerea acestui compromis, dar aş dori să-i mulțumesc în special dlui Cancian, care cred că a găsit absolut posibilitățile corecte de a ajunge la un compromis în numele Parlamentului. Odată cu includerea drepturilor pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul, am introdus acum, în principiu, drepturile pasagerilor în toate mijloacele de transport. Desigur, s-ar putea spune că, între diferitele moduri de transport, aceste drepturi variază foarte mult, când vine vorba de nivelurile de compensare, în funcție de durata întârzierii sau de eliminarea unui traseu deservit de acel mod de transport. Cu toate acestea, chiar dacă pasagerii noștri din Uniunea Europeană pot fi dezorientați în primii ani, acest lucru reprezintă încă un pas înainte în asigurarea drepturilor pasagerilor, iar faptul că aceste drepturi pentru pasagerii care călătoresc cu autobuzul și autocarul sunt chiar ultimele care urmează să fie introduse demonstrează că, probabil, ele au reprezentat pasul cel mai dificil de făcut.

Sunt deosebit de mulțumit cu privire la drepturile de bază pentru persoanele cu handicap și persoanele cu nevoi speciale și, de asemenea, că aceste drepturi se aplică acestora în cazul călătoriilor cu autobuzul de mai puțin 250 km, cu o excepție invocată de dl Simpson, și anume, că operatorii care oferă aceste servicii pot amâna instruirea personalului. Sper foarte mult că acest lucru nu se va face cu rea intenție, la fel cum statele membre nu pot amâna punerea în aplicare a prezentei directive de două ori pe perioade de patru ani, până la ultima dată posibilă. Vă mulțumesc.

Jaromír Kohlíček, în numele Grupului GUE/NGL. – (CS) Dle președinte, în ultimii ani, drepturile pasagerilor în toate formele de transport au devenit un subiect tot mai important de dezbatere în Parlamentul European. Trebuie să spun că în multe cazuri, văd probleme care pot apărea drept consecință a aplicării drepturilor pasagerilor, iar multe instituții financiare vor avea de profitat, cu siguranță, oferind asigurări.

Pe de altă parte, tarifele vor crește în mod logic, ca urmare a acestor noi costuri. Nu este deloc nou faptul că cei din Consiliu au încercat să schimbe elementele de bază ale proiectului de regulament în mod fundamental cu privire la drepturile pasagerilor în transportul cu autobuzul și autocarul. Noi suntem familiarizați cu această poziție a Consiliului din procedurile de conciliere anterioare. În acest context, aş dori să le mulțumesc vicepreședintei delegației, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, președintelui Comisiei pentru transport și turism, Brian Simpson, și raportorului, Antonio Cancian, pentru o muncă deosebită. Aceștia au realizat un compromis cu adevărat foarte rezonabil.

Consider că următoarele elemente sunt deosebit de pozitive:

1. definiția transportului pe distanțe lungi ca un transport în care lungimea întregului traseu este de peste 250 km, cu condiția că regulamentul se va aplica, de asemenea, persoanelor care utilizează ruta pe distanțe lungi numai ca parte a călătoriei lor;
2. îmbunătățirea poziției - chiar dacă nu este ideală - persoanelor cu handicap și mobilitate redusă în legătură cu acest mod de transport;

3. compensarea și de asistență în caz de accident. Aș dori să menționăm în acest sens că, în caz de deteriorare a echipamentului, cum ar fi scaunele cu roțile, este avută în vedere compensația integrală, ceea ce implică un nivel de incertitudine și va fi cu siguranță necesar să se clarifice formularea în scopul asigurării, de exemplu, prin stabilirea unei limite superioare;

4. drepturile pasagerilor în cazul în care călătoriile sunt întrerupte sau întârziate sunt relativ clar stabilite. Eu consider, de asemenea, că o mai bună informare a pasagerilor este pozitivă;

5. precum majoritatea colegilor mei, salut faptul că perioada de tranziție pentru punerea în aplicare a prezentului regulament ar trebui să fie redusă la un maxim de patru ani. Pe de altă parte, eu nu sunt deloc încântat de posibilitatea extinderii acestei perioade cu încă patru ani.

Cred că nu va fi nicio problemă fundamentală nici chiar în definirea aplicării drepturilor pasagerilor pe rute paralele cu secțiuni de transport pe distanțe lungi în viitorul apropiat. Rămâne o întrebare în ceea ce privește stabilirea limitelor financiare, desigur, cu lipsa unui supliment de inflație pentru a ajusta limitele financiare în conformitate cu rata de schimb a monedei euro, astfel încât limitele să rămână aceleași în termeni reali.

Consider că acordul reprezintă un bun compromis. Scopul final constă în extinderea în continuare a drepturilor călătorilor la toate formele de transport, iar acest pas suplimentar în transportul cu autobuzul și autocarul este cu siguranță un rezultat de succes pentru procesul de conciliere. Grupul Confederal al Stângii Unite Europene - Stânga Verde Nordică susține acest rezultat.

Juozas Imbrasas, în numele Grupului EFD. – (LT) Dle președinte, este bine că, în urma dezbaterii și a coordonării pozițiilor, textul final poate fi privit ca un compromis foarte satisfăcător și bine echilibrat. Acesta reușește să asigure drepturile pasagerilor fără a impune, în același timp, sarcini restrictive asupra transportatorilor, dintre care majoritatea sunt întreprinderi mici și mijlocii. În special, rezultatul procedurii de conciliere poate fi considerat o reușită pentru Parlamentul European și îl felicit pentru acest lucru.

Ținând seama de creșterea constantă din acest sector de transport, scopul acestei propuneri este de a stabili la nivel comunitar drepturi de protejare a pasagerilor similare celor din alte moduri de transport și de a asigura condiții echitabile de concurență între transportatorii din diferite state membre, precum și între diferitele mijloace de transport.

Regulamentul consolidează dreptul pasagerilor la o compensație în caz de deces, inclusiv cheltuielile rezonabile de înmormântare sau vătămare corporală, precum și pentru pierderea sau deteriorarea bagajelor din cauza accidentelor. Mai mult decât atât, în caz de accident, pasagerii au dreptul la asistență pentru a acoperi nevoile lor practice imediate, inclusiv, dacă este necesar, furnizarea de alimente și haine, transport, facilitarea de prim ajutor și de cazare. În cazul în care călătoria este anulată sau întârziată timp de mai mult de 120 de minute, pasagerii au dreptul la o despăgubire în valoare de 50% din prețul biletului, în plus față de rambursarea prețului biletului.

Regulament consolidează, de asemenea, prevederea de a acorda asistență persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă, ceea ce este foarte important. Pasagerii trebuie să primească informații actualizate în timp real, prin mijloace electronice.

Aceasta este o decizie bună, felicitări!

PREZIDEAZĂ: DIANA WALLIS*Vicepreședintă*

Franz Obermayr (NI). – (DE) Dnă președintă, îmbunătățirea drepturilor pasagerilor care călătoresc în mod obișnuit cu autobuzul sau autocarul este un obiectiv dezirabil. Totuși, unele puncte ale propunerii merg prea departe. De exemplu, pasagerii au dreptul la până la două nopți de cazare într-un hotel dacă plecarea unei curse obișnuite de autobuz este întârziată cu mai mult de 90 de minute. Numai că transportul rutier este deseori afectat de factori care nu pot fi controlați de operatorii individuali, factori cum sunt ambuteiajele provocate de accidente, condițiile meteorologice nefavorabile și deszăpezirea necorespunzătoare a străzilor. Aceste situații vor avea drept consecință niște cazuri costisitoare de despăgubiri, în cadrul cărora nu va putea fi aplicat principiul potrivit căruia partea responsabilă are obligația de a plăti pagubele.

Cel mai recent regulament al UE privind drepturile pasagerilor pe rute feroviare se află într-o situație asemănătoare. În prezent, companiile trebuie să plătească pentru întârzieri pe care nu le-au provocat. De exemplu, o societate feroviară federală din Austria este răspunzătoare pentru numărul de ore de întârziere a trenurilor, număr care anul trecut a ajuns la 2.800, în condițiile în care trenurile sosesc foarte târziu din Germania. Trebuie să evităm pe viitor măsuri nepotrivite cum este aceasta.

Dieter-Lebrecht Koch (PPE). – (DE) Dnă președintă, dle Kallas, doamnelor și domnilor, salut cu entuziasm rezultatul procedurii de conciliere. Când regulamentul va fi pus în aplicare, pasagerii care călătoresc cu autobuzul și autocarul, inclusiv cei cu mobilitate redusă, vor beneficia de același grad de protecție valabil în cazul altor forme de transport. În plus, regulamentul garantează un nivel general înalt de protecție a consumatorului și are în vedere faptul că acest sector de transport este format în special din companii mici și mijlocii. Cerințele extreme care ar fi făcut ca transportul cu autobuzul să devină aproape imposibil au fost eliminate, cum s-a întâmplat și cu cele care ar fi exclus majoritatea statelor membre din domeniul de aplicare a regulamentului.

Serviciile de transport cu autobuzul și autocarul, care sunt în beneficiul majorității cetățenilor, trebuie să ofere servicii de înaltă calitate și pentru persoanele cu handicap și pentru cele cu mobilitate redusă. Aceste persoane trebuie să beneficieze de dreptul de a primi ajutor, iar acesta trebuie oferit gratuit, în interesul integrării sociale.

Debora Serracchiani (S&D). – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, doresc și eu să îi mulțumesc dlui Cancian pentru eforturile depuse în vederea realizării acestui compromis dificil. Grație acestui regulament, pasagerii care călătoresc cu autobuzul și autocarul se pot bucura de aceleași drepturi ca și pasagerii altor mijloace de transport, cum sunt trenurile și vapoarele.

Acest regulament, care se aplică tuturor serviciilor naționale și internaționale care efectuează curse pe distanțe de cel puțin 250 de kilometri, protejează totodată și pasagerii care călătoresc în mod obișnuit pe distanțe mai scurte. Mă refer, în special, la persoanele cu handicap și la persoanele cu mobilitate redusă, cărora li s-a garantat acces nediscriminatoriu la transport, dreptul de a beneficia de despăgubiri în cazul pierderii sau deteriorării cărucioarelor cu roțile, precum și instruirea angajaților din companiile de transport cu autobuzul și autocarul în privința nevoilor persoanelor cu handicap.

De asemenea, sunt încântată de faptul că s-a ajuns la un acord în ceea ce privește despăgubirile în caz de deces, incluzând cheltuielile rezonabile de înmormântare, rănire

și pierdere sau deteriorare a bagajelor ca urmare a accidentelor. Consider totodată că este un lucru pozitiv faptul că pasagerii pot opta între a continua călătoria fără a plăti costuri suplimentare și a accepta rambursarea prețului biletului în caz de anulare, întârziere mai mare de două ore sau suprarezervare.

În ceea ce privește informațiile pentru pasageri, cred că ar fi fost util să le oferim acestora informații despre legăturile cu alte mijloace de transport, asigurând astfel dialogul între serviciile de transport pentru pasagerii care călătoresc cu autobuzul și cu trenul. În fine, sunt foarte încântată de faptul că, în timpul negocierilor, am reușit să căutăm și să garantăm nivelul maxim de asistență pentru persoanele cu handicap și persoanele cu mobilitate redusă, oferindu-le opțiunea de a avea un însoțitor fără a plăti costuri suplimentare.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Dnă președintă, doresc să îi mulțumesc dlui Cancian, care a lucrat asiduu pentru a ajunge la acest acord, document asupra căruia s-a căzut de acord în urma unor negocieri complexe.

S-au făcut progrese în domeniul drepturilor pasagerilor în ceea ce privește despăgubirile și asistența în caz de accident, anulare sau întârziere, dar și în ceea ce privește recunoașterea drepturilor fundamentale ale pasagerilor, indiferent de distanța pe care călătoresc; acordul include, de asemenea, drepturile persoanelor cu handicap și ale celor cu mobilitate redusă.

Totuși, definirea domeniului de aplicare, respectiv călătoriile pe distanțe mai mari de 250 de kilometri, implică faptul că trei țări rămân în afara acestei legislații europene. După părerea noastră, rezultatul nu este suficient de bun, cu toate că recunoaștem progresele înregistrate comparativ cu situația inițială. Prin urmare, grupul nostru se va abține.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Dnă președintă, Parlamentul European transmite astăzi un mesaj foarte pozitiv pasagerilor, contribuabililor și alegătorilor europeni, inclusiv persoanelor cu handicap, care călătoresc cu autobuzul și autocarul. Oamenii care ne votează și care ne plătesc salariile se așteaptă ca noi să luăm decizii concrete ca aceasta. Este adevărat, s-au făcut comentarii în acest plen cu privire la faptul că aceasta nu este cea mai importantă chestiune din planul general și cu siguranță nici nu este. Totuși, cred că este un pas foarte important făcut înainte, un pas datorită căruia Europa și Uniunea Europeană devin mai umane și mai deschise nu față de nevoile politicienilor, ci ale consumatorilor sau, cu alte cuvinte, ale celor care folosesc diversele mijloace de transport. Doresc să îi mulțumesc foarte mult vecinului meu, dl Cancian, pentru activitatea sa perseverentă în calitate de raportor.

Anna Rosbach (EFD). – (DA) Dnă președintă, pasagerii care călătoresc cu autobuzul pe distanțe lungi au aproximativ aceleași drepturi ca și cei care călătoresc cu avionul, trenul sau vaporul în ceea ce privește întârzierile, amânările, pierderea bagajelor și alte câteva aspecte. În principiu, acest lucru este bun. Totuși, doresc să aduc câteva critici. Persoanelor cu mobilitate redusă le-au fost acordate mai multe drepturi în această privință. Cu toate acestea, nu toate autobuzele pot accepta în același timp pasageri cu handicap și pasageri fără handicap și nu toate autobuzele pot fi transformate în așa fel încât să poată transporta persoane cu handicap. Prin urmare, mai sunt multe lucruri de făcut în acest domeniu dacă vrem să ajungem la cel mai înalt nivel de egalitate posibil. Prețurile biletelor pentru călătorii lungi sunt în general menținute la cele mai mici niveluri pentru a putea concura cu transportul aerian. Prin urmare, eu consider că este imposibil ca societățile mici de transport să poată plăti toate revendicările privind despăgubirile și drepturile la care se face referire în document. Capacitatea lor de a fi competitive va fi redusă semnificativ și vor fi amenințate

în curând cu desființarea. Acest lucru nu poate fi în interesul Uniunii, pentru că UE dorește foarte mult să susțină întreprinderile mici și mijlocii.

Georges Bach (PPE). – (DE) Dnă președintă, doresc să îi felicit pe toți cei implicați, însă în special pe dl Cancian, pentru eforturile depuse în timpul procesului lung și dificil de a ajunge la un compromis în acest dosar complicat.

Unele dintre succesele înregistrate au fost menționate deja, însă au existat și dezamăgiri, în special în ceea ce privește domeniul de aplicare și alte chestiuni minore la care s-a făcut referire. Ajungând la acest compromis în ceea ce privește transportul cu autobuzul și autocarul, am stabilit drepturile pasagerilor pentru toate tipurile de transport. Următorul pas pe care trebuie să îl facem este să creăm un program-cadru comun, coerent și eficient pentru toate drepturile pasagerilor.

Este extrem de important pentru credibilitatea UE în rândul cetățenilor europeni ca noi să stabilim drepturi corecte și clar definite. Pentru a fi credibili, trebuie să ne asigurăm că drepturile stabilite pentru diversele mijloace de transport sunt coerente. Criteriile referitoare la drepturile pasagerilor care călătoresc cu avionul nu trebuie să fie foarte diferite de cele ale pasagerilor care călătoresc cu trenul, de exemplu.

Prin urmare, este deosebit de important să nu ne bazăm programul-cadru pe cele mai joase și slabe standarde. În schimb, trebuie să ne stabilim obiective ambițioase, în numele cetățenilor Europei.

Saïd El Khadraoui (S&D). – (NL) Dnă președintă, doresc să încep, bineînțeles, prin a-i mulțumi raportorului pentru eforturile sale, dar și raportorilor alternativi, dlui Simpson și tuturor celor care au contribuit la acest rezultat; Președinția belgiană nu trebuie nici ea uitată.

Totuși, permiteți-mi să încep cu o critică, adresată în special Consiliului. Regret faptul că domeniul de aplicare se referă doar la călătorii de 250 de kilometri. Dintr-o perspectivă europeană, ar fi logic dacă toate legăturile transfrontaliere ar intra sub incidența prevederilor acestei directive. Chiar limitată la aceste călătorii de 250 de kilometri, directiva abia a obținut suficientă susținere din partea statelor membre încât să fie adoptată.

Judecând nu doar după acest dosar, ci după multe alte dosare, se pare că a devenit din ce în ce mai dificil să convingem o majoritate de state membre să raționeze în interesul consumatorilor sau dintr-o perspectivă europeană, iar acest lucru mi se pare îngrijorător.

Acestea fiind spuse, acest regulament completează lista. Există acum reguli europene referitoare la drepturile pasagerilor pentru toate mijloacele de transport. Următorul pas – iar dl comisar a anunțat că va acționa în acest sens – trebuie să fie învățarea din experiența acumulată în diversele sectoare și stabilirea unei abordări mai integrate cu privire la drepturile pasagerilor. Aceste lucruri trebuie puse în aplicare în special pe teren.

Acest regulament va însemna un pas făcut înainte, în special pentru persoanele cu mobilitate redusă. Acestora nu li se va mai refuza accesul și vor putea beneficia de asistență, dacă vor avea nevoie. Acest aspect este important, după părerea mea. Ca și în cazul altor modalități de transport, s-au acordat despăgubiri pentru mai multe situații și există aranjamente privind cazarea pentru pasagerii blocați, în cazul unor întârzieri de lungă durată.

Din aceste motive, dorim să susținem acest compromis. Nu facem acest lucru cu foarte mare entuziasm, pentru că regulamentul va intra în vigoare abia peste doi ani. Totuși, acesta

este un pas făcut în direcția corectă și reprezintă un compromis între poziția extremă a Consiliului, pe de-o parte, și obiectivele noastre mai ambițioase, de cealaltă parte.

Vilja Savisaar-Toomast (ALDE). – (ET) Dnă președintă, în Estonia există un proverb: „Repetiția e mama învățării”. Din păcate, nu se poate spune același lucru în cazul directivei privind drepturile pasagerilor care călătoresc cu autocarul, document care, după o lungă procedură de conciliere, s-a îndepărtat în cele din urmă de principiile solicitate de Parlamentul European. Este, într-adevăr, un lucru bun că acum există drepturi fundamentale minime, însă este inacceptabil faptul că din cauza stabilirii traseelor la 250 de kilometri aceste drepturi sunt interzise în trei state. În plus, aceste drepturi sunt minime în alte trei-patru state, pentru că aici există doar unul sau două trasee de autocar atât de lungi.

Mai mult, este inacceptabil că au fost excluse serviciile transfrontaliere de transport cu autocarul, indiferent de distanță, și nu putem susține perioada de opt ani acordată statelor membre pentru care nu este obligatorie punerea în aplicare a acestei directive. Din păcate, guvernul estonian a susținut chiar aceste condiții și chiar a solicitat să se stabilească o distanță mai mare a rutelor. Trebuie să ne întrebăm acum dacă susținem într-adevăr drepturile pasagerilor sau drepturile companiilor de transport și profiturile acestora. În orice caz, deși susțin cetățenii Uniunii Europene, nu înțeleg de ce o parte din Europa este exclusă de la aplicarea acestei directive. Prin urmare, nu pot vota în favoarea acestei directive sau a raportului.

Philip Bradbourn (ECR). – Dnă președintă, susțin cu fermitate principiul drepturilor pasagerilor și este corect ca și clienții să se aștepte să beneficieze de servicii la standarde înalte.

Totuși, trebuie să ne păstrăm simțul proporționalității și să analizăm efectele reale ale acestei măsuri. Trebuie să facem o comparație între beneficiile reale pentru utilizatori și costurile corecte implicate de măsură pentru societățile din acest sector.

Acest Plen și Comisia adoptă deseori o abordare universală, însă trebuie să acceptăm faptul că drepturile pasagerilor diferă în funcție de mijloacele diferite de transport. Călătoriile cu avionul nu sunt la fel ca cele cu autobuzul. Dar mai important, diferența constă în numărul de companii mici și mijlocii din acest sector. Cred că toți cei din acest plen știu cât de importante sunt serviciile fiabile și profitabile de transport cu autobuzul și autocarul pentru economiile noastre locale și din acest motiv susțin cu tărie introducerea regulii privind traseele de 250 de kilometri. Nu este corect ca pe umerii societăților mici locale, care prestează servicii la nivel local sau regional, să fie puse astfel de poveri.

Având în vedere introducerea acestei protecții și valoarea principiului fundamental al acestei legislații, susțin cu tărie compromisul.

Jim Higgins (PPE). – Dnă președintă, această inițiativă s-a aflat în proces de elaborare aproape trei ani și de această dată, sunt de partea Consiliului, nu de cea a Parlamentului.

Fără îndoială, trebuie să protejăm drepturile pasagerilor, în special pe cele ale pasagerilor cu handicap, însă dacă va fi adoptată, propunerea inițială – așa cum a spus Philip Bradbourn – va avea consecințe grave pentru micii transportatori. Într-adevăr, i-ar falimenta pe mulți dintre aceștia. Din acest motiv, procesul de conciliere era esențial, iar compromisul la care s-a ajuns realizează un echilibru corect între drepturile pasagerilor, pe de-o parte, și drepturile transportatorilor, pe de altă parte. Sunt absolut de acord cu ceea ce a spus dl Bradbourn, că nu putem pune semnul egal și nu putem încadra în aceeași categorie drepturile pasagerilor care călătoresc pe mare, drepturile celor care călătoresc pe calea

aerului, drepturile celor care călătoresc cu trenul și drepturile celor care folosesc autobuzul. Din acest motiv, pur și simplu nu este fezabil și nici realizabil să vorbim despre un pachet consolidat.

Doresc să îl felicit pe președintele Comisiei pentru transport și turism, dl Brian Simpson, care a avut o contribuție excelentă, pe raportor, dl Cancian, și pe coordonatorul nostru, Mathieu Grosch. În cele din urmă, am obținut un pachet corect și echilibrat, care este benefic pentru toate părțile interesate.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Dnă președintă, în ultimii ani, Parlamentul European, alături de Consiliu, a adoptat legi privind drepturile pasagerilor din domeniul transportului aerian și feroviar. Prin urmare, este logic ca acum să adoptăm o măsură analogă și pentru transportul cu autobuzul, în ciuda faptului că în Europa, călătorii încă preferă transportul individual și că standardele din domeniul transportului cu autobuzul și autocarul se îmbunătățesc într-un ritm rapid.

Totuși, efortul și entuziasmul nostru în ceea ce privește regulamentul ar trebui să aibă limite clare. Este logic să definim standarde fundamentale în Uniunea Europeană pentru călătoriile transfrontaliere, protejând astfel grupurile vulnerabile de pasageri și asigurând drepturile acestora. Pe de altă parte, efortul de a extinde drepturile la transportul local și încercările de a garanta cele mai mari despăgubiri posibile sau de a stabili reglementări până la cel mai mic detaliu, toate acestea reprezintă o imixtiune nepotrivită în piața internă. Este clar că toate obligațiile inutile implică costuri mai mari pentru operatorii de servicii de transport, costuri care se vor reflecta în cele din urmă în prețurile билетelor.

În calitate de fost primar, am urmărit așadar cu îngrijorare propunerea privind includerea transportului urban și suburban în domeniul de aplicare a directivei. Mă bucur că simțul realității a avut întâietate în acest caz și că transportul urban și cel suburban vor fi ferite de aplicarea unor regulamente excesive.

Ville Itälä (PPE). – (FI) Dnă președintă, țin să le mulțumesc tuturor celor care au fost implicați în formularea compromisului, în special raportorului și dlui Simpson, președintele comisiei. Cu toate că este vorba de un compromis, este totodată un pas înainte important din punctul de vedere al publicului. Dacă avem în vedere problema întârzierilor și a pierderii bagajelor, este extrem de important ca publicul să știe că am introdus o legislație care le protejează drepturile.

Limita de distanță de 250 de kilometri nu este cea mai bună soluție și nici nu a fost un succes atât de mare cum au spus mulți dintre cei de aici. Cred că acesta este poate cel mai slab punct al documentului și cu siguranță va trebui să revenim la această problemă pe viitor, însă, pe de altă parte, este un pas uriaș în procesul de îmbunătățire semnificativă a drepturilor persoanelor cu handicap și ale celor cu mobilitate redusă. Din punctul de vedere al publicului, acest lucru reprezintă exact genul de legislație pe care ar trebui să o introducem.

Seán Kelly (PPE). – Dnă președintă, această prevedere este parțial bună, parțial rea. Este bună doar pe bucățele. Eu salut în special prevederile privind persoanele cu handicap sau cu mobilitate redusă, însă mă preocupă aceleași chestiuni care au fost menționate de alți vorbitori, referitoare la limita de 250 de kilometri. Nu există o singură măsură care se să potrivească tuturor. În Uniunea Europeană, care este formată din 27 de țări de mărimi diferite, ar fi trebuit să existe o oarecare flexibilitate în ceea ce privește țările, astfel încât prevederile să fie valabile pentru toate.

Eu însumi locuiesc la o distanță de peste 300 de kilometri de capitala țării. Există o mică societate de transport cu autocarul care asigură legătura între zonele rurale din regiunea mea și capitala Dublin. Acum, această societate va fi supusă unei presiuni mari, din cauza prevederilor acestei propuneri și în special din cauza costurilor ridicate privind asigurarea, care ar putea duce la faliment. Dacă societatea dă faliment, mulți își vor pierde locul de muncă, iar facilitățile pentru pasageri vor dispărea și ele. Va trebui să monitorizăm această situație pe măsură ce avansăm.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Dnă președintă, salut raportul privind drepturile pasagerilor care folosesc transportul cu autobuzul și autocarul. Cetățenilor UE, inclusiv persoanelor cu handicap, le va fi mai ușor să folosească acest tip de serviciu. Compromisul a fost precedat de consultări îndelungate. În timpul acestora, Parlamentul European și dl Cancian au susținut până la final cauza persoanelor cu handicap. Din păcate, Consiliul European s-a dovedit a fi mai mărginit și mai inflexibil în privința acestui aspect. Regret profund că cei din Consiliul European nu reușesc să recunoască faptul că trăim într-o societate care îmbătrânește rapid. Numărul persoanelor cu handicap va crește foarte mult în scurt timp. Trebuie să ne dăm seama că toți cetățenii UE vor fi afectați de această problemă și că mai devreme sau mai târziu, toată lumea va avea nevoie de asistență. În fine, doresc să subliniez faptul că munca noastră nu s-a terminat. S-a ajuns deja la un compromis în ceea ce privește patru mijloace de transport, iar acum este momentul să creăm o cartă unică a drepturilor pasagerilor, care va putea ulterior să faciliteze afirmarea drepturilor pasagerilor.

Olga Sehnaľová (S&D). – (CS) Dnă președintă, Parlamentul European este pe cale să voteze asupra unui compromis important, care va spori semnificativ drepturile pasagerilor care folosesc transportul cu autobuzul și autocarul. Mi se pare important că, în afară de acordarea de despăgubiri pentru pasageri în cazul pierderii sau deteriorării bagajelor, rambursări în cazul întârzierii autobuzelor și alte măsuri, compromisul include, de asemenea, și extinderea drepturilor pasagerilor cu handicap și ale persoanelor cu mobilitate redusă. Susțin în special dreptul persoanelor cu handicap de a beneficia de informații și servicii de asistență, cel puțin în conformitate cu ceea ce s-a convenit în final în procesul de conciliere. Transportul public este o parte fundamentală și importantă a vieții de zi cu zi a persoanelor cu mobilitate redusă. Nu a fost ușor să se ajungă la acest compromis și, prin urmare, doresc și eu să îi felicit pe raportor și pe toți deputații care au făcut parte din echipa de negociere pentru activitatea desfășurată. Aprobarea acestui regulament va crea un cadru comun de protecție pentru toate tipurile de transport la nivel european și chiar dacă acesta nu este ideal în domeniul drepturilor pasagerilor, el reprezintă un pas foarte important făcut înainte.

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Dnă președintă, alături de liberali, mă voi abține în cadrul votului de astăzi referitor la regulamentul privind drepturile pasagerilor care folosesc transportul cu autobuzul și autocarul. Acesta este ultimul element din pachetul privind protecția călătorilor, după călătoriile aeriene, feroviare și maritime, însă din păcate – așa cum s-a spus – este cu mult mai puțin ambițios. Acest lucru a fost menționat, printre alții, de dl Simpson și de dl El Khadraoui, din partea Grupului Socialist; au spus exact acest lucru. Prin urmare, va trebui ca oamenii să călătorească pe distanțe mai mari de 250 de kilometri pentru a fi protejați de acest regulament. Dacă mergeți de la Bruxelles la Amsterdam cu avionul, sunteți protejați; dacă mergeți cu autocarul, nu sunteți. Măsura este cu atât mai nedreaptă, așa adăuga, dacă ne gândim că cei care folosesc acest mijloc de transport nu sunt prea înstăriți.

Nici intrarea ei în vigoare nu prea are logică, întrucât mai multe derogări ar putea să o amâne până în 2011. Atunci vor exista drepturi noi, precum și despăgubiri în caz de accident, întârziere sau anulare. Această asistență este esențială pentru persoanele cu handicap, însă realitatea este că ea nu va fi introdusă imediat și mai important decât atât, nu toată lumea va avea dreptul de a beneficia de ea.

Michael Cramer (Verts/ALE). – (DE) Dnă președintă, este un lucru bun că acum au fost stabilite drepturi ale pasagerilor pentru toate mijloacele de transport, însă aceste drepturi nu pot ascunde faptul că transportul feroviar, care este ecologic, a fost din nou pus într-un dezavantaj grav. Societățile feroviare plătesc taxe de acces la liniile de cale ferată pentru fiecare kilometru pe care îl parcurg, dar sistemul nu se aplică și în cazul autobuzelor și autocarelor, iar acest fapt avantajează societățile de transport rutier. Liniile de cale ferată sunt incluse în sistemul de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră, dar autobuzele nu sunt, fapt care, din nou, avantajează autobuzele și dezavantajează trenurile. Dacă un tren întârzie, un procent de 25% din costul călătoriei este rambursat drept despăgubire după o oră. În cazul autobuzelor, perioada de timp este de două ore.

Toate aceste avantaje sunt inacceptabile. De aceea avem nevoie de o abordare integrată. Este nevoie să existe drepturi pentru pasagerii tuturor mijloacelor de transport, însă este nevoie totodată și de condiții fundamentale corecte. Nu trebuie să se întâmple ca un pasager să primească despăgubiri abia după trei sau cinci ore, iar pentru un altul această perioadă de așteptare să fie de o oră. Mai sunt foarte multe lucruri de făcut în acest domeniu și acesta nu este un compromis bun în acest sens. Nu înțeleg de ce călătoriile pe calea ferată, care sunt ecologice, sunt puse mereu în dezavantaj.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Dnă președintă, în urma unor negocieri complexe purtate în cadrul procesului de conciliere, s-a ajuns la un acord complex asupra textului regulamentului privind drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul. Deși proiectul de regulament se referă doar la serviciile regulate pe distanțe mai mari de 250 de kilometri, el aduce totodată reguli noi și o mai bună protecție pentru pasagerii care călătoresc cu autobuzul.

Cel mai important beneficiu pentru pasageri va fi, probabil, definirea drepturilor pe care le au în cazul anulărilor sau întârzierilor în prestarea serviciilor, întrucât regulamentul penalizează operatorii de transport pentru întreruperi organizaționale în timpul transportului, impunând obligația de a rambursa sume ce pot ajunge chiar la întregul cost al călătoriei, precum și plata unei sume de până la 50% din costul călătoriei pentru alte pierderi survenite. Singura chestiune care, după părerea mea, ar fi putut fi abordată mai bine, este cea a excepțiilor de la programul stabilit, excepții care le permit statelor membre să amâne cu patru ani punerea în aplicare a directivei, permițând prelungirea ulterioară a acestei perioade cu încă patru ani. O perioadă totală de opt ani pentru punerea în aplicare a acestei directive mi se pare excesiv de lungă.

Siim Kallas, membru al Comisiei. – Dnă președintă, doresc să le mulțumesc stimaților deputați pentru comentariile făcute, care au fost în general pozitive.

Ne aflăm acum în fața provocării aplicării regulamentului. Ne confruntăm cu această provocare în cazul întregii legislații privind drepturile pasagerilor. Fără îndoială, procesul de ajustare a legislației va fi îndelungat pentru noi, însă eu rămân la părerea că acest compromis la care am ajuns va fi probabil adoptat printr-un document viitor și că este un punct bun de plecare. De asemenea, am introdus anumite principii privind drepturile pasagerilor și în cazul transportului cu autobuzul și autocarul, un domeniu foarte extins.

Probabil că va fi nevoie de compromisuri modeste; totul trebuie perfecționat și pus în aplicare, însă acesta este un punct de plecare foarte important și sper că veți vota în favoarea acestui regulament.

Enikő Győri, *președintă în exercițiu a Consiliului*. – (HU) Dnă președintă, dle comisar, dle Cancian, doamnelor și domnilor, doresc doar să adaug două remarce și să comentez în legătură cu dezbaterea valoroasă care s-a desfășurat aici. Această dezbatere a ilustrat foarte bine dificultățile pe care a trebuit să le depășească dl Cancian, dar și noi, membrii Consiliului, dl comisar și experții. Nu cred că aceasta este cea mai bună variantă posibilă pentru călătorii care folosesc transportul cu autobuzul și autocarul, însă cred că poate cea mai importantă întrebare pe care trebuie să ne-o adresăm este dacă situația se va îmbunătăți după ce legislația va intra în vigoare. Cred că putem răspunde clar „da” la această întrebare; pasagerii care călătoresc cu autobuzul și autocarul vor beneficia de mai multe drepturi pe viitor, chiar dacă acesta nu este un compromis perfect.

Un compromis înseamnă a ajunge la o înțelegere în ceea ce privește anumite probleme dificile. Am observat că în aproape toate discursurile, s-a pus problema limitei dincolo de care vom garanta drepturi într-o asemenea măsură încât să afectăm actori economici importanți și întreprinderile mici și mijlocii, a căror situație încercăm să o ținem sub control. Totuși, în același timp, intenția noastră a fost să acordăm pasagerilor drepturi suplimentare. Îmi înțeleg foarte bine pe cei care privesc această chestiune din punctul de vedere al persoanelor cu handicap. Cred că am făcut un pas important înainte și în acest sens. După părerea mea, aceasta este o parte foarte bine elaborată a proiectului și am încredere că legislația va oferi progrese pentru aceste persoane, în special pentru aceste persoane.

Doresc doar să le reamintesc stimaților deputați că Președinția ungară are în vedere o Uniune Europeană puternică, o Uniune Europeană care acordă drepturi suplimentare cetățenilor săi și care pune întotdeauna cetățenii în centrul acestor politici puternice. Mai mult decât atât, sunt convinsă că actuala dezbatere pe tema acestui proiect de lege va contribui la acordarea de drepturi suplimentare cetățenilor din Uniunea Europeană. Doresc să le mulțumesc din nou tuturor pentru activitatea depusă și am încredere că astăzi vom trece de votare fără probleme.

Antonio Cancian, *raportor*. – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, mulțumindu-le tuturor colegilor deputați care au luat cuvântul, doresc să îmi exprim și eu părerea că, deși acesta nu este cel mai bun regulament posibil, este totuși singurul la care s-a putut ajunge având în vedere poziția Consiliului.

Este o chestiune cu adevărat importantă, întrucât cred că este esențial ca atât sectorul transporturilor, cât și sectorul turismului – două subiecte de care răspunde Comisia pentru transport și turism – să găsească un echilibru și pentru aceste mijloace de transport.

Este vorba de menținerea echilibrului între, pe de-o parte, necesitatea de a proteja întreprinderile mici și mijlocii – un subiect pe care l-am discutat pe îndelete în ultimele câteva ore – implicate în sectorul transporturilor cu autobuzul și autocarul și, pe de altă parte, necesitatea de a proteja drepturile persoanelor cu mobilitate redusă, ale persoanelor cu handicap, ale pensionarilor în vârstă, ale persoanelor cu mobilitate redusă temporară și în general, ale categoriilor vulnerabile, pentru ca numărul conflictelor să scadă. Acesta este echilibrul pe care îl căutam și cu ajutorul tuturor, sper că l-am obținut.

Reformularea anunțată de dl Kallas se bazează, cred, pe ideea de a crea un regulament unic pentru toate mijloacele de transport. Într-adevăr, crearea unei piețe unice a transporturilor

nu a fost încă însoțită de măsuri potrivite, menite să protejeze drepturile pasagerilor. Dle comisar, în afară de formularea unui regulament unic, eu sper că vom putea crea un organism unic de referință, un ghișeu unic de bilete și un bilet unic pentru diversele modalități de transport.

Doresc să le mulțumesc din nou tuturor deputaților care au luat cuvântul, celor care au urmărit acest dosar – în special raportorilor alternativi – și celor care au jucat un rol important în cadrul negocierilor finale. Le mulțumesc celor din Comisia pentru transport și turism și personalului Secretariatului, Consiliului, în special personalului din cadrul Președinției belgiene și nu în ultimul rând, îi mulțumesc dnei Győri, care se află aici, alături de noi.

Dacă îmi permiteți, în cele din urmă, doresc să-i mulțumesc Comisiei Europene, dlui Kallas și asistenților săi pentru rezultatul constructiv la care au contribuit mereu, precum și personalului Secretariatului Comitetului de conciliere a Parlamentului European, care au dat dovadă de mare pricepere și profesionalism – calități indispensabile atunci când trebuie luate decizii importante în numele cetățenilor noștri.

Acesta a fost, în general, un test bun, care a generat rezultate excelente pentru Parlament.

Președinta. – Dezbateră a fost închisă.

Votarea va avea loc la prânz.

PREZIDEAZĂ: JERZY BUZEK

Președinte

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Robert Dušek (S&D), în scris. – (CS) Raportul referitor la drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul urmărește să instituie drepturi de protecție ale pasagerilor, aplicabile în întreaga Uniunea Europeană pentru toți pasagerii și diferitele forme de transport. Consiliul nu a fost de acord cu amendamentele introduse de către Parlamentul European și de aceea a fost necesară demararea așa-numitei proceduri de conciliere. Principalele puncte ale acordului la care s-a ajuns sunt în mare parte compatibile cu propunerile inițiale ale Parlamentului. Este deosebit de important faptul că reglementarea se va aplica tuturor formelor de transport regulat, intern și transfrontalier și că statele membre vor putea aplica excepții pentru serviciile regulate și câteva servicii speciale, pentru o perioadă de până la opt ani. În cazul unui accident, pasagerii vor avea dreptul la compensații de până la 220 000 euro pe persoană și de 1 200 euro pentru bagaje. În plus, în cazul unui accident, furnizorii de servicii de transport vor trebui să asigure asistența de bază (hrană, îmbrăcăminte și asistență medicală) și cazare pentru maxim două nopți. În cazul unei întârzieri de peste 120 minute sau a anulării unei legături, furnizorii de servicii de transport trebuie să le ofere pasagerilor opțiunea de a continua călătoria, de a redirecționa călătoria fără costuri suplimentare pentru pasageri sau de a rambursa prețul biletului. Dacă nu pot face aceasta, vor trebui să ramburseze prețul biletului și să plătească suplimentar 50% din prețul biletului. Acordul protejează, de asemenea, drepturile persoanelor cu handicap și a celor cu mobilitate limitată. Din motivele de mai sus, susțin pe deplin adoptarea raportului.

Ian Hudghton (Verts/ALE), în scris. – Susțin acest compromis referitor la drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul, care garantează dreptul la transport, dreptul la

informații accesibile în legătură cu călătoria, obligația operatorilor de transport cu autobuzul de a organiza pentru conducătorii autobuzelor cursuri obligatorii de formare în vederea conștientizării necesităților persoanelor cu handicap, dreptul la despăgubiri pentru scaunele pe roțile avariate, un mecanism de soluționare a plângerilor pentru toți pasagerii, cu organisme naționale independente pentru punerea în aplicare a regulamentului și emiterea sancțiunilor.

Pentru toate călătoriile cu autobuzul și autocarul pe o distanță de cel puțin 250 km, se va acorda o asistență specifică gratuită pentru persoanele cu handicap și cele cu mobilitate redusă, atât la terminale, cât și la bord, și dacă este cazul, transportul gratuit pentru persoanele însoțitoare.

În special pentru persoanele nevăzătoare și parțial nevăzătoare, prevederile de a oferi informații accesibile în legătură cu transportul și cursurile de formare ale conducătorilor autovehiculelor în vederea conștientizării necesităților persoanelor cu handicap vor constitui o diferență uriașă.

Accesul egal la servicii de transport este esențial pentru independență. Fără acces egal la servicii de transport, persoanele cu handicap nu pot merge la muncă, la cumpărături și nu pot lua parte la activități culturale sau alte activități din timpul liber.

Cu toate că textul nu conține tot ceea ce aș dori, prin sprijinirea lui și consolidarea drepturilor tuturor pasagerilor cu handicap, cred că se va face un pas important înainte, pentru a permite utilizatorilor europeni de câini de asistență să se deplaseze în toată Uniunea Europeană la fel ca și ceilalți cetățeni.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), *în scris.* – (PL) Sprijin rezoluția legislativă privind textul comun aprobat de către Comitetul de conciliere pentru un regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004. Dată fiind creșterea constantă a sectorului transporturilor, cred că este de o importanță capitală să se stabilească unele drepturi pentru protecția pasagerilor care să se aplice pretutindeni în UE, în mod similar cu drepturile de care se bucură pasagerii care călătoresc cu alte mijloace de transport și, de asemenea, să se asigure condiții egale pentru transportatori, indiferent de statul membru din care provin sau de mijloacele de transport pe care le operează. Având în vedere faptul că aceste drepturi se concentrează în special asupra nevoilor persoanelor cu handicap și a persoanelor cu mobilitate redusă, această inițiativă merită sprijinul nostru. Are o importanță fundamentală faptul că rezoluția stabilește drepturi de compensație pentru pasagerii care au fost răniți în accidente de autocar. Se prevede că pasagerii vor avea dreptul la compensații în caz de deces, vătămare, pierderea sau avariarea bagajelor determinată de un accident.

Artur Zasada (PPE), *în scris.* – (PL) Aș dori să-l felicit pe dl Cancian pentru munca lui. Sunt încântat că în cele din urmă am reușit să ajungem la un acord în Comitetul de conciliere. Principala noastră realizare o constituie, desigur, drepturile pasagerilor la compensații și asistență în cazul unui accident, garanții pentru pasageri în cazul anulărilor și întârzierilor și drepturi garantate pentru persoanele cu handicap și pasagerii cu mobilitate redusă (PMR). Sunt încântat în special de faptul că pasagerii cu mobilitate redusă au fost incluși în acest document, după cum am menționat anterior, dar totodată am îngrijorări bine întemeiate în acest sens: în cazul pasagerilor din transportul aerian, nici liniile aeriene și nici aeroporturile nu știu exact care pasageri trebuie considerați ca fiind pasageri cu mobilitate redusă. Ca urmare a lipsei de cunoștințe din partea transportatorilor și aeroporturilor se

întâmplă deseori să se acorde ajutor mamelor neînsoțite și taților neînsoțiți care călătoresc împreună cu copii mici. Prin urmare, aș dori să fac următorul apel: munca noastră nu va fi terminată după votarea documentului în sesiunea plenară. Avem, de asemenea, sarcina de a verifica dacă regulamentul este aplicat în mod corespunzător.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), în scris. – (PL) Aș dori să-i adresez raportorului sincerele mele mulțumiri pentru munca depusă, care a fost foarte eficientă. Până acum nu a existat nicio garanție în legătură cu protejarea corespunzătoare a pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul, deoarece, în această privință, aceasta a fost singura formă de transport care nu a făcut obiectul niciunei reglementări comunitare. Una dintre consecințele schimbărilor care au fost făcute va fi faptul că pasagerii vor putea să solicite compensații în cazul unui accident. Faptul că se va garanta asistență din partea transportatorilor pentru persoanele cu handicap și că în cadrul acestei garanții o persoană însoțitoare poate călători pe cheltuiala transportatorului constituie alte aspecte deosebit de semnificative.

Nu voi ascunde faptul că a fost o provocare excepțională pentru mine faptul că am putut juca un rol activ în cadrul procedurii de conciliere, pentru prima dată de la intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona. Pe parcursul negocierilor, care au durat până noaptea târziu, împreună cu dl Cancian, am reușit să votăm asupra unui compromis care face obligatorie aplicarea prevederilor pentru distanțe mai mari de 250 km. Trebuie remarcat faptul că și acesta este un aspect destul de important, că regulamentul garantează 12 drepturi fundamentale, în special pentru persoanele cu handicap. Ar trebui să punem un accent mai mare pe o campanie adecvată de informare care să facă ca cetățenii Uniunii Europene să devină conștienți de drepturile de care se bucură de acum încolo.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), în scris. – (FI) Legislația privind drepturilor pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul, care va fi votată astăzi, ar putea fi considerată ca fiind lipsită de ambiții. Compromisul la care s-a ajuns după multe discuții aprinse este în orice caz mai bună decât nimic. Este regretabil că propunerea de regulament se aplică doar călătoriilor interne și transfrontaliere de cel puțin 250 km. Așa stând lucrurile, de exemplu Luxemburg, Malta și Cipru nu vor fi afectate deloc. De asemenea, este regretabil că legislația va intra în vigoare doar peste câțiva ani. Patru sau probabil chiar opt ani constituie un timp prea lung pentru a aștepta în stațiile de autobuz pentru o nouă legislație.

Bineînțeles, există ceva bun în compromisul la care s-a ajuns. În propunerea originală a Consiliului existau doar trei drepturi de bază pentru pasageri, indiferent de distanță. Sunt încântat că în compromisul final există 12 drepturi și că s-a acordat o atenție specială nevoilor persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă. Intrarea în vigoare a regulamentului va ușura persoanelor cu handicap călătoria cu autobuzele sau autocarele. Totodată, regulamentul creează condiții de egalitate pentru aceștia din urmă cu ceilalți pasageri.

Când noua legislație va intra în vigoare, statele membre vor trebui să se asigure că regulamentele sunt aplicate eficient și în mod adecvat. Aceasta nu este doar în interesul persoanelor cu handicap și al persoanelor cu mobilitate redusă, ci și în interesul celorlalți cetățeni ai noștri care călătoresc cu autobuzul sau autocarul.

Marian-Jean Marinescu (PPE), în scris. – Regulamentul votat astăzi reprezintă un succes foarte important, fiind prima oară când drepturile pasagerilor cu autocarul și autobuzul vor fi protejate prin lege. După doi ani de negocieri dificile, Parlamentul European și statele membre au căzut de acord asupra punctelor-cheie care consolidează drepturile pasagerilor pe această cale de transport. Printre ele se numără atât compensațiile în caz de întârziere

sau anulare a călătoriei, compensațiile pentru pierderea sau deteriorarea bagajelor, cât și răspunderea companiilor și asistența oferită în caz de accidente. Nediscriminarea și asistența persoanelor cu dizabilități și mobilitate redusă, precum și dreptul călătorilor de a fi informați înainte și după călătorie au fost introduse în regulament ca drepturi fundamentale care se vor aplica indiferent de distanța călătoriei. Regulamentul nu impune noi cerințe tehnice, dar solicită ca transportatorii să își asume răspunderea pasagerilor lor.

Am luat, de asemenea, în considerare situația economică actuală și efectul ei asupra companiilor vizate de aceste regulamente, oferind o perioadă de derogare de 4 ani care poate fi reînnoită o dată.

Consider că odată cu intrarea sa în vigoare în 2013, acest regulament va contribui la atingerea obiectivului armonizării și consolidării drepturilor pasagerilor la nivel european, indiferent de mijlocul de transport ales.

5. Statul de drept în Rusia (dezbateri)

Președintele. – Următorul punct este declarația vicepreședintei Comisiei și Înalțului Reprezentant al Uniunii Europene pentru afaceri externe și politica de securitate asupra statului de drept în Rusia.

Aș dori să-i solicit dnei Győri să ia cuvântul în numele vicepreședintei Comisiei și Înalțului Reprezentant al Uniunii.

Enikő Győri, *președintă în exercițiu a Consiliului.* – Dle Președinte, la solicitarea baronesei Ashton, Președinția ungară a Consiliului reprezintă în cursul acestei dezbateri Înalțul Reprezentant și vicepreședintă a Comisiei. După cum poate știți, în această săptămână, baroneasa Ashton se află în călătorie în Africa de Nord și Orientul Mijlociu.

Aș dori să vă mulțumesc că ați abordat problema statului de drept și a drepturilor omului în Rusia. În pofida unor semnale foarte pozitive primite anul trecut din partea președintelui Medvedev, situația actuală a drepturilor omului în Rusia și în special în regiunea Caucazului de Nord rămâne profund îngrijorătoare. Ne preocupă foarte mult violența, hărțuirea și intimidarea activiștilor, avocaților și ziariștilor independenți.

Numărul cazurilor care vin în sprijinul acestei afirmații este nepermis de mare. Atacurile brutale asupra jurnaliștilor ruși Oleg Kashin și Anatoly Adamchuk și asupra activistului în probleme legate de mediu, Konstantin Fetisov, ne reamintesc de climatul de insecuritate și intimidare la care sunt supuși jurnaliștii, activiștii și apărătorii drepturilor omului în activitatea lor de zi cu zi în Rusia.

În pofida asigurărilor de la cele mai înalte nivele, agresorii sunt rareori aduși în fața instanțelor și condamnați. Tragerea la răspundere pentru violență și intimidare îndreptate împotriva apărătorilor drepturilor omului - pentru a menționa cazurile dnei Estemirova, dnei Politkovskaya, dnei Barbuova și dlui Markelov, printre multe altele - rămâne un test important pentru independența și eficiența sistemului judiciar din Rusia. Atâta timp cât faptele penale rămân nesoluționate, va continua să prevaleze un climat de impunitate.

În orice caz, există și evoluții pozitive. Aș menționa aici decizia Consiliului municipal din Moscova de a autoriza demonstrații pașnice și regulate, care erau interzise până anul trecut, cum ar fi cele pentru sprijinirea articolului 31 sau ziua întrunirilor de presă. Am salutat această decizie. Continuăm totodată să primim rapoarte asupra arestărilor arbitrare a demonstrațiilor pașnice, inclusiv lideri ai opoziției, chiar în timpul acestor demonstrații

autorizate, precum și al altora din întreaga țară. Această problemă ne preocupă în mod serios.

Libertatea de expresie și libertatea de asociere și întrunire constituie condiții prealabile pentru dezvoltarea societăților moderne. Toate aceste libertăți sunt consacrate prin Constituția Federației Ruse. Ele fac, de asemenea, parte din angajamentele pe care Rusia și le-a asumat ca membru al ONU, al OSCE și al Consiliului Europei. UE face apel la Rusia să-și respecte angajamentele și să garanteze dreptul cetățenilor.

Președintele Medvedev a solicitat Consiliului său prezidențial pentru drepturile omului să cerceteze cazurile Hodorkovsky, Lebedev și Magnitsky. Salutăm călduros această decizie. UE nu a ascuns faptul că o preocupă în mod serios modul în care au fost tratate aceste cazuri.

Președintele Medvedev s-a pronunțat deseori împotriva a ceea ce el numea „nihilismul juridic” prevalent în Rusia. UE este pregătită să sprijine eforturile Rusiei de a depăși această situație, începând cu reforma sistemului ei judiciar. Fiind convinși că o modernizare reală necesită instituirea respectului pentru statul de drept și aplicarea lui egală și imparțială, am pus statul de drept în centrul parteneriatului nostru pentru modernizare.

În acest context, au fost pregătite deja activități concrete, de exemplu, înființarea unui sistem de apel pentru instanțele civile și penale din Rusia, în strânsă cooperare cu administrația prezidențială și Consiliul Europei. Suntem pregătiți să cooperăm cu Rusia în această privință, precum și în proiecte privind corupția și Convențiile de la Haga.

Situația din Caucazul de Nord este deosebit de îngrijorătoare și necesită acțiuni urgente. Salutăm noua strategie de dezvoltare economică și socială și eforturile viceprim-ministrului Hloponin, dar mai sunt încă multe de făcut pentru a asigura un răspuns durabil la actele barbare de terorism îndreptate împotriva civililor. Continuarea imunității și impunității forțelor de securitate care acționează în Cecenia alimentează nemulțumirile și teroarea din regiune și ne preocupă în mod profund.

Aducem omagiu tuturor celor care și-au pierdut viața și celor care au căzut victimă agresiunii din cauza profesiei sau credinței lor, precum și celor curajoși care nu s-au lăsat descurajați și au continuat să fie angajați din punct de vedere social într-un mediu așa de precar.

Per ansamblu, actualul raport nu a fost unul pozitiv. În orice caz, există semne pozitive în legătură cu situația drepturilor omului în Rusia. Acestea sunt deseori contrabalansate de regresii și per ansamblu, nu au fost suficiente pentru a obține îmbunătățiri reale, dar nu trebuie să ne lăsăm descurajați.

Importantul corpus de jurisprudență a Curții Europene a Drepturilor Omului constituie un stimulent important pentru dezvoltarea legislației rusești în privința respectării drepturilor omului. Suntem angajați într-un dialog serios cu Rusia în domeniul drepturilor omului. Rusia îl acceptă și desigur că îl utilizează și pentru a critica imperfecțiunile pe care le vede în UE. Vom continua acest dialog. Nu există nicio alternativă.

György Schöpflin, în numele Grupului PPE. – Dle președinte, cei care cunosc Rusia știu că ceea ce este considerat acolo ca un sistem legal nu corespunde criteriilor normale ale statului de drept.

Acest lucru afectează relațiile Rusiei cu restul lumii și în egală măsură cu proprii cetățeni. De aici rezultă că atunci când Uniunea Europeană tratează cu Rusia, trebuie să ia în

considerare o diversitate de factori care nu sunt de natură juridică, în special interferențe din sfera politicului, corupția și ocazional violența.

Relația dintre Rusia și Occident este apoi supusă unei nesiguranțe, fără a menționa totala lipsă de transparență și responsabilitate. În ceea ce privește proprii cetățeni ai Rusiei, aceștia duc o viață supusă arbitrarului și violenței într-o măsură mai mare decât cea care poate fi acceptată în raport cu angajamentele Uniunii Europene față de drepturile universale ale omului.

Încercările de a transforma Rusia au eșuat, așa că Uniunea Europeană nu are altă alternativă decât să trăiască în nefireasca corelație dintre propria legalitate și lipsa de legalitate a Rusiei.-

Adrian Severin, în numele Grupului S&D. – Dle președinte, modelul de împărțire a puterii între stat și membrii societății determină conținutul deciziilor politice, în timp ce predictibilitatea procesului de luare a deciziilor și corecta aplicare a deciziilor este garantată de onestitatea, profesionalismul și independența sistemului judiciar.

Uniunea Europeană și Rusia pot coopera doar dacă există o compatibilitate între modelele lor de împărțire a puterii, mecanismele lor de luare a deciziilor și sistemele lor judiciare. Realizarea acestei compatibilități constituie un exercițiu de parteneriat și cooperare, consens, încredere și consolidare a interoperabilității și nu unul de propagandă, prelegeri și acuzare.

Rusia este membru deplin în Consiliul Europei și o țară semnatară a Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului. Drept urmare, Consiliul Europei este cel care are competența de a examina funcționarea democrației și a statului de drept în Rusia. Prin urmare, Uniunea Europeană ar trebui să se bazeze pe Consiliul Europei pentru a realiza împreună cu Rusia o zonă comună de libertate, securitate democratică și justiție.

Pe lângă aceasta, deoarece Uniunea Europeană este ea însăși pe drumul aderării la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului, ar trebui să-și utilizeze viitorul statut ca parte la respectiva convenție pentru a accelera convergența și interoperabilitatea cu Rusia în domeniul democrației și al statului de drept.

Cu ani în urmă, când Parlamentul European avea mai puțină putere decât o ONG militantă, singurele ei arme erau retorica nominalizării și condamnării publice. Astăzi, după Lisabona, suntem o instituție politică puternică. Ceea ce implică mai multă responsabilitate, pragmatism și stăpânire de sine. Nu ar trebui să ne lăsăm conduși de emoții. Nu ar trebui să ne relaxăm nici în legătură cu valorile noastre. Nu putem fi simultan și acuzator și judecător. Nu ar trebui să acționăm pe baza unor simple afirmații, zvonuri sau diverse interese ale grupurilor de lobby. Credibilitatea noastră, generată de imparțialitatea și maturitatea abordării noastre, precum și fermitatea și deschiderea noastră constituie cea mai bună armă pe care o avem în dialogul cu Rusia, acum când cetățenii noștri ne-au cerut să dezvoltăm un parteneriat strategic cu Rusia și nu să reîncepem Războiul Rece.

Kristiina Ojula, în numele Grupului ALDE. – Dle președinte, considerăm Rusia ca fiind un important partener al Uniunii Europene. Prin urmare, ne așteptăm ca Rusia să respecte obligațiile ei internaționale și să aplice drepturile constituționale ale propriilor ei cetățeni.

Realitatea este că încălcarea drepturilor omului, a libertăților civile și a statului de drept au devenit un lucru normal în Rusia. Ilegalitatea și corupția larg răspândită au condus la emigrarea din Rusia a 300 000 de cetățeni doar anul trecut. Într-un astfel de climat, este greu să ai în vedere atât investiții străine, cât și interne.

În mod evident, autoritățile ruse aplică o lege și o ordine neconstituțională. Situația din Caucazul de Nord constituie doar unul dintre cele mai rușinoase exemple în acest sens. Constituția Rusiei asigură o bază pentru un sistem multipartinic, dar *de facto*, acesta a devenit un sistem unipartinic cu un parlament marginalizat.

Aș dori să-l întreb pe reprezentantul Consiliului ce măsuri punitive și sancțiuni vor fi aplicate oficialilor ruși care sunt direct răspunzători de abuzurile contra drepturilor omului și perversitatea statului de drept.

Uniunea Europeană trebuie să fie consecventă în politica ei față de țări terțe. Uniunea Europeană ar fi discreditată dacă am închide ochii față de unele încălcări grave din unele țări, în timp ce se impun sancțiuni asupra altor țări pentru aceleași încălcări. Nu putem stabili relații normale până nu se vor realiza îmbunătățiri reale în Rusia. Trebuie să ne confruntăm cu adevărul.

Werner Schulz, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, în pofida constituției excelente, Federația Rusă nu este încă un stat de drept, deoarece există încă un decalaj uriaș între dreptul constituțional și realitatea constituțională. Lipsesc, din păcate, cerințele fundamentale pentru un stat de drept funcțional: un sistem judiciar independent și presa liberă. După cum a spus un comentator sarcastic: „Cea mai bună instanță rusească este la Strasbourg”. Cert este că o treime dintre cazurile aduse înaintea Curții Europene a Drepturilor Omului provin din Rusia. Cetățenii ruși nu au deloc încredere în propriile instanțe, care fac dreptate doar în cazuri rare. Acest lucru este evident și din scăderea numărului de apeluri.

Țara este condusă de către doi juriști, președintele Medvedev și prim-ministrul Putin, care și-au exprimat în mod repetat intenția de a lupta împotriva nihilismului juridic. În orice caz, cuvintele lor, care de obicei sunt urmate de acțiuni contrare, s-au dovedit a fi doar cinism juridic. Nicio instanță din Rusia nu îndrăznește să pronunțe o sentință fără a se consulta cu autoritățile superioare. Acest sistem de justiție prin telefon a creat judecători care nu mai sunt independenți și care sunt mai preocupați de propria siguranță și propriul progres decât de justiție. Cazul Hodorkovsky demonstrează în mod clar acest lucru. Un angajat din sistemul de justiție a spus de curând că hotărârea judecătorului Danilkin a fost dictată acestuia de sus. Condamnarea din nou a lui Hodorkovsky și a lui Lebedev este o dovadă că statul de drept din Rusia rămâne în epoca gulagurilor. La fel ca și în vremurile sovietice, sentința s-a dat dinainte de către conducerea politică.

Democrația controlată merge mână în mână cu justiția controlată. Deși sistemul juridic rusesc constituie întruparea statului punitiv, el eșuează pe deplin când este vorba despre soluționarea, urmărirea și pronunțarea de sentințe în legătură cu faptele penale motivate politic. Atacurile și crimele împotriva jurnaliștilor au creat un climat de frică și opresiune.

Condițiile din închisorile rusești sunt, de asemenea, îngrozitoare. Un exemplu în acest sens este cazul lui Serghei Magnitsky, un avocat care a dezvăluit un caz de corupție și, drept urmare, a fost închis în mod arbitrar și fără acuzație. A murit în mod îngrozitor în închisoare din cauza lipsei de tratament medical.

Un acord de modernizare între UE și Rusia va avea succes doar dacă se bazează pe un acord de modernizare între conducerea rusă și propria populație. Aceasta presupune asigurarea că drepturile cetățenilor, care sunt garantate prin constituție, sunt, în sfârșit, respectate și îndeplinirea obligațiilor care au fost asumate față de Organizația pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE) și Consiliul Europei.

Rusia trebuie să facă tranziția de la o democrație controlată la o democrație în curs de dezvoltare. În acest scop, condițiile fundamentale prealabile includ alegeri libere și corecte pentru duma și președinție, un proces mai fluid de înregistrare a partidelor politice, care respectă standardele europene, și campanii electorale oneste, care oferă aceleași șanse tuturor candidaților și acces la mijloacele publice de informare în masă.

Charles Tannock, în numele Grupului ECR. – Dle președinte, Rusia este un important partener al UE pe multe fronturi, dar nu putem pretinde că Rusia este o democrație autentică cu un stat de drept. După părerea mea, acest lucru este demonstrat de cazurile nesoluționate de asasinare a jurnaliștilor și apărătorilor drepturilor omului și de procesele spectacol motivate politic și cu judecători obedienți. În aceste condiții, de ce este tolerată Rusia ca membră a Consiliului Europei? Aceasta este o întrebare foarte bună.

Fără îndoială, Kremlinul prețuiește această legitimizare internațională a guvernului său descris în cablogramele diplomatice ale SUA, recent dezvăluite de către WikiLeaks, ca un adevărat stat mafiot.

În contrapartidă, Consiliul Europei este discreditat de continua s-a supunere față de guvernul autoritar rus. Curtea Europeană a Drepturilor Omului are pe listă un număr de 27 000 cazuri care așteaptă să fie rezolvate doar din Rusia și cu toate acestea, un judecător rus de la această instanță își permite să ceară guvernului britanic să acorde prizonierilor britanici dreptul de a vota. Acest lucru nu relevă doar absurditatea calității de membru a Rusiei în Consiliul Europei, ci dezvăluie, de asemenea, de ce Consiliul Europei este, după părerea mea, din ce în ce mai ignorat pe plan internațional. Din păcate, acum, și din această cauză, mulți britanici, inclusiv politicieni, sunt de părere că a venit timpul ca Regatul Unit să-și revizuiască calitatea de membru în această organizație și în instanța ei foarte băgăreață.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Dle președinte, acest parlament crede că poate da lecții Rusiei în materie de drepturile omului. Ar face mai bine să facă ordine în propria casă, cea a Uniunii Europene. De exemplu, dl Tannock l-a menționat pe dl Julian Assange, un publicist dizident și fondator al site-ului WikiLeaks, ale cărui acțiuni nu le susțin din acest motiv. El a fost reținut timp de câteva săptămâni în Regatul Unit pe baza unei cereri de extrădare total imorale și ridicole primite din partea Suediei și este evident că aceasta ar putea fi un pas spre predarea lui către SUA.

Într-adevăr, dl Assange a fost acuzat de viol de către două tinere, din care una s-a plâns de fapt că prezervativul s-a rupt în timpul actului sexual consimțit. Cealaltă l-a acuzat că a fost surprinsă în timp ce dormea după un act sexual anterior consimțit. Pe cine cred ele că pot trage pe sfoară? Este evident faptul că dacă cele două tinere nu ar fi vrut să fie „violat” de către dl Assange, nu ar fi trebuit să se culce dezbrăcate în patul lui. Ele nu au fost silite. Ele au fost onorate. Acest exemplu ilustrează gradul în care libertatea extremă ...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor, dar acesta a continuat fără microfon)

Președintele - Stimate coleg, aceasta este o discuție despre Rusia. Punctul de pe ordinea de zi este situația din Rusia. Îmi pare rău, dar nu putem schimba tema în mijlocul discuției.

Ria Oomen-Ruijten (PPE). – (NL) Dle președinte, avem astăzi această dezbatere, deoarece liderii Rusiei și în special președintele Medvedev au subliniat deseori chiar ei importanța statului de drept pentru modernizarea Rusiei.

Cu toate acestea, găsim totodată multe exemple care împiedică acea modernizare. De exemplu, dacă iau în considerare corupția, care, conform rapoartelor, este în continuă

creștere, în pofida faptului că o nouă lege împotriva corupției a intrat în vigoare, sau dacă iau în considerare cazul Yukos sau arestările repetate ale membrilor opoziției și ale activiștilor pentru drepturile omului cărora li s-a decernat premiul nostru Saharov.

De fapt, modernizarea care a fost declarată în Rusia nu a devenit încă o realitate. Dat fiind că ar trebui să conlucrăm cu Rusia în cadrul parteneriatului pentru modernizare și ar trebui să negociem un acord UE-Rusia, consider de neconceput faptul că doar cinci fraze din raportul asupra evoluției parteneriatului pentru modernizare au fost dedicate modernizării statului de drept. Sunt de părere că avem nevoie de o mai mare competență la noi acasă.

Ceea ce vreau să fac și vom face acest lucru împreună în raportul pe care îl va elabora Parlamentul asupra Rusiei, este un apel la promovarea statului de drept.

Knut Fleckenstein (S&D). – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, regret faptul că această dezbatere a fost pusă pe ordinea de zi în timp așa de scurt, încât Înaltul Reprezentant al Uniunii Europene pentru afaceri externe și politica de securitate nu a putut fi prezent aici. În ultimele luni, baroneasa Ashton a lucrat împreună cu Consiliul pentru a îmbunătăți coordonarea internă a UE asupra colaborării cu partenerii noștri strategici, inclusiv Rusia. În legătură cu eforturile ei de a realiza o poziție de coordonare, sunt de părere că ar fi fost logic să o implicăm în această dezbatere.

Niciunul dintre ceilalți parteneri strategici ai UE nu ne este așa apropiat ca Rusia, atât geografic, cât și sub aspectul experienței noastre istorice. Din acest motiv suntem atât de interesați de evoluțiile politice interne din Rusia. În acest moment, aș dori să menționez în mod special programul de lucru elaborat împreună de către coordonatorii parteneriatului pentru modernizare, atât din Rusia, cât și din UE. Acest program comun de lucru pentru modernizare conține măsuri importante care vor asigura sprijinul activ pentru dezvoltarea statului de drept în Rusia. Aceasta este calea corectă pentru a ne asigura că parteneriatul nostru aduce beneficii reale, în special pentru cetățeni. Inițiativa de modernizare a Rusiei lansată de către președintele rus dă posibilitatea partenerilor internaționali ai acestei țări să înceapă o cooperare fructuoasă cu Rusia. Trebuie să profităm de această posibilitate.

După cum au spus deja colegii mei deputați, pentru ca procesul de modernizare să fie durabil, nu trebuie să se bazeze doar pe dezvoltările tehnologice. O economie rusă modernă trebuie să se bazeze pe principiile de încredere ale statului de drept. Doar atunci când cetățenii și oamenii de afaceri se pot baza pe statul de drept, ei vor avea curajul să introducă inovații și să facă investiții. Rusia ne-a cerut să-i întindem o mână de ajutor, așadar haideți să susținem țara să se modernizeze.

Jacek Protasiewicz (PPE). – (PL) Dle președinte, precum mulți dintre colegii mei deputați care au vorbit deja, sunt de acord cu declarația evidentă că Rusia este un partener strategic pentru Uniunea Europeană din punct de vedere geopolitic, al securității internaționale și al aspectelor economice. De asemenea, nu este de mirare faptul că suntem așa de interesați de situația existentă la cel mai important dintre vecinii noștri. S-a dovedit acum că există unele tendințe foarte alarmante care au ieșit la iveală în această țară. Aș dori să citez câteva studii sociologice desfășurate de curând, conform cărora doar 3% din ruși cred că au o influență asupra vieții politice din țara lor, 61% cred că nu pot să-și apere în mod eficient drepturile și 82% cred că reprezentanții statului nu respectă legile promulgate și aflate în vigoare în Rusia. Aceasta este situația deplorabilă dintr-o țară a cărei evoluție este atât de importantă pentru noi, dar relațiile dintre Europa și Rusia nu trebuie să se oprească în niciun caz la dezvoltarea în sens pur economic și la modernizarea economică. Drepturile omului și statul de drept constituie, de asemenea, aspecte importante asupra cărora ar

trebui să ne concentrăm, cum este cazul celorlalți vecini ai noștri, inclusiv Belarus, de exemplu.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, cred că este important ca alături de larga noastră cooperare în domeniul afacerilor și în abordarea provocărilor globale, după cum s-a spus deja, să menținem subiectul statului de drept pe agenda tuturor discuțiilor noastre cu Rusia.

În ultimele săptămâni, am discutat cu multe ocazii stabilitatea regiunii mediteraneene și am definit ceea ce nu este inclus în conceptul de stabilitate, și anume, structurile autoritare. În același timp, aceasta înseamnă că pentru Rusia, stabilitatea nu se poate baza pe influența politică asupra instanțelor sau punerea sub acuzare a jurnaliștilor sau a oamenilor care apără drepturile omului. Prin urmare, din punctul meu de vedere, întotdeauna este momentul potrivit pentru a discuta acest aspect.

În cadrul relațiilor practice pe care le vom avea în viitorul apropiat, sper că vom putea arăta în mod clar Rusiei că își riscă viitorul dacă nu instituie statul de drept.

PREZIDEAZĂ: DIANA WALLIS

Vicepreședintă

Tunne Kelam (PPE). - Dnă președintă, există o serie de zeci de jurnaliști independenți și activiști civili uciși în Rusia - de exemplu, Politkovskaya, Estemirova și Magnitsky -, dar nu a fost clarificată nicio crimă și niciun criminal nu a fost adus în fața justiției. Regimul de la Kremlin, prin refuzul său de a introduce justiția și transparența, poate fi considerat drept complice la aceste crime.

Ieri, tânărul judecător asistent, Natalya Vasilyeva, a distrus rețeaua de falsitate din jurul procesului Hodorkovsky declarând că judecătorii nu au ajuns la verdict, ci le-a fost dictat de sus.

Emiterea unei interdicții a vizelor pentru funcționarii responsabili în cazul Magnitsky și în alte cazuri este o măsură concretă prin care se demonstrează că UE este serioasă în legătură cu îmbunătățirea statului de drept și a transparenței în Rusia. Faptul că autoritățile rusești au devenit atât de nervoase în privința ideii de a interzice vizele arată ce potențial extrem de pozitiv are UE cu adevărat de a realiza schimbări în această situație.

Graham Watson (ALDE). – Dnă președintă, mulți dintre noi, cei din acest Parlament, vedem Rusia ca parte a marii familii a națiunilor europene și am sperat că după căderea Zidului Berlinului, vom vedea Rusia apropiindu-se de Uniunea Europeană. Trist, nu a fost cazul. Conducerea actuală a Rusiei și-a ales calea sa proprie, o cale care provoacă multă suferință acelor dintre noi care doresc să vadă libertatea și democrația și statul de drept pentru poporul rus.

Comisarul care se află aici astăzi are mai multă experiență decât mulți dintre noi în abordarea Rusiei și fără îndoială va învăța multe în acest domeniu, dar sper că această Comisie va pune presiune asupra Înalțului Reprezentant pentru a adopta o nouă politică cu orice țară ai cărei lideri țin seama în mod constant de valorile de care ținem noi seama. Să le vorbim și să îi angajăm în comerț, căci avem nevoie. Să ne străduim să discutăm cu aceștia despre drepturile omului, așa cum trebuie, dar permiteți-ne să nu admitem liderilor lor să își spele banii prin sistemele bancare ale Europei, să își educe copii în școlile sau universitățile noastre sau să petreacă concediile în stațiunile noastre de vacanță. Dacă am aplica acest lucru în

mod egal tuturor liderilor autoritari din toată lumea, am începe să ne îndreptăm către ceea ce se consideră a fi o politică morală externă.

Heidi Hautala (Verts/ALE). - Dnă președintă, mă alătur colegilor care spun că avem nevoie de măsuri inteligente pentru a aborda regimurile autoritare care încalcă drepturile omului.

Aș dori să-i întreb pe reprezentanții Consiliului și ai Comisiei dacă sunt pregătiți să ia măsuri împotriva celor care încalcă drepturile omului, în maniera indicată în rezoluția Parlamentului din 16 decembrie 2010, care solicită blocarea bunurilor și interdicția vizelor în privința celor 60 de funcționari implicați în cazul dlui Magnitsky, care a decedat, din păcate, în închisoare, în Rusia.

Există unul sau doi miniștrii de externe curajoși - sau chiar reprezentanții dnei Ashton - care să ia această inițiativă, iar dacă se dovedește adevărat că judecătorul Viktor Danilkin a scris verdictul în cazul Hodorkovsky și Lebedev acceptând ordine directe de la Tribunalul din Moscova, ar exista un astfel de judecător pe lista lor?

Jaroslav Paška (EFD). - (SK) Dnă președintă, Rusia este unul dintre cei mai importanți și mai stabili parteneri ai Uniunii Europene. Este vorba de o țară unde democrația nu are o tradiție foarte lungă și se poate spune că Rusia se obișnuiește încă cu statul de drept democratic. De asemenea, trebuie să ne amintim că este o țară care încă se luptă cu terorismul islamic necruțător, iar statutul social al serviciilor de securitate este, prin urmare, mai puternic decât este aici. Din acest punct de vedere, este necesar să se judece abaterile frecvente de la standardele noastre obișnuite pentru funcționarea democrației a statului într-un mod principal și sensibil. Este bine să avem discuții adecvate cu prietenii noștri ruși privind toate chestiunile care ne preocupă referitoare la conducerea țării de către autoritățile rusești. Cu toate acestea, dialogul actual trebuie să fie pragmatic, să se desfășoare într-un spirit de parteneriat și să fie motivat de efortul de a îmbunătăți funcționarea sistemului democratic din Rusia, mai degrabă decât prin predici venite din partea unui așa-zis apărător al democrației globale. Permiteți-ne să negociem cu Rusia ca și cu un prieten, într-o manieră corectă, în mod deschis și decent. La urma urmelor, avem un interes comun în pacea, armonia și prosperitatea Europei.

Indrek Tarand (Verts/ALE). - Dnă președintă, în opinia mea, dl Werner Schulz a elaborat o rezoluție care este foarte bine întemeiată cu argumente și trage concluziile corecte. Cu toate acestea, nu sunt sigur că am înțeles punctul de vedere exprimat de dl Fleckenstein. Dacă Regulamentul de procedură nu îmi permite să mai adresez o întrebare, aș dori în continuare să îl mai întreb ceva. A sugerat că ar trebui să ne abținem de la sprijinirea acestei rezoluții sau a exprimat contrariul, și anume, sprijinul socialist din toată inima pentru adoptarea sa imediată?

Knut Fleckenstein (S&D). - Dnă președintă, îmi pare rău, nu am ascultat.

[Vorbitorul a fost de acord să accepte o întrebare în cadrul procedurii „cartonașului albastru” în conformitate cu articolul 149 alineatul (8) din Regulamentul de procedură]

Indrek Tarand (Verts/ALE). - Dnă președintă, nu sunt sigur dacă dl Fleckenstein a sugerat să sprijinim această rezoluție prin Werner Schulz și alții sau ne solicită să ne abținem de la adoptarea sa în cadrul acestei perioade de sesiune?

Knut Fleckenstein (S&D). - Dnă președintă, eu voi vota pentru rezoluție, da.

Enikő Győri, *președintă în exercițiu a Consiliului.* - Dnă președintă, în primul rând, doresc să le mulțumesc tuturor membrilor pentru întrebările pertinente pe care le-au adresat în timpul dezbaterii.

Împărtășesc în mare parte aceleași preocupări exprimate aici de către mulți dintre dvs. Consider că Uniunea Europeană ca întreg va trebui să continue să ridice aceste probleme la toate nivelurile cu interlocutorii noștri ruși. Nu trebuie să evităm să vorbim direct când avem chestiuni reale și concrete de ridicat. Dacă dorim să acționăm ca parteneri strategici - și consider că suntem parteneri strategici ai Rusiei - trebuie, de asemenea, să fim pregătiți să abordăm chestiuni dificile.

Două lucruri m-au încântat în special în timpul acestei dezbateri. Primul este că nimeni nu a pus la îndoială faptul că Rusia este un partener strategic important pentru Uniunea Europeană. Al doilea, toată lumea a fost de acord în această sală că modernizarea și instituirea unei democrații cu drepturi depline și a statului de drept nu s-a încheiat încă în Rusia și există multe probleme legate de funcționarea democrației în această țară.

Cu siguranță, voi aduce toate punctele ridicate în atenția Înaltului Reprezentant pentru a le putea urmări prin diferitele mijloace de care dispunem. Sunt convins că vizita următoare a guvernului rus la Bruxelles din 24 februarie ne va oferi o bună ocazie de a reitera preocupările noastre.

Rusia este o chestiune permanentă pe ordinea de zi a Consiliului pentru afaceri externe. Probabil știți că de anul trecut, o reuniune ordinară a Consiliului Europei a fost dedicată dezbaterii chestiunilor cu partenerii noștri strategici. Acest lucru a avut loc pentru prima dată - și cel mai recent - în septembrie 2010 și cred că dl Van Rompuy va proceda la fel pe parcursul acestui an.

Voi răspunde acum la unele întrebări specifice pe care mi le-au adresat membrii. În primul rând, ca răspuns la întrebarea dnei Hautala referitoare la drepturile omului, aș dori să subliniez faptul că Înaltul Reprezentant ia foarte în serios rezoluția Parlamentului din decembrie 2010. Circumstanțele în care au murit Sergei Magnitsky și Vera Trifonova în arestul preventiv trebuie să fie investigate corespunzător, iar Consiliul pentru afaceri externe, desigur, va acorda o atenție specială acestei chestiuni. Continuăm să ridicăm aceste chestiuni și altele la toate nivelurile, nu doar în cadrul consultărilor privind drepturile omului de două ori pe an, ci și la nivel de reuniune la nivel înalt, insistând asupra faptului că Rusia trebuie să-și respecte angajamentele internaționale. Orice decizie referitoare la măsurile restrictive ar trebui să fie luată de Consiliu. Astfel de instrumente trebuie să fie folosite cu înțelepciune, pe baza unor dovezi clare. În primul rând, facem apel la Rusia să asigure o investigație corespunzătoare.-

Aș spune dnei Oomen-Ruijten că drepturile omului sunt în centrul negocierilor pentru noul acord și vor fi adresate pe o serie de fronturi. Putem să vă asigurăm că angajamentele UE și ale Rusiei de a respecta drepturile omului, inclusiv pe cele ale persoanelor care aparțin minorităților, vor figura foarte proeminent în acest acord și vor constitui, cu siguranță, un element esențial al acordului viitor.

În concluzie, voi rezuma succint unele dintre punctele mele de vedere anterioare. Statul de drept și independența sistemului judiciar trebuie să rămână parte integrantă a efortului de modernizare, aflat în prezent în curs de desfășurare în Federația Rusă. Uniunea Europeană trebuie să fie pregătită să sprijine Rusia în aceste eforturi. Libertatea de exprimare, de reuniune și asociere sunt elementele fundamentale pe care sunt fondate democrațiile

occidentale. Rusia trebuie să respecte angajamentele juridice pe care și le-a asumat ca membră a Consiliului Europei, a Națiunilor Unite și a OSCE.

Regiunea Caucazului de Nord rămâne o sursă de profundă de îngrijorare pentru noi. Trebuie să încurajăm Rusia să caute o soluție durabilă la această problemă endemică din regiune. Nu trebuie să uităm că lucrul important este că în ciuda multor preocupări pe care le avem și a numărului de provocări cu care se confruntă Rusia în prezent, există, de asemenea, o serie de dezvoltări pozitive. Trebuie să îl credem pe cuvânt pe președintele Medvedev și să continuăm să ne angajăm într-un dialog serios cu Rusia privind drepturile omului. Prin urmare, dacă există cazuri, trebuie să fim alertați și să urmărim ce se întâmplă în Rusia foarte atent.

Vă mulțumesc foarte mult pentru comentariile dvs. valoroase. Înalțul Reprezentat va fi informat corespunzător despre opinia dvs.

Președinta. – Dezbaterăa a fost închisă.

Votul va avea loc la joi, 17 februarie 2011, la amiază.

(Ședința a fost suspendată la ora 11.45 și a fost reluată la ora 12.00)

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Cristian Dan Preda (PPE), în scris. – Presa internațională a tratat pe larg cazul lui Mihail Hodorkovski și, într-adevăr, totul pare să indice că acest caz a fost instrumentalizat politic. Recentele declarații ale ofițerului de presă al judecătorului Danilkin indică în mod clar lipsa de independență a justiției în Rusia. Pe de altă parte, este important de subliniat că acest caz nu este unul izolat. Dimpotrivă, ONG-urile care activează în Rusia semnalează în mod regulat faptul că standardele de proces echitabil nu sunt respectate în această țară. Mai mult decât atât, în septembrie 2010, Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei a cerut autorităților de la Moscova să adopte reforme pentru a asigura independența justiției și să pună capăt hărțuirii avocaților. În fine, este important să subliniem situația critică din Caucazul de Nord, regiune în care domnește un climat de impunitate și unde, mai rău decât atât, victimelor le este teamă să se apere, pentru a nu se pune și mai mult în pericol. Este clar că, dacă doresc să fie credibile în intenția anunțată de a respecta statul de drept, autoritățile rusești trebuie să depună mai multe eforturi decât au făcut-o până în acest moment.

Traian Ungureanu (PPE), în scris. – Modul de guvernare al președintelui Medvedev și al prim-ministrului Putin nu este compatibil cu statul de drept. De mai bine de 10 ani, Putin și Medvedev au tolerat și posibil au protejat o serie îngrozitoare de abuzuri și crime, incluzând procesele regizate, controlul presei și crima politică.

Istoricul cumplit al anarhiei din Rusia nu este o chestiune de delincvență privată. Problema reală este anarhia sponsorizată de stat. Sistemul rusesc de justiție și chiar statul rus nu s-au ocupat niciodată de crimele care vizează jurnaliștii, apărătorii drepturilor omului și persoanele care denunță neregulile din armată sau din sistemul judiciar. Anarhia în Rusia a fost privită de prea mult timp ca un accident sau ca o problemă care depășește controlul statului.

Politica UE trebuie să tragă la răspundere autoritățile rusești pentru complicitatea lor cu elementele criminale. Evenimentele recente par să indice că al doilea proces al lui Hodorkovsky s-a desfășurat la ordinul celor mai mari figuri politice. Istoricul extrajudiciar al statului rus este deja o tradiție. Politica UE trebuie să evalueze această practică deplorabilă.

Retorica indulgentă obișnuită a UE nu este corespunzătoare. Ea trebuie să fie înlocuită de o politică fermă, incluzând avertismente credibile conform cărora cooperarea viitoare cu Rusia necesită o îmbunătățire imediată a aplicării legii în Rusia.

Krzysztof Lisek (PPE), în scris. – (PL) La începutul mandatului său, dl Medvedev a promis rușilor o „dictatură a legii” și democrație totală. Președintele rus este, consider, conștient de faptul că țara sa se luptă să construiască un stat democratic conform statului de drept și să creeze o economie modernă care să poată să răspundă provocărilor globale. Evenimentele recente din Rusia, în special numeroasele atacuri asupra jurnaliștilor și reprezentanților organizațiilor neguvernamentale independente și sentința pronunțată în cazul Hodorkovsky arată faptul că există motive să ne întrebăm dacă există vreo înțelegere reală a drepturilor omului și libertăților fundamentale în spatele cererilor aparent nobile. Respectarea obligațiilor internaționale de către Rusia poate fi, de asemenea, considerată controversată dintr-o serie de privințe. Conflictele nerezolvate din regiuni cum ar fi Nagorno-Karabah, Transnistria și Abhazia și Osetia de Sud trebuie să se încheie cât mai curând posibil, conform legislației internaționale și obligațiilor asumate de Rusia. Rusia trebuie să îndeplinească necondiționat toate prevederile acordului din 2008 dintre Rusia, Uniunea Europeană și Georgia. În special, reprezentanții Misiunii de monitorizare UE în Georgia (EUMM Georgia) trebuie să aibă acces garantat și nelimitat în regiunile georgiene din Abhazia și Osetia de Sud, pentru a garanta pacea și stabilitatea în aceste regiuni.

Indrek Tarand (Verts/ALE), în scris. – Problema tribunalelor independente și imitării democrației, a libertății de exprimare și a statului de drept pare să fie înțeleasă de un public larg. La urma urmelor, UE trebuie să știe cum să recunoască o astfel de problemă. Cu toate acestea, pare bizar că în același timp, unele state membre doresc să nu țină cont de înțelegerile și chiar acordurile comune, cum ar fi Poziția comună a UE 2008/944/PESC. *Ceterum censeo* – Franța s-a hotărât să vândă Rusiei o navă de război din clasa Mistral; credem că va regreta foarte mult acest demers.

PREZIDEAZĂ: ROBERTA ANGELILLI

Vicepreședintă

6. Rectificare la un text adoptat: consultați procesul-verbal

***

Philip Bradbourn (ECR). – Dnă președintă, sper că mă voi putea face auzit în ciuda gălăgiei. Mă întreb dacă-mi puteți spune când se vor lua măsuri în această instituție pentru ca deputații să nu mai fie nevoiți să treacă prin furcile caudine de fiecare dată când își părăsesc birourile pentru a veni în acest plen să voteze, fiind acostați de tot felul de oameni, fie ei persoane care fac lobby, asistenți sau ce-or mai fi, care încearcă să ne îndese în mâini teancuri nesfârșite de hârtii. Dnă președintă, locul ăsta începe să arate tot mai mult ca un sindicat studențesc și tot mai puțin ca un Parlament și sper că veți lua măsuri pentru a opri acest fenomen.

Președinta. – Dle Bradbourn, vă mulțumesc pentru sugestii. Vom transmite observațiile dvs. chestorilor, care ar putea lua măsurile necesare.

7. Interpretarea Regulamentului de procedură: consultați procesul-verbal

8. Votare

Președinta – Următorul punct pe ordinea de zi îl reprezintă votarea.

(Pentru rezultate și alte detalii cu privire la vot: vă rugăm să consultați procesul-verbal)

8.1. Acordul pentru comerț, dezvoltare și cooperare dintre CE și Africa de Sud (A7-0018/2011, Eva Joly) (vot)

8.2. Acordurile dintre UE, Islanda, Liechtenstein și Norvegia (mecanisme financiare 2009-2014 și importuri în UE de anumite specii de pești și produse pescărești în perioada 2009-2014) (A7-0372/2010, Maria Eleni Koppa) (vot)

8.3. Acordul dintre Comunitatea Europeană și Brazilia cu privire la anumite aspecte ale serviciilor aeriene (A7-0004/2011, Silvia-Adriana Țicău) (vot)

8.4. Acordul dintre Comunitatea Europeană și Republica Islanda, Regatul Norvegiei, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind normele suplimentare aferente Fondului pentru frontierele externe pentru perioada 2007 - 2013 (A7-0007/2011, Wim van de Camp) (vot)

8.5. Aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea acquis-ului Schengen (A7-0008/2011, Carlos Coelho) (vot)

8.6. Aderarea Liechtensteinului la Acordul dintre CE și Elveția privind criteriile și mecanismele de determinare a statului responsabil de examinarea unei cereri de azil introduse într-un stat membru sau în Elveția (A7-0013/2011, Monika Hohlmeier) (vot)

8.7. Acordul dintre UE și Brazilia cu privire la exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere pentru titularii de pașapoarte obișnuite (A7-0011/2011, Monica Luisa Macovei) (vot)

8.8. Acordul dintre UE și Brazilia cu privire la exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere a titularilor de pașapoarte diplomatice, de serviciu sau oficiale (A7-0010/2011, Ioan Enciu) (vot)

8.9. Punerea în aplicare a Directivei privind serviciile (A7-0012/2011, Evelyne Gebhardt)

8.10. Drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul (A7-0020/2011, Antonio Cancian) (vot)

8.11. Standarde de performanță privind emisiile pentru vehiculele utilitare ușoare noi (A7-0287/2010, Martin Callanan) (vot)

8.12. Cooperarea consolidată în domeniul creării unei protecții a brevetelor unitare (A7-0021/2011, Klaus-Heiner Lehne) (vot)

8.13. Contaminarea radioactivă a produselor alimentare (A7-0001/2011, Ivo Belet) (vot)

- După votul asupra raportului elaborat de Klaus-Heiner Lehne (A7-0021/2011) și înainte de votul asupra raportului elaborat de Ivo Belet (A7-0001/2011):

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Dnă președintă, aș dori să se consemneze faptul că actuala votare a avut loc imediat după cea anterioară, așadar aș vrea să se consemneze că am votat împotriva. Deși nu am putut vota, votul meu este împotriva.

În plus, doresc să atrag atenția Parlamentului că la 8 martie, este programată pronunțarea hotărârii Curții de Justiție cu privire la prezenta propunere de decizie referitoare la brevetul european. Prin urmare, am dorit să-i propun Parlamentului să amâne votul asupra brevetului european până în momentul în care Curtea de Justiție se va pronunța asupra chestiunii legate de jurisdicție în ceea ce privește regimul lingvistic.

Aș dori ca acest lucru să fie consemnat în procesul-verbal.

- Înainte de votul asupra amendamentului 33:

Ivo Belet (PPE). – Dnă președintă, este vorba de un amendament oral referitor la despăgubirile pentru agricultori și îi mulțumesc dnei Rivasi pentru inițiativă. Amendamentul este următorul: „Comisia prezintă, până în martie 2012, un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la adecvarea unui mecanism de compensare a agricultorilor ale căror produse alimentare au fost contaminate peste nivelul maxim permis stabilit și nu pot fi comercializate. Acest mecanism ar trebui să se bazeze pe principiul „poluatorul plătește”. Raportul este însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă care creează un astfel de mecanism.” Aceasta este o propunere comună venită din partea a cinci grupuri politice.

(Amendamentul oral a fost acceptat)

Președinta. – Aici se încheie votarea.

9. Explicații privind votul

Explicații orale privind votul

Raport: Evelyne Gebhardt (A7-0012/2011)

Clemente Mastella (PPE). – (IT) Dnă președintă, obiectivul Directivei privind serviciile, care a intrat în vigoare în decembrie 2006, este acela de a deschide piața serviciilor din Uniunea Europeană, eliminând toate barierele protecționiste, obstacolele arbitrare și normele discriminatorii.

În orice caz, Parlamentul European a insistat mereu asupra faptului că această directivă nu trebuie să servească drept pretext pentru un fenomen periculos de dereglementare și liberalizare a sectorului, aducând astfel prejudicii drepturilor lucrătorilor. Criticat pentru că ar fi condus la dumping social, principiul țării de origine a fost eliminat și înlocuit cu principiul țării de destinație.

Am votat în favoarea prezentului raport pentru că subliniază în mod deosebit întârzierile nejustificate și deficiențele înregistrate în procesul de punere în aplicare a directivei în cauză de către statele membre, precum și o serie de probleme legate de interpretarea și aplicarea

acesteia. Voi încheia aici, dnă președintă, pentru că este destul de dificil să vorbesc în aceste condiții.

Adam Bielan (ECR). – (PL) Dnă președintă, dezvoltarea pieței europene a serviciilor joacă un rol esențial în stimularea creșterii economice în Uniunea Europeană. Prin urmare, trebuie salutat cu entuziasm faptul că Parlamentul European analizează îndeaproape modul în care este pusă în aplicare Directiva privind serviciile. Esențiale sunt și măsurile suplimentare menite să sprijine dezvoltarea adecvată a pieței europene a serviciilor. Obiectivul nostru major a fost să facilităm furnizarea de servicii în întreaga Europă. De aceea, este alarmant să constatăm că unele state membre manifestă o tendință de a adopta și aplica legi care nu sunt nicicum justificate de dispozițiile directivei. Se introduc astfel bariere artificiale în activitățile furnizorilor de servicii.

În prezent, 90% din noile locuri de muncă sunt create în sectorul serviciilor. Prin urmare, consider că o directivă care funcționează eficient este condiția esențială pentru dezvoltarea pieței unice și un proiect cheie pentru economia europeană. Mă bucur așadar că începem să vedem deja exemple de rezultate concrete ale directivei, cum ar fi numărul imens de notificări primite din statele membre cu privire la modificări ale legislației.

Claudio Morganti (EFD). – (IT) Dnă președintă, am votat cu convingere împotriva adoptării și aplicării Directivei privind serviciile, cunoscută și ca Directiva Bolkestein. Scopul directivei ar fi trebuit să fie stimularea unei mai mari concurențe în Europa, contribuind la dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii.

Din nefericire, însă se pare că adevăratul obiectiv a fostă cea de a asalta și doborî întreprinderile noastre mici și mijlocii. În Italia, proprietarii și-au investit toate bunurile în unele sectoare de excelență, precum concesiunile de plaje, făcând sacrificii uriașe. Acum, din cauza acestei directive, au pierdut totul.

Nu acesta este sistemul pe care ar trebui să-l promovăm, dominat de o Europă birocratică și de mari corporații și companii multinaționale care doresc să invadeze Italia și să ne anihileze întreprinderile. Nu putem permite așa ceva și voi lupta umăr la umăr cu aceste întreprinderi mici și mijlocii pentru a le apăra și a ne apăra astfel tradițiile și reperele de excelență ale Italiei.

Sergej Kozlík (ALDE). – (SK) Dnă președintă, prin Directiva privind serviciile, care este deja în vigoare, se solicită tuturor statelor membre să elimine obstacolele birocratice și să simplifice lucrurile pentru întreprinzători. Însă procesul de punere în aplicare a directivei stagnează. Principalele probleme rezidă în lipsa de conformitate cu domeniul de aplicare a directivei, întârzierile înregistrate în înființarea ghișeele unice, deficiențele care marchează cooperarea administrativă și diferențele din evaluarea reciprocă. În raportul pe care l-am sprijinit, se afirmă că este foarte important ca ghișeele unice să fie înființate cât mai rapid. Acestea vor putea trata toate demersurile necesare pentru furnizarea transfrontalieră de servicii, oferind inclusiv informații detaliate și ușor de înțeles cu privire la formalitățile și procedurile administrative ale unei țări date. Serviciile reprezintă până la 40% din produsul intern brut al Uniunii. Eliminarea obstacolelor și a întârzierilor nejustificate ar putea contribui semnificativ la creșterea competitivității și la crearea de noi locuri de muncă.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Dnă președintă, cred că evaluarea Directivei privind serviciile ne-a oferit o foarte bună ocazie de a analiza dacă această directivă facilitează într-adevăr o dezvoltare mai eficientă a sectorului serviciilor și dacă dispozițiile directivei sunt puse în aplicare în mod corespunzător în statele membre. Este esențial ca în toate

etapele procesului de punere în aplicare a acestei directive să existe un acord asupra faptului că serviciile publice nu trebuie să intre sub incidența directivei, care, în schimb, ar trebui să garanteze drepturile sociale și să respecte cerințele dreptului muncii.

Este evident că statele membre și Comisia trebuie să-și intensifice eforturile de a înființa ghișee unice cu adevărat eficiente în statele membre. Alocarea de fonduri adecvate în acest sens este esențială pentru a garanta că aceste centre furnizează informații de înaltă calitate și accesibile.

Daniel Hannan (ECR). – Dnă președintă, conceptul de piață liberă a bunurilor și serviciilor a fost prilej de neînțelegeri încă de la începuturile Uniunii Europene.

Când alegătorii mei au votat pentru aderarea la CEE în 1975, în viziunea lor, piața comună însemna recunoașterea reciprocă a produselor. Dacă, de pildă, vinzi o sticlă de apă minerală în Regatul Unit, ar trebui să poți vinde aceeași apă și în Franța, Germania, Italia și vice versa. În practică, alegătorii mei au descoperit că piața comună înseamnă uniformizare, că „apa minerală trebuie să conțină următoarele minerale, dar niciunul dintre acestea”, că „volumul nu trebuie să fie mai mare de x și nu mai mic de y” și așa mai departe. Așa se face că un produs care nu a fost niciodată prevăzut pentru export poate fi incriminat în propria țară de origine.

Asistăm la astfel de fenomene la nesfârșit, atât în ceea ce privește bunurile, cât și serviciile. În loc de a avea o diversificare a opțiunilor consumatorilor, avem o limitare a posibilităților de alegere ale consumatorilor, determinată adesea de un producător anume din Uniunea Europeană, care se întâmplă să îndeplinească oricum o mulțime de specificații și care vede în legislația UE modalitatea perfectă de a-și deconta costurile pe seama competitorilor. Iată de ce cota noastră din PIB-ul mondial continuă să se diminueze și iată cum țara mea s-a încâtușat într-un bloc regional limitat și închis.

Syed Kamall (ECR). – Dnă președintă, îmi amintesc cât de controversate au fost multe dintre elementele Directivei privind serviciile atunci când textul acesteia a fost dezbătut pentru prima oară în Parlament în timpul legislaturii anterioare. La fel de bine îmi amintesc și marea controversă pe care am declanșat-o atunci când, în calitate de raportor pentru raportul referitor la comerț și servicii, am vorbit despre necesitatea de a liberaliza multe servicii - serviciile financiare, serviciile din domeniul sănătății, al educației, al gestionării apei - pentru a le oferi consumatorilor mai multe opțiuni și servicii mai bune și de a renunța la monopourile de stat învechite, adesea subfinanțate de contribuabili.

Acum avem această definiție a serviciilor economice de interes general, ca și cum disciplinele care ne permit să avem opțiuni minunate când vine vorba de supermarketuri sau alte tipuri de servicii nu se aplică și apei, educației și sănătății. A venit vremea să abandonăm politica de acum 30 de ani, când anumite lucruri puteau fi furnizate doar de stat, singurele rezultate fiind fie subfinanțarea lor, fie probleme în ceea ce privește furnizarea lor. Haideți să evoluăm către o liberalizare a serviciilor în toată UE și în toată lumea.

Raport: Antonio Cancian (A7-0020/2011)

Gesine Meissner (ALDE). – (DE) Dnă președintă, aș vrea să explic de ce majoritatea Grupului Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa s-a abținut de la votul asupra acestei directive. Este bine ca s-a luat o decizie prin care drepturile persoanelor cu handicap sunt respectate. Însă vorbim doar despre distanțele lungi. Multe dintre celelalte puncte nu sunt demne de o directivă europeană. De pildă, pentru că directiva acoperă doar călătoriile pe distanțe de peste 250 de km, există multe țări în care ea nu se aplică. Cipru, Malta și

Luxemburg nu au niciun fel de drepturi, la fel ca alte state membre care nu au trasee de autobuz care depășesc 250 de km. Libera circulație a persoanelor, bunurilor și serviciilor este unul dintre principiile fundamentale ale Europei. Iar acum chiar pasagerii cei mai săraci nu sunt protejați, pentru că în unele state membre nu există sisteme care să asigure drepturile pasagerilor. Iată de ce ne-am abținut. Există multe aspecte pozitive, dar din nefericire, și multe altele negative, motiv pentru care am ales să ne abținem.

Clemente Mastella (PPE). – (IT) Dnă președintă, propunerea de regulament prezentată de Comisie în 2008 își propune să introducă la nivelul UE noi drepturi pentru protecția pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul, similare cu cele aplicabile în cazul altor mijloace de transport, asigurând astfel condiții echitabile de concurență între transportatori, precum și între diferitele moduri de transport din diferitele state membre. Textul suspus astăzi votului este rezultatul unor negocieri îndelungate și dificile cu Consiliul, care au presupus inclusiv o procedură de conciliere.

Textul final poate fi considerat un compromis foarte satisfăcător și bine echilibrat, întrucât reușește să garanteze drepturile pasagerilor fără a impune totodată sarcini prea restrictive asupra transportatorilor, dintre care, să nu uităm, cei mai mulți sunt întreprinderi mici și mijlocii.

Rezultatul procedurii de conciliere poate fi considerat pe bună dreptate un succes pentru Parlamentul European, având în vedere că o parte dintre principalele noastre solicitări au fost incluse în text, în special în ceea ce privește domeniul de aplicare, drepturile fundamentale ale pasagerilor indiferent de distanță, derogările și în cele din urmă, garantarea unor forme adecvate de rambursări, asistență și despăgubiri pentru pasageri în caz de accidente, anulări sau întârzieri.

Guido Milana (S&D). – (IT) Dnă președintă, iată-ne într-un nou sezon al drepturilor, drepturi care însă ar fi putut fi mai răspândite. Trebuie să fim conștienți de faptul că, în cazul distanțelor mai mici de 250 de km, aceste măsuri nu abordează deloc drepturile celor mai vulnerabili dintre noi, ale persoanelor cu handicap, ale pensionarilor în vârstă și ale persoanelor cu mobilitate redusă.

Este adevărat că sunt stabilite standarde de calitate uniforme, însă la fel de adevărat este că excluderea transportului local limitează considerabil numărul de pasageri afectați. Cei patru ani prevăzuți pentru punerea în aplicare vor permite sectorului să se pregătească cât mai bine posibil, însă va trebui să monitorizăm și înființarea organismelor de punere în aplicare.

Rezultatul acestui proces este o victorie pentru Parlament și un semn pozitiv că atenția noastră este îndreptată către nevoile cetățenilor. Cu toate acestea, compromisul implică întotdeauna mediere și în acest caz, concesiile, pe care această instituție a trebuit să le facă în ceea ce privește obiectivele sale. Practic, am demonstrat că suntem buni interpreți ai nevoilor, spre deosebire de Consiliu care a demonstrat că reprezintă doar interese.

Giommaria Uggias (ALDE). – (IT) Dnă președintă, doresc să-l felicit pe dl Cancian pentru munca excelentă pe care a depus-o pentru a finaliza această măsură.

Sper că dl Mastella îmi va îngădui să nu fiu de acord cu el că această măsură reprezintă o mare victorie pentru cetățenii noștri. Nimeni nu poate ignora faptul că cetățenii sunt protejați doar dacă parcurg distanțe mai mari de 250 de km cu autobuzul sau autocarul. Cum putem vorbi de protecția drepturilor cetățenilor Europei dacă, așa cum a subliniat

deja dna Meissner, state întregi precum Cipru, Luxemburg și Malta nu beneficiază de această protecție?

Din aceste motive, grupul nostru s-a abținut de la vot. Nu am votat împotriva raportului, pentru că unele drepturi sunt într-adevăr protejate, cum ar fi cele ale persoanelor cu handicap și ale persoanelor cu mobilitate redusă. Acesta este motivul pentru care ne-am abținut. Cât despre restul, am dori să revenim cât mai rapid asupra problemei, pentru a ne proteja cu adevărat cetățenii.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Dnă președintă, în primul rând, aș dori să spun că este minunat și important că ne preocupă drepturile cetățenilor. Ori de câte ori sunt invocate drepturi, trebuie să ne amintim că acestea sunt însoțite de obligații și că, prin urmare, nu există drepturi fără obligații.

Există multe elemente pozitive în raportul referitor la drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul. Nu trebuie însă să uităm că există diferențe majore între întreprinderile paneuropene de transport cu autobuzul și autocarul. În Finlanda, de pildă, există multe întreprinderi familiale mici, astfel că ne punem întrebarea dacă ar trebui să împovăram fără încetare aceste întreprinderi mici cu costuri și obligații suplimentare, în condițiile în care acestea se străduiesc să devină profitabile.

Pot să spun că în acest sens am dat dovadă de flexibilitate în multe privințe și că drepturile diferitelor categorii de pasageri au fost luate în considerare. Recunoașterea drepturilor persoanelor cu handicap implică întotdeauna o valoare adăugată evidentă. Este foarte important că persoanele cu handicap și cele cu mobilitate redusă se bucură de condiții mai bune de a călători și a se deplasa, în general, și că nevoile lor sunt luate mai mult în considerare. Acesta este un lucru bun însă, după cum am spus mai devreme, există o oarecare incoerență în text, întrucât atunci când vorbim de drepturi și obligații este important să ne asigurăm că întreprinderile mici din industria transportului cu autobuzul și autocarul nu sunt împovărate cu costuri mult prea mari.

Marian Harkin (ALDE). – Dnă președintă, am votat în favoarea acestui regulament, deși am certitudinea că nu a mers destul de departe. Este însă un început și se întâmplă uneori ca în acest Parlament și în UE în general să facem doar niște pași mici. Exact asta am făcut și astăzi.

Este regretabil că unele state membre sunt excluse din prezentul regulament care, într-adevăr, se aplică doar călătorilor pe distanțe care depășesc 250 de km. Aș fi preferat, fără îndoială, poziția Grupului ALDE, care sprijinea aplicarea drepturilor pasagerilor pentru călătorii mult mai scurte. Cu toate acestea, mă bucur să constat că unele dintre drepturile de bază prevăzute de regulament se aplică și pasagerilor care călătoresc pe distanțe mai mici. Este vorba de drepturi care se aplică în special persoanelor cu handicap sau celor cu mobilitate redusă. Unele dintre aceste drepturi au în vedere accesul nediscriminatoriu la transport și formarea personalului care operează autobuzele și autocarele cu privire la necesitățile persoanelor cu handicap.-

Din nefericire, statele membre dispun de o perioadă de derogare de până la zece ani și, deși întreprinderile mici și mijlocii au nevoie de un interval de timp corespunzător pentru a putea intra în acord cu noile dispoziții, îndemn și încurajez statele membre să încerce să asigure conformitatea cu prezentul regulament cât mai curând posibil.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Dnă președintă, sprijin cu fermitate drepturile pasagerilor și mai ales sporirea drepturilor pentru persoanele cu handicap.

Nu sunt foarte mulțumit de compromisul la care s-a ajuns. Spre deosebire de colegul meu, aș fi preferat un prag de 200 de km, care ar fi permis Irlandei să scutească zonele rurale din circumscripția mea. Mă gândesc la părți din nordul și vestul comitatului Donegal, Mayo și chiar Galway. Cele mai multe zone rurale nu se încadrează în limita celor 250 de km. Nivelul drepturilor la despăgubire avut în vedere este disproporționat în raport cu tipul de servicii care operează în zonele rurale.

Aș dori să mă refer și la costurile implicate, fiind în principal vorba de costurile de asigurare, care ar putea determina unii operatori să iasă de pe piață. În multe cazuri nu există niciun alt serviciu public de transport disponibil.

Trebuie, desigur, să acceptăm decizia adoptată astăzi și sperăm că perioada de derogare le va permite celor care depășesc pragul de 250 de km să se adapteze.

Așadar, deși în principiu sunt de acord cu textul adoptat, a trebuit să mă abțin de la vot din cauza motivelor menționate anterior.

Sergej Kozlík (ALDE). – (SK) Dnă președintă, peste 70 de milioane de pasageri călătoresc anual în Europa cu autobuzul sau autocarul. Era și timpul să intre în vigoare un regulament care să protejeze drepturile pasagerilor la fel ca în cazul transportului aerian, maritim sau feroviar. Pasagerii vor avea 12 drepturi de bază, care se vor aplica indiferent de distanța parcursă. În plus, în cazul în care călătoresc pe distanțe mai mari de 250 de km, vor avea dreptul la despăgubiri în caz de întârzieri, pierdere sau deteriorare a bagajelor, la asistență în caz de accident sau deces, precum și la informații mai bune. Cu toate acestea, pentru țările mici, pragul de 250 de km este mai degrabă extrem. Salut faptul că pasagerii cu mobilitate redusă vor avea dreptul la asistență specială, așa cum se întâmplă deja în transportul aerian. În viitor, voi sprijini, fără îndoială, introducerea unui regulament comun care să unifice regulamentele deja existente referitoare la drepturile pasagerilor în diferitele sisteme de transport, demers care va clarifica considerabil întregul sistem al drepturilor pasagerilor.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Dnă președintă, drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul, mijloace de transport utilizate frecvent în Uniunea Europeană, necesită un cadru legal clar, la fel ca în cazul transportului aerian, feroviar și maritim. Consider că textul final al regulamentului propus reprezintă un compromis satisfăcător. Sunt deosebit de mulțumit de adoptarea celor 12 drepturi de bază ale pasagerilor, care se aplică tuturor pasagerilor care călătoresc cu aceste mijloace de transport, indiferent de distanță. Salut în special recunoașterea și atenția acordate nevoilor specifice ale persoanelor cu handicap și ale persoanelor cu mobilitate redusă. Garantarea dreptului la despăgubire în caz de pierdere sau deteriorare a unui scaun cu roțile sau a oricărui alt dispozitiv de asistență pentru mobilitate, precum și formarea personalului care operează autobuzele și autocarele cu privire la transportul persoanelor cu handicap devin instrumente importante în combaterea discriminării și a excluderii sociale a acestor oameni.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Dnă președintă, am votat în favoarea raportului, deoarece reprezintă o ameliorare semnificativă a situației actuale. Am reușit să ajungem la o soluție echilibrată, care protejează drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul, garantând în același timp menținerea pe piață a întreprinderilor mici și mijlocii. Regulamentul are în vedere călătoriile de peste 250 de km și le acordă pasagerilor care călătoresc cu autobuzul sau autocarul dreptul de a solicita despăgubiri în cazul în care o călătorie este fie anulată, fie supraz rezervată sau are o întârziere de peste două ore. Transportatorii sunt adesea întreprinderi mici și mijlocii, pe care solicitările excesive de despăgubiri le-ar aduce în

pragul ruinei. Acesta este unul dintre elementele de succes ale regulamentului, care va garanta că nu se va abuza de posibilitatea de a cere despăgubiri. În ceea ce privește distanța de 250 de km, nu ne oprește nimic să punem legislația în vigoare și apoi să analizăm cum am putea ameliora situația.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Dnă președintă, aș dori să-l felicit pe dl raportor Cancian, pentru că documentul adoptat astăzi este cu adevărat un compromis satisfăcător și bine echilibrat. Reușește să garanteze drepturile pasagerilor fără a impune totodată măsuri prea restrictive asupra transportatorilor, dintre care cei mai mulți sunt întreprinderi mici și mijlocii. Cetățenii Uniunii Europene se vor simți mai protejați. Prezentul acord îmbunătățește condițiile de călătorie și pentru persoanele cu handicap și cele cu mobilitate redusă, stabilind, în același timp, norme clare privind dreptul la despăgubiri pentru daune și facilitarea asistenței.

Cred că acesta va contribui semnificativ la îmbunătățirea condițiilor de călătorie pentru cetățenii noștri, care vor beneficia astfel de mai multă claritate juridică în caz de accident sau alte evenimente neprevăzute.

Alfredo Antoniozzi (PPE). – (IT) Dnă președintă, doresc să-l felicit pe dl Cancian pentru munca sa excelentă și mai ales pentru rezultatul bun la care s-a ajuns în cadrul procedurii de conciliere cu Consiliul. Compromisul obținut reprezintă un pas important în protejarea drepturilor pasagerilor atât din punctul de vedere al domeniului de aplicare a directivei, cât și în ceea ce privește includerea celor 12 drepturi de bază în propunere.

Propunerea ia în considerare în mod corespunzător drepturile și nevoile persoanelor cu handicap și ale celor cu mobilitate redusă, în special în ceea ce privește accesul nediscriminatoriu la transport, dreptul la despăgubiri în caz de pierdere sau deteriorare a echipamentelor de mobilitate, prezentarea și tratarea plângerilor, formarea personalului care operează autobuzele și autocarele cu privire la necesitățile persoanele cu handicap și informațiile care trebuie furnizate în timpul călătoriei.

În același timp, textul final reușește să garanteze drepturile pasagerilor fără să exercite totodată presiune asupra transportatorilor, cei mai mulți dintre aceștia fiind întreprinderi mici și mijlocii care nu ar fi putut rezista dacă s-ar aplica măsuri prea restrictive.

Diane Dodds (NI). – Dnă președintă, deși recunosc că prezentul raport conține multe elemente pozitive și sprijin ferm dreptul persoanelor cu handicap la despăgubiri și dreptul acestora de acces la transport, consider că astfel de sisteme ar trebui instituite de guvernele naționale.

Consider, de asemenea, că povara financiară aferentă acestei propuneri va fi prohibitivă pentru mulți operatori de transport. Parlamentul nu trebuie să piardă din vedere faptul că cel mai adesea, întreprinderile de transport cu autocarul sunt întreprinderi private, sunt relativ mici și sunt supuse unei presiuni financiare tot mai mari ca urmare a majorării uriașe a prețurilor combustibililor din ultimele 12-18 luni. Pentru multe întreprinderi private, dar și pentru sistemele de transport de stat, costurile suplimentare vor avea doar două consecințe: creșterea prețurilor biletelor pentru consumatori și reducerea rutelor. Cu alte cuvinte, mulți dintre transportatorii din sectorul voluntariatului, care asigură multe dintre serviciile pentru persoanele cu handicap, vor fi scoși definitiv de pe piață.

Carlo Fidanza (PPE). – (IT) Dnă președintă, prezentul raport a trebuit să parcurgă un drum lung până la votarea de astăzi, motiv pentru care doresc să mă alătur colegilor care l-au felicitat pe dl Cancian pentru determinarea cu care s-a luptat pentru a ajunge aici. În

sfârșit, drepturile pasagerilor sunt reglementate pentru fiecare dintre mijloacele de transport. Cred că următorul pas va fi elaborarea unui text adecvat de consolidare, care să reunească toate aceste regulamente diferite.

Domeniul de aplicare este rezonabil, chiar dacă îl negociasem pornind de la alte premise, dar faptul că am reușit să includem toate statele membre, cu excepția a două dintre acestea, este cu siguranță pozitiv, la fel de important fiind faptul că multe dintre clauze au devenit obligatorii chiar și pentru distanțe mai mici de 250 de km, deși a trebuit să renunțăm la alte forme de despăgubire.

În timpul dezbaterii din această dimineață, unii deputați au declarat că nu există nicio dispoziție care să protejeze adecvat pasagerii cu mobilitate redusă, afirmații care, din fericire, au fost dezmințite de ultimele discursuri. Dimpotrivă, ar trebui să fim mândri de această protecție, care reprezintă o evoluție importantă pentru civilitatea acestui compromis.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Dnă președintă, votez împotriva acestui document, întrucât actualul text nu garantează tratamentul egal al pasagerilor. Nu se poate compara cu alte moduri de transport și nici cu drepturile pasagerilor din alte state. Ca urmare, mai multe state mici ale Uniunii Europene au rămas în afara domeniului de aplicare. Documentul funcționează doar parțial în alte câteva state membre.

Problema transportului transfrontalier cu autocarul a rămas și ea nerezolvată. Autocarele sunt utilizate de cei cu venituri reduse și de tineri, inclusiv studenți și elevi. Prin urmare, este inacceptabil ca punerea în aplicare să fie amânată la o dată ulterioară.

Raport: Martin Callanan (A7-0287/2010)

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Dnă președintă, în cele din urmă, s-a ajuns la un compromis între propunerile Comisiei și cele ale Comisiei pentru industrie, cercetare și energie și ale Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară ale Parlamentului cu privire la vehiculele utilitare și standardele privind emisiile, prin care, acestea din urmă vor fi reduse în cazul acestor tipuri de vehicule de la 203 g la 147 g pe kilometru într-o perioadă de 10 ani. Noul standard introdus pentru emisii este acceptabil pentru constructori și utilizatori și este important din punctul de vedere al costurilor suportate de utilizatori ca urmare a majorării prețurilor pentru astfel de vehicule. Acest grup de utilizatori este alcătuit în primul rând din întreprinderile mici și mijlocii, comercianți și întreprinderi familiale și în decursul acestei sesiuni, tocmai am discutat despre instrumentele UE menite să ofere sprijin financiar întreprinderilor mici și mijlocii. Unul dintre obiectivele din acest domeniu este reducerea barierelor care blochează dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii. Sperăm că majorarea costurilor pentru parcurile de vehicule utilitare ușoare ca urmare a pragurilor de emisii și a costurilor de producție mai ridicate nu va deveni o barieră semnificativă. În 2014, vom putea analiza dacă principiile cuprinse în regulament au fost puse în aplicare cu succes.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Dnă președintă, Parlamentul European a reușit să stabilească o țintă ambițioasă și pe termen lung în ciuda opoziției manifestate de Consiliu și Comisie, care va limita emisiile de CO₂ ale camionetelor mici la maximum 147 de grame pe kilometru până în 2020. Acest prag ambițios, dar realist, poate fi realizat prin intermediul tehnologiilor inovatoare în ceea ce privește mediul. Vehiculele vor fi considerabil mai curate, rămânând totodată accesibile pentru întreprinderile mici și mijlocii. Acesta a fost un element foarte important pentru noi, pentru că nu am fi rezolvat deloc problema schimbărilor climatice dacă prețul noilor vehicule ar fi fost prohibitiv și vechile camionete ar fi continuat să circule pe străzile noastre, dar mai ales ar fi continuat să reprezinte o amenințare față de mediu.

Mă bucur că am votat asupra acestei propuneri astăzi și că a fost adoptată cu o majoritate covârșitoare.

Vicky Ford (ECR). – Dnă președintă, tocmai am votat un raport intitulat „standarde de performanță privind emisiile pentru autovehiculele utilitare ușoare noi”. Cum se întâmplă de multe ori în cazul legislației UE, este un titlu prolix pentru o problemă reală. Permiteți-mi să îl traduc: autovehiculele utilitare ușoare sunt, desigur, camionetele, iar standardele de performanță înseamnă emisiile de combustibil care depind de combustibilul ars.

Am remarcat cu toții cum crește prețul combustibililor la pompe, însă pentru întreprinzătorii individuali, precum constructorii, instalatorii sau dulgherii, prețul combustibilului este un cost critic din punctul de vedere al activității pe care o desfășoară. Ei își doresc autovehicule eficiente din punctul de vedere al consumului de combustibil, acesta fiind mereu unul dintre criteriile care le determină opțiunea la cumpărare.

La linia de producție din fabrica General Motors din Luton, în circumscripția mea, am observat că inovarea necesară pentru îmbunătățirile pe care ni le dorim cu toții vine de la lucrători.

Sunt unii care trăiesc cu impresia că doar pentru că în Europa această instituție fixează obiective, acestea vor fi și realizate. Dar adevărul este că dacă aceste obiective vor fi realizate, va însemna că inovația vine de undeva, fie că vorbim de camionete sau altceva, și va veni de la cererile consumatorilor și îmbunătățirile constructorilor, în niciun caz doar ca urmare a legislației europene.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Dnă președintă, îmi pare rău că nu am putut participa la dezbateri, fiind reținut de alte întâlniri. Vă mulțumesc, așadar, că mi-ați dat ocazia să spun câteva cuvinte acum.

–În strategia 2020, am pus un accent deosebit pe energiile regenerabile și pe bună dreptate. Dar la fel de importantă pentru realizarea obiectivelor noastre va fi eficiența energetică, mai ales în ceea ce privește autovehiculele, fie ele pentru uz personal, fie utilitare.

Autovehiculele utilitare sunt zilnic pe străzi și parcurg distanțe uriașe. Printr-o astfel de directivă, putem contribui la realizarea strategiei 2020 în ceea ce privește eficiența combustibililor, pentru că va obliga fabricanții să producă motoare mai eficiente din punctul de vedere al consumului, și chiar dacă pe termen scurt, costul poate fi mare, pe termen lung, economiile în materie de consum de combustibil și în ceea ce privește mediul vor fi uriașe.

Raport: Klaus-Heiner Lehne (A7-0021/2011)

Clemente Mastella (PPE). – (IT) Dnă președintă, Consiliul ne-a înaintat o propunere de decizie care autorizează procedura de cooperare consolidată în domeniul creării unei protecții a brevetelor unitare. Motivul este că unele state membre, inclusiv Spania și Italia, s-au opus în mai multe rânduri adoptării sistemului trilingv de traduceri, care, în final, ar deveni cu adevărat discriminatoriu, încălcând flagrant principiul statutului egal al tuturor limbilor oficiale ale Uniunii.

În ciuda numeroaselor negocieri purtate până în prezent și a votului din această dimineață, se pare că adoptarea unanimă a acestui regulament va fi imposibilă. Cu toate acestea, motive de natură juridică și instituțională ar sugera sau par să fi sugerat că ar trebui să așteptăm avizul Curții de Justiție, care va fi pronunțat în următoarele zile și care ar putea clarifica nu

doar numeroasele aspecte tehnice ale sistemului brevetelor unitare, ci ar putea sublinia și toate consecințele jurisdicționale pe care le implică. Nu s-a mers însă pe această cale, motiv pentru care am votat împotriva.

Jens Rohde (ALDE). – (DA) Dnă președintă, mi-e greu să nu zâmbesc, desigur, cu indulgență, când ascult dezbaterile de azi din acest plen referitoare la cooperarea europeană consolidată cu privire la brevetele unitare europene. Politicieni din anumite țări, care consideră fiecare că limba lui e cea mai importantă din lume, au afirmat că dacă vom începe cooperarea consolidată, vom distruge piața internă din acest domeniu. Desigur, este o ipoteză absurdă, din moment ce noi nu avem o piață internă în domeniul brevetelor unitare. În UE, costurile pentru a obține un brevet sunt de zece ori mai mari decât în Statele Unite, ceea ce reprezintă o cifră anuală de afaceri de 250 de milioane de euro pentru întreprinderile noastre. Așadar, este bine că în cele din urmă am reușit să votăm astăzi cooperarea consolidată, care nu le va mai permite anumitor țări să fie obstructive. Destul! Nu ne-am atins obiectivul, dar azi am reușit să progresăm mai mult într-o zi decât am făcut-o în ultimii zece ani.

Adam Bielan (ECR). – (PL) Dnă președintă, de peste 20 de ani organizăm dezbateri pe marginea creării unui sistem de protecție a brevetelor unitare la nivel european. Actualul sistem extrem de complex de înregistrare a brevetelor, care consumă timp și este scump în raport cu sistemul american, nu ajută nicicum întreprinzătorii europeni. Brevetele joacă un rol important în dezvoltarea și creșterea economiei moderne și în sprijinirea cercetării științifice. Având în vedere că piețele globale devin tot mai competitive, nu ne putem permite să mai amânăm deciziile din acest domeniu. Prin urmare, trebuie să accelerăm lucrările pentru crearea unei piețe a brevetelor unitare. Însă, deși ar trebui să sprijinim ideea, nu trebuie să ignorăm natura controversată a multor aspecte, ca de pildă, problema limbii. Prin urmare, este imperativ să ne fixăm ca obiectiv combaterea discriminării statelor membre mai mici, mai puțin populate și, adesea, mai sărace.

Alfredo Pallone (PPE). – (IT) Dnă președintă, avem o piață în care întreprinderile noastre funcționează în regim de concurență globală. Premisa de bază a reformei regimului lingvistic pentru patente, astfel cum a fost anunțată de Comisie, este să reducă costurile implicate de traduceri pentru a spori competitivitatea pe piețele pe care concurăm cu Statele Unite, în special pe cea asiatică.

Mă întreb, așadar, dacă nu ar fi fost mai eficient să producem un brevet într-o singură limbă? Asta ar ajuta cu siguranță întreprinderile noastre să concureze pe piața globală. În plus, după cum se știe foarte bine, în prezent, în Europa avem două sisteme juridice, cu caracteristici și norme diferite. Cred că ar fi fost mai indicat să le armonizăm.

În cele din urmă, inițierea cooperării consolidate nu contravine doar spiritului Uniunii Europene, ci aduce prejudicii și pieței interne, care este astfel supusă unei fragmentări geografice și denaturării concurenței între statele membre, ceea ce înseamnă că unele state se vor găsi, cu siguranță, în situații mai puțin favorabile decât altele.

Mario Pirillo (S&D). – (IT) Dnă președintă, deși pe de o parte, salut obiectivul realizat de Europa, care după ani de zile a reușit să se doteze cu instrumentul important pe care îl reprezintă brevetele, care va permite în sfârșit Uniunii Europene să concureze în condiții egale cu alte organizații teritoriale, pe de altă parte, mă văd nevoit să-mi exprim regretul profund că avem un rezultat care a fost obținut în detrimentul altor zone, precum Italia, această țară fiind dintotdeauna un avocat neobosit al consolidării rolului Uniunii.

Decizia de a elibera brevetul în doar una dintre cele trei limbi de lucru ale Oficiului de Brevete va crea de fapt inegalitate dintre întreprinderile italiene și cele din țările care fac parte din regimul lingvistic propus. V-aș reaminti că în urmă cu câteva luni, am înaintat Comisiei o întrebare pentru a apăra utilizarea limbii italiene. Între timp, 25 din cele 27 de state s-au conformat, motiv pentru care m-am abținut.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Dnă președintă, nimeni nu este mulțumit cu actualele răspunsuri la problema protecției brevetelor în UE și în statele membre. Așadar, introducerea unui sistem de protecție a brevetelor unitare este esențială atât pentru economiile statelor membre, cât și pentru economia UE în ansamblul ei. Noul sistem ar trebui să contribuie mai ales la stimularea cercetării științifice și a inovației. Deși face chiar obiectul actualei controverse, introducerea unui sistem trilingv relativ simplu bazat pe o formă standardizată reprezintă un pas important, deși au existat discuții legate de utilizarea unei singure limbi sau a mai multor limbi, fapt care ar presupune și traducerea în limba maternă a solicitantului.

Acesta este un element foarte important mai ales pentru întreprinderile mici și mijlocii, multe dintre acestea nedisponând de suficiente resurse financiare pentru a solicita brevete. Sper că acesta se va dovedi a fi un pas cheie care va stimula grupul de întreprinderi mici și mijlocii la care ne referim adesea ca la „inovatorii adormiți”. Discutăm adesea despre modalitățile prin care putem încuraja exact acest grup de întreprinderi să introducă inovații și să-și breveteze propriile inovații, mai ales în Comisia pentru industrie, cercetare și energie. Ne dorim ca acest nou regulament să mobilizeze aceste întreprinderi mici și mijlocii și să ofere o protecție mai bună invențiilor brevetate în Uniunea Europeană.

Constance Le Grip (PPE). – (FR) Dnă președintă, am votat în favoarea raportului dlui Lehne, prin care Parlamentul European aprobă cooperarea consolidată în vederea creării unui brevet unitar în Uniunea Europeană. Era și timpul! Douăzeci de ani de eforturi susținute pentru a ajunge la un rezultat, pentru a ajunge în punctul în care putem începe să luăm măsuri concrete pentru întreprinderile europene, pentru IMM-urile și marile noastre întreprinderi deopotrivă, care așteaptă de multă vreme acest instrument esențial pentru competitivitatea și creșterea acestora.

Aprobând cooperarea consolidată, Parlamentul European arată interesul pe care îl manifestă pentru această procedură de cooperare consolidată - care aș sublinia că este aplicată pentru a doua oară -, transmițând totodată un mesaj foarte pozitiv și foarte concret de promovare a inovației și competitivității întreprinderilor noastre. După cum s-a spus deja, 25 din cele 27 state membre au ales să facă parte din procedura de cooperare consolidată în scopul de a crea un brevet unitar al Uniunii Europene. Nu subestimez dificultățile pe care poate că le întâmpină încă unele state membre, dar haideți să mergem înainte și să dăm un exemplu. Este ceea ce așteaptă întreprinderile.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Dnă președintă, m-am abținut, deoarece consider că decizia de a crea un brevet unitar prin cooperare consolidată reprezintă încă un eșec al Consiliului. Există un acord doar între nouă state membre și chiar documentul recunoaște că obiectivele nu pot fi atinse într-un interval rezonabil de timp. Competitivitate? Eficiență?

În plus, hotărârea Curții de Justiție referitoare la regimul lingvistic este încă în așteptare. Ca să devenim mai competitivi pe piața globală, Consiliul ar fi trebuit să facă eforturi pentru a ajunge la o poziție comună și poate ar fi trebuit să se străduiască mai mult să convină asupra utilizării unei singure limbi, având în vedere numărul de înregistrări și limba utilizată în majoritatea acestora.

Încă o dată, perspectiva națională a statelor membre a condus la o decizie fragmentată, fără niciun criteriu clar cu privire la utilizarea celor trei limbi. Dacă vom continua să punem în aplicare astfel de măsuri, nu vom reuși niciodată să progresăm în consolidarea proiectului european.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Dnă președintă, dacă Uniunea Europeană vrea să stimuleze competitivitatea și să devină un lider mondial în materie de inovație, trebuie garantat în mod adecvat potențialul său creativ.

Sistemul de brevete al UE este însă marcat de multe deficiențe, împiedicând instituirea unei protecții a brevetelor unitare, dar și a dezvoltării pieței interne, reducând astfel certitudinea juridică de care au nevoie inventatorii și întreprinderile inovatoare. Asigurarea unei protecții unitare a invențiilor în toate statele membre prin adoptarea unui proces european unic de acordare a brevetelor pe baza unui sistem unitar de funcționare a legislației în materie de brevete ar clarifica în mod explicit un sistem complicat, reducând în același timp costurile, mai ales pentru întreprinderile mici și mijlocii, care în prezent, trebuie să plătească costuri de până la trei ori mai ridicate decât, de pildă, în SUA. Întrucât încercările de a crea o protecție a brevetelor unitare în întreaga UE nu au reușit să se ridice la nivelul așteptărilor și având în vedere faptul că sunt îndeplinite toate condițiile legale prealabile prevăzute pentru cooperarea consolidată în domeniul creării unei protecții a brevetelor individuale, sunt în favoarea aprobării de către Parlamentul European.

Giommaria Uggias (ALDE). – (IT) Dnă președintă, în urmă cu un secol, brevetul lui Antonio Meucci nu a fost recunoscut de industria telefonică americană nu din cauza absenței englezei sau a utilizării limbii italiene, ci pentru că nu a reușit să îndeplinească o condiție: nu a avut suficienți bani pentru a-și înregistra brevetul pentru încă un an.

În mod similar, acum ne aflăm într-o situație paradoxală și, dincolo de vot, din punctul meu de vedere, faptul că urmează să fie adoptat un sistem trilingv de brevete, care exclude italiana, este de fapt un semn al slăbiciunii guvernului nostru, al incapacității sale de a se face auzit în politica europeană și al slăbiciunii sistemului nostru politic, care se reflectă mai ales asupra cercetării și inovării.

În acest sens, e de ajuns să ne reamintim studiul privind competitivitatea publicat în decembrie anul trecut, care arată că în ultimii ani, Italia a donat de bună voie peste 4 miliarde de euro altor țări care ne-au primit cercetătorii. Iar acești cercetători cu siguranță nu mai au nevoie de italiană, din moment ce au învățat engleză, franceză și germană și au la dispoziție toate instrumentele necesare pentru a prezenta aceste brevete, în detrimentul produselor italiene.

Antonello Antinoro (PPE). – (IT) Dnă președintă, iau cuvântul pentru a explica de ce am votat astăzi împotriva raportului. Crearea brevetului unitar va aduce, cu siguranță, avantaje pentru sistemul de brevetare din Europa, dar rezultatele ar fi fost infinit mai bune dacă am fi optat pentru o altă procedură. Din punctul meu de vedere, recursul la cooperarea consolidată nu duce nicăieri.

Într-adevăr, actuala procedură nu este decât încă o etapă din lunga istorie a adoptării sistemului de brevete în Uniunea Europeană, care datează încă din 1990, și nu a fost solicitată decât de 12 state membre.

Am votat împotriva rezoluției, pentru că este incompatibilă cu cerința soluției de ultimă instanță prevăzută la articolul 20 alineatul (2) din Tratat. Propunerea Comisiei nu stabilește un brevet uniform pentru întreg teritoriul Uniunii, în conformitate cu articolul 118, iar

cooperarea consolidată are un efect negativ asupra înființării întreprinderilor și a liberei circulații a capitalului.

În plus, din punct de vedere politic, ar fi fost mult mai elegant și deopotrivă oportun să așteptăm deciziile Curții de Justiție, programate pentru 8 martie. Probabil că în lumina acestei decizii, vom fi nevoiți să ne reconsiderăm poziția.

David-Maria Sassoli (S&D). – (IT) Dnă președintă, am asistat încă o dată la incapacitatea guvernului italian de a proteja reputația proeuropeană a Italiei și interesele întreprinderilor sale într-o problemă esențială, precum cea a adoptării brevetului european. 25 din 27 de state membre și majoritatea covârșitoare a Parlamentului vin în sprijinul unei propuneri care reglementează domeniul brevetelor și are un efect real asupra întreprinderilor cele mai inovatoare și a celor care sunt esențialmente orientate către piețele internaționale.

Faptul că Italia s-a autoexclus din această decizie expune întreprinderile noastre riscului de a nu fi protejate corespunzător în Europa și în lume. Este incredibil că un guvern care nu face nimic pentru a răspândi cultura italiană în lume, care reduce fondurile institutelor culturale și este incapabil să valorifice limba țării care găzduiește cel mai mare patrimoniu cultural din lume, manifestă acum o atitudine agresivă în condițiile în care întreprinderile noastre au cerut mereu ca brevetele să fie redactate în engleză, devenită lingua franca a economiei globale. Cu toate acestea, am ajuns la un rezultat care le permite tuturor celor care doresc să prezinte brevete să le redacteze în limba maternă.

Dnă președintă, nimic nu l-a obligat pe dl Barnier să forțeze adoptarea acestui text printr-un vot grăbit, chiar înainte de avizul Curții de Justiție care, după cum știm, va fi exprimat în timpul primei săptămâni din martie și va aborda în principal două probleme cruciale: posibilitatea oferită oricui de a utiliza limba națională în fața Tribunalului pentru brevete al Uniunii Europene și însăși legitimitatea creării unui tribunal pentru brevete. După cum știm, acestea sunt probleme importante, care trebuie clarificate înainte de a lua orice decizie. De aici decizia delegației italiene a Partidului Democrat (PD) de a se abține.

Seán Kelly (PPE). – Dnă președintă, cu siguranță, prezenta propunere nu este perfectă și într-adevăr e foarte probabil ca în câteva săptămâni să trebuiască să fie reevaluată ca urmare a hotărârii Curții de Justiție. Cu toate acestea, consider că este vorba de un pas în direcția corectă, motiv pentru care am sprijinit-o.

Am participat la o serie de seminarii pe tema inovației organizate aici, în Parlamentul European. General Electric a făcut un număr de sondaje în întreaga Uniune Europeană, care au arătat că cei mai mulți oameni consideră că inovația este singura care de ieșire din recesiune. Inovație înseamnă cercetare, dezvoltare și produse noi. Noile produse trebuie brevetați și cu cât procesul de brevetare este mai simplu, cu atât mai bine. Trebuie să vizăm și să încercăm să realizăm în Uniunea Europeană un sistem la fel de simplu și eficient din punctul de vedere al costului ca în SUA.

Suntem departe de un astfel de sistem, dar, în același timp, măcar încercăm să mergem în acea direcție. Prin urmare, am susținut propunerea de astăzi.

Philip Claeys (NI). – (NL) Dnă președintă, dacă m-am abținut de la votul asupra raportului Lehne nu este pentru că m-aș opune creării unui sistem de protecție a brevetelor unitare. Dimpotrivă. Întreprinderile din Flandra solicită un astfel de sistem de multă vreme. Ideea în sine este binevenită, mai ales dacă ne gândim cât de costisitoare și greoaie este actuala procedură, care presupune brevetarea separată în fiecare stat membru.

M-am abținut de la vot pentru că sistemul lingvistic nu este încă pe deplin clarificat. Rămâne de văzut în ce măsură proiectul de regulament al Comisiei va permite utilizarea limbilor naționale, altele decât engleza, franceza și germana. În orice caz, după părerea mea, care nu se va schimba, dosarele înaintate ar trebui să poată fi redactate și în olandeză.

Raport: Ivo Belet (A7-001/2011)

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Dnă președintă, codificarea dispozițiilor menționate anterior ale textelor aplicabile, însoțită de modificările menționate anterior vor genera, cu siguranță, clarificarea necesară a normelor juridice referitoare la contaminarea radioactivă a alimentelor.

În contextul adoptării Tratatului de la Lisabona, consider însă că ar fi oportună o revizuire a temeiului juridic al regulamentului propus, care să ia în calcul și noile competențe ale Parlamentului European în domeniul protecției sănătății publice. În acest caz, împărtășesc poziția că articolul 168 alineatul (4) litera (b) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene oferă un temei juridic pentru propunere, întrucât obiectivul direct al măsurilor adoptate pe această bază constă în protejarea sănătății publice, ceea ce se întâmplă atunci când se stabilesc (și citez) „nivelurile maxime permise de contaminare radioactivă a produselor alimentare și a furajelor”.

Giommaria Uggias (ALDE). – (IT) Dnă președintă, sprijin în mare măsură amendamentele propuse prin acest text, care practic nu face decât să codifice legislația anterioară referitoare la nivelurile maxime permise de contaminare radioactivă a produselor alimentare și a furajelor.

Uităm și trecem cu vederea faptul că vorbim despre deșeuri rezultate ca urmare a accidentelor nucleare, ceea ce înseamnă că, în continuare, trebuie să acordăm o atenție deosebită riscurilor pe care le implică centralele nucleare, precum și faptului că acestea sunt consecințele acțiunilor putrede și otrăvitoare pe care ne încăpățânăm să le dezvoltăm în unele state. Vorbim, așadar, de o măsură care trebuie să ne determine pe toți să fim extrem de prudenți.

Referindu-mă însă la miezul problemei, cred că s-ar putea face mai multe pentru a impune obligativitatea notificării imediate, care ar permite ca toate riscurile să fie abordate laolaltă. În plus, nu ar trebui permisă nicio modalitate de sustragere de la cerința de a notifica autoritățile guvernamentale în caz de accident.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Dnă președintă, reglementările menite să asigure protecția produselor alimentare de contaminarea cu substanțe radioactive au fost instituite după accidentul de la centrala nucleară de la Cernobîl. Aceasta este o problemă foarte importantă mai ales din punctul de vedere al sănătății publice, dar este deopotrivă un subiect dificil. Punerea în aplicare a Tratatului de la Lisabona presupune actualizarea anumitor regulamente, inclusiv a acestora, în ciuda disensiunilor dintre Comisia Europeană și propunerile Parlamentului cu privire la temeiul juridic. Parlamentul invocă articolul 168 alineatul (4) din Tratatul de la Lisabona, în timp ce Comisia face referire la articolul 31 din Tratatul Euratom. Este important să se reitereze necesitatea de a proteja consumatorii, dar este la fel de important să se sublinieze nevoia de a proteja agricultorii, care ar trebui să primească despăgubiri pentru pierderile suferite ca urmare a accidentului nuclear. Dezbaterile pe care am avut-o a dezvăluit și păreri total divergente cu privire la evaluarea riscurilor potențiale, inclusiv la nivelurile de radiații cauzate de accidente sau cele generate de surse naturale. Trebuie subliniată în egală măsură și creșterea ponderii de produse

agricole și alimentare importate din întreaga lume pe piața Uniunii Europene, întrucât standardele de sănătate publică, inclusiv cele prin care se garantează că produsele alimentare nu sunt contaminate cu substanțe radioactive, trebuie respectate.

Alfredo Antoniozzi (PPE). – (IT) Dnă președintă, introducerea unui nou considerent în propunerea de codificare a trei regulamente adoptate între 1987 și 1990 de stabilire a nivelurilor permise de contaminare radioactivă în caz de urgență radiologică permite motivarea *ex post* a unui articol existent și justifică dreptul Consiliului de a-și exercita competențele în mod direct în ceea ce privește adoptarea unui regulament care să sprijine cu promptitudine măsurile de urgență propuse de Comisie.

Sunt de acord cu raportorul, dl Belet, că acesta nu poate fi disociat de articolul la care se referă. În orice caz, în contextul noilor norme introduse de Tratatul de la Lisabona, trebuie să stabilim în mod clar dacă această justificare reprezintă o motivare suficientă pentru a acorda competențe de executare doar Consiliului și dacă aceste competențe de executare delegate Consiliului sunt definite și încadrate în mod corespunzător.

Interesele cetățenilor trebuie garantate printr-o gestionare eficientă a situațiilor de după accident. Măsurile prevăzute în acest sens includ fluidizarea procedurii în caz de urgență nucleară, acordând Comisiei în mod explicit rolul de supraveghere și clarificând totodată regimul actelor sale.

Explicații scrise ale votului

Recomandare: Eva Joly (A7-0018/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), *în scris.* – (PT) Împărtășesc poziția raportoarei referitoare la consensul necesar pentru încheierea acordului, având în vedere noile dispoziții în conformitate cu obiectivele UE în materie de cooperare pentru dezvoltare, astfel cum se prevede la articolul 208 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Pe de altă parte, consider că abordarea aleasă s-a concentrat excesiv pe preocupările comerciale, economice și cele legate de liberul schimb, în detrimentul unei abordări mai viguroase a dezvoltării, și salut noile dispoziții care urmează a fi introduse în acordul revizuit, în special cele privind combaterea sărăciei, eficacitatea ajutorului, Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului și legătura dintre migrație și dezvoltare. Cu toate acestea, votez în favoarea propunerii, întrucât consider că relațiile și comerțul cu Africa de Sud sunt esențiale pentru ambele părți implicate.

Laima Liucija Andrikiene (PPE), *în scris.* – (LT) Am votat în favoarea acestui document, pentru că introduce amendamente importante. Trebuie salutat faptul că dezarmarea devine un element esențial al acordului, mai precis, dobândește aceeași importanță precum principiile democratice, drepturile omului și statul de drept. Acestea sunt dispoziții foarte importante, menite să contribuie la asigurarea păcii și securitate în regiune, precum și la respectarea drepturilor omului și a dezvoltării democrației. A fost introdus în acord principiul eficacității ajutorului (ca obiectiv al cooperării pentru dezvoltare) și se acordă prioritate operațiunilor care contribuie, în special în contextul luptei împotriva sărăciei, la realizarea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului (ODM).

Trebuie remarcat că, în mod evident, din perspectiva dezvoltării Africii de Sud, extinderea cooperării la numeroase noi domenii este abordată în mod clar în acordul revizuit, iar o astfel de extindere a cooperării, prevăzută ca o simplă posibilitate în acordul inițial din 1999, este dorită de cele două părți. În egală măsură, este important că se acordă o atenție

deosebită preocupărilor comerciale, economice și legate de liberul schimb, fapt care ar trebui să contribuie la dezvoltarea economică a regiunii.

Elena Oana Antonescu (PPE), în scris. – Acest acord revizuit aduce o serie de modificări, mai ales în ceea ce privește dezvoltarea principiilor democratice și cooperarea cu privire la aspectele legate de dezarmare și de neproliferare a armelor de distrugere în masă. Salut inițiativa de a se acorda prioritate operațiunilor care contribuie la realizarea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului (ODM), și anume: strategiilor de reducere a sărăciei, de ameliorare a condițiilor de viață și de muncă, precum și de creare de noi locuri de muncă. Consider că trebuie să aibă loc un dialog politic aprofundat în domeniul combaterii terorismului, combaterii spălării banilor, finanțării terorismului și crimei organizate, al combaterii fabricării, comerțului și acumulării de arme. De asemenea, susțin că trebuie să punem accentul și pe dezvoltarea cooperării pentru consolidarea sectoarelor educației și sănătății. Din aceste considerente am votat în favoarea acestui raport.

Sophie Auconie (PPE), în scris. – (FR) Africa de Sud este o țară aflată în plin proces de dezvoltare în toate domeniile, o țară cu care Uniunea Europeană dorește să promoveze o relație deosebită. Ca urmare a recomandării pozitive a Comisiei pentru dezvoltare și a avizului pozitiv al Comisiei pentru comerț internațional, am sprijinit semnarea acestui acord, care va consolida cooperarea noastră cu Africa de Sud.

Alain Cadec (PPE), în scris. – (FR) Am votat pentru reînnoirea acordului de cooperare UE-Africa de Sud, astfel cum a fost modificat în 2009, pentru că introduce o nouă dimensiune în cooperarea dintre Uniunea Europeană și Africa de Sud. Acordul inițial din 1999 prevedea cooperarea comercială, sprijinirea Africii de Sud în procesul de tranziție economică și socială, integrarea economică a țării în cadrul Africii de Sud și cooperarea pentru dezvoltare. În prezent, acordul a fost extins la următoarele domenii: lupta împotriva sărăciei, eficacitatea ajutorului pentru dezvoltare, aplicarea ODM, lupta pentru securitate, lupta împotriva armelor de distrugere în masă și combaterea terorismului. Toate acestea sunt domenii de cooperare strategică pe care le consider importante, având în vedere cooperarea activă a Uniunii Europene cu Africa de Sud și influența sa în regiunea sud-africană.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), în scris. – (PT) Salut acest nou acord, care vizează consolidarea cooperării bilaterale într-o serie de domenii. Doresc să subliniez importanța pe care o dobândesc drepturile copiilor, egalitatea de gen, combaterea violenței asupra femeilor, cooperarea în domeniul mediului, în special în ceea ce privește schimbările climatice, cooperarea culturală, cooperarea în domeniul luptei împotriva drogurilor și a spălării banilor, cooperarea în domeniul sănătății și în special combaterea SIDA. Legătura dintre cooperare și dezvoltare are în vedere strategii care vizează reducerea sărăciei, ameliorarea condițiilor de viață și de muncă, precum și crearea de locuri de muncă, participarea migranților la dezvoltarea țării lor de origine și cooperarea în vederea consolidării capacităților, în special în sectoarele sănătății și educației, pentru a contracara impactul negativ al „exodului de creiere” asupra dezvoltării durabile în Africa de Sud. Salut cooperarea noastră extinsă în aceste numeroase noi domenii și sunt mulțumită de noile dispoziții privind dezvoltarea introduse în acordul revizuit, în special cele privind combaterea sărăciei, eficacitatea ajutorului, Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului și legătura dintre migrație și dezvoltare.

Edite Estrela (S&D), în scris. – (PT) Am votat în favoarea acestei recomandări, întrucât sprijin aplicarea noilor dispoziții privind dezvoltarea introduse în acord. Este important

ca autoritățile UE să asigure o monitorizare eficientă, astfel cum prevede Tratatul de la Lisabona, care să permită realizarea obiectivelor de reducere și eradicare a sărăciei în Africa de Sud.

Diogo Feio (PPE), în scris. – (PT) De la sfârșitul apartheid-ului, Africa de Sud este o țară care s-a bucurat de interesul, sprijinul și stima comunității internaționale, datorită modului în care, în ciuda dificultăților și a obstacolelor, a reușit să parcurgă o tranziție relativ pașnică de la un regim care proclama supremația rasei albe la o democrație în care prevalează sufragiul universal. Este imposibil să invocăm această tranziție fără a evoca figura simbolică a lui Nelson Mandela și manifestările sale de demnitate, bunăvoință și reconciliere, care au încă un efect pozitiv asupra țării.

Astăzi putem spune că Africa de Sud este un actor geopolitic și geostrategic esențial în Africa, precum și un exemplu pentru alte țări care nu au reușit încă să se elibereze de dictaturile care le oprimă și le îngădesc drumul către dezvoltare. UE are tot interesul să consolideze legăturile cu Africa de Sud și să stabilească parteneriate reciproc avantajoase. Sprijin, așadar, modificarea Acordului pentru comerț, dezvoltare și cooperare dintre UE și Africa de Sud.

José Manuel Fernandes (PPE), în scris. – (PT) Acordul pentru comerț, dezvoltare și cooperare dintre Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Africa de Sud, pe de altă parte, a intrat în vigoare la 1 mai 2004. Deși acordul încheiat la Pretoria la 11 octombrie 1999 era prevăzut pentru o perioadă nedeterminată, acesta includea totuși o clauză de revizuire în termen de cinci ani de la data intrării în vigoare.

Prin urmare, salut această recomandare prin care se încheie un îndelungat proces de negociere, acordul revizuit fiind semnat la Kleinmond, la 11 septembrie 2009. Aceasta va permite intrarea în vigoare a unui regulament care aduce acordului inițial modificări semnificative, în special în ceea ce privește dezarmarea și neproliferarea armelor de distrugere în masă, precum și combaterea sărăciei prin realizarea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului, acestea fiind doar câteva dintre cele mai importante modificări.-

Deși sunt de acord cu raportoarea că se acordă prioritate preocupărilor comerciale în detrimentul unei abordări bazate pe dezvoltare, votez în favoarea recomandării, întrucât reprezintă încă un progres al UE în domeniul cooperării pentru dezvoltare, ceea ce va contribui la realizarea obiectivului major de eradicare a sărăciei.

João Ferreira (GUE/NGL), în scris. – (PT) Această propunere de modificare a Acordului pentru comerț, dezvoltare și cooperare (ACDC), care are în vedere includerea unui buget cuprinzător destinat asistenței pentru dezvoltare, ar trebui analizată în contextul eforturilor întreprinse de UE pentru a determina Africa de Sud să încheie un Acord de parteneriat economic (APE), în scopul de a depăși criticile și rezistența legitimă în fața prezentului ACDC și a ceea ce vor deveni APE conform intențiilor UE. ACDC a accentuat în avantajul UE asimetriile economice care există între cele două părți, crescând volumul exporturilor către Africa de Sud. În mod evident, politicile UE privind „liberalizarea schimburilor de bunuri, servicii și capital” au eşuat.

Acesta este un fapt scos în evidență de adâncirea crizei economice și financiare a capitalismului. Ajutorul mutual și reciprocitatea au fost înlocuite de promovarea competitivității, impunându-se astfel o diviziune a muncii concretizată prin exportul de produse agricole din Africa de Sud și exportul de produse industriale din UE. Beneficiarii sunt mereu aceiași: marile puteri ale UE și grupurile lor de interese economice. Consecințele

pe care le suportă nu doar țările în curs de dezvoltare, ci și țări ale UE, precum Portugalia, se văd cu ochiul liber: slăbirea sectoarelor de producție, creșterea dependenței externe, șomaj, sărăcie etc.

Juozas Imbrasas (EFD), în scris. – (LT) Am votat în favoarea acestui document, pentru că acordul revizuit aduce acordului inițial o serie de modificări interesante, în special următoarele modificări privind dezvoltarea: dezarmarea devine un element esențial al acordului, mai precis, dobândește aceeași importanță precum principiile democratice, drepturile omului și statul de drept; a fost introdus principiul eficacității ajutorului (ca obiectiv al cooperării pentru dezvoltare) și se acordă prioritate operațiunilor care contribuie, în special în contextul luptei împotriva sărăciei, la realizarea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului (ODM); sunt de acord cu obiectivul de consolidare a sprijinului pentru Curtea Penală Internațională și activitatea sa care vizează să pună capăt impunității și să impună respectarea justiției internaționale; cooperarea în domeniul migrației trebuie să facă obiectul unui dialog politic regulat, la fel ca și, în acest context, legătura dintre cooperare și dezvoltare, ceea ce acoperă, dar nu se limitează la: strategiile de reducere a sărăciei, de ameliorare a condițiilor de viață și de muncă, precum și de creare de locuri de muncă; participarea migranților la dezvoltarea țării lor de origine; cooperarea în vederea consolidării capacităților, în special în sectoarele educației și sănătății, pentru a contracara impactul negativ al „exodului de creiere” din Africa de Sud asupra dezvoltării durabile în această țară; mijloace legale, rapide și necostisitoare pentru a transfera în țară banii trimiși de expatriați. Cele mai importante aspecte sunt: menținerea păcii și securitatea în regiune, precum și respectarea drepturilor omului și dezvoltarea democrației.

Elisabeth Köstinger (PPE), în scris. – (DE) Sprijin încheierea acordului de extindere a cooperării bilaterale între UE și Africa de Sud. Pe lângă consolidarea statului de drept, se vor adopta măsuri importante în vederea combaterii terorismului și a finanțării terorismului și în vederea prevenirii utilizării armelor de distrugere în masă. Sprijinul masiv de care s-a bucurat acordul din partea Parlamentului European va determina ameliorarea condițiilor de muncă și a sistemelor de sănătate și va contribui la reducerea sărăciei în Africa de Sud.

Giovanni La Via (PPE), în scris. – (IT) Acordul de liber schimb dintre Uniunea Europeană și Republica Africa de Sud, semnat la Pretoria în octombrie 1999, a intrat în vigoare în 2004, conținând o clauză de revizuire în termen de cinci ani de la data intrării în vigoare. Astăzi, la șapte ani de la ratificarea acordului, Parlamentul European a reușit să-și exprime părerea cu privire la negocierile purtate de Comisie pe baza directivelor Consiliului. Textul ne-a fost înaintat pentru aprobare și am decis să votez în favoarea lui, întrucât are în vedere în primul rând dezvoltarea Africii de Sud. Scopul său fundamental constă în a angaja cele două părți la acord să lupte pentru a încerca să eradicaze definitiv sărăcia, contribuind semnificativ la realizarea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului. Însă acest lucru nu se poate realiza decât dacă Africa de Sud va adopta, la rândul său, măsuri concrete prin elaborarea unei politici adecvate de dezarmare, considerată a fi fundamentul real pe care se poate construi proiectul de dezvoltare a țării.

David Martin (S&D), în scris. – Salut acest acord între UE și Africa de Sud, care introduce noi prevederi privind dezvoltarea, în special în ceea ce privește combaterea sărăciei, eficacitatea ajutorului și ODM. Africa de Sud este un partener important deopotrivă pentru relațiile comerciale și de dezvoltare.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), în scris. – (FR) Prezentul acord se încadrează într-un context specific, pe care raportoare pare să îl ignore. Comisia Europeană exercită o presiune

fără precedent asupra țărilor din sudul Africii, și în special asupra Africii de Sud, pentru a le determina să încheie acorduri nefaste de parteneriat economic. Dovada cea mai concludentă a acestui șantaj este referirea la negocierile privind acordul de parteneriat economic și suspendarea tuturor negocierilor comerciale în favoarea acestuia. Votiez împotriva acestui raport care, în loc să condamne, validează proiectul de acord al Comisiei Barroso.

Nuno Melo (PPE), în scris. – (PT) Acordul inițial pentru comerț, dezvoltare și cooperare dintre Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Africa de Sud, pe de altă parte, a fost încheiat la Pretoria, la 11 octombrie 1999 și a intrat în vigoare la 1 mai 2004, pe o perioadă nedeterminată. Acest acord conține o clauză de revizuire în termen de cinci ani de la intrarea sa în vigoare. În același timp, intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona a presupus adoptarea unui nou acord, care să permită UE să exercite toate drepturile și obligațiile care îi reveneau anterior Comunității Europene.

Acordul revizuit, încheiat în 2009 la Kleinmod, aduce acordului inițial o serie de modificări importante, în special următoarele modificări în domeniul dezvoltării: dezarmarea, principii democratice, drepturile omului și statul de drept, cooperarea în aspecte legate de dezarmare și neproliferarea armelor de distrugere în masă.-

Astfel se explică votul meu.

Alexander Mirsky (S&D), în scris. –M-am abținut de la votul asupra acestei chestiuni pentru că: (1) republica Africa de Sud dispune de resurse naturale extraordinare și este capabilă să-și rezolve singură problemele; (2) nivelul de corupție din Africa de Sud este atât de ridicat, încât economia subterană deține peste 60% din piață; (3) există țări care nu sunt în măsură să-și rezolve singure problemele și au mult mai multă nevoie de ajutorul financiar al UE, situația lor fiind mai gravă; (4) UE poate oferi asistență Republicii Africa de Sud în mod consultativ.

Alfredo Pallone (PPE), în scris. – (IT) Am votat în favoarea textului înaintat de dna Joly referitor la acordul dintre Uniunea Europeană și Republica Africa de Sud pentru că, în contextul noii situații internaționale conturate în ultimii ani, trebuie să revizuim acordurile pentru comerț, dezvoltare și cooperare cu Africa de Sud. În ceea ce privește relațiile economice, acordurile aduc beneficii industriilor ambelor părți. De pildă, Africa de Sud este un important partener comercial al Italiei, atât în materie de comerț, cât și de proiecte de cofinanțare. Un alt obiectiv urmărit prin revizuirea acestor acorduri este stabilirea unei coordonări în aspecte legate de lupta împotriva terorismului, parțial în contextul intrării în vigoare a Curții Penale Internaționale, precum și deschiderea unui dialog privind valorile și interesele comune în domenii precum migrația, energia, spațiul, transportul și securitatea.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), în scris. – (PT) Am votat în favoarea încheierii acordului dintre Uniunea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Africa de Sud, pe de altă parte, de modificare a Acordului pentru comerț, dezvoltare și cooperare (ACDC). De la intrarea în vigoare a ACDC, comerțul cu bunuri din UE cu Africa de Sud s-a intensificat constant. UE este principalul partener comercial al Africii de Sud. În 2009, UE a fost destinația a aproximativ 34% din totalul exporturilor din Africa de Sud și sursa a 35% din totalul importurilor către Africa de Sud. Echilibrul între importuri și exporturi este evident, singura mea preocupare fiind legată de metodele de producție din Africa de Sud utilizate pentru produsele exportate către EU. Acestea ar trebui să respecte aceleași standarde ca cele cerute producătorilor europeni din aceeași industrie. Acești indicatori arată că rezultatele acordului inițial încheiat în 1999 sunt deja vizibile. Împărtășesc dorința

raportoarei ca obiectivele UE de cooperare pentru dezvoltare să fie respectate, cel mai important dintre acestea fiind reducerea și în cele din urmă, eradicarea sărăciei.

Paulo Rangel (PPE), în scris. – (PT) Am votat în favoarea acestei recomandări referitoare la revizuirea Acordului pentru comerț, dezvoltare și cooperare dintre Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Africa de Sud, pe de altă parte. În raport cu acordul inițial, încheiat la Pretoria la 11 octombrie 1999, prezentul acord revizuit, încheiat la Kleinmond la 11 septembrie 2009, vizează extinderea dialogului politic dintre părți în domenii importante, precum lupta împotriva armelor de distrugere în masă și împotriva terorismului, precum și consolidarea cooperării pentru dezvoltare, un accent deosebit fiind pus pe operațiunile care contribuie, în special în contextul luptei împotriva sărăciei, la realizarea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului. Consider, așadar, că trebuie salutate modificările introduse.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), în scris. – Parlamentul aprobă încheierea acordului și solicită ca noile dispoziții ale acordului legate de dezvoltare, precum și noile mecanisme de cooperare prevăzute să fie puse pe deplin în aplicare și, după aplicarea acordului, să facă obiectul unei monitorizări atente, în conformitate cu articolul 208 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, adică cu respectarea obiectivelor Uniunii în materie de cooperare pentru dezvoltare, obiective de care Uniunea trebuie să țină seama la aplicarea tuturor politicilor sale care ar putea afecta țările în curs de dezvoltare, obiectivul principal fiind reducerea și pe termen lung, eradicarea sărăciei.

Licia Ronzulli (PPE), în scris. – (IT) Am votat în favoarea prezentei recomandări pentru că sprijin pe deplin conținutul acesteia, în special în ceea ce privește dorința de a consolida cooperarea bilaterală dintre Uniunea Europeană și Republica Africa de Sud. Având în vedere că este vorba mai ales de un acord economic și comercial, textul modificat sprijină procesul de tranziție socială și economică din Republica Africa de Sud, promovând cooperarea regională și stimulând integrarea economică a țării în economia globală.

Parțial ca urmare a rolurilor mele instituționale, consider ca prioritară consolidarea dialogului politic cu această țară, în special în ceea ce privește aspecte de interes comun pentru țările ACP (Africa, Caraibe, Pacific). Sprijin în special decizia de a alocă o mare parte din cele 980 de milioane de euro de care dispune UE pentru perioada 2007-2013 pentru crearea de locuri de muncă, precum și pentru finanțarea construcției în Africa de Sud a infrastructurii necesare pentru furnizarea de servicii de bază de sănătate și securitate. Urmărirea acestor obiective printr-o implicare reală a societății civile înseamnă a acționa cu determinare în vederea realizării Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului, situând eradicarea foametei și a oricărei forme de sărăcie deasupra tuturor celorlalte scopuri.

Catherine Stihler (S&D), în scris. – Am votat în favoarea acestui acord, pentru că va îmbunătăți relațiile comerciale și de dezvoltare dintre Europa și Africa de Sud, relații esențiale pentru ambele părți.

Nuno Teixeira (PPE), în scris. – (PT) Anul 1999 a marcat încheierea primului Acord pentru comerț, dezvoltare și cooperare între Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Republica Africa de Sud, pe de altă parte, care a intrat în vigoare la 1 mai 2004. Bazat pe liberalizarea comerțului, acest acord inițial a avut un caracter predominant economic, neglijând astfel cooperarea pentru dezvoltare. Revizuirea acordului, prevăzută în conținutul acestuia, a fost încheiată în 2009 și a introdus numeroase modificări ale politicii pentru dezvoltare, în special cooperarea cu privire la aspecte legate de dezarmare și neproliferarea armelor de distrugere în masă, includerea principiului statului de drept și

al drepturilor omului, a principiului eficacității ajutorului, în special în ceea ce privește combaterea sărăciei, și realizarea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului.

În scopul consolidării cooperării, au fost adăugate noi domenii: combaterea terorismului și a crimei organizate, prevenirea activităților mercenarilor, lupta împotriva fabricării, a comerțului și a acumulării armelor ușoare și de mic calibru și cooperarea privind migrația. Salut adoptarea acestui acord cu un partener strategic al UE și instituționalizarea actorilor nestatali ca parteneri de cooperare, făcându-i eligibili pentru ajutorul financiar și tehnic.-

Angelika Werthmann (NI), în scris. – (DE) Am sprijinit recomandarea Parlamentului European de modificare a dispozițiilor Acordului pentru comerț, dezvoltare și cooperare în domeniul drepturilor, libertăților și al securității. În cadrul cooperării pentru dezvoltare, consider că este important să fie introdusă o abordare orientată înspre rezultate, care să ne permită să înregistrăm progrese în realizarea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului. Obiectivul principal de creare de locuri de muncă abordează problema centrală a dezvoltării economice a Africii de Sud. De ani de zile se solicită găsirea unui cadru de stabilire a întreprinderilor mici și mijlocii în țară. UE, cel mai important partener comercial al Africii de Sud, poate oferi asistență cu adevărat valoroasă în procesul de transformare economică și socială.

Iva Zanicchi (PPE), în scris. – (IT) Am votat în favoarea raportului elaborat de dna Joly, referitor la revizuirea acordului dintre Uniunea Europeană și Republica Africa de Sud, care este în vigoare din 2004.

De fapt, scopul acestei revizuii este acela de a găsi noi posibilități pentru liberalizarea comerțului în anumite sectoare specifice, adaptând în același timp acordul la transformările contextului internațional. După părerea mea, este esențial să subliniem că această revizuire pune bazele unei ameliorări și aprofundări a dialogului dintre Uniunea Europeană și Africa de Sud privind chestiuni importante, precum migrația, exploatarea surselor de energie și securitatea.

Recomandare: Maria Eleni Koppa (A7-0372/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), în scris. – (PT) Având în vedere că cele patru acorduri incluse în propunerea Comisiei oferă posibilitatea de a consolida contribuția AELS/SEE la reducerea discrepanțelor economice și sociale din SEE (Spațiul Economic European), votez în favoarea acestui raport.

Merită să remarcăm acordul dintre UE, Islanda, Liechtenstein și Norvegia și acordul dintre UE și Norvegia, două mecanisme financiare pentru perioada 2009-2014, care prevăd un pachet total de 1,8 miliarde de euro, reprezentând o creștere de 31% a mecanismului financiar SEE și o creștere de 22% a mecanismului financiar norvegian, comparativ cu perioada anterioară. Aceste resurse vor fi puse la dispoziția Islandei, celor 12 state membre care au aderat cel mai recent, precum și Portugaliei, Spaniei și Greciei, contribuind la revigorarea economiilor europene cele mai afectate de criză.-

Diane Dodds (NI), în scris. – Am votat împotriva acestui raport, întrucât mă îndoiesc de oportunitatea de a acorda concesiile Islandei în ceea ce privește importarea produselor pescărești în UE, având în vedere că Islanda nu renunță la actuala abordare privind gestionarea macroului, care are un impact negativ asupra pescarilor de pește pelagic din UE. Instituit în 1994, acordul permite Islandei, Liechtensteinului și Norvegiei să participe pe piața unică a UE fără o aderare convențională la UE. În schimb, aceste țări sunt obligate

să adopte întreaga legislație UE referitoare la piața unică, cu excepția legilor privind agricultura și pescuitul. Islanda poate exporta în UE produse pescărești fără a suporta nicio constrângere tarifară.

Este dificil să acceptăm că Islanda are libertatea de a exporta în UE întreaga captură de macrou, în condițiile în care a încălcat flagrant dispozițiile internaționale privind gestionarea stocului de macrou, declarând o captură de 100 000 de tone în 2010. Deși noul acord nu a modificat concesiile acordate Islandei în materie de pescuit, atitudinea Islandei în ceea ce privește gestionarea pescuitului s-a schimbat cu siguranță și, în acest context, pun sub semnul întrebării oportunitatea de a ratifica acest acord.

Diogo Feio (PPE), în scris. – (PT) Scopul acestei rezoluții este să sprijine patru acorduri dintre Uniunea Europeană și Islanda, Liechtenstein și Norvegia, menite să stabilească contribuțiile acestor țări la reducerea discrepanțelor economice și sociale din Spațiul Economic European și să le consolideze în raport cu perioada anterioară. Prezenta propunere consolidează contribuția statelor implicate și nu modifică semnificativ concesiile din domeniul pescuitului. În acest sens, perioada 2009-2014 reprezintă o reînnoire a ceea ce s-a convenit pentru perioada anterioară, 2004-2009. Votul unanim din Comisia pentru comerț internațional și Comisia pentru pescuit dovedește caracterul necontroversat al acestui subiect.

José Manuel Fernandes (PPE), în scris. – (PT) Comisia a înaintat Parlamentului o propunere referitoare la încheierea a patru acorduri. Două dintre aceste acorduri privind mecanismele financiare pentru perioada 2009-2014 prevăd un pachet global de 1,8 miliarde de euro. Este vorba, pe de o parte, despre un acord între UE, Islanda, Liechtenstein și Norvegia, care include o creștere de 31% a mecanismului financiar al Spațiului Economic European (SEE) și, pe de altă parte, de un acord între UE și Norvegia, care include o creștere de 22% a mecanismului financiar norvegian. Celelalte două acorduri se referă la concesiile acordate Islandei și Norvegiei în domeniul pescuitului între 2009-2014 și prevăd reînnoirea acestora.

Concesiile rămân neschimbate în cazul Islandei, prezentând o ușoară creștere în cazul Norvegiei, pe baza căreia Norvegia va reînnoi acordul privind tranzitul peștelui, care a expirat la 30 aprilie 2009.

Votez în favoarea propunerii, deoarece fondurile SEE vor fi puse la dispoziția celor 12 state membre care au aderat cel mai recent, precum și a Portugaliei, Greciei și Spaniei, domeniile ce urmează a primi finanțare incluzând mediul, în special schimbările climatice și energia din surse regenerabile, societatea civilă și protecția patrimoniului cultural.

João Ferreira (GUE/NGL), în scris. – (PT) Încheierea acestui acord, adoptat astăzi, vine după Acordul privind Spațiul Economic European (SEE), care este în vigoare din 1994 și include statele SEE/Asociația Europeană a Liberului Schimb (AELS). La acea vreme, statele în chestiune conveneau asupra unor contribuții pe o perioadă de cinci ani, în scopul de a reduce discrepanțele economice și sociale din SEE, obiectiv pe care, bineînțeles, îl sprijinim. Valoarea finanțării pentru actuala perioadă de cinci ani (2009-2014) în raport cu perioada anterioară este de peste două ori mai mare.

Aceste fonduri destinate SEE vor fi puse la dispoziția celor 12 state membre care au aderat cel mai recent, precum și a Greciei, Portugaliei și Spaniei, și pot fi utilizate într-o serie de domenii prioritare, printre care se numără protecția mediului, dezvoltarea umană și socială și protecția patrimoniului cultural. Având în vedere extinderea UE și înrăutățirea situației

sociale și economice în multe dintre statele ei, așa cum se întâmplă în Portugalia, considerăm că majorarea acestor fonduri este importantă.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), în scris. – (GA) În calitate de președinte al delegației Parlamentului European pentru relațiile cu Elveția, Islanda și Norvegia și al comisiei parlamentare comune a Spațiului Economic European, salut acest raport. Avizul Comisiei pentru pescuit cu privire la acest raport a fost elaborat de mine.

Ian Hudghton (Verts/ALE), în scris. – Am votat în favoarea raportului dnei Koppa referitor la mecanismele financiare din domeniul pescuitului. Ceea ce nu înseamnă însă că totul este în regulă cu acordurile UE-SEE în materie de pescuit. Refuzul Islandei de a ajunge la un acord cu UE și Norvegia în ceea ce privește problema macroului este foarte regretabilă și fac apel la toate părțile implicate să se întoarcă la masa negocierilor.

Juozas Imbrasas (EFD), în scris. – (LT) Sunt în favoarea acestui document, deoarece de la intrarea în vigoare a Acordului privind Spațiul Economic European (SEE) în 1994, statele AELS din SEE (Islanda, Liechtenstein și Norvegia) au contribuit la reducerea discrepanțelor economice și sociale din SEE. Ultima perioadă de cinci ani de contribuții financiare a expirat în 2009 (1,467 miliarde de euro). Actuala propunere a Comisiei include patru acorduri. Aceste acorduri prevăd un pachet global de 1,8 miliarde de euro, care include o creștere de 31% a mecanismului financiar SEE și o creștere de 22% a mecanismului financiar norvegian, comparativ cu perioada 2004-2009. Acest rezultat reflectă directivele de negociere aprobate de Consiliu, care a solicitat o „creștere substanțială” a fondurilor. Fondurile pentru SEE vor fi puse la dispoziția celor 12 state membre care au aderat cel mai recent, precum și a Greciei, Portugaliei și Spaniei. Sectoarele prioritare includ mediul, schimbările climatice și energiile regenerabile, societatea civilă, dezvoltarea umană și socială și protecția patrimoniului cultural. Fondurile norvegiene vor fi puse la dispoziția celor 12 state membre care au aderat cel mai recent. Printre sectoarele prioritare se numără captarea și stocarea carbonului, inovațiile ecologice în industrie, cercetarea și bursele, dezvoltarea umană și socială, justiția și afacerile interne, promovarea muncii decente și dialogul tripartit. Două protocoale cu privire la anumite concesiile acordate Islandei și Norvegiei în domeniul produselor pescărești pentru perioada 2009-2014 prevăd reînnoirea protocoalelor anterioare aferente perioadei 2004-2009, fără modificarea concesiilor pentru Islanda și cu o creștere relativ modestă a concesiilor pentru Norvegia, pe baza căreia Norvegia va reînnoi dispozițiile privind tranzitul peștelui.

Elisabeth Köstinger (PPE), în scris. – (DE) Sprijin acordul dintre UE, Islanda, Liechtenstein și Norvegia referitor la continuarea mecanismului financiar al Spațiului Economic European (SEE), întrucât eforturile noastre comune trebuie îndreptate către reducerea discrepanțelor sociale și economice din SEE. Pachetul global de 1,8 miliarde de euro reprezintă o creștere de 31% și respectiv 22% comparativ cu perioada anterioară de cinci ani. Extinderea protocoalelor referitoare la concesiile din domeniul pescuitului și la accesul pe piețe reprezintă regulamente importante, pe termen lung în sectorul acvaculturii.

Giovanni La Via (PPE), în scris. – (IT) Parlamentul a votat astăzi în favoarea acordului propus de Comisie între Uniunea Europeană și Islanda, Principatul Liechtenstein și Norvegia cu privire la mecanismele financiare pentru perioada 2009-2014, pe de o parte, și a acordului dintre Uniunea Europeană și Norvegia, pe de altă parte. Acordurile prevăd o creștere a fondurilor mecanismului financiar SEE, vizând schimbările climatice și energiile regenerabile, societatea civilă, dezvoltarea umană și socială și protecția patrimoniului cultural. În termeni concreți, este vorba de un pachet global de 1,8 miliarde de euro. Țările

care vor beneficia de aceste fonduri sunt cele 12 state care au aderat cel mai recent la Uniune, alături de Spania, Grecia și Portugalia. Prin urmare, am votat în favoarea acordului, deoarece consider că trebuie să sprijinim cooperarea economică și pentru că nu trebuie să uităm niciodată că bunăstarea unui stat membru contribuie la ameliorarea economiei întregii Europe și, prin urmare, a calității vieții celor 500 de milioane de cetățeni ai săi.

David Martin (S&D), în scris. – Am votat pentru această propunere care oferă posibilitatea de a consolida contribuția statelor SEE și AELS la reducerea discrepanțelor economice și sociale din SEE. Între timp, concesiile din domeniul pescuitului rămân neschimbate pentru Islanda și înregistrează o creștere modestă în cazul Norvegiei.

Nuno Melo (PPE), în scris. – (PT) Aceste acorduri prevăd un pachet global de 1,8 miliarde de euro, care include o creștere de 31% a mecanismului financiar SEE și o creștere de 22% a mecanismului financiar norvegian. Trebuie remarcat că fondurile SEE ar trebui canalizate către finanțarea protecției mediului, schimbărilor climatice și energiilor regenerabile, societății civile, dezvoltării umane și sociale și protecției patrimoniului cultural. Resursele financiare norvegiene vor fi canalizate către anumite sectoare prioritare, printre care se numără captarea și stocarea carbonului, inovațiile ecologice în industrie, cercetare și burse, dezvoltarea umană și socială, justiție și afaceri interne, promovarea muncii decente și dialogul tripartit.

Două protocoale referitoare la anumite concesiile oferite Islandei și Norvegiei în domeniul produselor pescărești pentru perioada 2009-2014 prevăd reînnoirea protocoalelor anterioare aferente perioadei 2004-2009, fără modificarea concesiilor pentru Islanda, și cu o creștere relativ modestă a concesiilor pentru Norvegia, pe baza căreia Norvegia va reînnoi dispozițiile privind tranzitul peștelui.--

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), în scris. – (PT) Prezentul raport dă undă verde reînnoirii acordurilor referitoare la Spațiul Economic European (SEE). De la intrarea în vigoare a SEE în 1994, statele AELS din SEE, în prezent Islanda, Liechtenstein și Norvegia, au contribuit la reducerea discrepanțelor economice și sociale din SEE. Aceste contribuții au fost mereu stabilite pentru perioade de cinci ani, scopul nostru acum fiind acela de a reînnoi acordurile pentru perioada 2009-2014. În paralel cu aceste negocieri, însă independent de ele, au fost lansate, de asemenea, negocieri în temeiul celor două protocoale bilaterale încheiate cu Islanda și Norvegia în domeniul pescuitului, negocieri care s-au încheiat la 18 decembrie 2009. În ceea ce privește rezultatul negocierilor menționate anterior, trebuie remarcată în special creșterea semnificativă a fondurilor mecanismului financiar, deși poziția Islandei rămâne neschimbată din cauza crizei grave prin care trece. În ceea ce privește acordurile privind anumite concesiile acordate Islandei și Norvegiei în domeniul produselor pescărești pentru perioada 2009-2014, sunt de acord cu avizul favorabil al Comisiei pentru pescuit, care subliniază o creștere nesemnificativă a concesiilor pentru Norvegia, pe baza căreia Norvegia va reînnoi dispozițiile privind tranzitul peștelui, care au expirat la 30 aprilie 2009. Din aceste motive, am votat în favoarea acestui raport.

Paulo Rangel (PPE), în scris. – (PT) De la intrarea în vigoare a Acordului privind Spațiul Economic European (SEE) în 1994, statele AELS din SEE, în prezent Islanda, Liechtenstein și Norvegia, au contribuit la reducerea discrepanțelor economice și sociale din SEE. Aceste contribuții sunt mereu stabilite pentru perioade de cinci ani, acum fiind discutate acordurile convenite asupra mecanismelor financiare pentru perioada 2009-2014, precum și reînnoirea celor două protocoale bilaterale privind concesiile acordate Islandei și Norvegiei în domeniul produselor pescărești. Comparativ cu perioada anterioară, nu au fost introduse

modificări majore ale acestor protocoale, concesiile pentru Irlanda rămânând neschimbate și cele pentru Norvegia înregistrând o creștere ușoară. Acordurile referitoare la mecanismele financiare s-au concretizat printr-o consolidare semnificativă a contribuției statelor AELS din SEE pentru perioada 2004-2009, fiind prevăzut un pachet global de 1,8 miliarde de euro, care va fi pus la dispoziția celor 12 state membre care au aderat cel mai recent, precum și Greciei, Portugaliei și Spaniei, în scopul de a finanța anumite sectoare prioritare, printre care se numără protecția mediului, schimbările climatice, energiile regenerabile, dezvoltarea umană și socială și protecția patrimoniului cultural. Prin urmare, am acordat un vot favorabil.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), în scris. – Această propunere oferă posibilitatea de a: consolida contribuția statelor SEE și AELS la reducerea discrepanțelor economice și sociale din Spațiul Economic European, majora semnificativ mecanismul financiar, concesiile pentru Islanda rămânând nemodificate, iar cele pentru Norvegia înregistrând o creștere modestă. Propun, așadar, Comisiei pentru pescuit să acorde un aviz favorabil propunerii Comisiei COM(2010)234.

Licia Ronzulli (PPE), în scris. – (IT) Am sprijinit această recomandare, pentru că reprezintă o oportunitate de a consolida contribuția statelor Asociației Europene a Liberului Schimb (AELS) la reducerea discrepanțelor economice și sociale din Spațiul Economic European (SEE). Concesiile acordate Islande în domeniul pescuitului rămân neschimbate, iar cele pentru Norvegia au înregistrat o creștere modestă.

Cele două acorduri dintre UE, Islanda, Liechtenstein și Norvegia, pe de o parte, și UE și Norvegia, pe de altă parte, referitoare la mecanismele financiare pentru perioada 2009-2014 prevăd un pachet global de 1,8 miliarde de euro, înregistrându-se astfel majorări semnificative comparativ cu perioada 2004-2009. Acum trebuie să depunem eforturi pentru a soluționa divergențele care există încă între UE, Islanda și Norvegia în privința unor aspecte legate de gestionarea vieții marine, în special de vânătoria de balene.

Catherine Stihler (S&D), în scris. – Am votat în favoarea acordului care va consolida contribuția statelor SEE-AELS la abordarea discrepanțelor economice și sociale din Spațiul Economic European.

Thomas Ulmer (PPE), în scris. – (DE) Am votat în favoarea acordului, deoarece reprezintă încă un pas coerent către armonizarea cooperării dintre membrii Asociației Europene a Liberului Schimb. În calitate de vicepreședinte al delegației, sunt foarte încântat că vom continua în direcția unui parteneriat privilegiat.

Recomandare: Silvia-Adriana Țicău (A7-0004/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), în scris. – (PT) Votez în favoarea prezentei recomandări, întrucât acest acord orizontal va permite eliminarea restricțiilor naționale din actualele acorduri bilaterale dintre statele membre și Brazilia, aducând avantaje întregii industrii aviatice europene. În plus, un astfel de acord permite reinstituirea unui temei juridic solid pentru relațiile dintre UE și Brazilia în sectorul aviației, fiind un pas important pentru consolidarea relațiilor aviatice UE-Brazilia. Prevăd că acest acord va genera beneficii pentru consumatori prin scăderea prețurilor de până la 460 de milioane de euro, va avea un efect pozitiv asupra ocupării forței de muncă și va oferi noi oportunități de afaceri pentru companiile aeriene din UE.

Sophie Auconie (PPE), *în scris.* – (FR) Întrucât Uniunea Europeană are competență exclusivă în ceea ce privește anumite aspecte ale politicii aviației externe, din punct de vedere juridic, era necesară o înlocuire a numeroaselor acorduri bilaterale încheiate de statele membre cu Republica Federativă a Braziliei cu acorduri negociate și încheiate de Uniunea Europeană. Ca urmare a avizului dat de Consiliul Uniunii Europene în 2003, Comisia Europeană a negociat prezentul acordul, pe care am hotărât să îl sprijin prin votul meu de astăzi. Acordul va deschide drumul către „un acord global cu Brazilia privind serviciile aeriene, bazat pe combinarea unei deschideri graduale a pieței cu cooperarea și convergența reglementară”. Viitorul acord va avea ca rezultate îmbunătățirea serviciilor pentru călători și consolidarea poziției companiilor aeriene europene.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *în scris.* – Consider că acordul cu privire la relațiile aviatice ale Uniunii Europene cu Brazilia constituie un temei juridic solid și reprezintă un prim pas important pentru consolidarea relațiilor aviatice UE-Brazilia. Consider că acest acord le permite acestora să-și întărească și mai mult cooperarea în domeniul aviației și să înceapă negocierea unui acord bilateral global privind serviciile aeriene.

Edite Estrela (S&D), *în scris.* – (PT) Am votat în favoarea acestei recomandări, deoarece reprezintă un pas important pentru consolidarea relațiilor dintre UE și Brazilia în sectorul aviatc și le va permite ambelor părți să demareze negocierile pentru un acord global privind serviciile aeriene.

Diogo Feio (PPE), *în scris.* – (PT) Acordul pe care l-am adoptat astăzi este un pas important pentru consolidarea relațiilor dintre UE și Brazilia în sectorul aviatc. Un astfel de acord ar trebui să genereze avantaje pentru consumatori prin scăderea prețurilor de până la 460 de milioane de euro, va avea un efect pozitiv asupra ocupării forței de muncă și va oferi noi oportunități de afaceri pentru companiile aeriene din UE, precum și avantaje pentru cei care călătoresc între UE și Brazilia. Având în vedere legăturile speciale dintre Portugalia și Brazilia, salut încheierea acestui acord, care va genera o apropiere mai mare între Europa și Brazilia, atrăgând astfel numeroase beneficii economice, sociale și culturale.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris.* – (PT) Tratatul de la Lisabona, care a intrat în vigoare la 1 decembrie 2009, a modificat substanțial prerogativele diferitelor instituții ale UE, în special ale Parlamentului, care, în noul context, este chemat să se pronunțe asupra unor chestiuni care anterior nu intrau în sfera sa de competențe, așa cum se întâmplă în cazul unui acord internațional dintre UE și Republica Federativă a Braziliei privind serviciile aeriene.

Acordul, care a fost încheiat la 14 iulie 2010, vizează înlocuirea dispozițiilor celor 12 acorduri bilaterale dintre statele membre și Republica Federativă a Braziliei privind serviciile aeriene cu un acord bilateral dintre UE și Brazilia. Sprijin acest acord, deoarece reprezintă un pas important pentru consolidarea relațiilor dintre UE și Brazilia în sectorul aviatc.

João Ferreira (GUE/NGL), *în scris.* – (PT) La fel ca în cazul acordurilor anterioare din același domeniu, recent adoptate de Parlament, și având în vedere contextul specific în care funcționează aviația civilă, această propunere ridică probleme serioase cu privire la sfera de aplicare și posibilele consecințe implicate. Este vorba de o chestiune care are un impact evident asupra companiilor de transport aerian dintr-un sector care, din diferite motive, are o importanță strategică pentru apărarea intereselor naționale. În cazul Braziliei, aceste preocupări sunt și mai presante. Intenția este clară, iar raportarea nu face niciun efort să o ascundă: scopul este o deschidere a pieței care să creeze „noi oportunități de afaceri pentru companiile aeriene din UE”.

Știm că presupusa creare de condiții concurențiale echitabile pentru diferitele companii europene contribuie la facilitarea concentrării monopoliste a sectorului, proces care a început deja, precum și la reducerea implicită a capacității statelor membre de a-și proteja companiile aeriene de pavilion și astfel de a-și apăra la diferite niveluri interesele legitime. Principiul intangibil și mereu invocat al „liberei concurențe” este apărat cu orice preț, fiind încă o dată pilonul care sprijină această inițiativă. Rezultatul pentru acest sector nu diferă foarte mult de cel din alte sectoare: concentrarea monopolistă este impusă în cele din urmă în aceste cazuri.-

Carlo Fidanza (PPE), *în scris. – (IT)* Împreună cu colegii italieni din Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat), am hotărât să mă abțin de la votul de astăzi asupra relațiilor dintre Uniunea Europeană și Brazilia în ceea ce privește anumite aspecte ale serviciilor aeriene. Motivul este acela că, în contextul rezoluției referitoare la cazul Cesare Battisti, aș fi preferat ca votarea să fi fost amânată până la o decizie ulterioară a Curții Federale a Braziliei cu privire la extrădarea criminalului Cesare Battisti.

Având în vedere natura deloc urgentă a dosarului, nu ar fi fost absolut nicio problemă dacă ar fi fost amânat până la viitoarea sesiune parțială sau până la cea din aprilie, mai ales dacă ne gândim la durerea familiilor victimelor acestui criminal în serie. Aceste familii așteaptă de 31 de ani să se facă dreptate și ca Cesare Battisti să-și ispășească pedeapsa pronunțată de justiția italiană în închisorile noastre.

Juozas Imbrasas (EFD), *în scris. – (LT)* Am sprijinit acest raport, deoarece UE are competență exclusivă în ceea ce privește anumite aspecte ale aviației externe, reglementate tradițional prin acorduri bilaterale între statele membre și țările terțe privind serviciile aeriene. Ca urmare, la 5 iunie 2003, Consiliul a autorizat Comisia să deschidă negocieri cu țări terțe în scopul de a înlocui anumite dispoziții din acordurile bilaterale existente cu acorduri comunitare. Acordul a fost semnat la 14 iulie 2010 și acoperă aspecte legate de siguranță, impozitarea carburantului pentru aviație, normele de concurență etc. Încheierea acestui acord a reprezentat un pas important pentru consolidarea relațiilor aviatice UE-Brazilia, care le permite acestora să-și intensifice și mai mult cooperarea în domeniul aviației și să demareze negocierile pentru un acord global privind serviciile aeriene. Acest acord se bazează pe combinarea unei deschideri graduale a pieței cu cooperarea și convergența reglementară. Un astfel de acord ar trebui să genereze avantaje pentru consumatori (prin scăderea prețurilor) de până la 460 de milioane de euro. Acesta va avea un efect pozitiv asupra ocupării forței de muncă și va oferi un număr important de noi oportunități de afaceri pentru companiile aeriene din UE, precum și avantaje pentru călători.

David Martin (S&D), *în scris. –* Am votat pentru acest acord orizontal, care nu este important în sine, dar este un pas important pentru consolidarea relațiilor aviatice UE-Brazilia, care le permite acestora să intensifice cooperarea în domeniul aviației și să demareze negocierile pentru un acord global privind serviciile aeriene. Acest acord global trebuie să se bazeze pe combinarea unei deschideri graduale a pieței cu cooperarea și convergența reglementară. Avantajele vor consta în rute mai multe pentru UE și prețuri mai mici pentru consumatori.

Erminia Mazzoni (PPE), *în scris. – (IT)* Decizia mea de a mă abține de la votul asupra raportului referitor la acordul dintre Uniunea Europeană și Republica Federativă a Braziliei privind serviciile aeriene reflectă o poziție care depășește cadrul acestui raport.

Nu pot fi de acord cu atitudinea guvernului brazilian în cazul Cesare Battisti. Extrădarea ar fi trebuit să fie aprobată, procedurile în acest sens fiind definite într-un acord bilateral.

Interpretarea oferită de autoritățile judiciare încalcă angajamentele asumate. Sentința pe care dl Battisti ar trebui să o ispășească în Italia a fost pronunțată de un judecător de drept comun, aplicând legi ordinare pentru o crimă comună: crime în masă. Este dificil să sprijini relații internaționale precum cele definite în rapoartele votate de Parlament cu o țară care nu respectă acordurile și mai ales care exprimă astfel o poziție cu privire la dreptul fundamental la protecția vieții.

Nuno Melo (PPE), în scris. – (PT) UE a pledat întotdeauna pentru libera concurență. Mandatul acordat Comisiei la 15 octombrie 2010 de a negocia un acord global cu Brazilia privind serviciile aeriene, care să se bazeze pe combinarea unei deschideri graduale a pieței cu cooperarea și convergența reglementară se înscrie, așadar, în această logică. Acest acord le oferă tuturor transportatorilor aerieni din UE un acces nediscriminatoriu la legături cu Brazilia și înlocuiește sau completează cele 14 acorduri bilaterale privind serviciile aeriene dintre statele membre și Brazilia.

Acesta este un pas important pentru consolidarea relațiilor dintre UE și Brazilia în sectorul aviatic, care le-a permis acestora să adâncească cooperarea la acest nivel și să demareze negocieri pentru un acord global privind serviciile aeriene între cele două părți. Toți consumatorii vor beneficia de pe urma acestui acord, care va determina o scădere a prețurilor la transportul aerian către Brazilia.

Alfredo Pallone (PPE), în scris. – (IT) M-am abținut de la votul asupra recomandării depuse de dna Macovei, precum și asupra celorlalte două rapoarte, din cauza atitudinii autorităților braziliene în cazul Cesare Battisti. Nu trebuie ignorat refuzul de a extrăda un terorist, care, de altfel, nu este recunoscut ca atare de Brazilia. Din acest motiv, împreună cu ceilalți colegi italieni din grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat), am hotărât să mă abțin de la votul asupra proiectului de decizie referitor la încheierea acordului dintre Uniunea Europeană și Brazilia privind vizele de scurtă ședere în scopuri turistice și de afaceri, precum și asupra raportului referitor la îmbunătățirea acordurilor dintre UE și Brazilia privind serviciile aeriene. În mod evident, acțiunea noastră nu exprimă un dezacord cu privire la conținutul rapoartelor, ci un semnal politic prin care dorim să reiterăm dezamăgirea noastră față de atitudinea autorităților braziliene în cazul Cesare Battisti.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), în scris. – (PT) Votând acest raport, noi, cei din Parlamentul European, dăm un avizul favorabil necesar pentru încheierea acordului internațional dintre UE și Brazilia. Este vorba de un acord orizontal care va stabili un temelie legal solid pentru relațiile dintre UE și Brazilia în sectorul aviației. Acesta este un pas important pentru consolidarea relațiilor dintre UE și Brazilia în sectorul aviației, care le va permite ambelor părți să intensifice cooperarea la acest nivel și să demareze negocieri pentru un acord global privind serviciile aeriene. Acest acord ar trebui să genereze avantaje pentru consumatori prin scăderea prețurilor de până la 460 de milioane de euro. Va avea un efect pozitiv asupra ocupării forței de muncă și va oferi noi oportunități de afaceri pentru companiile aeriene din UE, precum și avantaje pentru cei care călătoresc între UE și Brazilia. Având în vedere aceste elemente, sunt de acord cu propunerea raportoarei ca Parlamentul să adopte acest raport și cu solicitarea adresată Consiliului în vederea finalizării procedurii fără întârzieri nejustificate.

Paulo Rangel (PPE), în scris. – (PT) Având în vedere legăturile importante dintre Portugalia și Brazilia, salut, bineînțeles, adoptarea acestui raport. Acesta va înlocui anumite dispoziții conținute în 12 acorduri bilaterale între statele membre și Republica Federativă a Braziliei privind serviciile aeriene. Acest acord oferă un fundament solid pentru consolidarea relațiilor

dintre UE și Brazilia în sectorul aviației și va genera avantaje semnificative pentru consumatori prin scăderea prețurilor de până la 460 de milioane de euro, precum și prin noi oportunități de afaceri pentru companiile aeriene din UE.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), în scris. – Acordul orizontal cu Brazilia va reinstitui un temei juridic solid pentru relațiile aviatice dintre UE și Brazilia. Acesta reprezintă un prim pas important pentru consolidarea relațiilor aviatice UE-Brazilia, care le permite acestora să-și intensifice și mai mult cooperarea în sectorul aviației și să înceapă negocierea unui acord bilateral global privind serviciile aeriene între cele două părți. La cererea Comisiei Europene, Consiliul Transporturi al UE i-a acordat acesteia, la 15 octombrie 2010, un mandat de negociere a unui acord global cu Brazilia privind serviciile aeriene, bazat pe combinarea unei deschideri graduale a pieței cu cooperarea și convergența reglementară.

Un astfel de acord ar trebui să genereze avantaje pentru consumatori (prin scăderea prețurilor) de până la 460 de milioane de euro. Va avea un efect pozitiv asupra ocupării forței de muncă și va oferi un număr important de noi oportunități de afaceri pentru companiile aeriene din UE, precum și avantaje pentru călători.

Catherine Stihler (S&D), în scris. – Am sprijinit acest acord care va încuraja o și mai strânsă cooperare între UE și Brazilia în sectorul aviației civile. Eliminarea restricțiilor naționale dintre statele membre și Brazilia va aduce avantaje industriei aviatice a UE.

Nuno Teixeira (PPE), în scris. – (PT) Relațiile dintre Uniunea Europeană și Brazilia sunt esențiale în actualul context al relațiilor externe europene. Acest acord, care cred că reprezintă doar primul pas din mulți alții care vor urma în direcția unei noi politici a UE cu Brazilia în domeniul aviației civile, va stabili cadrul general pentru dezvoltarea relațiilor în acest domeniu. Este numit acord orizontal, pentru că stabilește un temei legal solid pentru reglementarea între cele două părți a unui număr de aspecte legate de aviația civilă, înlocuind acordurile bilaterale tradiționale cu dispoziții prevăzute în acord menite să asigure aplicarea generală și uniformă pe întreg teritoriul UE.

Proiectul de recomandare, pentru care am fost raportor alternativ, salută termenii acordului, care abordează aspecte importante care trebuie aplicate pe întreg teritoriul european, precum securitatea și impozitarea carburantului, precum și cerința de respectare a legislației europene în materie de concurență.

Consider că acordul va genera noi avantaje economice, atât pentru consumatori, cât și pentru companiile aeriene, și va consolida relațiile de cooperare dintre ambele părți transatlantice, constituind astfel valoare adăugată pentru UE. Din motivele menționate anterior, am votat în favoarea acestui document.

Recomandare: Wim van de Camp (A7-0007/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), în scris. – (PT) În ceea ce privește proiectul de decizie a Consiliului (07853/2010), proiectul de acord dintre Comunitatea Europeană și Republica Islanda, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind normele suplimentare aferente Fondului pentru frontierele externe pentru perioada 2007 - 2013 și cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în cadrul legal și în conformitate cu recomandarea Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, sprijin încheierea acestui acord.

Carlos Coelho (PPE), în scris. – (PT) Sprijin acordul dintre Comunitatea Europeană și Islanda, Norvegia, Elveția și Liechtenstein privind normele suplimentare aferente Fondului

pentru frontierele externe pentru perioada 2007 - 2013. Țările implicate în punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea *acquis*-ului Schengen trebuie să participe la Fondul pentru frontierele externe în conformitate cu dispozițiile deciziei de instituire a fondului. Acest acord trebuie să dispună, așadar, punerea în aplicare a standardelor pe teritoriile țărilor implicate, permițând asumarea de către Comisie a responsabilității finale în ceea ce privește execuția bugetului fondului în aceste state. Acordul are în vedere aspecte legate de gestiunea financiară și controlul fondului, stabilind în același timp dispozițiile referitoare la contribuțiile financiare ale acestor țări la fond.

Aș sublinia și opțiunea Principatului Liechtenstein, exprimată printr-o declarație comună, de a nu participa la fond, fără a se aduce însă atingere obligațiilor acestuia de a contribui financiar la fondul conceput să asigure o repartizare a efortului financiar și să sprijine financiar punerea în aplicare a *acquis*-ului Schengen în domeniul politicii privind frontierele externe și vizele.

Diogo Feio (PPE), în scris. – (PT) Propunerea se referă la încheierea, în numele Uniunii Europene, a unui acord între Comunitatea Europeană și Republica Islanda, Regatul Norvegiei, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein. În general vorbind, acest acord se referă la participarea acestor țări la Fondul pentru frontierele externe, care decurge din participarea lor la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea *acquis*-ului Schengen. Se are în vedere încheierea a mai multe acorduri, care vizează stabilirea dispozițiilor necesare pentru punerea în aplicare a acestei participări și în special a acelor dispoziții care să garanteze protejarea intereselor financiare ale UE și care să permită Curții de Conturi să supravegheze întregul proces. Adoptarea finală a acordului de către Consiliu se va înfăptui după votul favorabil al Parlamentului.

José Manuel Fernandes (PPE), în scris. – (PT) Această recomandare se referă la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea unui acord între Uniunea Europeană și Republica Islanda, Regatul Norvegiei, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind normele suplimentare aferente Fondului pentru frontierele externe pentru perioada 2007 - 2013.

Având în vedere că acest acord se încadrează în obiectivele care au condus la semnarea Tratatului Schengen privind libera circulație a persoanelor și a bunurilor, având în vedere acordurile stabilite anterior între UE și țările menționate anterior cu privire la obiectivele stabilite prin Tratatul Schengen și având în vedere că UE a creat un Fond pentru frontierele externe pentru perioada 2007-2013 ca parte a programului general intitulat „Solidaritatea și gestionarea fluxurilor migratorii”, salut încheierea acestui acord, care va contribui la consolidarea coeziunii în Europa.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), în scris. – (PT) Acest raport vine ca urmare a acordului dintre Comunitatea Europeană și Republica Islanda, Regatul Norvegiei, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind normele suplimentare aferente Fondului pentru frontierele externe pentru perioada 2007 - 2013.

Este strâns legat de acordurile existente sau de cele aflate încă în faza de punere în aplicare, cu privire la libera circulație a persoanelor între țările UE și aceste state.

Astfel, în scopul de a sprijini monitorizarea frontierelor externe, în special în domeniul migrației, UE dorește ca, în anumite condiții, să ofere sprijin prin Fondul pentru frontierele externe pentru perioada 2007-2013. Obiectivele urmărite prin măsurile adoptate în acest

sens de UE și Comisie trebuie să facă obiectul criticilor noastre, pentru că nu putem ignora Directiva inacceptabilă privind returnările.-

Pat the Cope Gallagher (ALDE), în scris. – (GA) În calitate de președinte al delegației Parlamentului European pentru relațiile cu Elveția, Islanda și Norvegia și al Comisiei parlamentare comune pentru Spațiul Economic European, salut acest raport.

David Martin (S&D), în scris. – Am votat în favoarea acestui acord care le permite statelor asociate la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea Acordului Schengen să participe la Fondul pentru frontierele externe pentru perioada 2007-2013.

Alfredo Pallone (PPE), în scris. – (IT) Din perspectiva unei adevărate Uniuni Europene, în termeni politici, economici și mai ales geografici, consider că este necesar și de o importanță fundamentală să votăm în favoarea acestei propuneri, pentru că, geografic, țări precum Islanda, Norvegia și Liechtenstein, la fel ca și Elveția, sunt situate în Europa. Consider, prin urmare, că trebuie pusă în aplicare o politică unică de gestionare a frontierelor, cu scopul de a facilita integrarea și circulația de la o țară la alta. Instituirea unui fond european de gestionare a frontierelor ar fi o măsură corectă și necesară, care ar determina o coordonare centralizată, atât în ceea ce privește resursele, cât și politicile de punere în aplicare. Astfel s-ar facilita și stimula turismul și libera circulație a persoanelor și a transporturilor.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), în scris. – (PT) În contextul noilor puteri acordate Parlamentului prin Tratatul de la Lisabona, a devenit necesară adoptarea proiectului de decizie a Consiliului privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a unui acord între Comunitatea Europeană și Republica Islanda, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind normele suplimentare aferente Fondului pentru frontierele externe pentru perioada 2007 - 2013. Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne a recomandat adoptarea prezentului acord. Acordul prevede participarea la Fondul pentru frontierele externe a țărilor terțe implicate în punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea *acquis*-ului Schengen. În vederea acestei participări, trebuie să fie încheiate acorduri suplimentare pentru a preciza normele suplimentare necesare pentru participare, inclusiv dispoziții care să asigure protejarea intereselor financiare ale Comunității, precum și competențele de audit ale Curții de Conturi. Părțile au încheiat acest acord și, dat fiind faptul că nu au existat comentarii critice în niciunul dintre avizele exprimate, am votat în favoarea acestei rezoluții.

Paulo Rangel (PPE), în scris. – (PT) În conformitate cu Decizia (CE) nr. 574/2007 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 mai 2007 de instituire a Fondului pentru Frontierele Externe pentru perioada 2007-2013, țările terțe implicate în punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea *acquis*-ului Schengen trebuie să participe la acest fond. În acest scop, trebuie să fie încheiate acorduri în vederea precizării normelor suplimentare necesare pentru această participare, inclusiv dispoziții care să asigure protejarea intereselor financiare ale UE, precum și exercitarea competențelor de audit ale Curții de Conturi. Această propunere se referă la încheierea unui acord între Comunitatea Europeană și Republica Islanda, Regatul Norvegiei, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein, al cărui scop specific este definirea normelor suplimentare necesare pentru participarea acestor țări la fondul menționat anterior. Consider că acest raport merită sprijinul meu, în conformitate cu recomandarea Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), în scris. – Fiind consecvenți cu poziția noastră din timpul votului în Comisia LIBE (comisia responsabilă în fond), noi, cei din Grupul Verts/ALE, am votat împotriva propunerii.

Thomas Ulmer (PPE), *în scris. – (DE)* Am votat în favoarea acordului, deoarece, din punctul de vedere al calității și responsabilității, aceste state nu reprezintă un risc la adresa securității UE.

Angelika Werthmann (NI), *în scris. – (DE)* Recomandarea se referă la încheierea unui acord cu țările terțe asociate la Acordul Schengen, în cazul de față cu Islanda, Norvegia, Elveția și Liechtenstein. Acestea urmează să fie implicate în punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea *acquis*-ului Schengen. În acest sens, sunt necesare dispoziții suplimentare care să asigure protejarea intereselor financiare ale UE și competențele de audit ale Curții de Conturi. Aceste completări sunt delicate, motiv pentru care am votat în favoarea încheierii acordului.

Recomandare: Carlos Coelho (A7-0008/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), *în scris. – (PT)* Am votat în favoarea acestui raport, având în vedere că spațiul Schengen garantează deja libera circulație pe un teritoriu care include 42 673 de km de frontiere maritime și 7 721 de km de frontiere terestre, cuprinzând 25 de țări și 400 de milioane de cetățeni. Extinderea treptată a spațiului Schengen a permis ca țări terțe care întrețin relații speciale cu UE să ia parte la cooperarea Schengen, Confederația Elvețiană aderând la *acquis*-ul Schengen începând cu 1 martie 2008. Având în vedere politica granițelor deschise dintre Elveția și Principatul Liechtenstein, un microstat care a cunoscut o integrare constantă în spațiul comercial european de la aderarea sa la Spațiul Economic European (SEE) în 1995, având în vedere că acesta a transpus deja 98,4% din directivele UE în legislația sa internă și având în vedere că face parte din piața unică, nu am niciun motiv să mă opun aderării sale la spațiul Schengen.

Sophie Auconie (PPE), *în scris. – (FR)* Un microstat situat între Elveția și Austria, Liechtenstein are o suprafață de 160 km² și o populație estimată la 35 000 de locuitori. Deși nu este membră a Uniunii Europene, această țară este unul dintre partenerii noștri în Spațiul Economic European (SEE). A adoptat aproape integral legislația europeană și a solicitat să adere la spațiul Schengen pentru libera circulație a persoanelor. Având în vedere tradiția cooperării dintre Uniunea Europeană și Liechtenstein, precum și absența oricărei amenințări legate de aderarea țării la spațiul Schengen, am votat în favoarea aderării.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *în scris. – (LT)* Am votat în favoarea acestei recomandări, potrivit căreia semnarea protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea *acquis*-ului Schengen a avut loc la 28 februarie 2008.

Elveția a intrat singură în spațiul Schengen, la 12 decembrie 2008, prin eliminarea controalelor de frontieră la frontierele terestre, urmate de eliminarea controalelor de frontieră în aeroporturi, la zborurile intra-Schengen, la 29 martie 2009. A fost necesar să se introducă pentru prima dată controale într-un loc unde nu a existat o graniță reală în ultima sută de ani. Cei 41 de km care separă cele două țări au devenit o graniță externă Schengen.

În 2007, Parlamentului European i s-a solicitat pentru prima oară avizul cu privire la încheierea acestui protocol. În urma solicitării raportoarei desemnate la acea vreme, dna Ewa Klamt, Comisia pentru afaceri juridice și-a dat avizul în unanimitate, la 11 iunie 2007, recomandând ca temeiul juridic să fie modificat pentru a face referință la al doilea paragraf

al articolului 300 alineatul (3) din Tratatul de instituire a Comunității Europene, care necesită aprobarea și nu doar consultarea Parlamentului European.

Salut noile norme introduse de Tratatul de la Lisabona, care permit Parlamentului European să fie informat mai îndeaproape cu privire la acordurile internaționale.

Carlos Coelho (PPE), în scris. – (PT) În urmă cu 25 de ani, cinci state membre au decis să elimine frontierele interne care le despărțeau și să creeze o singură frontieră externă. În prezent, toate statele membre sunt și membre cu drepturi depline în spațiul Schengen, cu excepția Marii Britanii, Irlandei, Ciprului, Bulgariei și României. Spațiul Schengen cuprinde și alte trei state asociate: Norvegia, Islanda și Elveția, Liechtensteinul urmând să devină al patrulea. S-a sperat că Liechtenstein va deveni asociat la Schengen odată cu Elveția, în 2008. Cu toate acestea, procesul nu a decurs conform așteptărilor, în special ca urmare a rezervelor exprimate de două dintre statele membre, respectiv Germania și Suedia, cu privire la aspecte legate de evaziunea fiscală. Ca urmare a faptului că Elveția a aderat singură, a fost necesar să se introducă controale într-un loc în care nu a existat o graniță reală timp de peste o sută de ani, cei 41 de km care separă Elveția și Liechtenstein devenind o graniță externă.

Având în vedere noile norme introduse de Tratatul de la Lisabona, care permit Parlamentului să fie implicat mult mai îndeaproape în încheierea acordurilor internaționale, precum și faptul că rezervele din Consiliu au fost îndepărtate, propun ca Parlamentul să-și dea acordul pentru încheiere acestui protocol și sper ca Liechtensteinul să poată adera cât mai curând la spațiul Schengen.

Ioan Enciu (S&D), în scris. – Am votat pentru acest raport întrucât consider că eliminarea controalelor la granițele cu Liechtenstein este necesară și normală, ținând cont atât de dimensiunile acestui stat, cât și de relațiile sale cu vecinii, Austria și Elveția, cu care are o tradiție a liberei circulații. În plus, asocierea efectivă a Liechtenstein la acquis-ul Schengen și Dublin se va realiza în mod natural, întrucât această țară a implementat deja o mare parte din legislația comunitară și folosește aceeași infrastructură de acces la sistemul SIS și VIS ca și Elveția, țară care este deja parte a spațiului Schengen.

Diogo Feio (PPE), în scris. – (PT) Având în vedere politica granițelor deschise dintre Principatul Liechtenstein și Confederația Elvețiană, era de așteptat ca cele două țări să intre în spațiul Schengen în același timp. Ceea ce însă nu s-a întâmplat. Elveția a intrat singură în spațiul Schengen, la 12 decembrie 2008. Acordul privind aderarea Elveției la acquis-ul Schengen prevedea însă deja posibila asociere a Liechtensteinului prin intermediul unui protocol, care este acum aprobat de Parlament. Această aderare a Elveției a făcut necesar ca pentru prima dată, să se introducă controale între Liechtenstein și Elveția în locuri unde nu au existat granițe reale vreme de un secol.

José Manuel Fernandes (PPE), în scris. – (PT) Această recomandare propune Parlamentului să aprobe stabilirea unui protocol între Uniunea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea *acquis*-ului Schengen, încheiat la 28 februarie 2008.

Obiectivul Acordului Schengen este să creeze un teritoriu fără frontiere interne între state, care să garanteze libera circulație a persoanelor și a bunurilor, având doar o graniță externă unică. Odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Amsterdam, în 1999, cooperarea legată de Acordul Schengen a fost integrată în competențele juridice ale Uniunii Europene.

Vreme de decenii, Principatul Liechtenstein și Confederația Elvețiană au practicat o politică a granițelor deschise cu o liberă circulație a persoanelor. Aderarea Elveției la spațiul Schengen în 2008 a creat o problemă pentru libera circulație dintre cele două state, transformând frontiera dintre ele într-o graniță externă, obiectivul nostru acum fiind acela de a soluționa această problemă.

Așadar, având în vedere avantajele care decurg din intrarea în vigoarea a acestui protocol, nu există niciun argument care să împiedice adoptarea sa.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), în scris. – (PT) Acordul Schengen datează din 1985, când a fost semnat de Germania, Belgia, Franța, Luxemburg și Țările de Jos. Acordul și convenția ulterioară adoptată în 1990 au ca obiectiv desființarea controalelor sistematice la frontierele dintre țări și introducerea unui sistem care permite libera circulație a persoanelor.

Convenția Schengen a abolit controalele la frontierele interne ale statelor semnatare și a creat o graniță externă unică, având norme comune privind controalele la frontierele externe, o politică comună de vize, cooperare în domeniul polițienesc și judiciar și înființarea Sistemului de Informații Schengen (SIS).

În prezent, spațiul Schengen cuprinde 25 de state membre: statele membre ale UE Austria, Belgia, Danemarca, Franța, Finlanda, Germania, Grecia, Italia, Luxemburg, Țările de Jos, Portugalia, Spania, Suedia, Republica Cehă, Estonia, Ungaria, Letonia, Lituania, Malta, Polonia, Slovacia, Slovenia, precum și cele trei țări asociate nemembre ale UE, Norvegia, Islanda și Elveția. În prezent, Bulgaria, România și Cipru aplică doar parțial *acquis*-ul Schengen și, prin urmare, la frontierele cu aceste trei state se efectuează încă controale.

Ian Hudghton (Verts/ALE), în scris. – Am votat în favoarea raportului Coelho. Deși Scoția nu face parte din spațiul Schengen, am adoptat parțial *acquis*-ul Schengen. Guvernul scoțian a fost implicat activ în acest domeniu la nivel de Consiliu și mă bucur că pot sprijini acest raport.

Juozas Imbrasas (EFD), în scris. – (LT) Am votat în favoarea recomandării, potrivit căreia semnarea protocolului dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul cu Uniunea Europeană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, respectarea și dezvoltarea *acquis*-ului Schengen a avut loc la 28 februarie 2008. Elveția a intrat singură în spațiul Schengen la 12 decembrie 2008, prin eliminarea controalelor de frontieră la frontierele terestre, urmate de eliminarea controalelor de frontieră în aeroporturi, la zborurile intra-Schengen, la 29 martie 2009. A fost necesar să se introducă pentru prima dată controale într-un loc unde nu a existat o graniță reală în ultima sută de ani. Cei 41 de km care separă cele două țări au devenit o graniță externă Schengen. Salut noile norme introduse de Tratatul de la Lisabona, care permit Parlamentului European să fie informat mai îndeaproape cu privire la acordurile internaționale. Extinderea treptată a spațiului Schengen a condus țări terțe care întrețin relații speciale cu UE să ia parte la cooperarea Schengen. Precondiția pentru asocierea țărilor nemembre ale UE la *acquis*-ul Schengen este un acord de liberă circulație a persoanelor între aceste state și UE. Pentru aceste țări, participarea implică: includerea în spațiu fără controale la frontierele interne; aplicarea dispozițiilor *acquis*-ului Schengen și a tuturor textelor relevante pentru spațiul Schengen, adoptate în conformitate cu *acquis*-ul; implicarea în deciziile referitoare la textele pertinente pentru spațiul Schengen.

Giovanni La Via (PPE), în scris. – (IT) În 2008, a fost semnat un protocol pentru aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Elveția, din care decurge obligația asumată de Principatul Liechtenstein de a pune în aplicare, a respecta și a dezvolta *acquis*-ul Schengen. Cu toate acestea, deși a aderat la Spațiul Economic European încă din 1995 și s-a aliniat treptat la legislația europeană, transpunând o mare parte dintre directive în legislația internă, Principatul Liechtenstein nu începuse încă negocierile pentru aderarea la acordurile Schengen. Acordul pe care l-am sprijinit stabilește drepturile și obligațiile ambelor părți, garantând astfel libera circulație a persoanelor. În plus, în dispozițiile referitoare la acordurile internaționale din Tratatul de la Lisabona, au fost introduse o serie de norme de punere în aplicare care conferă Parlamentului European un rol mai activ în procesul de comunicare și adoptare a acestora.

David Martin (S&D), în scris. – Am votat în favoarea acestui acord. Liechtensteinul este un microstat de munte din Europa occidentală, dublu enclavizat, având granițe cu Elveția la vest și la sud și cu Austria la est. Are o suprafață de 160 km², o populație estimată la 35 000 de locuitori și cel mai înalt PIB pe cap de locuitor din lume. Liechtensteinul a cunoscut o integrare constantă în spațiul comercial european de la aderarea sa la Spațiul Economic European (SEE) în 1995. Până în prezent, această jurisdicție a transpus 98,4% din directivele UE în legislația sa internă. Liechtensteinul face parte, de asemenea, din piața unică, în care aceleași reguli de bază se aplică tuturor statelor participante.

Nuno Melo (PPE), în scris. – (PT) Aderarea noilor țări la Sistemul de informații Schengen este esențială pentru realizarea unei Europe fără frontiere. Liechtenstein face parte din Spațiul Economic European din 1995 și a cunoscut o integrare constantă în spațiul comercial european. A fost supus mai multor proceduri de evaluare, în speță în ceea ce privește protecția datelor, Sistemul de informații Schengen, frontierele aeriene, terestre și maritime, cooperarea în domeniul polițienesc și politica privind vizele. Aderând la acest acord, Liechtenstein va deveni parte la *acquis*-ul Schengen.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), în scris. – (PT) Acordul Schengen a fost semnat la 14 iunie 1985 de către Belgia, Germania, Franța, Luxemburg și Țările de Jos. Cooperarea legată de spațiul Schengen a fost integrată în cadrul juridic și instituțional al Uniunii Europene și include 25 de state membre Schengen, la care se adaugă trei țări asociate în cadrul SEE: Norvegia, Islanda și Elveția. Elveția a intrat singură în spațiul Schengen la 12 decembrie 2008, prin eliminarea controalelor de frontieră la frontierele terestre, urmate de eliminarea controalelor de frontieră în aeroporturi, la zborurile intra-Schengen, la 29 martie 2009. Pentru că Liechtensteinul nu a aderat și între cele două țări există o politică foarte activă de liberă circulație, a fost pentru prima dată necesar să se introducă controale în locuri unde nu a existat o graniță reală în ultima sută de ani. Cei 41 de km care separă cele două țări au devenit o graniță externă Schengen. Acordul înlătură această barieră prin aderarea Principatului Liechtenstein la Schengen. Salut noile norme introduse de Tratatul de la Lisabona, care conferă Parlamentului un rol activ în adoptarea acestor acorduri. Pentru toate motivele deja expuse, votez în favoarea acestui raport.

Paulo Rangel (PPE), în scris. – (PT) Acordul privind aderarea Confederației Elvețiene la *acquis*-ul Schengen, în vigoare de la 1 martie 2008, prevede în mod explicit posibila asociere a Liechtensteinului prin intermediul unui protocol. Având în vedere politica granițelor deschise care există de decenii între Principatul Liechtenstein și Confederația Elvețiană, era de așteptat ca cele două țări să intre în spațiul Schengen în același timp. Lucrurile nu au decurs însă conform așteptărilor, Elveția aderând singură la *acquis*-ul Schengen la 12

decembrie 2008. Ca urmare a acestui fapt, a fost necesar să se introducă controale în locuri unde nu a existat o graniță reală în ultima sută de ani. Pentru a îndepărta această barieră și având în vedere că Liechtensteinul face parte din Spațiul Economic European și piața unică, am sprijinit încheierea acestui protocol în speranța că aderarea Liechtensteinului la *acquis*-ul Schengen poate fi realizată în cele din urmă.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris*. – În 2007, s-a solicitat pentru prima oară Parlamentului European avizul cu privire la încheierea acestui protocol. În urma solicitării raportoarei desemnate la acea vreme, dna Ewa Klamt, Comisia pentru afaceri juridice și-a dat avizul în unanimitate, la 11 iunie 2007, recomandând ca temeiul juridic să fie modificat pentru a face referință la al doilea paragraf al articolului 300 alineatul (3) din Tratatul CE (proponerile de decizii ale Consiliului vizau să modifice „cadrul instituțional specific” prevăzut în acordul principal, din care face parte integrantă propunerea de protocol), care necesită aprobarea și nu doar consultarea Parlamentului European. Din acest motiv și având în vedere intrarea iminentă în vigoare a Tratatului de la Lisabona, acest raport a fost trimis înapoi Comisiei LIBE.

Licia Ronzulli (PPE), *în scris*. – (IT) Am votat în favoarea acestei recomandări, deoarece consider că va contribui la intrarea în vigoare, punerea în aplicare și dezvoltarea *acquis*-ului Schengen în țări precum Islanda, Regatul Norvegiei, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein.

Este, într-adevăr, important ca aceste țări să participe la Fondul pentru frontiere externe pentru perioada 2007-2013, în conformitate cu actualele dispoziții și acorduri. Pentru a crea o Europă și mai unită, care însă nu pierde din vedere aspectele practice, participarea lor va fi reglementată prin norme suplimentare, menite să garanteze și protejarea intereselor financiare ale Uniunii Europene și exercitarea competențelor de audit ale Curții de Conturi.

Thomas Ulmer (PPE), *în scris*. – (DE) Am votat în favoarea acordului referitor la aderarea Liechtensteinului la acordul privind *acquis*-ul Schengen, pentru că este un pas logic care nu ne va pune niciun fel de probleme. Avem toate motivele să credem că acordul va funcționa perfect.

Recomandare: Monika Hohlmeier (A7-0013/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), *în scris*. – (PT) Votez în favoarea prezentei recomandări, având în vedere faptul că acordul încheiat cu Confederația Elvețiană la 26 octombrie 2004 referitor la criteriile și mecanismele de determinare a statului responsabil de examinarea unei cereri de azil introduse într-un stat membru sau în Elveția prevede posibilitatea ca Liechtensteinul să se asocieze la *acquis*-ul de la Dublin printr-un protocol. Având în vedere politica granițelor deschise dintre cele două țări, precum și faptul că în 2001, Liechtensteinul a anunțat că este interesat de o asociere la acord, ceea ce nu s-a întâmplat din cauza neînțelegerilor dintre Consiliu și Parlament, soluționate însă prin Tratatul de la Lisabona, nu am niciun motiv să mă opun încheierii acestui acord.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *în scris*. – (LT) Am votat în favoarea acestui document în care se afirmă că acordul încheiat cu Confederația Elvețiană la 26 octombrie 2004 privind criteriile și mecanismele de determinare a statului responsabil de examinarea unei cereri de azil introduse într-un stat membru sau în Elveția (Acordul de la Dublin cu Elveția) prevede posibilitatea ca Liechtensteinul să se asocieze la *acquis*-ul de la Dublin printr-un protocol.

La 27 februarie 2006, Consiliul a autorizat Comisia să inițieze negocieri în acest sens cu Liechtensteinul și cu Elveția. În urma negocierilor, a fost prezentat proiectul de protocol privind aderarea Liechtensteinului la Acordul de la Dublin cu Elveția. Propunerea Comisiei Europene din 4 decembrie 2006 referitoare la un protocol de asociere a Liechtensteinului a avut ca temei juridic articolul 300 alineatul (3) primul paragraf din Tratatul de instituire a Comunității Europene, care prevedea consultarea Parlamentului European.

Salut faptul că Parlamentul European a fost sesizat din nou cu privire la proiectul de decizie a Consiliului și, în consecință, continuarea negocierilor în legătură cu asocierea Liechtensteinului la Acordul de la Dublin cu Elveția. Este necesară aprobarea Parlamentului European, astfel cum a solicitat în primă lectură, pentru a încheia protocolul cu Liechtenstein. Dat fiind că negocierile cu Liechtensteinul au fost finalizate cu succes și că temeiul juridic a fost schimbat, încheierea protocolului ar trebui aprobată.

Carlos Coelho (PPE), în scris. – (PT) Acordul privind criteriile și mecanismele de determinare a statului responsabil de examinarea unei cereri de azil introduse într-un stat membru sau în Elveția - Acordul de la Dublin/Eurodac - a fost încheiat în 2004. Având în vedere că Elveția și Liechtensteinul au practicat timp de decenii o politică a frontierelor deschise pentru libera circulație a persoanelor, participarea acestuia din urmă la negocierile în cauză ar fi fost logică. Deși și-a exprimat interesul în acest sens, Liechtensteinul a fost exclus din negocieri, întrucât nu încheiasse încă un acord privind impozitarea economiilor cu Comunitatea Europeană.

Având în vedere noile norme introduse de Tratatul de la Lisabona, care permit o implicare mult mai activă a Parlamentului în încheierea acordurilor internaționale, precum și faptul că Liechtensteinul a încheiat acordul în cauză, care a intrat în vigoare la 1 iulie 2005, sprijin decizia Parlamentului de a aproba încheierea acestui protocol.

Diogo Feio (PPE), în scris. – (PT) Un acord privind criteriile și mecanismele de determinare a statului responsabil de examinarea unei cereri de azil introduse într-un stat membru sau în Elveția a fost încheiat în 2004. Acordul prevede posibilitatea asocierii Liechtensteinului printr-un protocol. La 27 februarie 2006, Consiliul a autorizat Comisia să inițieze negocieri în acest sens cu Liechtensteinul și cu Elveția. Negocierile au fost finalizate la 21 iunie 2006 și s-a procedat la parafarea proiectului de protocol privind aderarea Liechtensteinului la Acordul de la Dublin cu Elveția. Acum îi revine Parlamentului sarcina de a aproba încheierea acestui acord. Cred că acesta este un lucru binevenit, prin urmare, votez în favoarea acestei recomandări.

José Manuel Fernandes (PPE), în scris. – (PT) Consiliul a înaintat un proiect de protocol între Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein privind aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind criteriile și mecanismele de determinare a statului responsabil de examinarea unei cereri de azil introduse într-un stat membru sau în Elveția.

Salut adoptarea acestui protocol care asociază Uniunea Europeană și două state care au o tradiție de relații de bună vecinătate care a permis mereu libera circulație a persoanelor. Sunt de acord cu concluziile raportoarei și salut în special continuarea negocierilor legate de asocierea Principatului Liechtenstein la Acordul de la Dublin cu Elveția, în speranța că vor fi finalizate cât mai repede.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), în scris. – (PT) Aceste probleme sunt legate de dreptul la azil și criteriile și mecanismele de determinare a statului responsabil de examinarea unei cereri de azil introduse într-un stat membru sau în Elveția.

Acordul încheiat la 26 octombrie 2004 cu Confederația Elvețiană privind criteriile și mecanismele de determinare a statului responsabil de examinarea unei cereri de azil introduse într-un stat membru sau în Elveția - Acordul de la Dublin cu Elveția - prevede posibilitatea ca Liechtensteinul să se asocieze la *acquis*.

Dată fiind politica granițelor deschise pentru libera circulație a persoanelor practică timp de decenii de Liechtenstein și Elveția, în 2001 Liechtensteinul și-a exprimat interesul de a se alătura Acordului de la Dublin cu Elveția. Cu toate acestea, pentru că nu încheiase un acord cu UE referitor la impozitarea economiilor, țara nu a fost inclusă în negocierile cu Elveția.

După încheierea și intrarea în vigoare a unui astfel de acord între UE și Liechtenstein, acesta din urmă și-a confirmat, în 2005, dorința de a se asocia la *acquis*-ul de la Dublin.

În 2006, Consiliul a autorizat Comisia să inițieze negocieri în acest sens cu Liechtensteinul și cu Elveția. Negocierile au fost finalizate și s-a procedat la parafarea proiectului de protocol.

Juozas Imbrasas (EFD), în scris. – (LT) Am votat în favoarea acestui document, care afirmă că acordul din 2004 încheiat cu Confederația Elvețiană referitor la criteriile și mecanismele de determinare a statului responsabil de examinarea unei cereri de azil introduse într-un stat membru sau în Elveția („Acordul de la Dublin cu Elveția”) prevede posibilitatea ca Liechtensteinul să se asocieze la *acquis*-ul de la Dublin printr-un protocol. Salut faptul că Parlamentul European a fost sesizat din nou cu privire la proiectul de decizie a Consiliului și, în consecință, continuarea negocierilor în legătură cu asocierea Liechtensteinului la Acordul de la Dublin cu Elveția. Dat fiind că negocierile cu Liechtensteinul au fost finalizate cu succes și că temeiul juridic a fost schimbat, încheierea protocolului ar trebui aprobată.

Giovanni La Via (PPE), în scris. – (IT) Am votat în favoarea recomandării adresate Comisiei referitoare la criteriile și mecanismele de determinare a statului responsabil de examinarea unei cereri de azil introduse într-un stat membru, în Elveția, precum și, dacă protocolul va fi ratificat, așa cum speră majoritatea Parlamentului European, în Principatul Liechtenstein. Obiectivul Acordului de la Dublin este acela de a echipa statele participante cu criteriile menite să determine care este statul responsabil de examinarea unei cereri de azil, garantând astfel un tratament mai bun al solicitanților și, în același timp, oferind statelor instrumentele necesare pentru a combate crima organizată. Importanța acestor probleme legate de protecția refugiaților și securitatea internațională necesită un efort atent și constant din partea tuturor instituțiilor europene, care să le garanteze refugiaților sau solicitanților de azil că se pot baza pe criterii și dispoziții juridice și de reglementare clare.

David Martin (S&D), în scris. – Salut faptul că Parlamentul European a fost sesizat din nou cu privire la proiectul de decizie a Consiliului și că, în consecință, negocierile privind asocierea Liechtensteinului la Acordul de la Dublin cu Elveția continuă. Este necesară aprobarea Parlamentului European, astfel cum a solicitat în primă lectură, pentru a încheia protocolul cu Liechtenstein. Sprijin încheierea protocolului. Dat fiind că negocierile cu Liechtensteinul au fost finalizate cu succes și că temeiul juridic a fost schimbat, am votat pentru acordarea aprobării.

Nuno Melo (PPE), în scris. – (PT) Salut faptul că Parlamentul a fost consultat din nou cu privire la proiectul de decizie a Consiliului și că, în consecință, negocierile privind asocierea Liechtensteinului la Acordul de la Dublin cu Elveția vor continua. Conform dorințelor exprimate de Parlament în primă lectură, încheierea protocolului cu Liechtenstein necesită aprobarea acestuia. Având în vedere că există deja o legătură între Liechtenstein și UE, consider că încheierea protocolului este importantă și trebuie aprobată în condițiile modificărilor relevante ale temeiului juridic. Prin aceasta se justifică votul meu.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), în scris. – (PT) Acordul încheiat cu Confederația Elvețiană la 26 octombrie 2004 referitor la criteriile și mecanismele de determinare a statului responsabil de examinarea unei cereri de azil introduse într-un stat membru sau în Elveția, cunoscut ca Acordul de la Dublin cu Elveția, prevede posibilitatea ca Liechtensteinul să se asocieze la *acquis*-ul de la Dublin printr-un protocol. De altfel, existența de decenii a unei politici a granițelor deschise pentru libera circulație a persoanelor între Liechtenstein și Elveția a determinat Liechtensteinul să-și exprime din nou interesul de a adera la Acordul de la Dublin cu Elveția în 2005. Încheierea acordului nu a avut loc anterior din diferite motive: în primul rând, pentru că nu fuseseră încheiate alte acorduri aflate în curs de negociere cu Liechtensteinul și, în al doilea rând, pentru că existau divergențe legate de temeiul juridic, urmate mai târziu de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona. În cele din urmă, obiectivele Parlamentului au fost îndeplinite, astfel că acesta nu mai este doar consultat, ci este chemat să exprime un aviz favorabil. Salut acest fapt și votez în favoarea prezentului raport.

Paulo Rangel (PPE), în scris. – (PT) Acordul încheiat la 26 octombrie 2004 cu Confederația Elvețiană referitor la criteriile și mecanismele de determinare a statului responsabil de examinarea unei cereri de azil introduse într-un stat membru sau în Elveția, Acordul de la Dublin, prevede posibilitatea ca Liechtensteinul să se asocieze la *acquis*-ul de la Dublin printr-un protocol. Având în vedere că Elveția și Liechtensteinul au practicat timp de decenii o politică a granițelor deschise pentru libera circulație a persoanelor, în 2001 acesta din urmă și-a exprimat interesul de a se asocia la Acordul de la Dublin cu Elveția, însă nu a fost asociat la negocierile cu Elveția, întrucât între Comunitatea Europeană și Liechtenstein nu exista un acord privind impozitarea economiilor. După încheierea și intrarea în vigoare ulterioară a unui astfel de acord între Comunitatea Europeană și Liechtenstein, acesta din urmă a confirmat, la 10 iunie 2005, dorința sa de a se asocia la *acquis*-ul de la Dublin. Obiecțiilor exprimate de Consiliu cu privire la temeiul juridic au dispărut și aprobarea din partea Parlamentului a devenit necesară, prin urmare, consider că au fost îndeplinite toate condițiile necesare pentru aprobarea acestui protocol cu Liechtensteinul.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), în scris. – Deși raportoarea salută faptul că Parlamentul European a fost sesizat din nou cu privire la proiectul de decizie a Consiliului și, în consecință, continuarea negocierilor în legătură cu asocierea Liechtensteinului la Acordul de la Dublin cu Elveția, solicitând aprobarea Parlamentului, Grupul Verts/ALE a decis să nu se conformeze acestei recomandări. Am votat, așadar, împotriva propunerii, la fel cum am procedat și în Comisia LIBE.

Licia Ronzulli (PPE), în scris. – (IT) Am votat în favoarea acestui raport, dat fiind faptul că sprijin încheierea protocolului pentru asocierea Liechtensteinului la Acordul de la Dublin cu Elveția. Acordul a permis deja Elveției să utilizeze instrumente importante în combaterea crimei organizate internaționale și a imigrației ilegale.

Dar nu doar atât. Prin acest tip de coordonare, pot fi prevenite solicitările de azil multiple și abuzive. Acum obiectivul este să permitem Liechtensteinului să beneficieze de aceleași avantaje, apropiindu-ne astfel de obiectivul final al aderării depline a acestei țări la Uniunea Europeană.

Thomas Ulmer (PPE), în scris. – (DE) M-am bucurat să pot vota în favoarea asocierii Liechtensteinului la acordul referitor la sistemul UE de azil, care va preveni introducerea de solicitări de azil multiple în UE și Liechtenstein. Dacă o solicitare de azil va fi respinsă în Liechtenstein, automat va fi respinsă și în UE și invers. În același timp cu simplificarea procedurii am obținut și o mai mare armonizare.

Recomandare: Monica Luisa Macovei (A7-0011/011)

Luís Paulo Alves (S&D), în scris. – (PT) Votez în favoarea acestei recomandări, având în vedere că prezentul acord UE-Brazilia stabilește un regim reciproc de exonerare de obligația de a deține viză pentru călătoriile în scop turistic și de afaceri pentru toți cetățenii Braziliei și ai UE, inclusiv pentru cetățenii celor patru state membre care nu beneficiază în prezent de un regim de călătorie fără viză în Brazilia. Întrucât acordul nu înlocuiește, ci completează actualele acorduri bilaterale încheiate de mai multe state membre ale UE cu Brazilia, care acoperă călătoriile în alte scopuri decât turismul și afacerile sau activitățile remunerate, nu există niciun motiv ca acordul să nu fie încheiat. Durata șederii este limitată prin acord la trei luni în cursul unei perioade de șase luni în spațiul Schengen, astfel că nu există îngrijorări legate de eventuala ședere ilegală a cetățenilor brazilieni.

Laima Liucija Andrikiene (PPE), în scris. – (LT) Am votat în favoarea acestei rezoluții referitoare la încheierea Acordului între Uniunea Europeană și Republica Federativă a Braziliei cu privire la exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere pentru titularii de pașapoarte obișnuite. Prezentul acord UE-Brazilia stabilește un regim reciproc de exonerare de obligația de a deține viză pentru călătoriile în scop turistic și de afaceri, astfel cum sunt definite în acord, pentru toți cetățenii Braziliei și ai UE, inclusiv pentru cetățenii celor patru state membre - Estonia Letonia, Cipru și Malta - care nu beneficiază în prezent de un regim de călătorie fără viză în Brazilia. Trebuie menționat că politica comună în materie de vize și competența exclusivă a Uniunii Europene în acest domeniu au drept consecință faptul că numai Uniunea și nu statele membre în mod individual poate negocia și încheia un acord de exonerare de obligația de a deține viză.

Important este că, pentru a respecta principiul egalității de tratament pentru toți cetățenii UE, s-a inclus o dispoziție în acord care prevede că Brazilia poate suspenda sau denunța acordul numai cu privire la toate statele membre ale UE. În mod reciproc, Uniunea, la rândul său, poate suspenda sau denunța acordul numai cu privire la statele sale membre. Sunt de acord cu poziția raportoarei că trebuie să asigurăm punerea în aplicare a principiului reciprocității în politica UE în materie de vize.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), în scris. – (LT) În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 539/2001 al Consiliului, cetățenii Braziliei pot călători în toate statele membre ale Uniunii Europene fără obligația de a deține o viză de scurtă ședere. Cu toate acestea, Brazilia impune încă cetățenilor a patru state membre - Estonia, Cipru, Malta și Letonia - obligația de a deține viză pentru a intra pe teritoriul său. Celelalte state membre au semnat acorduri bilaterale în materie de vize cu Brazilia, care le permit cetățenilor lor să intre pe teritoriul Braziliei pentru șederi de scurtă durată fără a fi supuși obligației de a deține o viză.

Având în vedere competența externă exclusivă a Uniunii Europene în acest domeniu, numai Uniunea și nu statele membre în mod individual poate negocia și încheia un acord de exonerare de obligația de a deține viză. Astfel, la 18 aprilie 2008, Consiliul a adoptat o decizie prin care autoriza Comisia să deschidă negocieri în vederea încheierii unui acord între Uniunea Europeană și Brazilia privind exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere. Ca urmare a negocierilor, acordul a fost parafat, iar semnarea oficială în numele Uniunii și al Braziliei a avut loc la Bruxelles, la 8 noiembrie 2010.

Consider că este esențial să aprobăm încheierea acordului cu privire la exonerarea de obligația de a deține viză, astfel încât toți cetățenii UE, inclusiv cei ai Estoniei, Letoniei, Maltei și Ciprului, să poată călători fără viză în Brazilia în scop turistic și de afaceri, la fel cum cetățenii Braziliei pot călători deja fără viză în toate statele membre ale UE. Trebuie să consolidăm fără întârziere politica comună a UE în materie de vize.

Carlos Coelho (PPE), în scris. – (PT) Deși cetățenii brazilieni pot călători fără viză de scurtă ședere în toate statele membre ale UE, există încă patru state membre - Estonia, Cipru, Malta și Letonia - ai căror cetățeni sunt supuși obligației de a deține viză pentru a intra pe teritoriul brazilian. Deși toate celelalte state membre au negociat acorduri bilaterale cu Brazilia de exonerare de obligația de a deține viză de scurtă ședere, în prezent, nu mai este posibil ca statele membre să încheie astfel de acorduri în mod individual.

Prin urmare, UE are competență externă exclusivă în domeniul politicii comune în materie de vize. Astfel, la 8 noiembrie 2010, a fost încheiat un acord între Uniunea Europeană și Brazilia, prin care s-a stabilit un regim reciproc de exonerare de obligația de a deține viză pentru călătoriile în scop turistic și de afaceri pentru toți cetățenii UE și ai Braziliei. Sprijin faptul că principiul egalității de tratament pentru toți cetățenii UE este garantat prin dispoziția care prevede că acordul poate fi suspendat sau denunțat de Brazilia sau UE doar dacă decizia afectează toate statele membre.

Edite Estrela (S&D), în scris. – (PT) Am votat în favoarea prezentei recomandări, întrucât protejează egalitatea de tratament pentru toți cetățenii UE în cadrul politicii comune în materie de vize practică de UE și Brazilia. Acordul nu înlocuiește, ci completează actualele acorduri bilaterale, care acoperă călătoriile în alte scopuri decât turismul și afacerile.

Diogo Feio (PPE), în scris. – (PT) În timpul ultimei Președinții portugheze, Uniunea Europeană a pus bazele unui parteneriat strategic deosebit cu Brazilia. În spiritul care ar trebui să guverneze și acest acord similar, trebuie salutate toate măsurile care elimină obstacolele din calea contactelor dintre cetățenii europeni și cetățenii acestei alte țări vorbitoare de portugheză. Având în vedere că patru țări europene nu beneficiază încă de exonerarea de obligația de a deține viză, consider că avem toate motivele să extindem acest regim pentru a le include și, în consecință, să evaluăm pozitiv acordul care ni se propune. În ceea ce privește relațiile cu Brazilia, trebuie amintit faptul că importanța strategică acestei țări a justificat pe deplin stabilirea unei delegații specifice, așa cum se întâmplă deja cu celelalte țări care alcătuiesc cvartetul alcătuit din Brazilia, Rusia, India și China, precum și cu alte țări care sunt în mod obiectiv mai puțin importante pe scena internațională.

José Manuel Fernandes (PPE), în scris. – (PT) În condițiile prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 539/2001 al Consiliului, cetățenii Braziliei pot călători în toate statele membre ale Uniunii Europene fără obligația de a deține o viză de scurtă ședere.

Cu toate acestea, nu toți cetățenii Uniunii Europene beneficiază de aceleași privilegii. În această situație se găsesc cetățenii următoarelor țări: Estonia, Cipru, Malta și Letonia. Acest lucru înseamnă că „principiul reciprocității” nu este respectat.

Pentru ca acești cetățeni să se bucure de același tratament ca ceilalți rezidenți ai UE și ai Braziliei, este necesar să se încheie un acord între UE și Brazilia. Nu putem avea o UE cu două viteze, prin urmare, salut adoptarea acestui acord nu doar pentru că, indiscutabil, este corect, ci și pentru că astfel se elimină unul dintre puținele cazuri de discriminare negativă care încă există între cetățenii din UE.-

Carlo Fidanza (PPE), în scris. – (IT) Împreună cu colegii mei italieni din Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat), am hotărât să mă abțin de la votul de astăzi asupra relațiilor dintre Uniunea Europeană și Brazilia în ceea ce privește exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere pentru titularii de pașapoarte obișnuite. Motivul este că, în contextul rezoluției referitoare la cazul Cesare Battisti, aș fi preferat ca votarea să fi fost amânată până la o decizie ulterioară a Curții Federale a Braziliei cu privire la extrădarea criminalului Cesare Battisti.

Având în vedere natura deloc urgentă a dosarului, nu ar fi fost absolut nicio problemă dacă ar fi fost amânat până la viitoarea sesiune parțială sau până la cea din aprilie, mai ales dacă ne gândim la durerea familiilor victimelor acestui criminal în serie. Aceste familii așteaptă de 31 de ani să se facă dreptate și ca Cesare Battisti să-și ispășească în închisorile noastre pedeapsa pronunțată de justiția italiană.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), în scris. – (PT) Este vorba despre a extinde exonerarea de obligația de a deține viză pentru titularii de pașapoarte obișnuite asupra țărilor UE care sunt încă supuse acestei obligații.

Raportul se pronunță în favoarea aprobării necesare încheierii acordului cu privire la exonerarea de obligația de a deține viză cât mai curând posibil, astfel încât toți cetățenii UE, inclusiv cei ai Estoniei, Letoniei, Maltei și Ciprului, să poată călători fără viză în Brazilia în scop turistic și de afaceri, la fel cum cetățenii Braziliei pot călători deja fără viză în toate statele membre ale UE. Este vorba despre a aplica politica de reciprocitate în materie de vize.

Parlamentul consideră că ar trebui să urmărească reciprocitatea în materie de vize până când toți cetățenii din toate statele membre vor putea intra fără viză pe teritoriul tuturor țărilor ai căror cetățeni pot deja călători fără viză în UE, inclusiv Statele Unite și Canada. Ceea ce considerăm că este corect.

Jacqueline Foster (ECR), în scris. – Industria aviatică europeană și clienții săi nu au avut parte de zboruri foarte line în ultimele luni. Îngrozitoarea criză a cenușii vulcanice a izbucnit exact în momentul în care companiile aeriene și, desigur, pasagerii lor se străduiau să facă față efectelor unei recesiuni foarte profunde.

Iată însă că în acest noian de provocări apar niște vești bune deopotrivă pentru companii și pasageri! Votul de astăzi asupra acordului UE-Brazilia referitor la serviciile aeriene aduce beneficii reciproce semnificative.

În primul rând, Brazilia este un partener strategic foarte important pentru UE, potențialul unei viitoare piețe fiind imens. În prezent, peste patru milioane de pasageri călătoresc anual între Brazilia și UE. Atunci când vorbim de o țară în care sectorul turismului se dezvoltă atât de rapid, acest număr va crește cu siguranță.

Din perspectiva afacerilor, Sao Paulo este capitala financiară a Americii de Sud. Dezvoltarea industriei extrem de specializate a petrolului și a celei financiare vor determina o creștere a cererii de transport aerian.

Principala realizare este eliminarea restricțiilor naționale din actualele acorduri bilaterale dintre statele membre și Brazilia. Acesta este un pas foarte important pentru consolidarea relațiilor aviatice UE-Brazilia, care le permite acestora să demareze negocierea unui acord global privind transportul aerian.

(Explicarea votului a fost redusă în conformitate cu prevederile articolului 170 din Regulamentul de procedură)

Salvatore Iacolino (PPE), *în scris.* – (IT) M-am abținut de la votul final asupra raportului dnei Macovei, la fel cum am procedat și în cazul raportului dnei Țicău și al dlui Enciu, pentru a-mi exprima astfel dezamăgirea față de atitudinea guvernului brazilian în ceea ce privește extrădarea teroristului Cesare Battisti.

Acordurile referitoare la exonerarea de obligația de a deține viză și la serviciile aeriene confirmă relațiile bune dintre Brazilia și Uniunea Europeană. În cadrul reuniunii Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (LIBE) am solicitat o audiere a ambasadorului brazilian pe lângă Uniunea Europeană pentru a putea discuta anumite aspecte fundamentale, precum respectarea drepturilor omului, combaterea terorismului și viziunea Europei și a Braziliei asupra libertății și securității. Am încredere că putem obține rezultate tangibile deopotrivă pentru cetățenii europeni și poporul brazilian.

Juozas Imbrasas (EFD), *în scris.* – (LT) Am votat în favoarea acestei rezoluții referitoare la încheierea Acordului între Uniunea Europeană și Republica Federativă a Braziliei cu privire la exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere pentru titularii de pașapoarte obișnuite. În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 539/2001 al Consiliului, cetățenii Braziliei pot călători în toate statele membre ale Uniunii Europene fără obligația de a deține o viză de scurtă ședere. Cu toate acestea, Brazilia impune încă cetățenilor a patru state membre - Estonia, Cipru, Malta și Letonia - obligația de a deține viză pentru a intra pe teritoriul său. Celelalte state membre au semnat acorduri bilaterale în materie de vize cu Brazilia, care le permit cetățenilor lor să intre pe teritoriul Braziliei pentru șederi de scurtă durată fără a fi supuși obligației de a deține o viză. Având în vedere politica comună în materie de vize și competența exclusivă a Uniunii Europene în acest domeniu, numai Uniunea și nu statele membre în mod individual poate negocia și încheia un acord de exonerare de obligația de a deține viză. Este esențial să aprobăm încheierea acestui acord cu privire la exonerarea de obligația de a deține viză, astfel încât toți cetățenii UE, inclusiv cei ai Estoniei, Letoniei, Maltei și Ciprului, să poată călători fără viză în Brazilia în scop turistic și de afaceri, la fel cum cetățenii Braziliei pot deja călători fără viză în toate statele membre ale UE. Trebuie să adoptăm măsuri în acest domeniu fără întârziere.

David Martin (S&D), *în scris.* – Am votat în favoarea aprobării de către Parlament a încheierii cât mai curând posibil a acordului privind exonerarea de obligația de a deține viză, astfel încât toți cetățenii UE, inclusiv cei ai Estoniei, Letoniei, Maltei și Ciprului, să poată călători fără viză în Brazilia în scop turistic și de afaceri, la fel cum cetățenii Braziliei pot călători deja fără viză în toate statele membre ale UE. Trebuie să consolidăm fără întârziere politica UE de reciprocitate în materie de vize.

Erminia Mazzoni (PPE), *în scris.* – (IT) Decizia mea de a mă abține de la votul asupra raportului referitor la acordul dintre Uniunea Europeană și Republica Federativă a Braziliei

cu privire la exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere pentru titularii de pașapoarte obișnuite reflectă o poziție care depășește cadrul acestui raport.

Nu pot fi de acord cu atitudinea guvernului brazilian în cazul Cesare Battisti. Guvernul brazilian ar fi trebuit să aprobe extrădarea, procedurile în acest sens fiind definite într-un acord bilateral. Interpretarea oferită de autoritățile judiciare încalcă angajamentele asumate. Sentința, pe care dl Battisti ar trebui să o ispășească în Italia, a fost pronunțată de un judecător de drept comun, aplicând legi ordinare, pentru o crimă comună: crime în masă. Este dificil să sprijini relații internaționale precum cele definite în rapoartele votate de Parlament cu o țară care nu respectă acordurile și mai ales care exprimă astfel o poziție cu privire la dreptul fundamental la protecția vieții.

Nuno Melo (PPE), în scris. – (PT) Toți cetățenii Uniunii Europeni care doresc să călătorească în Brazilia în scop turistic sau de afaceri nu vor avea nevoie de viză pentru șederi de maximum trei luni, la fel cum cetățenii brazilieni pot călători deja fără viză în toate țările UE, în conformitate cu acordul care tocmai a fost adoptat de Parlament. Cetățenii din Estonia, Letonia, Malta și Cipru, care încă au nevoie de viză pentru a intra în Brazilia, vor fi principalii beneficiari ai acestui acord. Prezentul acord se referă la titularii de pașapoarte obișnuite. Ca urmare a adoptării acestui acord, toți cetățenii UE - inclusiv cei din Estonia, Letonia, Malta și Cipru, în cazul cărora Brazilia solicita încă vize - vor putea intra fără viză în Brazilia în scop turistic și de afaceri, la fel cum cetățenii Braziliei pot călători deja fără viză în toate statele membre ale UE. Durata șederii în spațiul Schengen este limitată la trei luni în cursul unei perioade de șase luni. Acest acord va acoperi aproximativ 90-95% din totalul călătoriilor.

Alexander Mirsky (S&D), în scris. –Am votat în favoarea recomandării, deoarece consider că este esențial să ajutăm poporul brazilian să înlănțuească teritoriile sale imense. Ajutorul tehnologic și financiar va garanta competitivitatea produselor alimentare și prețuri scăzute. Brazilia se poate transforma dintr-un producător agricol într-un mare consumator al bunurilor europene, poate deschide o nouă piață de desfacere și își poate extinde serviciile din sectorul turistic dacă vor fi sprijinite zonele potrivite.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), în scris. – (PT) În conformitate cu condițiile prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 539/2001 al Consiliului, cetățenii Braziliei pot călători în toate statele membre ale Uniunii Europene fără obligația de a deține o viză de scurtă ședere. Cu toate acestea, Brazilia impune încă cetățenilor a patru state membre ale UE obligația de a deține viză pentru a intra în țară: Estonia, Cipru, Malta și Letonia. Celelalte state membre au semnat acorduri bilaterale direct cu Brazilia. Pentru a rezolva această problemă și având în vedere competența externă exclusivă a UE în acest domeniu, Consiliul a adoptat o decizie prin care autoriza Comisia să deschidă negocieri în vederea încheierii unui acord de exonerare de obligația de a deține viză de scurtă ședere între Uniunea Europeană și Brazilia. Actualul acord UE-Brazilia, în favoarea căruia am votat, stabilește un regim reciproc de exonerare de obligația de a deține viză pentru călătoriile în scop turistic și de afaceri pentru toți cetățenii Braziliei și ai UE, inclusiv pentru cetățenii celor patru state membre care nu beneficiază în prezent de un regim de călătorie fără viză în Brazilia. Acordul nu înlocuiește, ci completează actualele acorduri bilaterale încheiate de mai multe state membre ale UE cu Brazilia, care acoperă călătoriile în alte scopuri decât turismul și afacerile, precum călătoriile efectuate de studenți și de cercetători.

Paulo Rangel (PPE), în scris. – (PT) Am votat în favoarea încheierii acordului UE-Brazilia cu privire la exonerarea de obligația de a deține vize de scurtă ședere pentru titularii de

pașapoarte obișnuite pentru a garanta că, în conformitate cu cerințele ce decurg din principiul reciprocității și principiul egalității de tratament, toți cetățenii UE - inclusiv cei ai Estoniei, Letoniei, Maltei și Ciprului, care până în prezent aveau nevoie de viză pentru a intra pe teritoriul Braziliei - pot călători fără viză în Brazilia în scop turistic sau de afaceri, la fel cum cetățenii Braziliei pot călători deja fără viză în statele membre ale UE.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), în scris. – Prezentul acord UE-Brazilia stabilește un regim reciproc de exonerare de obligația de a deține viză pentru călătoriile în scop turistic și de afaceri, astfel cum sunt definite în acord, pentru toți cetățenii Braziliei și ai UE, inclusiv pentru cetățenii celor patru state membre care nu beneficiază în prezent de un regim de călătorie fără viză în Brazilia. Acordul nu înlocuiește, ci completează acorduri bilaterale existente încheiate de mai multe state membre ale UE cu Brazilia, care acoperă călătoriile în alte scopuri decât turismul și afacerile (de exemplu, călătoriile efectuate de studenți și de cercetători).

Categoria persoanelor care călătoresc în scopul desfășurării unei activități remunerate este, de asemenea, exclusă din domeniul de aplicare a prezentului acord. Pentru a respecta principiul egalității de tratament pentru toți cetățenii UE, s-a inclus o dispoziție în acord care prevede că Brazilia poate suspenda sau denunța acordul numai cu privire la toate statele membre ale UE. În mod reciproc, Uniunea, la rândul său, poate suspenda sau denunța acordul numai cu privire la statele sale membre.

Nuno Teixeira (PPE), în scris. – (PT) Tratatul de la Lisabona stabilește că încheierea de acorduri cu țări terțe în domeniul politicii comune în materie de vize ține de competența exclusivă a UE. Regulamentul (CE) nr. 539/2001 al Consiliului le permite deja cetățenilor brazilieni să călătorească fără viză în toate statele membre ale UE. Cu toate acestea, cetățenilor din Estonia, Cipru, Malta și Letonia li se solicită în continuare vize pentru a intra pe teritoriul Braziliei. Acest acord reciproc de exonerare de obligația de a deține viză se referă la călătoriile în scop turistic sau de afaceri și va aduce avantaje economice ambelor părți. Durata șederii în spațiul Schengen este limitată la trei luni în cursul unei perioade de șase luni.

Cred că este important să subliniem că acordul ia în considerare situația statelor membre care nu aplică încă în integralitate *acquis*-ul Schengen, și anume Cipru, Bulgaria și România, și le oferă cetățenilor Braziliei dreptul de a rămâne trei luni pe teritoriul fiecăruia dintre aceste state membre, independent de perioada calculată pentru întreg spațiul Schengen. Votez în favoarea acestui acord, întrucât consider că este esențial să evităm discriminarea în rândul cetățenilor diferitelor state membre și să aplicăm în mod corespunzător principiul reciprocității, care este unul dintre principiile fundamentale ale Uniunii Europene.

Artur Zasada (PPE), în scris. – (PL) Salut rezultatele votului. Este convingerea mea profundă că orice măsură menită să garanteze egalitatea de drepturi pentru toți cetățenii statelor membre ale UE merită sprijinul nostru. Cu atât mai mult mă bucur că aceste drepturi egale se referă la chestiuni esențiale, cum ar fi libertatea de a trece frontiere. Ca polonez, îmi amintesc nenumăratele dificultăți pe care le aveam de întâmpinat la trecerea frontierelor înainte ca Polonia să devină membră a Uniunii Europene, astfel că, pentru mine, fiecare pas către o eliminare totală și reciprocă a vizelor este de o importanță uriașă. Recomandarea dnei Macovei este importantă și din alt motiv. În expunerea de motive, raportarea menționează că două țări terțe, Canada și Statele Unite, impun încă obligația de a deține vize: este vorba de trei state membre în cazul Canadei și de patru state membre în cazul Statelor Unite. Consider că măsurile adoptate recent de Parlament, cum ar fi Declarația

scrisă nr. 89/2010, vor avea efectul preconizat și vor determina o schimbare în politica în materie de vize a Statelor Unite și Canadei.

Recomandare: Ioan Enciu (A7-0010/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), în scris. – (PT) Votez în favoarea acestei recomandări, pentru că, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 539/2001, Brazilia este înscrisă pe lista țărilor ai căror resortisanți sunt exonerati de obligația de a deține viză pentru trecerea frontierelor externe ale Uniunii Europene. Cu toate acestea, patru state membre nu beneficiază încă de principiul reciprocității aplicat în acest caz. Având în vedere că, în urma modificărilor introduse de Tratatul de la Lisabona, politica comună în materie de vize față de țările terțe constituie acum competența exclusivă a UE, toate statele membre vor beneficia de eliminarea obligativității vizelor pentru Brazilia. În plus, actualele acorduri bilaterale dintre statele membre și Brazilia sunt menținute în continuare, întrucât acestea conțin anumite categorii de călători care nu sunt incluse în acordul UE-Brazilia. Sunt de acord și cu poziția raportorului, care afirmă că acest acord ar trebui să servească drept exemplu de reciprocitate și în relațiile cu alte țări, și anume SUA și Canada.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), în scris. – (LT) Acordul conferă acces reciproc la călătorii de scurtă ședere fără viză pentru toți cetățenii UE și brazilieni care dețin un pașaport diplomatic, de serviciu sau oficial. Pentru a asigura egalitatea de tratament pentru toți cetățenii UE în ceea ce privește călătoriile fără viză, articolul 8 din acord prevede că Brazilia poate suspenda sau denunța acordul numai cu privire la toate statele membre ale Uniunii Europene și reciproc, Uniunea poate suspenda sau denunța acordul numai dacă respectiva decizie afectează toate statele membre.

Acordul stabilește instituirea unui comitet de experți însărcinat cu soluționarea litigiilor care pot decurge din interpretarea sau aplicarea prevederilor acestuia. Acordul prevede, de asemenea, schimbul de specimene de pașapoarte între Brazilia și statele membre. Consider că protejarea actualelor acorduri bilaterale ar trebui să rămână de maximă importanță pentru Uniunea Europeană, întrucât acestea prevăd exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere pentru categorii de călători care nu sunt incluse în acordul UE-Brazilia.

În această privință, ar trebui reamintit faptul că Uniunea Europeană ar putea aplica clauza de suspendare a exonerării de vize convenite de UE și Brazilia în cazul în care aceasta din urmă ar denunța acordurile bilaterale. Acordul cu privire la exonerarea de obligația de a deține viză a titularilor de pașapoarte diplomatice, de serviciu sau oficiale reprezintă un progres în direcția instituirii exonerării reciproce totale de obligația de a deține viză, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 539/2001.

Carlos Coelho (PPE), în scris. – (PT) Deși Brazilia este înscrisă pe o așa-numită „listă pozitivă” a țărilor ai căror resortisanți sunt exonerati de obligația de a deține viză pentru trecerea frontierelor externe ale Uniunii Europene, cetățenii din patru state ale UE - Estonia, Letonia, Malta și Cipru - nu beneficiază încă de un drept similar atunci când călătoresc în Brazilia. În conformitate cu Tratatul de la Lisabona, politica comună în materie de vize față de țările terțe constituie competența exclusivă a UE, prin urmare, depinde de UE să negocieze acest acord astfel încât să asigure egalitatea de tratament pentru toți cetățenii UE.

S-a convenit semnarea a două acorduri distincte: unul pentru titularii de pașapoarte obișnuite și altul pentru titularii de pașapoarte diplomatice, oficiale și de serviciu. Sprijin această decizie, pentru că va permite intrarea în vigoare într-un termen mai scurt a acordului

referitor la pașapoartele diplomatice, oficiale și de serviciu întrucât, spre deosebire de cel privind pașapoartele obișnuite, nu necesită ratificarea de către Congresul Braziliei.

Actualele acorduri bilaterale vor rămâne în vigoare, întrucât prevăd exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere pentru anumite categorii de călătorii care nu sunt incluse în acordul UE-Brazilia.--

Ioan Enciu (S&D), în scris. – Am votat pentru aprobarea acestui acord în calitate de raportor al Parlamentului European. Acesta va duce la eliminarea obligației vizelor pentru posesorii de pașapoarte diplomatice, de serviciu și oficiale în relație cu Brazilia pentru cetățenii a patru state membre, și anume Estonia, Letonia, Malta și Cipru. Cred că acordul reprezintă un progres semnificativ în direcția instituirii deplinei reciprocității a vizelor pentru toți cetățenii europeni în relația cu țările terțe. Eforturile în direcția asigurării deplinei reciprocități ar trebui să continue în vederea eliminării vizelor în relația cu Canada și SUA pentru cetățenii a cinci state membre: România, Bulgaria, Cehia, Cipru și Polonia.

Edite Estrela (S&D), în scris. – (PT) Am votat în favoarea acestei recomandări, întrucât reprezintă un progres în direcția exonerării reciproce totale de obligația de a deține viză de scurtă ședere pentru titularii de pașapoarte diplomatice, oficiale și de serviciu din UE și Brazilia. Semnarea acestui acord ar trebui să servească drept exemplu pentru alte țări, în particular pentru SUA și Canada, care continuă să solicite vize pentru cetățenii din anumite state membre ale UE.

Diogo Feio (PPE), în scris. – (PT) În lumina rezoluției pe care am votat-o astăzi referitoare la acordul care urmează a fi semnat între Uniunea Europeană și Republica Federativă a Braziliei cu privire la exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere a titularilor de pașapoarte obișnuite, titularii de pașapoarte diplomatice, de serviciu sau oficiale ar trebui să beneficieze cu atât mai mult de aceste acorduri. De o importanță fundamentală în acest tip de acorduri este reciprocitatea, care trebuie să garanteze că exonerarea de obligativitatea de a deține viză nu este limitată de cerințe administrative sau birocratice care ar putea submina așteptările legitime ale cetățenilor. Brazilia este un partener tot mai important al Uniunii Europene, cu care împărtășește o istorie și o limbă comună. Orice demers care încurajează relațiile dintre această mare țară din America de Sud și Europa ar trebui salutat fără rezerve.

José Manuel Fernandes (PPE), în scris. – (PT) În conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 539/2001, cetățenii brazilieni pot călători fără viză în statele membre ale Uniunii Europene, cu condiția ca șederea să fie de scurtă durată.

Cu toate acestea, nu toți cetățenii Uniunii Europene se bucură de aceleași privilegii. În această situație se găsesc resortisanții din următoarele țări: Estonia, Cipru, Malta și Letonia. Acest lucru înseamnă că principiul reciprocității nu este respectat.

În 2008, Consiliul a adoptat o decizie prin care autorizează Comisia să negocieze semnarea unui acord între UE și Brazilia, care să elimine încălcările principiului reciprocității. În scopul de a accelera procesul și de a nu întârzia intrarea în vigoare, cele două părți contractante au convenit să elaboreze două acorduri distincte: unul pentru titularii de pașapoarte obișnuite și altul pentru titularii de pașapoarte diplomatice (cel din urmă nu necesită ratificarea de către Congresul Braziliei).

Așadar, salut această inițiativă, care va garanta egalitatea de tratament pentru toți cetățenii Uniunii Europene, precum și respectarea pe deplin a principiului reciprocității.

Carlo Fidanza (PPE), *în scris. – (IT)* Împreună cu colegii mei italieni din Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat), am decis să mă abțin de la votul de astăzi asupra relațiilor dintre Uniunea Europeană și Brazilia cu privire la exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere a titularilor de pașapoarte diplomatice, oficiale și de serviciu. Motivul este acela că, în contextul rezoluției referitoare la cazul Cesare Battisti, aș fi preferat ca votarea să fi fost amânată până la noua decizie a Curții Federale a Braziliei cu privire la extrădarea criminalului Cesare Battisti.

Având în vedere natura deloc urgentă a dosarului, nu ar fi fost absolut nicio problemă dacă ar fi fost amânat până la viitoarea sesiune parțială sau până la cea din aprilie, mai ales dacă ne gândim la durerea familiilor victimelor acestui criminal în masă. Aceste familii așteaptă de 31 de ani să se facă dreptate și ca Cesare Battisti să-și ispășească în închisorile noastre pedeapsa pronunțată de justiția italiană.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris. – (PT)* Brazilia face parte dintr-o așa-numită „listă pozitivă” a țărilor ai căror resortisanți sunt exonați de obligația de a deține viză pentru trecerea frontierelor externe ale Uniunii Europene. În conformitate cu principiul reciprocității, care stă la baza acestui regulament, toți cetățenii UE ar trebui să beneficieze de un drept similar atunci când călătoresc în Brazilia.

Până în prezent, principiul reciprocității a fost pus în aplicare prin intermediul acordurilor bilaterale privind eliminarea regimului de vize încheiate în mod individual între Brazilia și statele membre. Cu toate acestea, patru țări din UE – Estonia, Letonia, Malta și Cipru – nu au semnat astfel de acorduri. Prin urmare, cetățenii respectivelor state sunt supuși în continuare obligației de a deține viză pentru a călători în Brazilia, fapt ce încalcă principiul reciprocității.

Acordul dintre UE și Brazilia privind exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere, care nu înlocuiește celelalte acorduri bilaterale semnate cu diferitele state membre, acoperă acum călătoriile în scop turistic și de afaceri efectuate de titularii de pașapoarte diplomatice, oficiale și de serviciu.

Juozas Imbrasas (EFD), *în scris. – (LT)* Am sprijinit acest document, pentru că acordul conferă acces reciproc la călătorii fără viză de scurtă ședere pentru toți cetățenii UE și brazilieni care dețin un pașaport diplomatic, de serviciu sau oficial. Pentru a asigura egalitatea de tratament pentru toți cetățenii UE, articolul 8 din acord prevede că Brazilia poate suspenda sau denunța acordul numai cu privire la toate statele membre ale Uniunii Europene și reciproc, Uniunea poate suspenda sau denunța acordul numai dacă respectiva decizie afectează toate statele membre. Actualul acord cu privire la exonerarea de obligația de a deține viză a titularilor de pașapoarte diplomatice, de serviciu sau oficiale reprezintă un progres în direcția instituirii exonerării reciproce totale de obligația de a deține viză, în conformitate cu Regulamentul 539/2001.

Monica Luisa Macovei (PPE), *în scris. –* Am votat pentru acordarea de către PE a unui aviz favorabil pentru încheierea acordurilor cu Brazilia privind exonerarea de obligația de a deține viză. În prezent, cetățenii brazilieni nu au nevoie de viză pentru a intra în UE, în timp ce cetățenii din Estonia, Letonia, Malta și Cipru sunt obligați să dețină viză de intrare în Brazilia. Aceste acorduri vor asigura respectarea principiului reciprocității între UE și Brazilia în ceea ce privește exonerarea de obligația de a deține viză.

David Martin (S&D), *în scris. –* Am votat în favoarea acestui raport. Exonerarea de obligația de a deține viză se referă la titularii de pașapoarte diplomatice, oficiale sau de

serviciu care călătoresc în scopuri turistice sau de afaceri. Cetățenii părților la acord pot rămâne pe teritoriul celeilalte părți pe o perioadă maximă de trei luni în cursul unei perioade de șase luni, calculată de la data primei intrări pe teritoriul celeilalte părți la acord. Exonerarea de obligația de a deține viză pentru călătorii efectuate în alte scopuri decât cele prevăzute de acord poate fi acordată în continuare în temeiul dispozițiilor acordurilor bilaterale semnate de Brazilia cu 23 dintre cele 27 de state membre. Acordul ia în considerare situația statelor membre care nu aplică încă în integralitate *acquis*-ul Schengen. Atâta timp cât aceste state membre (Cipru, Bulgaria și România) nu fac parte din spațiul Schengen, exonerarea de obligația de a deține viză le oferă cetățenilor brazilieni dreptul de a rămâne pe teritoriul fiecăruia dintre aceste state pentru o perioadă de trei luni, independent de perioada calculată pentru șederea pe întreg spațiul Schengen.

Erminia Mazzoni (PPE), în scris. – (IT) Decizia mea de a mă abține de la votul asupra raportului referitor la încheierea Acordului între Uniunea Europeană și Republica Federativă a Braziliei cu privire la exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere a titularilor de pașapoarte diplomatice, de serviciu sau oficiale reflectă o poziție care depășește cadrul acestui raport.

Nu pot fi de acord cu atitudinea guvernului brazilian în cazul Cesare Battisti. Guvernul brazilian ar fi trebuit să aprobe extrădarea, procedurile în acest sens fiind definite într-un acord bilateral. Interpretarea oferită de autoritățile judiciare încalcă angajamentele asumate. Sentința, pe care dl Battisti ar trebui să o ispășească în Italia, a fost pronunțată de un judecător de drept comun, aplicând legi ordinare, pentru o crimă comună: crime în masă. Este dificil să sprijini relații internaționale precum cele definite în rapoartele votate de Parlament cu o țară care nu respectă acordurile și mai ales care exprimă astfel o poziție cu privire la dreptul fundamental la protecția vieții.

Nuno Melo (PPE), în scris. – (PT) Toți cetățeni europeni care doresc să călătorească în Brazilia în scopuri turistice sau de afaceri nu vor avea nevoie de viză pentru o ședere de maximum trei luni, la fel cum cetățenii brazilieni pot călători deja fără viză în toate țările UE, în conformitate cu acordul care a fost aprobat astăzi de Parlamentul European. Acest acord va aduce avantaje în special cetățenilor din Estonia, Letonia, Malta și Cipru, care încă aveau nevoie de viză pentru a intra în Brazilia. Acordul se referă la titularii de pașapoarte diplomatice, oficiale și de serviciu. Prin aprobarea acestui acord, toți cetățenii UE - inclusiv cetățenii din Estonia, Letonia, Malta și Cipru, în cazul cărora Brazilia menținea obligativitatea vizelor - vor putea călători fără viză în Brazilia în scopuri turistice sau de afaceri, la fel cum cetățenii brazilieni pot călători deja fără viză în toate statele membre ale UE. În spațiul Schengen, durata șederii este limitată la trei luni în decursul unei perioade de șase luni.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), în scris. – (PT) În conformitate cu Tratatul de la Lisabona, politica comună în materie de vize față de țările terțe constituie competența exclusivă a UE. Doar UE, și nu statele membre în mod individual poate negocia și încheia un acord cu Brazilia privind exonerarea de obligația de a deține viză. Acest lucru nu era valabil înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona. Prezentul raport analizează acordul dintre UE și Brazilia cu privire la exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere a titularilor de pașapoarte diplomatice, de serviciu sau oficiale. Semnarea oficială a acordului, în numele Uniunii și al Braziliei, a avut loc la Bruxelles, la 8 noiembrie 2010. Acest acord privind exonerarea de obligația de a deține viză nu înlocuiește alte acorduri bilaterale semnate cu diverse state membre, ci le completează. Cu toate acestea, acordul încheiat de Uniune va prevala asupra celor bilaterale în domeniile acoperite de acestea din urmă, și anume vizitele în scop turistic și de afaceri. Salut clauzele privind reciprocitatea

dintre resortisanții din Brazilia și cetățenii UE, precum și garantarea egalității de tratament pentru toți cetățenii UE. Dispozițiile existente prevăd că Brazilia și UE pot suspenda sau denunța acordul numai dacă respectiva decizie afectează toate statele membre. Din aceste motive, am votat în favoarea raportului.

Paulo Rangel (PPE), în scris. – (PT) Am votat în favoarea semnării acordului dintre UE și Brazilia cu privire la exonerarea de obligația de a deține viză de scurtă ședere a titularilor de pașapoarte diplomatice, de serviciu sau oficiale în scopul de a garanta că, în conformitate cu obligațiile ce decurg din principiul reciprocității și din principiul egalității de tratament, toți cetățenii UE care sunt dețin pașapoarte diplomatice, de serviciu sau oficiale - inclusiv cetățenii din Estonia, Letonia, Malta și Cipru, care până în prezent erau obligați să dețină viză pentru a intra pe teritoriul Braziliei - pot călători fără viză în Brazilia în scopuri turistice sau de afaceri, la fel cum cetățenii brazilieni pot călători deja fără viză în statele membre.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), în scris. – Exonerarea de obligația de a deține viză se aplică doar titularilor de pașapoarte diplomatice, de serviciu sau oficiale care se deplasează în scop turistic sau de afaceri. Cetățenii părților la acord pot rămâne pe teritoriul celeilalte părți pe o perioadă maximă de trei luni în cursul unei perioade de șase luni, calculată de la data primei intrări pe teritoriul celeilalte părți la acord. Exonerarea de obligația de a deține viză pentru călătoriile efectuate în alte scopuri decât cele prevăzute în acord poate fi acordată în continuare în temeiul dispozițiilor acordurilor bilaterale semnate de Brazilia cu 23 dintre cele 27 de state membre.

Acordul ia în considerare situația statelor membre care nu aplică încă în integralitate *acquis*-ul Schengen. Atât timp cât aceste state membre (Cipru, Bulgaria și România) nu fac parte din spațiul Schengen, exonerarea de obligația de a deține viză le oferă cetățenilor Braziliei dreptul de a rămâne trei luni pe teritoriul fiecăruia dintre respectivele state membre, independent de perioada calculată pentru întregul spațiu Schengen.

Nuno Teixeira (PPE), în scris. – (PT) Brazilia este înscrisă pe așa-numita „listă pozitivă” a țărilor ai căror resortisanți sunt exonați de obligația de a deține viză pentru trecerea frontierelor externe ale Uniunii Europene. Până în prezent, principiul reciprocității a fost pus în aplicare prin intermediul acordurilor bilaterale încheiate în mod individual între Brazilia și statele membre. Cu toate acestea, patru țări din UE – Estonia, Letonia, Malta și Cipru – nu au semnat astfel de acorduri, cetățenii lor nefiind exonați de obligația de a deține viză. Obiectivul acestui acord este exonerarea de obligația de a deține viză a titularilor de pașapoarte diplomatice, oficiale sau de serviciu și are același scop și arie de aplicare precum acordul referitor la titularii de pașapoarte obișnuite.

Cu toate acestea, potrivit legislației braziliene, acordul referitor la titularii de pașapoarte diplomatice, oficiale și de serviciu nu necesită ratificarea de către Congresul Braziliei, motiv pentru care va intra în vigoare într-un termen mai scurt. Cele două acorduri nu înlocuiesc acordurile bilaterale încheiate între statele membre și Brazilia, ci pur și simplu le completează. Consider că este important ca această practică a reciprocității care stă la baza acordurilor privind exonerarea de obligația de a deține viză să se aplice și în cazul altor țări terțe, în scopul de a elimina discriminările care există în prezent, în special în ceea ce privește SUA și Canada.

Recomandări: Silvia-Adriana Țicău (A7-0004/2011), Monica Luisa Macovei (A7-001/2011) și Ioan Enciu (A7-0010/2011)

Licia Ronzulli (PPE), în scris. – (IT) Deși sprijin conținutul acestui acord, am decis să mă abțin de la vot pentru a protesta astfel împotriva alegerilor politice făcute de mult timp de guvernul brazilian în cazul Cesare Battisti.

Este o realitate că acest criminal, condamnat în numeroase rânduri, nu ispășește pedepsele pronunțate de justiția italiană.

Raport: Evelynne Gebhardt (A7-0012/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), în scris. – (PT) Sprijin acest raport, pentru că recunosc faptul că Directiva privind serviciile poate contribui la ameliorarea integrării economice și consider că aplicarea directivei poate consolida relația de sprijinire reciprocă dintre piața internă și politica de coeziune. Pentru ca acest obiectiv să poată fi realizat, este nevoie de o mai mare transparență a informațiilor furnizate cetățenilor și întreprinderilor. Este important să menționăm condițiile de derogare de la aplicarea principiului țării de origine în anumite domenii sau activități, în special în ceea ce privește diferitele prevederi legislative incluse în alte instrumente comunitare, precum și în ceea ce privește setul de garanții pe care statul responsabil trebuie să le ofere lucrătorilor detașați. Această problemă a generat discuții îndelungate, împiedicând aplicarea directivei mai înainte. Mă tem că punerea în aplicare a acestei directive la nivel regional și local va contracara măsurile de dereglementare, subminând astfel încercările de a simplifica procedurile administrative, mai ales având în vedere faptul că aplicarea acesteia ar putea implica mobilizarea de resurse suplimentare, contribuția fondurilor structurale și a altor instrumente fiind esențială pentru a compensa lipsurile din perioada de tranziție. În acest context, îndemn la o mai mare coerență și coordonare a tuturor politicilor.

Laima Liucija Andrikiene (PPE), în scris. – (LT) Am votat în favoarea rezoluției Parlamentului European referitoare la punerea în aplicare a Directivei privind serviciile, care a intrat în vigoare în 2006. Obiectivul acestei directive este de a deschide piața serviciilor în Uniunea Europeană, de a elimina barierele protecționiste naționale care afectează furnizarea de servicii și garantarea principiului libertății de circulație, fundamentul pieței comune. Cu alte cuvinte, furnizorii europeni de servicii ar trebui să își poată desfășura activitatea oriunde în Uniune, fără a se confrunța cu obstacole birocratice. Diferitele servicii care fac obiectul directivei reprezintă 40% din produsul intern brut (PIB) al UE. Ne așteptăm ca punerea în aplicare a acestei directive să genereze un profit de până la 140 de miliarde de euro și o creștere cu 1,5% a PIB-ului UE. Cu toate acestea, punerea în aplicare adecvată este condiția esențială pentru ca directiva să poată aduce toate beneficiile preconizate. Din nefericire, s-a stabilit că, până la sfârșitul lui 2009, nu toate statele membre reușiseră să o transpună integral în legislația națională. Sunt de acord că înființarea ghișeelelor unice este un element esențial pentru punerea în aplicare eficientă a directivei.

Rolul acestor ghișee unice constă în furnizarea de informații necesare și în crearea unei oportunități de a desfășura toate procedurile pe cale electronică și nu numai în limba națională. Potrivit datelor Comisiei Europene, 22 de state membre au înființat deja astfel de ghișee unice, însă doar 17 dintre acestea dispun de portaluri de e-guvernare, care, la rândul lor, prezintă diferențe majore de la un stat membru la altul. Trebuie să se sublinieze că dacă aceste ghișee unice nu funcționează adecvat, consumatorii nu vor primi toate informațiile, ceea ce va îngreuna realizarea obiectivelor stabilite de directivă.

Alfredo Antoniozzi (PPE), în scris. – (IT) Potențialele beneficii care decurg din punerea în aplicare a Directivei privind serviciile sunt incontestabile. Activitățile care fac obiectul directivei reprezintă 40% din PIB-ul și locurile de muncă din UE. Prin aplicarea sa în mod corect, am debloca un potențial economic uriaș, care ar determina crearea de locuri de muncă și ar contribui la relansarea economică. Calitatea punerii în aplicare a directivei de către statele membre este la fel de importantă ca și respectarea termenelor fixate în acest sens.

În cadrul negocierilor care au precedat adoptarea directivei, Parlamentul a demonstrat deja că poate juca un rol esențial. Prin urmare, consider că Parlamentul trebuie să asigure monitorizarea procesului de punere în aplicare a directivei de către statele membre. Furnizorii europeni de servicii ar trebui să își poată desfășura activitatea oriunde în Uniunea Europeană, fără a se confrunta cu obstacole birocratice. Este important însă ca în faza de punere în aplicare să luăm în calcul și alte aspecte, în special costurile administrative impuse în prezent statelor membre.

Sunt de acord cu raportoarea că procedura de evaluare reciprocă introdusă de Consiliu generează sarcini birocratice inutile pentru administrațiile statelor membre de la nivel național, regional și local. Sper că posibilele avantaje ale acestor proceduri vor fi evaluate în cel mai scurt timp, în caz contrar se vor menține costurile administrative ridicate.

Sophie Auconie (PPE), în scris. – (FR) Am votat în favoarea acestui text. Nu a fost vorba de o evaluare a punerii în aplicare a Directivei privind serviciile, adoptată de Parlament în 2006, deoarece este mult prea devreme pentru o astfel de evaluare. A fost vorba despre a sublinia nu doar importanța economică și socială a acestei deschideri a sectorului serviciilor în Europa (domeniile care fac obiectul directivei reprezintă 40% din produsul intern brut și locurile de muncă din Uniunea Europeană, iar potențialul de creștere este estimat la 0,6-1,5% din PIB), ci și componentele fundamentale ale transpunerii directivei. În primul rând, ghișeele unice. Scopul lor este de a facilita furnizarea de servicii în Europa. Concret, antreprenorii care doresc să înființeze o întreprindere în străinătate sau să ofere servicii transfrontaliere trebuie să aibă posibilitatea de a se adresa unui astfel de ghișeu unic, unde li se vor explica toate formalitățile și procedurile pe care trebuie să le urmeze în acest scop. Aceste ghișee unice sunt cheia succesului Directivei privind serviciile. În al doilea rând, domeniul de aplicare a directivei: cred că ar trebui să avem o adevărată dezbatere politică la nivel european, în care să stabilim ce înțelegem prin servicii de interes general și care sunt normele care vrem să guverneze aceste servicii.

Zigmantas Balčytis (S&D), în scris. – (LT) Am votat în favoarea acestui document. Obiectivul Directivei privind serviciile este acela de a facilita semnificativ desfășurarea activităților profesionale, dezvoltarea unor noi domenii de activitate și recrutarea de personal nou în alte state membre în cazul persoanelor care desfășoară activități independente și al întreprinderilor mici și mijlocii. Sectorul serviciilor, care reprezintă 40% din PIB-ul UE, este deosebit de important pentru creșterea economică și combaterea șomajului. Prezenta directivă reprezintă un pas esențial către o piață unică a serviciilor, care ar trebui să permită întreprinderilor, în special întreprinderilor mici și mijlocii, să ofere servicii mai bune la prețuri competitive în ansamblul pieței interne, precum și să deblocheze enormul potențial economic și de creare de locuri de muncă al pieței interne europene a serviciilor. Directiva privind serviciile trebuie pusă în aplicare pe deplin și în timp util de statele membre pentru ca furnizorii de servicii să poată beneficia de toate avantajele acesteia. Consider că cei din Comisie trebuie să monitorizeze îndeaproape punerea în aplicare a directivei în toate statele

membre și să redacteze rapoarte periodice de punere în aplicare pentru a elimina astfel toate obstacolele din sectorul serviciilor și a-i debloca potențialul economic.

Regina Bastos (PPE), în scris. – (PT) Directiva privind serviciile, adoptată în decembrie 2006, pune în practică principiul liberei circulații, cu scopul de a crea o piață comună a serviciilor în Uniunea Europeană. Deși adoptată din 2006, prezenta evaluare a punerii în aplicare a relevat mai multe întârzieri în procesul de transpunere a acesteia în unele state membre, întârzieri cauzate de probleme de ordin legislativ și tehnic, justificate de faptul că o punere în aplicare corectă presupune diferite instrumente legislative.

O piață unică a serviciilor pe deplin funcțională este esențială pentru redresarea economică a Europei, acest sector reprezentând peste 70% din locurile de muncă și crearea netă de locuri de muncă de pe piața unică. Profiturile de la nivelul Uniunii Europene ar putea ajunge la un total de 60-140 de miliarde de euro, reprezentând o posibilă creștere de 0,6-1,4% a PIB-ului.

În lumina celor de mai sus, sprijin acest raport referitor la punerea în aplicare a Directivei privind serviciile, întrucât consider că evaluarea punerii în aplicare a directivelor este un proces important, care poate releva și, ulterior, corecta unele deficiențe ce pot apărea în punerea în aplicare.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), în scris. – (FR) După părerea mea, punerea în aplicare a Directivei privind serviciile ne dă posibilitatea de a sublinia lacunele existente, în special cu privire la sfera de aplicare. În avizul redactat în numele Comisiei pentru ocuparea forței de muncă, am menționat incertitudinea juridică în care se găsesc acum serviciile de interes general și necesitatea absolută de a lua în considerare natura lor specifică. Deși există un acord unanim cu privire la necesitatea de a clarifica conceptele (serviciile de interes economic general, serviciile neeconomice de interes general și serviciile sociale), Parlamentul este încă foarte împărțit în diverse grupuri de opinie în legătură cu modalitatea în care se poate realiza acest lucru. Am pledat pentru nevoia de a avea un cadru legislativ clar, realizabil, dacă se impune, printr-o directivă-cadru. Deși regret că aceste aspecte nu se regăsesc în textul final, o felicit pe dna Gebhardt, care a reușit să menționeze aceste probleme în raportul său elaborat în numele Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, care s-a concentrat în principal pe evaluarea reciprocă și ghișeele unice. Alineatul (45) precizează că este necesar un cadru legislativ, se pare că la nivel sectorial, și reamintește angajamentul asumat de dl Barnier în recenta lui comunicare de a prezenta în 2011 o serie de propuneri cu privire la serviciile de interes general. Așadar, aștept ca respectivele propuneri să fie prezentate și aștept măsuri menite să ofere, în sfârșit, un răspuns furnizorilor de servicii și autorităților locale și regionale, dar și o recunoaștere a contribuției esențiale a acestor servicii la coeziunea socială și teritorială.

Sergio Berlato (PPE), în scris. – (IT) Directiva privind serviciile europene a intrat în vigoare în decembrie 2006, propunându-și obiectivul ambițios de a deschide piața serviciilor în Uniunea Europeană, eliminând barierele protecționiste naționale care afectează furnizarea de servicii și garantând principiul liberei circulații a bunurilor și serviciilor în Uniune. Potrivit dispozițiilor directivei, furnizorii europeni de servicii ar trebui să își poată desfășura activitatea oriunde în Uniunea Europeană fără a se confrunța cu obstacole birocratice.

Raportul din proprie inițiativă aflat în discuție și prezentat de Parlament pentru a urmări îndeaproape procesul de punere în aplicare a directivei în sistemele juridice naționale, evaluează activitatea în acest sens desfășurată până în prezent de statele membre. În special,

au fost identificate întârzieri în punerea în aplicare a directivei, precum și numeroase probleme legate de interpretarea sferei de aplicare.

Prin urmare, pentru a proteja operatorii de pe piață, solicit o definire urgentă și fără echivoc a serviciilor care intră sub incidența acestei directive. În cele din urmă, consider că punerea în aplicare efectivă a Sistemului de informare al pieței interne, extinderea funcțiilor acestuia, precum și a gradului de digitalizare a ghișeelor unice ar reprezenta fără îndoială avantaje enorme pentru furnizorii de servicii și ar facilita accesul la informații pentru întreprinderile mici și mijlocii.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), în scris. – (LT) Am votat în favoarea acestui raport, pentru că obiectivul Directivei privind serviciile constă în deschiderea pieței serviciilor în Uniunea Europeană, eliminarea barierelor protecționiste naționale care afectează furnizarea de servicii și garantarea principiului liberei circulații, fundament al pieței comune. Domeniul de aplicare a Directivei privind serviciile cuprinde în principiu toate serviciile comerciale prestate de un furnizor de servicii stabilit într-un stat membru. Printre serviciile care nu intră în sfera de aplicare a directivei se numără serviciile neeconomice de interes general, serviciile financiare, serviciile de transport, serviciile prestate de agențiile de plasare de forță de muncă temporară, serviciile de îngrijire medicală și cele considerate a fi servicii sociale din domeniul îngrijirii persoanelor, al îngrijirii copiilor sau al locuințelor sociale. Serviciile de interes general nu sunt amenințate de directivă, care nu își propune să submineze serviciile publice de bază. Este necesară nu doar o delimitare clară între serviciile care fac obiectul directivei și serviciile de interes general, ci și asigurarea protecției serviciilor de interes economic general prin intermediul unui cadru legislativ.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), în scris. – Directiva privind serviciile nu va conduce, în niciun caz, așa cum speculează unele părți, la o dereglementare sau liberalizare a sectorului serviciilor. Obiectivul ei este de a asigura accesul la piețele naționale astfel încât să se elimine obstacolele de natură arbitrară, iar reglementările ce rămân în vigoare în statele membre să fie proporționale și nediscriminatorii. Directiva specifică explicit că nu se va aduce atingere dreptului muncii și nici lucrătorilor prin aceste dispoziții legislative. Asupra acestui lucru chiar Parlamentul a insistat, impunându-și punctul de vedere în fața Consiliului.

Articolul 16 prevede că niciun stat membru nu este împiedicat să impună anumite cerințe în ceea ce privește o activitate de servicii, în cazul în care acest lucru este justificat din motive de ordine, siguranță și sănătate publică sau protecția mediului.

Există întârzieri în punerea în aplicare a directivei în unele state membre, dar acestea provin, cu precădere, din interpretarea diferită a ei. De aceea, este important ca domeniul de aplicare a directivei să fie clar și transparent. Este necesară nu doar o delimitare clară între serviciile ce fac obiectul directivei și serviciile de interes general, ci și asigurarea protecției serviciilor de interes economic, printr-un cadru legislativ în acest sens.

Vito Bonsignore (PPE), în scris. – (IT) Obiectivul Directivei privind serviciile, care a intrat în vigoare în decembrie 2006, este să deschidă piața serviciilor în Uniunea Europeană, eliminând toate barierele protecționiste, obstacolele arbitrară și normele discriminatorii. În plus, Parlamentul a insistat mereu asupra faptului că această directivă nu trebuie să constituie un pretext care să justifice dereglementări periculoase și liberalizarea sectorului.

Am votat în favoarea raportului, care remarcă pe bună dreptate întârzierile (adesea nejustificate) și disputele legate de punerea în aplicare a Directivei privind serviciile, care

se referă la un sector ce reprezintă aproximativ 40% din produsul intern brut (PIB) și locurile de muncă din UE. Mai mult, directiva prezintă și avantajul de a le permite întreprinderilor europene, în special întreprinderilor mici și mijlocii, să furnizeze servicii mai bune la prețuri competitive. Transpunerea corectă și transparentă a Directivei privind serviciile ar avea un efect pozitiv de deblocare a enormului potențial economic și de creare de locuri de muncă al pieței interne, estimat la 0,6-1,5% din PIB-ul european - ceva absolut necesar pentru Uniunea Europeană. Prin urmare, transpunerea integrală a directivei în toată UE va introduce pe piața internă manifestarea unor aspecte ale concurenței care vor aduce beneficii cetățenilor și întreprinderilor.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), în scris. – (PT) Directiva privind serviciile reprezintă un instrument fundamental pentru creșterea din Uniunea Europeană, permițându-le în special persoanelor care desfășoară activități independente și întreprinderilor mici și mijlocii (IMM) să-și desfășoare mult mai ușor activitățile în alte state membre, să dezvolte noi domenii de activitate și să recruteze personal. Aceste activități reprezintă 40% din PIB -ul și locurile de muncă din Uniunea Europeană și alcătuiesc un sector esențial pentru creșterea economică și combaterea șomajului. Este important să se consolideze enormul potențial de dezvoltare economică și de creare a locurilor de muncă pe care îl are piața internă europeană a serviciilor, întrucât reprezintă un pas esențial către o adevărată piață internă a serviciilor, care ar trebui să le permită întreprinderilor, în special IMM-urilor, să ofere cetățenilor servicii mai bune la prețuri competitive în ansamblul pieței interne. Sper ca în viitorul apropiat să se înceapă realizarea obiectivelor prevăzute de directivă în beneficiul întregii Uniuni Europene și al regiunilor acesteia, contribuindu-se astfel la o adevărată coeziune economică, socială și teritorială prin crearea de locuri de muncă decente, stabile și de calitate și îmbunătățind calitatea și siguranța serviciilor furnizate.

Philippe de Villiers (EFD), în scris. – (FR) Parlamentul se pronunță asupra punerii în aplicare a Directivei privind serviciile, a cărei retragere a fost promisă de pe vremea când încă mai era numită Directiva Bolkestein. Parlamentul European trebuie să evalueze acum dacă directiva a fost transpusă corect în statele membre.

Serviciile reprezintă 40% din PIB-ul și locurile de muncă ale UE, prezentând însă diferențe majore între statele membre. Directiva privind serviciile propune „evoluții” și uniformizări care vor fi înfăptuite în detrimentul poporului francez și vor avea drept consecință o uniformizare descendentă a standardelor sociale.

Este imperativă protecția piețelor și a lucrătorilor, care contribuie la bogăția țării noastre și a continentului nostru, dar, ca de obicei, Uniunea Europeană se opune.

Edite Estrela (S&D), în scris. – (PT) Am votat în favoarea raportului, deoarece consider că până în prezent, punerea în aplicare a Directivei privind serviciile de către statele membre a fost parțială și limitată. Deși această directivă este unul dintre cele mai importante documente legislative europene, având ca obiectiv deschiderea sectorului serviciilor liberei circulații în Uniunea Europeană, mai avem un drum lung de parcurs în această direcție. Este necesar să se garanteze că această legislație, aprobată cu peste trei ani în urmă, este pusă în aplicare corect, mai ales în ceea ce privește înființarea efectivă a ghișeelor unice, care pot fi utilizate de orice cetățean care încearcă să vândă servicii în altă țară pentru a obține informațiile necesare.

Diogo Feio (PPE), în scris. – (PT) Obiectivul Directivei 2006/123/CE privind serviciile în cadrul pieței interne este deschiderea pieței serviciilor în Uniunea Europeană, eliminarea barierelor protecționiste naționale care afectează furnizarea de servicii și garantarea

principiului liberei circulații, obiectiv care vizează crearea unei adevărate piețe interne pentru acest sector. Sectorul serviciilor reprezintă 40% din PIB-ul și locurile de muncă din Uniune, având un enorm potențial de creștere și creare de locuri de muncă, în special în ceea ce privește întreprinderile mici și mijlocii. Termenul fixat pentru transpunerea directivei a fost sfârșitul lui 2009, însă există în continuare state membre care nu au reușit să o pună în aplicare corect și eficient.

Doar în 22 de state membre funcționează portalul online, menit să pună la dispoziție toate informațiile administrative necesare, și doar în 14 dintre aceste 22 de state pot fi derulate în format electronic procedurile necesare. Este necesar să se asigure și să se monitorizeze aplicarea corectă a acestei directive de către toate statele membre, astfel încât să se elimine obstacolele de natură arbitrară, iar normele care rămân în vigoare în statele membre să fie proporționale și nediscriminatorii.

José Manuel Fernandes (PPE), în scris. – (PT) Prezentul proiect de rezoluție se referă la punerea în aplicare a Directivei 2006/123/CE privind serviciile în cadrul pieței interne.

Principiul liberei circulații a bunurilor și persoanelor pe întreg teritoriul Uniunii Europene este consacrat în toate tratatele și urmărește să sprijine crearea pieței comune. Aprobarea Directivei 2006/123/CE a fost justificată de nevoia de a elimina birocrăția care restricționează furnizarea de servicii în statele membre.

Se poate însă constata că nu toate statele membre pun în aplicare prezenta directivă, întrucât consideră că există încă aspecte care nu au fost clarificate adecvat. Astfel se explică și relevanța acestei rezoluții.

Salut crearea ghișeelor unice ca mijloace rapide și eficiente de a răspunde solicitărilor venite din partea oamenilor de afaceri și a reprezentanților lucrătorilor și sper că acestea nu vor fi limitate doar la formatul electronic, întrucât știm cu toții cât de important este contactul personal atunci când suntem într-o țară străină.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), în scris. – (PT) Am votat împotriva acestui raport, rămânând fideli tuturor pozițiilor noastre anterioare legate de rușinoasa Directivă Bolkestein și obiectivele ei inacceptabile de facilitare a liberalizării serviciilor, inclusiv a serviciilor publice, pentru a favoriza interesele grupurilor economice și financiare din Uniunea Europeană cu prețul creșterii șomajului și scăderea calității serviciilor furnizate utilizatorilor, astfel cum se poate constata deja cu ușurință în sectoarele care au urmat această cale.

Raportul urmărește să exercite presiuni asupra statelor membre care, în procesul de transpunere a Directivei 2006/123/CE privind serviciile în cadrul pieței interne, nu au progresat în ritmul rapid dorit de majoritatea deputaților din Parlamentul European pentru a proteja interesele grupărilor economice europene. Această directivă a intrat în vigoare la 28 decembrie 2006 și, astfel cum se precizează în raport, are ca obiectiv „deschiderea pieței serviciilor în Uniunea Europeană, eliminarea barierelor protecționiste naționale care afectează furnizarea de servicii și garantarea principiului liberei circulații, fundament al pieței comune”.

Or, ceea ce se impunea acum era o evaluare obiectivă a consecințelor implicate de liberalizarea și, ulterior, privatizarea serviciilor, în unele cazuri a unor servicii publice esențiale, pentru a reveni la o apărare fără compromisuri a drepturilor oamenilor și lucrătorilor.

Bruno Gollnisch (NI), *în scris.* – (FR) Directiva Blokestein a înregistrat întârzieri pentru că statele membre ar fi fost prea lente în procesul de transpunere și ar fi aplicat-o incorect. Este adevărat că în Franța, ea a fost doar parțial transpusă în legislația națională. Și pe bună dreptate! Pentru a evita o dezbatere publică și astfel noi proteste, guvernul dlui Sarkozy a ales în mod deliberat să nu utilizeze o lege-cadru, ci să introducă principiile directivei în toate textele relevante. De fapt, toate principiile se reduc la unul singur: libertate totală și absolută de stabilire și furnizare de servicii! Fragmentarea modificărilor legislative a determinat un proces lipsit de transparență. Domeniul de aplicare a textului rămâne neclar: unele servicii sociale care se presupune că sunt excluse intră, de fapt, sub incidența directivei. Cele care sunt într-adevăr excluse astăzi, sunt de fapt doar amânate: o dată la trei ani, Comisia poate propune eliminarea excepțiilor. Cât despre principiul țării de origine, cea mai scandalosă clauză din text, deși formal a fost eliminat, s-a reînscut în text prin posibilitățile deschise de directiva privind detașarea lucrătorilor și regulamentul privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale.

Louis Grech (S&D), *în scris.* – Am votat în favoarea acestui raport, întrucât sectorul serviciilor însumează 70% din totalul locurilor de muncă și a determinat crearea netă de locuri de muncă pe piața unică europeană, reprezentând în același timp cea mai importantă sursă de investiții străine directe. Directiva privind serviciile creează cadrul fundamental necesar pentru asigurarea unei mai mari libertăți de circulație a furnizorilor de servicii, consolidează drepturile consumatorilor ca beneficiari ai serviciilor și îmbunătățește gradul de disponibilitate a informațiilor, asistenței și transparenței cu privire la furnizori și serviciile pe care le prestează.

Din aceste motive, punerea în aplicare corectă a Directivei privind serviciile trebuie să rămână o prioritate a Comisiei. Prin urmare, Comisia trebuie să colaboreze cu statele membre pentru a continua procesul de cooperare administrativă în privința mecanismelor care intră în domeniul de aplicare a directivei, asigurându-se în special că statele membre înființează ghișee unice pe deplin funcționale.

În plus, încurajez Comisia ca, împreună cu statele membre, să continue procesul de dezvoltare a pieței unice a serviciilor pe baza „evaluării reciproce” prevăzută de Directiva privind serviciile, în scopul de a primi reacțiile actualizate ale consumatorilor, ale cetățenilor și ale întreprinderilor legate de măsurile naționale de punere în aplicare a Directivei privind serviciile în statele membre din care fac parte, asigurând astfel faptul că statele membre participă cu adevărat la piața unică.

Estelle Grelier (S&D), *în scris.* – (FR) Adoptată în 2006 și având ca termen limită pentru transpunerea în legislațiile naționale data de 28 decembrie 2009, Directiva privind serviciile continuă să ridice probleme în statele membre și în rândul autorităților locale care sunt direct afectate de ea. Raportul parlamentar din proprie inițiativă al dnei Gebhardt, care propune o primă evaluare a punerii în aplicare a directivei, abordează unele dintre aceste probleme, în special incertitudinea legată de serviciile sociale și serviciile de interes economic general (cum sunt definite acestea? care sunt domeniile afectate?), precum și lipsa de transparență care însoțește procesul de transpunere în unele state membre. De asemenea, Franța se distinge prin lipsa de transparență și inflexibilitatea problematică pe care o manifestă în punerea în aplicare a acestei directive, elaborând nenumărate decrete și legi de punere în aplicare și preferând o interpretare restrictivă a excepțiilor prevăzute de directivă, ceea ce dă naștere la îndoieli cu privire la viitorul unor servicii, cum ar fi îngrijirea pentru copii și persoanele cu handicap. Mai mult ca oricând, acest raport din proprie inițiativă, adoptat cu o largă majoritate, este o ocazie de a sublinia că toți deputații din

Parlamentul European și în special socialiștii vor continua să monitorizeze cu atenție punerea în aplicare a acestei directive și impactul său asupra serviciilor publice.

Nathalie Griesbeck (ALDE), în scris. – (FR) Săptămâna aceasta, la patru ani de la adoptarea Directivei privind serviciile, Parlamentul European s-a pronunțat cu privire la punerea în aplicare a directivei în statele membre. Lipsa de informații, blocajele din serviciile transfrontaliere, constrângerile administrative inutile sunt doar câteva dintre criticile aduse de Parlamentul European în raportul în favoarea căruia am votat și care a fost adoptat. Pentru a ameliora și facilita furnizarea de servicii transfrontaliere, statele membre trebuie într-adevăr să facă progrese în procesul de punere în aplicare a directivei. În plus, aș dori să subliniez problema dificilă a sferei de aplicare a directivei, care exclude o serie de domenii, printre care se numără serviciile neeconomice de interes general și unele servicii prestate de furnizori mandatați de stat (servicii sociale, îngrijirea copiilor, îngrijirea persoanelor etc.). Cele două concepte de „servicii neeconomice de interes general” și „mandatare” nu sunt clar definite și/sau interpretarea lor diferă de la un stat membru la altul. Rezultatul a fost o lipsă de certitudine juridică pe care o regret profund.

Mathieu Grosch (PPE), în scris. – (DE) O punere în aplicare rapidă și eficientă a Directivei privind serviciile de către statele membre este de o importanță majoră pentru piața internă europeană. Pentru întreprinderile mici și mijlocii care doresc să-și ofere serviciile dincolo de frontierele naționale este esențial să dispună de ghișee unice care să le furnizeze informațiile relevante și să le explice procedurile necesare.

A trecut mai bine de un an de la expirarea termenului la care statele membre ar fi trebuit să pună în aplicare Directiva privind serviciile. Este cumva lipsit de sens să continuăm să discutăm despre numeroasele modificări. Mult mai util ar fi să analizăm mai îndeaproape procesul de punere în aplicare. Deși unele state membre au adoptat deja toate măsurile necesare, altele par să fi uitat de existența acestui document pe care l-au semnat. Prin urmare, trebuie să ne asigurăm că directiva va fi pusă în aplicare corect și imediat în toate cele 27 de state membre, pentru a simplifica astfel cât mai repede furnizarea de servicii în alte țări.

Juozas Imbrasas (EFD), în scris. – (LT) Am votat în favoarea acestei rezoluții a Parlamentului European referitoare la punerea în aplicare a Directivei privind serviciile, care a intrat în vigoare în 2006. Obiectivul acestei directive este de a deschide piața serviciilor în Uniunea Europeană, de a elimina barierele protecționiste naționale care afectează furnizarea de servicii și garantarea principiului libertății de circulație, fundamentul pieței comune. Directiva își propune să asigure accesul la piețe astfel încât să se elimine obstacolele de natură arbitrară, iar normele care rămân în vigoare în statele membre să fie proporționale și nediscriminatorii. A fost prevăzut explicit faptul că nu se va aduce atingere dreptului muncii și nici drepturilor lucrătorilor prin acest proiect legislativ, aspect asupra căruia Parlamentul European a insistat în mod deosebit. Furnizorii europeni de servicii ar trebui să își poată desfășura activitatea oriunde în Uniune, fără a se confrunța cu obstacole birocratice. Diferitele servicii care fac obiectul directivei reprezintă 40% din produsul intern brut (PIB) al UE. Sunt de acord că înființarea ghișeei unice este un element esențial pentru punerea în aplicare în mod eficace a directivei.

Petru Constantin Luhan (PPE), în scris. – Directiva privind serviciile reprezintă un pas esențial înspre o adevărată piață unică a serviciilor, care va permite întreprinderilor, în special IMM-urilor, să ofere cetățenilor servicii mai bune la preturi competitive. Am susținut poziția raportoarei, care consideră că înființarea de ghișee unice este un element esențial pentru punerea în aplicare în mod eficient a acestei directive. Acest instrument poate fi de

mare importanță pentru întreprinderile mici și mijlocii. Ghișeele unice trebuie să pună la dispoziție informații precise, complete și cuprinzătoare cu privire la formalități, proceduri administrative, dreptul muncii, regimurile fiscale în vigoare în statele membre, în special în ceea ce privește TVA etc. În plus, oamenilor de afaceri ar trebui să li se acorde asistență în derularea procedurilor administrative necesare. Consider că, după finalizarea transpunerii, este esențial să se realizeze o evaluare cuprinzătoare a impactului Directivei privind serviciile asupra activității economice, a nivelului calitativ și cantitativ al ocupării forței de muncă, a protecției sociale, a îndeplinirii obiectivelor de mediu și a calității serviciilor oferite consumatorilor.

David Martin (S&D), *în scris.* – Am votat în favoarea rezoluției. Directiva privind serviciile, adoptată în 2006, vizează armonizarea anumitor aspecte legate de furnizarea de servicii pe piața unică. Punerea în aplicare integrală de către statele membre ar fi trebuit finalizată până la finele lui 2009. Solicit statelor membre care nu și-au îndeplinit obligațiile să o facă în mod urgent.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *în scris.* – (FR) Singura contribuție pozitivă a acestui text este invitația adresată statelor membre de a „asigura o mai mare transparență” a procesului de transpunere a Directivei privind serviciile. Ceea ce guvernul francez ignoră cu nonșalanță! Altfel, raportul elaborat de o deputată socialistă validează dictatul neoliberal din această directivă nocivă și merge chiar până la a chema la ordine statele membre cărora le „lipsește ambiția” de a o pune în aplicare. Mai rău, acest Parlament recunoaște că este incapabil să evalueze consecințele punerii în aplicare! Probabil din acest motiv nici nu avem vot prin apel nominal. Numele celor responsabili nu vor fi cunoscute. Eu voi vota împotriva.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne urmărește să elimine barierele care există încă în calea furnizării transfrontaliere de servicii. După unele dificultăți întâmpinate în transpunerea directivei, din cauza îndoielilor unor state membre, orientările acestei proceduri, menite să simplifice coordonarea dintre statele membre în ceea ce privește protecția consumatorilor, protecția mediului și siguranța și sănătatea publică, vor fi în cele din urmă puse în practică în toate statele membre, iar prezentul raport va contribui la o punere în aplicare mai eficientă și la o mai bună funcționare a măsurilor prezentate. Astfel se explică votul meu.

Andreas Mölzer (NI), *în scris.* – (DE) UE oferă o gamă largă de oportunități în special pentru furnizorii de servicii. Standardizarea reglementărilor UE au facilitat foarte mult activitățile transfrontaliere și angajaților li se oferă tot mai multe stimulente pentru a lucra în străinătate pentru câțiva ani. Se întâmplă însă adesea ca lucrătorii să se confrunte cu legislațiile naționale din domeniul serviciilor pe care nu le înțeleg, ceea ce conduce frecvent la probleme sau neînțelegeri. Nu am votat în favoarea raportului, pentru că nu oferă informații suficiente cu privire la costurile implicate de ghișeele unice.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE), *în scris.* – (LT) Adoptarea Directivei privind serviciile are ca obiectiv să faciliteze desfășurarea activităților întreprinderilor în afara granițelor naționale. Sistemul stabilit a redus semnificativ cantitatea de obstacole administrative. Cu toate acestea, experiența ne arată că, în unele state membre, întreprinderile mici se mai confruntă încă cu unele capcane birocratice. În multe state, principiul ghișeelelor unice ca puncte centrale de contact nu funcționează sau funcționează defectuos și uneori întreprinzătorii sunt încă obligați să obțină nenumărate autorizații care

trebuie verificate de nenumărate organisme de inspecție. Nu doar întreprinzătorii locali se confruntă cu astfel de inconveniente, ci și furnizorii de servicii care doresc să-și extindă activitatea în alte state membre. Prin urmare, sunt de acord cu textul raportului și solicit statelor membre ale UE să continue să ușureze situația întreprinderilor și să asigure libera circulație a serviciilor.

Alfredo Pallone (PPE), *în scris.* – (IT) Procesul de transpunere a Directivei privind serviciile se bazează pe o procedură delicată menită să asigure transparență și coerență în sistemele statelor membre în ceea ce privește rezultatele punerii în aplicare a directivei, precum și să evalueze rezultatele vizibile pe piața internă ca urmare a transpunerii. Acesta este obiectivul raportului, în favoarea căruia am decis să votez având în vedere necesitatea de a verifica activitatea statelor membre. Promovarea convergenței reglementărilor prin evaluarea reciprocă a transpunerii lor efective nu ar avea ca rezultat doar facilitarea activității statelor membre (care se află într-o întârziere atât de mare, încât Parlamentul consideră că este necesară o monitorizare a acestora), ci ar stabili în același timp un cadru pentru sistemul ghișeelor unice, care va garanta fluxul de informații către întreprinderile mici și mijlocii. Aș dori doar să menționez că economia noastră se bazează în proporție de 75% pe servicii și că pe o piață globală, acestea ar trebui să fie punctul nostru forte. Consider că în viitor este de dorit o mai mare liberalizare, ceea ce nu înseamnă abolirea normelor, ci intensificarea concurenței.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *în scris.* – (PT) Directiva privind serviciile urmărește să contribuie la definitivarea pieței interne a serviciilor, garantând în același timp un grad ridicat de calitate și coeziune socială. Acesta este un instrument menit să încurajeze creșterea în UE, iar punerea sa în aplicare face parte din cadrul strategiei Europa 2020 și din Actul privind piața unică. Transpunerea Directivei privind serviciile reprezintă o provocare majoră pentru statele membre, pentru administrațiile publice și pentru autoritățile locale, având în vedere dispozițiile în materie de drept de stabilire și de prestare de servicii, precum și înființarea de ghișee unice pentru a acorda asistență furnizorilor de servicii, în special IMM-urilor. Directiva le permite în special persoanelor care desfășoară activități independente și întreprinderilor mici și mijlocii să își desfășoare mult mai ușor activitățile profesionale, să dezvolte noi domenii de activitate și să recruteze personal în alte state membre. Am votat în favoarea raportului, deoarece am convingerea că, având în vedere că sistemul de informare al pieței interne și ghișeele unice necesită un efort major de cooperare administrativă între toate autoritățile implicate, ele pot deschide calea pentru consolidarea interoperabilității și a creării de rețele la nivel național, regional și local în ansamblul UE, apropiind regiunile ultraperiferice de o adevărată piață internă.

Paulo Rangel (PPE), *în scris.* – (PT) Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne (Directiva privind serviciile) are ca obiectiv deschiderea pieței serviciilor în Uniunea Europeană, eliminarea barierelor protecționiste naționale care afectează furnizarea de servicii și garantarea principiului liberei circulații, fundament al pieței comune. Aceasta este un instrument important pentru realizarea unei adevărate piețe interne a serviciilor, care ar trebui să permită întreprinderilor, în special IMM-urilor, să ofere cetățenilor servicii mai bune la prețuri competitive pe întreg teritoriul UE, contribuind la promovarea prosperității și a competitivității, precum și la crearea de locuri de muncă. Prin urmare, este esențial, după cum subliniază pe bună dreptate raportarea, să se asigure transpunerea și punerea în aplicare corectă de către statele membre, care trebuie să garanteze eliminarea obstacolelor

birocratice și accesul oamenilor de afaceri la informațiile relevante, în special prin promovarea înființării ghișeelor unice.

Evelyn Regner (S&D), *în scris.* – (DE) Am votat în favoarea raportului referitor la punerea în aplicare a Directivei privind serviciile, deoarece consider că este foarte echilibrat. Acesta se axează pe evaluarea dificultăților de ordin practic și face propuneri specifice pentru soluționarea lor. Vin dintr-o țară în care Directiva privind serviciile nu a fost transpusă în legislația națională. Consider că procesul de punere în aplicare a directivei este esențial și trebuie însoțit de măsuri care să prevină apariția unor fenomene precum forța de muncă ieftină și dumpingul social. După părerea mea, la fel de important este faptul că raportul referitor la punerea în aplicare a Directivei privind serviciile subliniază domeniile care au fost excluse intenționat, precum serviciile sociale și de îngrijiri medicale. Acest lucru trebuie respectat riguros în procesul de punere în aplicare.

Frédérique Ries (ALDE), *în scris.* – (FR) După aproape patru ani și jumătate de la adoptarea celebrei Directive privind serviciile, cunoscută ca Directiva Blokestein, acest subiect important, care acoperă un spectru larg de activități reprezentând 40% din PIB-ul și locurile de muncă din UE, se află din nou pe agenda Parlamentului European. Din fericire, lucrurile s-au liniștit între timp și partidele de stânga par să-și fi abandonat poziția dogmatică asupra Directivei privind serviciile, al cărei obiectiv, este important să nu uităm, este acela de a elimina obstacolele inutile și restrictive care afectează furnizarea de servicii în Uniunea Europeană. Trebuie spus că raportul dnei Gebhardt, supus votului astăzi, se referă mai puțin la conținutul textului, axându-se în principal pe evaluarea eforturilor statelor membre de a-l transpune.

Această transpunere este în conformitate cu directiva, având în vedere că statelor membre li se solicita să-și simplifice procedurile administrative și să înființeze ghișee unice până la sfârșitul lui 2009, astfel încât întreprinderile să poată derula toate procedurile cu mai multă ușurință prin mijloace electronice. În cel mai optimist ton putem spune că în multe state membre încă trebuie făcute progrese pentru a consolida piața unică și a facilita activitatea cotidiană a IMM-urilor, doar 8% dintre acestea funcționând în afara granițelor lor naționale.

Crescenzo Rivellini (PPE), *în scris.* – (IT) Astăzi, în acest Parlament, am votat raportul referitor la punerea în aplicare a Directivei privind serviciile. Obiectivul directivei este deschiderea pieței serviciilor în Uniunea Europeană, eliminarea barierelor protecționiste naționale care afectează furnizarea de servicii și garantarea principiului liberei circulații a bunurilor și serviciilor în Uniune, fundament al pieței unice. Pe scurt, furnizorii europeni de servicii ar trebui să își poată desfășura activitatea oriunde în Uniune, fără a se confrunța cu obstacole birocratice.

Raportul din proprie inițiativă al dnei Gebhardt ne permite să evaluăm punerea în aplicare a importantei Directive privind serviciile, care a intrat în vigoare în decembrie 2006, perioada de punere în aplicare de trei ani încheindu-se la 28 decembrie 2009. Evaluarea raportoarei demonstrează într-adevăr că unele state membre nu au adoptat încă legislația orizontală necesară pentru o punere în aplicare corespunzătoare a directivei, de aceea se impun în continuare eforturi pentru ca toate mecanismele prevăzute de Directiva privind serviciile să devină funcționale.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris.* – În cele din urmă, am votat împotriva textului, pentru că raportul consideră că majoritatea statelor membre nu au întâmpinat probleme majore în ceea ce privește serviciile de interes general. Deși prezenta formulare temperează puțin propunerea inițială a raportorului alternativ al PPE (dl Handzlik, din

Polonia), potrivit căruia nu au existat niciun fel de probleme, raportul tinde încă să ignore incertitudinile create de directivă, în special în ceea ce privește serviciile sociale care trebuie incluse sau excluse din sfera de aplicare.

În plus, raportul menține așteptările entuziaste legate de impactul asupra ocupării forței de muncă, deși Comisia nu a efectuat absolut nicio evaluare a impactului și unele evaluări naționale ale impactului indică valori cantitative foarte scăzute ale impactului în ceea ce privește locurile de muncă. Mai trebuie spus că nu există cifre care să arate efectele asupra pierderilor de locuri de muncă. În plus, nu se vorbește despre impactul asupra calității locurilor de muncă, ca să nu mai vorbim de presiunea asupra nivelului standardelor de muncă creată de jurisprudența CEJ după adoptarea directivei.

Licia Ronzulli (PPE), în scris. – (IT) Am votat în favoarea acestei rezoluții, deoarece consider că realizarea integrală a unei piețe dinamice a serviciilor este una dintre principalele priorități ale Uniunii Europene. În prezent, în ciuda progreselor semnificative înregistrate de piața unică, serviciile reprezintă doar o cincime din totalul schimburilor comerciale din Europa și doar 8% din întreprinderile mici și mijlocii își desfășoară activitatea într-un stat membru diferit de cel propriu. Cifrele prezentate în comunicarea privind piața unică, adoptată de Comisie în octombrie anul trecut, sunt clare: liberalizarea serviciilor ar conduce la o creștere cu 4% a produsului intern brut (PIB) în următorii 10 ani. Acest obiectiv poate fi realizat doar prin elaborarea și punerea în aplicare a unor norme comune.

În această perioadă de criză, trebuie să exploatăm potențialul de creștere existent, ajutând întreprinderile să se dezvolte, să inoveze și să creeze mai multe locuri de muncă. Aceasta este singura modalitate prin care vom reuși să oferim servicii mai bune și mai competitive consumatorilor și întreprinderilor. Piața unică a serviciilor trebuie să fie un instrument menit să contribuie la redresarea economică, să recâștige încrederea consumatorilor și să garanteze produse fiabile pentru toată lumea.

Czesław Adam Siekierski (PPE), în scris. – (PL) Serviciile sunt încă supuse unei serii de restricții pe piața unică, vorbim așadar de un raport important prin faptul că analizează punerea în aplicare a soluțiilor adoptate. Directiva privind serviciile vizează realizarea pe deplin a pieței unice interne a serviciilor. În egală măsură, facilitează înființarea întreprinderilor mici și mijlocii, precum și extinderea activităților acestora, promovând astfel crearea de noi locuri de muncă și contribuind la combaterea șomajului. Cetățenii vor beneficia de servicii de calitate superioară la prețuri mai competitive, iar nivelurile de siguranță din sector vor fi îmbunătățite.

Va fi însă esențial să se evalueze impactul directivei după punerea în aplicare integrală de către statele membre. Parlamentul European, ca unul dintre principalii actori implicați în proiect, ar trebui să joace un rol major în monitorizarea procesului. Punerea în aplicare rapidă și corectă a directivei reprezintă o condiție importantă pentru atingerea obiectivelor politicii de coeziune și ale politicii regionale, contribuind, de asemenea, la atingerea obiectivelor strategiei UE 2020 și servind totodată la eliminarea fenomenului de uzură care a apărut în cadrul pieței unice în sectorul serviciilor.

Bart Staes (Verts/ALE), în scris. – (NL) În 2006, a fost introdusă liberalizarea pieței serviciilor. La acea vreme, Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană a votat împotriva Directivei privind serviciile, considerând că prezenta multe neajunsuri și nu garanta certitudinea juridică. Raportul care urmează a fi supus votului astăzi face bilanțul dificultăților pe care le-am întâmpinat în procesul de punere în aplicare a Directivei privind serviciile. Deși conține unele elemente bune, cum ar fi solicitarea de a efectua revizuirii

regulate și analizarea efectelor pe termen lung, include și elemente cu care nu sunt de acord, ca de pildă afirmația că statele membre au întâmpinat doar puține dificultăți sau chiar nicio dificultate în procesul de punere în aplicare. Acest lucru este total fals, din moment ce, în continuare, nu este clar dacă anumite servicii sociale intră sau nu sub incidența directivei. Raportul este prea optimist și în ceea ce privește posibilitatea creării de locuri de muncă.

Nu s-a efectuat nicio evaluare a numărului de locuri de muncă create, după cum nu a existat nicio evaluare a numărului de locuri de muncă pierdute sau a calității locurilor de muncă disponibile, fără a mai vorbi de presiunea tot mai mare asupra condițiilor de muncă ca urmare a hotărârilor Curții de Justiție. În plus, raportul nu spune niciun cuvânt despre incertitudinea juridică care va fi generată ca urmare a faptului că nu s-a formulat nicio alternativă la principiul țării de origine. Verzii au cerut însă o revizuire a interdicției asupra statelor membre de a impune furnizorilor de servicii cerințe suplimentare, solicitare care a fost respinsă. Am votat împotriva.

Catherine Stihler (S&D), în scris. – Am sprijinit acest raport referitor la punerea în aplicare a Directivei 2006/123/CE privind serviciile. Este important că îmbunătățirea pieței interne a serviciilor este însoțită de respectarea atât a drepturilor sociale, cât și a legislației muncii, elemente care vor aduce avantaje deopotrivă comercianților și consumatorilor.

Róza Gräfin von Thun und Hohenstein (PPE), în scris. – Susțin cu convingere raportul Gebhardt. Termenul fixat pentru punerea în aplicare a Directivei privind serviciile a expirat cu un an în urmă, prin urmare, salut faptul că Parlamentul evaluează progresul statelor membre. Deși sectorul serviciilor reprezintă un procent major din PIB-ul comunitar, comerțul transfrontalier cu servicii este cu mult sub nivelul comerțului cu bunuri. Raportul arată că punerea în aplicare este incompletă și că cetățenii nu au beneficiat încă de toate avantajele directivei. Înființarea în fiecare stat membru a ghișeelor unice menite să informeze furnizorii de servicii cu privire la drepturile și oportunitățile din alte state membre ale UE este o dispoziție importantă a directivei. După părerea mea, problema esențială ridicată de acest raport este gradul de utilizare extrem de scăzut al acestor ghișee unice. Sprijin ferm propunerea de a lansa o campanie eficientă de informare, care să sporească vizibilitatea ghișeelor unice. Comisia ar trebui să aloce fonduri pentru o campanie de promovare. Subliniez însă și rolul autorităților locale din statele membre, care au contactele și expertiza necesare pentru a garanta că această campanie este bine orientată. În absența unor astfel de acțiuni, eforturile Uniunii de a promova comerțul transfrontalier cu servicii vor fi în zadar.

Georgios Toussas (GUE/NGL), în scris. – (EL) Punerea în aplicare a legislației nereușite îndreptate împotriva forței de muncă referitoare la „liberalizarea” serviciilor, cunoscută ca Directiva Bolkestein, promovează schimbări reacționare radicale în detrimentul oamenilor de rând și al clasei muncitoare. Deschiderea pieței serviciilor, care reprezintă 40% din PIB-ul și locurile de muncă din UE, implică desființarea contractelor colective, cu repercusiuni grave asupra drepturilor salariale, de muncă și sociale ale lucrătorilor și vânzarea pe nimic a sectoarelor publice strategice ale economiei, care sunt proprietatea oamenilor. În propunerea de rezoluție referitoare la servicii, Parlamentul European solicită UE și guvernelor burgheze ale statelor membre să accelereze restructurările capitaliste, astfel încât directiva privind „liberalizarea” serviciilor să poate fi pusă în aplicare pe deplin, pe baza recentei Comunicări din 2011 a Comisiei intitulată „Către un Act privind piața unică”, obiectivul urmărit fiind acela de a opera în continuare reduceri drastice ale forței de muncă și de a permite monopolurilor să se infiltreze în noi sectoare profitabile pentru capital. Crearea în toate statele membre a ghișeelor unice pentru întreprinderile din sectorul

serviciilor este un pretext pentru a accelera punerea în aplicare a directivei îndreptate împotriva forței de muncă, a cărei ratificare a atras un val de proteste ale lucrătorilor în toate statele membre. Partidul Comunist Grec a votat împotriva acestei propuneri de rezoluție referitoare la punerea în aplicare a Directivei privind serviciile.

Derek Vaughan (S&D), *în scris.* – Sprijin pe deplin raportul dnei Evelyne Gebhardt referitor la punerea în aplicare a Directivei privind serviciile. Activitățile incluse în directiva din 2006 reprezintă 40% din PIB-ul și locurile de muncă din UE. Cu toate acestea, sectorul serviciilor nu a putut profita pe deplin de avantajele directivei din cauza diferitelor metode de punere în aplicare folosite de statele membre. Posibilitatea oferită furnizorilor de servicii de a-și desfășura activitatea în afara propriei țări este parte integrantă a pieței unice a UE, iar reducerea birocrăției la nivel național permite directivei să contribuie la obiectivele UE în materie de creștere economică și creare de locuri de muncă. Potrivit raportului, fiecare stat membru trebuie să se asigure că întreprinderile care doresc să furnizeze servicii dincolo de granițe beneficiază de mai multe informații. Realizarea acestui lucru prin ghișeele unice va permite sectorului serviciilor să beneficieze de comerțul transfrontalier. Pentru a garanta că utilizatorii primesc toate informațiile relevante și că toate întrebările lor primesc răspunsuri, este esențial ca ghișeele unice să opereze atât prin mijloace electronice, cât și prin personal calificat. De asemenea, raportul propune includerea serviciilor care au fost exceptate în directiva inițială din 2006: serviciile din domeniul îngrijirii medicale, al transporturilor și serviciile sociale. Acest lucru ar extinde și mai mult domeniul de aplicare a directivei și ar aduce beneficii mai multor lucrători din sectorul serviciilor.

Angelika Werthmann (NI), *în scris.* – (DE) În UE, sectorul serviciilor reprezintă aproximativ 70% din PIB. În unele țări, precum Austria, de unde provin, acest sector este motorul creșterii economice. Obiectivul directivei este acela de a elimina obstacolele nejustificate care afectează furnizarea transfrontalieră de servicii. În special întreprinderile mici și mijlocii se confruntă adesea cu bariere birocratice și discriminări care nu le permit să beneficieze pe deplin de avantajele pieței interne comune. Directiva ia în considerare situațiile sociale specifice ale statelor membre individuale. Consolidarea opțiunilor de control în țara de destinație reprezintă un progres important. Trebuie însă să stabilim rapid un mecanism eficient de sancționare a furnizorilor străini de servicii care încalcă legea. Am votat în favoarea raportului dnei Gebhardt, pentru că sper că punerea în aplicare a Directivei privind serviciile va oferi un nou impuls pieței forței de muncă.

Raport: Antonio Cancian (A7-0020/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), *în scris.* – (PT) Aprob acest raport și consider că este un compromis satisfăcător și bine echilibrat, întrucât reușește să garanteze drepturile pasagerilor fără să impună totodată măsuri prea restrictive asupra transportatorilor, dintre care cei mai mulți sunt întreprinderi mici și mijlocii.

Prin urmare, aceasta este o reușită a Parlamentului, care a reușit să modifice domeniul de aplicare, de la valoarea de 500 de km, susținută de Consiliu, la 250 de km, precum și în ceea ce privește drepturile pasagerilor, mai ales pentru persoanele cu mobilitate redusă. Totodată, trebuie evidențiate următoarele aspecte: garantarea cazării în cazul anulării, dreptul la asistență imediată în cazul unui accident, dreptul la despăgubire în caz de anulare și furnizarea de informații actualizate pasagerilor prin mijloace electronice.

Marta Andreasen (EFD), *în scris.* – Ne-am opus acestei propuneri legislative din următoarele motive:

1. costurile suplimentare suportate pentru drepturi suplimentare vor conduce la prețuri mult mai ridicate ale biletelor pentru toți pasagerii;
2. va fi întreruptă complet funcționarea rutelor de autobuz și autocar care înregistrează profit marginal sau zero, deci în cazul cărora nu se poate mări prețul biletelor.

UE nu ar trebui să aibă dreptul să elaboreze măsuri legislative pentru Regatul Unit. Susținem dreptul Regatului Unit, ca stat național, de a se guverna independent și de a-și elabora propriile legi, inclusiv în domeniile transportului și mediului înconjurător.

Laima Liucija Andrikiene (PPE), în scris. – (LT) Am votat în favoarea acestei rezoluții, prin care Parlamentul European își exprimă poziția privind protejarea drepturilor pasagerilor. Regulamentul se va aplica tuturor serviciilor regulate din interiorul statelor membre ale UE și celor dintre statele UE, în cazul în care distanța programată nu depășește 250 de km. Este vorba despre drepturile persoanelor care călătoresc cu autobuzul, în situația în care călătoria cu autobuzul sau autocarul este anulată sau are o întârziere de peste 120 de minute. În aceste condiții, pasagerilor li se va oferi imediat fie opțiunea continuării sau a redirectionării călătoriei către destinația finală fără costuri suplimentare, fie rambursarea prețului biletului. Dacă transportatorul nu oferă această opțiune, pasagerii au dreptul la o despăgubire, pe lângă rambursarea prețului biletului. În cazul anulărilor sau al întârzierilor, este important ca pasagerilor să li se acorde toate informațiile necesare. De asemenea, în cazul în care o călătorie de mai mult de trei ore este anulată sau întârziată cu mai mult de 90 de minute, trebuie oferită asistență.

În astfel de situații, trebuie furnizate mese sau băuturi răcoritoare, precum și cazare la hotel pentru maxim două nopți. Totuși, obligația furnizării de cazare nu se aplică dacă anularea sau întârzierea este provocată de condiții meteorologice foarte dificile sau de dezastre naturale de proporții. Ținând cont de dificultățile prin care au trecut pasagerii iarna aceasta, când nu au putut ajunge la destinații din cauza condițiilor meteorologice și chiar a trebuit să petreacă mai multe nopți în gări, trebuie asigurat dreptul la cazare.

Elena Oana Antonescu (PPE), în scris. – În Uniunea Europeană, peste 70 de milioane de europeni călătoresc în fiecare an cu autobuzul și autocarul. De-acum înainte, datorită poziției ferme a Parlamentului European cu privire la drepturile persoanelor care călătoresc cu autobuzul sau autocarul, operatorii de transport vor oferi pe tot teritoriul Uniunii informare, asistență și compensații în vederea respectării drepturilor pasagerilor. Indiferent de mijlocul de transport pe care îl folosesc, europenii sunt protejați acum la nivel european. Susțin acest raport care reglementează suprarerezervarea autobuzelor și autocarelor sau plecările întârziate cu mai mult de două ore pentru distanțe mai lungi de 250 de kilometri și anularea călătoriilor. De asemenea, cred că politica de nediscriminare față de persoanele cu mobilitate redusă este reflectată într-un set de drepturi de bază în ceea ce privește asistența în autogări și stații de autobuz, inclusiv transport gratuit pentru anumite echipamente precum scaunele cu roțile. Am votat în favoarea acestui raport care sprijină drepturile persoanelor cu deficiențe și ale celor cu mobilitate redusă, cum ar fi accesul nediscriminatoriu la transport, dreptul la despăgubire pentru pierderea sau deteriorarea scaunelor cu roțile sau a altor echipamente de mobilitate.

Liam Aylward (ALDE), în scris. – (GA) Persoanele cu handicap trebuie să aibă acces la un sistem de transport și trebuie protejate drepturile persoanelor cu mobilitate redusă de a primi asistență în stații și la terminale. Sunt de acord că pasagerii au dreptul de a primi informații și servicii de asistență mai bune în cadrul terminalelor și de la companii în toată UE, însă este important să nu împovăram excesiv companiile mici, interne sau voluntare,

care funcționează în zonele rurale, deoarece acest lucru le-ar obliga să reducă serviciile pe care le furnizează.

Deseori, serviciile de transport cu autobuzul oferite de companiile interne sau voluntare sunt esențiale pentru comunitățile locale și rurale. Costurile adiționale recomandate în acest raport ar conduce la prețuri mai mari și la restrângerea numărului de rute disponibile, iar unele companii ar putea fi obligate să se închidă. O reglementare excesivă ar împovăra excesiv aceste companii, mai ales că o parte dintre ele sunt deja supuse presiunilor, iar serviciile oferite populației rurale s-ar diminua. Un sistem de transport care funcționează bine la nivel local este mai bun decât un serviciu întrerupt din cauza reglementării excesive.

Zigmantas Balčytis (S&D), în scris. – (LT) Am votat în favoarea acestui document important. Având în vedere creșterea înregistrată în sectorul transporturilor și mobilitatea sporită a cetățenilor UE, este esențial să stabilim drepturi la nivel comunitar pentru protecția călătorilor și să asigurăm condiții de concurență echitabile între transportatorii din diferite state membre. Pasagerii transporturilor aeriene beneficiază de drepturi de multă vreme, iar în urmă cu doi ani, pasagerii transporturilor aeriene și feroviare din UE au primit aceleași drepturi și s-a asigurat un nivel ridicat de protecție. Pasagerilor care călătoresc cu autobuzul trebuie să li se asigure drepturi similare, iar oportunitățile de călătorie pentru persoanele cu mobilitate redusă trebuie îmbunătățite. Consider că, în urma unor negocieri îndelungate și complicate, am putut ajunge împreună cu Consiliul la un acord bun și echilibrat, care protejează complet drepturile pasagerilor, fără să impună totodată măsuri prea restrictive asupra transportatorilor, dintre care cei mai mulți sunt întreprinderi mici și mijlocii. Prin urmare, pasagerii transporturilor cu autobuzul vor avea dreptul la despăgubiri în caz de anulare, întârziere sau amânare a unei călătorii, fiind abordată și problema bagajelor pierdute sau deteriorate și s-au stabilit reguli clare privind dreptul la compensație în eventualitatea unui accident.

Gerard Batten și Nigel Farage (EFD), în scris. – Ne-am opus acestei propuneri legislative din următoarele motive:

1. costurile suplimentare suportate pentru drepturi suplimentare vor conduce la prețuri mult mai ridicate ale biletelor pentru toți pasagerii;
2. va fi întreruptă complet funcționarea rutelor de autobuz și autocar care înregistrează profit marginal sau zero, deci în cazul cărora nu se poate mări prețul biletelor.

UE nu ar trebui să aibă dreptul să elaboreze măsuri legislative pentru Regatul Unit. Susținem dreptul Regatului Unit, ca stat național, de a se guverna independent și de a-și elabora propriile legi, inclusiv în domeniile transportului și mediului înconjurător.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), în scris. – (FR) Alinierea drepturilor pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul la cele ale pasagerilor transporturilor feroviare și aeriene este, desigur, o intenție excelentă. Cu toate acestea, m-am abținut, fiindcă, din punctul meu de vedere, textul nu este suficient de îndrăzneț.

Într-adevăr, dacă limităm la 250 de kilometri pragul de despăgubire în cazul unei probleme majore, am exclude practic trei țări ale Uniunii Europene. Însă s-ar fi putut introduce cu ușurință un mecanism simplu de derogare pentru țările respective. La un nivel mai general, pasagerii care călătoresc cu autobuzul și cu autocarul sunt mai puțin înstăriți în general. Deoarece mobilitatea este un aspect discutat frecvent, consider că ar fi fost o idee bună să le transmitem un mesaj privind călătoriile mult mai scurte de 250 de km.

Mara Bizzotto (EFD), în scris. – (IT) În ceea ce privește textul de față, susțin raportul dlui Cancian, prin intermediul căruia, în cadrul dezbaterii instituționale, forturile noastre nu merg doar în direcția constituirii unui set comun de garanții pentru drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul, ci și în direcția abordării corespunzătoare a cerințelor de mobilitate ale persoanelor cu handicap și probleme de mobilitate. Din acest motiv, întreprinderile de transport cu autobuzul și autocarul trebuie să fie echipate și pregătite să ofere un nivel minim de asistență persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă, cu condiția ca pasagerul să informeze întreprinderea cu privire la nevoile sale cel târziu cu 36 de ore înaintea plecării. Compromisul la care s-a ajuns stabilește așadar standarde minime comune, extrem de favorabile pasagerilor, fără să impună totodată măsuri prea restrictive asupra transportatorilor, dintre care cei mai mulți sunt întreprinderi mici și mijlocii.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), în scris. – Parlamentul European a reușit, prin votul dat marți, să adauge veriga lipsă a legislației europene privind dreptul pasagerilor, care urmează să fie aplicată unitar începând cu primăvara anului 2013.

Au fost negocieri dificile care vor acoperi însă toate serviciile naționale sau transfrontaliere de transport rutier pe distanțe mai lungi de 250 km. Era nevoie de o uniformizare a standardelor în materie de transport rutier în condițiile în care acesta este tot mai uzitat de cetățenii europeni, fiind mai ieftin și mai avantajos pentru distanțele scurte, neacoperite de transportul aerian. În condițiile traficului european, este normal ca regulile compensatorii aplicate transportului aerian, uniformizate cu mult timp în urmă, să aibă un corespondent în transportul rutier.

De prea multe ori transportatorii rutieri aplică legea propriei voințe, mai ales în noile state devenite membre, iar responsabilizarea acestora nu poate aduce decât o îmbunătățire a serviciilor oferite. Fiecare pasager, fie el pe calea aerului sau pe căile rutiere, trebuie să își cunoască drepturile mai ales în condițiile în care plătește pentru un anumit serviciu și primește, uneori, cu totul altceva. Sper ca nu foarte multe state să ceară exceptare temporară de la aceste reguli și că ele vor fi aplicate uniform din 2013.

Vito Bonsignore (PPE), în scris. – (IT) Doresc să îl felicit pe dl Cancian pentru raportul său excelent, grație căruia am putut ajunge la un compromis satisfăcător și bine echilibrat. Într-adevăr, ca urmare a acestui raport, începând de astăzi, vor fi garantate și drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul, aceștia reprezentând singura categorie care, până în prezent, nu a fost protejată în mod special la nivel european. Prin urmare, am votat în favoarea acestui document și apreciez atenția acordată întreprinderilor care operează în sectorul auto.

De fapt, acordurile la care s-a ajuns au reușit să evite împovărarea excesivă a transportatorilor, aceștia fiind în majoritate întreprinderi modeste, familiale. Totodată, cred că este important ca Uniunea Europeană să adopte un regulament specific, care să conducă în curând la o cartă a drepturilor pasagerilor, axându-se în principal pe necesitățile persoanelor cu handicap sau ale celor cu mobilitate redusă.

Jan Březina (PPE), în scris. – (CS) Consider că textul aprobat al regulamentului reprezintă un compromis bine echilibrat, întrucât reușește să garanteze drepturile pasagerilor fără să impună totodată poveri administrative excesive transportatorilor, dintre care cei mai mulți sunt întreprinderi mici și mijlocii. Consider că este un succes faptul că Parlamentul European a extins, împotriva dorinței Consiliului, domeniul de aplicare a regulamentului astfel încât să acopere toate transporturile naționale și transfrontaliere regulate, pe o distanță de cel

puțin 250 de km, în condițiile în care Consiliul propunea o distanță minimă de 500 de km. Salut faptul că, dacă o călătorie este anulată, are o întârziere de peste 120 de minute sau este suprazervată, pasagerilor li se va oferi, pe lângă opțiunea continuării sau a redirectionării călătoriei către destinația finală sau rambursarea prețului biletului, dreptul la o despăgubire în valoare de până la 50% din prețul biletului. Având în vedere că regulamentul privind drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul este asociat cu regulamentul privind drepturile pasagerilor care călătoresc cu trenul, nu mă încântă ideea că, spre deosebire de pasagerii care călătoresc cu autobuzul, pasagerii care călătoresc cu trenul în numeroase state ale UE trebuie să aștepte până ce drepturile le vor fi puse în aplicare, mai ales în ceea ce privește dreptul la rambursarea în proporție de 25-50% a valorii biletului dacă întârzierea depășește o oră.

De asemenea, Ministerul transporturilor din Cehia a utilizat opțiunea de amânare cu cinci ani a punerii în aplicare a acestei măsuri legislative comunitare. Autoritățile au invocat activitățile extinse de construcții care se desfășoară în prezent la nivelul rețelei feroviare din Cehia, din cauza cărora trenurile suferă întârzieri. În analiza finală, aceasta înseamnă introducerea unui sistem de standarde duble, dezavantajarea unei categorii de pasageri în comparație cu alții.

David Campbell Bannerman (ECR), în scris. – Ne-am opus acestei propuneri legislative din următoarele motive:

1. costurile suplimentare suportate pentru drepturi suplimentare vor conduce la prețuri mult mai ridicate ale biletelor pentru toți pasagerii;
2. va fi întreruptă complet funcționarea rutelor de autobuz și autocar care înregistrează profit marginal sau zero, deci în cazul cărora nu se poate mări prețul biletelor.

UE nu ar trebui să aibă dreptul să elaboreze măsuri legislative pentru Regatul Unit. Susținem dreptul Regatului Unit, ca stat național, de a se guverna independent și de a-și elabora propriile legi, inclusiv în domeniile transportului și mediului înconjurător.

Carlos Coelho (PPE), în scris. – (PT) Având în vedere extinderea constantă a sectorului transporturilor, este esențial să ne asigurăm că drepturile pentru protecția călătorilor, asemenea celor aplicabile altor moduri de transport, se vor aplica la nivelul întregii UE pentru transporturile cu autobuzul și autocarul, care au înregistrat o creștere mai mare de 5% și un volum anual de 72,8 milioane de pasageri. Totodată, este importantă asigurarea unor condiții echitabile de concurență între transportatorii din diferite state membre și între diferite moduri de transport. Prin urmare, consider important faptul că am putut ajunge, după aproape doi ani de negocieri, la un acord care le va permite acestor categorii de pasageri să beneficieze de o serie întreagă de drepturi, mai ales în ceea ce privește asistența în cazul accidentelor, întârzierilor, anulărilor, rambursărilor etc., acordând totodată atenție drepturilor persoanelor cu handicap și mobilitate redusă. Susțin acest compromis și îl consider satisfăcător și bine echilibrat, întrucât reușește să garanteze drepturile pasagerilor fără să impună totodată o povară grea transportatorilor, dintre care cei mai mulți sunt întreprinderi mici și mijlocii.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), în scris. – Consider de bun augur faptul că textul final poate fi considerat un compromis foarte satisfăcător și bine echilibrat, întrucât reușește să garanteze drepturile pasagerilor fără să impună totodată măsuri prea restrictive asupra transportatorilor, dintre care cele mai multe sunt întreprinderi mici și mijlocii.

Anne Delvaux (PPE), în scris. – (FR) În decembrie 2008, Comisia a depus o propunere de regulament privind drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul. Principalul scop al acestei propuneri a constat în introducerea unor prevederi comune privind aceste drepturi. Obiectivul a fost atins și mă bucur că pasagerii care călătoresc cel puțin 250 de km cu autobuzul vor avea, în interiorul Uniunii Europene, aceleași drepturi la informare, asistență și despăgubire în cazul anulărilor, suprarezervărilor sau al întârzierilor de cel puțin două ore.

Pasagerii trebuie să poată opta între rambursarea prețului biletului și continuarea călătoriei în aceleași condiții și fără costuri suplimentare. Dacă rambursarea prețului biletului este singura opțiune disponibilă, va trebui plătită o despăgubire de 50% din prețul biletului. Totodată, pasagerii vor avea dreptul la despăgubire în caz de pierdere sau deteriorare a bagajelor.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt și Cecilia Wikström (ALDE), în scris. – (SV) Parlamentul European a votat săptămâna aceasta asupra unui raport al cărui scop este de a asigura drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul la nivel european. Compromisul la care s-a ajuns împreună cu Consiliul reprezintă un pas în direcția corectă, însă, din păcate, domeniul de aplicare a regulamentului este limitat și, prin urmare, am ales să ne abținem de la vot.

Considerăm că este problematic faptul că trei state membre – Luxemburg, Malta și Cipru – au fost excluse din acord, acest lucru diminuând semnificativ protecția globală a pasagerilor din Europa. Din punctul nostru de vedere, distanța de 250 de km este prea mare pentru a fi folosită drept bază pentru legislația UE, deoarece ea înseamnă practic că pasagerii care călătoresc cu autobuzul sau cu autocarul de la Luxemburg la Strasbourg sau de la Malmö la Växjö nu vor fi protejați de această legislație. Acest lucru este regretabil.

Totodată, ne opunem clauzei de forță majoră, care limitează responsabilitatea transportatorilor dacă anularea sau întârzierea este provocată de condiții meteorologice foarte dificile sau de dezastre naturale de proporții. Considerăm că o astfel de prevedere ar crea un precedent îngrijorător pentru viitoarea revizuire a regulamentului privind drepturile pasagerilor care călătoresc cu avionul.

Totuși, salutăm îmbunătățirea situației drepturilor persoanelor cu handicap grație acestui acord, precum și asistența suplimentară pe care o vor primi aceste persoane.

Edite Estrela (S&D), în scris. – (PT) Am votat în favoarea acestui raport privind drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul, deoarece acestora li se asigură drepturi asemănătoare celor valabile în cazul altor moduri de transport. Noul regulament include prevederi importante, mai ales în ceea ce privește drepturile persoanelor cu handicap sau ale persoanelor cu mobilitate restricționată, precum și drepturile pasagerilor în caz de anulare sau întârziere.

Diogo Feio (PPE), în scris. – (PT) Indiferent de mijlocul de transport utilizat, pasagerii au dreptul la servicii sigure și de calitate, motiv pentru care salut intenția de introducere a unor norme armonizate privind drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul pe întreg teritoriul UE. În plus, cred că drepturile pasagerilor ar trebui să fie, în esență, aceleași, indiferent de mijloacele de transport utilizate, cu excepția cazului în care acest lucru ar fi în contradicție cu caracteristicile mijloacelor de transport în cauză. În sfârșit, aș dori să îi felicit pe dna Kratsa-Tsagaropoulou, pe dl Simpson, pe raportor și pe toți cei

implicați în negocierile din cadrul comitetului de conciliere, pentru activitatea desfășurată și pentru acordul obținut asupra versiunii finale a prezentului regulament.

José Manuel Fernandes (PPE), în scris. – (PT) Acest raport se referă la un proiect comun, aprobat de comitetul de conciliere, de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind drepturile de bază ale pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul.

În primul rând, doresc să felicit comitetul de conciliere pentru activitatea desfășurată și pentru consensul obținut. De la cele trei drepturi propuse inițial de către Consiliu, am reușit de fapt să ajungem la 12, printre care amintesc normele privind responsabilitatea, despăgubirea, asistența, transportul alternativ și atenția specială acordată pasagerilor cu handicap sau cu mobilitate redusă.

Prin urmare, salut această măsură suplimentară luată de Uniunea Europeană și sunt sigur că ea va mări numărul pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și cu autocarul, grație sentimentului de siguranță și confort pe care îl va crea, contribuind semnificativ la reducerea emisiilor de CO₂.

João Ferreira (GUE/NGL), în scris. – (PT) Acordul privind drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul, obținut între Parlament și Consiliu în cadrul comitetului de conciliere, redefinește domeniul de aplicare a regulamentului, stabilit în a doua lectură, limitându-l la pasagerii care utilizează serviciile rutiere „pe distanțe lungi” (definite ca servicii pe o distanță de cel puțin 250 de km). Totodată, el definește 12 drepturi de bază pentru pasagerii care călătoresc pe distanțe scurte, punând accent pe nevoile persoanelor cu handicap și mobilitate redusă, cum ar fi dreptul la despăgubire pentru pierderea sau deteriorarea scaunelor cu roțile sau a altor echipamente de mobilitate, bilete și condiții de transport nediscriminatorii și dreptul la informare.

Acestea sunt propunerile pe care, desigur, le susținem. Totuși, trebuie să ne exprimăm dubiile în legătură cu amendamentele introduse în cadrul comitetului de conciliere, precum și în ceea ce privește criteriile utilizate pentru punerea în aplicare a regulamentului. Dimensiunile și caracteristicile diferite ale țărilor din UE ar putea îngreuna aplicarea legislației în anumite state, mai ales în cele mai mici, unde multe călătorii sunt greu de inclus în categoria călătoriilor „pe distanțe lungi”, caz în care pasagerii ar putea fi privați de drepturile respective, fără o justificare rezonabilă.

Nathalie Griesbeck (ALDE), în scris. – (FR) După mulți ani de proceduri, adoptarea acestui text reprezintă un progres semnificativ pentru drepturile pasagerilor în Europa și mai ales pentru persoanele cu handicap și pentru cele cu mobilitate redusă. O dată cu adoptarea acestui regulament (care se referă la călătoriile cu autobuzul și cu autocarul), toate modurile de transport din Uniunea Europeană vor face obiectul unei legislații care va asigura drepturi și garanții pentru pasageri în cazul în care călătoria acestora este anulată sau întârziată, dacă li se pierde bagajele și așa mai departe. Acestea fiind spuse, regret faptul că acest regulament se aplică doar călătoriilor pe distanțe de cel puțin 250 de km, pentru că astfel sunt efectiv excluse trei state membre ale Uniunii Europene (Luxemburg, Malta și Cipru), dar și numeroase rute, precum Bruxelles-Amsterdam sau Budapesta-Viena. În final, regret lipsa de flexibilitate pentru călătoriile din zonele transfrontaliere, deoarece ea împiedică mobilitatea cetățenilor europeni. Altfel spus, acest text este mult mai puțin ambițios decât varianta susținută în cadrul comitetului de conciliere în urmă cu câteva luni și mult mai puțin ambițios decât ceea ce mi-aș fi dorit-o pentru pasagerii din Europa.

Sylvie Guillaume (S&D), în scris. – (FR) Am votat în favoarea acestui text, nu numai fiindcă el vizează îmbunătățirea drepturilor pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul, în sensul acordării de asistență și despăgubire în caz de accident, ci și fiindcă subliniază principiul nediscriminării în cazul persoanelor cu mobilitate redusă, care trebuie, de asemenea, să beneficieze de un acces corespunzător la aceste moduri de transport, care reprezintă acum 10% din transportul terestru de pasageri din Europa. Totodată, salut faptul că, grație acestui text, drepturile pasagerilor sunt protejate acum pentru toate modurile de transport.

Ian Hudghton (Verts/ALE), în scris. – Am votat în favoarea acordării de drepturi noi, importante, pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul. Consider că am ajuns la un echilibru corect între drepturile consumatorilor și nevoile transportatorilor. Votul de astăzi va fi deosebit de important și de benefic pentru pasagerii cu handicap.

Juozas Imbrasas (EFD), în scris. – (LT) Am votat în favoarea acestei rezoluții prin care Parlamentul European își exprimă poziția privind protejarea drepturilor pasagerilor. Consider că ea va contribui la îmbunătățirea condițiilor pentru pasageri și le va oferi acestora o claritate juridică sporită în cazul unui accident sau al altor evenimente neprevăzute. Totodată, consolidarea drepturilor pasagerilor prin acest document va fi realizată fără a se impune poveri mari transportatorilor, dintre care cei mai mulți sunt întreprinderi mici și mijlocii. În primul rând, drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul vor fi comparabile cu cele valabile în cazul altor moduri de transport.

Giovanni La Via (PPE), în scris. – (IT) În urma negocierilor dificile dintre Consiliu și Parlament, doar astăzi putem adopta în final raportul elaborat de dl Cancian. Din punctul meu de vedere, nici nu s-a pus problema să nu votez pentru, deoarece acest raport îi permite Uniunii Europene să insiste ca statele membre individuale să adopte prevederi legislative în această privință, potrivit indicațiilor din raport, care urmărește un respect mai mare pentru pasagerii care călătoresc cu autobuzul și autocarul. Având în vedere că autobuzele sunt mijlocul de transport cel mai frecvent folosit după mașini – iar această tendință este în creștere –, Europa are obligația de a-și sprijini cetățenii care utilizează aceste servicii. Acest raport reprezintă un bun compromis și consider că trebuie într-adevăr să subliniez faptul că drepturile persoanelor cu handicap au primit atenția corespunzătoare, obligând companiile de transport cu autobuzul sau autocarul să furnizeze asistență persoanelor cu handicap sau cu mobilitate redusă. Prin intrarea în vigoare a acestei măsuri legislative cetățenii vor avea dreptul la norme clare și comune privind despăgubirea pentru daune sau rambursări în caz de întârzieri față de programul stabilit.

Bogusław Liberadzki (S&D), în scris. – (PL) Marți, 15 februarie 2011, Parlamentul European a adoptat un raport care va avea un rezultat așteptat de multă vreme, și anume drepturi egale pentru pasagerii tuturor modurilor de transport. Drepturile pasagerilor care utilizează serviciile regulate de transport cu autobuzul au fost consolidate în ceea ce privește pierderea bagajelor, pierderea efectelor personale, deces sau îmbolnăvire, problemele pentru care este vinovat transportatorul și așa mai departe. O caracteristică pozitivă a acestui regulament este faptul că reglementează drepturile pasagerilor din întreaga Uniune Europeană. Trebuie subliniat faptul că aceste drepturi fundamentale încorporează necesitățile persoanelor cu handicap și mobilitate redusă. Regulamentul vizează asigurarea accesului nediscriminatoriu la transport. Totodată, el reglementează responsabilitățile pasagerilor și consecințele neglijării acestor responsabilități, printre care se poate număra și renunțarea la dreptul de a cere despăgubiri. Având în vedere aceste motive, am votat în

favoarea regulamentului, care este bine conceput și care completează seria de reglementări privind drepturile pasagerilor în Uniunea Europeană.

Petru Constantin Luhan (PPE), *în scris*. – Astăzi, Parlamentul European a votat, după doi ani de negocieri dificile cu statele membre, un acord cu privire la un regulament care va acoperi toate drepturile călătorilor ce apelează la serviciile de transport naționale sau transfrontaliere pe distanțe lungi. Am votat în favoarea acestui acord, deoarece conține douăsprezece drepturi fundamentale, foarte importante pentru sporirea calității serviciilor de transport.

Acestea se referă în special la dreptul călătorilor de a fi informați înainte și pe durata călătoriei, precum și la nevoile persoanelor cu handicap și ale celor cu mobilitate redusă. Prin introducerea acestor drepturi, vom asigura un acces nediscriminatoriu la transport

În plus, acest raport conține drepturi ale călătorilor pe care le consider foarte importante, și anume despăgubirile obligatorii pentru pierderea bagajelor, rambursarea unei anumite sume pentru deces sau vătămare corporală, precum și compensații de până la 50% din prețul biletului, în plus față de rambursarea integrală a tichetului, dacă un operator anulează o călătorie și nu poate astfel să își onoreze contractul de transport.

David Martin (S&D), *în scris*. – Salut acest raport, care prevede o nouă serie de drepturi pentru pasagerii care călătoresc cu autobuzul și autocarul și care ar trebui să îmbunătățească calitatea serviciilor oferite acestora, obligându-i pe furnizorii de servicii de transport să ia măsurile care se impun în cazul întârzierilor, anulărilor, pierderilor sau deteriorărilor bagajelor. Raportul include și prevederi esențiale pentru îmbunătățirea accesibilității serviciilor locale de transport cu autobuzul pentru persoanele cu handicap și persoanele cu mobilitate redusă.

Gesine Meissner (ALDE), *în scris*. – Acest regulament reprezintă un pas în direcția corectă, creând o serie de drepturi comunitare pentru pasagerii care călătoresc cu autobuzul. Totuși, cu excepția anumitor drepturi de bază, el se aplică în cazul serviciilor regulate pe o distanță de cel puțin 250 de km. Un domeniu de aplicare atât de limitat nu poate sta la baza unei legislații cu adevărat europene, benefice pentru toți pasagerii care călătoresc cu autobuzul, iar ALDE nu poate susține acest demers.

Ne opunem totodată clauzei de *forță majoră*, prin care transportatorii sunt exonerati de obligația furnizării de cazare pentru pasageri dacă anulările sau întârzierile sunt provocate de condiții meteorologice foarte dificile sau de dezastre naturale de proporții, deoarece aceasta poate crea un precedent pentru alte măsuri legislative privind drepturile pasagerilor din UE. Deși regulamentul nu este un succes, considerăm totuși că el reprezintă o îmbunătățire, mai ales pentru călătorii cu handicap și mobilitate redusă. Am reușit să asigurăm condiții de acces nediscriminatoriu, formarea angajaților transportatorilor și terminalelor care interacționează cu persoanele cu handicap și dreptul la despăgubire pentru pierderea sau deteriorarea echipamentelor de mobilitate pe toate rutele, indiferent de distanță. Având în vedere aceste motive și în scopul creării unei serii armonizate de drepturi comunitare pentru toți pasagerii, nu ne-am opus acordului și ne-am abținut de la votul final.

Nuno Melo (PPE), *în scris*. – (PT) Până în prezent, doar drepturile pasagerilor care călătoresc cu avionul, cu trenul și cu vaporul au făcut obiectul unor măsuri legislative specifice. Începând din acest moment, vor fi protejate și drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul. Pasagerii care călătoresc cu autobuzul și autocarul vor avea, prin

urmare, drepturi comparabile cu cele valabile în cazul altor moduri de transport. Regulamentul aprobat astăzi prevede furnizarea de asistență și despăgubire pentru pasageri în caz de accidente, anulări sau întârzieri și accesul nediscriminatoriu al pasagerilor cu handicap. Noile reguli se vor aplica în cazul tuturor serviciilor programate, naționale și transfrontaliere, pe distanțe de cel puțin 250 de kilometri. Acesta reprezintă un progres important în domeniul protecției drepturilor cetățenilor.

Alexander Mirsky (S&D), în scris. – Am votat pentru, însă doresc să adaug că întreprinderile de transport cu autobuzul și autocarul trebuie să respecte și cerința de a crea sisteme de securitate și ajutor în caz de urgență pentru rutele internaționale și de mare distanță, deoarece cetățenii pot fi răniți în accidente. Totodată, trebuie introduse reglementări suplimentare privind responsabilitatea întreprinderilor de transport cu autobuzul pentru viața și sănătatea pasagerilor, inclusiv obligativitatea controalelor medicale privind starea de sănătate a conducătorilor de autobuze sau de autocare, care sunt responsabili pentru sănătatea și siguranța pasagerilor.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE), în scris. – (LT) Am votat astăzi în favoarea unui document care, deși nu este ideal, reprezintă un compromis bun, care a ajutat Consiliul și Parlamentul European să ajungă la un acord. Acest regulament privind drepturile pasagerilor conține prevederi în legătură cu despăgubirea în caz de accident sau amânare, soluționarea plângerilor pasagerilor și drepturile persoanelor cu handicap. Desigur, este nesatisfăcător faptul că regulamentul se va aplica doar pe distanțe de cel puțin 250 de km. Această prevedere este nejustificată în cazul țărilor mici, însă aici nu este vorba doar despre rute locale, ci despre rute internaționale, motiv pentru care consider că pentru cetățenii UE care călătoresc, acest document va deveni o garanție a drepturilor, acordându-se o atenție specială drepturilor persoanelor cu handicap.

Rolandas Paksas (EFD), în scris. – (LT) Am votat în favoarea acestui proiect de rezoluție care extinde drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul. Acest document reprezintă rezultatul unui compromis obținut în urma unor negocieri îndelungate, care garantează drepturile pasagerilor fără a impune totodată poveri suplimentare transportatorilor.

Consider că este important ca drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul să fie comparabile cu cele valabile în cazul altor moduri de transport și să asigurăm condiții de concurență echitabile între transportatori.

Sunt de acord cu stabilirea prin lege a unei despăgubiri adecvate pentru daunele suferite și susțin propunerea de stabilire a unor limite de despăgubire, pe care statele membre va trebui să le respecte. Este deosebit de importantă garantarea unor despăgubiri rezonabile și cuprinzătoare în caz de deces, motiv pentru care consider că plafoanele acestor despăgubiri, potrivit legislației naționale, nu trebuie să fie mai mici decât valorile minime prevăzute de regulament. Totodată, trebuie asigurată asistență operațională corespunzătoare în cazul unui accident, oferindu-li-se pasagerilor serviciile și obiectele de care au cea mai mare nevoie.

Sunt de acord cu prevederile regulamentului, potrivit cărora pasagerii vor primi garanțiile corespunzătoare în caz de anulare sau întârziere a unei călătorii, incluzând acordarea unor despăgubiri suplimentare. Salut faptul că regulamentul se axează în principal pe pasagerii cu handicap și pasagerii cu mobilitate redusă și pe furnizarea unei asistențe corespunzătoare acestei categorii de călători.

Alfredo Pallone (PPE), în scris. – (IT) Activitatea desfășurată de dl Cancian în cadrul comitetului de conciliere în legătură cu regulamentul privind drepturile pasagerilor a condus la adoptarea unui cadru juridic european privind protecția pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul, în vederea creării unei piețe unice a transporturilor. Până în prezent, vidul legislativ a lăsat reglementarea în sarcina legislațiilor naționale, în detrimentul concurenței (având în vedere diferențele) și în detrimentul cetățenilor cu handicap și/sau al cetățenilor cu mobilitate redusă, ale căror drepturi sunt actualmente garantate de Uniunea Europeană. Am votat în favoarea raportului, deoarece consider că acesta reprezintă o realizare excepțională prin faptul că obține un compromis bun, obligă politicile europene în domeniul transportului să progreseze în mod ferm, garantând drepturile pasagerilor fără să impună totodată poveri suplimentare transportatorilor care oferă aceste servicii.

Georgios Papanikolaou (PPE), în scris. – (EL) Propunerea de rezoluție referitoare la proiectul de regulament privind drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul îmbunătățește semnificativ situația drepturilor pasagerilor. Deși negocierile dintre Parlamentul European și Consiliu au durat câteva luni, textul final de compromis prevede o serie de drepturi pentru pasagerii care călătoresc cu autobuzul și autocarul pe o distanță de cel puțin 250 de km, față de cei 500 de km propuși inițial de Consiliu.

În termen de patru ani - data limită pentru aplicarea acestei prevederi - cetățenii greci care călătoresc cu autobuzul și autocarul și însoțitorii acestora vor putea solicita despăgubire pentru întârzieri, anulări sau modificări neprevăzute ale programului de transport. Este normal și corect ca aceste drepturi să fie protejate, motiv pentru care am votat în favoarea acestui raport.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), în scris. – (PT) Am votat în favoarea acestui raport privind drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul. Salut faptul că textul final reprezintă un compromis satisfăcător și echilibrat, deoarece reușește să garanteze drepturile pasagerilor fără a impune totodată poveri mari transportatorilor, dintre care cei mai mulți sunt întreprinderi mici și mijlocii. Propunerea Comisiei de a aplica la nivelul UE drepturi pentru protecția călătorilor comparabile cu cele valabile în cazul altor moduri de transport și de a asigura condiții de concurență echitabile între transportatorii din diferite state membre, precum și între diversele moduri de transport, este o măsură benefică pentru toată lumea. Negocierile au fost îndelungate și au culminat cu un proces de conciliere, în cadrul căruia principalele obstacole au fost reprezentate de organismele naționale de aplicare și de domeniul de aplicare a regulamentului. În final, regulamentul se va aplica tuturor serviciilor regulate, naționale și transfrontaliere, în cazul în care distanța programată este mai mare sau egală cu 250 de km („distanțe lungi”). Regulamentul prevede, de asemenea, furnizarea de despăgubiri și asistență în caz de accident, drepturile pasagerilor în caz de anulări sau întârzieri și drepturile persoanelor cu handicap și/sau mobilitate redusă.

Paulo Rangel (PPE), în scris. – (PT) Am votat în favoarea acestui raport, deoarece consider că textul final al regulamentului, astfel cum a fost aprobat de comitetul de conciliere, reprezintă un compromis echilibrat care asigură o protecție adecvată pentru pasagerii care călătoresc cu autobuzul și autocarul, recunoscând o serie importantă de drepturi ale acestora, mai ales în caz de accidente, anulări sau întârzieri, în ceea ce privește accesul la informații și depunerea și soluționarea plângerilor și în legătură cu persoanele cu handicap și cele cu mobilitate redusă.

Frédérique Ries (ALDE), în scris. – (FR) M-am abținut de la votul asupra acestui regulament privind drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul, adoptat

de o mare majoritate a socialiștilor și conservatorilor. Regret involuția față de poziția adoptată inițial de Parlament, în trei privințe. 1. Vor fi acoperite doar distanțele de peste 250 de km. Practic, cetățenii care călătoresc cu autocarul de la Bruxelles la Amsterdam nu vor fi protejați, însă cei care călătoresc cu avionul, da! Această prevedere este nedreaptă, mai ales că știm că, de regulă, acest mod de transport este utilizat de pasagerii cei mai puțin înstăriți. 2. Clauza de *forță majoră* (condiții meteorologice dificile sau dezastre naturale) poate fi invocată cu prea mare ușurință de companiile de transport cu autocarul pentru a evita plata despăgubirii către pasageri în cazul unei întârzieri sau al unei anulări. 3. Derogările le vor permite statelor care doresc să facă acest lucru să amâne intrarea în vigoare a regulamentului până în 2021! Salut totuși progresele marcate de acest text: obligația furnizării de asistență persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă și drepturile și despăgubirile în caz de accident, întârziere sau anulare. Parlamentul s-a mulțumit însă cu un acord ieftin, cu un conținut slab. Numeroasele excepții și derogări vor însemna că domeniul de aplicare a acestor drepturi va fi limitat considerabil, în detrimentul pasagerilor care călătoresc cu autocarul.

Crescenzo Rivellini (PPE), în scris. – (IT) Astăzi, Parlamentul a votat asupra raportului privind drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul. În decembrie 2008, Comisia a prezentat o propunere de regulament privind drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul. Scopul propunerii formulate de Comisie este de a stabili la nivel comunitar drepturi pentru protecția călătorilor comparabile cu cele valabile în cazul altor moduri de transport și de a asigura condiții echitabile de concurență între transportatorii din diferite state membre, precum și între diversele moduri de transport.

Principalele puncte care au facilitat ajungerea la un acord în cadrul comitetului de conciliere sunt: domeniul de aplicare, derogările temporale, despăgubirile și asistența în caz de accident, drepturile pasagerilor în caz de anulare sau întârziere și drepturile persoanelor cu handicap și ale persoanelor cu mobilitate redusă. Textul final poate fi considerat un compromis foarte satisfăcător și bine echilibrat, întrucât reușește să garanteze drepturile pasagerilor fără să impună totodată poveri mari transportatorilor, dintre care cei mai mulți sunt întreprinderi mici și mijlocii.

Rezultatul procedurii de conciliere poate fi privit drept un succes al Parlamentului European.

Robert Rochefort (ALDE), în scris. – (FR) Mă bucur că negocierile dintre Parlament și statele membre au culminat cu adoptarea unui regulament care garantează consolidarea drepturilor pasagerilor care călătoresc cu autobuzul sau autocarul. Acest regulament completează vidul legislativ în domeniul drepturilor pasagerilor: la nivelul Uniunii Europene nu se adoptaseră măsuri legislative în această privință, spre deosebire de sectorul transporturilor aeriene și feroviare.

Printre altele, textul prevede introducerea mai multor tipuri de despăgubiri: gustări și băuturi răcoritoare dacă întârzierea este mai mare de 90 de minute, costul unei nopți de cazare în cazul întreruperii călătoriei, în caz de accident sau în cazul unei întârzieri care impune petrecerea unei nopți la hotel și o limită maximă de despăgubire de cel puțin 1 200 de euro în caz de pierdere sau deteriorare a bagajelor lăsate în grija companiei transportatoare.

Totodată, au fost acordate drepturile specifice pasagerilor cu handicap și mai ales dreptul acestora de a primi asistență din partea întreprinderilor transportatoare, cu condiția ca pasagerul să informeze întreprinderea cu privire la nevoile sale cel târziu cu 36 de ore înaintea plecării. S-au introdus, de asemenea, plata unor despăgubiri sau rambursarea

costurilor pentru pierderea sau deteriorarea echipamentelor speciale de asistență. Acest regulament se va aplica tuturor serviciilor regulate, naționale sau transfrontaliere, pe distanță mare (250 de km sau mai mult), începând cu primăvara anului 2013.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), în scris. – Sub conducerea Președinției belgiene, Consiliul a slăbit considerabil poziția Parlamentului, astfel cum a fost adoptată în primă și a doua lectură. Domeniul de aplicare a regulamentului se referă la serviciile pe o distanță minimă de 250 de km, deci nu vor fi incluse majoritatea rutelor de autobuz. Mi există și problema formulării în ceea ce privește returnarea prețului biletului în caz de întârziere (cel puțin 2 ore de întârziere și se returnează jumătate din prețul biletului, deși pentru transportul feroviar întârzierea minimă este de o oră). În final, drepturile persoanelor cu mobilitate redusă sunt restrânse și diminuate, iar accesul liber la serviciile de transport cu autobuzul nu este garantat. Prin urmare, am votat împotriva.

Licia Ronzulli (PPE), în scris. – (IT) Am votat în favoarea acestei rezoluții, care recunoaște și protejează în sfârșit drepturile călătorilor pe toate mijloacele de transport, plasând utilizatorii în centrul politicii de transport. O protecție sporită a drepturilor pasagerilor contribuie la stimularea utilizării transportului public și favorizează o concurență sănătoasă între operatori, determinându-i să dezvolte servicii mai competitive. Trebuie evidențiat faptul că noul regulament se va aplica în deplină conformitate cu principiul subsidiarității.

Două realizări importante noi sunt introducerea despăgubirii monetare în caz de vătămare corporală sau pierdere ori deteriorare a bagajului și garantarea asistenței în caz de întârzieri sau întreruperi ale călătoriei, conform modelului adoptat pentru trenuri și avioane. Textul final recunoaște și protejează pasagerii, acordând o atenție specială pasagerilor cu mobilitate redusă și celor cu handicap, garantând informații și servicii adecvate. De asemenea, trebuie subliniat faptul că întreprinderile transportatoare nu vor suporta costuri suplimentare, fiind protejate de riscul unor costuri extrem de mari de ajustare, iar astfel se asigură un echilibru just între drepturile pasagerilor și garanțiile oferite întreprinderilor mici și mijlocii.

Oreste Rossi (EFD), în scris. – (IT) Prin acest regulament, drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul sunt recunoscute în sfârșit prin lege. Deși Comisia propusese acest regulament încă din 2008, doar acum s-a putut ajunge la un compromis decent, astfel încât singurul mod de transport care încă nu avea norme care să asigure protecția pasagerilor beneficiază acum de ele.

S-a acordat o atenție deosebită persoanelor cu handicap și celor cu mobilitate redusă. Singurul punct slab al textului este domeniul de aplicare a normelor, acestea fiind aplicabile doar călătoriilor de peste 250 de km. Asistența în caz de întârziere va include obligația de a asigura mese, băuturi răcoritoare și transport alternativ. În caz de suspendare a unui serviciu, pasagerului i se va returna prețul biletului și, dacă este cazul, i se vor asigura maxim două nopți de cazare la hotel. Pierderea sau deteriorarea bagajelor poate fi despăgubită într-un cuantum de maxim 1 200 de euro.

Vilja Savisaar-Toomast (ALDE), în scris. – (ET) Am votat împotriva raportului discutat astăzi privind drepturile pasagerilor care călătoresc cu autocarul, deoarece consider că nu ia în calcul toate statele membre ale Uniunii Europene și un mare număr de servicii de transport cu autocarul se află în afara domeniului de aplicare a directivei. 250 de km este o distanță mult prea mare, deoarece exclude complet Malta, Cipru și Luxemburg. Majoritatea serviciilor de transport cu autocarul din Estonia, Letonia, Lituania, Danemarca, Țările de Jos și Belgia sunt, de asemenea, excluse. Din păcate, trebuie să recunosc că pe parcursul procedurii de conciliere, guvernul estonian a susținut o distanță și mai mare, de 500 de

km, ceea ce ar fi exclus complet această țară. Sper că va sosi în curând ziua în care guvernul estonian va apăra drepturilor pasagerilor care călătoresc cu autocarul și nu profiturile companiilor transportatoare, pe măsură ce directiva își croiește drum prin procesul legislativ.

Bart Staes (Verts/ALE), în scris. – (NL) Acesta este al patrulea pachet legislativ privind protecția drepturilor pasagerilor. După documentele prin care s-au stabilit drepturile pasagerilor care călătoresc cu avionul, cu trenul și cu vaporul, am acordat acum atenție drepturilor pasagerilor care călătoresc cu autobuzul. Începând din acest moment, aceștia vor primi despăgubiri în cazul întârzierii călătoriilor mai mari de 250 de km, asistență în cazul anulării călătoriilor programate, protecție în caz de accidente și evenimente nefericite, precum și despăgubiri pentru obiectele pierdute sau deteriorate. Pasagerii cu mobilitate redusă vor avea dreptul la asistență specială, așa cum se întâmplă deja în cazul transportului aerian. Poziția Parlamentului European în primă și a doua lectură a fost atenuată considerabil în rezultatul final. Parlamentul a dorit ca aceste norme să se aplice în cazul călătoriilor mai mari de 50 de km. Consiliul a dorit ca ele să se aplice doar pe distanțele mai mari de 500 de km. Compromisul a fost de 250 de km.

Aceasta înseamnă că normele nu se aplică multor rute actuale, precum Bruxelles-Amsterdam, Luxemburg-Strasbourg sau Viena-Budapesta. Cu toate acestea, este pozitiv faptul că documentul legislativ prevede o listă de 12 norme de bază, valabile pentru orice distanță, axate pe necesitățile persoanelor cu handicap și ale persoanelor cu mobilitate redusă. Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană este însă foarte dezamăgit de acest rezultat foarte slab. Prin urmare, alături de restul verzilor, am votat împotriva acestui acord.

Catherine Stihler (S&D), în scris. – Am votat în favoarea acestui raport, al cărui scop este de a le oferi mai multe drepturi pasagerilor care călătoresc cu autobuzul sau cu autocarul, inclusiv dreptul la asistență pentru pasagerii cu handicap și celor cu mobilitate redusă. Protecția consumatorilor este una dintre principalele priorități ale Partidului Laburist în Europa.

Marc Tarabella (S&D), în scris. – (FR) Salut adoptarea acestui raport, mai ales datorită progreselor introduse în vederea ajutării persoanelor cu handicap și a persoanelor cu mobilitate redusă, în vederea facilitării procesului de depunere și soluționare a plângerilor și a furnizării de despăgubiri și asistență în cazul unui accident. Cu toate acestea, doresc să evidențiez necesitatea urgentă ca statele membre să respecte cu strictețe prevederile referitoare la drepturile pasagerilor în caz de anulare sau întârziere, pentru a preveni numeroasele abuzuri observate în aplicarea regulamentului în cazul pasagerilor care călătoresc cu avionul.

Nuno Teixeira (PPE), în scris. – (PT) Principalul obiectiv al propunerii Comisiei Europene este de a garanta că pasagerii care călătoresc cu autobuzul și autocarul se bucură de același drepturi ca pasagerii altor moduri de transport și de a asigura condiții de concurență echitabile între transportatorii din diferite state membre, precum și între diversele moduri de transport. În pofida divergențelor apărute pe parcursul acestui proces, salut faptul că a fost adoptat regulamentul, deoarece acest lucru va permite protejarea drepturilor pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul fără a impune prea multe poveri întreprinderilor mici și mijlocii care operează în acest sector. Acest regulament prevede o serie de drepturi de bază, dintre care doresc să evidențiez atenția deosebită acordată persoanelor cu mobilitate redusă și celor cu handicap și dreptul la despăgubire și asistență în caz de accident, anulare sau întârziere.

Aceste drepturi se aplică în cazul tuturor serviciilor regulate naționale și transfrontaliere dacă distanța parcursă este de cel puțin 250 de km. De asemenea, sunt acoperite drepturile pasagerilor care parcurg o parte din aceste rute de mare distanță. S-au adoptat, de asemenea, o serie de drepturi pentru pasagerii care călătoresc pe distanțe programate mai scurte, în special accesul nediscriminatoriu la transport și dreptul la informare în timpul călătoriei.

Róza Gräfin von Thun und Hohenstein (PPE), în scris. – (PL) Regulamentul privind drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul demonstrează în mod perfect modul în care Parlamentul European se preocupă în legătură cu drepturile consumatorilor. În urma unor negocieri dificile cu Consiliul European, am adoptat un text care se referă la ultimul mijloc de transport pentru care drepturile pasagerilor nu au fost încă reglementate în conformitate cu legislația UE. La începutul negocierilor, Parlamentul a solicitat introducerea unor noi reglementări pentru călătoriile de peste 50 de km, în timp ce Consiliul dorea o distanță de 500 de km. Prin compromis, distanța a fost stabilită la cel puțin 250 de km. Pasagerilor care parcurg aceste rute li se vor asigura o serie de drepturi, comparabile cu cele acordate pasagerilor care călătoresc cu avionul. Legislația UE reglementează în mod clar drepturile pasagerilor în cazul în care li se pierde bagajul în aeroport sau în cazul în care avionul decolează mult mai târziu decât fusese programat. Până în prezent, pasagerii care călătoresc cu autobuzul și autocarul se aflau într-o situație mult mai precară. Începând de astăzi, printre altele, ei vor putea solicita despăgubiri pentru întârzieri sau pentru deteriorarea bagajelor, iar persoanele cu mobilitate redusă vor primi o asistență specială.

Crearea unei Carte a drepturilor pasagerilor va însemna că cetățenii vor ști mai bine ce anume pot cere de la transportatori. Carta va include o serie de drepturi fundamentale, la care are dreptul orice pasager, indiferent de distanța parcursă. Acesta este un exemplu de legislație bună, axată pe cetățeni. Acest regulament ne permite să consolidăm drepturile consumatorilor și piața comună, prin urmare, am votat în favoarea adoptării sale.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), în scris. – Am votat pentru Regulamentul referitor la drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul. Acesta stabilește drepturi pentru pasagerii care călătoresc cu autobuzul și autocarul, comparabile cu cele valabile în cazul tuturor celorlalte moduri de transport. Regulamentul se aplică tuturor serviciilor regulate, naționale și transfrontaliere, având o distanță programată de cel puțin 250 km

Aceste drepturi se referă la accesul nediscriminatoriu al persoanelor cu dizabilități la transport, precum și la despăgubiri acordate în caz de deces, vătămare corporală, pierderea sau deteriorarea bagajelor. Dacă o călătorie este anulată sau are întârziere de peste 120 de minute, pasagerilor li se va oferi imediat fie redirecționarea călătoriei către destinația finală fără costuri suplimentare, fie rambursarea prețului biletului. Dacă transportatorul nu oferă această opțiune, pasagerii au dreptul la o despăgubire în valoare de până la 50 % din prețul biletului, pe lângă rambursarea prețului biletului. În cazul în care o călătorie de peste trei ore este anulată sau întârziată cu peste 90 de minute, operatorul trebuie să ofere asistență și cazare la hotel, de până la 80 EUR pe noapte și pasager, pentru maximum două nopți

Solicit informarea adecvată a călătorilor cu privire la drepturile lor, pentru a reclama cazurile de nerespectare a acestora.

Viktor Uspaskich (ALDE), în scris. – (LT) Avem obligația de a ne asigura că furnizorii de servicii tratează pasagerii în mod corespunzător și că persoanele cu handicap nu întâmpină obstacole în utilizarea serviciilor de transport. Totodată, este important să se asigure condiții de concurență echitabile între transportatorii din diferite state membre,

precum și între diversele moduri de transport. Avem nevoie de un compromis bine echilibrat, care să asigure drepturile pasagerilor în toate statele membre ale UE, acestea fiind uneori extrem de diferite din punctul de vedere al dimensiunilor, fără a impune totodată o povară mare transportatorilor, dintre care cei mai mulți sunt întreprinderi mici și mijlocii. În primul rând, orice nouă reglementare trebuie să îmbunătățească calitatea sectorului transporturilor din UE și să accentueze competitivitatea. Nu trebuie însă să uităm de aspectul siguranței rutiere. Lituania este o țară foarte dependentă de transportul rutier, peste 90% dintre călători folosind mașini. Aproximativ 8% călătoresc cu autobuzul și autocarul. Siguranța rutieră este o problemă deosebit de importantă, căreia, din punctul meu de vedere, nu i s-a acordat suficientă atenție. Potrivit statisticilor UE, în Lituania se înregistrează 110 de decese ca urmare a unor accidente rutiere la un milion de călători. Comparativ, în Suedia se înregistrează 39 de decese la un milion de locuitori. În Regatul Unit, rata este de 41. Rata înregistrată în Lituania este inacceptabilă și depășește cu mult media UE, de 70. Acest lucru trebuie să se schimbe.

Derek Vaughan (S&D), în scris. – Salut raportul privind drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul, deoarece el reprezintă un pas important în direcția asigurării unei protecții sporite pentru călători și a facilitării confortului pasagerilor cu handicap. Grație acestui raport, persoanele care călătoresc cu autocarul în Europa pe rute de mare distanță au acces la informații mai bune, asistență și despăgubire în caz de întârziere sau anulare a unui serviciu. Pasagerii vor avea dreptul la băuturi răcoritoare în cazul unor întârzieri scurte, la returnarea prețului biletului în cazul întârzierilor mai mari de 2 ore și la maxim 1 200 de euro pentru pierderea sau deteriorarea bagajelor.

Susțin progresele importante înregistrate datorită acestui raport în domeniul drepturilor călătorilor cu handicap. Pentru prima dată, este garantat accesul nediscriminatoriu la transport, regulamentul prevăzând că personalul care operează autobuzele și autocarele trebuie să fie instruit pentru a ajuta persoanele cu handicap, iar în cazul în care nu se poate furniza asistență corespunzătoare, pasagerului cu mobilitate redusă i se oferă dreptul la un însoțitor fără a suporta costuri suplimentare. Acesta este un pas important în unirea Europei împotriva discriminării. Votul meu în favoarea acestui raport reflectă necesitatea unui standard european privind drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul, care să asigure confortul, siguranța și tratamentul corespunzător în cazul călătoriilor în Europa.

Dominique Vlasto (PPE), în scris. – (FR) Am votat în favoarea acestei rezoluții, care propune o legislație pertinentă privind drepturile pasagerilor care folosesc transportul rutier public. Vor fi introduse astfel măsuri specifice pentru a spori certitudinea juridică, drepturile și informațiile deținute de pasagerii care călătoresc cu autobuzul și autocarul. Începând din acest moment, călătorii vor avea dreptul la aceleași despăgubiri ca și în cazul transportului feroviar și aerian, mai ales în cazul întârzierii sau anulării călătoriilor. Acest vot face parte din voința politică a UE de a stabili o legislație comună pentru utilizatorii tuturor modurilor de transport. Totodată, salut ideea aplicării măsurilor în favoarea persoanelor cu handicap și a celor cu mobilitate redusă, facilitându-se astfel accesul acestei categorii la transportul rutier. Această decizie contribuie la eliminarea obstacolelor în direcția liberei circulații a călătorilor în spațiul european. În cele din urmă, s-a obținut un rezultat echilibrat prin intermediul acestei propuneri legislative flexibile, care va garanta că întreprinderile transportatoare, care sunt de regulă întreprinderi mici, nu vor suporta costuri suplimentare. Din punctul meu de vedere, aceste noi măsuri contribuie la promovarea unui mod de transport accesibil cât mai multor persoane, mai ales în sectorul turismului.

Iva Zanicchi (PPE), în scris. – (IT) Am votat în favoarea raportului dlui Cancian, deoarece acesta stabilește în sfârșit garanții de bază pentru cele 70 de milioane de cetățeni europeni care călătoresc anual cu autobuzul sau autocarul în Europa și care așteptau de multă vreme să li se recunoască drepturile.

Indiferent de mijlocul de transport ales, cetățenii europeni vor fi protejați și vor beneficia ca urmare a angajamentului Comisiei Europene de a revizui cu atenție reglementările existente și de a le armoniza într-o lege unică, care să asigure standarde comune pentru toate tipurile de călătorii, precum și prevederi specifice pentru o anumită metodă de transport aleasă.

Raport: Martin Callanan (A7-0287/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), în scris. – (PT) Am votat în favoarea acestei propuneri, întrucât, în perioada 2002-2007, reducerea emisiilor de CO₂ provenite de la vehiculele utilitare ușoare a fost în medie de 0,4-0,5 % pe an, iar adoptarea unor obiective comunitare pentru vehiculele utilitare ușoare noi este necesară pentru a evita fragmentarea pieței interne. Cu toate acestea, vehiculele utilitare ușoare nu pot fi comparate cu autoturismele, iar 150 g CO₂/km este un obiectiv ambițios, dar și realizabil în același timp.

Totodată, sunt de acord cu posibilitatea ca producătorii de autoturisme și vehicule utilitare ușoare „să se grupeze”, întrucât s-a demonstrat că un astfel de demers ar reduce costurile de asigurare a conformității suportate de producători și ar stimula crearea de locuri de muncă într-o economie mai ecologică, potrivit obiectivelor strategiei Europa 2020. De asemenea, sunt de acord ca această problemă să se abordeze în etape, până în 2011, nu până în 2014, cum propune Comisia.

Laima Liucija Andrikiene (PPE), în scris. – Am votat în favoarea acestei rezoluții, prin care PE susține un nou Regulament comunitar de stabilire a unor limite de CO₂ pentru vehiculele utilitare ușoare, până în 2014. Consider că noile cerințe și noile valori-limită pentru CO₂ vor contribui la combaterea încălzirii globale, vor reduce costurile de funcționare prin reducerea consumului de combustibil și vor stimula inovațiile și competitivitatea la nivelul industriei europene de automobile. În baza acestor reglementări, vehiculele trebuie să fie prevăzute cu tehnologii ecologice, care, totodată, trebuie să aibă în continuare un preț convenabil. Începând cu 2014, 70% dintre vehiculele utilitare noi cu masa de maxim 3,5 tone trebuie să respecte o limită medie a emisiilor de 175 g CO₂ pe kilometru. În 2020, limita va scădea la 147 de grame. Acest plan este ambițios, însă realizabil.

Zigmantas Balčytis (S&D), în scris. – (LT) Am votat în favoarea acestui raport. La reuniunea sa din 8-9 martie 2007, Consiliul European și-a asumat angajamentul ferm de a reduce emisiile globale de gaze cu efect de seră la nivel comunitar, cu cel puțin 20% față de nivelul din 1990, până în 2020, și cu 30% dacă și alte țări dezvoltate își asumă angajamentul de a reduce emisiile la un nivel comparabil, iar statele în curs de dezvoltare mai avansate din punct de vedere economic contribuie în funcție de posibilități. Pentru a realiza această reducere a emisiilor, politicile și măsurile din acest domeniu trebuie puse în aplicare la nivel comunitar și la nivelul fiecărui stat membru, în fiecare sector economic european, nu numai în sectoarele industriei și energiei. Transportul rutier este al doilea sector din UE în ceea ce privește emisiile de gaze cu efect de seră, iar aceste emisii, inclusiv cele provenind de la vehiculele utilitare ușoare, sunt în continuă creștere. Dacă emisiile transportului rutier vor crește în continuare, eforturile depuse de alte sectoare în vederea combaterii schimbărilor climatice vor fi grav subminate. Până în prezent, UE nu a adoptat

măsurile legislative privind emisiile de CO₂ provenind de la vehiculele utilitare ușoare, deși cererea pentru aceste vehicule înregistrează o tendință ascendentă în UE. Cred că împreună cu Consiliul, am reușit să realizăm un document bine echilibrat, care ne va ajuta să reducem emisiile de CO₂ și va încuraja industria automobilelor să investească în tehnologii noi și mai puțin poluante.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), în scris. – (FR) Ideea este nobilă: reducerea emisiilor de CO₂ provenind de la vehiculele ușoare. Totuși, ceea ce ni se prezintă drept un compromis realist realizat cu Consiliul este, de fapt, un acord foarte slab. Raportul aprobat limitează emisiile de CO₂ ale vehiculelor utilitare ușoare noi la 175 g/km, în timp ce obiectivul pe termen lung este de 147 g/km, iar acesta nu va fi atins mai devreme de anul 2020. Nu este suficient. Comisia Europeană propunea o limită de 135 g/km, o valoare mai ambițioasă și la fel de realistă. Am votat împotriva acestui raport, fiindcă regret că nu am ajuns la un compromis care să ne apropie mai mult de propunerea Comisiei Europene. Toată lumea recunoaște că îmbunătățirea eficienței energetice și gestionarea inovațiilor sunt prioritare în situația actuală, însă trebuie să ne onorăm promisiunile prin formularea de propuneri ambițioase.

Sergio Berlato (PPE), în scris. – (IT) Propunerea de regulament de reducere a emisiilor de dioxid de carbon ale vehiculelor utilitare ușoare se înscrie în cadrul strategic al Comisiei de reducere a emisiilor de CO₂ în atmosferă. Cu toate acestea, mai multe grafice din ultimul raport al Agenției Europene de Mediu arată în mod clar că emisiile de CO₂ provocate de transportul rutier în țările UE-15 și în țările UE-27 sunt stabile sau înregistrează tendințe descendente începând cu anul 2003. Totodată, trebuie observat faptul că vehiculele utilitare ușoare sunt responsabile doar pentru aproximativ 1,5% din emisiile de dioxid de carbon din sectorul transporturilor.

Negocierile îndelungate și dificile purtate la nivelul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară s-au concentrat mai ales asupra limitei de emisii pe termen lung, stabilită la 147 g CO₂/km. Deși această cifră este mai bună decât propunerea inițială, ea nu se ridică la așteptările mele. Într-adevăr, pentru a proteja industria auto, Italia solicitase ca acest nivel să nu scadă sub 160 g CO₂/km, iar în Consiliu, numeroase state membre înclinau către un acord asupra unui prag minim de 155 g CO₂/km.

În concluzie, consider că rezultatul obținut în urma dialogului dintre Comisie, Consiliu și Parlament privind reducerea emisiilor de CO₂ pe termen lung nu ține cont de caracteristicile speciale ale sectorului auto și aș dori să îmi exprim preocupările în legătură cu pericolul care amenință industria de automobile și ocuparea forței de muncă din acest sector.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), în scris. – (LT) Vehiculele utilitare ușoare sunt folosite în principal de întreprinderi, inclusiv de cele mici și mijlocii. În prezent, vehiculele utilitare ușoare reprezintă circa 12% din parcul de vehicule. Trebuie să recunoaștem, de asemenea, că aceste vehicule sunt adesea cumpărate în mari cantități de către proprietarii de parcuri auto, fiind așadar deja supuse unei analize atente în ceea ce privește eficiența lor și costurile de exploatare. În perioada 2002-2007, reducerea emisiilor de CO₂ provenite de la vehiculele utilitare ușoare a fost în medie de 0,4-0,5 % pe an, însă aceste ameliorări ale eficienței consumului de combustibil au fost contrabalansate de creșterea cererii de transport și a gabaritului autovehiculelor. Prin urmare, adoptarea de obiective comunitare pentru vehiculele utilitare ușoare noi este necesară pentru a împiedica fragmentarea pieței interne, care rezultă din adoptarea unor măsuri diferite la nivel de stat membru. Pe lângă aceasta,

stabilirea de standarde privind emisiile de CO₂ pentru vehiculele utilitare ușoare noi este necesară pentru a preveni riscul de apariție a unei lacune de reglementare care ar rezulta în urma unei anumite suprapunerii a înmatriculărilor de autoturisme și de vehicule utilitare ușoare.

Vito Bonsignore (PPE), *în scris.* – (IT) Aș dori să îl felicit pe raportor pentru activitatea desfășurată până acum. Apreciez esența acestui text, care dorește să contribuie la obiectivul Uniunii Europene de a reduce emisiile de CO₂ prin fabricarea unor vehicule utilitare ușoare mai bune. Totuși, se știe că vehiculele utilitare ușoare sunt utilizate în mare parte în scopuri comerciale și, spre deosebire de autoturisme, e mai greu să li se modifice forma sau greutatea.

După cum observă și raportorul, dacă se înțelege că principala modalitate de a realiza acest lucru este prin modificarea motoarelor și componentelor mecanice ale vehiculelor, susțin consensul la care s-a ajuns privind perioada de punere în aplicare a acestor modificări. Cred că obiectivul inițial, pe termen scurt, de 175 g CO₂/km între 2014 și 2017 este destul de rezonabil, iar reducerea suplimentară a emisiilor la 147 g CO₂/km va putea fi realizată, în mod logic, până în 2020.

Jan Březina (PPE), *în scris.* – (CS) Pe de o parte, este logic ca propunerea să se bazeze în mare parte pe legislația privind emisiile de CO₂ ale automobilelor, însă, pe de altă parte, nu trebuie să uităm că aceste sectoare nu funcționează la fel. Camionetele au cicluri de dezvoltare și producție mai lungi, sunt utilizate în mare parte în scopuri comerciale și spre deosebire de autoturisme, e mai greu să li se modifice forma sau greutatea pentru a reduce emisiile. Principala modalitate de a realiza acest lucru în cazul camionetelor este prin modificarea motoarelor și componentelor mecanice ale vehiculelor – un proces mult mai lung și mai costisitor decât simpla modificare a caroseriei vehiculului. Este important, de asemenea, faptul că motorina se folosește mult mai mult în sectorul camionetelor.

Am rezerve în ceea ce privește propunerea ca sancțiunile împotriva producătorilor care nu reduc emisiile de CO₂ ale camionetelor să fie mai mari decât sancțiunile pentru nereducerea emisiilor autoturismelor. Din punctul meu de vedere, sancțiunile trebuie să fie aceleași pentru ambele sectoare. Înțeleg motivele pentru introducerea obligatorie a unor dispozitive de limitare a vitezei pentru camionete, însă îmi este teamă că această prevedere ar putea crea un precedent pentru introducerea unor astfel de dispozitive și la alte tipuri de vehicule. Trebuie să ne gândim cu atenție dacă acesta nu este un regulament mult prea restrictiv, care depășește limitele proporționalității.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *în scris.* – (PT) Strategia pentru dezvoltare durabilă abordează cele mai urgente probleme din domeniul dezvoltării durabile, precum transporturile, schimbările climatice, sănătatea publică și conservarea energiei. Transportul rutier este al doilea sector din Uniunea Europeană cu cele mai mari emisii de gaze cu efect de seră, iar emisiile sale, inclusiv cele provocate de vehiculele utilitare ușoare, sunt în continuă creștere. Dacă emisiile din acest sector cresc în continuare, această creștere va afecta semnificativ eforturile depuse de alte sectoare în vederea combaterii schimbărilor climatice. Trebuie să evoluăm din punct de vedere tehnologic, să promovăm inovațiile ecologice, ținând cont de evoluțiile tehnologice viitoare, pentru creșterea competitivității pe termen lung a industriei de automobile din Europa și pentru crearea mai multor locuri de muncă de calitate. Trebuie să se utilizeze mecanisme de stimulare, cum ar fi compensarea inovațiilor ecologice și acordarea de credite suplimentare, pentru a susține cheltuielile ridicate de cercetare și dezvoltare și pentru a mări competitivitatea industriei de automobile din Europa.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), în scris. – Consider că acest proiect de regulament are la bază premisa conform căreia reducerea consumului de combustibil al vehiculelor utilitare ușoare va reduce nivelul global al emisiilor de CO₂ din sectorul transporturilor, atenuând astfel schimbările climatice și stabilind astfel limite ale emisiilor de CO₂ pentru vehiculele utilitare ușoare noi din Uniunea Europeană.

Edite Estrela (S&D), în scris. – (PT) Am votat în favoarea raportului privind standardele de performanță privind emisiile pentru vehiculele utilitare ușoare noi, care se înscrie în cadrul strategiei UE de reducere a emisiilor generate de vehiculele ușoare. Acest raport include măsuri care vor stimula competitivitatea UE și vor crea oportunități de ocupare a forței de muncă, precum: creditele suplimentare pentru vehiculele nepoluante cu un nivel redus de emisii, amenzi în cazul depășirii limitelor și stimulente pentru inovațiile ecologice, pentru a-i ajuta pe producători să dezvolte tehnologii noi, mai ecologice.

Diogo Feio (PPE), în scris. – (PT) Acum că dezbaterile privind emisiile de CO₂ a devenit inevitabilă, fiind esențială pentru discuțiile privind schimbările climatice, trebuie să găsim soluții pentru reducerea emisiilor vehiculelor utilitare ușoare. Scopul adoptării unor obiective comunitare pentru vehiculele utilitare ușoare noi constă în a împiedica fragmentarea pieței interne, care rezultă din adoptarea unor măsuri diferite la nivel de stat membru. După cum evidențiază raportul, acest nou regulament va încuraja sectorul automobilistic să investească în noi tehnologii.

José Manuel Fernandes (PPE), în scris. – (PT) Sectorul transporturilor rutiere este al doilea din Uniunea Europeană din punctul de vedere al emisiilor de gaze cu efect de seră, iar aceste emisii cresc în continuare. Prin urmare, toate tipurile de vehicule trebuie să facă obiectul unor reglementări de reducere a acestor emisii, inclusiv vehiculele utilitare ușoare.

Obiectivul reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră va fi atins cu mai multă ușurință dacă se adoptă măsuri legislative comunitare, nu măsuri naționale, cu obiective diferite. Totodată, vom ameliora gradul de siguranță și de certitudine juridică pentru sectorul auto.

Cu toate acestea, ambițiile trebuie să fie realiste și moderate. Prin urmare, nu putem stabili obiective care să defavorizeze întreprinderile mici și mijlocii, știind că acestea sunt principalii utilizatori de vehicule utilitare și că această categorie de întreprinderi reprezintă peste 99,8% din întreprinderile din UE și 67,4% din totalul locurilor de muncă.

Prin urmare, sunt de acord cu stabilirea limitei de emisii la 147 g de CO₂/km pentru vehiculele utilitare ușoare noi, înmatriculate în UE, cu condiția să se confirme viabilitatea acestei opțiuni. Totodată, salut faptul că nu s-a introdus o limită unică de viteză la nivel european pentru această categorie de vehicule.

João Ferreira (GUE/NGL), în scris. – (PT) Ne declarăm în favoarea dezvoltării și aplicării de tehnologii care să reducă consumul de combustibil fosil și, prin urmare, emisiile atmosferice de gaze provenite din arderea acestui tip de combustibil. Adoptăm această poziție pentru binele mediului înconjurător, al sănătății și bunăstării cetățenilor, din motive legate de diminuarea progresivă și inexorabilă, la nivel mondial, a rezervelor de combustibil fosil, care trebuie gestionate cu mare prudență și înțelepciune. Această abordare nu poate fi separată de atenția acordată modurilor de transport care nu se bazează pe acest tip de energie, precum transportul feroviar, și care au nevoie de investiții pentru dezvoltare. În acest caz, considerăm că standardele de performanță privind emisiile pentru vehiculele utilitare ușoare noi nu trebuie să ignore diversitatea producătorilor de automobile sau

interesele și necesitățile legitime ale întreprinderilor mici și mijlocii din diferitele state membre.

Discuțiile asupra acestui dosar au arătat că există mai multe posibilități de limitare a emisiilor vehiculelor, cu costuri de investiție inerente și cu termene de aplicare diferite, care trebuie evaluate cu atenție. Aceste posibilități diferite includ introducerea pe vehicule a unor dispozitive de limitare a vitezei care, pe lângă faptul că vor reduce emisiile, pot avea efecte pozitive asupra siguranței rutiere.

Karl-Heinz Florenz (PPE), în scris. – (DE) M-am abținut astăzi, fiindcă nu am putut susține compromisul negociat. Acest acord nu se ridică la înălțimea așteptărilor, iar o limită de 147 de grame nu reprezintă un obiectiv pe termen lung suficient de ambițios. Nu am votat însă împotriva raportului, deoarece compromisul va fi pus în aplicare rapid și va permite introducerea promptă a inovațiilor necesare. Standardele ecologice stricte nu vor afecta industria. Dimpotrivă, inovațiile pot fi stimulate doar prin stabilirea unor obiective incitante. Acesta este singurul mod prin care industria noastră va putea rămâne în fruntea plutonului. Reducerea obiectivului pe termen lung îmi demonstrează că industria de automobile nu a învățat în urma adoptării legislației privind limitele de CO₂ pentru autoturisme, în urmă cu doi ani, că în viitor va putea vinde doar mașini ecologice. Se pare că industria de automobile nu are prea multă încredere în capacitatea de analiză a clienților săi. În loc să își canalizeze eforturile de cercetare în direcția noilor tehnologii, industria de automobile se străduiește să combată reglementările propuse.

Această industrie a utilizat toate mijloacele de apărare pe care le avea la dispoziție și nu și-a manifestat interesul să participe la o cooperare constructivă. Situația este dezamăgitoare. Mai mult, am ratat încă o dată șansa de a demonstra că, protejându-ne industria în acest mod, nu îi facem niciun bine. Viitorul ne strigă, însă noi nu îl auzim. Chiar ieri, VW a prezentat, la Detroit Motor Show, o mașină care consumă 1 litru de combustibil la 100 de kilometri. Iată deci că se poate!

Estelle Grelier (S&D), în scris. – (FR) Adoptarea propunerii de regulament a Comisiei de stabilire a unor standarde de performanță privind emisiile pentru vehiculele utilitare ușoare noi mi se pare, în primul rând, un pariu cu viitorul. Compromisul la care s-a ajuns cu privire la limita medie a emisiilor de CO₂ de 147 g/km până în 2020 nu se ridică la înălțimea ambițiilor inițiale ale colegilor mei din Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, din cadrul Grupului Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European, care susținuseră anterior un obiectiv mult mai ambițios (135 g/km). Poziția noastră a fost susținută de Grupul Verts/ALE și de Grupul GUE/NGL. În spatele acestei bătălii a cifrelor, trebuie însă să asigurăm un echilibru între provocările ecologice unanim recunoscute și anumite cerințe sociale și industriale care nu trebuie ignorate. Din acest motiv, mi se pare normal ca acest compromis să fie adoptat doar după revizuirea regulamentului, până în ianuarie 2013 și doar în urma studiului de fezabilitate și a reevaluării obiectivelor. Această revizuire ne va permite nu numai să revenim rapid la acest subiect, ci și să avansăm în direcția combaterii poluării provocate de vehicule, însă ea va fi, totodată, o șansă de a aborda problema cercetării și inovării comunitare în domeniul transportului rutier de mărfuri. Termenul limită este stabilit pentru 2012.

Nathalie Griesbeck (ALDE), în scris. – (FR) Pentru a răspunde obiectivelor ambițioase ale Uniunii Europene în domeniul dezvoltării durabile și al combaterii schimbărilor climatice, este important ca Uniunea Europeană să ia măsuri în sectorul auto. În acest sens, adoptarea prezentului raport reprezintă un pas în direcția producției de vehicule mai puțin

poluante. Regret însă lipsa de ambiție a acestui regulament în ceea ce privește reducerea emisiilor de CO₂ pentru vehiculele utilitare ușoare noi. Am votat, desigur, în favoarea acestei rezoluții, însă am votat de fapt pentru propunerea inițială a Comisiei Europene: un obiectiv de 135 g CO₂/km până în 2014 și 120 g CO₂/km până în 2020 (spre deosebire de valorile adoptate până la urmă: 175 g CO₂/km până în 2014 și 147 g CO₂/km până în 2020). În prezent, avem la dispoziție tehnologii care ne-ar permite să atingem praguri mult mai mici, mult mai rapid decât prevăd obiectivele din acest raport.

Mathieu Grosch (PPE), *în scris.* – (DE) Reducerea emisiilor de CO₂ ale tuturor mijloacelor de transport, inclusiv ale vehiculelor utilitare mici, reprezintă un obiectiv dezirabil. Este important să se stabilească limite, pentru ca producătorii de automobile să adopte o abordare ambițioasă. Acordul asupra limitelor se datorează, printre altele, competențelor de negociere ale Președinției belgiene.

Acest compromis include obiectivul pe termen scurt de reducere a emisiilor la 175 de grame pe kilometru până în 2014. Mai mult, va exista o reducere graduală, progresivă, pentru atingerea unui obiectiv pe termen lung de 147 g/km până în 2020. Aceste obiective sunt însoțite de măsuri care stimulează industria să producă vehicule utilitare eficiente din punct de vedere energetic. Atingerea acestor obiective nu va fi doar în beneficiul întreprinderilor mici și mijlocii, care sunt principalii utilizatori ai camionetelor și ai camioanelor care transportă marfă, ci și în beneficiul persoanelor fizice și mai ales al mediului înconjurător.

În viitor, vom avea un cuvânt de spus nu numai la nivelul UE, ci și pe piața mondială, dacă vom putea produce vehicule sigure și curate. Totodată, nu trebuie să permitem ca expertiza noastră să fie exportată în alte țări, precum China, din cauza întârzierilor în procesul legislativ al Uniunii. Dimpotrivă, trebuie să profităm de această șansă de a adopta o politică europeană durabilă în domeniul mediului înconjurător, cu un impact pozitiv asupra Europei ca spațiu industrial, dar și asupra ocupării forței de muncă.

Salut acest compromis și, prin urmare, l-am susținut.

Juozas Imbrasas (EFD), *în scris.* – (LT) Am fost de acord cu prevederea potrivit căreia, așa cum sectorul autoturismelor se îndreaptă spre emisii reduse, și sectorul vehiculelor utilitare ușoare ar trebui să facă același lucru. Producătorii ar introduce astfel pe piață vehicule noi, cu emisii scăzute de CO₂. Acest lucru le-ar permite utilizatorilor să își actualizeze parcurile de automobile și să își diminueze contribuția la „amprenta de CO₂ a transporturilor”. Scopul acestei propuneri legislative este acela de a reduce emisiile de CO₂ ale vehiculelor utilitare ușoare. Acest lucru este mai greu de făcut decât în cazul autoturismelor, deoarece modificarea caroseriilor vehiculelor utilitare ușoare în scopul eficientizării este un proces îndelungat și costisitor. Toate modificările trebuie realizate la nivelul motoarelor sau al componentelor mecanice. Aceasta implică o investiție majoră. Totuși, avem dubii dacă această propunere își va atinge obiectivul: mulți se preocupă în legătură cu faptul dacă măsurile puse în aplicare vor ajuta la atingerea obiectivului inițial de combatere a schimbărilor climatice și dacă obiectivele și calendarul propuse sunt realiste și fezabile din punct de vedere economic. Totodată, există preocuparea că aceste măsuri ar putea să diminueze competitivitatea în acest sector. Cu toate acestea, cred că trebuie să acordăm o atenție sporită următoarelor trei domenii: recesiunea economică și impactul său grav asupra producătorilor și utilizatorilor de automobile, necesitatea de a susține industria (producătorii), nu de a o dezavantaja prin măsuri oneroase (sau chiar amenzi) și

necesitatea de a susține domeniul afacerilor (utilizatorii), nu de a antrena cheltuieli suplimentare prin măsuri politice dubioase.

Bogusław Liberadzki (S&D), *în scris.* – (PL) Pe parcursul procesului legislativ, am depus numeroase amendamente la propunerea de regulament privind emisiile provenind de la vehiculele utilitare ușoare noi, care are drept scop relaxarea nivelului de emisii de CO₂ propus inițial și asigurarea unei perioade mai mari pentru realizarea obiectivelor. Mă bucur să văd că amendamentele mele au fost luate în considerare. Sper că regulamentul, în varianta votată, va contribui la reducerea emisiilor de CO₂. Întreprinderilor li s-a oferit șansa de a-și adapta modelele și de a introduce reglementările corespunzătoare în cadrul temporal prevăzut. Vehiculele din categoria N1 sunt folosite de întreprinderile mici, care sunt sensibile la creșterile de prețuri și care, totodată, sunt din ce în ce mai frecvente pe piață. Regulamentul nu le va impune costuri excesive. Regulamentul prevede recompense sub formă de credite pentru cei mai buni producători, care ating obiectivele privind standardele de emisii înaintea termenului limită. Întreprinderile care nu reușesc să se adapteze în timp util vor plăti amenzi pe care nu le vor putea recupera de la consumatori. Am votat în favoarea adoptării rezoluției.

David Martin (S&D), *în scris.* – Am votat în favoarea acestei propuneri de stabilire a unor standarde superioare de performanță privind emisiile pentru vehiculele utilitare ușoare noi. Această propunere ar trebui să contribuie semnificativ la îmbunătățirea calității aerului, mai ales în centrele urbane.

Nuno Melo (PPE), *în scris.* – (PT) În urmă cu doi ani, s-au aprobat măsurile legislative privind emisiile provenind de la automobile. A sosit acum momentul ca Parlamentul European să aprobe introducerea limitelor de CO₂ pentru vehiculele utilitare ușoare noi. Aceste vehicule sunt folosite în principal de întreprinderi, inclusiv de întreprinderile mici și mijlocii, și reprezintă aproximativ 12% din vehiculele aflate în circulație în acest moment. Pe lângă avantajul îmbunătățirii calității aerului și contribuția la realizarea obiectivelor climatice ale UE, aceste vehicule vor consuma mai puțin combustibil, iar acest lucru va fi deosebit de benefic pentru întreprinderile mici. Obiectivele indicate au drept scop încurajarea inovației în industrie. Regulamentul prevede un obiectiv de 175 g CO₂/km care trebuie atins până în 2014, iar apoi va scădea treptat până la 147 g CO₂/km până în 2020. Trebuie puse în aplicare cu strictețe sancțiunile prevăzute pentru producătorii care nu respectă acest regulament.

Andreas Mølzer (NI), *în scris.* – (DE) Pentru a putea realiza o reducere semnificativă a emisiilor de CO₂, producătorii trebuie să își reproiecteze vehiculele, astfel încât acestea să nu depășească un anumit nivel în viitor. Este posibil ca măsurile care par fezabile din punct de vedere tehnic în cazul autoturismelor să nu fie realizabile pentru vehiculele utilitare ușoare. Deoarece nu este posibilă schimbarea formei vehiculelor, vor trebui modificate motoarele și componentele mecanice, ceea ce, potrivit experților, reprezintă un proces îndelungat. Din acest motiv, trebuie să găsim soluții alternative care să conducă la reducerea emisiilor de CO₂ ale vehiculelor utilitare ușoare. În prezent există două opțiuni. Una constă în reducerea suplimentară a pragului de emisii pentru autoturisme, pentru a compensa emisiile vehiculelor utilitare. A doua constă în montarea unui dispozitiv de limitare a vitezei, care ar conduce la o reducere semnificativă a emisiilor. Nu am votat în favoarea raportului, deoarece, din punctul meu de vedere, oferă prea puține opțiuni.

Rolandas Paksas (EFD), *în scris.* – (LT) Obiectivul nostru trebuie să fie să reducem cât mai mult nivelul emisiilor de CO₂ și, prin urmare, este foarte important să stabilim un

obiectiv de emisii pentru vehicule, având în vedere impactul lor negativ asupra mediului înconjurător și a sănătății umane. Cu toate acestea, propunerea prezentată în rezoluție, de ridicare a pragului de emisii pentru vehiculele utilitare ușoare noi prin stabilirea aceleiași valori ca și în cazul autoturismelor, este dezbătută mai ales din cauza măsurilor care trebuie luate pentru atingerea acestui obiectiv și a impactului acestora asupra producătorilor de camioane. Propunerea de instalare pe vehicule a unor dispozitive de limitare a vitezei ar avea un impact negativ asupra întreprinderilor producătoare și le va reduce competitivitatea pe piața internațională. Mai mult, producătorii de camioane ar trebui să-și mărească prețurile, având în vedere costurile suportate.

Prin urmare, înainte de a lua decizia de o asemenea importanță, trebuie să efectuăm cercetări științifice riguroase prin care să demonstrăm că introducerea dispozitivelor de limitare a vitezei ar reduce semnificativ nivelul emisiilor de CO₂. Totodată, trebuie să creăm un mecanism clar și adecvat de credite și să evidențiem inițiativele promoționale. Consider că, pentru a crește competitivitatea producătorilor europeni de autovehicule, trebuie să acordăm o atenție sporită măsurilor incentive.

Alfredo Pallone (PPE), în scris. – (IT) Obiectivele de reducere a emisiilor de CO₂ ale vehiculelor sunt aspecte importante ale strategiei europene pentru combaterea poluării și a schimbărilor climatice. Poluarea provocată de vehiculele utilitare ușoare este minimă în comparație cu întregul sector al transporturilor, însă fiecare sector are nevoie de limite care să permită atingerea obiectivelor prestabilite, motiv pentru care am votat în favoarea raportului. Obiectivul european este acela de a reduce emisiile de CO₂ la 120 g CO₂/km în vederea reducerii progresive a valorii medii a emisiilor, deci sunt de acord cu structura regulamentului, care, începând cu ianuarie 2014, le solicită vehiculelor utilitare ușoare, nou înmatriculate și fabricate, să genereze emisii mai mici de 175 g CO₂/km și, pe termen lung (până în 2020), emisii mai mici de 147 g CO₂/km, în parte pentru a ajunge la un compromis privind cerințele de proiectare a acestor vehicule.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), în scris. – (PT) Am votat în favoarea prezentului raport referitor la noul document legislativ de stabilire a unor standarde de performanță privind emisiile pentru vehiculele utilitare ușoare noi, în cadrul abordării integrate a Comisiei în vederea reducerii emisiilor de CO₂ generate de vehiculele ușoare. Am luat această hotărâre pe baza diferitelor date prezentate în documentele justificative, mai ales fiindcă, în prezent, vehiculele utilitare ușoare reprezintă circa 12% din parcul de vehicule. Stabilirea de standarde privind emisiile de CO₂ pentru vehiculele utilitare ușoare noi este necesară pentru prevenirea riscului de apariție a unor lacune de reglementare și totodată, este important să se încurajeze sectorul automobilistic să investească în noi tehnologii. Sunt de acord cu raportorul, care susține necesitatea ca sectorul vehiculelor utilitare ușoare să urmeze exemplul sectorului autoturismelor, care face eforturi pentru a reduce emisiile de CO₂. Cu toate acestea, spre deosebire de autoturisme, în cazul vehiculelor utilitare nu se pot modifica forma sau greutatea, ci trebuie modificate motoarele și componentele mecanice ale vehiculelor, ceea ce face ca procesul să fie mult mai lung și mai costisitor. Cu toate acestea, este important să încurajăm acest proces tehnologic, în beneficiul tuturor.

Rovana Plumb (S&D), în scris. – Această propunere este o continuare a strategiei comunitare de reducere a emisiilor de CO₂ generate de vehiculele utilitare ușoare, astfel:

– din 2020, un obiectiv pe termen lung de 147 g CO₂/km pentru emisiile medii ale vehiculelor utilitare ușoare noi înmatriculate în Uniune, sub rezerva confirmării fezabilității.

Până la 1 ianuarie 2013, după o reexaminare completă, se va înainta o propunere de modificare, dacă este cazul;

- obiectivul pe termen scurt, stabilit la 175 g CO₂/km; o perioadă de tranziție începând cu 1 ianuarie 2014, cu o conformitate completă a parcului de vehicule noi începând din 2017;

- vor fi integrate obiective privind emisiile specifice pentru vehiculele alimentate cu carburanți alternativi, care au drept scop promovarea dezvoltării vehiculelor alimentate cu carburanți alternativi în interiorul Uniunii;

- pentru vehiculele construite în etape, emisiile specifice de CO₂ ale vehiculelor completate vor fi alocate constructorului vehiculului de bază. Creditele suplimentare pentru constructorii de vehicule utilitare ușoare noi cu emisii de CO₂ sub 50 g CO₂/km vor fi limitate la maxim 25 000 de vehicule utilitare pentru fiecare constructor;

- penalitățile: 95 de euro începând cu 2019, o sumă progresivă între 1 ianuarie 2014 și 2018.

Sprrijinirea constructorilor în vederea dezvoltării de tehnologii ecologice pentru camionete va fi benefică atât pentru întreprinderi, cât și pentru crearea de locuri de muncă.

Frédérique Ries (ALDE), *în scris.* – (FR) Nu trebuie să existe excepții: și vehiculele utilitare trebuie să devină ecologice. Am votat în favoarea acestei propuneri de directivă prin care constructorii vor fi obligați să reducă emisiile de CO₂ ale camionetelor și ale altor vehicule utilitare în următorul deceniu. Această propunere este inspirată în mare parte de regulamentul european privind emisiile de CO₂ ale autoturismelor, care a intrat în vigoare începând cu anul 2008.

Votul a fost unul rezonabil și a urmat unui acord cu Consiliul, care revine practic la propunerile principale ale Comisiei Europene: obligația de a reduce emisiile poluante ale vehiculelor utilitare la 175 g CO₂/km până în 2014 pentru întregul parc auto și de a le reduce progresiv până la 147 g CO₂/km până în 2020. Totuși, o parte dintre noi suntem dezamăgiți, deoarece în Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, în septembrie 2010, am votat pentru un obiectiv mai ambițios.

În ceea ce privește costurile suplimentare suportate de constructorii de microbuze și camionete, ele vor fi compensate de faptul că aceste vehicule vor polua mai puțin și vor consuma mai puțin, acesta fiind, de altfel, interesul principal al conducătorilor auto.

Crescenzo Rivellini (PPE), *în scris.* – (IT) Aș dori să îl felicit pe dl Callanan pentru activitatea sa excelentă. Am adoptat astăzi acordul la care am ajuns cu guvernele statelor membre privind noile limite ale emisiilor de CO₂ pentru vehiculele utilitare europene, care prevede și stimulente pentru constructori, în vederea producerii de camionete mai eficiente din punct de vedere energetic și penalități pentru cei care nu respectă noile reglementări. Legislația adoptată reprezintă un act dificil de echilibrare și stabilește o serie de obiective ecologice pentru constructori, ambițioase, însă fezabile.

Noul document legislativ completează cadrul european de reglementare, venind în completarea normelor privind emisiile autoturismelor, stabilite în urmă cu doi ani. Constructorii care produc o camionetă cu emisii sub 50g CO₂/km vor primi un credit suplimentar, valabil pentru o perioadă limitată de timp. Într-adevăr, vehiculul respectiv va conta, în calculul mediei, ca 3,5 vehicule între 2014 și 2015, 2,5 vehicule în 2016 și 1,5 vehicule în 2017, acesta fiind ultimul an în care sunt valabile creditele suplimentare. Pe de

altă parte, vehiculele nou fabricate, cu emisii peste limitele impuse, vor fi supuse, începând cu anul 2019, unei penalități de până la 95 de euro pe gram.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), în scris. – În pofida votului defavorabil în cadrul comisiei (32/25/0), Grupul Verts/ALE a fost de acord cu celelalte grupuri că trebuie desfășurate negocieri pentru un acord în primă lectură cu Consiliul, mai ales ca urmare a faptului că majoritățile politice nu se vor îmbunătăți în plen, iar negocierile cu viitoarele președinții, maghiară și poloneză, nu ar putea conduce la un rezultat mai bun.

Acest acord în prima lectură prevedea, în principal: amânarea cu un an (2017) a limitei obligatorii de 175 g CO₂/km în medie; reducerea obiectivului pentru 2020 la 147 g/km, sub rezerva confirmării prin procedura legislativă; reducerea primei pentru emisiile suplimentare la 95 de euro pe gram; și o ușoară creștere și prelungire a creditelor suplimentare până în 2017. Totuși, rezultatul final în plen a fost complet nesatisfăcător și am decis să votăm împotriva.

Licia Ronzulli (PPE), în scris. – (IT) Am votat în favoarea acestui raport, deoarece consider că obiectivul protecției mediului înconjurător este unul lăudabil. Acest document important ajută industria auto să își planifice într-un mod mai eficace activitățile de producție, asigurând reducerea emisiilor de CO₂. Această decizie va stimula inovațiile și cercetarea, ajutând atât consumatorii, cât și, mai ales, întreprinderile mici și mijlocii să realizeze economii.

La încheierea îndelungatelor negocieri dintre Parlament și Consiliu, s-a ajuns la un rezultat important, care este fructul unui compromis bine echilibrat între diferitele poziții ale celor 27 de state membre. Adoptarea acestor noi obiective și standarde va produce, cu siguranță, rezultate tangibile și va asigura o protecție sporită a sănătății tuturor cetățenilor europeni. Lupta împotriva schimbărilor climatice nu poate fi amânată, iar acest lucru este valabil și în cazul reducerii emisiilor vehiculelor.

Vilja Savisaar-Toomast (ALDE), în scris. – (ET) Am votat astăzi în favoarea raportului supus dezbaterii privind standardele privind emisiile pentru vehiculele utilitare ușoare noi. Consider că acest raport este necesar în contextul obiectivelor Uniunii Europene privind încălzirea globală și reducerea emisiilor. Totodată, trebuie remarcat faptul că, deoarece respectivele vehicule utilitare ușoare deservesc sectorul serviciilor și sunt utilizate în principal de întreprinderi mici și mijlocii (IMM-uri), este important ca la punerea în aplicare a modificărilor necesare să se țină cont și de capacitatea acestora. Sunt de părere că, pentru a atinge nivelul impus prin acest raport, avem nevoie de un compromis corespunzător, care să țină cont de întreprinderile mici și mijlocii care funcționează în Europa și de obiectivele globale ale Uniunii Europene.

Bart Staes (Verts/ALE), în scris. – (NL) Am susținut complet propunerea inițială de stabilire a unor standarde privind emisiile de CO₂ ale vehiculelor utilitare ușoare noi, în vederea prevenirii lacunelor provocate de un anumit grad de suprapunere care există actualmente între înmatricularea autoturismelor și a vehiculelor utilitare ușoare. În prezent, numeroase autovehicule omologate ca autoturisme, precum autovehiculele SUV, sunt înmatriculate ca vehicule utilitare ușoare, de regulă, fiindcă această categorie are impozite reduse sau din alte considerente de natură fiscală. Deși legislația privind autoturismele (precum propunerea de față) se bazează pe aprobarea tipului de vehicule (mai degrabă decât pe înmatriculare), absența reglementărilor pentru vehiculele utilitare ușoare implică

existența unui pericolul ca producătorii de autoturisme relativ mari să solicite o aprobare de tip vehicul utilitar ușor.

Aceasta ar însemna că aceste vehicule cu un nivel ridicat de emisii ar rămâne în afara domeniului de aplicare a standardelor privind emisiile de CO₂. În final, acordul în prima lectură a devenit un acord foarte slab, prin care obiectivul obligatoriu de 175 g CO₂/km a fost amânat cu un an. Obiectivul pentru anul 2020 a rămas la 147 g/km, iar penalitățile pentru nerespectarea acestuia au fost reduse de la 120 de euro pe gram la 95 de euro pe gram. Această atitudine simbolică este necorespunzătoare și mă tem că această lege nu va contribui semnificativ la ameliorarea situației climatice. În mod evident, aceste măsuri nu mai sunt considerate o prioritate. Acesta este motivul votului meu negativ.

Catherine Stihler (S&D), *în scris*. – Am susținut acest raport care face parte din strategia comunitară de reducere a emisiilor de CO₂ generate de vehiculele ușoare. Ajutându-i pe producători să dezvolte tehnologii ecologice, putem ajuta întreprinderile și putem crea locuri de muncă, contribuind totodată la abordarea problemelor ecologice cu care ne confruntăm.

Nuno Teixeira (PPE), *în scris*. – (PT) Concluziile strategiei privind dezvoltarea durabilă, inițiată de Comisie, subliniază cele mai urgente probleme ale dezvoltării durabile, mai exact măsurile de eficiență energetică în sectorul transporturilor. Având în vedere combaterea schimbărilor climatice în ceea ce privește emisiile de CO₂ și competitivitatea sporită a industriei europene de automobile, acest regulament are drept scop stabilirea unor stimulente, în special sub forma creditelor suplimentare și plăților pentru inovațiile ecologice, precum și reducerea penalităților. Acordul obținut de Parlament în această privință este ambițios, dar fezabil. Obiectivul gradual, pe termen scurt, al UE este de 175 g CO₂/km și trebuie atins până în 2017, iar obiectivul pe termen lung este de 147 g CO₂/km și trebuie atins până în 2020.

Totodată, sunt prevăzute credite suplimentare pentru vehiculele care îndeplinesc criteriile de eficiență și se aplică penalități rezonabile dacă se depășesc limitele maxime de CO₂. Consider că aprobarea acestui regulament este conformă cu politicile de durabilitate ecologică ale Uniunii Europene și, totodată, protejează constructorii, aceștia fiind în majoritate întreprinderi mici și mijlocii, și utilizatorii, promovând, de asemenea, inovațiile în acest sector.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *în scris*. – Am votat pentru propunerea de Regulament pentru stabilirea unor standarde de performanță pentru vehicule utilitare ușoare noi, în cadrul abordării integrate a Comisiei Europene de reducere a emisiilor de CO₂ generate de vehiculele ușoare. Încurajăm astfel producătorii de vehicule să utilizeze eco-inovarea în vederea asigurării competitivității industriei auto europene.

Regulamentul impune constructorilor de vehicule utilitare ușoare plata unor penalități pentru depășirea mediei emisiilor specific stabilite prin prezentul regulament.

Atrag atenția asupra faptului că limitarea emisiilor poluante nu trebuie abordată doar din punctul de vedere al ofertei, de exemplu cum trebuie modernizate vehiculele ușoare pentru a fi mai puțin poluante, ci și din punctul de vedere al cererii. Important este ca noile vehicule care respectă prevederile prezentului regulament să fie accesibile pentru consumatori. Astfel, regulamentul permite atât acordarea de stimulente pentru producția de vehicule eficiente din punct de vedere al consumului, cât și sancțiuni pentru producătorii care nu

respectă țintele convenite. Fiecare stat membru va avea obligația ca, începând cu 1 ianuarie 2012, să înregistreze anual informațiile privind fiecare vehicul utilitar ușor nou înmatriculat pe teritoriul său și să asigure respectarea prevederilor prezentului regulament.

Derek Vaughan (S&D), *în scris.* – Am votat astăzi în favoarea acestui raport care reprezintă un alt pas în direcția corectă în ceea ce privește combaterea schimbărilor climatice. Limitele de CO₂ pentru noile camioane vor conduce la producerea în UE a unor vehicule mai curate, mai eficiente în ceea ce privește consumul de combustibil. S-au stabilit obiective și sperăm că stimulentele acordate pentru camioane mai eficiente vor conduce la o explozie de inovații la nivelul acestei industrii. Astfel, toate întreprinderile, inclusiv numeroasele întreprinderi mici din Țara Galilor care se bazează pe aceste vehicule, vor avea șansa de a utiliza camioane mai eficiente din punctul de vedere al consumului de combustibil și își vor putea controla costurile într-un moment în care prețul petrolului crește.

Angelika Werthmann (NI), *în scris.* – (DE) Nu am votat în favoarea raportului dlui Callanan, deși acesta este bine argumentat și reprezintă un pas în direcția corectă. Consider însă că limita de emisii de CO₂ pe kilometru trebuie să fie mult mai ambițioasă. Prin urmare, susțin propunerea Comisiei de 135 g CO₂ pe kilometru. Posibilitatea de grupare a emisiilor pentru întreaga gamă de produse a unui constructor și o limită de viteză de 120 km/h ar contribui la realizarea acestui obiectiv, deși ar fi nevoie de eforturi considerabile. Totodată, pentru binele mediului înconjurător, nu trebuie să permitem amânarea niciuneia dintre aceste date limită. Trebuie să păstrăm ca termen limită anul 2014.

Recomandare: Klaus-Heiner Lehne (A7-0021/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), *în scris.* – (PT) Având în vedere evoluția îndelungată a acestui subiect, începând cu propunerea de regulament a Comisiei din 2000, aprobarea sa ulterioară de către Parlament în 2002, rezultatele inițiale ale dificultăților mari întâlnite în procesul de aprobare a sa de către statele membre, concluziile Consiliului din 2009, netranspunerea poziției acestuia, dificultățile insurmontabile survenite pe parcursul rundelor de negocieri din decembrie 2010 și angajamentul ulterior al unui număr minim de state membre de a asigura o cooperare sporită în acest domeniu, deși nu reprezintă competența exclusivă a UE, aprob prezenta recomandare. Sunt de acord cu această propunere de regulament, deoarece inexistența unui sistem unitar de protecție a brevetelor în UE poate conduce la un sistem de brevetare fragmentat, complex și costisitor. Deoarece sunt îndeplinite toate cerințele, piața internă nu are decât de câștigat.

Roberta Angelilli (PPE), *în scris.* – (IT) În ultimele luni, mi-am exprimat în mod repetat dezaprobarea față de un regim trilingv pentru brevete. Mai mult, consider că utilizarea instituției europene a cooperării consolidate pentru a anihila opoziția Italiei și Spaniei și, prin urmare, a evita continuarea dezbaterii în vederea găsirii unei soluții comune, mai puțin problematice, este o chestiune de o gravitate politică nemaiîntâlnită. Această propunere de decizie este, de asemenea, incompatibilă cu cerința privind soluția de ultimă instanță prevăzută la articolul 20 alineatul (2) din Tratatul privind Uniunea Europeană, potrivit căreia cooperarea consolidată poate fi permisă doar când, după analizarea tuturor celorlalte opțiuni, nu se pot atinge obiectivele într-un termen rezonabil.

Mai mult, la mai bine de un an de la adoptarea Tratatului de la Lisabona, se observă că principiul egalității limbilor europene este deja ignorat, compromițând competitivitatea și calitățile inovatoare ale milioane de întreprinderi europene, mici și mijlocii, precum și

drepturile cetățenilor europeni. Acest sistem de brevetare afectează piața internă, supunând-o segmentării geografice, ceea ce ar reprezenta un obstacol pentru comerțul dintre statele membre și ar avea un impact negativ asupra stabilității întreprinderilor și liberei circulații a capitalurilor. Îmi reafirm opoziția și doresc să spun că ar fi trebuit așteptată decizia Curții de Justiție a Uniunii Europene, de pe 8 martie, înainte de a discuta despre această problemă în Parlamentul European.

Sophie Auconie (PPE), în scris. – (FR) Europa înregistrează progrese. Grație Tratatului de la Lisabona, un grup de țări care doresc să dezvolte împreună un anumit subiect pot face acest lucru chiar dacă alte țări nu sunt interesate. Deja acest lucru este valabil în cazul normelor aplicabile cuplurilor binaționale care doresc să divorțeze. Acesta este principiul „cooperării consolidate”. Am dorit ca principiul cooperării consolidate să se aplice și în vederea protejării invențiilor europene și am dorit ca el să fie utilizat în vederea creării unui brevet european. Motivul este acela că, având în vedere că în Europa protejarea invențiilor brevetate costă de 10 ori mai mult decât în Statele Unite, în principal din cauza costurilor de traducere, 25 din cele 27 de state membre doresc să creeze împreună un brevet european. Un astfel de brevet ar costa mai puțin fiindcă ar fi unitar. Brevetul unitar va fi elaborat în limbile franceză, engleză sau germană și ne va proteja invențiile în toate cele 25 de state. Totodată, această protecție va avea, în sfârșit, un preț convenabil. Chiar dacă Spania și Italia nu sunt de acord cu un astfel de sistem din rațiuni lingvistice, este esențial ca cele 25 de state membre interesate să poată dezvolta împreună acest subiect. Am votat în favoarea acestei proceduri, deoarece ea reprezintă un progres uriaș pentru competitivitatea industriei europene.

Zigmantas Balčytis (S&D), în scris. – (LT) Crearea unei protecții unitare a brevetelor în Uniunea Europeană reprezintă o parte esențială a dezvoltării inovațiilor și îmbunătățirii competitivității. Am susținut această rezoluție, care va permite cooperarea consolidată a statelor membre în domeniul creării unei protecții unitare a brevetelor. Până în prezent, sistemul de brevete din Uniunea Europeană a fost fragmentat, din cauza costurilor ridicate și a complexității validării brevetelor în statele membre individuale. Deși peste nouă state membre și-au arătat intenția de a institui o cooperare consolidată în domeniul creării unei protecții unitare a brevetelor, Comisia și statele membre participante trebuie să susțină participarea cât mai multor state membre. O cooperare consolidată ar facilita funcționarea corespunzătoare a pieței interne și ar elimina obstacolele din calea liberei circulații a bunurilor, ceea ce ar conduce la creșterea numărului de inventatori și ar asigura accesul la protecția unitară a brevetelor pe teritoriul UE.

Regina Bastos (PPE), în scris. – (PT) Sistemul european de brevete este o necesitate. Existența unor interpretări și decizii diferite în fiecare stat membru conduce la incertitudine juridică. Traducerea obligatorie a fiecărui dosar pentru obținerea brevetului în cele 23 de limbi oficiale este costisitoare, îndelungată și creează o pierdere a competitivității. Prin urmare, în general, marea majoritate a celor interesați, inclusiv asociațiile profesionale, este de acord cu opțiunea depunerii exclusive în limba engleză.

Propunerea supusă dezbaterii alege trei limbi (engleză, franceză și germană), toate celelalte limbi rămânând în urmă. Cu toate acestea, din punctul de vedere al prevalenței globale, portugheza este o limbă mult mai importantă decât franceza sau germana. Totodată, am rezerve în legătură cu posibilitatea utilizării cooperării consolidate în acest caz. Un instrument al cărui scop este acela de a permite unui grup de țări să inițieze procese de dezvoltare a integrării, care le-ar putea include progresiv și pe celelalte, nu trebuie transformat într-un club privat și într-un mecanism de excluziune sau într-unul care

stabilește superioritatea unora asupra altora. Prin urmare, mă declar împotriva raportului Lehne.

Vito Bonsignore (PPE), în scris. – (IT) Deși apreciez spiritul acestei reforme care dorește să-i ofere Europei un brevet unic și, prin urmare, să diminueze costurile de traducere, am votat împotriva. Propunerea de decizie prezentată de Consiliul European autorizează o procedură de cooperare consolidată în domeniul creării unei protecții unitare a brevetelor, fiindcă unele state membre, inclusiv țara mea, s-au declarat împotriva adoptării sistemului de traducere preconizat. Acest sistem trilingv ar fi discriminatoriu, deoarece încalcă principiul egalității tuturor limbilor Uniunii Europene.

Totodată, din punctul meu de vedere, sistemul cooperării consolidate ar afecta piața internă, creând diviziuni și distorsiuni concurențiale. Prin urmare, ar fi trebuit așteptată decizia Curții de Justiție, pe care o vom primi în următoarele zile și care, în primul rând, va clarifica o serie de aspecte tehnice referitoare la sistemul unitar de brevete.

Jan Březina (PPE), în scris. – (CS) Din punctul meu de vedere, sistemul fragmentat de protecție a brevetelor reprezintă un obstacol la nivelul pieței interne și afectează mai ales companiile inovatoare din categoria întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri). Susțin deci crearea unui brevet unic simplu și ieftin pentru întreaga UE. Mă îngrijorează că nu s-a putut ajunge la un acord privind o soluție comună, din cauza diferențelor insurmontabile de opinie privind măsurile de traducere a brevetelor. Din punctul meu de vedere, încăpățânarea asupra necesității traducerii brevetelor în majoritatea limbilor oficiale ale UE este o manifestare a unui egoism național, deoarece costurile, solicitările administrative și timpul necesare în acest scop ar anula în mare măsură avantajele unui brevet unic.

Salut faptul că țara mea, Republica Cehă, a decis să se alăture apelurilor de cooperare consolidată pe care le-am susținut astăzi, făcând astfel parte din marea majoritate a statelor membre care susțin deja acest demers. Deși brevetul unic nu va acoperi întreaga UE, nu am dubii că va fi un instrument benefic pentru dezvoltare și pentru creșterea competitivității IMM-urilor.

Zuzana Brzobohatá (S&D), în scris. – (CS) Protecția brevetelor este unul dintre instrumentele de bază pentru competitivitate și creșterea economică. Ea susține activitatea de cercetare științifică, sporind ocuparea forței de muncă într-un sector cu valoare adăugată ridicată. Am susținut recomandările Parlamentului referitoare la propunerea de decizie a Consiliului de autorizare a cooperării consolidate în domeniul creării unei protecții unitare a brevetelor, deoarece se bazează pe concluziile Consiliului din 4 decembrie 2009, care definesc viitoarea formă a sistemului unitar de brevete. Sistemul european de brevete ar trebui să se bazeze pe doi piloni și să consistă dintr-un sistem unificat de rezolvare a conflictelor privind brevetele (Tribunalul pentru Brevete Europene și Comunitare) și de creare a brevetelor comunitare (un instrument care să aplice un brevet la nivelul întregii Uniuni).

Cooperarea consolidată în domeniul brevetelor va simplifica aprobarea brevetelor europene pe teritoriul statelor membre care participă la cooperarea consolidată, ceea ce va reduce costurile și va simplifica procedura de obținere a brevetelor și, totodată, acest mecanism va contribui la progresul științific și tehnologic și va îmbunătăți funcționarea pieței interne. La începutul lunii februarie a acestui an, Republica Cehă s-a alăturat solicitărilor de cooperare consolidată și, prin urmare, sper că aderarea țării mele la sistemul de protecție unitară a brevetelor va contribui la susținerea resurselor științifice și la perfecționarea rezultatelor științifice atât în Republica Cehă, cât și în restul Europei.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), în scris. – (PT) Crearea unui brevet european va stimula inovațiile și progresul științific și tehnologic în UE. Consider că este esențială rezolvarea problemei brevetului european. Am însă rezerve în legătură cu regimul lingvistic care urmează să fie stabilit. Din punctul meu de vedere, cea mai bună soluție ar consta în utilizarea exclusivă a limbii engleze, dar dacă regimul lingvistic va cuprinde și alte limbi, portugheza trebuie luată în considerare. Concurența este globală, iar portugheza este a treia limbă occidentală ca număr de vorbitori în lume, după engleză și spaniolă.

Carlos Coelho (PPE), în scris. – (PT) Un sistem european de brevete este o necesitate. Existența unor interpretări și decizii diferite în fiecare stat membru conduce la incertitudine juridică. Traducerea obligatorie a fiecărui dosar pentru obținerea brevetului în cele 23 de limbi oficiale este costisitoare, îndelungată și creează o pierdere a competitivității. Prin urmare, în general, marea majoritate a celor interesați, inclusiv asociațiile profesionale, este de acord cu opțiunea depunerii exclusive în limba engleză. Propunerea supusă dezbaterii alege trei limbi (engleză, franceză și germană), toate celelalte limbi rămânând în urmă. Cu toate acestea, din punctul de vedere al prevalenței globale, portugheza este o limbă mult mai importantă decât franceza sau germana. Totodată, am rezerve în legătură cu viabilitatea utilizării cooperării consolidate în acest caz. Un instrument al cărui scop este acela de a permite unui grup de țări să inițieze procese de dezvoltare a integrării, care le-ar putea include progresiv și pe celelalte, nu trebuie transformat într-un club privat și într-un mecanism de exclusiune sau într-unul care stabilește superioritatea unora asupra altora. Prin urmare, mă declar împotriva raportului Lehne.

Mário David (PPE), în scris. – (PT) Am votat în favoarea acestei rezoluții legislative a Parlamentului European, deoarece sunt de acord cu conținutul său. Regret însă absența limbii portugheze din regimul lingvistic privind brevetul european.

Luigi Ciriaco De Mita (PPE), în scris. – (IT) Piața internă și politica concurențială sunt două elemente de bază în procesul unificării europene, al căror scop nu trebuie să fie doar consolidarea economiei Uniunii Europene și a întreprinderilor sale, ci mai ales realizarea libertăților fundamentale ale Uniunii. Acest obiectiv trebuie urmărit în interesul tuturor cetățenilor și întreprinderilor europene, asigurându-se egalitatea de șanse și de substanță și evitându-se problemele, costurile suplimentare și suprastructurile care ar putea diferenția, discrimina sau limita oportunitățile de utilizare sau de protejare a propriilor drepturi. Din punctul de vedere al egalității, egalității de șanse și nediscriminării, trebuie să le acordăm tuturor cetățenilor Uniunii Europene dreptul fundamental de a se exprima în propria limbă în cadrul interacțiunii cu instituțiile UE. Utilizarea doar a câtorva limbi oficiale poate fi justificată din punct de vedere tehnic doar la nivelul activităților instituțiilor UE, nu în relațiile acestora cu cetățenii, întreprinderile și instituțiile din statele membre. Procedurile de cooperare consolidată sunt utile atunci când cresc șansele celor care participă la ele, fără a le compromite pe cele ale celorlalți. Am votat deci împotriva recomandării, deoarece consider că într-un context atât de delicat precum egalitatea politică a limbilor, cooperarea consolidată este inacceptabilă, deoarece ar conduce la discriminare în ceea ce privește dreptul la egalitatea de șanse în accesarea libertăților fundamentale ale UE.

Anne Delvaux (PPE), în scris. – (FR) Mă bucură stadiul în care a ajuns acest subiect, despre care se discuta încă din anii 1990. În decembrie 2009, Consiliul a adoptat principiul creării unui brevet comunitar. Însă un an mai târziu, Consiliul a confirmat existența unor dificultăți insurmontabile cu privire la aranjamentele legate de traducere, care reclamă un vot în unanimitate. Problema a fost preluată apoi de Președinția belgiană a UE, dar din moment ce obstacolele nu au dispărut, 12 state membre au solicitat o propunere de regulament

care să autorizeze cooperarea consolidată în vederea creării unui brevet unitar. Consiliul Competitivitate a propus astfel autorizarea cooperării consolidate în martie 2011. Doresc să vă reamintesc că prin crearea unui brevet unitar vor fi avantajați utilizatorii sistemului de brevete din Europa și mai ales li se va permite întreprinderilor mici și mijlocii, care sunt frecvent neglijate, să își îmbunătățească competitivitatea prin îmbunătățirea accesului la protecție grație brevetului, dar și să își reducă costurile.

Ioan Enciu (S&D), în scris. – Am votat pentru acest raport întrucât consider că soluția cooperării consolidate în vederea creării brevetului unitar este cea mai bună soluție în acest moment și sper că, pe parcurs, toate statele membre vor lua parte la aceasta, spre beneficiul cetățenilor europeni. Brevetul unic va scădea în mod substanțial costurile administrative pentru întreprinderile mici și mijlocii, va încuraja inovația și va facilita crearea de noi locuri de muncă într-un moment în care UE are din ce în ce mai multă nevoie de acestea.

José Manuel Fernandes (PPE), în scris. – (PT) Este esențială stabilirea unor măsuri legislative de protecție a brevetelor la nivel comunitar pentru a apăra drepturile de proprietate intelectuală. Vom putea asigura o protecție uniformă pe teritoriul statelor membre participante, se vor reduce costurile și se vor simplifica procedurile administrative. Doresc să subliniez faptul că, momentan, costul înregistrării unui brevet în Europa este de aproximativ 10 ori mai mare decât pentru un brevet japonez sau nord-american. Prin urmare, inovațiile și cercetarea științifică vor fi avantajate și, totodată, se va îmbunătăți piața internă. Potrivit comisarului Barnier, doar Spania și Italia nu s-au arătat interesate de această cooperare consolidată. Totuși, el are unele rezerve juridice cu privire la aplicabilitatea procedurii de cooperare consolidată în acest caz.

De fapt, în conformitate cu articolul 328 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, „De la data stabilirii lor, formele de cooperare consolidată sunt deschise tuturor statelor membre, sub rezerva respectării eventualelor condiții de participare stabilite prin decizia de autorizare. De asemenea, acestea rămân deschise oricând pe durata funcționării lor, sub rezerva respectării, pe lângă condițiile menționate anterior, și a actelor deja adoptate în cadrul lor”. Doresc să evidențiez faptul că regimul lingvistic al acestei cooperări consolidate va include numai trei limbi: engleză, franceză și germană.

Carlo Fidanza (PPE), în scris. – (IT) Mă declar împotriva aprobării Parlamentului privind utilizarea procedurii cooperării consolidate pentru crearea unui sistem unitar de brevete, deoarece consider că problema regimului lingvistic are o importanță fundamentală pentru interesele Italiei, Italia fiind al patrulea stat din Europa din punctul de vedere al numărului de brevete depuse. Consider că procedura cooperării consolidate a fost utilizată cu cinism. Ea a fost creată pentru a stimula procesul de integrare a Uniunii Europene prin oferirea posibilității de a dezvolta un subiect cu un număr mai mic de state membre în situațiile în care nu se poate ajunge la un acord în unanimitate.

Impunerea acestei hotărâri ar putea stabili un precedent periculos, deoarece ar afecta un stat membru și ar anula unanimitatea prevăzută de Tratatul de la Lisabona pentru aspecte referitoare la piața internă, precum și principiul nedistorsionării concurenței. Totodată, am fi preferat să așteptăm decizia Curții de Justiție, care este anunțată pentru data de 8 martie.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), în scris. – (PT) Am votat împotriva raportului din trei motive fundamentale.

Este inadmisibil ca Parlamentul să aprobe o propunere de cooperare consolidată în domeniul așa-ziselor brevete unitare, fiindcă nu ar face decât să pună în pericol dreptul statelor membre de a-și proteja interesele, avantajând țările mai puternice.

Este a doua oară când se folosește acest principiu al cooperării consolidate prevăzut de Tratatul de la Lisabona. Scopul aflat în spatele includerii sale în tratat începe să devină clar.

Este inacceptabil să se exercite presiuni asupra țărilor care aparțin UE, dar care nu acceptă condițiile pe care dorește să le impună majoritatea, mai ales în domenii sensibile precum limba, deoarece acordul propus amenință limbile majorității statelor.

Totodată, ca ultim comentariu, trebuie să reafirm faptul că reprezentanții Partidului Comunist Portughez din Parlamentul European au apărut întotdeauna cu fermitate limba portugheză.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), *în scris.* – (PL) Nu avem în fiecare zi șansa de a discuta un subiect atât de important precum brevetul UE, care face obiectul recomandării dlui Lehne. Prin urmare, mă bucur că am șansa de a contribui la această dezbatere. În primul rând, trebuie subliniat faptul că în prezent ne aflăm într-o fază incipientă a procedurii de cooperare consolidată. Recomandarea Parlamentului European îi va permite Consiliului să aprobe în mod oficial măsurile care se vor pune în aplicare. Prin urmare, totul este posibil sau, ca să fiu mai clară, propunerile de regulament ale Comisiei Europene pot suferi modificări. Fără a intra în detalii cu privire la propunerile de regulament privind brevetul sau regimul lingvistic, doresc să spun că, în momentul aplicării acestui măreț proiect european, trebuie să ținem cont de interesele antreprenorilor europeni, atât de cei care brevetează invenții, cât și de cei interesați de un acces rapid la informații tehnice privind aceste invenții. Mă gândesc, de exemplu, la producătorii de medicamente generice.

Sunt o susținătoare devotată a brevetului european și, totodată, reprezint Polonia, o țară care, în prezent, este, din păcate, mai mult un „destinatar” decât un „furnizor” de brevete și mă voi strădui să mă asigur că sfera de aplicare a dezbaterii privind brevetele este cât mai extinsă și că sunt ascultate opiniile tuturor, mai ales ale întreprinderilor mici și mijlocii, care sunt esențiale pentru o economie europeană inovatoare.

Adam Gierek (S&D), *în scris.* – (PL) Brevetul european ar trebui să ne ajute să dezvoltăm inovațiile, însă de ce nu reușim să fim inovatori și noi în această dezbatere? Ar trebui să ne fie rușine. Nu vorbim decât despre legislația privind brevetele, dar ar trebui să vorbim și despre stabilirea unei forme optime pentru brevete. În prezent, există brevete scurte și brevete lungi, însă nu mereu acestea din urmă sunt mai bine concepute. Descrierea este de multe ori mult mai complicată pentru a complica și a ascunde forma brevetului.

Cred că trebuie să creăm un format transparent pentru brevete și o procedură pentru descrierea lor, astfel încât să se poată folosi în mod util internetul și metodele de înregistrare electronică. Limba este o problemă asociată și s-ar putea utiliza un algoritm stabilit pentru rezolvarea acestei probleme. Cred că metoda cea mai ieftină, care nu ar necesita traduceri în limbi diferite, ar fi un brevet electronic european. Poate Comisia va începe să gândească inovator. Am votat pentru, deși cred că în această privință, Comisia dă dovadă de prea puțină inițiativă.

Louis Grech (S&D), *în scris.* – Având în vedere impulsul dat de Comisie și de Parlament pentru relansarea pieței unice, necesitatea unui sistem armonizat de emitere și reglementare a brevetelor este mai stringentă decât oricând. De aceea am votat în favoarea acestei rezoluții legislative.

Potrivit actualului sistem fragmentat de brevete, brevetele trebuie traduse în limba fiecărui stat pentru care au fost acordate, întreprinzătorii, companiile tinere și alte IMM-uri bazate pe inovație suportând cheltuieli exorbitante cu traducerile: obținerea unui brevet este de treisprezece ori mai costisitoare în UE decât în Statele Unite și de unsprezece ori mai costisitoare decât în Japonia. Potrivit noului sistem care va fi adoptat de statele membre care participă la cooperarea consolidată în acest domeniu, brevetul unitar va face obiectul unui regim de traducere mult mai convenabil, care va consta exclusiv în limbile franceză, engleză și germană, conducând la reducerea costurilor. Introducerea unui sistem unitar și convenabil de brevete, deși doar în unele state membre ale UE, va juca un rol important în dezvoltarea pieței unice, oferindu-i Uniunii stimulentele pentru inovare și creativitate cu privire la crearea de bunuri și servicii de care are atât de mare nevoie.

Nathalie Griesbeck (ALDE), în scris. – (FR) În ultimii ani, am putut observa că economia europeană este frânată de absența unui brevet comunitar competitiv, în comparație cu alte mari puteri mondiale. De aproximativ 15 ani, Comisia Europeană propune crearea unui brevet european unic. În cele din urmă, am putut progresa în această direcție grație procedurii cooperării consolidate, care le permite mai multor state membre să coopereze într-un anumit domeniu atunci când o inițiativă legislativă este blocată. Prin urmare, am votat cu entuziasm în favoarea acestui raport, care ne permite lansarea acestei proceduri de cooperare consolidată pentru crearea unui sistem comunitar de brevete. Acesta reprezintă un progres important pentru toate întreprinderile europene și pentru toate întreprinderile mici și mijlocii care așteaptă de mult timp acest instrument indispensabil pentru inovare, cercetare, dezvoltare și competitivitate în Europa.

Françoise Grossetête (PPE), în scris. – (FR) Am votat în favoarea acestei recomandări privind autorizarea cooperării consolidate pentru crearea unui brevet european. În decembrie 2010, 12 state membre, inclusiv Franța, au susținut utilizarea procedurii cooperării consolidate privind introducerea unui sistem comunitar de brevete, în urma dezacordului dintre cele 27 de state din rațiuni lingvistice. În final, toate statele membre au decis să participe, cu excepția Italiei și Spaniei. Aș dori ca aceste două țări să se poată implica în această inițiativă în orice moment. În prezent, înregistrarea unui brevet în Uniunea Europeană costă de 11 ori mai mult decât în Statele Unite. În viitor, cercetătorii și companiile noastre vor putea începe să concureze în mod eficace cu Statele Unite și Asia în ceea ce privește inovațiile.

Jarosław Kalinowski (PPE), în scris. – (PL) După mai bine de 10 ani, lucrările asupra brevetului unitar european ajung, în sfârșit, la o concluzie. Deși am obținut doar un succes parțial, fiindcă sistemul de protecție unitară a brevetelor nu acoperă întreg teritoriul Uniunii Europene, acesta trebuie considerat, fără îndoială, un progres semnificativ. Simplificarea procedurilor de înregistrare și o reducere semnificativă a costului acestora vor susține dezvoltarea pieței interne și vor stimula progresul științific și tehnic la nivelul întregii Uniuni, chiar dacă se aplică doar în cazul a 12 state membre. Deși legislația va fi armonizată doar într-o măsură limitată, această armonizare va afecta, în realitate, toți antreprenorii din UE, deoarece investitorii din statele membre care nu participă vor putea beneficia și ei de o protecție unitară a brevetelor. Ei vor decide, la nivel individual, dacă vor alege protecția potrivit sistemului juridic dintr-unul sau mai multe state membre sau vor folosi brevetul unitar european.

Consider că trebuie să aplicăm în continuare măsurile ce au drept scop extinderea sferei de aplicare a protecției unitare a brevetelor, astfel încât să se acopere, în final, întreg teritoriul Uniunii Europene. Nu numai întreprinzătorii individuali vor avea de câștigat, deoarece

piața europeană va deveni și ea mai competitivă în comparație cu alte mari economii, precum Statele Unite, China sau Japonia.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE), *în scris.* – (LV) Am susținut acest proiect de rezoluție referitoare la propunerea de decizie a Consiliului de autorizare a cooperării consolidate în domeniul creării unei protecții unitare a brevetelor, deoarece consider că un sistem unitar de înregistrare a brevetelor va reduce barierele administrative pentru întreprinderile europene. Uniunea Europeană nu își poate permite un sistem fragmentat de înregistrare a brevetelor. Astăzi, s-a făcut un pas uriaș în direcția unui sistem unitar de înregistrare. Actuala stare de fapt în care o întreprindere trebuie să își înregistreze brevetul în fiecare stat membru în mod separat reprezintă un obstacol semnificativ pentru dezvoltarea întreprinderilor. Procesul lent și complicat de înregistrare a unui brevet în Uniunea Europeană a restrâns până acum posibilitățile întreprinderilor noastre de a se dezvolta în mod dinamic. O procedură clară și eficientă, prin care oricine poate înregistra un brevet valabil la nivelul Uniunii Europene, va asigura pătrunderea mai rapidă pe piața a produselor noi, stimulând astfel ritmul de dezvoltare a afacerilor. Vor avea de câștigat atât țările care participă la sistemul de înregistrare a brevetelor, cât și întreprinzătorii din țările respective, care vor putea furniza rapid produse noi tuturor consumatorilor europeni.

Petru Constantin Luhan (PPE), *în scris.* – În momentul de față, piața internă este deosebit de fragmentată din cauza costurilor ridicate de protejare a brevetelor în Uniune și inventatorii europeni nu pot beneficia de toate avantajele pieței unice. Situația dificilă apare atunci când aceștia încearcă să obțină un nivel optim de protecție pe întregul teritoriu al Uniunii. Această situație se răsfrânge negativ asupra competitivității Uniunii, deoarece activitățile inovatoare generează capital uman care tinde să aibă o mobilitate mai mare decât în alte zone.

Condițiile actuale de inovare mai puțin avantajoase scad atractivitatea Uniunii în ceea ce privește crearea și inovarea atât pentru inventatorii europeni, cât și pentru cei neeuropeni. Am votat în favoarea acestei recomandări, deoarece consolidarea cooperării în cadrul unui grup de state membre în domeniul protecției brevetelor unitare va proteja interesele Uniunii prin faptul că va ameliora competitivitatea și atractivitatea acesteia pentru restul lumii. De asemenea, crearea unei protecții unitare a brevetelor pentru un grup de state membre ar îmbunătăți gradul de protecție a brevetelor și ar elimina costurile și complexitatea asociate respectivelor teritorii, ceea ce ar facilita progresul științific și tehnologic, precum și funcționarea pieții interne.

David Martin (S&D), *în scris.* – Am votat în favoarea acestui raport. Consider că trebuie mărit nivelul de radiații permis pentru produsele alimentare și, totodată, trebuie îmbunătățite monitorizarea și conformitatea. În funcție de rezultatul lecturii finale, acest regulament poate contribui la procesul respectiv. Salut faptul că acest regulament se va aplica și în cazul produselor alimentare sau furajere importate din țări terțe, aflate în tranzit vamal sau destinate exportului.

Jiří Maštálka (GUE/NGL), *în scris.* – (CS) Fără îndoială, domeniul drepturilor de proprietate intelectuală și mai ales al drepturilor de proprietate industrială necesită atenții și precauții deosebite. Totuși, instituțiile și organismele UE nu reușesc întotdeauna să facă acest lucru. O soluție cuprinzătoare, sistemică este frecvent înfrântă de detalii sau chiar de diferitele grupări de interese. Problema brevetului UE, anterior brevetul comunitar, este un exemplu în acest sens. Posibilitatea unei soluții cel puțin parțiale apare acum sub forma unei cooperări consolidate între unele state membre în vederea stabilirii unei protecții unitare a brevetelor.

Republica Cehă dorește să participe la această cooperare consolidată și la negocieri suplimentare referitoare la propuneri concrete de regulament privind brevetul unitar și regimul său lingvistic. Neparticiparea la cooperarea consolidată ar însemna că nu se poate influența viitoarea formă a sistemului de brevete al UE. Un aspect semnificativ este cel al beneficiului economic sau al avantajelor pe care le au întreprinderile grație noilor soluții tehnice, având în vedere dimensiunile pieței comune ale celor care participă la cooperarea consolidată. Totodată, doresc să menționez faptul că Republica Cehă își păstrează opțiunea de a se retrage din cooperarea consolidată dacă această cooperare va lua o direcție contrară poziției Republicii Cehe, mai ales în legătură cu regimul lingvistic și domeniul de jurisprudență în ceea ce privește brevetele.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), în scris. – (FR) Mă abțin de la votul asupra acestui raport. Nu mă declar împotriva dreptului suveran al statelor membre de a încheia acorduri de cooperare consolidată între ele, inclusiv în ceea ce privește brevetele. Totuși, nu ni s-a oferit nicio garanție în ceea ce privește standardele ecologice și igienice care vor fi puse în aplicare pe parcursul procesului de aprobare a acestor brevete, mai ales în ceea ce privește organismele modificate genetic. Nu voi susține acest tip de acord până ce nu vor fi incluse cerințele necesare pentru protejarea sănătății publice.

Nuno Melo (PPE), în scris. – (PT) Prin aprobarea acestui raport, care are drept scop stabilirea unei cooperări consolidate în legătură cu înregistrarea și protecția brevetelor, există pericolul să se impună aranjamente lingvistice limitate la numai trei limbi - engleză, germană și franceză - traducerea brevetului în limbile naționale ale fiecărui stat membru nemaifiind obligatorie. Deși scopul creării unui brevet comunitar este pozitiv, în sensul că ar contribui la revitalizarea și promovarea inovațiilor în Europa, consider însă că acest obiectiv nu poate fi atins prin încălcarea principiilor fundamentale ale cetățeniei europene, prin afectarea coeziunii comunitare și fragmentarea pieței interne sau prin introducerea unor noi factori de discriminare, inegalitate și dezechilibru.

Limba portugheză, a treia limbă europeană ca importanță în comunicarea universală, va suferi o discriminare inexplicabilă prin introducerea acestei cooperări consolidate. Prin aceasta se justifică votul meu.

Andreas Mölzer (NI), în scris. – (DE) Conflictele privind limbile folosite în brevetele UE durează de mai bine de 30 de ani. Pe parcursul acestor 30 de ani, companiile europene a trebuit să se confrunte cu costuri ridicate de traducere și, în unele cazuri, au avut un dezavantaj competitiv pe piața globală. Activele necorporale, precum mărcile comerciale și brevetele, sunt greu de evaluat. Ele sunt folosite însă drept garanție pentru credite și sunt analizate în calculul ratingului de credit.

În acest context, noua legislație privind brevetele, elaborată grație procesului de cooperare consolidată și valabilă cel puțin în anumite zone ale UE, prevede traducerea brevetelor doar în limbile germană, engleză și franceză. Această măsură va reduce, cu siguranță, birocratia. Noul regulament consolidează totodată poziția limbii germane, care încă este limba maternă cea mai vorbită în UE, potrivit unui sondaj realizat în 2006. În principiu, ideea este una bună, însă normele lingvistice nu sunt complet clare, drept pentru care m-am abținut.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE), în scris. – (LT) Crearea unei protecții unitare a brevetelor în comunitate (acum Uniunea Europeană) și asigurarea unei protecții eficace a brevetelor la nivelul UE reprezintă un pas în direcția unei competitivități sporite a UE. Actualmente, inventatorii care lucrează în Uniunea Europeană sunt dezavantajați față de colegii lor din alte țări din lume: protejarea invențiilor în UE este un proces îndelungat și

costisitor. Din păcate, din cauza problemelor procedurale, nu am putut stabili un sistem uniform la nivelul UE. Le felicit însă pe acele state membre care s-au hotărât să inițieze procedura de cooperare în domeniul protecției brevetelor (mă bucur mai ales că printre statele membre se numără Lituania) și votez în favoarea aprobării acestei cooperări.

Tiziano Motti (PPE), în scris. – (IT) Am votat împotriva introducerii unui sistem trilingv în reglementările privind brevetele. Traducerea brevetelor numai în engleză, franceză și germană ar afecta puternic întreprinderile italiene, care ar trebui să suporte costuri foarte ridicate pentru traducerea tehnică a brevetelor depuse. Grupul parlamentar căruia îi aparțin ne-a solicitat să votăm pentru, însă nu pot aproba o măsură legislativă pe care o consider nocivă pentru interesele țării mele și ale cetățenilor săi, mai ales ale tuturor întreprinderilor mici și mijlocii din Italia și ale consumatorilor noștri. Fără îndoială, creșterea costurilor pentru întreprinderi ar conduce la creșterea costurilor de producție, în detrimentul consumatorilor. Mecanismul cooperării consolidate trebuie utilizat doar în circumstanțe excepționale și nu pentru a exclude state membre care sunt pregătite să negocieze, precum Italia și Spania. Susțin propunerea italiană de a scrie brevetele în limba țării inventatorului și de a oferi și traducerea în limba engleză. Astfel, ne putem păstra independența lingvistică și putem proteja interesele țării noastre. Într-adevăr, o cooperare consolidată între 10 sau 12 țări în această privință amenință cu distorsionarea condițiilor concurenței loiale, avantajând țările participante.

Rolandas Paksas (EFD), în scris. – (LT) Sunt de acord cu această rezoluție privind propunerea de decizie a Consiliului de autorizare a cooperării consolidate în domeniul creării unei protecții unitare a brevetelor. Având în vedere situația actuală, în care obținerea unui brevet european este un proces dificil și costisitor, sunt de acord cu propunerea de a aplica procedura cooperării și de a le permite tuturor statelor membre interesate să creeze un sistem unitar de brevete.

Trebuie să depunem toate eforturile pentru a rezolva problema regimului lingvistic, care ar reduce costurile obținerii unui brevet european pentru societățile care funcționează în interiorul UE. Totodată, o protecție eficientă a brevetelor ar simplifica procedurile de soluționare a litigiilor și ar reduce sarcinile administrative.

Mă bucur că multe state membre ale Uniunii Europene contribuie la inițiativa creării unui brevet unitar și sper că și celelalte țări vor contribui în curând la atingerea obiectivului de creare a unui brevet unitar pentru îmbunătățirea condițiilor de liberalizare economică din Uniunea Europeană. Doar cooperarea consolidată poate facilita funcționarea eficientă a pieței interne, prin eliminarea obstacolelor în calea liberei circulații a bunurilor.

Georgios Papanikolaou (PPE), în scris. – (EL) Am votat în favoarea recomandării referitoare la decizia de autorizare a cooperării consolidate în domeniul creării unei protecții unitare a brevetelor. Viitorul Europei depinde de redresarea economiilor naționale și de productivitatea inovațiilor, iar statele membre precum Grecia, care au fost puternic lovite de criză, își pun speranțele în aceste rezultate. Prin urmare, este vital din punct de vedere economic și corect din punct de vedere social să asigurăm protecție juridică brevetelor care se referă la inventarea și punerea în aplicare a unor idei și produse inovatoare.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), în scris. – (PT) Mă declar în favoarea unui sistem european de brevete, însă, din rațiuni lingvistice, m-am abținut de la votul asupra prezentului raport. Aș fi votat pentru dacă s-ar fi utilizat doar limba engleză, care funcționează în prezent ca limbă vehiculară. M-am abținut din trei motive fundamentale: în primul rând, deoarece crearea unui sistem de brevete cu traducerea obligatorie a fiecărui dosar în cele

23 de limbi oficiale ar reprezenta un proces costisitor, lent, care ar crea un dezavantaj competitiv major; în al doilea rând, fiindcă, în practică, limba engleză este folosită astăzi ca limbă vehiculară; și în al treilea rând, fiindcă 90% din solicitările de brevete sunt formulate oricum în limba engleză. Nu pot fi de acord cu includerea în acest proces a limbilor franceză și engleză în detrimentul unor limbi mult mai răspândite, precum portugheza sau spaniola (ca și cum în UE ar exista limbi cu statute diferite, o idee pe care o resping). M-am abținut deci cu convingerea că este nevoie de progrese în ceea ce privește un sistem european al brevetelor, însă că soluția optimă ar fi cea a unei singure limbi: limba engleză.

Miguel Portas (GUE/NGL), în scris. – (PT) M-am abținut de la vot, deoarece înțeleg rezervele exprimate de unele state cu privire la aranjamentele de traducere a brevetului comunitar, deși consider esențială îmbunătățirea sistemului de brevete din Europa, mai ales prin crearea unui brevet unitar și a unui Tribunal pentru Brevete Europene și Comunitare, care ar face posibilă depășirea problemelor întreprinderilor mici și mijlocii provocate de fragmentarea actuală a sistemului existent, caracterizat de costuri ridicate și o complexitate excesivă. Prin urmare, nu mă opun începerii cooperării consolidate în acest domeniu, deși consider că aceasta nu este soluția cea mai pertinentă și cu atât mai puțin soluția definitivă pentru problema în cauză.

Paulo Rangel (PPE), în scris. – (PT) Absența unei protecții unitare a brevetelor la nivelul Uniunii Europene așează companiile europene într-o poziție clară de dezavantaj competitiv față de concurenții lor din Statele Unite și Japonia. Costurile asociate brevetelor în Europa sunt de aproape 10 ori mai mari decât în Statele Unite și Japonia și sunt cauzate în mare parte de necesitatea traducerii brevetelor în limbile diferitelor țări din UE. Pentru ca industria portugheză și întreaga industrie europeană să fie mai competitive în acest context, consider că este esențial să se înregistreze progrese rapide în direcția creării unui sistem de protecție unitară a brevetelor, mai puțin dificil și complex, care să poată funcționa ca stimulent pentru inovare și pentru dezvoltarea științifică și tehnologică a Portugaliei și a Uniunii. De aceea am votat în favoarea acestei rezoluții. Totuși, nu pot să nu îmi exprim regretele privind alegerea regimului lingvistic. Consider că există argumente solide împotriva actualei soluții trilingve care include limbile engleză, germană și franceză. Din punctul meu de vedere, ar fi fost preferabilă alegerea exclusivă a limbii engleze.

Evelyn Regner (S&D), în scris. – (DE) Am votat astăzi în favoarea introducerii cooperării consolidate în ceea ce privește protecția unitară a brevetelor, deoarece consider că este nejustificat blocajul la care s-a ajuns în Consiliu din cauza aranjamentelor lingvistice. Din punctul meu de vedere, trebuie, desigur, să se poarte discuții. Faptul că am votat pentru nu înseamnă că sunt complet de acord cu propunerile inițiale ale Comisiei. Comisia pentru afaceri juridice va acorda prioritate acestui aspect și va depune cu siguranță amendamente cu un număr mare de îmbunătățiri. Aș dori să precizez că nu au dreptate cei care consideră că votul de astăzi va face ca Parlamentul să își piardă drepturile. Procedura legislativă abia începe. Prin votul de astăzi, Parlamentul nu a făcut altceva decât să le permită anumitor state membre să înceapă procedura cooperării consolidate, prevăzută de Tratatul de la Lisabona. În continuare, procedura va consta în: a) consultarea Parlamentului cu privire la aranjamentele lingvistice (în acest caz, decizia trebuie luată de Consiliu), b) participarea Parlamentului la hotărârea conținutului regulamentului privind brevetele, în cadrul procedurii legislative ordinare, c) obținerea consimțământului Parlamentului pentru jurisdicția brevetelor. Aceste șanse ale Parlamentului de a participa la proces nu vor suferi modificări. Nici deputații din Parlamentul European care provin din state membre care nu

sunt implicate în cooperarea consolidată nu își vor pierde dreptul de vot pe parcursul procedurii, deoarece ei sunt reprezentanți europeni, nu naționali.

Frédérique Ries (ALDE), *în scris.* – (FR) Președinția belgiană a Uniunii Europene a fost un mare succes. Printre numeroasele sale realizări se numără acordul privind brevetul european, un regulament esențial pentru stimularea inovării și competitivității în Europa. Liberalii europeni își doresc de aproape 15 ani o astfel de armonizare a protecției juridice. Astfel, se va pune capăt irosirii fondurilor, estimată la aproape 400 000 de euro pe an și provocată de coexistența brevetelor naționale și a brevetelor europene. Mai mult, faptul că 12 state membre (Danemarca, Estonia, Finlanda, Franța, Germania, Lituania, Luxemburg, Țările de Jos, Polonia, Slovenia, Suedia și Regatul Unit) utilizează procedura cooperării consolidate ar fi cu atât mai lăudabil dacă aceasta ar fi singura modalitate de a pune capăt blocajului în această privință. Tratatul de la Lisabona a fost pus în aplicare în mod corect pentru a autoriza o „avangardă europeană” formată din cel puțin nouă state membre pentru a coopera atunci când este blocată o inițiativă legislativă.

Din toate aceste motive, votul de astăzi al Parlamentului European asupra raportului Lehne este esențial. El va transmite un semnal pozitiv, atât pentru întreprinderile europene, care trebuie să evolueze într-un cadru juridic stabil, așezându-le pe picior de egalitate cu concurenții internaționali, cât și pentru inventatori, a căror activitate creativă trebuie să fie protejată mai bine de către Uniunea Europeană.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *în scris.* – Grupul nostru nu poate consimți și iniția o procedură, deoarece, potrivit avocatului general al Curții de Justiție, „acordul preconizat de creare a unui sistem unificat de soluționare a litigiilor privind brevetele, în forma sa actuală, este incompatibil cu tratatele UE”. Grupul nostru a solicitat amânarea votului, deoarece decizia Curții privind opinia de mai sus a avocatului general trebuie să sosească pe 8 martie, iar Parlamentul trebuie să fie complet conștient de consecințele juridice ale cooperării consolidate înainte de a se alătura unui proiect atât de excepțional.

Celelalte grupuri politice nu au susținut solicitarea noastră de amânare. Aprobarea nu se referă la măsuri specifice de punere în aplicare a cooperării consolidate. Aceste propuneri vor fi transmise într-o fază ulterioară, dacă este autorizată cooperarea consolidată (reglementări ale Consiliului care creează o protecție unitară a brevetelor și aranjamente de traducere pentru brevetul unitar).

Licia Ronzulli (PPE), *în scris.* – (IT) Am votat împotriva acestei rezoluții, deoarece consider că după un proces legislativ îndelungat, care a început în 2000, este inacceptabil faptul că nu s-a propus încă o soluție comună privind aspectul lingvistic al brevetelor europene. De mulți ani, Italia și Spania fac presiuni puternice pentru ca limba engleză să fie recunoscută drept unica limbă oficială în domeniul tehnologiei și științei. Această soluție monolingvă ar reduce costurile și ar încuraja mai ales întreprinderile mici și mijlocii să folosească brevetul european, deoarece dimensiunile economice ale acestora înseamnă că, de multe ori, ele nu pot suporta costuri ridicate de traducere.

Pentru a evita unanimitatea necesară unui subiect atât de delicat, s-a invocat principiul cooperării consolidate (prevăzut de Tratatul de la Lisabona), care permite ca deciziile să fie luate de numai o treime din statele membre. De câteva luni, guvernul italian și cel spaniol evidențiază caracteristicile neobișnuite ale acestei proceduri care, dacă este aprobată de Parlamentul European și de Consiliu cu o majoritate calificată, ar determina aplicarea brevetului european nu numai în statele care participă la cooperarea consolidată, ci și la nivelul întreprinderilor care aparțin altor state membre.

Oreste Rossi (EFD), în scris. – (IT) Italia și Europa ar avea de pierdut în urma deciziei de utilizare a cooperării consolidate în vederea creării protecției unitare a brevetelor. Punerea în aplicare a unei proceduri de cooperare consolidată în acest domeniu este complet eronată, deoarece ea anulează eforturile depuse în vederea creării unui brevet european valabil în toate statele membre.

De asemenea, contestăm decizia de a impune acest vot la nivelul Parlamentului fără a ține cont de consecințele analizei efectuate de Curtea de Justiție asupra compatibilității dintre Tratat și instanța unică pentru brevete. Italia și Spania s-au opus pe bună dreptate recunoașterii a numai trei limbi (engleză, franceză și germană) pentru depunerea brevetelor europene, în loc să se respecte principiul egalității limbilor, instituit prin Tratat. În mod evident, acesta nu este doar un caz de discriminare, ci și o gravă problemă economică pentru întreprinderile din țările care utilizează alte limbi.

Olga Sehnalová (S&D), în scris. – (CS) Sunt absolut convinsă că în ceea ce privește protecția brevetelor, cooperarea consolidată va contribui la eliminarea fragmentării în acest domeniu, va asigura condiții cadru îmbunătățite pentru întreprinderile inovatoare din întreaga Uniune, va facilita o competitivitate sporită a UE la nivel global și o funcționare mai bună a pieței interne a UE. Reducerea anticipată a costurilor asociate procesului de protecție a brevetelor nu este lipsită de semnificație. Prin urmare, am votat în favoarea acestui raport.

Csanád Szegedi (NI), în scris. – (HU) Am votat în favoarea recomandării, deoarece consider scandalos faptul că nu am putut ajunge la o poziție comună în această privință. Trebuie să ne dăm seama că Europa a rămas în urmă în competiția globală în domeniul inovării. Nu poate exista inovare fără o protecție cuprinzătoare a brevetelor, însă universitățile, institutele mici de cercetare și inventatorii nu pot suporta costurile unei astfel de brevetări. Prin simpla obținere a unui brevet în țara de origine, aceștia își oferă invențiile cu titlu gratuit pe piața globală. Brevetarea comunitară are o importanță deosebită. Este extrem de important să se poată obține un brevet european cu o singură solicitare. Este esențial ca acest lucru să se realizeze în toate țările europene, inclusiv în țara mea, Ungaria.

Marc Tarabella (S&D), în scris. – (FR) De mai bine de 20 de ani, Comisia Europeană a propus crearea cât mai rapidă a unui brevet european unic și a subliniat necesitatea stringentă a unui astfel de brevet. Actualmente, în Europa, brevetele trebuie aprobate în fiecare țară în parte și de fiecare dată, trebuie traduse în limba națională respectivă.

Cheltuielile care trebuie suportate pentru ca un brevet să fie aprobat numai în jumătate dintre statele membre sunt de 20 000 de euro, dintre care 14 000 de euro sunt pentru traducere. În Statele Unite, sunt suficienți aproximativ 1 850 de euro. Lipsa unui brevet european ne afectează competitivitatea, dar și inovarea, cercetarea și dezvoltarea la nivel european. Acesta este motivul pentru care cooperarea consolidată este perfect justificată în acest aspect fundamental pentru viitorul UE.

Nuno Teixeira (PPE), în scris. – (PT) Crearea unui brevet unitar european la nivelul Uniunii Europene va aduce cu sine avantaje pentru toți utilizatorii implicați și mai ales pentru întreprinderile mici și mijlocii, contribuind la competitivitatea acestora printr-o reducere a costurilor. Această problemă datează de două decenii și necesită un acord unanim în Consiliu pentru a se putea stabili regimul lingvistic aplicabil drepturilor de proprietate intelectuală în Uniunea Europeană. În acest sens și având în vedere faptul că crearea protecției unitare a brevetelor nu este inclusă pe lista domeniilor care reprezintă competența exclusivă a Uniunii Europene, recomandarea de față se referă la posibilitatea cooperării

consolidate în acest domeniu. Deși în această fază a procesului este vorba doar despre aprobarea Parlamentului în ceea ce privește metoda decizională în acest domeniu, care primește votul meu, Parlamentului i se va solicita în curând să se pronunțe și în ceea ce privește regimul lingvistic controversat și cele două regulamente care vor fi elaborate în legătură cu normele sistemului european de brevete.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), în scris. – Am votat pentru Decizia de autorizare a cooperării consolidate în domeniul creării unei protecții a brevetelor unitare deoarece consider necesară adoptarea de măsuri pentru crearea unui brevet comunitar unitar.

Conform unui raport realizat în 2011 de Thomson Reuters, „Patented in China”, China va surclasa Japonia și SUA în ceea ce privește numărul de brevete. Astfel, prin programul lansat în 2006, China își propunea să devină o țară orientată către inovare și a reușit să crească numărul de brevete cu 14,1% față de SUA, cu 33,55% față de UE și cu 15,9 % față de Japonia

În UE, sistemul actual de brevetare este fragmentat și foarte costisitor în ceea ce privește cerințele de traducere.

Costul unui brevet UE validat în 13 țări se ridică la 20 000 EUR, din care aproximativ 14 000 EUR reprezintă numai costurile de traducere. Astfel, un brevet european ajunge să coste de 10 ori mai mult decât unul din SUA. Consider că autorizarea cooperării consolidate în vederea creării brevetelor unitare poate să contribuie la dezvoltarea unui brevet unitar atractiv pentru utilizatorii sistemului de brevetare în Europa, să ofere protecția proprietății intelectuale pe întreg teritoriul european și să elimine costurile și complicațiile în vederea stimulării cercetării, dezvoltării și a IMM-urilor inovatoare

Raport: Ivo Belet (A7-0001/2011)

Luís Paulo Alves (S&D), în scris. – (PT) Având în vedere că grupul de lucru consultativ al serviciilor juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei consideră că propunerea în cauză nu conține nicio modificare de fond în afara celor care au fost identificate ca atare în propunere și întrucât, în ceea ce privește codificarea dispozițiilor neschimbate din actele precedente cu respectivele modificări, propunerea se limitează la o simplă codificare a actelor existente, fără modificări de fond ale acestora, aprob prezentul raport. Sunt de acord cu ideea de a garanta un înalt nivel de protecție a sănătății cetățenilor europeni în caz de contaminare radioactivă și de a da o legitimitate democratică adoptării prezentei directive, întrucât temeiul juridic trebuie adaptat la noul Tratat de la Lisabona.

Laima Liucija Andrikiene (PPE), în scris. – (LT) Am votat în favoarea acestei importante rezoluții de stabilire a nivelurilor maxime permise de contaminare radioactivă a produselor alimentare și a furajelor după un accident nuclear sau altă situație de urgență radiologică. Ne amintim cu toții de tragedia de la Cernobîl din 26 aprilie 1986, când au fost eliberate în atmosferă cantități foarte mari de materiale radioactive care au contaminat astfel produsele alimentare (cereale, legume, fructe de pădure și ciuperci) și furajele din câteva țări europene, existând un risc major pentru sănătatea umană. Solul a fost, de asemenea, contaminat cu precipitații radioactive, care au mărit radioactivitatea pădurilor și a produselor alimentare agricole din zonele afectate. Un nivel ridicat de protecție a sănătății umane reprezintă unul dintre obiectivele Uniunii Europene.

Prin urmare, trebuie format de urgență un sistem care să permită Uniunii Europene să fixeze nivelurile maxime permise de contaminare radioactivă în vederea asigurării unui nivel ridicat de protecție a sănătății populației, după un accident nuclear sau altă situație

de urgență radiologică care ar putea să conducă sau a condus deja la o contaminare radioactivă semnificativă a produselor alimentare și a furajelor. Cetățenilor UE trebuie să li se asigure o protecție optimă în caz de accident nuclear sau de urgență radiologică, iar Comisia Europeană trebuie să fie pregătită să reacționeze rapid. Produselor alimentare și furajelor trebuie să li se aplice niveluri maxime permise prestabilite de contaminare.

Elena Oana Antonescu (PPE), în scris. – Acest raport fixează nivelurile maxime permise de contaminare radioactivă pentru produsele alimentare și pentru hrana animalelor după un accident nuclear sau altă situație de urgență radiologică. Sunt de acord cu faptul că Parlamentul European trebuie să joace un rol decisiv în situații care afectează direct sănătatea populației. De asemenea, cred că, în urma unui accident nuclear sau a unei urgențe radiologice, Comisia Europeană trebuie să aibă un rol de supervisor, declarând starea de urgență și adoptând liste cu produse alimentare de bază și cu furaje. Statele membre trebuie să mențină un sistem de control oficial al acestor produse și să informeze populația cu privire la riscuri. Am votat în favoarea acestui raport care garantează siguranța hranei cetățenilor europeni în situații de accidente nucleare sau urgențe radiologice.

Zigmantas Balčytis (S&D), în scris. – (LT) În cadrul activității de definire a politicii sale în acest domeniu, unul dintre obiectivele Uniunii Europene trebuie să consistă într-un nivel ridicat de protecție al sănătății umane. Din 1990, reglementările UE privind nivelurile de contaminare radioactivă în caz de urgență radiologică au rămas neschimbate, motiv pentru care revizuirea și actualizarea acestor prevederi reprezintă o adevărată necesitate. Trebuie să creăm un sistem cuprinzător, care să permită Uniunii Europene să fixeze nivelurile maxime permise de contaminare radioactivă în vederea asigurării unui nivel ridicat de protecție a sănătății populației, după un accident nuclear sau altă situație de urgență radiologică care ar putea să conducă sau a condus deja la o contaminare radioactivă semnificativă a produselor alimentare și a furajelor. Sunt de acord că nivelurile permise de contaminare radioactivă trebuie să fie revizuite în mod regulat pentru a lua în considerare ultimele evoluții și recomandări științifice internaționale disponibile în prezent, dar și pentru a evita divergențele dintre reglementările existente.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), în scris. – (LT) Am votat în favoarea acestui raport, care propune stabilirea procedurii de determinare a nivelurilor maxime permise de contaminare radioactivă a produselor alimentare și a furajelor care pot fi comercializate în urma unui accident nuclear sau a oricărui alt caz de urgență radiologică care ar putea conduce sau a condus la o contaminare radioactivă semnificativă a produselor alimentare și a furajelor. În același timp, anexele I și III prevăd nivelurile maxime permise de contaminare a produselor alimentare și a furajelor. Deși prezenta propunere este formulată pe baza tehnicii de reformare, consider că trebuie să se modifice în mod substanțial propunerea, nu doar unica parte gri identificată, pentru a garanta certitudinea juridică și coerența textului. Trebuie fluidizată procedura în caz de urgență nucleară, acordând Comisiei în mod explicit rolul de supraveghere și clarificând regimul actelor sale (adoptare, revizie). Totodată, trebuie să încercăm să servim intereselor cetățenilor printr-o mai bună gestionare a situației de după accident. Trebuie să garantăm certitudinea juridică a întregii propuneri prin alinierea procedurilor caduce – procedurile de „comitologie” în domeniul Euratom adoptate prin analogie –, pe care această propunere intenționează să le codifice, cu dispozițiile Tratatului de la Lisabona.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), în scris. – (EL) Întrucât cele trei regulamente privind radiațiile, modificate prin raportul în cauză, au fost adoptate la aproximativ 20 de ani de la accidentul de la Cernobîl, consider că raportul Belet, în forma pe care o are după votare,

reprezintă o primă încercare de îmbunătățire a abordării și de actualizare a problemei contaminării radioactive a produselor alimentare și a solului. Deși mă declar în favoarea modificării temeiului juridic și a consolidării rolului Parlamentului European pentru a asigura o transparență legislativă sporită și o protecție mai amplă pentru cetățeni, consider că raportul este necorespunzător și nu se ridică la așteptările unei abordări solide a chestiunii. Acest raport modifică aspecte asupra cărora s-a ajuns deja la un acord și nu face altceva decât să reglementeze consecințele problemei, nu atât sursa acesteia. Totodată, limitele maxime de contaminare radioactivă au rămas extrem de ridicate, drept pentru care raportul se îndepărtează foarte mult de obiectivul protejării sănătății populației. Din aceste motive, m-am abținut de la votul final.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), în scris. – Consider că statele membre ale UE sunt responsabile de monitorizarea respectării nivelurilor stabilite în cadrul protecției împotriva contaminării radioactive în prezentul regulament, în mod special prin supravegherea normelor de siguranță, atât pentru produsele alimentare, cât și pentru furaje, dar și prin monitorizarea parametrilor de mediu. Susțin ideea formării unui sistem care să permită UE să fixeze nivelurile maxime permise de contaminare radioactivă pentru asigurarea unui nivel ridicat de protecție a sănătății populației, după un accident nuclear sau altă situație de urgență radiologică.

Edite Estrela (S&D), în scris. – (PT) Am votat în favoarea raportului privind contaminarea radioactivă a produselor alimentare, al cărui scop este de a stabili nivelurile maxime permise de contaminare radioactivă a produselor alimentare și a furajelor după un accident nuclear sau altă situație de urgență radiologică. Prin urmare, obiectivul principal al regulamentului este protecția sănătății populației și, în consecință, temeiul juridic trebuie să fie articolul 168 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Diogo Feio (PPE), în scris. – (PT) Scopurile propunerii de față constau în a garanta un înalt nivel de protecție a sănătății cetățenilor europeni în caz de contaminare radioactivă și în a conferi o legitimitate democratică adoptării prezentului regulament. Fără niciun dubiu, temeiul juridic trebuie adaptat la noul Tratat de la Lisabona pentru a da Parlamentului European un rol în luarea de decizii în legătură cu un regulament care poate afecta sănătatea populației. Propunerea constă în special într-o codificare a dispozițiilor rămase neschimbate din trei regulamente adoptate între 1987 și 1990 de stabilire a nivelurilor permise de contaminare radioactivă în caz de urgență radiologică.

José Manuel Fernandes (PPE), în scris. – (PT) Toți cetățenii au dreptul la o alimentație sănătoasă. Acesta este un drept indiscutabil și reprezintă o condiție *sine qua non* pentru atingerea calității de viață la care aspirăm cu toții și care este prevăzut în Tratatul de la Lisabona.

După catastrofa de la Cernobîl (1986), problema contaminării radioactive a căpătat o importanță sporită, ceea ce a justificat adoptarea a trei regulamente, între 1987 și 1990, de stabilire a nivelurilor maxime permise de contaminare în caz de urgență radiologică sau accident nuclear, întrucât aceste efecte sunt de lungă durată și, de multe ori, pot fi indirecte (contaminarea zonelor forestiere).

Deși această propunere constă în special într-o codificare a dispozițiilor rămase neschimbate din regulamentele menționate mai sus, votez în favoarea acestui raport referitor la propunerea de regulament al Consiliului (Euratom), fiindcă garantarea menținerii unui nivel ridicat de protecție a sănătății cetățenilor europeni este pusă în pericol.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), în scris. – (PT) Această propunere constă în special într-o codificare a dispozițiilor rămase neschimbate din trei regulamente adoptate între 1987 și 1990, de stabilire a nivelurilor permise de contaminare radioactivă în caz de urgență radiologică. Cu toate acestea, introducerea unui nou considerent care explică necesitatea unui articol existent, rezervându-i Consiliului exercitarea competenței de executare, implică o modificare substanțială, care justifică folosirea tehnicii de reformare.

Regulamentul conține un mecanism pe două niveluri de intervenție în caz de urgență radiologică sau de accident nuclear, conform propunerii Comisiei:

- o adoptare imediată de către Comisie a unui regulament *ad hoc* care aplică, într-un caz specific, într-o zonă definită și pentru o perioadă limitată, nivelurile maxime permise de contaminare radioactivă stabilite în anexele I și III la propunere;
- stabilirea unui termen de o lună de la adoptarea acestuia, timp în care Comisia trebuie să prezinte o propunere adresată Consiliului pentru a adapta sau confirma acest regulament *ad hoc*.

După cum au arătat dezbaterile purtate în cadrul comisiei de specialitate și propunerile alternative prezentate, între Comisie și Consiliu există o luptă pentru putere. Cu toate acestea, obiectivul principal ar trebui să fie acela de a servi intereselor cetățenilor printr-o mai bună gestionare a situației de după accident, în ceea ce privește competențele statelor membre afectate. Prin urmare, ne-am abținut la votul final.

Vicky Ford (ECR), în scris. – Deputații din cadrul Grupului ECR au susținut acest raport, deoarece considerăm că temeiul juridic al acestei propuneri legislative trebuie să fie schimbat, înlocuindu-se articolul 31 din Tratatul CEEA cu articolul 168 din Tratatul TFUE. Potrivit regulamentului inițial, articolul 31 din Tratatul CEEA (care se referă la grupul de persoane care ar putea fi supuse contaminării radioactive) a fost considerat temeiul juridic cel mai adecvat, deoarece articolul 168 din Tratatul TFUE (care reglementează sănătatea publică) nu exista în acel moment. Dacă temeiul juridic al acestui regulament ar fi articolul 168 din Tratatul TFUE, ar trebui să se treacă de la procedura de consultare la procedura legislativă ordinară, iar propunerea ar fi supusă atunci unei analize riguroase a Parlamentului European și mai ales unei evaluări complete a impactului, inclusiv consultărilor cu producătorii și consumatorii de produse alimentare. Deși în raportul adoptat de Parlament ar putea exista anumite aspecte cu care deputații din Grupul ECR nu sunt de acord, credem cu tărie că temeiul juridic al acestui regulament ar trebui modificat, pentru ca Parlamentul European să fie implicat complet în procesul legislativ și mai ales ar trebui să fie însoțit de o evaluare riguroasă a impactului. Prin urmare, Grupul ECR a votat în favoarea acestui raport.

Adam Gierek (S&D), în scris. – (PL) Regulamentele discutate astăzi sunt deosebit de importante din punct de vedere economic pentru Uniunea Europeană și piața sa unică. Catastrofa de la Cernobîl ne-a arătat că extrapolarea liniară a riscului de radiații conduce la pierderi economice inutile. În Belarus și în Ucraina, au fost evacuate regiuni de dimensiuni apropiate de cele ale unei țări. Acum, bielușii se întorc în aceste zone, în care, oricât de incredibil ar părea, radioactivitatea atinge aceleași cote ca și în centrul Varșoviei. Pe de altă parte, unele dintre victimele catastrofei de la Cernobîl, cele aproximativ 8 milioane de ucraineni care primesc indemnizații care, în orice caz, sunt prea mici pentru a-i ajuta să supraviețuiască, nu se vor întoarce de teamă că vor pierde și această mică sumă de bani. Uniunea Europeană ar trebui să tragă niște concluzii de pe urma acestei experiențe extrem de importante.

Strămutarea populației din fosta URSS după producerea catastrofei s-a realizat cu ușurință și în mod eficient. Cu greu ne-am putea imagina cum s-ar reuși acest lucru în zonele foarte populate ale Europei. Cui i-ar fi acordată o astfel de responsabilitate? Compensările financiare trebuie acordate mai ales agricultorilor, care nu numai că și-ar putea pierde recoltele, însă ar putea pierde și șansa de a mai cultiva timp de mulți ani. Același lucru este valabil și în cazul pădurilor, deși într-o măsură mai mică. Se știe foarte bine că poluatorul trebuie să plătească, însă cum putem hotărî cine este responsabil și cine trebuie să plătească dacă vom fi afectați de un accident nuclear din țările terțe? Cine va gestiona această situație? Desigur, UE. Prin urmare, am votat în favoarea adoptării acestui raport.

Catherine Grèze (Verts/ALE), în scris. – (FR) Nu am putut vota în favoarea raportului Belet, care solicită în special ca Parlamentul să devină colegiutor pentru protecția sănătății în cazul contaminării radioactive a produselor alimentare, deoarece acest raport nu respinge cu fermitate dozele actuale propuse de Comisie. Nivelurile maxime de contaminare propuse de către Comisie, care se află în vigoare încă din 1987, sunt mult prea ridicate. Studiile arată că inclusiv în cazul dozelor reduse, copiii suferă de grave afecțiuni cardiovasculare și endocrine. Dozele maxime propuse ar conduce la o creștere inacceptabilă a numărului cazurilor de cancer. Mai mult, având în vedere că nu există un mecanism de despăgubire a agricultorilor în cazul contaminării care depășește nivelurile autorizate, Comisia trebuie să propună fără doar și poate un mecanism de compensare, în conformitate cu principiul „poluatorul plătește”.

Ian Hudghton (Verts/ALE), în scris. – Parlamentul a votat astăzi pentru modificarea temeiului juridic al legislației privind contaminarea radioactivă a produselor alimentare. Aceasta este o problemă extrem de importantă și este normal ca Parlamentul să aibă competențe de codecizie.

Juozas Imbrasas (EFD), în scris. – (LT) Am votat în favoarea acestui document important privind nivelurile maxime permise de contaminare radioactivă a produselor alimentare și a furajelor după un accident nuclear sau altă situație de urgență radiologică. Este vital să se determine nivelurile maxime permise pentru produsele alimentare și furaje, pentru a asigura un nivel ridicat de protecție a sănătății populației și pentru a evita repetarea dezastrului de la Cernobil, când produsele alimentare (cereale, legume, fructe de pădure, ciuperci etc.), furajele și solurile au fost contaminate cu precipitații radioactive, care au mărit radioactivitatea pădurilor și a produselor agricole din zonele afectate. Trebuie să creăm un mecanism care să asigure în mod adecvat și eficace siguranța în cazul unui accident nuclear sau radiologic. Un nivel ridicat de protecție a sănătății umane este unul dintre principalele obiective ale Uniunii Europene.

Jarosław Kalinowski (PPE), în scris. – (PL) Contaminarea radioactivă este periculoasă pentru sănătatea umană, iar rolul nostru, în calitate de deputați din Parlamentul European, este să facem tot posibilul pentru a ne asigura că alimentele furnizate consumatorilor sunt sigure și sănătoase. Prin urmare, trebuie să ne pregătim pentru a putea reacționa în mod rapid și eficient în cazul unei catastrofe. De asemenea, trebuie să actualizăm în permanență reglementările și să le adaptăm la situația actuală și la evoluția tehnologiei. Procedurile trebuie simplificate, iar competențele trebuie transferate asupra statelor membre, care vor putea face față în mod eficient unor astfel de situații. În acest caz, stabilirea unor limite pentru concentrațiile de substanțe radioactive este extrem de importantă pentru siguranța societății și a mediului înconjurător.

Elisabeth Köstinger (PPE), în scris. – (DE) În cazul unui accident nuclear sau al oricărui alt tip de urgență radiologică, este esențial să se ia măsurile corespunzătoare. Sunt importante măsurile preventive și acordarea de ajutor persoanelor afectate. Plățile compensatorii pentru agricultori sunt esențiale pentru a-i ajuta pe producătorii de produse agricole care au suferit daune fără a avea vreo vină. Trebuie despăgubiți și agricultorii dintr-un stat membru care sunt afectați de contaminare în urma unui accident de acest gen dintr-un alt stat membru. Este inadmisibil ca efectele accidentelor nucleare să pună în pericol capacitatea de subzistență a agricultorilor. Susțin raportul dlui Belet, fiindcă trebuie să ne protejăm agricultorii împotriva daunelor provocate de părți terțe.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), în scris. – (FR) Acest raport și dezastrele ecologice pe care susține că le va rezolva ne reamintesc tuturor cât de repede trebuie să renunțăm la energia nucleară. Cu toate acestea, raportul nu conține nicio referire la ideea renunțării la energia nucleară. Acesta este unul dintre aspectele în care raportul este deficitar. Ar fi trebuit adoptat amendamentul în acest sens. Mai mult, raportul prevede că pentru a adopta măsurile de securitate impuse de un dezastru nuclear, Comisia va avea toate competențele necesare. Astfel, capacitatea liderilor statelor membre de a acționa în această privință este pur și simplu opțională, deși aceștia sunt persoanele alese de către populație. Este inadmisibil ca iresponsabilei Comisii să îi fie acordate competențe în acest mod, mai ales când este vorba despre sănătatea populației. Votez împotriva acestui raport.

Nuno Melo (PPE), în scris. – (PT) Regulamentul propus determină procedura de stabilire a limitelor maxime permise de contaminare radioactivă a produselor alimentare și a furajelor comercializate după producerea unui accident nuclear sau a altei situații de urgență radiologică, care ar putea provoca sau a provocat o contaminare radioactivă puternică a produselor alimentare și a furajelor. Consider că trebuie să rămânem vigilenți și pregătiți pentru orice situație de urgență care s-ar putea produce în Europa. Orice încercare de a spori viteza și agilitatea punerii în aplicare a reglementărilor în vigoare va crea valoare adăugată pentru întreg teritoriul Uniunii Europene.

Andreas Mölzer (NI), în scris. – (DE) În timp, contaminarea radioactivă poate reprezenta o problemă în cazul anumitor produse alimentare. Dificultățile apar atunci când produsele alimentare contaminate, precum carnea animalelor sălbatice din pădurile din zonele expuse la radioactivitate timp de mai multe secole, nu sunt consumate doar la nivel local, ci sunt comercializate și în zone necontaminate, unde sunt considerate inofensive. Cunoștințele disponibile în prezent arată că nu există niveluri de radiații care să poată fi clasificate ca inofensive cu o certitudine absolută. Cercetările privind cauzele unei game variate de noi tipuri de boli, precum alergiile, sunt încă în fază incipientă. În pofida acestui fapt, produsele alimentare încă sunt supuse radiațiilor și nimeni nu s-a gândit la o eventuală interacțiune cu ingineria genetică. Toate limitele sunt practic inutile dacă verificările produselor alimentare din regiunile contaminate și din jurul acestora nu funcționează corespunzător. Am luat în considerare aceste aspecte atunci când am votat.

Claudio Morganti (EFD), în scris. – (IT) Am votat în favoarea acestei rezoluții, deoarece ea fluidizează procedura de intervenție în caz de urgență și consolidează rolul Comisiei, menționând că aceasta – nu Consiliul – este direct responsabilă pentru luarea deciziilor în cazul unui accident nuclear, adoptând măsuri care să intre imediat în vigoare. Comisia va trebui asistată de un grup de experți independenți, cu competențe în domeniul sănătății și al siguranței alimentare.

Mai mult, Comisia trebuie să asigure accesul la datele științifice disponibile, pentru a se putea evalua semnificația acestora. Statele membre trebuie să ia măsuri pentru a reduce la minim pericolul de contaminare, dar și să informeze populația. Practic, acest raport protejează cetățenii și acordă Comisiei și Parlamentului un rol principal.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE), în scris. – (LT) Am votat astăzi asupra regulamentului privind „nivelurile maxime permise de contaminare radioactivă a produselor alimentare și a furajelor după un accident nuclear sau altă situație de urgență radiologică”, care prevede normele de reacție în cazul accidentelor nucleare sau radiologice. Acest document are un caracter exclusiv tehnic, discută mai ales limitele competențelor Comisiei, Consiliului și statelor membre și stabilește nivelurile de contaminare.

Doresc să evidențiez un amendament prezentat de Parlament, care propune includerea unei prevederi privind despăgubirea agricultorilor ale căror terenuri sunt contaminate cu substanțe toxice în timpul unui accident nuclear sau radiologic. Deoarece trecem printr-o perioadă destul de instabilă și asistăm la situații în care activitățile economice neglijente ale oamenilor sunt deseori cauza unor accidente grave, trebuie să adoptăm aceste măsuri legislative care prevăd în mod clar felul în care trebuie să reacționăm în situații critice.

Rolandas Paksas (EFD), în scris. – (LT) Sunt de acord cu propunerea de regulament al Consiliului de stabilire a nivelurilor maxime permise de contaminare radioactivă a produselor alimentare și a furajelor după un accident nuclear sau altă situație de urgență radiologică. Protecția sănătății umane este unul dintre obiectivele prioritare ale Uniunii Europene și, prin urmare, trebuie să creăm un mecanism care să asigure în mod adecvat și eficient siguranța în caz de accident nuclear sau radiologic.

Nivelul de contaminare radioactivă a produselor alimentare și a furajelor după un accident nuclear trebuie reglementat într-un mod deosebit de strict, având în vedere posibilele consecințe negative pentru populație. Trebuie să luăm toate măsurile posibile pentru a ne asigura că, în caz de accident, particulele radioactive eliberate în aer contaminatează cât mai puțin produsele alimentare, iar impactul radioactiv este redus la minim.

Sunt de acord cu propunerea de a aplica principiul ecologic fundamental al UE, „poluatorul plătește”, asigurându-se astfel un sistem eficient de compensare în caz de accident, în special în ceea ce privește agricultura, care sunt cei mai afectați în acest caz.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), în scris. – (PT) Acest raport se referă la o propunere legislativă care constă în special într-o codificare a dispozițiilor rămase neschimbate din trei regulamente adoptate între 1987 și 1990, în urma catastrofei de la Cernobîl (1986), moment în care problema contaminării radioactive a mediului înconjurător a devenit din ce în ce mai importantă. Aceste regulamente stabilesc nivelurile permise de contaminare radioactivă în caz de urgență radiologică. Regulamentele conțin un mecanism pe două niveluri de intervenție în caz de urgență radiologică sau de accident nuclear, conform propunerii Comisiei: (a) o adoptare imediată de către Comisie a unui regulament *ad hoc*, care aplică într-un caz specific, într-o zonă definită și pentru o perioadă limitată, nivelurile maxime permise de contaminare radioactivă stabilite în anexele I și III la propunere; și (b) stabilirea unui termen de o lună de la adoptarea acestuia, în care Comisia trebuie să prezinte o propunere adresată Consiliului pentru a adapta sau confirma acest regulament *ad hoc*. Votez în favoarea acestui raport, deoarece consider că amendamentele propuse de Parlamentul European sunt pozitive și oferă logică acestui text. Deoarece principalul obiectiv al regulamentului este protecția sănătății publice, consider că temeiul juridic trebuie să fie articolul 168 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), în scris. – Contaminarea radioactivă a produselor alimentare este, cu siguranță, o problemă pentru sănătatea populației europene și, prin urmare, este esențial ca această legislație să fie concepută în funcție de aceste principii, cu Parlamentul European în calitate de colegislator. Cu toate acestea, propunerea, în forma sa actuală, nu atinge obiectivele necesare pentru a proteja populația europeană, mai ales copiii, împotriva contaminării radioactive prin produsele alimentare. Nivelurile maxime de contaminare radioactivă propuse sunt mult prea ridicate, potrivit analizei specialiștilor – unele dintre ele sunt chiar mai mari decât cele în vigoare în momentul producerii catastrofei de la Cernobil.

Nivelurile propuse ar însemna că populația va fi expusă la radiații a căror limite sunt mai mari decât limitele maxime stabilite în actuala legislație comunitară privind standardele de siguranță pentru radiațiile ionizante. Populația europeană, mai ales grupurile vulnerabile și copiii, ar fi expuse la pericole inutile, de contaminare și cancer. Este absolut inadmisibil ca această revizuire legislativă să nu le asigure cetățenilor Europei o protecție totală împotriva alimentelor supuse contaminării radioactive.

Licia Ronzulli (PPE), în scris. – (IT) Am votat în favoarea acestei rezoluții, deoarece ea evidențiază o problemă fundamentală care nu trebuie subestimată în niciun caz. Din ce în ce mai multe țări apelează la puterea nucleară, atât în scopuri civile, cât și, din nefericire, militare. Aceasta este actualmente o realitate cu o importanță globală, care, din păcate, implică și zone cu o puternică instabilitate politică. Uniunea Europeană nu-și poate permite să fie nepregătită pentru a reacționa în caz de criză sau de accident. Reacțiile trebuie să fie imediate, eficace și perfect coordonate între diferitele state membre. Precipitațiile radioactive cauzate de un astfel de eveniment conduc la contaminarea produselor alimentare și a furajelor, care, dacă sunt introduse în lanțul alimentar, pot provoca daune incomensurabile și pot contamina zone întregi, timp de mai multe decenii. Cetățenii europeni trebuie să poată dormi liniștiți, siguri că nu vor fi lăsați în voia sorții în cazul producerii unei urgențe cu care toți sperăm să nu ne confruntăm vreodată. Este esențială adoptarea unor proceduri eficiente, cu reguli și responsabilități clare, în beneficiul intereselor autentice ale cetățenilor.

Oreste Rossi (EFD), în scris. – (IT) Susținem raportul care stabilește niveluri maxime permise de contaminare radioactivă a produselor alimentare, fiindcă acesta fluidizează procedurile de intervenție în caz de urgență și consolidează rolul Comisiei, oferindu-i acesteia autoritatea de a lua decizii în caz de accident nuclear.

Nivelurile maxime de radiații din alimentele destinate oamenilor și animalelor sunt, de asemenea, indicate în acest raport. Pe parcursul votului, a fost adoptat, din nou cu sprijinul nostru, un amendament oral care prevede despăgubirea agricultorilor afectați de pierderea șanselor de a vinde produse contaminate.

Artur Zasada (PPE), în scris. – (PL) Accidentele nucleare se pot produce oriunde sunt folosite, depozitate sau transportate materiale radioactive, deci nu numai în centralele nucleare, ci și în spitale, universități, laboratoare de cercetare și uzine industriale, pe șosele și pe căile ferate, în porturi și în șantierul naval.

Raportorul observă pe bună dreptate că substanțele radioactive pot avea în continuare impact pentru un număr considerabil de ani, iar obiectivul prioritar trebuie să constea întotdeauna în protecția vieții și sănătății umane. În prezent, din ce în ce mai multe alimente sunt supuse radiațiilor, pentru a li se prelungi perioada de valabilitate. Să nu uităm că radiațiile distrug vitaminele: până la 90% din vitamina A din carnea de pui, 86% din vitamina B din ovăz și 70% din vitamina C din sucurile de fructe. Produsele alimentare au, prin

urmare, o perioadă de valabilitate prelungită, însă o valoare nutritivă redusă. Cercetările au dovedit că radiațiile omoară bacteriile, însă nu distrug virușii, nu elimină murdăria sau toxinele care pot pătrunde în carne în măcelăriile și instalațiile neigienice și nesterile de prelucrare.

Radiațiile facilitează, de asemenea, transportul produselor alimentare pe scară largă, cu costuri ridicate și care reprezintă o risipă, efectuate de către marile corporații. Alimentele produse și consumate la nivel local nu trebuie supuse radiațiilor. Consider că statele membre trebuie să își mențină sistemele de control privind produsele alimentare și furajele în ceea ce privește nivelurile maxime permise de contaminare radioactivă și să le îmbunătățească și să le revizuiască constant, conform sugestiei raportorului.

10. Corectările voturilor și intențiile de vot: a se vedea procesul-verbal

(Ședința a fost suspendată la ora 13.20 și reluată la ora 15.00)

PREZIDEAZĂ: JERZY BUZEK

Președinte

11. Aprobarea procesului-verbal al ședinței anterioare: consultați procesul-verbal

12. Adoptarea de modificări ale tratatului (dezbateri)

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi este declarația Comisiei privind adoptarea unor modificări ale tratatului.

Aș dori să vă atrag atenția asupra faptului că nu au fost prevăzute întrebări din public pe parcursul acestei dezbateri. Cu toate acestea, suntem cu toții conștienți că aceasta este o dezbatere extrem de importantă și una căreia îi acordăm o mare importanță.

José Manuel Barroso, președinte al Comisiei. – (FR) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, astăzi, Comisia Europeană și-a exprimat avizul favorabil privind decizia luată de Consiliul European în decembrie de a da curs modificării limitate a articolului 136 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

După cum știți, obiectivul este de a le permite statelor membre din zona euro să creeze un mecanism permanent de asigurare a stabilității financiare a zonei euro în ansamblu. În 2013, acest mecanism european de stabilizare va înlocui actualele instrumente temporare de stabilizare – Fondul european de stabilitate financiară și mecanismul european de stabilizare financiară – și știm cu toții cât de utile sunt acestea.

Aici discutăm despre o decizie care este esențială pentru confirmarea determinării noastre de a ne apăra actuala noastră monedă comună și de a garanta stabilitatea financiară când ne confruntăm cu dezechilibrele economice din anumite state membre, dezechilibre pe care trebuie să le corectăm. Acesta este un mecanism care este necesar în vederea definitivării cadrului tratatului.

Acestea fiind zise și astfel cum am subliniat eu însumi în timpul ultimului Consiliu European, fiecare inițiativă – inclusiv cele privind competitivitatea și convergența economiei europene, și spun competitivitate și convergență, deoarece este vorba și despre convergența economiilor noastre – fiecare inițiativă, după cum spuneam, trebuie să respecte tratatul, precum și principiile și normele stabilite pentru Uniune și instituțiile sale.

Prin urmare, Comisia va lua orice inițiativă – legislativă sau de alt tip – în vederea garantării consecvenței între viitorul mecanism de stabilizare și guvernanta economică realizată de Uniune în interiorul zonei euro.

Bineînțeles, respectarea tratatului este extrem de importantă și sunt reasigurat că, la data de 4 februarie, Consiliul European va recunoaște acest lucru. Mecanismele de consolidare a competitivității și convergenței economiei europene, care se aplică nu doar în cadrul celor 17 membre actuale ale zonei euro, ci tuturor celor 27 de state, vor fi create în conformitate cu tratatele – și anume, cu competențele Uniunii și ale instituțiilor sale și în special cu competențele Parlamentului și ale Comisiei. Avizul tocmai adoptat de Comisie menționează în mod explicit acest lucru.

Astăzi vorbim despre o problemă europeană de interes general. Este evident că protejarea monedei euro nu este doar în interesul statelor membre din zona euro. Din acest motiv, în cazul în care acestea doresc acest lucru, statele membre care nu aparțin zonei euro pot fi implicate în activitatea de introducere a mecanismului permanent. De asemenea, dacă este necesar, acestea vor putea să ia decizia să participe la operațiunile care se vor pune în aplicare în contextul acestui viitor mecanism, astfel cum au procedat deja o serie de state în cadrul mecanismelor temporare actuale.

De asemenea, astăzi dezbatem răspunsul nostru global la criză pentru care instituirea viitorului mecanism european de stabilizare reprezintă una dintre componentele cheie. Trebuie să avansăm în mod rapid și adecvat în ceea ce privește acest subiect.

Urgența nu înseamnă grabă și cu siguranță nu exclude să ne acordăm timp în vederea unei reflecții comune. Deciziile de punere în aplicare a lecțiilor crizei pe care le vom lua în decursul următoarelor săptămâni sunt decizii fundamentale pentru viitorul nostru comun. Prin urmare, trebuie să fim extrem de clari în ceea ce privește orientarea căreia dorim să ne dedicăm.

Suntem cu toții de acord că trebuie să ne imbarcăm în trenul reformei pentru a conserva stabilitatea financiară, pentru a crește competitivitatea și convergența economiilor noastre și pentru a elibera potențialul complet al creșterii durabile care generează locuri de muncă.

Acum ne rămâne să determinăm calea pe care o vom urma la bordul acestui tren și cred că pentru a face să înainteze acest tren european, cele mai bune căi sunt cele ale UE. Modul în care vom introduce mecanismul european de stabilizare va contribui în mare măsură la aflarea răspunsului la această întrebare.

În ceea ce privește procedura, Comisia crede că s-au îndeplinit condițiile pentru efectuarea unei revizui simplificate a tratatului cum ar fi cea prevăzută la articolul 48 alineatul (6) din Tratatul privind Uniunea Europeană.

Știu că mulți dintre dumneavoastră vă întrebați referitor la caracterul extrem de interguvernamental al acestui mecanism permanent. Și noi am fi preferat o evoluție mai rapidă care să fie mai ancorată în sistemul Uniunii. Cu toate acestea, trebuie să recunoaștem că acest pas nou nu reduce actualele competențe ale Uniunii și ale instituțiilor sale. El ne sporește capacitatea colectivă de a răspunde la anumite provocări pe care nu le-am prevăzut în mod explicit în cadrul tratatului.

Aici aș dori să subliniez anumite puncte de fond care au fost accentuate în cadrul avizului Comisiei. Acestea ne vor ajuta, cred eu, să ne orientăm spre o Uniune care dă dovadă de o mai mare solidaritate, o Uniune mai responsabilă, mai unită și mai puternică.

Primul aspect este solidaritatea. Aici, vorbim despre o valoare fundamentală a Uniunii Europene și vreau să fiu extrem de precis privind acest punct. În timpul discuțiilor privind proiectul de modificare limitată a Tratatului, Comisia a afirmat că această modificare nu ar dăuna în niciun fel mecanismelor de solidaritate prevăzute la articolul 122 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în eventualitatea apariției în cadrul unui stat membru a dificultăților sau a gravei amenințări a dificultăților. În consecință și contrar opiniilor anumitor persoane, articolul 122 nu suferă nicio modificare.

În cadrul Uniunii, solidaritatea înseamnă și responsabilitate. În Europa, solidaritatea nu poate exista fără responsabilitate; bineînțeles, nici responsabilitatea nu poate exista fără solidaritate. Acest lucru este valabil în special pentru solidaritatea și responsabilitatea financiară, iar acesta este spiritul absolut al mecanismelor tranziționale de stabilizare. Acesta va fi și spiritul mecanismului permanent, pentru care vor exista condiții extrem de stricte. Să fim clari: toate statele membre trebuie să respecte o politică financiară responsabilă.

Solidaritatea și responsabilitatea din cadrul Uniunii Europene pot fi consolidate doar cu ajutorul unei mai mari coordonări și a unei monitorizări mai bune. Aceasta este lecția esențială pe care am învățat-o din criză. Guvernanța economică întreprinsă de Uniune în zona euro va constitui astfel baza pe care se va construi viitorul mecanism de stabilizare.

Va trebui să consolidăm guvernanța economică europeană; adică, va trebui să o extindem și să o aprofundăm pentru a garanta stabilitatea zonei euro în special și stabilitatea Uniunii Europene în ansamblu. Extinderea guvernanței economice înseamnă includerea nu doar a politicilor bugetare, dar și a politicilor economice și a reformelor structurale. Acesta este obiectivul complet al semestrului european asupra căruia am convenit.

Acest proces a fost lansat prin intermediul prezentării analizei anuale a creșterii elaborată de Comisie. Acest document afirmă și demonstrează în mod clar faptul că politicile actuale nu sunt suficiente. Trebuie să facem mai mult pentru a răspunde actualelor provocări. Trebuie să facem mai mult împreună și nu trebuie să ne separăm. Trebuie să facem mai mult pentru a crea o mai mare convergență și pentru a nu crea mai multe diferențe.

În ceea ce privește aprofundarea guvernanței economice, exact acesta este obiectivul pachetului de șase propuneri care a fost prezentat de către Comisie. Știu că ne vom putea baza pe sprijinul ferm al Parlamentului în acest scop și vă mulțumesc pentru acest sprijin. Puteți fi siguri că noi, cei din Comisie, vom sprijini și facilita acest proces până la finalizarea acestuia, astfel încât să ne putem realiza ambițiile.

Viitorul mecanism european de stabilizare va aparține exact acestui pachet de reforme, la fel ca și consolidarea Fondului european de stabilitate financiară în viitorul mai apropiat. Sunt convins că abordarea noastră este cea corectă și că fiecare va avea un rol de jucat în cadrul acesteia. Comisia își va juca rolul complet și intenționează să participe în mod activ, în special la activitatea de introducere a viitorului mecanism european de stabilizare.

Acum, nu este suficient să avem abordarea corectă; trebuie să o și aplicăm. Cred că vom reuși să ne punem în aplicare abordarea dacă respectăm câteva reguli simple și clare de conduită. Aici mă refer la legitimitatea democratică bazată pe controlul Parlamentului European. Mă gândesc și la puterea pe care o câștigăm de la instituțiile permanente care acționează cu transparență și care sunt instituții comune pentru cele 27 de state membre, garantând în același timp consecvența în întreaga Uniune.

Mă gândesc și la principiul egalității statelor membre în cadrul tratatului și la principiul concurenței loiale, conform căruia acțiunile decise de statele membre nu pot afecta, modifica sau dăuna eficienței cooperării care are loc la nivelul Uniunii Europene.

Vom fi vigilenți și ne vom asigura că nu se va decupla niciun vagon, fapt care ar crea riscul de deraiere a întregului tren. Trebuie să investim mai mult în încrederea între statele membre și între statele membre și instituțiile europene.

Suntem o Uniune și trebuie să ne comportăm ca atare pentru a ieși din criză și pentru a construi fundații solide pentru o Europă mai competitivă, mai prosperă, mai stabilă și mai incluzivă. Acesta este spiritul în care trebuie să se desfășoare acțiunile noastre; acesta este spiritul în care a acționat Comisia și în care va continua să acționeze. Cred că pot afirma că ne putem baza pe sprijinul dvs. în acest sens.

Elmar Brok, în numele Grupului PPE. – (DE) Dle Președinte, dle Barroso, doamnelor și domnilor, suntem pe deplin conștienți că Tratatul are nevoie de o dispoziție în vederea generării securității juridice. În țara mea, acest lucru este privit drept o necesitate constituțională și de aceea dezbatem necesitatea unei modificări a tratatului, astfel încât să putem garanta stabilitatea monedei euro pe termen lung.

Există multe alte posibilități care implică modificări mai extinse ale tratatului care le-ar încorpora complet în politica comunitară. În mod alternativ, putem utiliza o formulare diferită la un alt punct în cadrul articolului relevant. Pe de altă parte, există atunci, bineînțeles, riscul ca procedura simplificată să nu mai poată fi aplicată, fapt care ar duce la necesitatea referendumurilor. În consecință, nu vom mai putea lua o decizie la timp, fapt care poate provoca probleme care ar afecta piețele financiare.

Cu toate acestea, este important să explicăm faptul că uniunea monetară reprezintă o competență comunitară. Trebuie să ne asigurăm că această competență nu este subminată fie de mecanismul de stabilizare, fie de pactul privind concurența.

Tratatul are deficiențe care, din păcate, pot fi rezolvate doar adoptând o abordare interguvernamentală, având în vedere circumstanțele deja descrise. Cu toate acestea, există unele state membre care convin asupra regulamentelor comune, cum ar fi procedura de cooperare sporită, dar utilizează instituțiile Uniunii Europene în vederea realizării activității necesare. Acest lucru trebuie să fie posibil și în acest context și vizează în special Comisia. Ar fi greșit să stabilim structuri paralele care s-ar îndepărta din ce în ce mai mult și ar împiedica comunitatea să rămână un ansamblu unit pe termen lung. Trebuie să evităm cu orice preț acest lucru. Dacă nu reacționăm într-o manieră responsabilă și corectă în următoarele săptămâni, am putea fi martorii apariției unei separări.

Trebuie să clarificăm și faptul că metoda comunitară și cea interguvernamentală nu dețin o importanță egală. Metoda interguvernamentală este pur și simplu un ajutor care se va utiliza atunci când metoda comunitară nu este disponibilă din motive legate de tratat. Prin urmare, trebuie să ne asigurăm că în cazul unei posibile modificări a tratatului, problema poate fi transferată politicii comunitare fără probleme majore, astfel cum am procedat cu Schengen și cu multe alte exemple în trecut.

Acest lucru necesită o soluție radicală care, în același timp, furnizează și structuri juridice clare, astfel încât țările care nu sunt incluse să poată fi sigure că vor fi implicate atunci când vor îndeplini condițiile. Trebuie să garanteze și faptul că țările mici sunt pe picior de egalitate, deoarece știm că structurile comunitare nu asigură doar coeziunea, dar și capacitatea de a

lua decizii pe termen lung. Încă trebuie să aflăm cât de dificilă va fi abordarea interguvernamentală în cazul pactului privind concurența.

Există trei domenii. Primul dintre acestea este reprezentat de Pactul de stabilitate și creștere care implică legislația normală și metoda comunitară. Mai este și modificarea tratatului, care aduce odată cu ea riscul divizării, și Pactul privind concurența, care cu siguranță necesită dezbateri ulterioare. Parlamentul trebuie să demonstreze că acest lucru este responsabil și trebuie să procedăm la fel în cadrul grupului nostru. Știm cât de importante sunt data de 24 martie și următoarea zi de luni. Cred că nu acționăm pentru a găsi soluția ideală, dar dacă acționăm în mod responsabil, celelalte instituții și în special Consiliul trebuie să procedeze la fel.

Ideea noastră este că trebuie să acceptăm abordarea interguvernamentală drept o soluție temporară. Acest lucru se leagă de competențele instituțiilor și, în mod specific, de Comisie în ceea ce privește acest aspect. Pe parcursul următoarelor câteva zile, Consiliul trebuie să fie disponibil pentru dezbateri. Acest lucru înseamnă că suntem pregătiți să dezbatem acest aspect pentru a depăși problemele pe care le avem în această Cameră, deoarece țările mici și țările din afara zonei euro simt că sunt dezavantajate ca urmare a modului specific în care s-a inițiat pactul privind concurența. Toate aceste lucruri ne îngreunează activitatea. Aș dori să vă asigur că există o majoritate în favoarea acestui plan în termenul necesar. Sper că în timpul dezbaterilor noastre, Consiliul ne va oferi șansa de a reuni această majoritate.

Roberto Gualtieri, în numele Grupului S&D. – (IT) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, ne aflăm la o răscruce a viitorului Uniunii Europene. După multe amânări de care ne facem vinovați, a devenit evident pentru fiecare dintre noi că Europa are nevoie de o guvernare economică reală, care trebuie să fie deosebit de stringentă pentru acele țări care au adoptat moneda euro.

Prin urmare, salutăm crearea unui mecanism permanent de stabilizare, despre care simțim că este un punct esențial în construirea unei guvernări economice reale în Europa, chiar dacă continuăm să protejăm rezervele juridice și politice privind procedura adoptată, despre care credem că este riscantă și că nu face uz deplin de instrumentele furnizate prin tratat. Mă bucur să aud că și dvs. împărtășiți aceste rezerve.

În orice caz, acum ne concentrăm asupra unui punct diferit: cum va funcționa de fapt noul mecanism? Va contribui la consolidarea guvernării economice a Uniunii Europene sau va reprezenta avansarea în direcția unui nou (și inevitabil discret) „interguvernamentalism”, care este direcția adoptată și de nefericita formulare a pactului franco-german privind concurența? Practic, în ce direcție se îndreaptă acest tren? Cine îl va conduce?

Într-adevăr, pe de o parte, amendamentul propus la articolul 136 stabilește un mecanism interguvernamental care este complet deconectat de Uniune și de instituțiile sale, în timp ce, pe de altă parte, putem citi în avizul Comisiei că mecanismul va trebui să se bazeze pe guvernarea economică exercitată de Uniune și că vor fi luate toate măsurile de către Comisie pentru a asigura consecvența între mecanismul de stabilizare și guvernarea economică menționată anterior.

Apreciam aceste intenții dar, întrucât nu există niciun semn referitor la acestea în cadrul propunerii de modificare a articolului 136, credem că a sosit momentul să definim în mod clar modul în care va funcționa acest mecanism. Ce procedură se va adopta pentru instituirea mecanismului? Ce rol va avea Comisia în gestionarea acestuia și în definirea condițiilor

pentru punerea sa în aplicare? Care va fi componența secretariatului? Ce crede Consiliul referitor la afirmațiile dlui Barroso privind validitatea extraordinarelor mecanisme actuale de solidaritate? Va avea și Parlamentul European un rol?

Cred că doar o reformulare a amendamentului la articolul 136 sau, în mod alternativ, o declarație clară din partea Consiliului European privind aceste probleme vor ajuta Parlamentul să adopte un aviz în conformitate cu programul dorit de Consiliul European.

[Vorbitorul a fost de acord să accepte o întrebare în cadrul procedurii „cartonașului albastru” în conformitate cu articolul 149 alineatul (8) din Regulamentul de procedură]

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Dle Președinte, aș dori să-l întreb pe dl Gualtieri dacă s-a gândit vreodată că pentru cetățenii și șomerii Europei cooperarea interguvernamentală ar fi o cale mult mai bună decât superstatul european pentru care se pare că militează? S-a gândit la acest lucru?

Roberto Gualtieri (S&D). – (IT) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, sunt un susținător fervent în ceea ce privește Uniunea Europeană și competențele pe care i le-a atribuit tratatul, care cred că reprezintă și cea mai bună cale de a-și îndeplini rolul în calitate de reprezentanți ai cetățenilor Uniunii Europene.

Guy Verhofstadt, în numele Grupului ALDE. – (FR) Dle Președinte, cred că putem fi mulțumiți de declarațiile dlui Barroso privind amendamentul la tratat. Bineînțeles, acum depinde de noi să elaborăm avizul nostru și trebuie să facem acest lucru înainte de 24 martie, deoarece la acea dată va avea loc o reuniune importantă a Consiliului. Putem ajunge la o majoritate în favoarea unei proceduri simplificate? Vom vedea. Cred că încă mai trebuie îndeplinite anumite condiții.

Prima condiție care îmi vine în minte este că trebuie să încercăm să ne asigurăm că mecanismul este gestionat cât mai mult posibil de Comisie. Am o serie de argumente bune în favoarea acestui lucru. Cu siguranță ați observat că la data de 6 ianuarie, mecanismul european de stabilizare financiară (MESF), care este gestionat de Comisie, a emis pe piață obligațiuni în valoare de 5 miliarde de euro pentru o perioadă de cinci ani. La 25 ianuarie, Fondul european de stabilitate financiară, care este interguvernamental, a procedat în același mod, tot în valoare de 5 miliarde de euro și tot pentru o perioadă de cinci ani.

Obligațiunile gestionate de Comisie s-au emis la 2,5%, iar cele gestionate de sistemul interguvernamental au fost puse pe piață la 2,89%. Acest lucru înseamnă că MESF, care este gestionat în conformitate cu metoda comunitară, emite obligațiuni la rate ale dobânzii mai mici decât sistemul interguvernamental. Am dorit să subliniez acest punct, deoarece este important să demonstrăm că metoda comunitară are rezultate mult mai bune față de sistemul interguvernamental.

În al doilea rând, cred că trebuie să ne întrebăm dacă putem utiliza amendamentul la articolul 136 în vederea consolidării pachetului de guvernare economică care se dezbate în prezent. Dna Wortmann-Kool și alți raportori au prezentat șase propuneri. Cu toate acestea, în cadrul celor șase propuneri, avem nevoie de aprobarea Consiliului, astfel încât procedurile să poată fi inițiate de Comisie. Și această problemă poate fi rezolvată prin intermediul articolului 136. Am putea spune că în cazul în care se invocă articolul 136 – și anume, mecanismul permanent de criză –, Comisia va putea să inițieze în mod automat această procedură și că cei din Consiliu nu o vor putea bloca cu o majoritate calificată inversă. Astfel, există un adevărat aspect automat al penalităților. Aceasta este cea de-a

doua observație asupra căreia, din punctul meu de vedere, va trebui să revenim, astfel cum le-am comunicat dlor Brok și Gualtieri, cei doi raportori ai comisiei noastre.-

Aș dori să mai fac un al treilea și ultim comentariu. Dle Brok și dle Gualtieri, în calitate de raportori, trebuie să încercați să obțineți declarații și asigurări din partea Consiliului, nu doar în ceea ce privește pachetul actual, dar și privind toate aspectele care au fost anunțate în decursul acestor ultime zile: pactul privind concurența, metoda interguvernamentală, numărul mare de țări care se opun acesteia etc. Pentru moment, există o adevărată divizare în cadrul Consiliului privind această problemă. Cred că trebuie să avem o asigurare din partea Consiliului că va aplica și metoda comunitară în cadrul acestui al doilea pachet de guvernanta economică. De ce? Deoarece metoda interguvernamentală nu funcționează. Imaginați-vă pentru un moment că regulile privind concurența în cadrul Uniunii Europene ar fi gestionate de Consiliu. De câte ori vor fi fost penalizate societățile care nu ar fi reușit să aplice regulile privind concurența? O societate de stat sau privată nu va fi fost niciodată penalizată deoarece nu au reușit să aplice regulile privind concurența în Uniunea Europeană. Același lucru este valabil și pentru aceste reguli și de aceea pledez ca cei doi raportori să încerce să obțină o asigurare că se va aplica și metoda comunitară în cadrul celui de-al doilea pachet de guvernanta economică.

Rebecca Harms, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, cred că este clar că Parlamentul European înțelege de ce modificarea tratatului se bazează pe procedura simplificată. Ne confruntăm cu o situație de criză. Cu toate acestea, este evident și faptul că Parlamentul European este de părere că nu este corect ca procedura care pune în aplicare mecanismul de criză să aibă drept rezultat eliminarea pe viitor a metodei comunitare și excluderea, cel puțin parțială, a Parlamentului și Comisiei Europene.

Aș dori și să explic atitudinea noastră extrem de critică privind intensificarea interguvernamentalismului. Consider că în acest moment, din ce în ce mai puțini cetățeni europeni înțeleg deciziile luate în fiecare situație. Cetățenii germani se opun celor greci și invers. Cetățenii irlandezi consideră că băncile germane sunt salvate pe cheltuiala lor. Acest eșec de a înțelege situația este legat de faptul că Consiliul este o cutie neagră și că deciziile se iau doar în ultimul minut.

Avem nevoie de mai multă transparență în acest domeniu. În mod contrar, vom pierde încrederea cetățenilor mai repede decât putem să ne imaginăm. Prin urmare, trebuie să fiți pregătiți dacă doriți să adoptăm procedura simplificată în acest moment, să consolidăm rolul Parlamentului în Consiliul și în Comisie în calitate de reprezentant al cetățenilor, astfel cum a promis fiecare înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona. Acest tratat și cazul unei mai mari democrații în Europa au fost susținute nu doar de dvs., dle Barroso, dar și de cei situați în poziții conducătoare în cadrul statelor membre. Acum aș dori să văd acest lucru pus în practică.

Trebuie doar să aruncăm o privire la ceea ce se întâmplă în prezent în Grecia. Există un plan de privatizare a plajelor, astfel încât datoria Greciei să poată fi plătită. Acest lucru reprezintă o finalitate a modului în care a fost gestionată criza până în acest moment. Concentrarea completă asupra unei politici de austeritate, care a fost promovată pe larg de Germania, va aduce aceste țări cu deficite bugetare în pragul dezastrului. Trebuie să evaluăm măsurile luate. Trebuie să dezbatem asupra structurii acestei politici de criză și a presupusei politici de solidaritate. Cum altfel ne putem asigura că oriunde în Europa există o înțelegere clară a ceea ce trebuie făcut în această criză?

În acest moment aş dori să mai spun un singur lucru. Cred că trebuie să fim pregătiți să arătăm solidaritate față de celelalte țări din Europa. Fondurile de care dispunem în prezent nu sunt suficiente. Astăzi, la Bruxelles, s-a luat o decizie de a furniza mai multe lichidități. În curând va trebui să vorbim iar despre acest lucru și despre obligațiunile europene. Dl Verhofstadt a furnizat justificarea corectă în acest sens. Cu toate acestea, va trebui să dezbatem și forma pe care dorim să o ia politica noastră de venituri pe viitor.

Îmi cer scuze pentru depășire. Cu toate acestea, în ultimul rând, avem nevoie de mai mult timp pentru această dezbatere, astfel încât să ajungem la o concluzie și nu doar să abordăm pur și simplu o poziție defensivă.

(Președintele a întrerupt-o pe vorbitoare)

Ashley Fox, în numele Grupului ECR. – Dle Președinte, sprijin această modificare a tratatului, la fel ca și grupul meu, deoarece dorim să vedem stabilitate în zona euro. Deși Regatul Unit nu este membru al zonei euro – și sper să nu adere niciodată la aceasta – avem un mare interes în reușita acesteia. Jumătate din comerțul Regatului Unit se desfășoară cu țări din zona euro. Orașul Londra reprezintă capitala financiară a Europei. Deci Marea Britanie dorește ca zona euro să fie în regulă și sperăm că mecanismul de stabilizare propus va furniza asistență pe termen scurt sau mediu.

Speranța mea este că acest Parlament va acționa într-o manieră responsabilă și va aproba modificarea propusă de Consiliu. Dar pe termen lung, în cazul în care zona euro va supraviețui și va prospera, este necesară o modificare mai radicală. Dle Barroso, puteți să aveți cât de multă monitorizare și supraveghere doriți, cât de multă guvernare economică doriți, dar în esență, dacă țările precum Grecia, Irlanda și Portugalia vor rămâne în zona euro, acestea trebuie să devină mult mai competitive, la fel de competitive ca Germania, și în această direcție ar trebui să-și concentreze eforturile Comisia dvs.

Lothar Bisky, în numele Grupului GUE/NGL. – (DE) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, Tratatul de la Lisabona este în vigoare de foarte puțin timp. Cu toate acestea, acum va fi modificat pentru a doua oară în doar câteva luni având în vedere presupusa problemă urgentă. Drept urmare, modificarea tratatului nu va urmări procesul democratic prevăzut în cadrul Tratatului de la Lisabona. În schimb, aceasta va fi decisă prin intermediul procedurii de urgență.

Am văzut cum s-a utilizat această procedură pentru a permite pachetelor de salvare pentru bănci, în valoare de miliarde de euro, să evite Parlamentul. Acum Consiliul este iar presat de timp și mulți șefi de stat doresc punerea în aplicare a modificării tratatului utilizând așa numita procedură de urgență, în legătură cu care se presupune că ar fi fost încercată și testată. Grupul Confederal al Stângii Unite Europene – Stânga Verde Nordică se opune acestei abordări care amenință să devină un proces standard și solicită ca modificările tratatului să fie gestionate utilizând procedura normală, inclusiv convenția, prevăzută de Tratatului de la Lisabona.

William (The Earl of) Dartmouth, în numele Grupului EFD. – Dle Președinte, poate că pot porni de la zero. A început prin a fi pur și simplu o uniune vamală, apoi a devenit o uniune politică, dar fără consimțământ democratic adecvat, apoi a devenit o uniune monetară – un fel de uniune monetară, deoarece zece state membre au fost destul de raționale pentru a rămâne în afara acesteia – dar ceea ce avem acum este o uniune a datoriilor care pur și simplu nu funcționează.

Haideți să aruncăm o privire la rata dobânzii în Federația germană. Dacă uniunea monetară ar funcționa, toți membrii uniunii monetare, toate țările din zona euro, ar putea împrumuta bani cu aceeași dobândă – cu aceeași dobândă ca și indicatorul cheie, Federația germană – dar lucrurile nu stau așa. În prezent, Portugalia plătește cu 4,8% mai mult, Irlanda plătește cu 5,9% mai mult, iar Grecia plătește cu 8,25% mai mult. Este exact așa cum a afirmat dl Gualtieri, un moment crucial.

Nu mă aștept ca președintele Grupului PPE sau președintele Grupului S&D – care dădea din cap în timp ce vorbeam – să înțeleagă importanța critică a acestui lucru, dar cred că va trebui să o facă cât de curând. Problema dvs., și este în principal problema dvs., ar fi rezolvată mai bine de cooperarea interguvernamentală. Guvernanța economică este o capcană și, mai mult, nu are niciun mandat. Nimeni nu i-a menționat vreodată sau chiar luat în considerare pe contribuabilii presați din greu de taxe ai statului național în timp ce încercați să construiți acest imperiu fragil și van.

Încă o dată, vă reamintesc că există 27 de state membre: 11 dintre acestea sunt contribuabili net, iar 16 dintre acestea sunt receptori, iar între cele care contribuie și cele care nu o fac există o adevărată prăpastie. Bănuiesc că majoritatea contribuabililor germani nu vor tolera pentru mult timp această șaradă scumpă.

În 1896, William Jennings Bryan, în cadrul unui discurs excelent referitor la bimetalism, a afirmat, „Nu veți crucifica omenirea pe o cruce de aur”. Mai urgent, vă spun astăzi, și în principal președintelui Comisiei, care deține puterea executivă: nu veți crucifica contribuabilii Regatului Unit și ai restului Europei pe crucea monedei unice.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Dle Președinte, în primul rând aș dori să discutăm despre scandalul așa numitei proceduri „simplificate” – în realitate o procedură perfidă – de modificare a tratatului.

Nu există o dezbatere reală și, ca de obicei, nicio consultare directă a cetățenilor. Însă acesta nu este un subiect inofensiv. Este vorba despre a face permanent Fondul european de stabilitate financiară. Cu toate acestea, ce reprezintă acest fond dacă nu posibilitatea creării unei datorii europene care urmează să fie preluată eventual de statele membre, care sunt deja extrem de îndatorate și care s-ar putea regăsi obligate să acopere această datorie europeană înainte de a-și acoperi propriile datorii? Într-un fel, aceasta este politica economică a lui Sapeur Camember – principalul personaj al unei cărți umoristice din Franța –, soldatul căruia i se ordonă să astupe breșele din gardul cazarmei și care, pentru a face acest lucru, construiește un alt gard în imediata apropiere a acestuia.

În schimbul participării germane, ni se va permite un pact, denumit pactul privind concurența, ale cărui detalii, conform unei note din partea Secretariatului general pentru afaceri externe al guvernului francez, nu trebuiau dezvăluite. De fapt, se cunosc prea bine aceste detalii. Acesta va fi un remediu care implică o adevărată austeritate, monitorizare și o standardizare crescută a politicilor bugetare.

Este vorba despre extinderea convergenței, citez, la toate politicile care au un impact asupra competitivității, chiar dacă, în principiu, acestea intră sub incidența competențelor naționale. Pe scurt, este vorba despre transpunerea tuturor acelor politici germane la care visează atât de mult dl Sarkozy întregii zone euro. Nu este nimic acceptabil în acest lucru, cu atât mai mult cu cât este vorba despre alternativa unei piețe omogene a datoriei europene suverane plus o creștere a bugetului european și crearea unei taxe specifice pentru a-l alimenta. Trebuie să facem altceva.

José Manuel Barroso, *președinte al Comisiei*. – (FR) În primul rând, aș dori să vă mulțumesc tuturor pentru discursurile dvs. și le-aș mulțumi în special raportorilor, dl Brok și dl Gualtieri, pentru comentariilor domniilor lor privind importanța metodei comunitare, precum și pentru atenția referitoare la ceea ce ar putea deveni o derivă interguvernamentală. Nu pot decât să le mulțumesc pentru această atenție.

În această situație specifică, haideți să fim foarte clari: Comisia a sprijinit această revizuire, deoarece credem că aceasta vizează să răspundă unei provocări în ceea ce privește o competență care nu a fost prevăzută de tratat. Tratatul nu stabilește un mecanism permanent de stabilizare. Astfel, statele membre au decis în mod unanim să creeze un mecanism și să facă acest lucru pe o bază interguvernamentală. Aceasta a fost o decizie unanimă a statelor membre.

Nu ascund faptul că – și am afirmat acest lucru foarte clar – voi fi alături de cei care doresc să treacă rapid la acest lucru. Un pas interguvernamental poate reprezenta un progres, dar mai degrabă am înainta mai rapid cu pași interguvernamentali uriași. Cu toate acestea, după cum știm, o serie dintre pașii uriași înainte ai Europei din istoria integrării europene au început cu inițiative interguvernamentale, cum ar fi Schengen sau domeniul libertății și al justiției, de exemplu. Astfel, întrebarea privind responsabilitatea politică era următoarea: trebuie sau nu trebuie să sprijinim un lucru care, deși nu este în deplină conformitate cu preferințele noastre – adică metoda comunitară – implică totuși consolidarea capacității noastre colective de a răspunde provocărilor care nu erau prevăzute în mod explicit de tratat? Răspunsul nostru la această întrebare este „da”. Cred că trebuie să fim în favoarea acestui lucru. De aceea avizul Comisiei este pozitiv în ceea ce privește această reformă a tratatului.

Cu toate acestea, aș dori să afirm deschis că Comisia preferă abordarea comunitară. În mod accidental, aceasta este dezbateră pe care am purtat-o în timpul pregătirilor acestei decizii. O parte dintre domniile voastre dorea – și chiar a propus – o modificare a articolului 122, care ar abroga o competență care exista încă de la Tratatul de la Roma. Personal, m-am opus acestui lucru. Prin urmare, cred că putem spune că acum putem dezvolta împreună această nouă competență, chiar dacă, vorbind în sens strict, nu intră sub incidența metodei comunitare. Cu toate acestea, în același timp, putem afirma extrem de clar în cadrul avizului nostru și citez: „Comisia va lua toate inițiativele legislative sau de altă natură pentru a asigura coerența între acest viitor mecanism și politicile de guvernare economică aplicate de Uniune, în special în zona euro, în conformitate cu competențele conferite Uniunii și instituțiile sale prin tratat”. Aceasta este o poziție absolut clară și aș dori să împărtășesc cu dvs. acest obiectiv.

În timpul dezbaterii, au luat cuvântul o serie de deputați, de exemplu, referitor la opoziția sau diferențele dintre statele membre, între Regatul Unit și zona euro. Evident, nu-mi place să fac această distincție, dar există o serie de diferențe, principala de fapt fiind reprezentată de o datorie a zonei euro mult mai mică decât cea a Regatului Unit. Datoria Regatului Unit este mult mai mare față de cea a zonei euro în ansamblu. De aceea problema care există în zona euro – astfel cum unii dintre dumneavoastră au subliniat deja – este într-adevăr o problemă de competitivitate relativă. De aceea acum încercăm să găsim o soluție pentru competitivitate și convergență – și subliniez convergență – în cadrul Uniunii.

Chiar dacă nu toată lumea este de acord, haideți să avansăm spre o mai mare convergență a zonei euro și în cadrul Uniunii pentru cei care doresc să avanseze, deoarece acum nu doar federalii sau integraționiștii doresc o mai mare guvernare în cadrul Uniunii Europene. De asemenea, piețele impun o astfel de guvernare și trebuie să fim receptivi la acest lucru. În

prezent, piețele îi solicită Europei nu doar să apere zona euro cu hotărâre, dar și să furnizeze un sistem clar de guvernare. Și este adevărat că în mod normal, abordarea comunitară oferă mai mult o garanție decât o abordare, care deseori este lăsată la bunăvoința liderilor.

(Aplauze)

Acum lucrăm în cadrul altor proiecte în această direcție, în special la acest proiect privind competitivitatea și convergența, dar aceasta va fi o altă dezbatere pentru o altă zi. În orice caz, cred că în ceea ce privește această chestiune, Comisia a adoptat poziția corectă: exprimarea unui aviz clar în favoarea acestei revizuirii limitate a tratatului, în timp ce le solicită tuturor o mai mare atenție privind nevoia de a evita crearea mecanismelor care, astfel cum a afirmat dl Brok, de exemplu, pot crea divizări, deoarece instituțiile comunitare sunt cele care pot garanta Uniunea ca ansamblu, deoarece Comisia ia măsuri pentru zona euro, dar și pentru acele state membre care nu sunt incluse în această zonă.

Prin urmare, haideți să fim atenți la acest aspect. Acum haideți să nu creăm probleme care în viitor pot atrage după sine mai multe probleme semnificative pentru noi, motivați de necesitatea de a răspunde la provocările urgente. Haideți să garantăm o guvernare mai fermă în timp ce garantăm uniunea ca ansamblu în spiritul care trebuie, bineînțeles, să fie spiritul Uniunii: spiritul solidarității și al responsabilității.

Manfred Weber (PPE). – (DE) Dle Președinte, dle Barroso, modificarea necesară a tratatului și dezbateră instituțională pe care o purtăm demonstrează ambele că, întrucât Tratatul de la Lisabona a intrat în vigoare doar de un an, nu mai putem rezolva provocările lumii cu ajutorul formei actuale a tratatului. Acesta este lucrul pe care l-a demonstrat dezbateră de astăzi. Pe de altă parte, când vorbim despre actualul tratat, ni se comunică că o altă dezbatere mai pe larg a tratatului este de neconceput și inutilă având în vedere situația din statele membre și în special din Regatul Unit și Republica Cehă. Acesta este conflictul în mijlocul căruia ne regăsim în prezent. Avem nevoie de mai mult, dar nu vom obține mai mult de la statele membre. Parlamentul European trebuie să furnizeze un răspuns.

Dacă ascultăm afirmațiile din prezent ale cetățenilor, este clar că aceștia sunt conștienți că trebuie să introducem modificările la tratat acum. Aceștia pun întrebări cum ar fi: „Cum vom controla piețele în viitorul apropiat?” De aceea avem nevoie de o Europă puternică.

Cu toate acestea, trebuie să ne punem o întrebare chiar mai importantă, și anume: La sfârșitul zilei, care sunt avantajele proiectului nostru european? Timp de decenii, acesta a fost responsabil pentru menținerea păcii și pentru încheierea războiului pe continentul nostru. În această dimineață, am fost gazda unui grup de vizitatori dintr-o școală. Pentru tineri, războiul nu mai este, slavă Domnului, o problemă. Aceștia nu-și pot imagina cum poate fi războiul. Acum, în cadrul dezbaterilor noastre, aducem în discuție amenințarea globalizării și explicăm faptul că Europa trebuie să țină sub control demonul globalizării, dar acesta este un argument negativ. Dacă vrem să câștigăm nu doar rațiunea, ci și inima oamenilor, trebuie să facem un pas mai departe în ceea ce privește beneficiile proiectului european. Trebuie să vorbim despre situații concrete și să ne întrebăm ce obține Europa și care este rolul său.

Când se vor reuni țările puternice din lume, inclusiv America, Japonia, Europa, Brazilia, India și așa mai departe, cine va ridica mâna și va întreba dacă acordăm suficientă atenție problemelor sociale? China nu va proceda astfel. Noi va trebui să facem acest lucru. Cine va ridica mâna și va spune „Trebuie să ne gândim la problemele ecologice”? Americanii nu vor face acest lucru. Noi va trebui să subliniem această problemă. Cine va spune „Dorim

să menținem pacea în întreaga lume și să ne asigurăm că conflictele nu se transformă în războaie”? Noi va trebui să facem acest lucru cu experiența noastră istorică.

Dacă ne uităm la Tunisia, este clar că oamenii de acolo aspiră la același model pe care-l avem noi în Europa. Avem un mod de viață extrem de atractiv. Prin urmare, când discutăm despre problemele privind tratatul, când vorbim despre modul în care funcționează continentul nostru și sarcinile pe care trebuie să le îndeplinim, trebuie să avem în vedere imaginea de ansamblu, astfel încât să câștigăm nu doar rațiunea, dar și sufletul oamenilor de partea proiectului nostru. Atunci vom reuși să câștigăm acceptarea acestuia la un nivel național.

[Vorbitorul a fost de acord să accepte o întrebare în cadrul procedurii „cartonașului albastru” în conformitate cu articolul 149 alineatul (8) din Regulamentul de procedură]

Proinsias De Rossa (S&D). – Dle Președinte, aș dori să-i mulțumesc dlui Weber pentru că mi-a permis întrebarea, la care probabil sper că va putea răspunde și președintele Barroso, deoarece îl vizează în principal.

Sprîjin intenția din spatele acestei modificări a tratatului. Ca și alții, sunt preocupat de acest mecanism. Dar procedura simplificată prevede că toate parlamentele naționale, toate cele 27 de parlamente naționale, trebuie să-și dea consimțământul privind adoptarea acestei modificări a tratatului.

Parlamentele naționale au la dispoziție șase luni pentru a decide ce vor face. Vorbim despre adoptarea unei decizii în martie, o decizie a Consiliului care s-a luat în decembrie. Cum este posibil să se întâmple acest lucru? Sigur trebuie să aștepte până în iunie pentru a lua acea decizie?

Manfred Weber (PPE). – (DE) Dle Președinte, pe de o parte, este important ca statele membre să dețină controlul tratatelor, motiv pentru care modificarea trebuie să aibă loc la acest nivel. Pe de altă parte, ne confruntăm cu problema care este implicată în multe dintre întrebările pe care am încercat să le abordez. Reflectăm destul de atent la această problemă, ne acordăm și ne este acordat suficient timp pentru a dezbate totul în detaliu? Sau așteptările cetățenilor sunt atât de ridicate, iar presiunea schimbărilor globale este atât de mare încât trebuie să fim rapizi și să acționăm mai repede? Din acest motiv, nu privesc această problemă a timpului drept o problemă, dar trebuie să oferim răspunsuri. Trebuie să ne concentrăm asupra acestui lucru.

Președintele. - Următorul vorbitor de pe listă este dl Martin Schulz, de la care am primit o scrisoare. Dacă există neînțelegeri privind ordinea de pe listă, vă pot oferi explicații după dezbaterile noastre.

Martin Schulz (S&D). – (DE) Dle Președinte, este o scrisoare adresată dvs. personal, nu Camerei.

Modificările tratatului sunt întotdeauna complexe, chiar și cele simplificate. Dezbaterile noastre de aici indică faptul că ne aflăm într-o situație extrem de dificilă. Termenul de „procedură simplificată” ascunde faptul că este posibil ca acest tip de procedură să eșueze. Aceasta poate eșua aici, dar și în altă parte. Ni s-a comunicat că în eventualitatea unui eșec, ne vom găsi într-o poziție extrem de dificilă. Prin urmare, trebuie să ne întrebăm încă o dată ce putem face pentru a ne asigura că aceasta nu eșuează. Este adevărat că suntem ascultați. Dacă doar procedura de ratificare va eșua sau și proiectul euro în ansamblu va

depinde de determinarea șefilor de stat de a lua măsuri coerente și unite. În această privință, s-au făcut deja o mulțime de remarce valide.

Aș dori să mai adaug trei puncte care au o importanță esențială. Astăzi, la un an de la debutul acestei crize grave, aș dori să vă întreb care este valoarea externă a monedei noastre. Răspunsul la această întrebare este 1,35 dolari americani. Când s-a introdus pentru prima dată moneda euro, aceeași cifră valora 1,17 USD. Acum a ajuns la 1,35 USD. Valoarea unei monede internaționale se bazează pe valoarea sa externă. Pe parcursul ultimului an, valoarea externă a monedei euro a fost extrem de stabilă. Cu toate acestea, structura internă a monedei euro nu este deloc stabilă. Acest lucru are drept cauză atitudinea extrem de ambiguă și standardele duble ale șefilor de stat sau de guvern.

Problema nu este că Europa nu poate acționa într-o manieră consecventă. Până la urmă, instrumentele sunt instituite. Problema este că Europa nu poate conveni în ceea ce privește o procedură consecventă. Când afirmăm că Europa nu poate conveni, ar trebui să adăugăm „nu cei care suntem prezenți aici”. Nu este vorba despre Parlamentul European sau Comisie; este vorba despre guvernele statelor membre suverane, care au creat o zonă monetară puternică, capabilă să ia măsuri externe, dar care nu sunt pregătite să creeze instrumentele interne autonome necesare stabilirii unei politici economice și sociale puternice și a unei politici de guvernare puternice odată cu moneda puternică. Aceasta este ideea esențială.

În al doilea rând, tot ceea ce se întâmplă în Europa are loc în contextul tratatelor. Cu toate acestea, atunci când se întâmplă ceva în cadrul tratatelor și noi nu dorim să creăm ceva arbitrar în afara limitelor tratatelor, deoarece există o serie de persoane care iau în considerare acest lucru, pentru Parlamentul European este clar că instituția centrală în acest scop trebuie să fie instituția centrală din cadrul tratatelor, și anume Comisia. Legitimitatea democratică a acțiunilor noastre la nivel european, legate direct de Parlamentul European, este determinată de Comisie. De aceea explicațiile noastre sunt corecte, la fel cum au afirmat și cei doi raportori, dl Brok și dl Gualtieri.

Cea de-a treia observație este că pentru Europa, riscul rezidă în faptul că este puternică atunci când acționează într-o manieră consecventă, în calitate de cea mai mare zonă economică din lume, cu 500 de miliarde de locuitori, dar dacă va permite divizarea sa în 27 de părți individuale, acest lucru va deveni irelevant. În mod regretabil, acest lucru a devenit clar pe parcursul evenimentelor de cealaltă parte a Mării Mediterane. Dacă Europa nu adoptă o direcție consecventă, atunci nu are de jucat niciun rol. Dacă adoptă o direcție consecventă, atunci, cu ajutorul modelului său social și economic, ea va deveni motorul economiei globale și un partener cu influență pe scena politică internațională.

Problema pe care o dezbaterem în contextul unei proceduri simplificate se referă la faptul dacă Europa are un viitor sau dacă se va diviza în state individuale și se va pierde importanță și relevanță. Aceasta este ideea pe care o dezbaterem.

Ivo Strejček (ECR). – (CS) Dle Președinte, indiferent care este relația noastră cu moneda unică, euro, cred că este în interesul oricărui cetățean care trăiește în UE ca euro și zona euro să se dezvolte într-o manieră stabilă, indiferent dacă o utilizăm sau nu, întrucât economiile noastre sunt interconectate într-o măsură extrem de mare.

Totuși, când președintele Barosso a descris mecanismul european de stabilizare, domnia sa a utilizat cuvinte precum o mai bună monitorizare, extinderea coordonării economice, coordonarea politicilor bugetare și armonizarea politicilor sociale. Doamnelor și domnilor, acest lucru deschide calea creării uniunii fiscale, iar istoria economică ne demonstrează că

uniunea fiscală nu supraviețuiește niciodată fără crearea uniunii politice. Prin urmare, modificarea minoră pe care o dezbatem astăzi aici este o modificare majoră pentru statele membre individuale ale UE. Uniunea Europeană se transformă politic pentru viitor. Dl Weber a afirmat că „cetățenii europeni doresc să vadă o Europă mai puternică”. Noi, cei din PE, am știut mereu acest lucru. Haideți să-i întrebăm, deoarece timp de decenii, cetățenii europeni au acceptat pur și simplu și nu au decis asupra a ceea ce se întâmplă în cadrul instituțiilor europene.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Dle Președinte, s-a propus un nou mecanism de stabilizare. În cadrul campaniei electorale din Irlanda, acele partide care vor forma probabil noul guvern promit o renegociere majoră a planului existent de austeritate UE-FMI, diminuându-i gravitatea. Dar aceasta este doar o speculație și nu este corect și democratic ca cetățenii irlandezi să fie rugați să voteze pentru o situație confuză.

Doream să-l rog pe dl Barosso, în calitate de președinte al Comisiei, să nu intervină în campania electorală irlandeză, dar să reabiliteze dreptul democratic al cetățenilor irlandezi de acces la informații factuale și adevăr.

Comisarul Rehn a afirmat ieri că renegocierea acordului UE-FMI pare să fie posibilă, dar am patru întrebări specifice. Prima, este posibilă renegocierea imediat după ce noul guvern prea funcțiile în Irlanda și înainte de noul mecanism pentru 2013? A doua, acest lucru ar însemna reduceri substanțiale a nivelurilor îngrozitoare ale dobânzilor aferente? A treia, speculanții financiari vor fi forțați să-și suporte pierderile în loc să crucifice cetățenii irlandezi? A patra, înțelege domnia sa că doar o renegociere care inversează disponibilizările și furnizează investiții publice substanțiale în locuri de muncă va rezolva criza din Irlanda, în timp mai multe disponibilizări și mai multă austeritate ne vor ruina societatea?

Nicole Sinclair (NI). – Dle Președinte, o luăm de la capăt. Proiectul politic care a eșuat, și anume moneda euro, ne-a dus la modificarea de două ori a Tratatului de la Lisabona în timpul scurtei sale perioade de existență. Bineînțeles, trebuie să nu uităm că Tratatul de la Lisabona a fost lovit prin intermediul referendumului din Irlanda. Cetățenii irlandezi au spus „nu”, dar au fost mințiți; acestora li s-a comunicat că economia lor va fi protejată, dar au fost induși în eroare, iar acum, astfel cum procedează Uniunea Europeană când se confruntă cu o problemă, aceasta nu face un pas înapoi pentru a se întreba cu ce a greșit? Nu, dvs. doriți continuarea integrării și doriți ca statele mici să sufere mai mult. Doriți să le penalizați în cazul în care au mai departe probleme, fapt care apoi le va pune în situații mai dificile și le va supune și mai mult imperiului dvs. european.

Doresc să-i comunic dlui Barosso următorul lucru: da, poate că Regatul Unit are o problemă cu datoriile, dar nu este ajutat prin obligația de a ajuta țările din zona euro precum Irlanda când în primul rând noi trebuie să împrumutăm bani pentru a face acest lucru.

Kay Swinburne (ECR). – Dle Președinte, modificarea tratatului nu este un lucru pe care ar trebui să-l tratăm cu ușurință, în special având în vedere faptul că Tratatul de la Lisabona a necesitat un volum considerabil de muncă și negocieri. Prin urmare, acest Parlament și Consiliu trebuie să fie extrem de reținute privind modul în care stabilim acum modificarea acestuia. Această modificare este necesară pentru a proteja economiile mai slabe din zona euro. Cu toate acestea, trebuie menținute și pozițiile acelor state membre care nu fac parte din zona euro.

Această modificare a tratatului nu va rezolva eșecul statelor membre de a-și îndeplini acordurile conform Pactului de creștere și stabilitate. Aceasta nu va rezolva problemele

existente ale masivelor deficite publice și nici nu va face Uniunea Europeană mai competitivă la nivel global. Aceasta este doar o simplă măsură de astupare a unei breșe care ar trebui să ne ofere mai mult timp pentru ordonarea zonei euro și a camerelor noastre colective.

Fiecare stat membru al UE trebuie să-și cerceteze propriile politici de cheltuieli și taxe publice și să traseze programe realiste de relansare a economiilor noastre. O singură linie de text adăugată în cadrul unui acord internațional, deși necesară, nu va înlocui adevărata reformă și prudența. Prin urmare, la nivel global, trebuie să iasă la lumină o strategie adevărată pentru competitivitate.

Maroš Šefčovič, *vicepreședinte al Comisiei*. – Dle Președinte, aș dori să le mulțumesc tuturor participanților la dezbateri și deputaților din Parlamentul European pentru sprijinul lor clar față de o abordare comunitară, față de o Uniune Europeană mai puternică și față de rolul adecvat în cadrul viitorului mecanism pe care-l dezbatem astăzi.

Avizul nostru a fost foarte clar, și anume că sprijinim pe deplin crearea mecanismului european de stabilizare și îl vedem drept o parte extrem de importantă a mozaicului pentru o Europă mai puternică și mai prosperă din punct de vedere economic. Cu ajutorul celor șase propuneri legislative prezentate, lucrăm pentru o monitorizare mai ridicată a piețelor financiare, pentru o mai bună guvernanta economică. Am început primul semestru european cu analiza noastră anuală a creșterii, iar aceasta ar trebui să fie ultima piesă din puzzle.

De asemenea, cred că odată cu aceasta și cu dezbateri noastră de astăzi și cu ceea ce cred eu că va fi o decizie pozitivă în martie trimitem semnale foarte clare tuturor celor care pariază împotriva monedei euro. Dacă pariați împotriva acesteia, veți pierde banii. Acesta este un mesaj foarte important de trimis.

Prin urmare, decizia privind această problemă va fi absolut crucială, dar știu că pentru această cameră este foarte important și să respectăm pe deplin competențele Uniunii, să respectăm pe deplin prerogativele și rolul instituțiilor Uniunii. Bineînțeles, Comisia va avea grijă ca aceasta să fie respectată ca legislație europeană.

Astfel cum am afirmat în avizul nostru, Comisia este pregătită să-și utilizeze expertii în ceea ce privește manevrarea acestor mecanisme, deoarece cred că acestea trebuie să fie pe deplin consecvente cu guvernanta economică îmbunătățită, în special în ceea ce privește coordonarea și monitorizarea politicilor economice și financiare în cadrul statelor membre, în special a celor din zona euro.

Unii dintre dvs. au fost preocupați de faptul că nu ar trebui să creăm o Europă cu două niveluri. Cred că poziția Comisiei privind acest aspect este, de asemenea, extrem de clară: chiar dacă principala responsabilitate pentru moneda euro rămâne în seama statelor membre din zona euro, este foarte clar că orice viitor mecanism de cooperare trebuie deschis și celorlalți și că toată activitatea noastră de sporire a competitivității și a convergenței trebuie făcută pentru toate cele 27 state membre.

Deci, cred că procesul prin care trecem și în care pe piețele financiare a jucat un rol de accelerare a integrării noastre, de accelerare a cooperării noastre în domeniul guvernantei economice, trebuie salutat din toată inima, deoarece ne consolidează Uniunea cu siguranță.

Aș dori să le mulțumesc în special celor doi raportori, dl Brok și dl Gualtieri, pentru strânsa lor cooperare, pentru ideile pe care le-au prezentat și pentru consultările pe care le desfășoară

Comisia cu cei doi raportori. Cred că activitatea lor de calitate a dus la un raport care va fi aprobat de această Cameră la timp, înainte de decizia Consiliului European.

Ultima mea remarcă este adresată dlui Higgins din Irlanda. Domnia sa a indicat în mod just citatul comisarului Rehn, care afirma că s-a ajuns la un acord cu Irlanda – nu cu guvernul, ci cu Irlanda ca și țară. Desigur, ne așteptăm ca orice guvern viitor să respecte înțelegerea. Acestea fiind spuse, este extrem de clar și evident că Comisia este solidară cu dificultățile actuale ale Irlandei și va face tot posibilul pentru a sprijini o revenire rapidă a creșterii în Irlanda.

Instituțiile europene – fie ele Uniunea Europeană, Comisia sau Banca Centrală Europeană sau chiar FMI – au contribuit foarte mult la stabilizarea situației din Irlanda. Sunt sigur că împreună vom face tot posibilul pentru a reveni la creștere și prosperitate și în Irlanda.

PREZIDEAZĂ: GIANNI PITTELLA

Vicepreședinte

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), în scris. – (PT) Această dezbatere a evidențiat hotărârea Comisiei Europene de a continua pe același drum pe care l-a început în modul nedemocratic de obținere a aprobării Tratatului de la Lisabona. Ar trebui reamintit că, în urma respingerii așa-zisei Constituții europene de către cetățenii Franței și cei ai Țărilor de Jos, liderii Uniunii Europene au făcut tot ceea ce au putut pentru a evita un referendum ulterior. Chiar și după prima respingere din partea Irlandei, aceștia au exercitat orice presiune posibilă pentru a se asigura că, după trecerea unei anumite perioade de timp, va avea loc un nou referendum.

Acum, odată cu trecerea câtorva luni de la intrarea în vigoare a noului tratat, iată-i din nou încercând să schimbe lucrurile rapid, fără niciun fel de dezbatere publică, de teama reacțiilor cetățenilor din diverse state membre ale Uniunii Europene, în special ale acelor care suferă consecințele politicilor tot mai neoliberale.

Acum, aceștia doresc să recurgă la așa-zisa „procedură simplificată” pentru a masca faptul că ei schimbă o chestiune importantă legată de constituționalitate, în scopul transformării Fondului european de stabilitate financiară într-un fond permanent, cu condițiile inadmisibile conținute în așa-numitul pact de competitivitate și consecințele sale severe asupra politicilor sociale: devalorizarea salariilor și a pensiilor și creșterea vârstei de pensionare.

13. Situația sistemului european de azil, în urma unei decizii recente a CEDO (dezbatere)

Președintele. – Următorul punct este dezbaterea privind starea sistemului european de azil în urma deciziei recente a Curții Europene a Drepturilor Omului.

Cecilia Malmström, membră a Comisiei. – Dle președinte, hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 21 ianuarie în cauza M.S.S./Regatul Belgiei și Republica Elenă, a arătat cu claritate că UE trebuie să instituie de urgență un sistem european comun de azil și că este necesar să sprijinim statele membre în îndeplinirea obligațiilor lor pentru a putea oferi o protecție internațională adecvată.

Comisia a spus mereu atunci când a pus în aplicare *acquis-ul* UE – și Regulamentul Dublin este un element important al *acquis-ului* actual al UE privind azilul – că statele membre nu sunt niciodată exonerate de obligația de a asigura protecția drepturilor fundamentale. Curtea Europeană de Justiție a reamintit acest principiu în hotărârea sa.

Hotărârea nu afectează principiile de bază ale funcționării sistemului Dublin: de a avea un sistem clar de identificare a statului membru responsabil, de a examina cererea de azil, de a garanta accesul efectiv la procedurile de determinare a statutului de refugiat, de a împiedica utilizarea abuzivă a procedurilor de azil sub forma unor cereri multiple.

Cu toate acestea, evaluarea sistemului Dublin de către Comisie a arătat că acesta poate fi îmbunătățit. Încă din 2008, Comisia a propus un Regulament Dublin revizuit, pentru a aborda lacunele existente. Acesta avea drept scop să sporească în beneficiul statelor membre atât standardele de protecție pentru respectivii solicitanți de azil, cât și nivelul de eficiență al sistemului Dublin.

Salut sprijinul puternic al Parlamentului European pentru propunerile Comisiei și invit atât Consiliul, cât și Parlamentul European să lucreze împreună pentru realizarea unui compromis echilibrat, care să conducă la un Regulament Dublin 2 îmbunătățit.

Un astfel de compromis ar trebui să includă în plus, ca ultimă opțiune, un mecanism de urgență pentru suspendarea transferurilor în situații de presiune excepțională și deosebită asupra sistemului de azil. Acest lucru ar oferi o soluție comună și completă în cazurile care sunt tratate astăzi într-o manieră discreționară, pentru a consolida mai mult încrederea și sprijinul real între partenerii Dublin.

Comisia a fost la curent cu deficiențele sistemului elen de azil, care se confruntă cu o presiune excepțională, din cauza numărului mare al fluxurilor mixte de migrație de pe teritoriul său și a inexistenței unui sistem național de azil care să funcționeze corespunzător. Am luat deja măsuri pentru revizuirea acestora.

În noiembrie 2009, Comisia a inițiat procedura de încălcare a dreptului comunitar împotriva Republicii Elene, exprimând preocupări în legătură cu diverse prevederi ale legislației comunitare. Republica Elenă însăși s-a angajat să-și reformeze sistemul de azil, pe baza unui plan de acțiune trimis Comisiei în august anul trecut, stabilind măsuri imediate și pe termen lung. De atunci, în Republica Elenă au fost înregistrate evoluții legislative importante.

În același timp, Comisia este angajată alături de statele membre, Înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați și agențiile UE, în eforturi substanțiale de asistare a Greciei. Acest sprijin combină o asistență practică și financiară substanțială pentru reformarea sistemului național de azil, gestionarea frontierelor și a returnării, folosirea mai eficientă a fondurilor UE pentru gestionarea migrației și, de asemenea, cooperarea mai bună cu țările vecine, în special cu Turcia.

Permiteți-mi să închei prin a reaminti că Uniunea noastră se întemeiază pe valorile respectului demnității umane, libertății, democrației, egalității, statului de drept și respectării drepturilor fundamentale. Azilul este unul dintre drepturile omului pe care Uniunea Europeană este angajată să îl respecte și promoveze. Comisia se angajează ferm să lucreze pentru un sistem european comun de azil echitabil, eficient, menit să ofere protecție. Acesta este cel mai bun mod de a susține împreună drepturile omului, ca unul dintre pilonii importanți ai spațiului de libertate, justiție și securitate.

Manfred Weber, în numele Grupului PPE. – (DE) Dle președinte, dnă Malmström, politica privind azilul este o chestiune de foarte mare actualitate, astfel cum am putut vedea de curând în Lampedusa și Grecia. Acesta este un subiect care îi privește pe oamenii din Europa. Trebuie să fim mândri de ceea ce am realizat în Europa, inclusiv de standardele noastre comune, de examinarea corespunzătoare a cererilor de azil și de modul nostru de a ne ocupa de copii și familii. Trebuie să fim mândri de toate acestea. Europa este un spațiu care oferă ajutor și parteneriat victimelor persecuțiilor din întreaga lume. Cu toate acestea, factorul decisiv nu îl constituie ceea ce punem noi pe hârtie în comisiile Parlamentului, în Comisie și în Consiliu, ci ceea ce se întâmplă de fapt la fața locului. Regatul Belgiei și Republica Elenă au fost condamnate de curând de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, pentru faptul că nu au pus în aplicare și nu au aderat la legislația existentă. Acest fapt dovedește că procesul de punere în aplicare nu funcționează.

Doresc să-i solicit Comisiei să progreseze mai rapid, conform planurilor sale de acțiune deja existente. Avem nevoie să putem institui și aplica mai rapid standardele importante în Uniunea Europeană. În cazul Greciei, doresc să subliniez că este vorba despre o frontieră care poate fi securizată din ambele părți. Sunt dezamăgit de modul în care partenerul nostru, Turcia, s-a comportat în această privință. Noi am semnat un acord de readmisie cu Turcia, care impune țării să facă mult mai puțin decât ar trebui să facă dacă ar fi membră a Uniunii Europene. De aceea, cred că ar trebui să ne așteptăm ca Turcia să facă un efort mai mare în acest domeniu.

Nimeni nu contestă sentimentul nostru de solidaritate. Dorim să acordăm ajutor concret prin intermediul Fondului european pentru refugiați și al Frontex, atât în cazul Greciei, unde ajutorul este deja oferit, cât și în cazul Lampedusei, în Italia. Solidaritatea europeană nu este pusă sub semnul întrebării. Aceasta este necesară acum mai mult ca niciodată.

Stavros Lambrinidis, în numele Grupului S&D. – (EL) Dle președinte, astfel cum a ilustrat hotărârea Curții, suntem cu toții prinși în capcana Dublin II. Ca rezultat al distribuirii inegale a responsabilității, statele membre s-au aflat într-o dispută cu privire la cine este responsabil și plângerile au zburat încolo și înapoi timp de mai mulți ani, iar refugiații nenorocoși au fost prinși la mijloc.

De curând, 90% din imigranții și solicitanții de azil au ajuns în Europa prin Grecia. Acum, cu Algeria, presiunea s-a deplasat către Italia. Cât timp vor mai insista anumite partide să pretindă că aceasta este o problemă elenă, italiană, malteză sau cipriotă? Frontierele noastre sunt frontierele Europei. Politica noastră de dezvoltare, politica noastră externă sau mai degrabă lipsa acestora sunt chestiuni europene.

Țara mea a făcut recent un pas uriaș către îmbunătățirea situației privind azilul, cu asistența considerabilă a Comisiei Europene. Însă acest lucru nu este suficient. Noul Regulament Dublin trebuie să pună capăt returnărilor în masă către primul stat membru. Trebuie să fie stabilită o solidaritate corespunzătoare, fundamentală între statele membre. La acest lucru s-a referit apelul făcut de Parlament. A venit timpul ca unii dintre membri Consiliului să înceteze să se joace de-a Pilat din Pont și să se spele pe mâini.

Cecilia Wikström, în numele Grupului ALDE. – (SV) Dle președinte, hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului clarifică faptul că Regatul Belgiei și Republica Elenă au încălcat articolele 3 și 13 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, ambele țări sunt vinovate de tratamente inumane și degradante ale unui solicitant afgan de azil când acesta a fost transferat din Regatul Belgiei

în Republica Elenă. Din nefericire, acest caz nu este deloc unicul. Cu toate acestea, hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului constituie un precedent și de aceea este importantă.

În calitate de raportor al Parlamentului pentru revizuirea Regulamentului Dublin II, salut această hotărâre. Aceasta demonstrează cu claritatea necesară că toate statele membre trebuie să oprească transferul persoanelor către Grecia, atât timp cât situația de acolo continuă să fie astfel cum este ea astăzi. Aceasta demonstrează, în plus, necesitatea solidarității europene. Dacă vrem cu adevărat să creăm un sistem comun de azil până în 2012, trebuie să împărțim responsabilitatea și să ne ajutăm unii pe alții.

Aș dori să întreb Comisia dacă această hotărâre schimbă viziunea Comisiei asupra sistemului Dublin ca bază a sistemului comun de azil și aș dori să știu dacă Comisia are acces la statisticile care indică motivele pe baza cărora statele membre își întemeiază deciziile de transfer. Este important să evităm alte cazuri ca acesta.

Parlamentul are o opinie clară asupra Regulamentului Dublin, iar acum așteptăm cu nerăbdare să putem începe negocierile. Prioritățile noastre sunt chestiunea custodiei, mecanismul de solidaritate, drepturile minorilor și adoptarea unor dispoziții mai puternice referitoare la controlul jurisdicțional. Dnă Malmström, aștept cu nerăbdare răspunsul dvs. și continuarea excelenței noastre colaborări.

Judith Sargentini, în numele Grupului Verts/ALE. – (NL) Dle președinte, întrebarea este următoarea: deci, ce facem acum, după ce Curtea Europeană a Drepturilor Omului (CEDO) a spus că nu trebuie să mai trimitem solicitanții de azil înapoi în Grecia? Ministrul justiției din țara mea, Țările de Jos, a propus o soluție. Acesta a spus că: „vom acționa foarte rapid pentru a îi ajuta pe greci să-și monitorizeze frontierele mai strict, să își pună la punct sistemul lor de azil și atunci putem trimite orice solicitant supus procedurii Dublin înapoi în Grecia”. Bineînțeles că, în fond, aceasta nu este deloc o soluție.

Pentru că toate partidele din întregul spectru politic au spus în acest Parlament că trebuie să introducem o clauză de solidaritate în sistemul Dublin. Dacă acest lucru nu se întâmplă, țările din sud vor avea întotdeauna dificultăți mai mari decât țara mea de la Marea Nordului, care nu se confruntă cu atât de multe bărci cu refugiați acostând la malurile sale.

Dnă comisar, având în vedere aflulul de imigranți în Lampedusa, putem vedea că și atunci când ești capabil să lucrezi din greu pentru a-ți monitoriza frontierele, trebuie să fii pregătit și pentru evenimente neprevăzute. Sunteți de acord cu Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană că sistemul Dublin este acum ruinat și când putem să vedem un avânt în direcția schimbării sistemului Dublin? În acest moment, sunteți de acord cu noi că recoltăm ceea ce am semănat și că țările din nord sunt obligate acum să demonstreze solidaritate?

Aș mai dori să aflu opinia dvs. privind hotărârea de săptămâna trecută a Curții din Strasbourg, care afirmă că numărul cauzelor privind articolul 39, adică cererile de suspendare a deportării, a crescut cu 4 000% în ultimul an, deoarece oamenii văd că sistemul Dublin nu funcționează.

Ultimul lucru pe care vreau să îl spun este că în cauza dintre Serviciile de Sprijin Maritim (SSM) și autoritățile belgiene, concluziile finale au fost că autoritățile belgiene au fost vinovate. Acestea a trebuit să plătească cea mai mare despăgubire financiară. Acestea au fost neglijente. Când ne putem aștepta la schimbări ale sistemului Dublin, astfel încât aceste persoane să nu mai fie expuse unor condiții inumane?

[Vorbitorul a fost de acord să accepte o întrebare în cadrul procedurii „cartonașului albastru” în conformitate cu articolul 149 alineatul (8) din Regulamentul de procedură]

Barry Madlener (NI). – (NL) Dle președinte, dnă Sargentini, de ce nu vă aud spunând că Turcia este cea care se poartă necorespunzător permițând, în primul rând, tuturor acelor oameni să intre în Turcia? De ce nu vă aud spunând că multe persoane abuzează de legislația europeană mult prea complexă referitoare la azil, precum traficanții de persoane și cei care își caută norocul, pur și simplu pentru că este prea complicată. De ce nu spuneți aceste lucruri?

Judith Sargentini (Verts/ALE). – (NL) Vă mulțumesc, dle președinte, pentru că îmi acordați șansa de a răspunde la această întrebare.

Cred că ar trebui să ne uităm în primul rând la bârna din propriul nostru ochi. Europa a transformat sistemul său de azil într-un eșec. Atât timp cât continuăm să facem acest lucru și atât timp cât nu dorim, odată pentru totdeauna, să ajutăm Grecia preluând solicitanții de azil de pe umerii săi și să ne asigurăm că avem cu toții o procedură uniformă pentru a evalua dacă cineva este cu adevărat un refugiat politic, nu vom fi niciodată în poziția de a da vina pe alții.

Sunt de acord cu dvs., dle Madlener, că traficanții de persoane trebuie arestați și că Turcia trebuie să-și înființeze cu adevărat un sistem decent de azil, un sistem care recunoaște refugiații politici care nu vin din Uniunea Europeană, ci de altundeva. Acestea fiind spuse, m-aș uita prima dată după bârna din ochiul nostru și mi-aș face ordine în propria ogradă.

Timothy Kirkhope, în numele Grupului ECR. – Dle președinte, i-aș spune dnei comisar că este clar că avem de-a face cu un sistem defectuos. Ceea ce este clar este că instanțele europene și legislația europeană se află în conflict. Nu ne mai confruntăm cu o situație în care legea este pusă în aplicare, ci mai degrabă aceasta este interpretată într-un mod nou.

Cred că Uniunea Europeană poate aborda cel mai bine provocările imigrației, nu prin mai multă armonizare a legislației europene ori prin hotărârile morale ale instanțelor europene, ci mai degrabă printr-un sistem nuanțat, care nu este dictatorial, prin solidaritate, cooperare și o bună comunicare între vecinii europeni.

Trebuie să fim conștienți de faptul că orice povară care este diminuată într-un loc, nu trebuie doar să fie mutată în altul. Bineînțeles că avem o datorie față de alte state membre ale UE și față de oamenii aflați în căutarea unei vieți mai sigure și mai libere, dar hotărârea recentă a Curții evidențiază probleme mai ample, care reprezintă relația dintre instanțele europene, legiuitorii europeni și statele membre și controlul acestora asupra propriilor frontiere.

Dnă comisar, aș fi interesat să aflu în ce mod încearcă Comisia să abordeze aceste chestiuni pe termen lung. Ați putea, vă rog, să asigurați acest Parlament că nu vom recurge pur și simplu la a crea și mai multă legislație comunitară, care, la un moment dat în viitor, va fi și aceasta invalidată de o instanță europeană, ci să ne spuneți mai degrabă cum putem noi sprijini în mod efectiv Grecia și alte state membre care funcționează în prezent sub astfel de poveri?

Cornelis de Jong, în numele Grupului GUE/NGL. – (NL) Dle președinte, în primul rând, un cuvânt de mulțumire și sprijin pentru dna comisar Malmström. Săptămâna trecută, în mod justificat, ea adresat un apel statelor membre, cerându-le să acționeze din nou asupra întregului pachet privind azilul. Într-adevăr, acesta nu este un meniu à la carte.

Afluxul neașteptat de refugiați tunisieni este o probă recentă a acestui fapt. Italia întâmpină cele mai mari dificultăți în asigurarea unei primiri corespunzătoare și a respectării procedurilor de azil. Dacă celelalte state membre continuă doar să stea pe margine și să privească, va fi doar o chestiune de timp până când Curtea Europeană a Drepturilor Omului va concluziona că transferul cererilor de azil către Italia trebuie suspendat, astfel cum a făcut de fapt în cazul Greciei.

Prin urmare, este în interesul fiecăruia ca noi să dezvoltăm o procedură de urgență în cadrul sistemului Dublin, astfel cum a propus într-adevăr Comisia, și să punem rapid în aplicare atât acorduri privind primirea obligatorii din punct de vedere juridic, cât și o procedură de azil de înaltă calitate.

Aș dori ca dna comisar să îmi spună dacă ea consideră că deputații importanți din Parlamentul European ar putea să îi fie în continuare de ajutor în ceea ce privește convingerea statelor membre să ia aceste măsuri atât de necesare. În orice caz, ea poate conta pe angajamentul meu.

Barry Madlener (NI). – (NL) Dle președinte, Țările de Jos se află din nou în poziția de a curăța mizeria Greciei! La început, contribuabilii din Țările de Jos a trebuit să plătească miliarde de euro pentru a salva această țară aproape falimentară, iar acum noi suntem împovărați cu două mii de solicitanți de azil din Grecia, pe care nu ni se permite să îi trimitem înapoi.

Țările de Jos nu îi doresc pe acești solicitanți de azil. Țările de Jos au suferit destul și continuă să sufere din cauza imigrației în masă și a eșecului experimentului multicultural. Țările de Jos doresc mai puțini imigranți care nu au niciun fel de perspective, iar Europa trebuie să înceapă să adopte o politică mult mai strictă privind imigrarea. În caz contrar, Europa va sfârși prin a deveni Eurabia.

Pe de altă parte, Grecia este și victima vecinului său rău, Turcia. Prin urmare, Grecia trebuie să construiască un zid pentru a nu îi lăsa să intre pe emigranții turci și pe emigranții cărora Turcia le permite să îi tranziteze teritoriul. Ar trebui, bineînțeles, să pedepsim Turcia pentru că oferă imigranților ilegali o cale către Grecia.

În încheiere, legislația europeană privind azilul ar trebui să fie mult mai strictă. Haideți să fim sinceri: 99% din solicitanții de azil nu sunt de fapt adevărați solicitanți de azil, ci vânători de averi economice care abuzează de legile noastre privind azilul.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Dle președinte, voi continua dezbateră cu următoarea ipoteză: am văzut neliniștea din țările arabe și din cele din zona Mării Mediterane. Știm că mulți cetățeni ai acestor țări speră să găsească o soartă mai bună în Europa. Acesta este deja un fapt bine cunoscut și mă tem că ipoteza pe care urmează să o dezvolt va deveni în curând un alt fapt împlinit.

Cetățenii părăsesc aceste țări terțe pentru a veni în Europa. Aceștia ajung în Lampedusa – am văzut problemele care au apărut acolo – sau încearcă să ajungă în Grecia prin Turcia, profitând de facilitatea de a nu solicita o viză, în baza acordurilor pe care multe dintre aceste țări terțe le au cu Turcia. Alții merg în Malta, unii probabil că merg în Portugalia și Spania. Apoi unii dintre aceștia solicită azil. Este de la sine înțeles că aici se va aplica din nou Regulamentul Dublin II. Știm că, chiar înainte să ajungem la o hotărâre a Curții Europene, vor exista din nou condamnări pronunțate de către instanțele naționale, exact cum am avut și până acum, deși solicitanții de azil fac apel apoi în legătură cu aceste aspecte. Deci haideți să nu pretindem altceva.

Apoi, se întâmplă astfel: unii sunt arestați și nu vor fi îndreptățiți la azil. Sunt sigur că știți că în baza acordului asupra căruia Comisia tocmai a anunțat sfârșitul negocierilor, pentru ca cei care intră prin Turcia să fie returnați în Turcia în baza readmisiei, va trebui să așteptăm doi ani pentru ca acordul să se aplice, plus încă trei ani, care este perioada de tranziție pentru resortisanții țărilor terțe, adică un total de cinci ani. Cu alte cuvinte, cei arestați în această perioadă, pe baza crizei cu care ne confruntăm, va trebui să aștepte până în 2016 ori 2017 pentru ca Turcia să îi primească înapoi.

Permiteți-mi să spun că, gestionând astfel problema, Europa nu este în prezent pregătită pentru această sarcină.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Dle președinte, cred că este întotdeauna util să ne reamintim un număr de angajamente și în special pe cel luat în octombrie 2008, prin intermediul Pactului european privind imigrația și azilul, care a anunțat că era momentul luării unor noi inițiative pentru a finaliza introducerea unui sistem european comun de azil, oferind astfel un nivel mai ridicat de protecție în cadrul Uniunii Europene.

La mai mult de doi ani după această promisiune, propunerile Comisiei se află pe masa de negociere. Cu toate acestea, se poate vedea ușor că acest sistem european de azil și procesul de armonizare se cam luptă să vadă lumina zilei.

În opinia mea, decizia recentă a Curții Europene a Drepturilor Omului reprezintă un important punct de cotitură. În mod evident, aceasta relevă eșecurile sistemului elen de azil, dar trimite și un mesaj puternic într-un moment în care Grecia începe să-și reformeze sistemul de azil și să ia, în același timp, alte tipuri de inițiative.

Cu toate acestea, lăsând la o parte această situație specială, această decizie pune sub semnul întrebării la un nivel mai general întregul sistem european de azil, în special una dintre componentele sale fundamentale – Regulamentul Dublin - și principala sa premisă, echivalența sistemelor naționale de azil în cadrul Uniunii. Această decizie ne arată cum, în mod paradoxal, sistemul european comun de azil a creat un fel de injustiție, atât pentru solicitanții de azil, cât și pentru statele membre.

Ca urmare a acestei decizii, sunt necesare imediat măsuri clare. Până la instituirea unui sistem de azil funcțional în Grecia, statele membre trebuie să suspende returnarea solicitanților de azil în Grecia și să folosească clauza de suveranitate a acestui regulament, care le permite să își asume responsabilitate de examinare a unei cereri.

Decizia Curții Europene a Drepturilor Omului (CEDO) trimite, de asemenea, un semnal tuturor părților interesate. Cred că această decizie ar trebui să servească drept catalizator al procesului de armonizare și reelaborare, în special atunci când este vorba despre Regulamentul Dublin.

În primul rând, este vorba, bineînțeles, despre mecanismul de suspendare a transferurilor propus de Comisie, pe care tocmai l-am menționat. Decizia CEDO aruncă o nouă lumină asupra acestui mecanism, pe de o parte, și asupra solidarității intraeuropene, pe de altă parte. Suspendarea trebuie să repornească discuțiile asupra necesității unui mecanism de suspendare, astfel cum am menționat, pe baza unor condiții care sunt specificate în mod clar.

În al doilea rând, pe lângă acest mecanism, suspendarea trebuie, de asemenea, să servească drept un mijloc - cel puțin așa sper eu - de a oferi sprijin pe parcursul negocierilor pentru

alte amendamente ale regulamentului care sunt propuse de către Comisie, precum și pentru cele privind garanțiile date în acest instrument, printre altele.

În încheiere, suspendarea de către CEDO trebuie să ne permită să ne gândim la vulnerabilitatea intrinsecă a situației în care se găsesc solicitanții de azil. Acest lucru ar trebui, de asemenea, să facă necesară introducerea unui mecanism de apel pentru suspendarea transferurilor solicitanților de azil care fac obiectul unor decizii de transfer rezultând din aplicarea Regulamentului Dublin.

Astăzi, multe din luminile de atenționare sunt roșii; acestea ne spun că este timpul să reformăm acest regulament și să construim un adevărat sistem comun de azil, bazat pe solidaritate și responsabilitate.

Nadja Hirsch (ALDE). – (DE) Dle președinte, dnă Malmström, discutăm astăzi despre hotărârea pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Aceasta se referă în esență la Regatul Belgiei, dar privește fiecare stat membru al Uniunii Europene. Germania a decis, de asemenea, să nu mai trimită solicitanții de azil înapoi în Grecia.

Astfel cum a menționat unul dintre colegii mei deputați, trebuie să ne întrebăm dacă dorim să construim ziduri în jurul Europei sau dacă vrem să menținem și să dezvoltăm dreptul la azil, ceea ce eu, ca liberal, sprijin cu hotărâre. Cu toate acestea, acest lucru înseamnă în plus că noi trebuie să dăm fiecărui solicitant de azil șansa unui proces organizat corespunzător. Trebuie să realizăm că este nedrept și dovedește o lipsă de solidaritate faptul că noi permitem țărilor din sud să poarte singure întreaga povară. Din cauza poziției lor geografice, aceste țări au fost expuse unui aflus sporit de refugiați. În Lampedusa, acest fapt apare ca rezultat al recentelor evenimente din Tunisia. În orice caz, aceasta este și o situație permanentă, căreia autoritățile locale care se ocupă de aspecte legate de azil nu îi pot face față.

Recenta liberalizare cu privire la Kosovo a rezultat în urmă cu doar câteva săptămâni și într-un uriaș aflus de solicitanți de azil în Germania. În plus, inițial ne-am confruntat cu problema de a nu putea procesa toate cererile în mod corespunzător. În consecință, dacă noi dorim cu adevărat să păstrăm acest drept la azil, trebuie să restructurăm sistemul pentru a ne asigura că oferă o mai mare solidaritate în viitor. Dublin II nu poate continua în forma sa curentă.

Carmen Romero López (S&D). – (ES) Dle președinte, doamnelor și domnilor, cetățeanul afgan la care se referă hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului nu a fost un imigrant, nu abuza de sistem și nu a fost o victimă a traficului de persoane. Mai mult, nu a intrat în domeniul de aplicare al Convenției de la Geneva, pentru că nu a fost persecutat. El a fost un solicitant de azil, deci ar fi trebuit să aibă protecție subsidiară și protecție internațională. Prin urmare, această hotărâre este importantă datorită precedentului pe care îl stabilește.

Câte persoane ar putea fi în așteptarea hotărârilor din apelurile împotriva cererilor de azil respinse? Câte persoane ar putea solicita daune din cauza întârzierilor din cadrul procedurilor? Ce s-ar întâmpla dacă ar exista mai mult de o mie de hotărâri ale Curții Europene a Drepturilor Omului împotriva statelor membre? Ce s-ar întâmpla cu reputația Europei?

Putem să ne considerăm în continuare campioni ai drepturilor fundamentale dacă tratăm solicitanții de azil care pleacă fugind de războaie mai rău decât dacă ar fi fost infractori?

Dnă comisar, solicitanții de azil se pot afla în centrele de detenție în așteptarea procedurilor – dacă sunt refugiați sau primesc protecție subsidiară – până la șapte luni, fără nici un fel de drepturi procedurale. Este acesta un tratament uman?

Pachetul privind azilul a fost pentru prea mult timp blocat, iar sistemul comun de azil nu există, dle Weber. Nici statele membre nu au aceleași proceduri. Există o lipsă de solidaritate, care este cauza situației pe care o traversăm.

Cetățeanul afgan a fost despăgubit pentru prejudiciul nepatrimonial, nu pe baza Regulamentului Dublin, dar câte despăgubiri pot fi acordate pentru prejudiciul nepatrimonial cauzat celor care pleacă fugind de războaie și care petrec ani de zile mergând înainte și înapoi între tabere? Ne-am săturat să vorbim despre abuz și traficanti. Nu cumva dorim oare să privim lucrurile într-un mod diferit și să negăm existența unei situații, pe care am căutat să o negăm la nesfârșit? Sistemul Dublin poate fi cu adevărat îmbunătățit, dar trebuie făcut mult mai mult. Acest lucru este urgent, dnă comisar.--

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Dle președinte, decizia Curții Europene nu este atât de mult o condamnare a Regatului Belgiei sau a Republicii Elene, cât este o condamnare a Regulamentului Dublin, deoarece tocmai acest Regulament Dublin a permis Regatului Belgiei să transfere o persoană afgană înapoi în Republica Elenă. Acest lucru nu este corect. Nu este corect ca țările limitrofe să susțină povara de unele singure, deoarece - să fim sinceri - țările limitrofe nu sunt acolo pentru a acționa în calitate de ofițeri de poliție sau ca agenți de poliție de frontieră pentru restul țărilor din Uniunea Europeană.

De aceea, în urma deciziei transmise de Curtea Europeană de Justiție, în prezent a devenit clar că atunci când o țară europeană transferă un solicitant de azil înapoi în altă țară europeană aflată sub o presiune enormă, încalcă Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Țări ca Germania și Regatul Unit au început deja să recunoască acest fapt și au suspendat transferurile. Totuși, avem nevoie să amendăm fără întârziere Regulamentul Dublin.

Kyriakos Mavronikolas (S&D). – (EL) Dle președinte, motivul pentru care simt nevoia să iau cuvântul la ședința de astăzi este că nu s-a ridicat și chestiunea Ciprului și a problemei referitoare la imigrație cu care ne înfruntăm.

Ciprul, un stat mic cu o populație de o jumătate de milion, are un afluz zilnic de imigranți care trec linia verde din zonele ocupate de 30 până la 50 de persoane pe zi, dintr-o populație de o jumătate de milion.

Nu avem centre de detenție pentru solicitanții de azil. Prin urmare, dacă cererea le este respinsă, nu îi putem trimite înapoi în țara din care au venit până la sfârșitul zilei. Aceștia intră prin zonele ocupate, mulți își distrug documentele și, de fapt, acești imigranți rămân pe insulă.

Gesine Meissner (ALDE). – (DE) Dle președinte, dnă Malmström, în mod cert nu avem nevoie de ziduri pentru a rezolva problema azilului. S-a făcut o propunere de a ridica un zid și de aceea am ales să iau cuvântul. Oricine spune așa ceva, nu a înțeles nimic din valorile europene.

Pentru noi, este vorba despre protejarea drepturilor fundamentale și a drepturilor omului. Nu putem spune despre oamenii care, indiferent de motiv, fug din țara lor și caută azil în Europa ori despre oamenii care în mod voluntar s-au urcat într-o barcă supraaglomerată și și-au pus viețile în pericol că: dorim să îi trimitem pe acești oameni înapoi, înainte chiar

de a fi ajuns. Avem nevoie de proceduri de azil practice pentru acești oameni, care să funcționeze corespunzător. Nu putem lăsa țările europene sudice, unde aceștia ajung, să facă față singure acestei probleme. Sunt într-un totu de acord cu colega mea, dna Hirsch, în această privință.

Dintr-o perspectivă diferită, este greșit să spui că noi dorim ca toți acești oameni să stea în afara Europei și că noi nu vrem să îi luăm înăuntru. În Europa, are loc o schimbare demografică, iar în viitor vom avea nevoie de integrare și de solicitanți de azil care doresc să rămână aici. Aceasta nu este doar o chestiune de umanism, ci și una de simț practic. Din acest motiv, trebuie să găsim urgent soluții la această problemă.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Dle președinte, conform hotărârii date de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, sistemul de azil din Grecia este inuman, deoarece pot trece până la cinci ani până se ajunge la o decizie finală. Cu toate acestea, procedurile de pe întreg cuprinsul Europei durează mult timp, deoarece se spun minciuni, se distrug sau se falsifică documente, deciziile sunt ignorate, iar sistemul de azil este simplu de exploatat și abuzat. Acest lucru este cu atât mai adevărat în cazul în care nu există un motiv real pentru azil și în cazul în care, după un proces care durează ani, solicitantul solicită brusc dreptul de rezidență din motive umanitare.

În lumina sistemului nereușit de azil al UE, trebuie în cele din urmă să fim sinceri și să admitem că UE nu poate accepta migranți pe motive economice din întreaga lume, în mod special atunci când, în același timp, cheltuiește miliarde de euro pe ajutorul pentru dezvoltare și sprijinirea democrației în țările din care provin aceste persoane.

Avem în sfârșit nevoie de o definiție clară a dreptului la azil, care să fie îndeaproape legată de Convenția de la Geneva, în vederea opririi migrației economice. Aceasta trebuie să includă și obligația solicitantului de azil de a coopera în cadrul procedurii. Se va înlătura astfel temeiul juridic pentru înșelătorie din motive umanitare.

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, eliminarea progresivă a vizelor, pe de o parte, și recentul avânt al fluxurilor migratorii, pe de alta, înseamnă că pachetul privind azilul trebuie într-adevăr să aibă prioritate în cadrul Consiliului. Cu sprijinul Comisiei, această inițiativă ar avea efectul pozitiv de a reglementa o chestiune complexă și de a întocmi o strategie unitară care să pună în aplicare decizia pe care o negociem astăzi, precum și de a oferi șansa de a evita unele transferuri ca cele despre care am discutat astăzi.

În mod evident, suntem în favoarea protejării drepturilor omului, chiar dacă aceasta implică adăugarea acestei cerințe unei verificări riguroase a cerințelor. Dnă comisar, deoarece situația a devenit nedurabilă, trebuie să începem acum să căutăm un set de norme pozitive și un cadru clar de reglementare. Acesta constituie un pas important și care, cu ajutorul dvs., sunt sigur că poate fi trimis în vederea evaluării de către Consiliu într-o perioadă de timp rezonabil de scurtă.

Nathalie Griesbeck (ALDE). – (FR) Dle președinte, întrebarea mea va fi foarte scurtă, deoarece dezbaterile a fost foarte intensă și am sentimentul că, exceptând câteva elemente extreme, împărtășim aceeași preocupare.

Aș dori să o întreb pe dna comisar cum intenționează aceasta să combată ideea iconoclastă a ridicării unui zid între Turcia și Grecia, chiar dacă acest lucru poate fi explicat de presiunea foarte puternică cu care se confruntă această țară și chiar dacă, astfel cum au spus unii

dintre colegii deputați, condițiile sunt deosebit de dificile pentru cei care ajung în centrele de detenție.

Cu toate că statele membre sunt libere să își facă propriile planuri de construcție – chiar dacă aceasta înseamnă să construiască un zid, chiar dacă este o soluție nerealistă – noi, europenii, suntem în mod special implicați atât ciclic, în legătură cu ceea ce se întâmplă pe insula Lampedusa și deciziile Curții Europene a Drepturilor Omului, cât și structural, în legătură cu situația țărilor din sud.

Prin urmare, a venit momentul să revenim de urgență asupra Regulamentului Dublin, astfel încât să ne putem asuma o responsabilitate comună pentru aceste situații de pe întreg cuprinsul Europei, dovedind solidaritate și o abordare umanistă. Vom putea să facem acest lucru numai prin instituirea unei adevărate legislații europene în materie de azil, care devine mai urgentă ca niciodată.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, valorile care stau la baza Uniunii Europene – drepturile omului și drepturile fundamentale – nu pot fi puse în discuție. O hotărâre a Curții Europene impune o analizare urgentă și măsuri rapide și eficiente. Această hotărâre impune dezvoltarea, definirea și punerea în aplicare a unei strategii unitare și a unui angajament comun. Procedurile de azil trebuie abordate de îndată și în cel mai eficient mod posibil.

Cu toate acestea, Europa nu poate abandona acele țări limitrofe care se găsesc în situația de a gestiona migrații de urgență care nu le afectează numai pe ele, ci, prin extensie, pe întreaga Europă. Țările limitrofe nu pot purta de unele singure toate responsabilitățile privind costurile și organizarea necesare pentru examinării cererilor de azil care necesită frecvent mult timp și evaluări îndelungate și atente. Aceste intervale de timp și evaluările atente nu trebuie să afecteze demnitatea migranților, care trebuie protejată întotdeauna în fiecare caz.

Cecilia Malmström, membră a Comisiei. – Dle președinte, doresc să le mulțumesc tuturor celor care au luat cuvântul. Această hotărâre este extrem de interesantă, dar nu subminează complet sistemul Dublin, astfel cum se prezintă acesta astăzi. Acesta funcționează mai mult sau mai puțin și, independent de hotărâre, obligă deja statele membre să se asigure că sunt respectate drepturile fundamentale. Cu toate acestea, hotărârea indică câteva chestiuni importante și de aceea avem cu adevărat nevoie să reformăm Convenția de la Dublin și să o îmbunătățim.

Din acest motiv, Comisia a propus modificări și sunt foarte fericită să știu că lucrați la acestea și, în plus, că vedeți necesitatea unui fel de mecanism de urgență în aceasta. Noi vă sprijinim în totalitate în această privință.

În plus, trebuie să ne accelerăm activitatea pentru a institui un sistem comun de azil. Mulți dintre cei aflați aici sunt convingși de acest fapt și vă sunt recunoscătoare pentru activitatea pe care o desfășurați. Cea mai bună metodă pentru a duce la capăt această sarcină este să vă continuați munca, să publicați rapoartele și să încurajați Consiliul să înceapă să negocieze.

În prezent, există prea multe diferențe între statele membre, iar acest fapt nu este durabil. Într-o Uniune comună, cu valori comune și o aplicare în comun a standardelor și convențiilor internaționale, nu pot exista diferențe precum cele existente în momentul de față. Oamenii trebuie tratați într-un mod decent. Trebuie să asigurăm protecția celor mai vulnerabili. Trebuie să avem sisteme eficiente, astfel încât oamenii să nu fie ținuti luni sau câteodată ani în centre de detenție. Acest lucru este foarte dureros pentru individ și foarte

costisitor pentru societate. Trebuie să îmbunătățim această situație. Nu pot decât să vă încurajez, atât pe dvs., cât și pe Consiliu, să continuați să lucrați asupra acestei chestiuni.

În privința Greciei, Comisia face multe lucruri pentru a ajuta. Guvernul elen lucrează în baza planului său de acțiune. Acesta este un plan foarte ambițios, dar a fost clar de la început că nu putea fi rezolvat într-un weekend. Există probleme de lungă durată. Noi suntem acolo pentru a acorda sprijin, iar faptul că toate statele membre sunt implicate în funcționarea Frontex și au oferit și diferite tipuri de asistență – asistență economică sau expertiză tehnică, interpreți, asistență administrativă – indică faptul că există o adevărată solidaritate europeană.

Trebuie să ajutăm Grecia, deoarece Grecia se află sub o presiune extremă și aceasta este în egală măsură o provocare europeană. Bineînțeles că Grecia are principala responsabilitate. Ea făcut foarte multe progrese, dar trebuie să facă și mai multe. Nu sunt convinsă că un gard sau un zid constituie o soluție, deoarece există alte reforme care sunt mult mai importante. De asemenea, lucrăm cu Biroul European de Sprijin pentru Azil (BESA), noul birou de sprijin pentru azil din Valletta. Și mai lucrăm cu ICNUR.

În ultima vreme, Turcia s-a arătat a fi constructivă și cooperantă. Am finalizat negocierile privind acordul de readmisie după opt ani. Sper că statele membre îl vor accepta la următorul Consiliu de săptămâna viitoare.

În privința cifrelor despre care a întrebat dna Wikström, cele pe care le am pentru perioada 2009 - 2010 arată că au existat 16 328 de cereri de preluare sau reprimire a migranților adresate Greciei de către statele membre. Din acest număr, 12 638 (77%) au fost acceptate. Cu toate acestea, statele membre au executat doar 2 251 din aceste transferuri, ceea ce reprezintă mai puțin de 14%.

Doresc să vă mulțumesc din nou pentru sprijinul pe care îl oferiți activității pe care încercăm să o desfășurăm cu privire la pachetul privind azilul. Actele legislative se află pe masă. Haideți să lucrăm împreună în continuare – Comisia, Parlamentul și Consiliul – pentru a termina acest lucru cât mai curând, astfel încât să avem în sfârșit un sistem european comun de azil.

Președintele. – Dezbaterăa a fost închisă.

14. Măsuri imediate ale UE în sprijinul Italiei și al altor state membre afectate de fluxuri migratorii excepționale (dezbateră)

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi este dezbaterăa măsurilor urgente ale UE de sprijinire a Italiei și a altor state membre afectate de fluxuri migratorii excepționale.

Cecilia Malmström, *membră a Comisiei* – Dle președinte, vă mulțumesc pentru această dezbateră oportună referitoare la o situație căreia i se cuvine întreaga noastră atenție.

Comisia urmărește situația foarte îndeaproape, iar Frontex a trimis doi experți la fața locului. În ultimele zile, a fost raportată sosirea a aproximativ 5 500 de migranți tunisieni pe țărmurile italiene, dar cifrele au început să scadă puțin în ultimele 24 de ore. Mulți dintre cei care sosesc sunt bărbați în jurul vârstei de 30 de ani, dar există, de asemenea, 34 de femei și 108 copii; au fost identificați 27 de intermediari ai traficului. Acești oameni care ajung pe țărmurile italiene cauzează o presiune excepțională asupra facilităților de primire ale Italiei, în mod special în Lampedusa.

Începând de sâmbăta trecută, am stabilit deja contactul cu Ministerul italian de interne și am primit o cerere oficială de asistență a UE. Suntem pregătiți să oferim asistență atât Italiei, cât și Tunisiei. Aceasta este o chestiune importantă pentru întreaga UE și nu doar un subiect bilateral. Chiar înaintea ultimelor evenimente, Comisia, împreună cu Frontex, a început să identifice ceea ce se poate face pe termen scurt și mediu. Răspunsul comun al UE trebuie să se bazeze pe principiul UE al solidarității dintre statele membre; iar noi suntem pregătiți să oferim asistență Italiei.

Însă abordarea noastră trebuie să se bazeze și pe solidaritatea cu Tunisia și tranziția sa democratică. Acest lucru a fost exprimat și de dna Ashton ieri, atunci când a vizitat Tunisul și autoritățile tunisiene, oferindu-le sprijinul politic și financiar.

În acest context, pentru a sprijini Italia, am identificat atât o serie completă de măsuri concrete, cât și asistență financiară rapidă. Din punct de vedere financiar, pe lângă finanțarea deja alocată pentru Italia, suntem pregătiți să oferim asistență extraordinară din Fondul european pentru refugiați pentru 2011. Astfel ar trebui să fie acoperite plățile pentru găzduire, infrastructură, ajutor material, asistență medicală, asistență socială, consiliere privind procedurile administrative și judiciare de azil, asistență juridică, asistență de ordin lingvistic etc.

De asemenea, putem să activăm destul de rapid resurse din cadrul fondurilor UE, cum este Fondul pentru frontierele externe, iar dacă va fi necesar, Italia poate solicita noului Birou European de Sprijin pentru Azil din Valetta să pună la dispoziție echipe pentru a sprijini autoritățile naționale care se ocupă de cererile de azil.

În ceea ce privește supravegherea frontierelor externe, ar putea fi inițiată o operațiune comună a Frontex, iar eu sunt în contact cu Frontex. Știu că se fac pregătiri la nivel tehnic.

Ca de obicei, o astfel de dezbatere comună va depinde de contribuțiile voluntare cu echipamente ale statelor membre. Invit toate statele membre să își pună la dispoziție sprijinul. Dar permiteți-mi să vă asigur asupra unui aspect referitor la dezbaterea pe care am avut-o cu câteva minute în urmă: având în vedere natura diferită a operațiunilor de la frontiera maritimă/terestră și solicitarea adresată statelor membre de a participa la o nouă operațiune comună, acest lucru nu va concura cu contribuția acestora la operațiunea pe care o desfășurăm acum la frontiera terestră a Greciei. Bineînțeles că și aceasta este o prioritate.

Doresc să subliniez faptul că trebuie să acordăm o atenție specială categoriilor de persoane vulnerabile care au nevoie de protecție internațională. Necesitățile acestora trebuie luate în considerare, iar acestea trebuie să poată avea acces la protecția specială la care sunt îndreptățite, astfel cum prevăd dreptul național și cel al UE.

Având în vedere acțiunile concrete pe care tocmai le-am menționat, suntem pregătiți să ne întâlnim cu reprezentanții autorităților italiene și să ne angajăm față de aceștia, pentru a ne pune de acord atât asupra detaliilor fiecăreia dintre aceste acțiuni, cât și asupra următorilor pași.

Bineînțeles că trebuie să dezvoltăm în continuare și o strategie pe termen mediu. În contextul special al fluxurilor de migrație, avem nevoie să combinăm o gestionare eficientă a frontierelor și o strategie de sprijinire a tranziției democratice și economice. Pe termen scurt, autoritățile tunisiene trebuie să patruleze eficient la frontierele proprii lor țări, pe mare și de-a lungul coastei, pentru a îi împiedica pe contrabandiștii, traficanții de persoane și criminalii care au scăpat din închisoare să profite de situație. De asemenea, este important

ca Tunisia să îi reprimească pe cei care au ajuns pe teritoriul statelor membre ale UE și care nu necesită protecție internațională.

De asemenea, în vederea unei intervenții mai structurate, trebuie să explorăm posibilitățile unei mai bune direcționări a asistenței oferite de UE, prin promovarea proiectelor capabile să sprijine activitățile generatoare de venituri și de creare de locuri de muncă în diferite regiuni ale Tunisiei și mă refer în special la părțile sudice ale țării.

Într-un sens mai larg, o abordare coerentă care sprijină dezvoltarea politică și economică în Tunisia trebuie să includă posibilitatea acestor oameni de a veni în UE în mod legal, precum și schimbul de bunuri, servicii și cunoștințe.

Peste Marea Mediterană bate un vânt ca rezultat al acestor revoluții populare. Acest vânt poate să aducă multe evoluții pozitive Tunisiei, altor țări și UE. Situația actuală din Lampedusa nu ar trebui să submineze intenția noastră de a oferi asistență și sprijin acestor democrații emergente și noii generații, care, într-un mod atât de pasionat și pașnic, a putut să realizeze schimbări politice fundamentale.

Simon Busuttil, în numele Grupului PPE. – Dle președinte, urgența umanitară din Italia și în special din insula Lampedusa – pentru că despre asta este vorba, de o urgență umanitară – ne obligă să acționăm de urgență.

Propun cinci pași. În primul rând, un veritabil Plan Marshall pentru Tunisia și Egipt care ar oferi un ajutor tangibil universal, dar care, în același timp, necesită în schimb cooperarea deplină a autorităților tunisiene în vederea blocării coastelor proprii, astfel încât să nu permită în continuare emigrarea ilegală pe mare.

În al doilea rând, avem nevoie de lansarea urgentă a unei operațiuni RABIT a Frontex-ului – o echipă de intervenție rapidă la frontieră. Prin urmare, dnă comisar, nu avem nevoie doar de doi experți ai Frontex, ci de o misiune a Frontex care trebuie trimisă acolo acum.

În al treilea rând, trebuie să-i acordăm Italiei un ajutor tangibil pentru a primi miile de oameni care au ajuns în Lampedusa. În mod sincer, dnă comisar, nu văd cum puteți spune că Biroul European de Sprijin pentru Azil (BESA) își va trimite experții, când acest birou al UE nu funcționează încă, astfel că va trebui să procedăm într-o altă manieră.

În al patrulea rând, trebuie să ajutăm în procesul de repatriere: repatrierea imediată a oamenilor care nu sunt îndreptățiți la protecție prin azil. Aceștia trebuie trimiși înapoi în Tunisia, acolo de unde au venit.

În final, trebuie să ținem seama de faptul că în tratat, avem un articol 80 care spune clar că politica noastră în materie de imigrare trebuie să se bazeze pe principiul solidarității și pe distribuirea echitabilă a răspunderii. Cred că este momentul ca acest articol să fie pus în aplicare de către Comisie.

Juan Fernando López Aguilar, în numele Grupului S&D. – (ES) Dle președinte, dnă comisar, cred că există o largă majoritate a deputaților acestui Parlament care consideră mișcările democratice din țările mediteraneene drept o provocare pentru politica externă europeană și pentru angajamentul acesteia față de valorile fundamentale, dar și mulți dintre noi care știu că aceste mișcări nu sunt inofensive. Acestea au efecte de ordin umanitar și un impact în termeni de presiune a imigrației asupra țărilor vecine.

Prin urmare, este momentul să se reamintească faptul că Tratatul de la Lisabona este în vigoare, iar articolele 67, 77, 78 alineatul (3) și 80, astfel cum tocmai s-a spus, prevăd că

solidaritatea și răspunderea distribuită fac ca această provocare să fie una europeană. Nu este doar o provocare partajată, ci una comună și, în consecință, una care afectează instituțiile europene.

Este momentul să se spună că nicio țară nu este singură. Este momentul să se spună că aceasta nu este o chestiune care privește Italia, în Lampedusa, sau Malta, Grecia ori Spania. Nu! Este o chestiune care privește instituțiile europene. Mai este însă momentul să se spună că nu discutăm despre Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe, care este o agenție operativă, sau despre Biroul European de Sprijin pentru Azil, ci despre nivelul procesului de luare a deciziilor politice. Aceasta implică indicarea resurselor necesare care trebuie să fie investite în cooperarea pentru dezvoltare și sprijinirea în vederea satisfacerii necesităților acestor țări, în termeni de instituire și consolidare a democrației. În orice caz, resursele necesare trebuie, de asemenea, investite în asistarea statelor membre ale UE, pentru a face față atât provocării asistenței de urgență ca răspuns la imigrație, cât și provocării de a gestiona frontierele comune.

În consecință, acesta este momentul să se spună că Tratatul de la Lisabona trebuie să pună în aplicare un întreg program și că Parlamentul se va afla acolo pentru a-l sprijini în abordarea provocării cu care ne confruntăm.

Niccolò Rinaldi, în numele Grupului ALDE. – (IT) Dle președinte, dnă comisar, doamnelor și domnilor, aș dori să îmi încep discursul cu o declarație făcută, se pare, ieri la Damasc, de către ministrul italian de externe, în care a spus – ascultați cu atenție – că Siria „este o țară stabilă în care dorința populației de modernizare a fost satisfăcută”. Între timp, în urmă cu câteva zile, ministrul de interne al Italiei a făcut o altă declarație, prin care și-a deplasat propriile responsabilități către Europa, care, a adăugat acesta cu o notă răutăcioasă, ar fi abandonat, „ca de obicei”, Italia.

Cu toate acestea, ca întotdeauna, suntem martorii obiceiului de a blama Europa atunci când este convenabil, doar pentru a o ignora într-un mod iritabil atunci când Bruxelles-ul nu convine asupra acordului privind repatrierile pe mare, care încalcă dreptul umanitar și căptușește buzunarele dictatorilor africani – dintre care, unii sunt astăzi răsturnați - continuând chiar și în prezent să irosească miliarde pentru Libia dlui Gaddafi sau refuzând ajutorul de 10 milioane de euro oferit guvernului italian de Fondul european pentru refugiați, pe care Italia a decis să nu îl folosească, probabil pentru că ar fi trebuit să fie cheltuit respectând regulile transparente ale Europei și nu criteriile interne ale agenției italiene de protecție civilă.

În consecință, nu cred că vom obține nimic acționând în acest mod și făcând aceste declarații. Nu s-a învățat cu adevărat nimic din cele întâmplate săptămânile trecute. Lampedusa ne aduce aminte de faptul că istoria este mai puternică decât anumite jocuri politice și decât recurgerea la declarații care creează iluzii. Aceasta ne reamintește că nu se poate cumpăra orice cu bani, că nu se poate apela la Europa numai atunci când este convenabil, Europa este un proiect la care trebuie să te angajezi în fiecare zi, cerând drepturi și solidaritate, dar respectând și angajamentele luate.

Pentru a încetini migrația într-un mod sustenabil și hotărât sunt necesare cinci lucruri: democrație, dezvoltare, respectarea dreptului internațional, solidaritate europeană și, pe lângă acestea, înainte de orice, absența unei retorici prejudiciabile.

Barbara Lochbihler, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Dle președinte, limitând titlul acestei dezbateri la sprijinul pentru Italia și alte state membre, facem din nou greșala de

a ne concentra doar asupra problemelor țărilor cu frontieră la Marea Mediterană. Ceea ce ne lipsește este preocuparea pentru acei oameni care fug traversând marea.

Dacă ne luăm cu adevărat în serios principiile privind protecția refugiaților, trebuie să ne asigurăm, iar dacă este necesar, să verificăm în fiecare caz care este situația în care se află acești oameni, iar apoi să garantăm că vor fi protejate drepturile omului. Nu trebuie să permitem ca oamenii să fie întorși din drum și frontierele noastre să fie fortificate. Ajutorul pe care Frontex, agenția pentru frontierele UE, îl poate oferi în această situație este menționat în mod constant. Este adevărat că ar putea fi util dacă activitățile acesteia s-ar concentra asupra protejării și salvării refugiaților. Nu trebuie să întoarcem din drum bărci pline de refugiați, astfel cum am făcut în trecut. Aici, în Parlament, elaborăm un nou mandat pentru Frontex și sper că vom reuși să introducem unele îmbunătățiri, incluzând mai multă transparență și cerințe specifice pentru agenție pentru a acționa în conformitate cu drepturile omului.

Bineînțeles că trebuie să ajutăm de urgență și Tunisia să își structureze economia, astfel încât oamenii de acolo să devină mai încrezători în șansa de a își câștiga o viață decentă în propria lor țară. Trebuie să facem posibil ca Tunisia să înregistreze o dezvoltare rapidă și pozitivă prin intermediul comerțului cu UE și al subvențiilor pentru proiectele locale. Aceasta este una dintre principalele cerințe ale transformării democratice a Tunisiei.

Este complet de neînțeles faptul că, din nou, multe state membre ale UE lasă țările cu frontieră la Marea Mediterană să facă față unui aflux de refugiați fără precedent. Apelul la acțiune voluntară pentru a ajuta insule ca Lampedusa și Malta au fost ignorate. Trebuie să găsim o soluție obligatorie, care să impună statelor din centrul și nordul UE să primească refugiați. Infrastructura există. Tot ceea ce lipsește este voința politică și sentimentul de solidaritate.

Rui Tavares, în numele Grupului GUE/NGL. – (PT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, într-adevăr, nu putem discuta problema Lampedusei fără a avea în minte un lucru: în Tunisia, sub președintele Ben Ali, a existat o lege care nu a fost încă abrogată, care considera emigrarea drept o infracțiune. Aceasta înseamnă că nu este doar o chestiune care privește Frontex, deoarece, până la urmă, este necesar să garantăm că acești oameni nu vor fi întorși înapoi doar pentru a sfârși într-o închisoare tunisiană și este necesar să convingem noul guvern să abroge această lege.

Cu toate acestea, mai presus de orice, cred că acest lucru relevă un irealism fundamental în politica noastră privind imigrația, care depinde de o singură persoană. Această persoană nu este dna Malmström, nu este nici dl Barroso; ci dl Gaddafi. Dacă dl Gaddafi va cădea, astfel cum eu sincer sper să se întâmple, ce vom face cu privire la principala noastră protecție împotriva imigranților din Africa de Nord și Africa Subsahariană?

În plus, acest lucru ne arată că, în prezent, din Maroc până în Siria, avem o linie de 5 000 de kilometri de-a lungul căreia riscul de natură umanitară a crescut cu fiecare kilometru al acesteia și că trebuie să ne pregătim noi înșine pentru o criză a refugiaților, poate fără precedent în istoria europeană, din anul 1956 în Ungaria. Acest lucru presupune atât să se pună capăt codeciziei în privința reinstalării, pentru că dacă una dintre aceste revoluții nu reușește, am putea să avem tabere de refugiați la frontierele Europei – ceea ce noi sperăm să nu se întâmple -, cât și să se pună capăt odată pentru totdeauna a structurii de politici privind azilul în Europa și relocalizarea distribuită a solicitanților de azil în cadrul țărilor din Uniunea Europeană.

Fiorello Provera, în numele Grupului EFD. – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, trebuie să dăm un răspuns politic imediat la aceste evenimente neprevăzute. Intervențiile urgente solicitate de Italia sunt: 1) transformarea Frontex-ului dintr-o agenție de coordonare într-o structură operativă, cu personal și resurse proprii; 2) punerea în aplicare a principiului împărțirii sarcinilor; 3) utilizarea Europol-ului pentru investigarea potențialelor infiltrații teroriste și a organizațiilor infracționale de trafic de persoane; și 4) alocarea resurselor pentru a face față evenimentului neprevăzut.

În orice caz, niciuna dintre acestea nu va rezolva cauzele structurale ale revoluțiilor din Maghreb, care apar toate din cauza lipsei unor partide politice reale, asociații sindicale, asociații, a unei prese libere și, mai presus de orice, a lipsei respectării drepturilor omului. În esență, lipsesc instrumentele instituționale care caracterizează o adevărată democrație și dau oamenilor posibilitatea de a-și spune punctul de vedere. Fără acestea nu pot exista dezvoltare economică, locuri de muncă, stabilitate și securitate pentru toți. Aceasta este adevărata provocare politică căreia trebuie să-i facă față Europa.

Barry Madlener (NI). – (NL) Dle președinte, avem o urgență reală în Europa. În acest moment, Europa este inundată de un tsunami de imigranți musulmani din statele berbere, Africa de Nord.

Zeci de mii de vânzători de averi, dintre care unii sunt criminali înrăiți sau chiar teroriști, au ajuns deja în Lampedusa și există sute de mii care se află la un pas de a face același lucru. Frontiera europeană pare să fie permeabilă ca o sită. Italia nu reușește să protejeze frontiera noastră externă, iar Frontex este depășită de evenimente.

De aceea, fac un apel la Consiliu și la Înaltul Reprezentant, baroneasa Ashton, să convoace o întâlnire de urgență, în conformitate cu articolul 28 alineatul (2), la care Consiliul trebuie să ia măsuri dure pentru a stopa acest val de imigrație. De asemenea, l-aș sfătui pe prim-ministrul Berlusconi să nu ne solicite nouă bani pentru a își curăța mizeria și gunoiul său ori pentru a ține imigranții afară din țara sa. În schimb, acesta ar putea să aloce un pic mai puțin timp vânzătorii de fuste și să treacă la treabă, trimițând toți acei imigranți înapoi în Africa.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, aș dori în primul rând să îi mulțumesc dnei comisar pentru efortul său și pentru eforturile pe care aceasta va continua să le facă în abordarea acestei urgențe. Cu toate acestea, dnă comisar, știți la fel de bine ca și mine că urgența reală nu este cea umanitară – care este doar o consecință - ci faptul că, în timpul acestei revolte istorice din întregul Maghreb, Europa a părut nepregătită, adică nu a fost capabilă să își reelaboreze o strategie pentru zona mediteraneană, astfel cum aceasta a încercat de mai multe ori și a eșuat de fiecare dată. Procesul de la Lisabona a eșuat, iar Uniunea pentru Mediterană a eșuat jalnic.

Noi nu avem o viziune adecvată supra problemelor reale aflate în discuție aici. Trebuie să le punem față în față, dar Consiliul nu se află astăzi aici. Am solicitat Consiliului să examineze posibilitatea de a avea o strategie europeană, pentru a aborda nu atât de mult problema imigrației și a imigrației ilegale, cât mai degrabă problema democrației și a libertății în întreaga zonă mediteraneană.

Atunci când blocul sovietic s-a prăbușit, am dat cu toții răspunsuri practice făcând front comun și am abordat fără dificultate problema miilor de polonezi care au ajuns pe străzile noastre, deoarece am examinat problema integrării întregului Est în Europa. Astăzi nu avem nimic de spus în privința zonei mediteraneene. În schimb, trebuie să ne echipăm cu

o strategie fără de care nu vom putea să dăm niciun răspuns. Vom aprecia intențiile dvs. bune și ne vom opri aici.

[Vorbitorul a fost de acord să accepte o întrebare în cadrul procedurii „cartonașului albastru” în conformitate cu articolul 149 alineatul (8) din Regulamentul de procedură]

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) Dle președinte, vă rog să rețineți că pot să vă argumentez de ce Europa nu a avut un răspuns la problemele sale referitoare la imigrație. Aș spune că, în principal, această situație apare din cauza faptului că aceasta a căutat un răspuns polițienesc la o problemă care este socială, economică și politică.

Oricum, întrebarea pe care am dorit să v-o adresez are legătură cu întrebarea pe care a adresat-o colegul meu, dl Tavares. În opinia dvs., este acceptabil faptul că Frontex ori alte metode operaționale pot repatria tunisieni având în vedere că legile în Tunisia încă prevăd că oamenii care sunt repatriați vor merge la închisoare? Sau, în primul rând, este necesar să garantăm o anumită acțiune diplomatică pentru a ne asigura că această lege devine nulă și neavenită, pentru ca noi să putem ulterior discuta despre alte tipuri de instrumente, precum cele pe care tocmai le-am menționat?

Mario Mauro (PPE). – (IT) Dle președinte, vă mulțumesc pentru întrebare. Doresc să menționez faptul că în urmă cu numai câteva zile, când am fost într-o misiune în Tunisia împreună cu dl Panzeri, președintele Delegației pentru relațiile cu țările din Maghreb, am observat că guvernul provizoriu introduce schimbări profunde în ceea ce privește sistemul juridic și legile care guvernează acest subiect în integralitatea sa.

Pe baza relațiilor de încredere dintre Europa și noua realitate care se conturează în Tunisia, cred că putem face primii pași către rezolvarea problemelor pe care le-ați prezentat.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL). – (FR) Într-adevăr, a fost antepenultimul vorbitor. Aș dori să îl întreb pe colegul meu deputat cum a ajuns la ideea că oamenii din Lampedusa sunt musulmani și delicvenți și dacă posedă orice informații personale care să-i permită să confirme acest fapt sau dacă acesta este de fapt rezultatul propriilor sale fantezii.

Barry Madlener (NI). – (NL) Dle președinte, sigur se știe că oamenii din Libia care ajung acolo sunt în cea mai mare parte musulmani, dar că există destul de mulți criminali și chiar teroriști printre aceștia?

Bănuiesc că fiecare dintre cei aflați aici este conștient de acest lucru, iar dacă dvs. nu sunteți conștient de acest lucru, atunci cred că sunteți incredibil de naivi.

David-Maria Sassoli (S&D). – (IT) Dle președinte, dnă comisar, doamnelor și domnilor, ne bucurăm că avem această dezbatere cu Comisia privind criza migrației nord-africane. I-am văzut pe acești oameni sosind în Lampedusa, fără a putea găsi acolo infrastructura care să îi poată primi și identifica. De fapt, sub sloganul „imigrație-zero”, guvernul italian a demontat centrul de recepție existent și a redus infrastructura de acolo cu ceva timp în urmă, punând astfel Italia în situația de a nu putea să abordeze problema imigrației ilegale.

Noi știm că această problemă privește Italia, dar privește și Europa. Pentru a o rezolva, este necesară o investiție financiară considerabilă, într-un cadru politic coordonat, respectând în același timp tratatele internaționale și asigurând protecția refugiaților. Pentru a vă răspunde, dnă comisar, aș dori să știu cu exactitate când a cerut guvernul italian Comisiei Europene să intervină, pentru că au existat câteva controverse pe care le cunoașteți foarte bine.

Mara Bizzotto (EFD). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, peste 5 000 de imigranți au sosit în Italia în ultimele câteva ore, în timp ce alți 100 000 pleacă către Italia, Franța și Germania. Ministrul tunisian al justiției a confirmat că aproximativ 11 000 de deținuți, teroriști și criminali se ascund printre imigranții ilegali.

În avans, am trimis o întrebare urgentă Comisiei pentru a obține un răspuns de la baroneasa Ashton – care în mod inexplicabil, nu se află astăzi aici –, iar Comisia a fost doar de acord să o transmită astăzi și doar pentru faptul că Parlamentul nu i-a lăsat ieri o altă soluție. Această liniște asurzitoare este cel mai evident semn al lipsei de consistență dovedite de această Europă și guvernul său, căreia îi este frică până și să adopte o poziție atunci când este pusă în fața unei crize umanitare care ridică probleme grave de natură umanitară și de securitate.

Doamnelor și domnilor, timpul total alocat acestei instituții democratice pentru a dezbate o revoluție istorică și consecințele acesteia asupra oamenilor din Europa este o jumătate de oră. Ce ar trebui să le spun alegătorilor mei cărora le este teamă? Ce va face Uniunea Europeană mâine – dar chiar mâine! – pentru a aborda această situație îngrozitoare?

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, există o insulă izolată în mijlocul Mediteranei care se numește Lampedusa. În 2008, această insulă a ajuns în centrul atenției deoarece 40 000 de refugiați au aterizat acolo în anul respectiv. Problema a fost rezolvată ulterior printr-un acord – așa numitul „tratat de prietenie” – semnat de guvernele italian și libian.

Ne confruntăm acum din nou cu aceeași situație, dar care de această dată este mult mai complicată, dnă Malmström. Pacea, stabilitatea și noile guverne din Tunisia, precum și cel din Egipt constituie forțele din spatele unei furtuni care învăluie Mediterana. Sunt sicilian și spre deosebire de mulți dintre deputații care au luat cuvântul, am vizitat fostul centru de identificare și expulzare. Respectivul centru a fost util în acel moment, însă de îndată ce tratatul de prietenie a fost încheiat, rațiunea sa de a exista a dispărut.

Ce poate face Comisia și ce poate face Frontex? Bineînțeles că am dori cu toții să vedem că este pusă în practică o misiune de intervenție rapidă. Dorim ca Frontex să fie o agenție flexibilă, optimizată, bine structurată, cu propriile resurse financiare, iar dl Busuttill și cu mine evaluăm mandatul său în Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne. În plus, dl Mauro a solicitat Consiliului să treacă de îndată la acțiune și să includă fără nicio întârziere subiectul pe agenda sa, deoarece constituie o prioritate absolută, având în vedere că acum au început să sosească și imigranți din Egipt.-

Există un risc real ca demnitatea și decența multor refugiați să sufere din cauza întârzierilor inevitabile, deși suntem încredințați că dna Malmström se va asigura din nou că sunt bine primite cuvintele sale.

Pier Antonio Panzeri (S&D). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, actualul val de migranți este o problemă gravă și este o problemă europeană. Cu toate acestea, nu de plângeri avem nevoie, ci de cooperare eficientă pentru a aborda criza actuală într-o manieră mai constructivă și prevăzătoare. Trebuie să acționăm la două niveluri și vom avea nevoie de umeri puternici pentru a ne purta responsabilitățile.

Primul nivel se referă la situația imediată. Pentru a face față crizei, trebuie puse la dispoziție fonduri suplimentare; în cele din urmă, trebuie să pregătim o masă rotundă europeană, punând pe ordinea de zi posibilitatea de a distribui imigranții în mod echitabil între diversele

țări; iar în final, trebuie să ne întâlnim cu guvernul provizoriu tunisian, pentru a solicita să fie introduse resurse și instrumente de oprire a actualului exod.

Cel de al doilea nivel este mai mult de natură strict politică. Este absolut vital să ne revizuim în mod radical politicile de vecinătate. Este necesar să acționăm pe baza unei politici reînnoite de cooperare economică, financiară și socială, a unei politici inteligente privind imigrația și a sprijinului eficient pentru reformele economice și procesul de tranziție democratică aflat în desfășurare în Tunisia.

Numai acționând în acest mod vom putea să abordăm și să rezolvăm problemele cu care se confruntă acum Italia și Europa. Dnă comisar, sunt sigur că veți fi de acord cu noi toți că acum a venit cu adevărat momentul să ne oprim din vorbit și să trecem la acțiune.

Teresa Jiménez-Becerril Barrio (PPE). – (ES) Dle președinte, deși nu dorim să ducem comparația dintre terorism și imigrație prea departe, am observat că, din nefericire, acțiunea UE este condusă de situațiile urgente, cum sunt un atac grav ori o aterizare în masă a imigranților, astfel cum se întâmplă în prezent în Lampedusa, unde exodul tunisienilor către coasta italiană ar putea culmina într-o cronică a unei morți anunțate.

Călătoria speranței ar putea sfârși prin deveni o călătorie blestemată, pe care o vom avea pe conștiință noi toți cei care am asistat la aceste continue și necontrolate afluxuri și nu am spus cu suficientă autoritate că este destul. Când se va întâmpla acest lucru, ne vom îngrozi, dar vom uita de el în ziua imediat următoare.

Europenii au datoria și dreptul de a ști adevărul: că strategia mediteraneană nu funcționează, că politica comună de imigrație va continua să fie un vis până când țările europene nu se vor angaja să doteze Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe (Frontex) cu resurse suficiente pentru a fi eficientă.

Să vorbim nu costă nimic, dar trebuie să acționăm. Chiar credeți că Frontex poate în prezent garanta securitatea frontierelor europene? Eu nu cred acest lucru. Să sperăm că oamenii din Egipt, Tunisia sau alte țări din Maghreb nu vor decide *en masse* să caute un viitor mai bun în Europa, ci că o vor face mai degrabă în propriile lor țări, deoarece acesta este lucrul pentru care ei s-au luptat, iar noi trebuie să îi ajutăm.

De aceea, atunci când discutăm despre o politică europeană comună privind imigrația, care este acum mai necesară ca niciodată, sunt obligatorii atât solidaritatea și responsabilitatea, cât și adevărul, mai presus de orice.

Roberta Angelilli (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, pentru multă vreme, Europa a fost ca frumoasa adormită în materie de imigrație, iar acum plătim prețul pentru timpul pierdut. Realitatea este că imigrația nu este încă o prioritate pentru Uniunea Europeană sau pentru toate cele 27 de state membre, iar povara este în mod frecvent lăsată în seama statelor limitrofe care trebuie să o suporte singure. De asemenea, elaborarea unei strategii euro-mediteraneene adecvate ar trebui să fie un obiectiv comun, dar și în acest caz, trebuie să admitem că Procesul de la Barcelona nu a demarat de fapt niciodată.

Realitatea este, dnă comisar, că acestea sunt subiecte incomode. Unele state membre precum Grecia, Malta și așa mai departe, trebuie, pe bună dreptate, să se descurce cu acestea și au datoria de a demonstra solidaritate, în timp ce multe din statele membre stau pe margini în calitate de spectatori pasivi și se rezumă la a le da lecții celorlalte.

Există deci multe de făcut pe frontul legislativ în ceea ce privește fondurile și instrumentele – mă refer la Frontex –, dar cea mai necesară este voința politică. Pentru a concluziona, dle

președinte, aș dori să îi mulțumesc dnei Malmström și întregii Comisii pentru următorul lucru concret: pentru că a asigurat guvernul italian în privința angajamentului său – repetat din nou astăzi – de a aborda criza umanitară din Lampedusa.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – Dle președinte, evoluțiile rapide din Africa de Nord și Orientul Mijlociu au zdruncinat, sper eu, încrederea de tip *dolce far niente* pe care o avem că Europa este atât de prosperă și sigură încât nu trebuie să se teamă de nicio provocare majoră de securitate.

Doar de această dată, timpul are obiceiul prost de a nu se opri și ceea ce apare imposibil astăzi devine brusc o realitate mâine. Problema pe care o discutăm este atât tehnică, cât și politică. Permiteți-mi să mă refer la scrisoarea care afirmă că acum, odată cu creșterea numărului de refugiați din Africa de Nord în urma evoluțiilor revoluționare actuale de acolo, UE este prinsă între sprijinul său public în favoarea acestora și necesitatea tăcută de a-și ține porțile închise.

Tot ceea ce doresc să spun este că, dacă dorim să rămânem credibili, soluția problemei noastre tehnice, care merge dincolo de bani și poliție, trebuie să fie în acord cu declarațiile noastre publice. În consecință, măsurile aspre de tipul celor pe care le-au luat de curând anumite state membre împotriva oamenilor din alte state membre ale UE doar vor discredita UE – de această dată, atât la nivel intern, cât și la nivel extern.

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, aș dori să îi mulțumesc dnei comisar pentru că dorește într-un mod atât de prompt și intuitiv să ofere asistență Italiei, deși prima oară, asistența a fost respinsă chiar de guvernul italian.

Dnă comisar, ați subliniat în mod corect necesitatea de a sprijini Tunisia în acest moment de tranziție democratică. Cu toate acestea, mă întreb și vă întreb pe voi toți: ce s-a întâmplat cu banii pe care Europa i-a vărsat în Tunisia în toți acești ani și pe care încă îi mai varsă în Libia, care – după cum știm – sunt regimuri democratice? De aceea, este acum minunat și uluitor să încurajăm această trezire a poporului tunisian, deși mă întreb cum Dumnezeu s-au acordat toți acei bani. Ce concluzie am trage dacă libienii s-ar trezi dimineată la realitate? Am crede oare din nou, ca și până acum, că am finanțat regimuri democratice, doar ca să realizăm a doua zi că, în schimb, am pus în aplicare o politică dezastruoasă?

Mă întreb, dnă comisar, cum a fost posibil ca Europa să păstreze tăcerea cu privire la această trezire democratică, în timp ce doar Statele Unite au oferit o consiliere importantă în această privință.

Doresc să revin la cele spuse de dl Portas și dl Tavares. Aceștia au arătat în mod extraordinar că în țări precum Tunisia, emigrația este considerată o infracțiune.

Pentru început, cine va decide dacă oamenii care au sosit în Lampedusa – aș reaminti dlui Madlener că aceștia nu sunt libieni, ci tunisieni, deși acest lucru nu este prea important, pentru că libienii vor sosi și ei curând – sunt sau nu refugiați, având în vedere situația de extremă confuzie care domnește în Tunisia în momentul actual? Cu toate acestea, mai presus de toate, cum ne vom simți dacă repatriem acești oameni știind că aceștia vor fi aruncați în închisoare de îndată ce ajung înapoi?

Acestea sunt deci chestiunile la care eu cred că trebuie să ne gândim și trebuie, mai presus de toate, să realizăm că politicile rasiste precum cele aplicate de către guvernul italian au produs, din nefericire, numai efecte extrem de negative.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, îi suntem recunoscători dnei comisar pentru angajamentele pe care le-a luat, deși ar trebui spus că, având în vedere toate salariile pe care Uniunea Europeană le plătește în întreaga lume – cu 136 de misiuni diplomatice –, ar fi putut să realizeze mai repede ce se întâmplă. De fapt, situația nu a fost prevăzută nici măcar de reprezentanții Internaționaliei Socialiste, al cărei membru a fost simpaticul dictator tunisian, a cărui strălucitoare gestionare a țării din punct de vedere social și politic a condus la toate acestea.

Noi dorim să auzim de la Comisie de ce nu ne vorbește clar despre distribuirea acestor persoane în diverse țări europene. Nu este corect – astfel cum statele limitrofe au spus-o de mult timp – ca această problemă să afecteze doar țările care au o frontieră cu țările nord-africane la Marea Mediterană. Aceasta este o chestiune fundamentală și este, de asemenea, fundamental să ne amintim că Frontex are resurse foarte limitate: am auzit că au fost trimiși doi experți. Există o criză masivă în desfășurare în Lampedusa, nu în ultimul rând în termeni umanitari, care trebuie abordată printr-un grup operativ de dimensiuni corespunzătoare pentru a îndrepta greșelile și eșecurile trecutului recent.

Situația este extrem de serioasă și ar putea să se înrăutățească din punctul de vedere al sănătății publice, pentru că probabil apa a început deja să se epuizeze în Lampedusa.

Președintele. – Voi fi strict în privința timpului, nu în ultimul rând deoarece dna Malmström trebuie să părăsească Parlamentul la ora 18.00. De aceea, trebuie să îi permitem să răspundă întrebărilor dvs., care altfel ar rămâne fără răspuns.

David Casa (PPE). – (MT) Dle președinte, într-adevăr, am vorbit despre această tragedie care se petrece de ani de zile în regiunea mediteraneană și îmi este teamă să spun că nu i-ați acordat nicio atenție. Ați ignorat-o, deoarece, astfel cum au spus și alții înaintea mea, se vorbește despre o falsă solidaritate atunci când vine vorba despre imigrația nereglementată în Europa.

Această tragedie poate fi observată în prezent în Lampedusa; și este o tragedie gravă. Acum, când Lampedusa devine aglomerată – așa cum aceasta este deja – toată lumea va fi trimisă în Italia și situația va deveni măcar mai suportabilă. Doamne ferește, dnă comisar, ca același număr să fi intrat în Malta, deoarece tragedia ar fi fost mult mai mare. Oricine vine în Malta nu are altă opțiune decât să rămână. Totuși, Malta nu poate să se mai extindă. Nici fondurile nu pot fi utilizate pentru a transforma mica Malta într-o uriașă închisoare care va deține toți acești oameni pe insulă.

De aceea, avem nevoie de un angajament real din partea statelor membre și de mai multă solidaritate, în special din partea țărilor nord-europene, pentru că, așa cum a menționat vicepreședintele acestui Parlament, nu vedem deloc această solidaritate din partea celorlalte state membre ale Uniunii Europene.

Rosario Crocetta (S&D). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, doresc să îi mulțumesc dnei comisar pentru că a acordat atenția sa chestiunii referitoare la Tunisia. Ca să fiu sincer, aș fi dorit ca acestei dezbateri să i se dea un alt titlu, mai exact „Dezbateri în sprijinul Tunisiei și al altor țări care luptă împotriva dictaturii și pentru drepturile omului”.

În schimb, facem o criză umanitară din faptul că una dintre cele mai mari puteri ale lumii, Italia, trebuie să gestioneze problema primirii a 5 000 de oameni. Bineînțeles că pentru Lampedusa, acești refugiați sunt o problemă, chiar dacă o linie de feribot leagă zilnic insula de Sicilia și există în plus și un aeroport prin care acești oameni pot fi transportați de acolo. Trebuie să realizăm că ceea ce se discută în prezent nu este problema Frontex-ului sau cum

să oprim bărcile, ci faptul că avem de-a face cu oameni pe care i-am îndemnat să lupte pentru democrație, iar acum când aceștia o fac, trebuie să fim capabili să-i primim. Una dintre politicile pe care Italia le poate urma pentru a încerca să ajute acele țări constă în acordarea mai multor vize.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Dle președinte, ultimul aflux uriaș de refugiați similar celui pe care îl vedem acum ca urmare a revoluției tunisiene a fost probabil în 1989, în urma căderii comunismului. UE nu a învățat nimic din experiența sa anterioară. A fost complet luată prin surprindere de valul de refugiați. Acum, odată cu sosirea tuturor acelor oameni care nu doresc să-și suflece mâinile și să-și reconstruiască propria țară, Italiei i se cere să nu îi trimită înapoi pe tunisienii care migrează din motive economice. Cu toate acestea, exact aceasta este problema. Atât timp cât acești oameni nu sunt trimiși imediat înapoi în țara lor de origine, fără ajutor de repatriere, vom fi în mod constant copleșiți de valuri de migranți din motive economice. Zeci de mii dintre aceștia așteaptă deja în țările vecine.

Amnistiiile în masă și ofertele generoase de a trece cu vederea faptul că majoritatea acestora sunt doar migranți din motive economice au condus, în trecut, pur și simplu la un nou aflux de solicitanți de azil. Dacă introducem cote pentru procedurile de azil, în loc să trimitem migranții imediat înapoi, nu facem decât să încurajăm un comportament similar în viitor.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, aș dori să îi mulțumesc din inimă dnei comisar pentru această dezbatere, pentru ceea ce ne-a spus, pentru că ne-a onorat cu prezența sa și pentru angajamentele luate de aceasta, care arată măsura în care înțelegerea reciprocă dintre Europa și Italia poate ajuta țara mea să abordeze această criză.

Doresc să preiau afirmația pe care a făcut-o aceasta: „Peste Marea Mediterană bate un vânt”. Este adevărat, dle președinte: este un vânt al libertății și al democrației, care are efecte imediate, pe care Italia trebuie să le gestioneze. Când vântul bate mai puternic, unii dintre oameni ridică ziduri, în timp ce alții construiesc mori de vânt. Permiteți-mi să vă spun, dnă comisar, că sudul Italiei, Puglia, de unde venim dl Baldassarre, dl Mauro și cu mine, a construit mori de vânt decenii la rând; cu alte cuvinte, a creat forme de primire și a lucrat din greu pentru a garanta imigranților demnitatea și pentru a le oferi o primire decentă și corectă. Nu putem totuși să o facem de unii singuri. Ar fi minunat, dnă comisar, dacă aceste mori de vânt pe care le-am construit ani la rând ar putea în plus să vadă și semnul unei Europe atente și eficiente, care ni se alătură în construirea lor.

Jan Mulder (ALDE). – (NL) Dle președinte, pare mai degrabă ironic faptul că, deîndată ce primele semne ale libertății și democrației au început să apară în Tunisia, s-a dezlănțuit un val de refugiați. Pare destul de greu de crezut că aceștia ar dori să părăsească această țară.

În întregul Orient Mijlociu, par să aibă loc schimbări majore și este posibil ca acestea să preceadă doar lucrurile care vor urma. În consecință, cred că este un lucru pozitiv faptul că, pentru a se pregăti, Comisia ia toate măsurile posibile. Comisia ar trebui acum să și dovedească că poate prelua controlul asupra situației.

Toate piedicile comunității trebuie înlăturate, va trebui să venim în ajutorul Tunisiei, dar mi se pare inevitabil ca, în aceste circumstanțe speciale, tocmai când vedem primele semne de libertate în Tunisia, mulți dintre acești oameni să se dovedească a nu fi în realitate refugiați. Din acest motiv, este la fel de inevitabil faptul că Comisia va trebui să aibă în

vedere repatrierea unui mare număr de oameni în Tunisia, tocmai pentru a da un exemplu pentru viitor, având în vedere că este posibil să urmeze și alți refugiați din țările din Orientul Mijlociu.

Carlo Fidanza (PPE). – (IT) Dle președinte, dnă comisar, doamnelor și domnilor, afluxul excepțional de imigranți care asaltează coasta italiană și astfel, întreaga Europă, trebuie să ne îndemne în sfârșit să elaborăm o abordare comună pentru gestionarea acestui fenomen. În această privință, discuțiile care se desfășoară între autoritățile italiene și Comisie sunt departe de a oferi un răspuns la criza umanitară despre care am discutat.

Cu tot respectul pentru dl Crocetta, trebuie să menționez că problema nu o reprezintă cei 5 000 de oameni care au sosit până acum, ci amploarea potențial spectaculoasă a revoluțiilor și miile de refugiați care ar mai putea ajunge pe țărmurile noastre dacă trimitem mesaje politice clare. Trebuie să abordăm această problemă cu cea mai mare urgență. Criza trebuie depășită, însă apoi va fi necesar un răspuns la nivel structural.

Trebuie să consolidăm rolul Frontex-ului, să îl facem mai funcțional și mai capabil să gestioneze în mod direct anumite procese de identificare a refugiaților, verificând țara de origine a acestora și organizând repatrierile. Trebuie să consolidăm rolul Europol-ului pentru a împiedica potențialii teroriști și criminalii să se strecoare înăuntru. Mai presus de orice, trebuie să reacționăm rapid. Cred că Comisia a reacționat bine și sper că și Consiliul se va achita de sarcina sa.

Carmen Romero López (S&D). – (ES) Dle președinte, aș dori să vă adresez o întrebare, dnă comisar, deoarece în această după-amiază pare să fie o atmosferă oarecum isterică în acest Parlament. Doresc să vă întreb în ce măsură este posibil să aflăm dacă cei 5 000 de oameni sosiți în Lampedusa sunt cu adevărat teroriști. Putem verifica? Nu ar trebui să fie atât de dificil.

Nu ar trebui să fie atât de dificil, deoarece avem servicii de securitate suficiente ca să aflăm dacă este adevărat. Cinci mii. Discutăm despre teroriști, dar acolo există mii care sosesc în bărci mici, îmbrăcați în zdrențe. Doresc să vă întreb: nu ar fi mai ușor pentru dvs. să faceți o vizită umanitară în Lampedusa și să încercați să evaluați și să vedeți care sunt resursele *in situ* la care se referă dl Rinaldi spunând că nu au fost folosite în Italia? Aceasta ar fi, de asemenea, o călătorie oportună care ar trebui făcută.

Ar fi, de asemenea, bine să mergeți în Tunisia, pentru că cei care au ajuns în Lampedusa au venit poate din zonele miniere din interiorul țării, unde corupția dlui Ben Ali a lăsat locuitorii în sărăcie. Am putea să îi ajutăm prin dezvoltarea regională. Poate ați vedea atunci schimbarea și provocările trăite în Tunisia și ați putea să monitorizați situația și să fiți apărătorul acestora în cadrul Comisiei.

PREZIDEAZĂ: ISABELLE DURANT

Vicepreședintă

Tanja Fajon (S&D). – (SL) Dnă președintă, suntem martorii unei noi tragedii umanitare în imediata apropiere a Uniunii Europene. Poate că astăzi este Lampedusa, însă ne putem aștepta la un flux și mai mare de imigranți din țările nord-africane în altă parte.

Se estimează că numai din Egipt către Israel imigrează în fiecare lună 600 de persoane. Autoritățile nu mai pot controla situația.

Avem nevoie de o reacție rapidă și concertată. Nu trebuie să reacționăm închizând ușile și considerând că imigranții sunt infractori. Ar fi o rușine dacă cineva ar crede acest lucru în Europa, unde libera circulație este un drept fundamental și un simbol al libertății și egalității.

Statele membre trebuie să își asume responsabilitatea comună și să preia din sarcina pe care o are acum Italia. Trebuie să mobilizăm forțe și resurse financiare, deoarece este vorba de vieți omenești.

Reacția noastră față de evenimentele recente din Tunisia și Egipt a fost fragmentată și lentă. Să ne demonstrăm credibilitatea și să nu fim victimele retoricii antiimigrante a extremei drepte și a partidelor xenofobe.

Astăzi Italia are nevoie de ajutor concret; mâine, o altă țară ar putea să aibă nevoie de ajutor. Avem nevoie de o reacție rapidă acum.

Wim van de Camp (PPE). – (NL) Dnă președintă, prea bine, evoluțiile democratice pot fi în curs în Africa de Nord, dar acestea presupun și obligații pentru Europa. Problemele Africii de Nord nu pot fi soluționate în Europa de Sud. În această privință, îmi susțin colegii italieni.

Întrebarea mea pentru dna comisar este următoarea: există posibilitatea scurtării procedurilor, introducând o examinare rapidă a solicitărilor și trimițând imediat orice refugiat care nu este de bună credință înapoi în Tunisia? Deoarece acum, grupuri mari de tineri se îndreaptă către sudul Italiei. Printre aceștia se află probabil numeroși refugiați economici și trebuie să facem distincția între refugiații adevărați și cei economici.

În plus, există, desigur, și problema relațiilor publice. Mulți europeni au impresia că o hoardă de tunisieni se îndreaptă spre sudul Italiei. Aceasta este o problemă de relații publice: nu numai pentru Italia, dar și pentru Uniunea Europeană. Astfel, aspectele esențiale sunt următoarele: proceduri mai accelerate și relații publice mai bune.

Nadja Hirsch (ALDE). – (DE) Dnă președintă, dnă Malmström, am fost cu toții încântați, ca și cetățenii Europei, de revoluția din Egipt și Tunisia și faptul că valori precum libertatea și democrația au apărut dintr-o dată pe ordinea de zi. În ultimele zile, știrile au fost dominate de imagini din aceste țări. Cu toate acestea, timp de două sau trei zile, am văzut, de asemenea, imagini cu valurile de refugiați și persoane în bărci la televizor și în ziare. Trebuie să acționăm rapid pentru a ne asigura că nu irosim acest moment istoric și că nu ne vom aminti numai de imaginile refugiaților. Trebuie să ne amintim de realizările acestor țări.

Trebuie să îi explicăm publicului că, deși vin numeroase persoane aici, majoritatea se vor întoarce, deoarece nu au drept de azil, conform definiției noastre. Desigur, trebuie să ne punem întrebarea adresată frecvent cu privire la migranții economici. Un lucru este clar. Dacă acești tineri nu au perspective de viitor, se vor întoarce. Poate nu aceleași persoane, ci fluxuri constante de noi migranți. De aceea, trebuie să soluționăm această problemă acum.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Dnă președintă, Mediterana se află în flăcări. În mod evident, imigrația va spori. În calitate de oameni civilizați, trebuie să tratăm aceste persoane ca pe ființe umane. Cu toate acestea, nu trebuie să neglijăm faptul că majoritatea imigranților provin din țări musulmane.

Conform raportului oficial, se estimează că populația musulmană va crește cu 35% în următorii 20 de ani, de la 1,6 miliarde la 2,2 miliarde. Astăzi, în Europa se află numai 2,7% din populația musulmană. Cu aceste fluxuri și această rată a natalității, se așteaptă ca acest

procent să crească la 6% în 20 de ani. După cum se poate observa, se întrevade o răsturnare economică și socială a funcționării Europei și a culturii europene.

Prin urmare, trebuie să analizăm problema la nivel concertat, european, nu la nivelul statelor membre individuale.

Seán Kelly (PPE). – Dnă președintă, așa cum a spus dna comisar, se produc schimbări în Africa de Nord; acestea amintesc oarecum de evenimentele din Europa de Est de acum 20 de ani. Dacă rezultatul este același – instituirea de regimuri democratice –, atunci cred că trebuie să fim foarte mulțumiți. Desigur, dezavantajul este că, cel puțin pe termen scurt, vom avea o problemă privind refugiații și azilul, mai ales în Italia.

Întrucât Italia se află în Uniunea Europeană, aceasta este o problemă a Italiei, dar și o problemă a Europei; soluția trebuie să fie italiană, dar și europeană. Nu putem închide porțile în fața refugiaților, dar în același timp, nu putem deschide porțile pentru toți refugiații și solicitanții de azil din lume. Astfel, consider că soluția reală este, în planul cu mai multe puncte sugerat de colegul meu, dl Busuttil, în special să se garanteze că repatrierea se produce în condiții corespunzătoare și de siguranță și, de asemenea, are loc returnarea solicitanților de azil care nu merită acest statut în Uniunea Europeană. Trebuie să fim solidari cu Italia și putem face acest lucru.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Dnă președintă, cred că aici discutăm despre o problemă paneuropeană. Trebuie să înțelegem că Europa trebuie să acționeze în spirit de solidaritate și unitate. Astăzi există o problemă legată de Italia și refugiații din Tunisia, însă mâine poate fi vorba despre Algeria, Egipt sau chiar Libia, de unde au venit deja mii de refugiați în trecut. Desigur, absența Consiliului de la această dezbatere este o problemă. Consiliul nu este interesat de acest aspect. Sunt dezamăgit de absența de astăzi a Consiliului, care ar fi putut să audieze dezbaterile Parlamentului. În opinia mea, trebuie să colaborăm cu Comisia pentru a găsi o soluție care va fi, pe de o parte, corespunzătoare din punct de vedere juridic, în timp ce, pe de altă parte, așa cum a spus colegul meu, dl Kelly, nu putem accepta pur și simplu toți refugiații care vin în Europa din Africa de Nord. Fără îndoială, nu acesta este obiectivul nostru, iar cei care nu merită azil politic trebuie returnați în țara de origine.

Georgios Koumoutsakos (PPE). – (EL) Dnă președintă, dnă comisar, bun-venit la această ședință și vă mulțumesc pentru că vă aflați aici. Astăzi, problema este în Lampedusa. Mâine, problema va fi în Malta și Creta. În ziua următoare, să nu ne amăgim, va fi în Milano și, la scurt timp după aceea, în Bruxelles sau Paris.

Aceasta nu este o problemă a țărilor noastre partenere din sud; este o problemă europeană. Avem nevoie de solidaritate. De asemenea, trebuie să consolidăm mijloacele și măsurile de care dispunem, inclusiv Frontex, Europol și recunoașterea maritimă. Totuși, de asemenea, este esențial ca după opt ani, să analizăm și, după caz, să revizuim Dublin II.

Cecilia Malmström, membră a Comisiei. – Dnă președintă, dacă dl Busuttil ar fi ascultat ce am spus în introducere, ar fi auzit că am menționat aproape toate aspectele din discursul său, însă îmi face plăcere să le repet. Suntem pregătiți să utilizăm fondurile de care dispunem pentru a oferi asistență imediată autorităților italiene. Suntem în dialog cu acestea pentru a identifica tipul de ajutor de care au nevoie. Italia are multă experiență în gestionarea diferitelor tipuri de dezastre, însă poate are nevoie de ajutor privind ajutorul umanitar pentru adăpost, alimente și medicamente, precum și privind examinarea, asistarea și identificarea. Îi vom pune la dispoziție acest ajutor și în prezent, discutăm cu Italia despre acest lucru.

Aceasta este o responsabilitate europeană și de aceea, trebuie să găsim soluții europene. Avem la dispoziție personalul Frontex, însă examinăm și posibilitatea – fiind pregătiți pentru aceasta – de a institui o operațiune Frontex într-un interval foarte scurt de timp însă, desigur, trebuie să discutăm modalitățile cu Italia și celelalte țări care ar putea contribui. Îmi pare bine că dl Busuttil este raportor pentru Frontex, pentru ca în viitor să avem o agenție Frontex care funcționează chiar și mai bine, cu modificări.

Dacă am desfășura o operațiune Frontex în apele Tunisiei, ar trebui să facem acest lucru, desigur, împreună cu autoritățile tunisiene. Nu am ajuns încă acolo. De asemenea, încurajăm autoritățile tunisiene să își ia înapoi resortisanții care nu au nevoie de protecție internațională. Examinăm legislația în acest domeniu, după cum a sugerat dl Tavares și alții. Sperăm că noul guvern democratic nu va avea o astfel de lege însă, desigur, acest lucru trebuie examinat de la caz la caz și analizat atent. De asemenea, suntem dispuși să sprijinim autoritățile tunisiene prin consiliere, sprijin în gestionarea polițienească și a frontierelor, precum și cu formare, echipament și fonduri.

Biroul European de Sprijin pentru Azil nu este încă operațional în Malta, însă există un consiliu care funcționează și au spus că pot trimite echipe naționale în Italia pentru a oferi asistență dacă se dorește acest lucru. De asemenea, vom discuta despre acest lucru în cadrul Consiliului pentru afaceri externe și al Consiliului JAI de săptămâna viitoare. Colaborăm cu UNHCR pentru a le solicita să ne ajute la identificarea celor care au nevoie de protecție internațională și la efectuarea de analize pentru viitor. De asemenea, Frontex este implicat în întocmirea de analize pentru întreaga regiune.

Situația din Tunisia este, desigur, foarte promițătoare, după cum ați menționat majoritatea dintre dumneavoastră, și sprijinim cu toții evoluțiile democratice din această țară. Baroneasa Ashton s-a aflat ieri în Tunisia pentru a discuta cu autoritățile. Suntem pregătiți să le oferim sprijin în organizarea alegerilor. Discutăm despre diferite modalități de a consolida alte tipuri de sprijin și de a dezvolta și consolida evoluția democratică din Tunisia. Se poate oferi asistență economică. Discutăm privind diferite programe de mobilitate și, de asemenea, trebuie să sporim posibilitățile prin care persoanele pot veni legal în Europa. De asemenea, se discută despre o conferință a donatorilor.

Sunt de acord cu dl Mauro și cu alții care au afirmat că, bineînțeles, trebuie să analizăm întreaga regiune. Cred că mulți au fost destul de surprinși când a căzut zidul Berlinului. Nu aveam pregătit un plan de acțiune imediat. Această situație este puțin diferită, însă, desigur, în Uniunea Europeană, trebuie să-i sprijinim pe oamenii care solicită libertate și democrație. Revizuim în prezent planul politicii de vecinătate, deoarece evenimentele au impus acest lucru și examinăm întreaga regiune – în special Egiptul, dar și alte țări – pentru a spori la maxim eficiența diferitelor instrumente, fonduri și politici de care dispunem și pentru a le adapta mult mai adecvat la evenimentele recente din regiune.

Am certitudinea că vom reveni asupra dezbaterii de față, deoarece acest aspect este pe ordinea de zi și probabil va rămâne pe ordinea de zi, însă aș dori să vă asigur încă o dată de angajamentul Comisiei în vederea monitorizării acestei situații. Suntem pregătiți să oferim asistență Italiei, Tunisiei și altor țări afectate de această situație.

Președinta. — Dezbaterea a fost închisă.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Erminia Mazzoni (PPE), în scris. – (IT) Apelul guvernului italian la Uniunea Europeană este una din prerogativele pentru calitatea de membru. După cum au arătat numeroși colegi

deputați, principiile solidarității și împărțirii echitabile a responsabilităților trebuie aplicate în practică, în conformitate cu tratatele. Situația dificilă cu care se confruntă în prezent Italia se încadrează în jurisdicția Europei, așa cum a sugerat dna Malmström. Lentoarea cu care au reacționat instituțiile europene nu este în ritm cu evoluția extrem de rapidă a evenimentelor din țările din Africa de Nord.

Italia, în special sudul țării, este primul punct de frontieră din Europa în Mediterană și gestionează un număr de sosiri care pot fi imaginate, dar nu planificate. Situația de față arată cât de grav este că am abandonat procesul de la Barcelona. Uniunea Europeană trebuie să își regândească strategia privind Mediterana și să facă din aceasta din nou una dintre principalele sale priorități. Răspunsul pe termen scurt al ajutorului financiar și al măsurilor extraordinare de intervenție va ajuta, însă nu va fi suficient. Procesele de tranziție democratică care se răspândesc în țările de pe malurile opuse ale Mediteranei trebuie să coincidă cu inițiativele pe termen mediu și lung în vederea soluționării problemelor sociale și economice. -

Sergio Berlato (PPE), *în scris. – (IT)* Dezbateră de astăzi este deosebit de importantă. De fapt, au fost înregistrați peste 4 000 de refugiați din Tunisia care au sosit în insula Lampedusa numai în ultimele patru zile. Astfel, se dezvoltă o criză a sănătății publice la un nivel fără precedent. De asemenea, trebuie avut în vedere că această criză este gestionată de consiliul local fără resursele și echipamentele necesare impuse de situație.

Italia a apelat imediat la Uniunea Europeană pentru a solicita acțiune promptă. Cu toate acestea, în timp ce susțin puternic această solicitare de ajutor, aș dori să subliniez că angajamentul din partea Frontex – agenția europeană însărcinată cu gestionarea sosirilor în Mediterană – este prețios, dar insuficient pentru a gestiona sosirile imigranților ilegali din Tunisia. Pe parcursul mini-sesiunii din februarie, mi-am exprimat preocupările privind situațiile în curs de înrăutățire din Africa de Nord și repercusiunile acestora în Europa. Voi sublinia din nou aici, în Parlament, că Uniunea Europeană trebuie să își ia un angajament mai mare privind o politică comună eficientă privind imigrația, care îi va permite UE să gestioneze imigrația ilegală și, în primul rând, să vină în ajutor țărilor expuse mai direct la fluxul de imigranți, precum Italia.

Dominique Baudis (PPE), *în scris. – (FR)* Sosirea bruscă a mii de migranți pe mica insulă italiană Lampedusa este o situație excepțională. Totuși, acest eveniment ne aduce față în față cu o problemă care îi privește pe toți europenii. În acest moment, este important ca solidaritatea europeană să funcționeze corespunzător. Sunt de acord, dle comisar, cu apelul dumneavoastră față de statele membre de a furniza ajutor urgent Italiei, atât în privința bunurilor, cât și a finanțării. De multe ori, în aceste situații, țările în care sosesc migranții nu sunt destinațiile lor finale. Centrele de recepție sunt de multe ori depășite și uneori apar tensiuni serioase în zonele de primire a migranților. Deja am depășit unele etape importante în combaterea imigrației ilegale și în reglementarea fluxurilor de migrație. Cu toate acestea, într-o Uniune în care granițele interne practic au dispărut, Europa trebuie să se echipeze pe termen lung cu mijloacele necesare pentru a-și realiza ambițiile. Trebuie să creeze o politică autentică a imigrației, să deschidă un dialog constructiv cu țările de origine și să consolideze Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe (Frontex) în misiunile acesteia.

15. Către sisteme europene de pensii adecvate, viabile și sigure (dezbateri)

Președinta. – Următorul punct pe ordinea de zi este raportul dnei Oomen-Ruijten, în numele Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, intitulat „Către sisteme europene de pensii adecvate, sustenabile și sigure” [2010/2239(INI)] (A7-0025/2011).

Ria Oomen-Ruijten, *raportoare.* – (NL) Dnă președintă, permiteți-mi să încep această dezbatere mulțumind colegilor mei pentru cooperarea extrem de plăcută și eficientă. De asemenea, aș dori să le mulțumesc consultantilor secretariatelor parlamentare și, desigur, propriului nostru personal.

Nu a fost ușor să gestionăm un număr atât de mare de amendamente. Totuși, cred că am avut succes, deoarece am elaborat acum ceva concret ca răspuns la cartea verde. O pensie sigură, durabilă și adecvată, care reprezintă garanția pe care o doresc cetățenii europeni. Cu toate acestea, nu este atât de simplu, deoarece pensiile sunt și vor rămâne responsabilitatea statelor membre.

Totuși, acest lucru nu înseamnă că nu avem voie să ne exprimăm opiniile sau să depunem propuneri prin metoda deschisă de coordonare, care poate fi supusă revizuirii.

Durabilitatea sistemelor de pensii este amenințată, tendința fiind o piramidă inversată a populației: acum există mai multe persoane în vârstă, acestea trăiesc mai mult și, prin urmare, rămân puține persoane care să finanțeze pensiile. Sistemele prin repartitie ale primului pilon sunt expresia perfectă a solidarității dintre generații și vor continua să rămână cele mai importante și în viitor.

Cu toate acestea, pe lângă povara asupra generației mai tinere, există, fără îndoială, și o presiune asupra bugetelor colective care, la rândul său, are repercusiuni asupra Pactului de stabilitate, indiferent dacă ne place sau nu.

Statele membre cresc vârstele de pensionare. Resping propunerile de indexare europeană a pensiilor cu speranța crescută de viață. Fac acest lucru din cauza variațiilor semnificative ale speranței de viață între statele membre și deoarece, chiar dacă putem indexa aceste două elemente, consider că acest lucru nu ar fi responsabil din punct de vedere social.

Totuși, am constatat că trebuie să adoptăm cu toții o vârstă mai înaintată de pensionare, iar acest proces trebuie să se desfășoare la nivelul statelor membre, în colaborare cu partenerii noștri sociali.

De asemenea, există o altă față a acestei monede – și observ, Elisabeth, că beneficiaz de atenția ta –, și anume că trebuie să ne asigurăm că persoanele mai în vârstă rămân încadrate în muncă. Prin urmare, acest lucru înseamnă că trebuie să depunem mai multe eforturi în favoarea sistemelor flexibile de carieră și a sistemelor flexibile de pensii și că trebuie să îmbunătățim și să adaptăm condițiile, dacă dorim ca persoanele în vârstă să continue să lucreze.

Statele membre care și-au bazat sistemele de pensii pe cel de-al doilea pilon au economisit, de multe ori prin sisteme comune angajat-angajator și în unele cazuri, în noile state membre, prin sisteme mixte. Fondurile au fost introduse în fonduri de economii, fonduri de pensii sau figurează în bilanțurile întreprinderilor. Sistemele de economisire și acumulare sunt supuse unui nivel mai scăzut de presiune decât finanțele publice, însă și în această privință, speranța crescută de viață reprezintă o problemă.

Ca și cum nu era suficient, au apărut și criza financiară, rezultatele slabe pe piețele obligațiunilor și pe piețele de capital și ratele scăzute ale dobânzii, care exercită presiuni asupra garanțiilor pensiilor preconizate.

Răspunsul în curs de elaborare de către Comisie este următorul: aplicarea unor cerințe mai stringente privind solvabilitatea – voi repeta acest lucru – nu este răspunsul adecvat. O supraveghere bună: da! Totuși, înainte de a adopta o lege, avem nevoie de o evaluare amănunțită a impactului efectelor solvabilității.

În această privință, aș dori să subliniez, de asemenea, dezbateră privind instrumentele derivate. Nu putem stabili pur și simplu o legătură între instrumentele derivate și fondurile de pensii. Într-un fond de pensii, instrumentele derivate sunt utilizate pentru a acoperi riscurile. Prin urmare, nu pentru speculații. Deci chiar și aici, Comisia trebuie să analizeze mai bine lucrurile.

Aș dori să abordez acum cel de-al treilea pilon. Mi se pare că nu trebuie să avem așteptări nerealiste. Posibilitățile de economisire individuală pot fi utilizate numai dacă există și bani. Cu toate acestea, dorim să creăm o mai bună conștientizare, însă aceasta se obține când oamenii sunt informați în legătură cu pensiile lor, deci avem nevoie și de un sistem de monitorizare.

Dnă președintă, piața internă europeană lipsește din cel de-al treilea pilon, deci trebuie să acționăm și în această privință.

În cele din urmă, aș dori să fac două comentarii concluzive. Privind caracterul adecvat: nu putem obține acest lucru la nivel european, statele membre trebuie să facă acest lucru. Privind transferabilitatea: în opinia mea, o piață deschisă a muncii poate funcționa numai cu un trafic mai liber al navetiștilor, care nu îi dezavantajează pe angajații care își exercită acest drept. Însă și în acest caz, avem nevoie de transferabilitate: da, însă cu o perioadă de adaptare, deci avem nevoie de contracte noi, iar apoi de un studiu al impactului.

László Andor, *membru al Comisiei*. – Dnă președintă, Cartea verde privind pensiile, pe care am publicat-o vara trecută, a lansat o dezbatere necesară privind viitorul pensiilor în Europa. Ca urmare a acesteia, s-au organizat peste 100 de reuniuni și conferințe cu părțile interesate și am primit aproximativ 1 700 de răspunsuri.

Cartea verde subliniază provocările principale cu care se confruntă Uniunea în acest domeniu și a adresat 14 întrebări privind modul în care activitatea de la nivelul UE poate ajuta statele membre să garanteze că pensiile sunt adecvate, durabile și sigure, respectând totodată pe deplin principiul subsidiarității. Cartea verde adoptă o abordare holistică, deoarece colegii mei comisari, dl Rehn și dl Barnier și cu mine, suntem convinși că pensiile adecvate, durabile și sigure impun politici coordonate, comune, care cuprind cele trei domenii de responsabilitate ale noastre.

Permiteți-mi să subliniez din nou, pe scurt, argumentația Comisiei pentru publicarea cartei verzi anul trecut. În primul rând, trebuie să depășim dezechilibrele care provin din divergența tot mai mare dintre speranța de viață și vârstele de pensionare. În al doilea rând, trebuie să adaptăm cadrul european astfel încât să reflecte schimbările care au intervenit în sistemele naționale de pensii după un deceniu de reforme ale pensiilor. În al treilea rând, trebuie să învățăm de pe urma crizei financiare și economice. Criza a evidențiat nevoia de a revizui expunerea pieței financiare și conceperea sistemelor noastre de pensii pentru a reduce mai mult riscurile și pentru a consolida capacitatea pensiei finanțate de absorbție a șocului. În

al patrulea rând, trebuie să pregătim pe deplin sistemele noastre de pensii pentru accelerarea îmbătrânirii populației.

Statele membre s-au implicat deja într-o cooperare îndelungată pentru a învăța din experiențele fiecăruia și pentru a face schimb de bune practici în ceea ce privește reforma pensiilor. Există un consens privind nevoia de coordonare la nivelul UE și de creare a unor norme UE privind aspectele transfrontaliere. În ultimii 10 ani, coordonarea la nivelul UE a susținut eforturile statelor membre de a moderniza sistemele de pensii și numeroase state membre au realizat deja progrese considerabile în adaptarea sistemelor de pensii astfel încât să reflecte îmbătrânirea demografică, schimbările pieței muncii și rolurile în curs de evoluție ale genurilor. Cu toate acestea, majoritatea statelor membre mai au o cale lungă de străbătut, iar alte câteva nici nu au inițiat reformele pensiilor.

Am fost încântat să citesc raportul, pentru care o felicit pe raportoare, care susține în mare măsură abordarea holistică pe care am ales-o. În mai multe locuri, subliniază legăturile dintre caracterul adecvat, durabilitate și siguranță. De asemenea, identifică în mod clar domeniile politice în care UE poate aduce o valoare adăugată. În prezent, Comisia se află în etapele finale ale analizării rezultatelor consultării, inclusiv avizul final al Parlamentului European. Având în vedere caracterul urgent al situației, Comisia a inițiat deja pregătirile pentru cartea albă care urmează să fie prezentată în trimestrul al treilea din 2011.

Permiteți-mi să concluzionez afirmând că una dintre marile realizări ale modelului social al Europei constă în faptul că garantează că vârsta înaintată nu este sinonimă cu sărăcia. Aceasta este o promisiune pe care trebuie să o respectăm în continuare și să ajutăm statele membre să ia deciziile corecte pentru a garanta că sistemele de pensii sunt corespunzătoare. În ultimele 12 luni, a avut loc o dezbatere animată în domeniul reformelor pensiilor, iar în acest an se întrevide că aceasta va fi la fel de intensă. Contez foarte mult pe sprijinul Parlamentului pentru a aduce schimbări reale în vederea creării unor pensii adecvate și durabile pentru viitor.

George Sabin Cutaș, *Raportor pentru aviz, Comisia pentru afaceri economice și monetare*. – Faptul că vorbim astăzi, în plenul Parlamentului European, despre pensii vine să confirme valența europeană a acestora. Îmbătrânirea populației, efectele crizei economice și financiare și intrarea târzie a tinerilor pe piața muncii necesită soluții comune. Pensiile rămân însă o responsabilitate națională, iar principiul subsidiarității este cel care stabilește limitele intervenției europene. Totuși, dacă statele membre vor implementa mai bine legislația existentă la nivel european, vom beneficia de o mai bună funcționare a pieței unice și vom încuraja o mai mare mobilitate a lucrătorilor.

De asemenea, pentru ca sistemele publice de pensii să fie sustenabile, trebuie să ne asigurăm că oamenii au șansa de a rămâne în câmpul de muncă până la vârsta pensionării. Creșterea șomajului în rândul statelor membre este un fenomen îngrijorător, care pune în pericol principiul solidarității între generații. Astfel, demersurile de reformare a sistemului de pensii trebuie să meargă mână în mână cu promovarea unor politici pentru ocuparea forței de muncă. În egală măsură, reforma pensiilor nu trebuie să fie sinonimă cu privarea unor categorii deja vulnerabile de un venit sigur și decent. Statele nu trebuie să abdice de la datoria de a asigura pensii adecvate pentru toți cetățenii.

Pentru a evita un astfel de abuz la nivel național am avansat ideea definirii unei pensii adecvate la nivelul Uniunii Europene. Solicitarea ca statele membre să garanteze un nivel al pensiilor din primul pilon superior pragului de sărăcie, după părerea mea, nu este suficientă. Sigur că înțeleg argumentul diversității contextelor naționale și reticențelor

statelor în a lăsa loc implicării Uniunii Europene în însăși inima suveranității naționale. Totuși, consider că instanțele europene trebuie să acorde o grijă sporită condițiilor de trai ale cetățenilor europeni. Nemulțumirile sociale pot să antreneze efecte neașteptate: Două exemple recente, exterioare Uniunii Europene, vorbesc despre gradul de suportabilitate a unei populații permanent sacrificate pentru interesele unor puteri naționale prea puțin atente la nevoile cetățenilor

Cornelis de Jong, *raportor pentru avizul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor*. – (NL) Dnă președintă, mai întâi aș dori să îi mulțumesc sincer colegei mele, dna Ria Oomen-Ruijten, pentru buna cooperare. Îi sunt recunoscător că a reprodus în mare parte avizul, dacă nu, de fapt, întregul aviz pe care l-am întocmit pentru Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor (IMCO).

În special, sunt mulțumit de recomandarea privind elaborarea unui sistem european care va permite ca toată lumea să cunoască nivelul acumulat de pensie, indiferent de statutul membru în care s-a acumulat contribuția la pensii.

Cu toate acestea, încă am unele întrebări, mai ales privind discrepanța dintre declarația de acum a dnei Oomen-Ruijten și recomandarea ca politica privind pensiile să fie sub egida guvernării economice europene. Nu știm exact sub ce formă se va realiza acest lucru, însă există posibilitatea reală de a nu fi opțional. Nu doresc să dau impresia, votând pentru, că, de exemplu, voi contribui la transferul competențelor naționale către UE în acest domeniu.

În plus, mă îngrijorează recomandarea, care este într-adevăr inclusă, ca vârsta de pensionare să fie crescută în raport cu speranța de viață. Consider că acest lucru nu este necesar pentru Țările de Jos și, de aceea, nu pot aproba recomandarea. Aș dori ca raportarea să își exprime opinia privind aceste aspecte.

Barbara Matera, *raportoare pentru avizul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen*. – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, și eu aș dori să îi mulțumesc dnei Oomen-Ruijten.

Faptul că în Cartea verde a Comisiei privind viitorul sistemelor de pensii în Europa nu se acordă o atenție semnificativă aspectelor legate de gen reprezintă un motiv de îngrijorare: femeile sunt discriminate în calcularea pensiilor, deoarece își întrerup mai des carierele pentru a avea grijă de copii, de rudele bolnave și de persoanele în vârstă. Pentru a-și îndeplini angajamentele familiale, femeile sunt astfel mai predispuse decât bărbații să accepte locuri de muncă precare sau cu jumătate de normă, ceea ce produce un decalaj al remunerației între femei și bărbați de 18% în Uniunea Europeană.

Acest lucru conduce la o discriminare evidentă a femeilor, care primesc pensii care sunt, în mod evident, mai mici decât ale bărbaților. Acest lucru sporește riscul de sărăcie în rândul femeilor în vârstă, mai ales dacă se are în vedere faptul că acestea tind să trăiască mai mult decât bărbații. Timpul pe care femeile îl dedică îngrijirii copiilor sau altor membri ai familiei trebuie recunoscut în sistemele de calcul ca fiind echivalent cu alte tipuri de contracte la calcularea pensiilor. Cartea verde a oferit o consultare ...

În concluzie, sper ca noua carte albă să acorde mai multă atenție problemei sensibile și îngrijorătoare a decalajului dintre femei și bărbați în calcularea drepturilor privind pensiile în UE.

Csaba Óry, *în numele grupului PPE*. – (HU) Dnă președintă, în primul rând, numărul mare de propuneri de amendamente – au existat aproximativ 500 – evidențiază foarte bine

interesul foarte mare privind acest subiect, iar raportoarea, dna Ria Oomen-Ruijten, merită mulțumirile noastre pentru că a transformat numeroasele propuneri de amendamente într-un raport care reflectă opinia actuală a Parlamentului. Am spus opinia actuală, deoarece ne aflăm la începutul dezbaterii, iar aceasta vizează cartea verde, care va fi urmată de o carte albă și ulterior de rapoarte suplimentare, ceea ce înseamnă că ne aflăm, în mod clar, într-o etapă a unui proces mai extins.

În general, sunt de acord cu abordarea Comisiei, care salută diversificarea, și anume sistemele de pensii care se bazează pe mai mulți piloni, însă, în același timp, aș dori să subliniez că formularea ar putea fi mai precisă în această privință. Bineînțeles, când vorbim de piloni secundari, ne referim la piloni secundari care susțin primii piloni din cauza slăbiciunii lor. Nu este același lucru cu un al doilea pilon în care se ia ceva de la primul pentru unicul motiv de a opera un sistem în moduri diferite. Primul aduce stabilitatea, în timp ce al doilea o pune în pericol.

Cu toate acestea, trebuie să ne dăm seama, de asemenea – și poate că s-a spus deja acest lucru, însă doresc să îl reiterez –, că problemele sistemului de pensii nu se pot soluționa neapărat de la sine, din interior; în plus, este probabil să nu poată fi soluționate. Sunt necesare mai multe locuri de muncă, o cooperare economică mai puternică, iar scopul nostru trebuie să fie, fără îndoială, ca odată ce Comisia elaborează cartea albă, acest proces comun de gândire să fie conectat într-o anumită măsură cu obiectivele strategiei Europa 2020 și cu guvernanta economică. Este evident că, dacă lucrurile vor sta astfel, vom putea să continuăm această dezbateră mai eficient.

Frédéric Daerden, în numele Grupului S&D. – (FR) Dnă președintă, în primul rând aș dori să subliniez contribuția importantă la obținerea unui consens adusă de raportoare. Felicitări, Ria! Pe parcursul negocierii compromisurilor, raportoarea a dat dovadă de deschidere privind argumentele înaintate de grupul meu, ceea ce a condus la o majoritate considerabilă care a votat pentru proiectul de raport în Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale. Dacă mâine va vota o mare majoritate pentru, acest lucru ar trimite un semnal puternic către celelalte instituții.

Acest raport privind viitorul pensiilor în Europa este, până în prezent, singurul document instituțional european care nu coincide cu gândirea Comisiei – reprezentată mai ales de analiza anuală a creșterii – și cu gândirea duo-ului Merkel-Sarkozy în documentul lor privind pactul de competitivitate. Aceste documente solicită foarte direct reexaminarea primului pilon și, de asemenea, solicită creșterea automată a vârstei legale de pensionare pe baza speranței de viață. Parlamentul, în proiectul său de raport modificat și adoptat, susține următoarele: un rol fundamental al primului pilon privind pensiile, ceea ce oferă o garanție mai bună a solidarității, cu un rol complementar al celorlalți piloni, inclusiv utilizarea generală a unui al doilea pilon; acordarea unei atenții sporite creșterii vârstei efective de pensionare, precum și a nivelurilor de ocupare a forței de muncă, în special pentru persoanele înaintate în vârstă, în loc de o creștere automată și fatalistă a vârstei legale; o definiție a criteriilor de facilitare a introducerii în statele membre a unei pensii minime garantate, corespunzătoare; un rol consolidat al partenerilor sociali în definirea și punerea în aplicare a tuturor reformelor pensiilor în Europa; și abolirea disparităților dintre femei și bărbați privind pensiile, care este legată de discriminarea de care ne-a amintit dna Matera.

Prin aceste componente și progrese, precum și altele pe care le-aș fi putut menționa, sunt mulțumit că Parlamentul poate trimite dnei comisar un mesaj clar, un mesaj social și progresiv și sper ca ea să țină cont de acest lucru în următoarea etapă a cărții albe.

Marian Harkin, în numele Grupului ALDE. – Dnă președintă, în primul rând, aș dori să îi mulțumesc raportoarei pentru activitatea excelentă; fără îndoială, mi-a ușurat viața. De asemenea, aș dori să îi mulțumesc Comisiei pentru inițierea acestei discuții, care, fără îndoială, este foarte oportună.

Unele persoane vorbesc de bomba cu ceas a pensiilor și, având în vedere unele dintre cifrele care estimează decalajul dintre ceea ce punem în prezent deoparte pentru pensia privată și publică și resursele de care vom avea nevoie pentru a asigura pensii adecvate în următorii 40 de ani, acest decalaj este imens. Astfel, în acest context, expresia „bomba cu ceas a pensiilor” este, fără îndoială, exactă. Ei bine, știm cu toții ce trebuie să facem cu o bombă cu ceas: trebuie să o dezamorsăm. Consider că acesta este începutul procesului.

Însă întrebarea de bază este: cine este responsabil? Cred că în raport, specificăm clar că statele membre au responsabilitatea de a se asigura că pensiile acordate cetățenilor lor sunt adecvate. Însă, de asemenea, menționăm că economiile statelor membre sunt interdependente și, prin urmare, este utilă o coordonare a politicilor privind pensiile folosind metoda deschisă de coordonare. Cu toate acestea, nu credem că este posibil ca UE să stabilească niveluri adecvate ale pensiilor sau să armonizeze vârstele de pensionare.

Totuși, considerăm că statele membre ar trebui să definească caracterul adecvat ca fiind condiția necesară ca persoanele înaintate în vârstă să aibă o viață decentă. Sunt încântat că am subliniat problema legată de egalitatea de gen și că le-am solicitat statelor membre să soluționeze problema femeilor și bărbaților care își iau concediu pentru a îngriji alte persoane și că am acordat atenție problemei mobilității și rolului strategiei UE 2020.

În cele din urmă, susțin includerea obligațiilor privind pensiile în cadrul Pactului de stabilitate și creștere. Știm că se formează o gaură neagră în domeniul pensiilor și nu o putem ignora.

Jean Lambert, în numele Grupului Verts/ALE. – Dnă președintă, și eu aș dori să mă alătur celor care i-au mulțumit raportoarei pentru munca de calitate pe care a depus-o la acest raport.

Știm cu toții că există diferențe naționale, precum și diferențe în cadrul propriilor grupuri politice și este cu adevărat o realizare elaborarea unui document sprijinit în mod semnificativ. Grupul meu se bucură în special pentru că raportul de față recunoaște importanța pensiilor din primul pilon, angajamentul în vederea asigurării unui nivel adecvat și problema legată de asigurarea unei vieți decente. La urma urmei, pe tot parcursul anului trecut, 2010, am discutat despre aspecte legate de sărăcie. Și desigur, acesta este, de asemenea, pentru numeroase persoane, un venit fix, o garanție esențială. Ca și alții, salutăm, de asemenea, recunoașterea necesității garantării unor pensii decente pentru femei.

De asemenea, recunoaștem importanța soluționării discriminării față de lucrătorii în vârstă și a utilizării altor măsuri pentru a menține oamenii încadrați în muncă. Și pentru noi, portabilitatea drepturilor privind pensiile este un aspect esențial. Din ce în ce mai multe persoane nu lucrează pentru o singură companie pe parcursul vieții profesionale. Într-adevăr, lucrează pentru mai multe și nu întotdeauna în aceeași țară. Și trebuie să evităm această fragmentare a asigurării pensiilor, prin urmare, Uniunea Europeană poate juca un rol esențial în acest sens.

De asemenea, suntem mulțumiți să constatăm că acest raport conține un angajament privind pensiile din al doilea pilon, că trebuie să fie disponibile fără discriminare pe motiv de vârstă, sex și contract de muncă. De asemenea, suntem de acord – și suntem încântați că acest aspect este inclus – că trebuie să adoptăm o abordare legată mai mult de cursul vieții, care abordează diferitele ritmuri și tipare ale vieților profesionale moderne, atât pozitive, cât și negative.

Din nou, recunoaștem importanța solidarității în acest prim pilon, nu în ultimul rând pentru cei a căror viață profesională include muncă ocazională, contracte pe termen scurt etc. Suntem preocupați de orice efort de a stimula pensiile private din al treilea pilon și suntem de acord că este esențial ca oamenii să dispună de informații adecvate și clare.

De asemenea, salutăm faptul că acest raport conține – dacă va exista o schimbare în sistemul de pensii – o perioadă adecvată de adaptare, pentru ca oamenii să își reanalizeze viitorul financiar.

Julie Girling, în numele Grupului ECR. – Dnă președintă, grupul meu sprijină publicarea acestei cărți verzi. Ea este foarte oportună și survine într-un moment în care, în toate statele membre, se dezbate aspectele care au fost deja menționate și asupra cărora nu voi insista: aspectele demografice în schimbare, provocarea legată de egalitatea de gen, pentru a menționa numai două dintre acestea.

Raportul recunoaște importanța schimbului de bune practici și de informații între statele membre, însă subliniază, de asemenea, că pensiile rămân o competență a statelor membre. Recunoaște că UE nu trebuie să legifereze privind caracterul adecvat al nivelurilor pensiilor și vârstele de pensionare, dar solicită – foarte clar și ferm – ca statele membre să reglementeze în acest domeniu în funcție de propriile circumstanțe, ținând cont de aceste aspecte.

Consider că este esențial să se lucreze mai mult privind transferabilitatea drepturilor de pensie pentru a consolida piața unică. Cetățenii UE care lucrează în diferite țări ale Europei – și am cunoscut mulți – nu trebuie să fie dezavantajați pentru că pensia lor este înghețată în diferite state membre. Aspectele demografice se schimbă, la fel ca și practicile de lucru. Așteptările noastre se schimbă, însă este esențial să ținem pasul cu aceste schimbări în gândirea noastră și în deciziile noastre politice.

Ilda Figueiredo, în numele Grupului GUE/NGL. – (PT) Dnă președintă, în această dezbatere, nu putem uita că există o propunere privind un așa-numit pact de competitivitate prin intermediul căruia directoratul, condus de Germania, dorește să lanseze noi atacuri împotriva sistemului public de securitate socială universal și mutual, să crească vârsta de pensionare și să devalorizeze salariile, încercând să pună capăt indexării inflației, numai în avantajul sectorului financiar, care încearcă să utilizeze aceste pensii pentru noi tipuri de câștiguri speculative mai mari.

Am dori să ne afirmăm opoziția clară față de această cale către integrarea europeană, construită pe o fundație de politici antisociale pe care, din păcate, acest raport le susține, sprijinind Cartea verde a Comisiei Europene, permițând stabilirea unei legături între vârsta legală de pensionare și speranța de viață, încurajând oamenii să rămână o perioadă mai lungă pe piața muncii și neexcluzând sprijinul pentru sistemele de pensii private, chiar atunci când se știe deja că utilizarea lor speculativă de către fonduri și bănci private poate avea consecințe grave care conduc la sărăcirea persoanelor în vârstă, mai ales a femeilor în vârstă.

Prin urmare, am depus o rezoluție alternativă, care demonstrează că este posibilă îmbunătățirea beneficiilor și pensiilor fără a crește vârsta legală de pensionare, cu condiția să existe mai multă încadrare în muncă cu drepturi, în special pentru tineri, salarii mai bune și o un nivel mai ridicat de supraveghere a sectorului financiar și a tranzacțiilor financiare.

Suntem împotriva creșterii vârstei de pensionare și apărăm sistemul de pensii integrat în sistemul public de securitate socială universal și mutual, care sporește valoarea beneficiilor și pensiilor mai mici, respectă persoanele în vârstă și le permite să trăiască cu demnitate, contribuind astfel la eradicarea sărăciei. Cetățenii așteaptă acest lucru, prin conflictele la care am asistat în Portugalia, Franța, Grecia și în multe alte locuri.

Derek Roland Clark, în numele Grupului EFD. – Dnă președintă, în cadrul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, la 22 noiembrie anul trecut, raportorul a afirmat că pensiile țin de competența exclusivă a statului membru. Acum, lucrurile stau mai degrabă astfel: deși statele membre sunt lidere, există aspecte în care coordonarea la nivel european este importantă. La alineatul (9), rezoluția subliniază competența statelor membre, însă le solicită să își coordoneze diferitele politici privind pensiile. Există o contradicție aici, iar controlul UE nu coincide cu principiile.

Asociația națională a fondurilor de pensii din Regatul Unit afirmă că acest raport va conduce la scumpirea pensiilor – cu 90% potrivit consultanților actuariali Punter Southall. Dacă acest lucru este exagerat, este adevărat, fără îndoială, că vor fi necesare sume suplimentare imense pentru a evita prăbușirea pensiilor, astfel că primele vor crește masiv. Firmele de pensii și statele membre nu au nevoie de acest raport; au nevoie de ajutor pentru a menține scăzute nivelurile primelor. Altminteri, acest raport înșelător are potențialul de a distruge ceea ce dorește să protejeze.

Marine Le Pen (NI). – (FR) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, în Europa Pactului de stabilitate – și mâine a pactului de competitivitate – reformele pensiilor se află în linia de bătaie.

Cum putem salva pensiile când Uniunea Europeană le solicită statelor membre, care acum se află în deficit, să își echilibreze bugetele până în 2013? Soluția dumneavoastră este de a crește vârsta de pensionare la 67 de ani și de a derula reforme profunde ale sistemelor de pensii prin repartitie pentru a reduce beneficiile pentru persoanele asigurate. În plus, raportul nu greșește aici, deoarece solicită un nivel minim garantat al pensiilor, pe care ne obligați să îl garantăm străinilor care sosesc pe teritoriul nostru și care nu au contribuit niciodată.

În plus, calcularea obligațiilor pensiilor publice directe, după cum susține acest raport, va spori și mai mult presiunea asupra statelor membre și le va obliga să dezvolte fonduri de pensii bazate pe formarea capitalului și, fără îndoială, cunoaștem foarte bine riscurile acestora.

Sistemele de pensii țin de competența statelor membre. Totuși, împotriva voinței oamenilor, introduceți o stringență bugetară fără precedent. Persoanele încadrate în muncă, funcționarii publici și pensionarii din Europa vor fi variabila de ajustare pentru a salva moneda euro și pentru a vă salva Europa ultraliberală.

Thomas Mann (PPE). – (DE) Dnă președintă, este bine că măcar o dată, un raport din proprie inițiativă nu este ascuns într-o luni și discutat în numai câteva minute. Acesta este rezultatul celor 463 de amendamente din partea Comisiei pentru ocuparea forței de muncă

și afaceri sociale și a celor 211 amendamente din partea Comisiei asociate pentru afaceri economice și monetare.

Mi-ar fi plăcut să existe un angajament în vederea continuării sistemelor de succes ale pensiilor ocupaționale din Germania, Luxemburg, Finlanda și Austria. Din păcate, a existat o decizie majoritară de a recomanda noi standarde minime și de a aplica directiva Solvabilitate II pentru pensiile ocupaționale. Acest lucru va presupune riscul unor costuri semnificativ mai ridicate care, numai în Germania, ar putea însemna o creștere de 40% a pensiei ocupaționale voluntare. Nu trebuie să distrugem ceea ce s-a realizat pe baza unui consens între sindicate și conducere. Am putut contribui la compromisuri propunând ca pe viitor, toate efectele standardelor minime și ale directivei Solvabilitate II să fie evaluate în detaliu într-o evaluare amănunțită a impactului. Acest lucru reprezintă un progres către continuarea aplicării pensiilor ocupaționale, deși nu este în niciun caz o garanție.

Un aspect pozitiv este că nu avem o definiție standardizată a nivelurilor adecvate ale pensiilor. În plus, propunerea unei vârste armonizate de pensionare pentru UE a fost respinsă. Cancelarul Merkel și președintele Sarkozy sunt, pe bună dreptate, în favoarea convergenței treptate a sistemelor de pensii și a vârstei de pensionare. Întrucât ratele natalității și speranța de viață variază în diferite țări, fiecare sistem național de pensie trebuie adaptat pentru a face față schimbărilor demografice.

Compromisurile au fost obținute într-un interval presant de timp. Sper că vom putea să organizăm o dezbatere mai detaliată privind cartea albă, care va include experiențele practice ale întreprinderilor. Numai sumele alocate pensiilor ocupaționale voluntare sunt mai mari decât cele din actualul pachet de salvare al UE.

[Vorbitorul a fost de acord să accepte o întrebare în cadrul procedurii „cartonașului albastru” în conformitate cu articolul 149 alineatul (8) din Regulamentul de procedură]

Ria Oomen-Ruijten, raportoare. – (NL) Dnă președintă, nu doresc să existe nicio neînțelegere privind acest lucru. Prin urmare, vă solicit, dle Mann, să specificați unde se precizează în raport că solvabilitatea se va aplica obligatoriu pensiilor din pilonul al doilea? Personal, sunt împotrivă, dar unde se menționează acest lucru?

Thomas Mann (PPE). – (DE) Dnă președintă, am avut două rapoarte din partea a două comisii care recomandă aplicarea directivei Solvabilitate II sistemelor de pensii ocupaționale. În opinia mea, acest lucru nu va funcționa. Franța are experiență în acest domeniu, însă nu și alte state membre ale Uniunii Europene. Ar trebui să analizăm acest aspect în detaliu. Când vom analiza cartea albă și o vom discuta în detaliu, vom avea ocazia să îi convingem pe toți de acest lucru, deoarece numeroase persoane nu au experiența relevantă și încă nu s-au confruntat cu acest lucru în propriile țări. Aceasta este o ocazie bună pentru a pune bazele.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Dnă președintă, dle comisar, ne aflăm aici într-o dezbatere de orientare, iar Parlamentul European dorea să trimită un mesaj. Cu toate acestea, între timp, lucrurile evoluează, iar problema pensiilor este menționată ca un aspect suplimentar. Fără îndoială, doresc să menționez aici trimiterea la un sistem standardizat de pensionare, la nivel european, la vârsta de 67 de ani, care a fost creat în proiectul de pact de competitivitate. Putem observa foarte clar că, dacă începem de aici să construim o Europă socială, o vom construi împotriva oamenilor și nu dorim acest lucru.

În raportul dnei Oomen-Ruijten, menționăm alte orientări privind numeroase aspecte și v-aș solicita, în numele Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, să țineți

cont de acest lucru când dezvoltăm poziția Comisiei în jurul unei cărți albe, să luăm în considerare a problemei egalității de gen, pe care nu ați examinat-o suficient.

De asemenea, menționăm ideea că cel mai bun mijloc de a hotărî privind pensionarea este de a încuraja încadrarea în muncă și că, în loc să insistăm asupra vârstei legale de pensionare, trebuie să ținem cont de vârsta reală. Cu toate acestea, raportul dnei Oomen-Ruijten conține, în opinia socialiștilor francezi, o indicație care pune o problemă pentru noi și cu care nu vom putea să fim de acord. Înțelegeți că, pentru noi, ideea că speranța crescută de viață trebuie indexată în mod automat cu vârsta legală de pensionare constituie un regres în privința drepturilor sociale, pe care nu îl putem sprijini.

În cele din urmă, permiteți-mi să mai adaug că, fără dialog social, fără implicarea partenerilor sociali în toate aceste negocieri, nu vom fi auziți de nimeni.

Dirk Sterckx (ALDE). – (NL) Dnă președintă, cu ajutorul raportoarei, mi se pare că am obținut o serie de răspunsuri foarte echilibrate la întrebarea adresată de Comisie. Există două aspecte în care, în opinia mea, Uniunea Europeană oferă, într-adevăr, valoare adăugată.

Dacă recunoaștem importanța primului pilon, care este logică, trebuie să recunoaștem totodată că soliditatea finanțelor noastre publice este la fel de importantă, deoarece finanțele publice solide sunt cele care stau la baza primului pilon. În continuare, trebuie să recunoașteți presiunea pe termen lung exercitată de pensii asupra guvernului și să menționați foarte clar acest lucru. Consider că Uniunea Europeană și Comisia au responsabilitatea de a clarifica acest lucru pentru fiecare stat membru, pentru ca toată lumea să cunoască riscurile și dificultățile.

Al doilea aspect este că Uniunea Europeană joacă un rol deosebit și în al doilea pilon. Aici ați subliniat importanța directivei Solvabilitate II. Îi solicităm Comisiei să examineze riscurile pe termen lung și să specifice clar în normele sale modul de acoperire a acestor riscuri. Cred că trebuie să aveți în vedere în special riscul pe termen lung al sistemelor de pensii în general: nu numai al unui singur tip, ci al tuturor sistemelor de pensii din cadrul celui de-al doilea pilon. Astfel, trebuie să ne punem la treabă.

Când examinez cifrele, așa cum a făcut dl Harkin, mă tem că nu am acoperit toate riscurile în toate statele membre ale Uniunii Europene.

Tadeusz Cymański (ECR). – (PL) Dnă președintă, propunerea de rezoluție a Parlamentului European, așa cum a fost discutată pe parcursul consultărilor organizate de Comisia Europeană, merită sprijinul nostru. Rezoluția recomandă accentuarea coordonării reciproce între state și a schimbului de bune practici fără a interveni, totodată, în competențele statelor membre în privința sistemelor de pensii, care este un domeniu extrem de important și foarte sensibil.

Pe parcursul dezbaterii care a avut loc în Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, am subliniat importanța evoluțiilor demografice pentru securitatea și forma viitoare a sistemelor de pensii. Prin urmare, este extrem de important să luăm toate măsurile posibile care urmăresc depășirea crizei demografice din Europa. În evaluarea sistemelor de pensii și în formularea propunerilor, consider, de asemenea, că trebuie să ținem cont de diferențele semnificative dintre statele membre, atât în privința capacităților financiare ale acestora, cât și privind sistemele de pensii publice și ocupaționale, bazate pe capital, care există deja în prezent.

Thomas Händel (GUE/NGL). – (DE) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, prosperitatea unei țări este creată prin activitatea populației sale. În viitor, locurile de muncă din sectorul social trebuie remunerate mai bine. Oamenii doresc pensii adecvate și sigure la vârsta de pensionare.

Mesajul nostru clar în urma crizei este că numai pensiile publice și de stat sunt de încredere și stabile. Pe de altă parte, fondurile de pensii ocupaționale și private au pierdut milioane de euro la bursă. Este ridicol să se accentueze atenția asupra sistemelor private de pensii, bazate pe capital, în asigurarea pensiilor oamenilor. Publicul a finanțat pachetele de salvare pentru principalele bănci. Oamenii plătesc pentru o politică aspră de austeritate care se află sub controlul Uniunii Europene. Acum ei trebuie să transforme bugetele naționale, suportând reduceri ale pensiilor și acceptând o vârstă mai înaintată de pensionare. Reformele anterioare ale pensiilor determină deja o sărăcie tot mai mare în rândul persoanelor în vârstă. Unica soluție este consolidarea sistemelor publice fiabile de pensii.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Dnă președintă, piramida populației în UE va fi răsturnată în curând și grupul de peste 55 de ani va reprezenta cea mai mare proporție a populației. Speranța de viață va continua să crească, iar rata natalității va rămâne scăzută. Tinerii se vor angaja tot mai târziu. Suntem cu toții conștienți de consecințele acestui fapt: o populație în curs de îmbătrânire și un număr tot mai mare de blocaje în ceea ce privește finanțarea pensiilor.

În Europa, avem nevoie de o politică care sprijină familiile, precum introducerea împărțirii impozitului familial pentru impozitul pe venit sau măsuri sociale echivalente, care țin cont de contribuția adusă de familie la contractul între generații, reducând povara impozitelor asupra familiilor. În plus, trebuie să creăm stimulente pentru a menține persoanele în vârstă încadrate în muncă cât mai mult posibil.

Aș dori să îi transmit dlui Andor un mesaj clar. Politica foarte populară a imigrației în masă este modalitatea greșită de a ne proteja pensiile și, de asemenea, în cele din urmă prezintă un risc pentru pacea socială din Europa.

Danuta Jazłowiecka (PPE). – (PL) Dnă președintă, modificările demografice, speranța de viață mai ridicată și rata scăzută a natalității, diferitele privilegii acordate în cadrul sistemelor de pensii și criza economică au exercitat presiuni enorme asupra finanțelor publice ale statelor membre. Suntem obligați să adresăm tot mai frecvent întrebări privind stabilitatea și securitatea sistemelor actuale de pensii și privind măsura în care acestea garantează venituri echitabile în timpul pensionării. Ajungem la concluzia că reformele sistemelor de pensii din Europa, care țin de competența statelor membre, sunt esențiale. Acesta va fi un proces foarte lung și costisitor și pentru ca guvernele să hotărască să facă acest pas, Consiliul și Comisia Europeană trebuie să garanteze că se va ține întotdeauna cont de costurile acestor reforme în aplicarea procedurii deficitului excesiv. Orice altă soluție poate conduce la o situație în care țările abandonează reformele de teama poverii financiare.

Aș dori să mă refer la două aspecte cheie ale acestor reforme esențiale. În primul rând, pentru a garanta securitatea sistemelor de pensii, trebuie să diversificăm sursele de venit și să creăm sisteme bazate, *inter alia*, pe finanțare publică din partea piețelor de capital și pe regimurile de pensii ale angajaților. În al doilea rând, trebuie să asigurăm rate mai ridicate de ocupare a forței de muncă pentru a garanta stabilitatea sistemelor de pensii. Statele membre trebuie să depună eforturi pentru a asigura că vârsta efectivă de pensionare este aceeași ca vârsta legală și, acolo unde este necesar, să aibă în vedere prelungirea vârstei

legale de pensionare, ca o consecință naturală a faptului că europenii trăiesc tot mai mult. Totuși, prelungirea vârstelor de pensionare trebuie să fie asociată cu reforme corespunzătoare ale pieței muncii, inclusiv asigurarea unei formări și a unei îngrijiri medicale corespunzătoare pentru angajați.

Aș dori să felicit raportoarea și să-i mulțumesc pentru ajutorul său și pentru cooperarea excelentă în elaborarea raportului.

Sergio Gutiérrez Prieto (S&D). – (ES) Dnă președintă, s-a spus deja că baza sistemelor de pensii din Europa este și trebuie să continue să fie sistemul public, deoarece este unicul sistem care garantează coeziunea și, în plus, reduce riscul de sărăcie în societatea noastră.

Cu toate acestea, este surprinzător că, în țările Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică, cele mai ridicate niveluri ale egalității în privința venitului se găsesc în pensii sau că, din cauza crizei, pensiile private și-au pierdut 20% din valoare numai în 2008 și în prezent încă sunt departe de a îndeplini nivelurile necesare de solvabilitate.

Toate acestea arată că, într-un moment de reforme inevitabile, măsurile de asigurare a durabilității sistemelor noastre de pensii trebuie să fie transversale, ținând cont, printre alți factori, de politici ambițioase privind ratele natalității și echilibrarea vieții profesionale cu cea familială, alături de politici ambițioase care să garanteze că oamenii pot fi angajați și pot rămâne încadrați în muncă, sau chiar politici de imigrație bazate pe integrare, care garantează, de asemenea, durabilitatea pensiilor noastre din punct de vedere demografic.

În cele din urmă, mi se pare regretabil că textul nu impune limite în ceea ce privește abuzul de conceptul de burse în întreprinderi, deoarece, ca regulă generală, acestea sunt scutite de orice contribuții sociale. În opinia mea, acest lucru este esențial pentru o întreagă generație nouă de lucrători, care, dacă li se solicită mai mult pentru a beneficia de o pensie decentă, trebuie, de asemenea, să sufere mai puțin pentru a avea acces la un loc de muncă decent.

Elizabeth Lynne (ALDE). – Dnă președintă, aș dori să-i mulțumesc dnei Ria Oomen-Ruijten pentru eforturile depuse. Consider că s-a descurcat foarte bine.

S-a menționat foarte clar că pensiile sunt, în primul și în primul rând, responsabilitatea statelor membre. Din fericire, am respins solicitarea privind un nivel minim de pensie la nivelul UE, precum și privind un regulament de tip Solvabilitate II care să fie aplicat pensiilor. Tratatul de la Lisabona prevede foarte clar că asigurarea pensiilor este responsabilitatea statelor membre, nu a UE. Însă noi putem face schimb de bune practici și de experiență. Sunt încântată că a fost inclus și amendamentul meu, care solicită punerea în aplicare a Directivei privind ocuparea forței de muncă 2000, prin care se consideră ilegală discriminarea pe motiv de vârstă.

În ceea ce privește vârsta de pensionare, am precizat mereu foarte clar că trebuie să menținem o vârstă de pensionare – la care oamenii au dreptul să își revendice pensia – stabilită la nivelul statelor membre însă, în același timp, trebuie să eliminăm vârsta obligatorie de pensionare, care îi obligă pe oameni să nu mai muncească, deși doresc să continue. Regret că acest lucru nu a fost inclus în raport.

Milan Cabrnoch (ECR). – (CS) Dnă președintă, aș dori să o felicit pe raportoarea, care s-a descurcat excelent cu sutele de amendamente depuse. Deși raportul nu este legislativ, acesta este foarte important pentru viitorul sistemelor sociale din statele membre ale UE. Principalele concluzii pe care le sprijinim sunt următoarele:

- deciziile privind sistemele de pensii sunt decizii politice și țin pe deplin și exclusiv de responsabilitatea statelor membre în parte;
- este esențială creșterea vârstei de pensionare;
- unica sursă de creștere în UE în următorii ani va fi creșterea productivității muncii;
- este o atribuție esențială să sprijinim încadrarea în muncă a lucrătorilor în vârstă, mai ales printr-o flexibilitate mai mare a relațiilor din legislația muncii și prin ajustarea corectă a sistemelor de pensii;
- nu este adecvată coordonarea sistemelor de pensii și a reformei acestora la nivelul UE;
- nu susținem o standardizare a vârstei de pensionare în întreaga UE și nici asocierea acesteia cu speranța medie de viață;
- nu sprijinim eforturile de a unifica definițiile, de exemplu definiția unei pensii adecvate, la nivel comunitar.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL). – (NL) Dnă președintă, subsidiaritatea, un aspect la latitudinea statelor membre, și solidaritatea, acestea sunt cele două aspecte pe care raportarea le-a subliniat în mai multe rânduri privind politica în domeniul pensiilor. Prin urmare, am crezut că va trimite imediat la coșul de gunoi cartea verde care favorizează reducerea costurilor. Aproape că am căzut de pe scaun când raportarea s-a referit de fapt la cartea verde ca la un aspect pozitiv.

În timp ce, pe de o parte, raportarea insistă asupra subsidiarității, pe de altă parte, a făcut numeroase propuneri în vederea sporirii influenței UE. UE ar trebui să ofere criteriile pentru pensia minimă. UE ar trebui să convingă statele membre să crească vârsta de pensionare. UE ar trebui să încurajeze concurența între fondurile europene de pensii și continuarea privatizării. Subsidiaritate? Ce subsidiaritate?

Dacă toate acestea ar conduce la sisteme de pensii mai responsabile la nivel social, atunci poate că influența UE în acest sens s-ar putea justifica. Din păcate, Comisia și raportarea acordă prioritate pieței interne și nu vor face decât să accentueze decalajul dintre bogați și săraci.

David Casa (PPE). – (MT) Dnă președintă, aș dori să încep prin a-mi felicita colega, dna Oomen-Ruijten, pentru munca extraordinară pe care a depus-o la elaborarea acestui raport. Raportul recunoaște, într-o perioadă în care cetățenii Uniunii Europene sunt deosebit de vulnerabili, că este esențial ca statele membre să se asigure că măsurile de protecție socială, în special pensiile, sunt mai ridicate și mai fiabile, garantând astfel liniștea unei populații în curs de îmbătrânire și asigurând că aceasta rămâne independentă din punct de vedere economic.

În acest sens, aș dori să subliniez cât de important este ca statele membre să definească criteriile necesare pentru a proteja traiul decent pentru cetățenii în vârstă. Acest fapt trebuie stabilit de circumstanțele specifice din fiecare țară și, prin urmare, trebuie să se respecte principiul subsidiarității.

Cu toate acestea, salut invitația adresată Comisiei de a introduce orientări și de a încuraja schimburile de bune practici. Astfel, deciziile luate vor fi în interesul celor care vor fi afectați în mod direct. În numeroase state membre, reforma pensiilor este vitală dacă dorim să îndeplinim obiectivele menționate în cartă verde; și anume, să avem sisteme de pensii solide, adecvate și durabile.

Reforma poate fi dificil de pus în aplicare, mai ales în această perioadă dificilă și, prin urmare, trebuie avute în vedere și costurile reformei în contextul guvernării economice.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Dnă președintă, la fel ca mai mulți colegi deputați care au luat cuvântul înaintea mea, consider că este important să existe cât mai multă coordonare la nivel european în domeniul pensiilor. Un motiv este că criza a ridicat problema stabilității macroeconomice și, de asemenea, a ridicat problema modului în care putem asigura securitate și demnitate la o vârstă înaintată. Este evident că în statele membre se produc diferite tipuri de schimbări. Unele țări adoptă reforme și consolidează sau creează pilonul fondurilor de pensii private, în timp ce altele încearcă să dea timpul înapoi. Totuși, oricare ar fi natura schimbărilor, este foarte important ca durabilitatea și stabilitatea pensiilor și viața demnă a cetățenilor în vârstă să devină priorități importante.

Partenerii sociali trebuie consultați privind toate schimbările și trebuie alocat suficient timp pentru tranziții. Oamenii, cetățenii trebuie informați cu privire la schimbările care vor fi adoptate și la modul în care acestea îi vor afecta, pentru a le permite să ia decizii în cunoștință de cauză în toate situațiile, iar toate schimbările trebuie adoptate în avantajul cetățenilor.

Vicky Ford (ECR). – Dnă președintă, când Bismarck a introdus pensia de stat în 1889, speranța medie de viață era de numai 45 de ani. Astăzi trăim mai mult, însă ne confruntăm cu dificultatea modului de a obține venituri rezonabile la vârsta de pensionare. Tradițiile economice, demografice și ale pieței muncii variază. Fiecare țară în parte trebuie să fie responsabilă de propriile politici și reforme. Pensiile de stat durabile necesită finanțe publice durabile, însă raportul Parlamentului este clar: nu poate exista o vârstă de pensionare sau un nivel minim de venit armonizate la nivelul UE.

Regimurile întreprinderilor și economiile individuale ar trebui să fie transferabile de la un angajator la altul, precum și între țări. Cei care fac economii trebuie să beneficieze de informații transparente, ușor de înțeles și disponibile. Da, avem nevoie de scheme de economii, însă normele privind capitalul trebuie să fie inteligente. Riscurile pentru pensii nu sunt aceleași ca pentru companiile de asigurări sau bănci. Costul reglementării este suportat de consumator, în acest caz de pensionarul în vârstă.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE). – (FR) Dnă președintă, în primul rând, aș dori să afirm că, în contextul crizei și al aspectelor demografice, ne confruntăm cu această problemă privind pensiile în toate statele membre ale Uniunii Europene.

În activitatea în curs, aș dori să salut în primul rând pasul înainte, și anume consultarea pe care dna comisar a spus că a prezidat-o în elaborarea acestei cărți verzi, dar și activitatea, bazată pe consultare, deschidere și compromis, desfășurată de dna Oomen-Ruijten în vederea întocmirii acestui raport.-

Aș dori să subliniez trei aspecte de care trebuie neapărat să ținem cont pentru a soluționa problema solvabilității pensiilor.

Primul aspect este inegalitatea cu care se confruntă femeile la vârsta pensionării, deoarece inegalitatea în ocuparea forței de muncă determină sărăcia la vârsta de pensionare.

Al doilea aspect, dnă comisar, dnă Oomen-Ruijten, este că doresc să mă asigur că pensiile văduvelor sunt asigurate. Încă avem o generație de femei sărace care nu au lucrat pe parcursul vieții active potențiale și pentru care pensiile de urmaș sunt unica modalitate de a obține o pensie minimă.

Al treilea aspect este pătrunderea pe piața muncii a generațiilor mai tinere. Pe lângă faptul că se confruntă cu criza, acestea trebuie, de asemenea, să poarte povara mai multor generații: copiii, părinții și bunicii lor.

În cele din urmă, ajungem la problema cetățenilor în vârstă, pe care trebuie să o soluționăm mai rapid.

Jutta Steinruck (S&D). – (DE) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, pensiile din întreaga Europă trebuie să asigure suficienți bani pentru ca oamenii să trăiască. O cerință importantă este ca oamenii să aibă locuri de muncă decente, deoarece locurile de muncă remunerate slab conduc la sărăcie la o vârstă înaintată și la pensii inadecvate. Când îi aud pe alți deputați spunând că oamenii trebuie pur și simplu să contribuie la o pensie privată suplimentară, doresc să răspund că mulți oameni abia se descurcă cu ceea ce câștigă, deci nu pot în niciun caz să plătească o pensie privată suplimentară. De aceea, primul pilon al sistemului de pensii este deosebit de important. Sistemul prin repartitie bazat pe principiul solidarității trebuie să reprezinte baza pensiilor europene și trebuie să ofere resurse suficiente pentru ca oamenii să poată trăi. Nu putem spune pur și simplu că acesta este un aspect care ține de competența statelor membre. Trebuie să transmitem un semnal clar că avem nevoie de pensii care le oferă oamenilor suficienți bani pentru a avea o viață de o calitate rezonabilă.

Dl Mann a descris detaliat sistemul de pensii ocupaționale din Germania. Aș dori să îl menționez și eu, fără a intra în detalii. În evaluarea mea a cărții verzi, am ajuns la aceeași concluzie, de aceea am colaborat la amendamente în cadrul comisiei. Prin urmare, îi solicit Comisiei să se asigure că, în tot ce facem în viitor, nu vor fi trecute cu vederea caracteristicile distinctive ale fiecărei țări, respectiv lucrurile care chiar funcționează bine și sunt esențiale pentru supraviețuirea sistemelor de pensii din statele membre.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE). – Cred că trebuie să avem realismul să recunoaștem că sistemele publice actuale de pensii bazate pe transferul de resurse între generații, așa numitul principiu *pay as you go*, nu mai sunt viabile economic și, nefiind viabile economic, necesită subvenții din bugetele publice pentru a supraviețui

Tendința de îmbătrânire a populației, mobilitatea crescândă a forței de muncă nu fac decât să adâncească dezechilibrele acestor sisteme de pensii, iar măsurile care se propun, fie creșterea limitei vârstei de pensionare, fie mărirea contribuțiilor, au limite și vor fi tot mai limitate și de rezistența socială la acest gen de măsuri. Până la urmă va trebui să recunoaștem că soluția este trecerea la acele sisteme de pensii în care oamenii pe timpul vieții lor active își constituie propriul fond de pensii.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Dnă președintă, Uniunea Europeană a abordat numeroase aspecte legate de persoanele cu handicap. Din păcate, tocmai acest grup social este cel care nu prea este inclus în sistemele de pensii ale statelor membre, ceea ce este inacceptabil. În afară de persoanele care au fost obligate să facă parte din sistemul de pensii de handicap fără a fi vina lor, există numeroase persoane care au pătruns în sistem abuzând de lacune. Problema afectează în special sistemele de pensii din Europa Centrală și de Est, unde există un număr foarte mare de astfel de persoane care abuzează de sistem. Numărul lor este atât de mare încât clatină chiar bazele sistemului de pensii. Situația nu coincide cu strategia UE 2020. Aceste persoane primesc servicii nepersonalizate în loc de asistență reală, în timp ce ar putea să își ofere propriile servicii pe piața muncii și ar putea fi capabile să muncească. Previziunile actuale arată că numărul de persoane dependente din Europa se va dubla în curând. Între timp, numărul persoanelor încadrate în muncă scade cu un milion pe an. Pe

scurt, acest lucru înseamnă că în prezent nu există un sistem durabil de pensii, mai ales nu fără persoane active cu handicap. Susțin pe deplin ideea raportoarei că în UE, în care există 50 de milioane de persoane cu handicap, numai aproximativ 40 la sută dintre acestea sunt încadrate în muncă. Unde este restul de 60 la sută? Concluzia este că și aceste persoane ar trebui să lucreze.

Konstantinos Poupakis (PPE). – (EL) Dnă președintă, aș dori să felicit raportoarea pentru eforturile sale de a atinge echilibrul necesar între viabilitatea economică și caracterul adecvat la nivel social al sistemelor de pensii, având în vedere că, în perioade de șomaj ridicat, deregularizarea pieței muncii, reducerile salariale și problemele demografice grave, crearea și consolidarea sistemelor de pensii adecvate, echitabile din punct de vedere social și viabile din punct de vedere economic este o provocare majoră pentru fiecare stat membru.

Cu toate acestea, sistemele trebuie să se bazeze pe primul pilon, pilonul public, redistributiv, ca unica garanție de bază pentru beneficii adecvate. Acest pilon trebuie completat, nu susținut de cel de-al doilea pilon, care trebuie să funcționeze în tandem, odată ce s-au luat măsuri pentru a proteja nu numai accesul universal la acesta, dar și securitatea acestuia, instituind cadrul relevant de guvernare.

În plus, stabilirea unei legături între vârsta înaintată de pensionare și speranța de viață nu produce în niciun caz ajustări automate. Desigur, trebuie luați în calcul și alți parametri, precum locația, natura muncii, ocupațiile foarte nesănătoase, calitatea vieții și sănătatea. În cele din urmă, toate stimulentele de a rămâne încadrat în muncă trebuie, ca o condiție preliminară, să includă supape de siguranță pentru a depăși orice bariere care ar putea să împiedice accesul tinerilor la piața muncii, mai ales într-o perioadă în care, din păcate, șomajul a crescut la niveluri de neimaginat.

(Aplauze)

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Dnă președintă, dezbaterile care au loc în unele state membre ale UE privind sistemele de pensii și emoțiile publice care însoțesc aceste dezbateri arată cât de important și, totodată, cât de dificil este acest subiect. Nu va fi posibilă adoptarea unui model unic de pensii care s-ar aplica în toate statele membre ale UE. Cu toate acestea, într-o perioadă de criză economică și schimbări demografice, reformele sistemelor naționale de pensii devin inevitabile. În prezent, deja numeroase țări se confruntă cu probleme cauzate de costul tot mai mare al pensiilor, iar aceste probleme pot submina principiul solidarității între generații. Cu toate acestea, trebuie să ne amintim că pensiile trebuie să fie sigure și că trebuie să țină cont de contribuțiile noastre. În acest context, aș dori să se acorde mai multă atenție diferenței de remunerație dintre femei și bărbați, deoarece câștigurile mai scăzute ale femeilor determină pensii mai scăzute.

Rovana Plumb (S&D). – Doresc să mă refer la faptul că, chiar la începutul acestei dezbateri, domnul comisar vorbea de succesele modelului social european. Unul dintre ele este și cel al realizării egalității de șanse între femei și bărbați. Sper ca acest raport să transmită un mesaj clar în ceea ce privește integrarea egalității de gen în obținerea unui sistem corect de pensii

De aceea, dați-mi voie să pun accentul pe trei puncte. În primul rând, evaluarea impactului asupra societății și angajării femeilor exercitat de măsurile de recunoaștere a muncii de tip casnic, inclusiv prin intermediul unui calcul al valorii financiare a acestei munci în vederea calculului pensiilor. Invit Comisia să demareze procedura în vederea eliminării articolului

5 alineatul (2) din Directiva 113/2004, care permite discriminarea femeilor în ceea ce înseamnă produsele de pensii.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Dnă președintă, sistemul de pensii este un element de bază al sistemului social european, care trebuie menținut. Este responsabilitatea statelor membre, însă pentru a garanta supraviețuirea acestuia, trebuie să luăm măsuri la cel mai înalt nivel posibil, de acord cu partenerii sociali și societatea civilă. Aceste măsuri trebuie să se axeze pe stabilirea unui standard european care să garanteze solvabilitatea tuturor sistemelor, supunându-le unor criterii de supraveghere pentru a limita deficitul din finanțele publice în statele membre și extinzând garanțiile care vor fi solicitate din partea companiilor de asigurare începând cu 2013 la societățile mutuale care gestionează aceste sisteme în unele state membre.

Acest standard trebuie stabilit pentru a raționaliza dezbaterile, deoarece soluționarea acestei probleme înseamnă mai mult decât stabilirea vârstei legale de pensionare. Trebuie să ținem cont de durata încadrării în muncă a unei persoane și de nivelul contribuțiilor și să includem factori legați de dorințele persoanelor pensionate. Prelungirea vieții active trebuie să conducă la o pensie mai bună.

Acest standard trebuie, de asemenea, să privească spre viitor. Mobilitatea lucrătorilor va impune ca transferarea drepturilor pasive dintr-o țară în alta să nu constituie o problemă. Când se deplasează în altă țară, europenii trebuie să poată avea acces la istoricul lor de încadrare în muncă în toate statele membre în care au contribuit.

De asemenea, consider că trebuie să acordăm o atenție deosebită egalității de gen și handicapului.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Dnă președintă, dle Andor, aș dori să întreb dacă este logic să se răspundă la această dezbatere și la acest raport printr-o carte albă. În schimb, nu ar trebui să încercăm să soluționăm problemele cu adevărat urgente? În opinia mea, există două probleme: una este faptul că există un decalaj imens între vârsta efectivă de pensionare și vârsta legală de pensionare. Acest lucru înseamnă trebuie aplicate cu adevărat măsurile împotriva discriminării, sub forma unor măsuri sau monitorizări efectuate de Comisie pentru a îmbunătăți situația, deoarece astfel pensiile vor deveni durabile.

Cealaltă problemă este că raportul solicită în mod clar adoptarea unor măsuri privind portabilitatea pensiilor ocupaționale, ceea ce înseamnă să se aibă în vedere o nouă directivă. Acest lucru este mult mai urgent, deoarece lucrătorii care trec de la o companie la alta pierd mulți bani la pensie, sume care le-ar oferi securitate la vârsta pensionării. De aceea, trebuie să luăm măsuri în acest domeniu. Cartea albă este doar o pierdere de timp.

Alfreds Rubiks (GUE/NGL) . – (LV) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, ca urmare a crizei economice și a îmbătrânirii populației, contribuțiile la bugetele de securitate socială sunt în scădere. Acesta este un fapt general recunoscut. Numărul pensionarilor este în creștere. Acest lucru reprezintă o amenințare pentru durabilitatea sistemului de pensii. Este esențială adaptarea sistemului de securitate socială și de pensii la dificultățile actuale. Sunt de acord cu dl comisar când a afirmat că elaborarea acestui document va necesita multe eforturi. Cu toate acestea, cred că trebuie să instituim un fond social la nivelul UE, echivalent cu fondul de coeziune, cu scopul oferirii de asistență pensionarilor din țările cu venituri relativ scăzute. Bugetele naționale nu pot asigura o viață decentă pentru pensionari. Deja avem experiență în acest sens. Anul trecut, am luptat împotriva sărăciei, iar rezultatul este că există mai mulți săraci ca înainte.

László Andor, *membru al Comisiei*. – Dnă președintă, aș dori să felicit din nou toate comisiile care au fost implicate în discutarea și elaborarea rapoartelor.

Îmi dau seama că este dificil să se ajungă la un acord având în vedere pozițiile din contexte politice și naționale diferite, însă voturile din comisiile implicate arată că rapoartele au fost sprijinite la scară largă. Acest lucru transmite un semnal clar Comisiei privind urmarea cărții verzi. Preconizez publicarea unui rezumat la începutul lunii viitoare, în care va fi inclus avizul Parlamentului. Îl vom continua în cea de-a doua jumătate a lui 2011 prin cartea albă, pe care am menționat-o în intervenția anterioară, însoțită de o evaluare corespunzătoare a impactului. Acest lucru va oferi din nou tuturor părților interesate ocazia de a continua să joace un rol în dezbateri.

Grupul privind pensiile al comisarilor a discutat deja săptămâna trecută posibile opțiuni politice legate de modul de actualizare și ameliorare a cadrului european privind pensiile. S-a căzut de acord că trebuie să continuăm abordarea holistică a reformelor pensiilor.

Ca parte din aceasta, trebuie să continuăm un dialog cu principalele părți interesate, atât privind noile inițiative de reglementare în domenii precum portabilitatea, regimurile de pensii ocupaționale și protecția insolvabilității, cât și privind alte forme mai puțin stringente de reglementare, precum coduri de bună practică. De asemenea, am hotărât să abordăm în profunzime dimensiunea egalității de gen și, de asemenea, să o menționăm mai frecvent în cartea albă decât în cartea verde.

Între timp, aș dori să mă asigur că aceste documente, cartea verde și cartea albă, nu se amestecă cu alte obiecte zburătoare de pe cerul european. Comisia nu are absolut nimic în comun cu abordări care presupun că ar putea exista o vârstă uniformă de pensionare în Uniunea Europeană. Diversitatea este esențială în UE și se aplică, de asemenea, diversității realității demografice, care trebuie studiată mai profund ca înainte.

De asemenea, trebuie să recunoaștem că reformele actuale presupun noi riscuri, deoarece pensiile viitoare sunt mai dependente de evoluțiile pe termen lung de pe piața muncii și piețele financiare. Aceasta înseamnă că trebuie să creăm oportunități de angajare și pentru persoanele cu handicap și să sporim stabilitatea sistemelor financiare.

Aștept cu nerăbdare să ne continuăm activitatea cu Parlamentul și comisiile sale pe această temă foarte importantă.

Ria Oomen-Ruijten, *raportoare*. – (NL) Dnă președintă, aș dori să mă folosesc de ocazie pentru a-i menționa pe colegii care au colaborat cu mine la acest raport: George Cutaș, Barbara Matera și Cornelis de Jong. Nu știu unde este dl de Jong. Iată-l, în spate. Acesta a făcut unele observații pe care nu le înțeleg, de exemplu când a afirmat că dorim să găsim o soluție europeană la orice. Acest lucru nu este adevărat. Subsidiaritatea este principiul călăuzitor aici.

Permiteți-mi să clarific aspectul menționat de dl de Jong privind guvernarea economică: dorim o guvernare economică care să asigure că toți care depun eforturi vor avea de câștigat. Dorim aceasta și nu dorim ca o serie de state membre – cele zece care ne-au scris o scrisoare – să fie penalizate pentru că au adoptat prevederi bune pentru viitor, pentru pensiile lor. Sper că răspunsul este satisfăcător, dle de Jong.

Kartika Liotard nu se află aici, însă mă surprinde că pare că nu a citit raportul și totuși face observații ca și cum ar fi făcut-o.

Dnă președintă, am mulțumit deja colegilor Cutaș, Marea și De Jong, dar aș dori să le mulțumesc și lui Frédéric Daerden, Marianne Harkin, Julie Girling și Jean Lambert, care au luat cuvântul în numele grupurilor lor respective, precum și Danutei Jazłowiecka, raportoarea alternativă din partidul meu, Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat), pentru că au contribuit la forma actuală a raportului. Cred că am elaborat o analiză solidă a ceea ce trebuie făcut.

De asemenea, știu că încă există unele aspecte sensibile în raport care se referă la statele membre individuale. Cu toate acestea, sper că noi, comisia și dumneavoastră, dle comisar Andor, am contribuit la îmbunătățirea lucrurilor, că vom putea să dezbaterem și cartea albă în Parlament și că toată lumea va vota și în favoarea acesteia. A fost un dosar dificil, însă sper că mâine vom putea spune: „Totul este bine când se sfârșește cu bine”.

Președinta. — Dezbaterile a fost închisă.

Votul va avea loc mâine la amiază (miercuri, 16 februarie 2011).

Aș dori să le reamintesc celor care nu au avut ocazia să ia cuvântul că, dacă doriți, puteți depune o declarație scrisă de cel mult 200 de cuvinte, care va fi anexată la stenogramele ședinței, în cazul în care doriți să țineți evidența a ceea ce ați fi dorit să spuneți dacă ați fi avut ocazia.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Corina Crețu (S&D), în scris. – Sistemul de pensii cel mai expus în UE este cel public, bazat pe solidaritatea între generații. Pensia este însă un drept patrimonial și guvernele nu pot să-l încalce, fie că este criză, fie că nu, chiar dacă unele guverne, precum cel român, se simt libere să facă orice vor în ceea ce privește cuantumul pensiei și modul de calculare al acesteia. Demografia nu lucrează în favoarea noastră, așadar, problema sustenabilității sistemului este acută, dar sistemele publice de pensii nu sunt finanțate de guverne, ci de cei care contribuie, partenerii sociali, angajații și angajatorii, indiferent de natura lor. Aceste sisteme sunt puternic afectate de două fenomene: munca la negru și incapacitatea economiilor europene de a genera noi locuri de muncă, plătite decent și cu o durată rezonabilă. Cu locuri de muncă prost plătite, precare, în numele flexibilizării pieței muncii, sistemele publice vor fi permanent în criză. Consider încurajator că, în Rezoluția Parlamentului European privind sistemele de pensii, se insistă asupra discriminării femeilor în ceea ce privește cuantumul pensiei, chiar dacă vârsta de cotizare și stagiul de cotizare devin practic egale cu acelea ale bărbaților. Este un prim pas spre repararea unei nedreptăți, căruia trebuie să-i urmeze măsuri în consecință.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), în scris. – (LT) Cartea verde a Comisiei Europene prezintă argumente convingătoare privind motivul pentru care trebuie să îmbunătățim sistemele actuale de pensii. Cu toate acestea, nu trebuie să uităm că majoritatea soluțiilor propuse sunt delicate din punct de vedere social.

Prin urmare, trebuie să evaluăm cu atenție nu numai avantajele acestor soluții, dar și eventualele riscuri, în special cele legate de creșterea vârstei de pensionare sau de pierderea influenței statelor membre în ceea ce privește politica în materie de pensii. Deși în opinia Comisiei, creșterea vârstei de pensionare este una dintre modalitățile cele mai puțin dureroase de a se adapta la speranța de viață în creștere, aceasta nu oferă propuneri specifice privind încadrarea persoanelor în vârstă pe piața muncii. Prin posibilitatea de a amâna pensionarea, numeroși de șomeri sub vârsta de pensionare pot cădea în capcana sărăciei. De asemenea, nu s-a ținut suficient seama de impactul pe care îl are starea de sănătate a

persoanelor asupra continuării activității. Mai mult, trebuie să avem în vedere și faptul că, de cele mai multe ori, femeile prestează activități mai prost plătite decât bărbații sau dețin locuri de muncă cu jumătate de normă și că, în urma nașterii, a maternității, a îngrijirii copiilor și membrilor de familie cu handicap, acestea pierd garanțiile de asigurare și în final, primesc pensii mai reduse. Consider că trebuie, de asemenea, să ne axăm mai mult pe alte mijloace de îmbunătățire a sistemelor de pensii, precum începerea vieții active la momentul oportun, o reconciliere mai bună între viața profesională și familială, o evaluare „flexibilă” a vârstei de pensionare, introducerea unor standarde minime pentru pensii etc.

În orice caz, consider cartea verde ca fiind un pas important către asigurarea unor condiții normale de trai pentru pensionarii actuali și viitori.

Alajos Mészáros (PPE), *în scris.* – (HU) Modificarea indicatorilor demografici și speranța mai mare de viață ne impun de urgență să elaborăm o nouă strategie privind sistemele noastre de pensii. Trebuie să redefinim aspecte legate de viitor privind tinerii și persoanele în vârstă, pentru a putea asigura plata durabilă, sigură și adecvată a pensiilor. Există diferențe enorme între statele membre europene în ceea ce privește sistemele de pensii. În timp ce țările din Europa de Vest se confruntă cu problemele costurilor actuale și viitoare tot mai mari, noile state membre încearcă să instituie sisteme diversificate. În timp ce în 2008, existau patru angajați care să sprijine fiecare pensionar, în 2020 vor fi cinci. Printre motive se numără faptul că, datorită instruirii mai îndelungate și mai cuprinzătoare, tinerii europeni intră mai târziu pe piața muncii, iar relațiile profesionale ale angajaților nu durează până la vârsta legală de pensionare.

Trebuie să instituim un sistem durabil și care să garanteze pensiile ținând cont de situația din statele membre. De asemenea, trebuie să avem în vedere posibilitatea liberei circulații în cadrul UE. Trebuie să pornim de la ipoteza că piața eficientă și de succes a forței de muncă pentru noua generație va avea nevoie, de asemenea, de mobilitate. Pentru viitoarea reformă a sistemelor de pensii, va fi esențială stabilirea unei legături între primul și al doilea pilon, care se suprapun deja parțial în diferitele state membre, iar aceștia trebuie să fie în strânsă legătură și cu cel de-al treilea pilon. De asemenea, trebuie să încercăm să eliminăm ocuparea ilegală a forței de muncă, element care joacă un rol la fel de important în conservarea sistemelor noastre de pensii.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), *în scris.* – Fenomenul de îmbătrânire a populației, cu care se confruntă Europa în ultimii ani, antrenează schimbări importante în domeniul medicinei, al obiceiurilor de consum, dar și în structura populației și în sistemul de securitate socială. În aceste condiții, asigurarea viabilității sistemelor de pensii în viitor este în strânsă legătura cu perioada de activitate efectivă a cetățenilor UE pe piața forței de muncă. Consider benefic faptul că Strategia 2020 sprijină o politică activă și focalizată a pieței forței de muncă, ceea ce va permite o creștere a ocupării forței de muncă în cazul lucrătorilor mai în vârstă, femeilor, membrilor grupurilor minoritare și șomerilor de lungă durată. Prin atingerea acestui obiectiv, cred că Europa va înregistra o creștere a numărului de persoane active și, implicit, o creștere economică cu efecte pozitive asupra viabilității sistemelor de pensii la nivel european.

Jarosław Kalinowski (PPE), *în scris.* – (PL) Știm cu toții că nu există un model ideal al sistemelor de pensii. Fiecare țară a dezvoltat propriile soluții și are planuri privind reforme viitoare, care sunt adaptate corespunzător. În pofida diferențelor semnificative dintre sistemele din fiecare țară în parte, consider că Uniunea Europeană trebuie să indice direcția de urmat de toate statele membre în vederea introducerii schimbărilor. De multe ori, în

cadrul comisiei, s-a subliniat că criza financiară și economică din ultimii ani a evidențiat nevoia urgentă de a realiza reforme ale sistemelor de pensii. Principiile solidarității și subsidiarității ne obligă să consolidăm cooperarea dintre statele membre în acest domeniu. Schimbul de experiențe ne va ajuta să nu pierdem timp prin duplicare, problemă care a condus deja la dezastru într-o țară, iar schimbul de informații privind bunele practici va facilita dezvoltarea eficientă a celor mai bune strategii.

Să nu uităm că reformele nu trebuie să se limiteze numai la majorarea contribuțiilor și la prelungirea perioadei de achitare a contribuțiilor. Stabilitatea bugetară, coordonarea transfrontalieră a pensiilor, stabilirea unor garanții minime și drepturi egale pentru femei și bărbați sunt numai câteva din aspectele care trebuie să facă obiectul deliberărilor în fiecare stat membru. În întreaga Europă, trebuie elaborat un sistem durabil, bazat pe piloni interdependenți și complementari, care să includă pensiile publice, ale angajaților și cele private, precum și pensiile prin capitalizare și necapitalizare. Consider că această soluție va garanta crearea unor sisteme de pensii stabile și echitabile care, totodată, vor rămâne suficient de flexibile pentru a se adapta la schimbările sociale și economice cu care ne confruntăm.

Zuzana Roithová (PPE) , *în scris.* – (CS) Din cauza populațiilor în curs de îmbătrânire, aproape toate țările din lume se confruntă cu problema modului de finanțare a sistemelor de pensii bazate în principal pe finanțare flexibilă pe viitor. Salut raportul excelent al dnei Oomen-Ruijten, care deschide posibilitatea unei soluții, respectând totodată subsidiaritatea. Aș dori să menționez o soluție promovată de mai mulți ani de Uniunea Creștin Democrată – Partidul Popular Cehoslovac (KDU-ČSL) din Republica Cehă. Copiii care efectuează muncă remunerată trebuie să aibă opțiunea de a redirecționa o parte din contribuțiile legale la sistemul flexibil către contul de pensii al părinților și parțial, compensează costurile aferente îngrijirii în copilărie prin intermediul acestei contribuții la o pensie mai mare pentru părinții lor. Pe de o parte, solidaritatea individualizată între generații ar fi mai echitabilă pentru pensionarii de astăzi, care s-au descurcat foarte bine la creșterea noii generații, în timp ce, pe de altă parte, ar contribui în mod cert la reabilitarea atitudinilor sociale față de familiile mari. Copiii ar trebui să reprezinte și un câștig, nu numai un cost. Aceasta este cheia pentru o soluție permanentă care abordează atât consecințele, cât și cauza principală a problemei noastre privind pensiile.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL) , *în scris.* – (CS) Zece ani de lucru la o Carte verde intitulată greșit „Către sisteme europene de pensii adecvate, viabile și sigure” nu au condus la altceva decât la o colecție aleatorie de afirmații fără logică. Nu știu cum este în alte țări, însă în Republica Cehă, de exemplu, ratele natalității prevăzute de experți acum 10 ani diferă atât de mult față de situația actuală încât afirmațiile din cartea verde pentru perioada 2040-2060 sunt, în opinia mea, absurde. Dacă experții nu pot să prevadă evoluția ratei natalității nici în decurs de cinci până la șapte ani, cum este posibil ca previziunile pe o perioadă de peste 30 de ani să aibă vreo valoare? Întreaga carte verde se bazează pe ipoteza eronată că, atât timp cât se impune o obligație legală asupra contribuabilului de a investi un procent din resursele alocate sistemului de pensii într-un fond negarantat de stat, acesta va primi o pensie mai mare decât ar fi primit numai din primul pilon. Un tribunal constituțional responsabil ar descrie în mod sigur o astfel de lege ca fiind neconstituțională. Chiar în țări în care cel de-al doilea pilon a fost introdus în trecut, se pare că nu a condus la rezultatele preconizate. De exemplu, în Chile, în anii 1970, după răsturnarea lui Pinochet, fondurile private negarantate de stat au devenit obligatorii pentru cetățenii din afara armatei și poliției. De ce s-a întâmplat acest lucru? De ce guvernul conservator actual din Ungaria desființează, de asemenea, al doilea pilon de pensii, care este inefficient? Acestea sunt principalele motive

pentru care Grupul Confederal al Stângii Unite Europene – Stânga Verde Nordică nu poate vota în favoarea raportului dnei Oomen-Ruijten. Nu putem susține crima planificată a secolului!

Louis Grech (S&D), *în scris.* – UE și statele membre se confruntă cu una dintre cele mai mari provocări în privința asigurării unor sisteme de pensii adecvate și durabile în Europa. Având în vedere că un procent considerabil de cetățeni depind în mare măsură de sistemele de pensii pentru a trăi, aș dori să subliniez importanța sistemelor de pensii finanțate de stat, bazate pe principiul solidarității.

În situații diverse, cu diferite tradiții și tipuri de sisteme de pensii și dat fiind că principala responsabilitate pentru reforma pensiilor le aparține statelor membre, este imposibilă aplicarea principiului modelului unic pentru toți. Totuși, UE poate aduce o valoare adăugată, asigurând coordonarea dintre diferitele sisteme de pensii și schimbul de bune practici.

Orice revizuire a sistemelor de pensii trebuie să se desfășoare în mod transparent, protejând nevoile consumatorilor și informând cetățenii cu privire la drepturile lor referitoare la diferitele sisteme de pensii și riscurile implicate, mai ales cele legate de mobilitatea transfrontalieră. Sistemele de pensii trebuie să poată să facă față oricăror eventuale presiuni bugetare și demografice asupra statelor membre, fără a exercita presiuni nejustificate asupra cetățenilor obișnuiți.

Toate aceste aspecte trebuie abordate prin prisma provocărilor demografice și socio-economice din viitor, precum dezvoltarea unei ocupări atipice a forței de muncă, o forță de muncă cu un număr tot mai mare de femei, modificările structurilor familiei și șomajul în rândul tinerilor.

Angelika Werthmann (NI), *în scris.* – (DE) Unele dintre temele abordate în inițiativa Comisiei privind această carte verde mi se par deosebit de importante. Mi se pare că este de datoria noastră să prevenim în special ca cetățenii în vârstă, care au contribuit la asigurarea nivelurilor actuale de prosperitate în timpul vieții active, să ajungă într-o situație vulnerabilă la vârsta de pensionare. În același timp, raportul ține cont în mod corespunzător de principiul subsidiarității. Comisia trebuie să solicite mai clar egalitatea dintre femei și bărbați. Femeile au contracte de angajare atipice mai frecvent decât bărbații. De multe ori, pensiile lor sunt mai mici și, prin urmare, prezintă un risc mai ridicat de a se confrunța cu sărăcie la vârsta de pensionare. Sistemele de pensii corespunzătoare și sigure reprezintă contracte pe termen lung între generații. Prin urmare, aș dori să încurajez Comisia să utilizeze cartea verde pentru a lansa inițiative care determină o conștientizare mai mare în rândul publicului privind solidaritatea dintre generații în ceea ce privește asigurarea pensiilor.

Elena Băsescu (PPE), *în scris.* – Consider că UE trebuie să construiască un sistem de pensii unitar deschis care să ia în considerare tendințele demografice și problema mobilității. Voi da exemplul țării mele. Cheltuielile anuale pentru pensii constituie, în România, cea mai mare categorie de cheltuieli bugetare. Bugetul asigurărilor sociale de stat a înregistrat, încă din 2006, deficite anuale, ajungând în 2009 la 1,5 miliarde de euro. Conform estimărilor Băncii Mondiale, în 2050, deficitul creat de cheltuielile cu pensiile, din PIB, în vechiul sistem, ar fi ajuns la circa 12%. De aceea, prin adoptarea Legii nr. 263/2010, România a introdus o serie de reforme majore care vor asigura sustenabilitatea sistemului public de pensii pe termen mediu și lung. Printre acestea se numără: - descurajarea pensionărilor anticipate și a pensionărilor de invaliditate nejustificate medical; - creșterea numărului de contribuabili la sistemul unitar de pensii publice; - creșterea graduală a vârstelor standard

de pensionare pentru bărbați și femei, la 65 de ani pentru bărbați, până în anul 2015 și la 63 de ani pentru femei, până în anul 2030.

Ville Itälä (PPE), în scris. – (FI) În prezent, toate pensiile țin de responsabilitatea fiecărui stat membru, însă și UE are un rol important de jucat în politica privind pensiile. Pentru a ne putea atinge obiectivul, care este libertatea autentică a circulației oamenilor și a forței de muncă, sistemele de pensii trebuie armonizate în mod adecvat. De asemenea, trebuie garantat un nivel minim al pensiilor, pentru ca familiile să poată circula în deplină libertate. În consecință, trebuie să progresăm către un sistem armonizat și cu cât mai repede, cu atât mai bine. Altminteri, un sistem nearmonizat de pensii va reprezenta de fapt o barieră în calea liberei circulații din cadrul UE.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE), în scris. – (PL) Am fost încântată să aflu că raportul referitor la carta verde a Comisiei privind sisteme europene de pensii adecvate, viabile și sigure urma să fie inclus pe ordinea de zi de astăzi. Problema pensiilor viitoare, a siguranței acestora și a venitului pe care îl vor genera este, în prezent, una dintre cele mai importante probleme cu care se confruntă societatea. Deși statele membre sunt responsabile de deciziile privind forma sistemelor de pensii și, în principiu, Uniunea Europeană nu este autorizată să ia măsuri în acest domeniu, anumite soluții legislative legate de sistemele de pensii trebuie elaborate la nivelul UE. Solicitarea Parlamentului privind elaborarea de către Comisie a unor orientări pentru guvernele statelor membre este foarte importantă pentru securitatea economică a pensionarilor, deoarece orientările ar stabili niveluri minime pentru pensii, precum și criterii de calculare a pensiilor, ceea ce înseamnă că pensiile femeilor nu vor mai fi mai mici decât ale bărbaților. Femeile sunt condamnate la pensii mai mici decât bărbații, nu din vina lor, ci din cauză că sunt remunerate diferit pentru aceeași muncă sau din cauză că sunt nevoite să își întrerupă cariera pentru a-și îngriji copiii, ceea ce conduce la contribuții mai scăzute pe întreg parcursul vieții active. Astfel, confruntată cu amenințările la adresa stabilității sistemelor de pensii, Comisia nu trebuie să uite să asigure introducerea unor soluții legale care garantează tratamentul egal al femeilor și bărbaților în întreaga UE în privința nivelului pensiilor viitoare.

Mara Bizzotto (EFD), în scris. – (IT) Ajungând la cifra incredibilă de 23 de milioane de șomeri în 2011, Europa a bătut orice record negativ al deceniului în domeniul politicilor privind ocuparea forței de muncă, ceea ce le etichetează în mod oficial drept un eșec. Criza reprezintă mai mult decât un motiv suficient pentru a adopta un text în care apelul la aplicarea principiului subsidiarității în domeniul pensiilor arată că eurocrații au devenit din nou mai rezonabili în privința revizuirii unui model social european care, fără îndoială, a eșuat. După un deceniu de pasivitate, guvernele se implică și devin principalii actori în reconstruirea Europei sociale. Totuși, acest lucru nu este suficient: numai o decizie curajoasă în favoarea democrației de proximitate, bazată pe reforme ale ocupării forței de muncă care sporesc atractivitatea muncii și pe federalismul fluturașului de salariu care ține cont de diferențele costuri ale traiului din fiecare regiune a Europei, conform cărora salariile și pensiile ar fi reajustate, ar constitui o adevărată schimbare de direcție către reînnoire. Diminuarea costului forței de muncă prin reducerea impozitelor și acordarea micilor întreprinderi ocazia de a continua să lucreze și să investească în regiune reprezintă măsuri esențiale de a asigura egalizarea contribuțiilor pentru generațiile mai în vârstă și un viitor de certitudine și calitate a vieții pentru generațiile noi.

16. Medicamentele falsificate (dezbateri)

Președinta. – Următorul punct pe ordinea de zi este raportul dnei Matias, în numele Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, privind propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2001/83/CE privind prevenirea pătrunderii în lanțul legal de aprovizionare a medicamentelor falsificate în ceea ce privește identitatea, istoricul sau sursa acestora [COM(2008)0668 – C6-0513/2008 – 2008/0261 (COD)] (A7-0148/2010).

Marisa Matias, raportoare. – (PT) Dnă președintă, acum că am ajuns la acest punct și la sfârșitul acestui proces îndelungat, cred că știm ce ne unește, pe fiecare bărbat și femeie din această sală: protecția sănătății pacienților. Este datoria noastră să îi protejăm pe cei 500 de milioane de cetățeni care locuiesc în Europa și care nu știu dacă medicamentele pe care le utilizează sunt reale sau falsificate. Trebuie să le oferim garanția că medicamentele pe care le utilizează le salvează viața și nu contribuie la moartea lor timpurie. Consider că această problemă este mult prea serioasă pentru a permite să rămână nesoluționată.

De aceea, m-am referit de mai multe ori la aceste medicamente falsificate ca fiind „criminali tăcuți”, deoarece chiar asta sunt, întrucât dacă oamenii care au probleme ... Știm cum s-au schimbat rețelele de falsificare: acum câțiva ani, toată lumea vorbea de Viagra, însă astăzi este imposibil să nu vorbim de medicamente care combat sau încearcă să combată boli precum cancerul, diabetul, afecțiunile cardiace și colesterolul.

Prin urmare, așa cum am spus, sunt „criminali tăcuți” deoarece, dacă nu combat aceste boli, nu îi ajută pe oameni.

Acest angajament despre care discutăm astăzi este unul care reunește unele dintre modificările obținute pe parcursul acestui proces. Pentru început, am pornit de la piață și am ajuns la sănătate (și salut din toată inima această deviere către sănătate): pentru început, am pornit de la spațiul fizic și am inclus internetul, deoarece nu am putut lăsa deoparte principala cale de acces pentru medicamentele falsificate în Europa; pentru început, aveam numai un sistem de monitorizare și am adăugat la acesta sancțiuni și penalizări. Dacă se consideră că falsificarea este o infracțiune, trebuie incluse sancțiuni și penalizări.

Mai există un alt element important: acest fapt nu se limitează doar la Europa. Ne asigurăm, de asemenea, că țările terțe, în care cazurile de falsificare sunt chiar și mai grave, sunt avute în vedere în propunerea prezentată astăzi aici.

Știm că, în pofida faptului că dispunem numai de o monitorizare aleatorie, începând cu 2005, s-a înregistrat o creștere cu 400% a capturării de medicamente falsificate. Știm că acest comerț reprezintă profituri de 45 miliarde de EUR pe an pentru unele rețele criminale, precum și un dezastru total pentru sănătatea cetățenilor.

De aceea, doresc să subliniez foarte clar că falsificarea medicamentelor nu este ca orice altă falsificare, deoarece este o formă de falsificare care subminează total încrederea în sistemele noastre de sănătate. Întrucât falsificarea este un tip de crimă organizată, așa cum am menționat deja, cred că trebuie să o combatem prin această legislație, prin angajamentul nostru și prin eforturile noastre concertate. Prin urmare, prezentăm un sistem de monitorizare care se extinde de la producător la pacient. Aceasta a fost o luptă pentru Parlament și sunt încântată că acest lucru este asigurat acum.

Procedura a trecut prin doi comisari și patru președinții. Am început cu comisarul pentru industrie, așa cum am precizat, iar acum încheiem cu comisarul pentru sănătate. A fost un

proces îndelungat și, prin urmare, aș dori să închei cu câteva mulțumiri speciale pentru raportorii din alte grupuri care au urmat această procedură cu un mare angajament și devotament, de la început până la sfârșit: dna Grossetête, dna Roth-Behrendt, dl Krahmer, dl Tremopoulos, dna Yannakoudakis și dna Rosbach. Fără aceștia, dezbateră nu ar fi fost atât de interesantă și, totodată, atât de productivă. Știu că uneori am adoptat poziții diferite, însă mai știu că am avut un obiectiv comun, acela de a proteja sănătatea pacienților. Întrucât nu le pot mulțumi tuturor celor care s-au implicat, aș dori să îmi exprim recunoștința simbolică față de toți cei care au contribuit la această directivă, menționând-o pe dna Pantazidou, care mi-a oferit un sprijin imens pe parcursul întregii proceduri.

PREZIDEAZĂ: DIANA WALLIS

Vicepreședintă

John Dalli, *membru al Comisiei*. – Dnă președintă, sunt foarte bucuros că am oportunitatea de a mă adresa Parlamentului în privința acestei probleme importante a medicamentelor falsificate. Prezentată nouă astăzi, propunerea de directivă de modificare a directivei privind medicamentele falsificate ne va duce, dacă va fi aprobată de Parlament, într-un nou teritoriu. Închiderea cu succes a acestui dosar va fi prima dată când Uniunea Europeană a abordat prin legislație amenințarea specifică a produselor farmaceutice falsificate.

Acest text va pregăti sistemul nostru de reglementare pentru viitor, aducând o contribuție majoră protejării pacienților de pericolele medicamentelor falsificate. După cum probabil știu dnii deputați, medicamentele falsificate sunt diferite de produsele contrafăcute. Medicamentele falsificate țin de sănătatea publică.

Am fost foarte încântat că s-a ajuns rapid la un acord privind fondul propunerii între colegislatori chiar înainte de Crăciun. Permiteți-mi să le mulțumesc tuturor celor care au lucrat din greu pentru a face posibil acest acord, în special raportoarei comisiei competente în fond, dna Matias, precum și raportoarelor comisiilor pentru avize, dna Sartori și dna Bastos. Aș dori, de asemenea, să le mulțumesc tuturor raportorilor alternativi.

Comisia susține pe deplin fondul acestui acord bine echilibrat, care introduce măsuri stricte și eficiente, fiind și echilibrat din punct de vedere al riscurilor și flexibil. Acest lucru este crucial, deoarece nu toate medicamentele sunt la fel: probabilitatea falsificării variază, la fel ca și riscul asupra sănătății publice.

Revenind la câteva dintre problemele specifice, aș dori să evidențiez următoarele. Privind elementele de siguranță: am observat riscul ca statele membre aibă în viitor abordări divergente în ceea ce privește ambalajul. Acest lucru ar fi condus la niveluri diferite de protecție în cadrul Uniunii Europene. Ar fi condus la o fragmentare a pieței medicamentelor din Uniunea Europeană. Sunt sigur că deputații vor împărtăși satisfacția mea că am pus bazele unui element european de siguranță, pentru a identifica și autentifica astfel un medicament. Comisia a sprijinit întotdeauna o abordare europeană în această privință.

În privința ingredientelor farmaceutice active: textul asupra căruia s-a convenit consolidează inspecțiile și cooperarea internațională în acest domeniu. Comisia și rețeaua de agenții europene vor lucra mai îndeaproape cu partenerii internaționali. Numai printr-o astfel de cooperare putem realiza un sistem cu adevărat eficient de inspecție și de punere în aplicare.

Legislația, odată adoptată, va spori transparența actorilor implicați în distribuția medicamentelor. În cele din urmă, Parlamentul a insistat asupra reglementărilor privind vânzările online de medicamente. Consider că Parlamentul a găsit o soluție puternică și

pragmatică, concentrându-se asupra problemelor care țin de transparență. Argumentul admite că reglementările privind farmaciile din UE variază, însă, în viitor, va fi mai ușor pentru pacienții din întreaga UE să distingă operatorii legali de farmaciile online ilegale.

Dnă președintă, dlor deputați, am încredere că pot conta pe sprijinul dumneavoastră deplin în ceea ce privește următorul pas din procesul legislativ care urmărește finalizarea acestei inițiative laudabile și atât de necesare.

Regina Bastos, *raportoare pentru aviz a Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor.* – (PT) Dnă președintă, aș dori să încep prin a o felicita pe raportoare, dna Matias, și prin a le mulțumi tuturor celor care au colaborat cu domnia sa.

Din păcate, în ultimii ani, am asistat la o creștere a falsificării medicamentelor aici, în Europa. Potrivit datelor Uniunii Europene, în prezent, 1,5 milioane de cutii de medicamente falsificate sunt vândute în fiecare an prin intermediul lanțului legal de aprovizionare. Aceasta este o activitate infracțională care reprezintă o amenințare gravă pentru pacienții și pentru industria din Europa. Scopul acestei directive este de a bloca introducerea medicamentelor falsificate în lanțul de aprovizionare și de a proteja astfel sănătatea publică.

Aș dori să evidențiez următoarele puncte cheie în avizul pe care l-am elaborat: introducerea unei definiții a medicamentelor falsificate, care pune în mod clar accentul pe protecția consumatorilor, aplicarea prevederilor privind siguranța în cazul acelor medicamente care se eliberează pe bază de rețetă, responsabilitatea tuturor participanților la lanțul de aprovizionare și, în sfârșit, aplicarea unor sancțiuni eficiente de către statele membre pentru a descuraja această activitate infracțională.

Amalia Sartori, *raportoare pentru aviz a Comisiei pentru industrie, cercetare și energie.* – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, în primul rând, aș dori să o felicitez pe raportoare, dna Grossetête, pentru treaba bună pe care a făcut-o. Medicamentele falsificate sunt periculoase din cauza impactului enorm asupra sănătății publice, ca să nu mai vorbim de impactul economic al acestora.

Deși textul de compromis reprezintă o îmbunătățire categorică față de prevederile directivei din 2001, acesta nu abordează anumite aspecte pe care le consider fundamentale și pe care aș dori să le menționez aici. Producătorii de substanțe active cu sediul în țări terțe ar trebui să fie supuși unor inspecții efectuate de statul membru căruia îi sunt destinate respectivele substanțe, inspecții care să fie mediate de către autoritățile competente ale țării terțe în cauză.

Produsele medicamentoase ar trebui să poată fi trasabile în mod clar în ceea ce privește producătorul și țara de origine a diverselor substanțe active ori de câte ori aceste informații nu sunt specificate în noua formulă. Problema vânzărilor pe internet rămâne nerezolvată.

Cu toate acestea, aș sublinia că raportul este pozitiv în general și aduce îmbunătățiri, iar eu o sprijin pe dna Grossetête în favoarea compromisului.

Françoise Grossetête, *în numele Grupului PPE.* – (FR) Dnă președintă, dle comisar, aș dori să încep prin a o felicita pe raportoare, dna Matias, pentru munca sa. De asemenea, aș dori să felicitez Consiliul și Comisia, deoarece am ajuns în sfârșit la un acord cu privire la această directivă extrem de importantă privind combaterea criminalității organizate legate de medicamentele falsificate. Cifrele sunt prea mari: 34 de milioane de produse medicamentoase falsificate confiscate în Uniunea Europeană în 2008, o creștere masivă

de 380 %. Peste 50 % din medicamentele vândute pe internet sunt falsificate, ceea ce reprezintă o reală amenințare pentru toți concetățenii noștri.

Directiva este un pas înainte. Consider că este doar un pas, deoarece, din păcate, nu am mers destul de departe. Ar fi trebuit să ne mișcăm mai repede. Cu toate acestea, este un pas înainte, cu inspecții mai stricte pentru producătorii de ingrediente active, aceasta reprezentând o caracteristică deosebit de valoroasă. Căutăm să îmbunătățim siguranța, iar acest lucru înseamnă că trebuie să identificăm responsabilitățile fiecărui jucător din lanțul de aprovizionare: producători, comercianți cu ridicata, importatori paraleli, brokeri și distribuitori. În interesul siguranței, trebuie să ne asigurăm, de asemenea, că fiecare cutie de medicamente prescrisă este trasabilă. Mi-aș fi dorit ca propunerea să meargă mai departe pe acest front.

Pe lângă garantarea autenticității printr-un cod unic pentru fiecare pachet, cerințele de siguranță includ, de asemenea, reglementări privind ambalajele inviolabile pentru cutiile manipulate de importatorii paraleli. Am avut discuții îndelungate pe marginea acestui subiect. Acesta este un punct important, deoarece, în prezent, avem de-a face cu un adevărat flagel, care afectează sănătatea publică. Farmaciștii au nevoie, de asemenea, de acces la o aprovizionare de încredere cu produse de calitate. Sunt de acord cu dumneavoastră, dle comisar, atunci când afirmați că trebuie să rămânem vigilenți când punem în aplicare toate aceste cerințe referitoare la siguranță. Cu toate acestea, nu cred că munca noastră se termină aici. Va trebui să monitorizăm cu atenție modul în care este pusă în aplicare această directivă.

Dagmar Roth-Behrendt, în numele Grupului S&D. – (DE) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, ne putem imagina cu toții coșmarul. O persoană pe care o cunoaștem este bolnavă și este într-o situație disperată. I se administrează medicamente, însă medicamentele nu au niciun efect, pentru că au fost falsificate.

Suntem recunoscători Comisiei pentru elaborarea acestei propuneri. Este adevărat că o dezbaterem de ceva timp. Am început dezbaterile în legislatura anterioară și aș dori să-i mulțumesc dlui Adamou, care nu mai este deputat al acestui Parlament, pentru munca preliminară depusă, în numele dnei Matias.

Cred că am ajuns la un compromis bun, după cum a afirmat dna Grossetête. Da, am fi putut merge mai departe. Suntem cu toții nerăbdători și ne dorim cu toții mai multă siguranță, însă acesta este un compromis bun. Ce am realizat? Am transformat siguranța pacienților într-un element central al legislației. Măsurile de siguranță pe care le-am stabilit vor garanta că produsele sunt trasabile pe parcursul întregului lanț de distribuție. Medicamentele pot fi urmărite de la producător la farmacist. Acestea vor avea un cod de identificare, cu ajutorul căruia va fi evident imediat dacă sunt falsificate sau duplicate sau dacă există vreo neregulă, care apoi pot fi cercetate. Acest lucru a fost conceput în mod deliberat în așa fel încât costurile sistemului să rămână la un nivel rezonabil pentru toți cei implicați și pentru ca sistemul să nu fie excesiv. Cu toate acestea, nu facem compromisuri nici în privința siguranței pacienților.

Această trasabilitate este însoțită de faptul că ambalajul nu trebuie să fie deteriorat, astfel încât un pacient care primește o cutie să poată observa că aceasta nu a fost deschisă, deoarece prezintă un sigiliu intact. În plus, nu vor mai exista cutii de medicamente împărțite în două, așa cum era cazul foarte frecvent. Toate acestea vor îmbunătăți nivelurile de siguranță și vor spori încrederea pacienților.

Ce altceva am realizat? Am pus în aplicare un sistem de avertizare timpurie. Acesta este excelent, deoarece este același sistem care a fost utilizat de zeci de ani pentru produsele alimentare și pe care îl luăm ca atare. Există un sistem de avertizare timpurie pe întreg teritoriul Uniunii Europene pentru produsele alimentare contaminate. Este greu de crezut că nu am avut același lucru pentru medicamente. În cazul în care este descoperit un medicament falsificat, acum este posibilă trimiterea unei avertizări timpurii. Statele membre trebuie să identifice pacienții care sunt afectați, să-i informeze pe toți cei implicați și să se asigure că riscul pe care îl implică un medicament aflat în circulație este făcut public. Considerăm că acest lucru este subînțeles în cazul autoturismelor și alimentelor, însă nu a fost disponibil până acum pentru ceva atât de important cum sunt medicamentele.

În ceea ce privește internetul, orice persoană care accesează un site ilegal trebuie să fie în măsură să recunoască faptul că este ilegal. Din acest motiv, trebuie să putem certifica site-urile legale, care vor avea în viitor un link către site-ul web al organismului național de agrementare. Acestea vor putea afișa o siglă, care va fi dezvoltată de către Comisia Europeană. Toți cei care cumpără medicamente de pe internet pot face acest lucru independent. Ei își pot da seama dacă este vorba de un site sigur, legal sau de unul ilegal.

Toate acestea reprezintă o piatră de hotar, un salt cuantic înainte în domeniul siguranței pacienților. Dacă adoptăm această propunere mâine, putem fi mândri de ceea ce am realizat și ar trebui, de asemenea, să prezentăm clar realizările noastre publicului larg.

Holger Krahmer, în numele Grupului ALDE. – (DE) Dnă președintă, Europa este pe bună dreptate considerată ca având cele mai sigure medicamente din lume. Cu ajutorul acestei legislații, despre care discutăm de foarte mult timp, de doi ani cred, vom îmbunătăți și mai mult nivelurile de siguranță. Aș dori să îi mulțumesc dnei Matias foarte mult pentru că a acceptat să se ocupe de un raport atât de complex în calitate de nou deputat al Parlamentului. Aceasta a fost o misiune uriașă și domnia sa a îndeplinit-o foarte bine. Aceasta a implicat, de asemenea, foarte mult lucru în echipă și aș dori să le mulțumesc tuturor celor implicați. Am obținut niște rezultate foarte bune.

Cu toate acestea, nu trebuie să pierdem din vedere faptul că nu putem niciodată să atingem nivelul maxim de siguranță prin regulamente. Acesta este un lucru valabil în toate domeniile, nu doar în cazul medicamentelor. Ne-am concentrat în mod corect asupra aspectelor esențiale, asupra distincțiilor dintre diferitele tipuri de ambalaje și asupra trasabilității în cadrul lanțului de distribuție. Prin diferențierea între medicamentele eliberate pe bază de rețetă și cele care se eliberează fără rețetă, adoptăm abordarea corectă, deoarece trebuie să ne amintim că orice element de legislație și orice încercare de a face produsele mai sigure costă bani. Prin urmare, este logic să nu se includă fiecare cutie de aspirine sau fiecare medicament eliberat fără rețetă automat, de la bun început. În schimb, Comisia sau agenția trebuie să primească sarcina de a monitoriza piața și de a cerceta evoluția acesteia.

Consider că putem fi mândri de ceea ce am realizat. Am elaborat un act normativ care aduce beneficii reale. Probabil că majoritatea pacienților nu vor fi conștienți de faptul că acestea decurg din legislația UE și, prin urmare, trebuie să menționăm clar acest lucru.

Michail Tremopoulos, în numele Grupului Verts/ALE. – (EL) Dnă președintă, mâine vom vota această directivă revizuită pentru a combate riscul pătrunderii în lanțul legal de aprovizionare a milioane de medicamente falsificate, tocmai pentru că dorim să protejăm sănătatea publică de acest ucigaș tăcut.

Problema fundamentală este aceea că trebuie să stabilim un element de siguranță obligatoriu pentru produsele eliberate pe bază de rețetă, în anumite condiții, și pentru produsele eliberate fără rețetă, cu risc de falsificare, pe baza unor criterii de evaluare a riscului, împreună cu controale stricte ale vânzărilor online prin intermediul farmaciilor autorizate de pe internet care afișează sigla UE.

În urma dialogului exhaustiv cu Consiliul și Comisia, am căzut de acord asupra multor puncte din textul de compromis. Noi, cei din Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană, suntem în favoarea extinderii domeniului de aplicare la toate produsele medicamentoase cu risc de falsificare și a reglementării mai stricte a vânzărilor online. Mă bucur că aceste probleme au fost soluționate în mod satisfăcător în acordul final cu Consiliul.

Marina Yannakoudakis, în numele Grupului ECR. – Dnă președintă, și eu aș dori să o felicit pe raportoare.

Dacă ne uităm la medicamentele de pe piețele globale de astăzi, vom vedea că nu există frontiere. Prin urmare, nu avem altă opțiune decât să tratăm problema medicamentelor contrafăcute într-un mod global. Numai printr-o abordare unitară la nivelul UE putem aborda produsele contrafăcute din ce în ce mai multe disponibile pentru publicul larg – disponibile nu numai prin magazine, ci și prin intermediul serviciilor de distribuție precum internetul.

Directiva abordează toate aspectele cheie și se îndreaptă într-o oarecare măsură în direcția soluționării problemei. Am fi putut merge mai departe? Răspunsul este da. Ar fi trebuit să mergem mai departe? Aici trebuie să spun nu. Am stabilit controale mai riguroase pentru medicamentele eliberare pe bază de rețetă ca un prim pas. Am abordat problema farmaciilor de pe internet. Am analizat elementele de siguranță. Da, am fi putut merge mai departe în ceea ce privește trasabilitatea, până la pacient, însă aceasta este o bătălie pe care am fi pierdut-o și ar fi întârziat directiva.

După cum se spune, Roma nu a fost construită într-o zi. Aștept cu nerăbdare continuarea prezentei directive.

Anna Rosbach, în numele Grupului EFD. – (DA) Dnă președintă, din păcate, vedem din ce în ce mai multe medicamente falsificate pe piața statelor noastre membre. Acesta este motivul pentru care prezenta propunere este atât de importantă. Pacienții din UE trebuie să știe cum pot evita medicamentele falsificate. De asemenea, ei au dreptul de a vedea că noi, în calitate de legiuitori, luptăm pentru a combate aceste produse. Este important să adoptăm definiții clare. De mult prea multe ori, adoptăm legi care sunt imprecise și neclare. Acest lucru nu trebuie să se întâmple într-un caz atât de important precum este acesta. Medicamentele trebuie să fie verificate înainte de a intra pe piață și nu numai după ce pacienții au fost, de fapt, cobai timp de mai mulți ani. Trebuie să ne asigurăm că produsele medicamentoase sunt importate numai în cazul în care se acordă prioritate maximă siguranței și posibilității verificării. Falsificarea medicamentelor dăunează atât pacienților, cât și companiilor farmaceutice din statele membre. Prin urmare, sper că putem fi de acord asupra unei abordări mai stricte decât cea propusă de Comisie și aș dori să îi mulțumesc dnei Matias pentru activitatea sa excepțională.

Peter Liese (PPE). – (DE) Dnă președinte, dle Dalli, doamnelor și domnilor, și eu aș dori să îi mulțumesc raportoarei, dna Matias. Îi mulțumesc, de asemenea, dnei Grossetête, raportoare alternativă pentru Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat), și

dnei Roth-Behrendt. Amândouă au făcut o muncă excelentă pregătind terenul în ceea ce privește această directivă, în timpul ultimei legislaturi.

Falsificarea medicamentelor este o problemă din ce în ce mai mare. Numărul de cazuri identificate se ridică la 7,5 milioane în 2009, mult mai multe decât în anii precedenți. Acestea sunt numai cazurile care au ieșit la lumină. Există un număr mare de incidente neraportate, acesta fiind motivul pentru care putem doar presupune că problema este majoră.

Este extrem de supărător să se constate că medicamentele destinate stilului de viață nu conțin ingrediente active. Cu toate acestea, dacă medicamente esențiale utilizate pentru tratarea cancerului, de exemplu, nu conțin ingrediente active, conțin ingrediente greșite sau doze incorecte, iar acest lucru poate pune viața pacienților în pericol. Acesta este motivul pentru care a fost nevoie urgent de acțiune. Am adoptat o abordare rezonabilă. Subiectul protecției datelor este extrem de delicat și am găsit echilibrul corect. Acționăm pe baza riscurilor implicate și ne concentrăm inițial asupra medicamentelor eliberare pe bază de rețetă. Este disponibilă o procedură de retragere voluntară dacă sunt motive să se presupună că nu există niciun risc. Există, de asemenea, un proces de includere voluntară pentru medicamente eliberate fără rețetă, dacă există motive suficiente să se presupună că sunt falsificate.

În general, acesta este un compromis foarte bun și aș dori să le mulțumesc sincer tuturor celor implicați.

Judith A. Merkies (S&D). – (NL) Dnă președintă, îi mulțumesc dnei Matias pentru o lucrare excelentă și pentru buna cooperare. Consider că acesta este un sistem foarte important pentru sănătatea consumatorilor, deși până acum, probabil că nici nu au fost conștienți de faptul că le-a fost pusă în pericol sănătatea. Din fericire, cel puțin am reușit, în cele din urmă, să abordăm toate aceste riscuri acum.

Sănătatea oamenilor nu este o temă trivială. Într-adevăr, consider că odată cu acest sistem facem un pas important în direcția securizării ambalajelor și a clarificării situației. Sunt, de asemenea, foarte mulțumită că, la insistențele Parlamentului, vânzarea de medicamente prin intermediul internetului a fost inclusă în directivă, pentru că a fost ca un ghimpe în coasta tuturor. Dacă vă gândiți la această situație ca la un joc de noroc cu sănătatea consumatorilor, atunci vânzările prin internet echivalează cu ruleta rusească. Aveți între 50 și 90 % șanse de a întâlni un medicament contrafăcut, și apoi – bang! Sunt foarte bucuroasă că acest sistem a abordat această problemă.

Cred totuși că sunt necesare modificări suplimentare, deoarece încă nu avem garanții solide în privința siguranței. Cred că acest lucru rămâne la latitudinea fiecărui stat membru. În plus, există, de asemenea, problema siglei, dacă aceasta va fi absolut imposibil de falsificat pe internet, așa că trebuie să acordăm atenție cu adevărat acestui aspect.

Transparență și încredere pentru consumatori; sper că consumatorii vor putea miza pe medicamente fără a-și pune în joc sănătatea.

Antonyia Parvanova (ALDE). – Dnă președintă, permiteți-mi în primul rând să o felicit pe Marisa și pe colegii mei pentru că au ajuns la un acord cu Consiliul în privința unui dosar atât de complex.

Textul propus acum consolidează securitatea lanțului nostru legal de aprovizionare cu medicamente, însă permiteți-mi să evidențiez faptul că doar 1 % din medicamentele falsificate

ajung la pacienții noștri prin intermediul acestui lanț legal. Celelalte 99 % provin din canalele ilegale și de pe piața neagră.

În acest sens, salut prevederile suplimentare care vizează internetul prezentate de Parlamentul European. Însă pentru a aborda acest risc major pentru siguranța pacienților, trebuie, de asemenea, să consolidăm acțiunile UE în domeniul colaborării juridice, polițienești și vamale. Comisia ar trebui să meargă mai departe în acest domeniu și insistăm asupra acestui lucru în vederea combaterii medicamentelor falsificate în mod corespunzător.

În ceea ce privește prevederile specifice ale acordului care urmează a fi votat mâine, în special noile caracteristici de siguranță care urmează a fi puse în aplicare, aș dori să solicit Comisiei să monitorizeze în mod clar impactul prezentei directive. În raportul său inițial, Comisia pentru mediu a declarat că măsurile puse în aplicare ar trebui să urmeze trei principii directoare: proporționalitate, cost-eficiență și independență.

Miroslav Ouzký (ECR). – (CS) Dnă președintă, aș dori să le mulțumesc, de asemenea, raportoarei și raportorilor alternativi pentru o lucrare excelentă. Știm cu toții că industria farmaceutică este foarte mare. Se spune că ocupă locul trei ca mărime în lume, după droguri și arme. Prin urmare, această oferă o pradă bogată, iar unele persoane vor încerca întotdeauna să pună mâna pe ea prin mijloace ilegale. Nu vom putea împiedica niciodată producerea de medicamente contrafăcute. Misiunea noastră este aceea de a minimiza riscul ca acestea să intre pe piața europeană și să ajungă la cetățenii noștri. Știm că atunci când cineva vinde un ceas contrafăcut, aceasta reprezintă o încălcare a protecției proprietății intelectuale, însă când este vândut un medicament contrafăcut, acest lucru implică un risc direct pentru sănătate.

Acesta este faptul care ne-a determinat și ne determină să sprijinim acest raport. Știm că nu putem rezolva totul și știm că există o problemă, de exemplu, în privința faptului că ambalajul este adesea produs separat de medicamente și că medicamente contrafăcute se află în circulație în ambalaje originale în întreaga lume. Cu toate acestea, acesta este un pas în direcția cea bună și o încercare de protecție maximă posibilă.

Oreste Rossi (EFD). – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, deși modificările propuse de Comisie pentru directiva privind medicamentele de uz uman sunt concepute pentru a ajuta la prevenirea intrării medicamentelor falsificate, ne-am fi așteptat la mai multe rezultate concrete, în special prin introducerea unor inspecții obligatorii a unităților de producție în care sunt produse substanțe active în țări terțe.

Această opțiune a fost respinsă pe motiv că astfel de controale ar fi prea costisitoare. Realitatea este că societățile europene trebuie să îndeplinească standarde de calitate extrem de ridicate, în timp ce companiile care produc în alte părți ale lumii nu.

Totuși votăm în favoare, deoarece sunt introduse măsuri prin care se garantează că produsele farmaceutice importate sunt mai sigure, inclusiv trasabilitatea, o interdicție cu privire la reambalare, conformitatea cu standardele de siguranță ale UE, reglementarea parțială a vânzărilor pe internet, precum și posibilitatea extinderii unor măsuri similare și la medicamentele eliberate fără rețetă.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Dnă președintă, potrivit Organizației Mondiale a Sănătății, aproximativ 10 % din piața farmaceutică mondială este reprezentată de medicamente contrafăcute. Este greu de estimat amploarea exactă a problemei în statele membre individuale ale Uniunii Europene, însă în Polonia, numai în 2009, de exemplu, ofițerii vamali au confiscat peste 100 000 de produse falsificate.

Pe lângă medicamentele falsificate, problemele cu care se confruntă pacienții includ lipsa informațiilor de încredere privind conținutul ambalajului și, de asemenea, problema reambalării, în timpul căreia conținutul se poate schimba. De asemenea, este foarte important ca pacienții să poată obține informații de încredere pe Internet. Din păcate, pe lângă multe informații autentice, există și o mulțime de informații pe internet care sunt false. În acest context, este important să se introducă un sistem de monitorizare și de verificare a medicamentelor, care va oferi pacienților informații demne de încredere. Cu toate acestea, suntem conștienți că și cea mai bună lege nu va avea efectul scontat dacă nu prevăd sancțiuni corespunzătoare pentru entitățile care pun în circulație medicamente contrafăcute. Dezbateră de astăzi este, prin urmare, extrem de importantă, așa cum este și introducerea de reglementări care nu împiedică numai distribuirea de medicamente contrafăcute și pun în practică un sistem de monitorizare, ci care impun, mai presus de toate, sancțiuni pentru producătorii de falsuri. Numărul medicamentelor contrafăcute va scădea, iar utilizarea medicamentelor va fi mai sigură doar în cazul în care se iau măsuri de acest gen.

În cele din urmă, aș dori să o felicit pe raportoare, dna Matias, pentru un raport bun. Sunt conștientă de faptul că acesta nu va rezolva toate problemele, însă reprezintă un pas important pentru sporirea siguranței pacienților.

Președinta. - Stimați colegi, doresc să spun doar că vă încadrați bine în timpul alocat, însă puneți la grea încercare capacitatea interpreților noștri, vorbind foarte repede. Încercați, vă rog, să găsiți un ritm mai adecvat.

Gilles Pargneaux (S&D). – (FR) Dnă președintă, dle comisar, în lumina acestui text, permiteți-mi să îmi exprim satisfacția și să evidențiez o cerință și un punct în privința căruia trebuie să fim vigilenți.

Mă bucur că am reușit să extindem temeiul juridic al acestei directive de la sfera inițială a pieței unice la sfera sănătății publice.

Avem o cerință: am făcut eforturi pentru a ne asigura că vânzările online fac parte integrantă din această directivă, astfel încât să putem crea verificări și controale care să reflecte constatările noastre.

Există, de asemenea, un punct în privința căruia trebuie să fim vigilenți. Știm că medicamentele falsificate constituie între 1 % și 3 % din piață în țările dezvoltate, între 10 % și 30 % în Asia și America Latină și până la 70 % în unele țări din Africa. Unele studii sugerează că traficul cu medicamente falsificate poate fi de 25 de ori mai profitabil decât traficul cu droguri.

Pentru a rezuma: am stabilit cu succes o cerință și un punct în privința căruia trebuie să rămânem vigilenți dacă vrem să dezvoltăm în continuare o mai mare cooperare internațională, care, la rândul său, va permite Uniunii Europene să preia conducerea în combaterea flagelului medicamentelor falsificate.

Aș dori să-i mulțumesc dnei Matias pentru munca sa și, de asemenea, raportoarei grupului nostru, dna Roth-Behrendt, care aduce întotdeauna o contribuție valoroasă în acest domeniu.

Horst Schnellhardt (PPE). – (DE) Dnă președintă, dle Dalli, doamnelor și domnilor, aș dori să o felicit pe raportoare și, de asemenea, pe raportorii alternativi, care au făcut o treabă excelentă. Inițial, am avut o discuție foarte aprinsă pe această temă. Cu toate acestea, este

posibil ca acțiunea „Medi-Fake” din decembrie 2008 să fi avut un impact în acest domeniu. În decursul a două luni, 34 de milioane de tablete falsificate au fost confiscate la frontierele externe ale Uniunii Europene. Acesta a fost un avertisment care ne-a determinat să accelerăm activitatea noastră. Acum am obținut rezultate de care putem fi cu adevărat mulțumiți. Am garantat trasabilitatea medicamentelor. Fiecare farmacist poate identifica cu ajutorul unui scanner dacă un produs este falsificat sau autentic.

Cu toate acestea, aș dori să adresez o solicitare. Este adevărat că site-urile sunt acum monitorizate și că au o siglă, deși și aceasta poate fi falsificată, însă în cazul vânzărilor pe internet, trebuie să facem eforturi în domeniul relațiilor publice pentru a explica cetățenilor Europei riscurile achizițiilor de pe internet. Sunt foarte bucuroși că a fost reținut comerțul paralel. Acesta are o reputație mai proastă decât merită în realitate, iar poziția sa a fost garantată.

Doresc să fac o remarcă finală. Ar trebui să luăm probabil în considerare, pentru siguranța cetățenilor și pentru o mai bună înțelegere, dacă ar fi o idee bună să abordăm problema dimensiunilor diferite ale ambalajelor din diferite țări în scopul de a introduce o soluție standardizată.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Dnă președintă, de doi ani discutăm despre creșterea alarmantă a numărului de medicamente contrafăcute pe piața noastră, inclusiv a medicamentelor care salvează vieți. Rezultatul este o directivă bună, care înăsprește controalele atât în cazul distribuitorilor, cât și al comercianților, introducând măsuri obligatorii de protecție și controale pentru verificarea încălcării acesteia. Producătorii vor evalua, de asemenea, riscurile procesării ajutoarelor, practică utilizată de ani de zile în Republica Cehă, de exemplu. Prin urmare, este excelent că aceasta se va aplica pe întreg teritoriul UE.

Este, de asemenea, necesar ca sistemul să nu se limiteze doar la medicamentele eliberate pe bază de rețetă. Dacă dorim să nu pierdem lupta împotriva contrafacerilor, statele membre trebuie să atingă un nivel mai înalt de integrare în domeniul sănătății, să fie solidare în interzicerea site-urilor web care oferă produse contrafăcute și să introducă inspecții ale producătorilor din țări terțe, așa cum se procedează deja în cazul produselor alimentare importate. La urma urmelor, numai în China există 500 de fabrici de medicamente contrafăcute. Pur și simplu trebuie să apăsăm pedala de accelerație, dacă dorim să sporim siguranța pe piața europeană.

Åsa Westlund (S&D). – (SV) Dnă președintă, aș dori să îi mulțumesc dlui comisar Dalli, raportoarei, dna Matias, și raportorilor alternativi pentru contribuția lor excelentă la acest subiect important, deoarece medicamentele falsificate reprezintă în mod clar o amenințare gravă la adresa sănătății pacienților. Este deosebit de grav faptul că numărul de falsificări ale medicamentelor vitale este în creștere. Este vorba de medicamente pentru tratamentul cancerului, bolilor de inimă și infecțiilor, cu alte cuvinte, situații în care persoanele au nevoie într-adevăr de un medicament eficient.

Acum facem un pas important înainte cu privire la medicamente în UE, însă problema se extinde dincolo de granițele UE. Potrivit grupului de experți din OMS, multe țări din Africa, părți ale Asiei și Americii Latine au zone în care peste 30 % din medicamentele în vânzare pot fi falsificate. Prin urmare, este extrem de important să se consolideze cooperarea cu țările terțe și sperăm că modificările pe care le punem acum în aplicare în cadrul UE să aibă, de asemenea, un impact asupra țărilor din afara Uniunii noastre.

Struan Stevenson (ECR). – Dnă președintă, medicamentele false, după cum am auzit, reprezintă o problemă din ce în ce mai mare.

Funcționarii vamali au oprit 32 de milioane de medicamente contrafăcute de la intrarea în UE în 2008. OMS estimează că 50 % din medicamentele furnizate pe internet sunt falsificate și există chiar cazuri de infiltrare în lanțul legal de aprovizionare. De exemplu, între 2005 și 2007, în Marea Britanie, au existat o serie de cazuri raportate de Agenția de reglementare a medicamentelor și a produselor de îngrijire a sănătății de produse cruciale pentru salvarea vieții care erau falsificate, precum medicamentul pentru cancer de prostată al firmei AstraZeneca, Casodex, și medicamentul antitrombotic Plavix, care protejează împotriva atacurilor de cord sau cerebrale, care au ajuns la comercianții cu ridicata și chiar pe rafturile farmaciilor.

Din acest motiv, trebuie să înăspriș urgent reglementările privind importul, exportul și comerțul cu medicamente false. Sprijin întrutotul acest regulament.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Dnă președintă, problema medicamentelor falsificate reprezintă în mod evident o amenințare gravă la adresa sănătății publice, indiferent dacă acestea sunt medicamente eliberate pe bază de rețetă sau produse eliberate fără rețetă. Fără a aduce atingere adoptării unor măsuri importante propuse în acest raport, doresc să atrag atenția aici asupra unui element esențial al acestei probleme. Ca și în cazul altor activități ilicite, medicamentele sunt falsificate, deoarece există factori economici care stimulează această activitate. Prin urmare, trebuie să atacăm factorii principali care fac din medicamente o industrie importantă: aceasta este una dintre cele mai importante industrii la scară mondială.

Trebuie să promovăm consolidarea politicilor publice în acest domeniu; trebuie să consolidăm autoritatea publică în domeniul cercetării și dezvoltării de noi medicamente, atacând monopolul industriei farmaceutice și consecințele sale dezastruoase în ceea ce privește accesul la medicamente; de asemenea, trebuie să consolidăm autoritatea publică în domeniile producției, supravegherii și monitorizării medicamentelor.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Dnă președintă, aș dori să sprijin proiectul de lege prezentat, care modifică și completează directiva din 2001 privind prevenirea intrării medicamentelor contrafăcute în lanțul legal de aprovizionare a medicamentelor.

Situația de pe piață, care se înrăutățește dramatic, în care cantitatea de medicamente falsificate aflate în circulație în sistemul legal a crescut brusc în ultimul timp, necesită o înăsprire a normelor privind monitorizarea, precum și sancțiuni. Situația este cu atât mai gravă din cauza faptului că falsificatorii, în goana lor pentru a spori la maxim profiturile, trec de la suplimente alimentare falsificate la falsificarea unor medicamente esențiale, care sunt utilizate pentru tratarea infecțiilor, a afecțiunilor cardiace și a cancerului. Astfel de produse contrafăcute pot avea consecințe fatale pentru pacienți, care este posibil să nu fie conștienți că au devenit victime ale unei înșelătorii și că tabletele pe care le folosesc sunt doar imitații de medicamente și nu îi vor vindeca deloc.

Prin urmare, este de datoria noastră, doamnelor și domnilor, să ne opunem acestei afaceri murdare, care afectează viața și sănătatea cetățenilor noștri.

John Dalli, membru al Comisiei. – Dnă președintă, sunt foarte bucuros că fac parte din această mișcare pozitivă și că particip la această discuție foarte interesantă. Acesta este, de fapt, al doilea pilon al pachetului Pharma pe care îl prezentăm, iar al treilea pilon, cel al

informațiilor pentru pacienți, s-a bucurat deja de un raport foarte bun aici, în Parlament. Sper că vom promova această temă destul de agresiv în lunile următoare.

După cum ați afirmat, și sunt și eu de acord, se pune accentul pe protecția consumatorilor. Aceasta ar trebui să fie prioritatea în acțiunile precum cea pe care o întreprindem astăzi.

S-au făcut foarte multe. Încă trebuie să se facă multe pentru a dezvolta detaliile necesare pentru a face această directivă aplicabilă. Însă chiar și după acest lucru, nu ne putem culca pe lauri, fericiți că avem o lege frumoasă, care are o mulțime de detalii tehnice foarte avangardiste. Trebuie să informăm cetățenii noștri în privința sensului acesteia și în privința modului în care pot utiliza instrumentele pe care le-am oferit odată cu această directivă, astfel încât să nu cadă în capcana achiziționării de medicamente falsificate.

Vom face tot ceea ce ne stă în putere ca să asigurăm o trasabilitate adecvată. Inspecțiile în țările terțe sunt importante. Concomitent, trebuie să conștientizăm că, de exemplu, 80 % din ingredientele pe care le folosim în ceea ce producem în industria farmaceutică europeană provin din țări terțe. Prin urmare, trebuie să fim pragmatici.

De asemenea, trebuie să fim selectivi în privința tipului de inspecții pe care le realizăm. Există țări terțe care au standarde foarte ridicate și, firesc, trebuie să cooperăm cu aceste țări pentru a ne asigura că sunt respectate aceste standarde. În alte țări, care nu sunt la fel de competente precum acestea, trebuie să mergem și să vedem cu ochii noștri și să atingem cu mâinile noastre. Aceasta este politica pe care trebuie să o promovăm. Aștept cu nerăbdare să lucrez cu Parlamentul în fazele următoare, pentru a face această directivă aplicabilă.

Marisa Matias, *raportoare*. – (PT) Dnă președinte, evident, aș dori să le mulțumesc colegilor mei deputați pentru toate comentariile făcute. Nu îi voi menționa unul câte unul, pentru că nu aceasta este intenția mea. Cred că dacă au existat orice îndoieli cu privire la sensul cuvântului angajament, a devenit foarte clar aici ce înseamnă acest lucru. Noi nu avem toți propuneri perfecte, însă mai important decât a ști dacă o propunere este perfectă este să fim conștienți că avem în mâinile noastre un instrument care ne va permite să nu mai amânăm protecția sănătății pacienților noștri. De asemenea, suntem obligați să nu întârziem adaptarea acestuia; suntem obligați să nu întârziem punerea în aplicare a acestuia și putem face acest lucru doar dacă vom lucra împreună.

De asemenea, trebuie să spun – și Comisarul a menționat problema inspecțiilor – că în propunerea mea inițială, am prezentat o modificare a inspecțiilor obligatorii în țările terțe. Acesta este angajamentul nostru și totuși câștigăm în unele domenii și pierdem în altele. Comisia ne-a explicat că acest lucru ar fi imposibil de realizat.

Aș dori să menționez altceva cu privire la acest angajament. Cred că ne considerăm ca fiind angajați, dar cred, de asemenea, și sunt conștientă de faptul că trebuie să cerem cu toții să fie onorat, în caz contrar, nu va fi eficient. Acest angajament conține măsuri garantate de protecție pentru a ne asigura că putem urma procedura, o putem evalua și putem avea acces sistematic la informații care ne vor permite să verificăm dacă este sau nu pusă în aplicare așa cum ar trebui să fie și dacă este necesar să se facă unele modificări.

Prin urmare, aș dori să închei prin a-i mulțumi Comisiei Europene pentru colaborare și în special Președințiilor spaniolă și belgiană, cu care am lucrat în ultimele șase luni. Nu există propuneri perfecte, nici acțiuni perfecte; vor exista mereu deficiențe, însă consider că avem un angajament puternic și robust, care ne va permite să luptăm pentru și să protejăm sănătatea pacienților. Propriul meu discurs fiind, de asemenea, plin de deficiențe, nu am

reuşit să le mulţumesc colegilor mei deputaţi, dna Bastos şi dna Sartori, pentru avizele celorlalte comisii. Vă mulţumesc, de asemenea, pentru sprijinul acordat.

Preşedinta. – Dezbaterăa a fost închisă.

Votul va avea loc mâine la amiază (miercuri, 16 februarie 2011).

Declaraţii scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Jolanta Emilia Hibner (PPE), în scris. – (PL) Medicamentele falsificate şi comerţul ilegal cu medicamente sunt probleme la nivel mondial, atât pentru ţările foarte dezvoltate, cât şi pentru ţările în curs de dezvoltare, iar problema devine din ce în ce mai răspândită, reprezentând o ameninţare la adresa siguranţei şi vieţii pacienţilor. Unul dintre motive este faptul că medicamentele falsificate şi medicamentele vândute în locuri neautorizate pentru comercializare nu îndeplinesc cerinţele de calitate stabilite pentru medicamente şi conţin substanţe interzise a căror utilizare poate avea consecinţe necunoscute. Sunt de acord că problema necesită o coordonare internaţională eficientă şi consolidată, precum şi cooperare în scopul de a garanta o strategie eficientă de combatere a medicamentelor falsificate. Susţin pe deplin propunerea de a lua măsuri pentru a minimiza problema comerţului cu medicamente falsificate, şi, de asemenea, a comerţului cu medicamente vândute în locuri care nu sunt autorizate pentru comercializare, şi cu alte produse falsificate care îndeplinesc criteriile pentru medicamente. Trebuie acordată atenţie necesităţii de a reglementa vânzările medicamentelor prin comandă poştală şi pe internet.

Conform informaţiilor Organizaţiei Mondiale a Sănătăţii, medicamentele falsificate reprezintă aproximativ 50 % din produsele oferite pe Internet. Cred că este esenţial să se planifice şi să se pună în aplicare măsuri menite să facă disponibile informaţii privind produsele medicamentoase falsificate şi medicamentele din surse ilegale, precum şi să se organizeze campanii de educare a publicului cu privire la ameninţările implicate de achiziţionarea medicamentelor din locuri care nu sunt autorizate pentru comercializarea acestora. De asemenea, cred că ar fi o idee înţeleaptă să se ofere garanţii care permit identificarea produselor medicamentoase şi verificarea autenticităţii şi trasabilităţii acestora.

Bogusław Sonik (PPE), în scris. – (PL) Medicamentele falsificate reprezintă o problemă globală, care ar trebui să fie examinată într-un context global. Motivele din spatele problemei includ preţul ridicat al medicamentelor şi o lipsă al conştientizării în rândul pacienţilor, însă într-o mare măsură, acestea sunt şi de natură juridică. Această situaţie este exploatată de către grupările infracţionale din întreaga lume. Aş dori, prin urmare, să confirm măsurile comune luate de către instituţiile UE şi poziţia adoptată aproape unanim de toate grupurile politice cu privire la elaborarea unui act legislativ de compromis în această privinţă. Doresc să citez o declaraţie a fostului secretar general al Interpol, Ronald Noble, care compară numărul de victime ale terorismului şi ale medicamentelor contrafăcute: în decursul unei perioade de 45 de ani, teroriştii au ucis 65 000 de oameni, în timp ce medicamentele contrafăcute au provocat 200 000 de victime numai în China.

Consider că monitorizarea, măsurile de control, respectarea mai strictă standardelor şi stabilirea unui sistem de recunoaştere reciprocă, toate fiind accentuate, sunt soluţii bune de pornire. Ca vicepreşedinte al Comisiei pentru mediu, sănătate publică şi siguranţă alimentară, aş dori, de asemenea, să evidenţiez rolul jucat de campaniile de informare care vizează pacienţii, precum şi impunerea de obligaţii asupra companiilor farmaceutice din acest domeniu. Pacienţii ar trebui să aibă acces la informaţii de înaltă calitate, obiective cu privire la modul în care medicamentele sunt prescrise şi cu privire la proprietăţile lor.

Marc Tarabella (S&D), în scris. – (FR) Medicamentele falsificate reprezintă 50 % din medicamentele vândute pe internet și între 1 % și 3 % din medicamentele vândute de către farmaciștii. Aceste produse falsificate evoluează: ele includ acum medicamente vitale, precum și medicamente pentru stilul de viață. Avem datoria de a proteja sănătatea cetățenilor noștri care aleg să comande medicamente online pentru a economisi timp sau bani, necunoscând riscurile la care se supun. Mai mult, aceste medicamente falsificate intră în lanțul legal de aprovizionare și își găsesc calea spre stocurile farmaciștilor, unde s-ar putea dovedi mortale pentru oricare dintre noi. În fiecare an, 200 000 de persoane își pierd viața după ingerarea unor medicamente falsificate. Aceasta este mai mult decât o tendință îngrijorătoare, trebuie să luptăm cu acest flagel cu toate măsurile pe care le avem la dispoziție. Din acest motiv, salut viitoarea adoptare a directivei, care va introduce un cod unic de urmărire și de trasare pentru a dovedi că medicamentele sunt autentice, împreună cu un logo standard, pentru a identifica site-urile web de încredere care vând produse farmaceutice. Cu toate acestea, aș dori să subliniez faptul că asigurarea acestei siguranțe, la care pacienții au dreptul, nu trebuie să fie folosită ca o justificare pentru creșterea prețurilor.

Siiri Oviir (ALDE), în scris. – (ET) Industria farmaceutică este una dintre cele trei industrii cel mai profitabile. Cu siguranță, este unul dintre principalele motive pentru care produsele farmaceutice contrafăcute se răspândesc pe piață. Anul trecut, autoritățile vamale au confiscat cu 384 % mai multe produse farmaceutice contrafăcute decât au fost confiscate cu cinci ani în urmă. În combaterea acestui fenomen, este foarte important să se accepte măsuri unificate de securitate în cadrul Uniunii Europene, inclusiv reambalarea. Pacienții trebuie să aibă încredere deplină că orice medicament pe care îl iau este într-adevăr ceea ce cred că este și că ingredientul activ din rețetă corespunde celui din medicament. Din perspectiva sănătății la nivel național, este extrem de important ca medicamentul să fie eficient, de înaltă calitate și sigur. Campaniile prin care se furnizează informații false realizate de către terțe companii farmaceutice care au achiziționat de la instituțiile competente o licență pentru a vinde trebuie să fie interzise. De asemenea, această interdicție ar trebui să fie extinsă la informațiile și materialele publicitare distribuite personalului medical.

Elisabetta Gardini (PPE), în scris. – (IT) Este esențial să se protejeze lanțul de aprovizionare farmaceutică împotriva intrării medicamentelor falsificate pentru binele publicului larg și al companiilor care operează în mod corect și responsabil. Directiva în curs de examinare de către Parlament trebuie, prin urmare, să aibă susținere deplină, deoarece introduce proceduri și obligații care sper că pot duce la rezultate concrete și eficiente. În special, aș dori să subliniez importanța anumitor obligații impuse unei game de actori implicați în lanțul de aprovizionare, de la distribuitori la comercianții cu ridicata, și, mai presus de toate, introducerea unor „caracteristici de siguranță” pentru medicamentele eliberate pe bază de rețetă, în scopul de a asigura consumatorii în privința integrității lanțului de producție și de aprovizionare. Reguli mai stricte cu privire la inspecții, trasabilitatea substanțelor conținute de medicamente, precum și privind vânzările online, sunt alte măsuri care cred că vor stopa comerțul cu medicamente falsificate. Totuși, trebuie remarcat faptul că textul de compromis stabilește că vor exista inspecții periodice la unitățile de producție din țări terțe, dar că acestea vor fi efectuate de către autoritățile țării terțe în cauză. Ar fi fost mai bine dacă ar fi efectuate de către autoritățile din țările cărora le sunt destinate medicamentele, deoarece principala amenințare de falsificare vine tocmai din țările terțe.

Cristian Silviu Bușoi (ALDE), în scris. – Compromisul la care s-a ajuns este unul echilibrat și reprezintă un important pas înainte pentru siguranța și sănătatea pacienților. Introducerea

dispozitivelor de securitate pe ambalajele medicamentelor este binevenită. Pentru ca aceste dispozitive să fie cu adevărat eficiente, este foarte important ca toți cei care fac parte din lanțul de distribuție să fie supuși unor reguli mai stricte. Includerea brokerilor este, fără îndoială, un punct pozitiv.

De asemenea, compromisul realizează un echilibru între protecția sănătății pacienților și costurile pe care noile reguli le generează pentru producătorii de medicamente. E foarte important să avem o abordare în funcție de riscul de falsificare a respectivelor medicamente. De aceea, consider că limitarea noilor dispozitive la medicamentele eliberate pe bază de rețetă este binevenită. Ar fi disproporționat ca producătorii medicamentelor care nu sunt ținta falsificărilor să suporte costurile ridicate ale dispozitivelor de securitate.

În fine, includerea farmaciilor online este un progres important pentru siguranța pacienților care au tendința de a cumpăra medicamente pe internet. Nu putem lăsa falsificatorii să profite de pe urma unui vid juridic, punând în pericol sănătatea pacienților. Stabilirea unor garanții că un site internet comercializează medicamente autentice va fi de mare ajutor pentru toți pacienții care folosesc această modalitate de cumpărare

Anexă – Poziția Comisiei

Amendamente:

Direct acceptabile: amendamentul 120 (textul în ansamblu, blocul nr. 1, amendament de compromis). Comisia este în favoarea adoptării textului de compromis elaborat de colegislatori

17. Timpul afectat întrebărilor (întrebări adresate Comisiei)

Președinta. - Urmează timpul afectat întrebărilor (B7-0009/2011).

Următoarele întrebări sunt adresate Comisiei.

Întrebarea nr. 18 adresată de **Gilles Pargneaux** (H-000028/11)

Subiect: Interdicția de comercializare a medicamentului „Mediator”

Poate Comisia să explice de ce nu s-a luat o decizie în 1998 în vederea interzicerii comercializării produselor farmaceutice care conțin benfluorex? Comisia nu ar fi trebuit alertată, și nu pentru prima dată, în privința interdicțiilor impuse de autoritățile din Spania și Italia? De ce, în cele din urmă, Comisia nu a acționat până la sfârșitul lunii iunie 2010, atunci când a luat în sfârșit o decizie clară privind comercializarea moleculei respective?

Comisia va solicita Agenției Europene pentru Medicamente să efectueze o anchetă retrospectivă completă privind modul în care acest medicament a fost folosit timp de peste douăzeci de ani?

John Dalli, *membru al Comisiei* – Permiteți-mi să abordez fiecare dintre cele patru întrebări componente, pe rând.

Prima întrebare a fost: poate Comisia să explice de ce nu s-a luat o decizie în 1998 în vederea interzicerii comercializării produselor farmaceutice care conțin benfluorex? Răspunsul este: despre benfluorex s-a discutat în 1998, în cadrul Comitetului pentru produse medicamentoase protejate prin brevete, acum numit Comitetul pentru medicamentele de uz uman, al Agenției Europene pentru Medicamente, și ulterior, în Grupul de lucru pentru farmacovigilență.

Din cauza unui mod diferit de acțiune, comitetul a considerat că benfluorex nu ar trebui să fie inclus în sfera de aplicare a unei proceduri de evaluare continue la nivel european în ceea ce privește anumiți agenți anorectici. Cu toate acestea, s-a convenit că Grupul de lucru pentru farmacovigilență al comisiei va investiga dacă a existat o problemă de siguranță în cazul acestui compus. În martie 1999, Grupul de lucru pentru farmacovigilență a concluzionat că nu au existat preocupări majore privind beneficiile și riscurile legate de medicamentele care conțin benfluorex. Următoarele discuțiile ale grupului de lucru nu au dus la schimbări ale acestei concluzii.

A doua întrebare: Comisia nu ar fi trebuit alertată, și nu pentru prima dată, în privința interdicțiilor impuse de autoritățile din Spania și Italia? Răspunsul este: Italia și Spania nu au revocat autorizația de comercializare pentru benfluorex. De fapt, prima dată când un stat membru a luat măsuri în mod eficient pentru a revoca autorizații naționale de comercializare pentru Mediator a fost în 2009, când Franța a suspendat autorizația națională de comercializare a acestuia.

În Spania, titularul autorizației de comercializare, Servier, a fost cel care a retras autorizația de comercializare în 2003. În mod similar, chiar Servier a fost cel care nu a solicitat reînnoirea autorizației de comercializare în anul 2003 în Italia.

Produsul a rămas autorizat în Franța, Portugalia, Luxemburg și Grecia. S-a discutat despre benfluorex în cadrul Grupului de lucru pentru farmacovigilență, care acționează pe baza rolului său de forum pentru statele membre, în care acestea pot face schimb de date privind farmacovigilența.

Aș dori să se clarifice că monitorizarea datelor privind farmacovigilența și ulterioara luare de decizii privind autorizațiile naționale pentru medicamente este responsabilitatea principală a statelor membre. În aceste cazuri, intervenția Comisiei este excepțională și limitată la situații concrete prevăzute de legislație.

Comisia poate lansa o evaluare la nivel european realizată de către Agenția Europeană pentru Medicamente, în două cazuri: în primul rând, atunci când statele membre adoptă decizii naționale divergente cu privire la o autorizație de comercializare și în al doilea rând, înainte de a se ajunge la orice decizie privind acordarea, modificarea, suspendarea sau revocarea unei autorizații de comercializare care pare necesară, în special atunci când se iau în considerare informații privind farmacovigilența, când se consideră că sunt implicate interesele Comunității.

În acest caz, nu a fost declanșată nicio acțiune la nivelul UE în lumina concluziilor Grupului de lucru pentru farmacovigilență și a faptului că nu au fost luate decizii divergente în momentul respectiv de către statele membre, ca răspuns la discuțiile din cadrul grupului de lucru.

A treia întrebare a fost: De ce nu a acționat Comisia până la sfârșitul lunii iunie 2010, atunci când a luat în sfârșit o decizie clară privind comercializarea acelei molecule? Răspunsul este: abia în 2009, un stat membru, și anume, Franța, a suspendat autorizația de comercializare a produsului Mediator. În conformitate cu noile dispoziții în vigoare începând din 2004, acest lucru a declanșat în mod automat o revizuire a echilibrului dintre beneficiile și riscurile produsului, care a condus la adoptarea unei decizii a Comisiei, care solicită tuturor statelor membre să revoce orice autorizație națională pentru medicamentele care conțin benfluorex.

În acest context, este important să se sublinieze că noua legislație privind activitățile de farmacovigilență, adoptată la 15 decembrie 2010, a introdus prevederi suplimentare pentru a garanta detectarea semnalelor de către Agenția Europeană pentru Medicamente în cazul problemelor de siguranță privind produsele autorizate la nivel național și creează noi proceduri la nivelul UE pentru a evalua semnalele de siguranță pentru astfel de produse, conducând la acțiuni armonizate din partea statelor membre.

A patra și ultima întrebare a fost: Comisia va solicita Agenției Europene pentru Medicamente să efectueze o anchetă retrospectivă completă privind modul în care acest medicament a fost folosit timp de peste 20 de ani? Răspunsul este: până în prezent, Comisia nu a solicitat Agenției Europene pentru Medicamente să efectueze o anchetă retrospectivă completă privind modurile în care acest medicament a fost folosit timp de peste 20 de ani. Cifrele și documentația menționate în raportul francez indică clar faptul că, de departe, în Franța s-a utilizat cel mai mult acest medicament.

Președinta. - Doresc doar să precizez clar modul în care mă voi ocupa de întrebările suplimentare din această seară. Voi trata toate întrebările suplimentare la un loc – rețineți că aveți la dispoziție 30 de secunde pentru întrebările suplimentare – și apoi voi cere comisarilor să răspundă la toate întrebările suplimentare *în masă*.

Gilles Pargneaux (S&D). – (FR) Dnă președintă, aș dori să invoc încă un punct, în lumina observațiilor făcute și a răspunsurilor date de comisarul Dalli, căruia aș dori să îi mulțumesc pentru clarificările furnizate. Dle comisar, după cum ați subliniat, în 2003 și 2005, Servier a cerut ca produsul să fie retras din vânzare în aceste două țări. De asemenea, ați afirmat că în 1998 și 1999, grupul de lucru nu a optat să autorizeze, nici să propună retragerea acestui produs. Totuși, știm că medicamentul a fost retras în Statele Unite în 1997.

Prin urmare, cu siguranță, este clar – și aici este miezul problemei – că pe o piață atât de mare cum este Uniunea Europeană, care cuprinde 500 milioane de cetățeni europeni, avem nevoie de mai multă vigilență? În special, avem nevoie de alerte suplimentare, care vor declanșa acțiuni la scară europeană, cu competențe clare pentru Comisia Europeană și pentru Agenția Europeană pentru Medicamente. În acest fel, vom putea evita o repetare a situațiilor care au apărut în unele state membre, cum ar fi cazul Franței, care a fost menționat.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Dnă președintă, dle comisar, să extindem termenii acestei dezbateri, deoarece produsul Mediator este pur și simplu vârful aisbergului și ridică o serie de alte întrebări.

De exemplu, cum se poate ca un medicament care este considerat a fi potențial dăunător, chiar fatal, și care a fost retras de pe piață în unele state membre, poate continua să circule liber în cadrul Uniunii Europene?

Nu ar trebui să ne gândim serios la rolul și eficacitatea Agenției Europene pentru Medicamente, în cazul în care concluziile sale nu sunt obligatorii pentru statele membre?

John Dalli, membru al Comisiei. – Într-adevăr, procedurile care au fost în vigoare la data evenimentelor pe care le-am relatat în răspunsul meu au fost după cum am afirmat: a existat o separare clară între statele membre și autoritatea europeană – o separare care, de fapt, este încă în vigoare și este foarte bine protejată de către statele membre. De aceea, în timp, simțim într-adevăr că ar trebui să ne consolidăm procesele și procedurile pentru farmacovigilență.

Trebuie să spun că, în 2004, s-a făcut un pas înainte în privința revizuirii procedurilor și proceselor pentru farmacovigilență pe care le avem deja și, de asemenea, în ultimul acord pentru farmacovigilență. Avem acum o mulțime de „piedici” și mai este posibil ca alte măsuri să fie luate la nivel european pentru a garanta, de asemenea, că orice retragere a unui produs de pe orice piață este notificată și că se pot lua măsuri în această privință. Acest lucru nu se întâmpla înainte.

Deci, aceasta este situația în prezent. Mi-am instruit serviciile să efectueze acum un test de stres, inclusiv în privința noilor procese și proceduri pentru farmacovigilență stabilite după ultimul nostru acord. Aceștia consideră Médiator drept un studiu de caz, pentru a analiza dacă ar mai putea apărea o situație asemănătoare acestuia cu cele mai recente procese pentru farmacovigilență. Ne vom asigura că dacă găsim lacune, blocaje sau spații în cazul cărora nu vor fi luate măsuri, vom reveni și vom încerca să corectăm situația.

Președinta. – Întrebarea nr. 19 adresată de **Ivo Belet** (H-000027/11)

Subiect: Vânzarea de abonamente iPad de către Apple

Apple, creatorul produsului iPad, cere ca editorii de ziare și reviste să ofere cititorilor produsele acestora (vânzări obișnuite, precum și abonamente), exclusiv prin intermediul magazinului online Apple iTunes, astfel încât să își păstreze controlul asupra condițiilor de vânzare. Acest lucru înseamnă că utilizatorii iPad nu mai pot comanda niciun ziar și nicio revistă pentru iPad prin intermediul site-ului web al editorilor în cauză.

Comisia consideră această acțiune ca fiind compatibilă cu legislația și principiile UE și cu principii precum interoperabilitatea și internetul liber?

Ar putea fi acesta un caz de abuz de poziție dominantă și, prin urmare, o încălcare a articolelor 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene?

Ce măsuri va lua Comisia în această privință?

Andris Piebalgs, *membru al Comisiei*. – Apple a anunțat astăzi că va oferi abonamente digitale pentru ziare și reviste pe dispozitivele iPad, exclusiv prin intermediul aplicațiilor (Apps) vândute prin magazinul său online. Editorii vor putea să ofere în continuare abonamente online prin intermediul website-urilor lor sau prin alte mijloace, însă nu vor mai putea procesa abonamentul printr-o aplicație de pe un iPhone, prin intermediul unui App.

Dacă comportamentul Apple constituie o încălcare a regulilor de concurență ale UE depinde de o serie de elemente de fapt, juridice și economice. Necesită, *inter alia*, ca Apple să dețină o poziție dominantă pe piața relevantă. Limitele unor astfel de piețe relevante nu sunt clare, deoarece sectorul este încă relativ nou și în evoluție, existând, de asemenea, mai multe platforme comparabile și dispozitive care oferă funcționalități similare, dintre care unele sunt susținute de magazine online, deoarece cererea consumatorilor de reviste electronice și/sau imprimate este neclară și în evoluție.

Odată ce piața a fost corect identificată, ar trebui să fie evaluată problema poziției dominante. Poziția dominantă a fost definită de către Curtea Europeană de Justiție ca fiind o poziție de putere economică de care beneficiază o întreprindere și care îi permite să împiedice menținerea unei concurențe efective pe piața relevantă și să se comporte într-o mare măsură independent față de concurenții și clienții săi și, în ultimă instanță, față de clienți.

În special, Comisia menționează că există platforme alternative, iar mai multe companii au lansat recent sau așteaptă să lanseze în viitorul apropiat o serie de dispozitive similare în ceea ce privește funcționalitatea iPad. Comisia urmărește evoluțiile în ceea ce privește politicile comerciale ale Apple și este în strânsă legătură cu autoritățile naționale în domeniul concurenței.

Ivo Belet (PPE). – (NL) Dnă președintă, în această după-amiază, Apple a anunțat într-adevăr că dorește să ofere un nou model abonaților săi, însă este clar că vrea să profite de poziția sa pe piață, indiferent dacă este una dominantă sau nu, pentru a obține informații despre client, informații care sunt la dispoziția editorilor. Pe termen lung, acest lucru ar putea fi deosebit de dăunător pentru editorii din Europa, precum și pentru pluralismului mediatic.

Aș dori, prin urmare, să vă întreb dacă sunteți pregătiți să acționați, indiferent dacă acesta este sau nu un caz de poziție dominantă, și când planificați să luați inițiativa, dacă vreodată veți decide să faceți acest lucru. Cu alte cuvinte, ați putea explica cum ați programat lucrurile în această privință? Inițiativa Comisiei va fi o chestiune de săptămâni sau o chestiune de luni?

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Dnă președintă, dle comisar, aș dori să vă mulțumesc pentru răspunsul dumneavoastră, dar, în opinia mea, ați omis să menționați o problemă de o importanță fundamentală, și anume, dacă putem să ne facem vreo idee în legătură cu cota-parte de pe piața europeană care ar putea fi dominată de noul produs Apple. Ați răspuns într-un mod destul de general, afirmând că problema este doar în curs de examinare în prezent. Cu toate acestea, cred că ar trebui să știm dacă există, de fapt, o amenințare reală, și anume dacă Apple va deveni dominant pe piața europeană.

Andris Piebalgs, membru al Comisiei. – Rămâne de văzut dacă Apple va deveni dominant pe piață, deoarece piața este în evoluție. Trebuie să evaluăm care este piața și ce înseamnă o poziție dominantă pe această piață. În ceea ce privește scara pieței, în acest stadiu, aceasta este mică și este prematur să se vorbească despre vreo acțiune a Comisiei.

Dacă există o mulțime de propuneri competitive, iar o abordare Apple nu reprezintă o poziție dominantă, atunci Comisia nu trebuie să ia măsuri. Așa cum am afirmat, Comisia monitorizează situația în conformitate cu legislația comunitară în domeniul concurenței, iar dacă este necesar să se ia măsuri, acestea vor fi luate independent, la momentul potrivit, când vom ajunge la concluzia că trebuie să se acționeze. Deci, fiți siguri că dacă este necesar, se vor lua măsuri.

Președinta. – Întrebarea nr. 20 adresată de **Laima Liucija Andrikiene** (H-000053/11)

Subiect: Protecția investițiilor în contextul negocierilor UE-Rusia privind noul acord de parteneriat și cooperare

În negocierile sale cu Federația Rusă privind noul acord de parteneriat și cooperare, Comisia ridică probleme legate de protecția investițiilor în special în sectorul energetic? Bazându-se pe o serie de cazuri în care companiile europene de energie au fost forțate să iasă de pe piața din Rusia, fără posibilitatea de a căuta protecție judiciară locală imparțială și echitabilă, Comisia intenționează să includă un mecanism de soluționare a litigiilor dintre investitori și stat în noul acord de parteneriat sau în acordurile economice adiționale cu Federația Rusă?

Care este poziția Comisiei cu privire la Tratatul privind Carta energiei (TCE)? Comisia speră în continuare că guvernul rus ar putea semna din nou TCE și că ar putea să îl ratifice în cele din urmă? Sau vor fi incluse prevederi similare referitoare la protecția investițiilor în sectorul energetic în noul acord de parteneriat?

Andris Piebalgs, *membru al Comisiei*. – Dnă președintă, cu un total de 92 de miliarde de euro de investiții străine la sfârșitul anului 2008, Uniunea Europeană este de departe cel mai mare investitor străin în Federația Rusă.

În ceea ce privește sectorul energetic, UE intenționează în mod ferm să se asigure că principiile cheie care sunt cuprinse în Tratatul privind Carta energiei vor face parte, de asemenea, din negocierile în curs de desfășurare dintre Uniunea Europeană și Federația Rusă cu privire la noul tratat. Dispozițiile relevante ar trebui să includă protecția investițiilor în sectorul energetic și în special un puternic mecanism de soluționare a litigiilor.

Această abordare ar presupune, fără a aduce atingere evaluării generale a UE, că Tratatul privind Carta energiei continuă să fie un instrument multilateral valoros care să guverneze relațiile internaționale în materie de energie. Caracteristica sa unică este aceea că stabilește norme obligatorii din punct de vedere legal privind tranzitul protecției investițiilor și că acesta conține dispoziții privind soluționarea litigiilor în sectorul energetic.

Uniunea Europeană consideră că angajamentul reînnoit al Rusiei în procesul Cartei energiei, după cum a fost exprimat în ultima reuniune la nivel înalt UE-Rusia, este foarte important și va urma o abordare constructivă și deschisă în această privință. În acest context, în urma propunerii sale recente referitoare la un proiect de convenție privind garantarea securității energetice internaționale, UE salută interesul Rusiei pentru un cadru obligatoriu din punct de vedere juridic în materie de aprovizionare cu energie. Modernizarea procesului Cartei energiei ar fi contextul adecvat pentru negocierile multilaterale privind această propunere.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – Am o întrebare suplimentară. În Parlamentul European, lucrăm în prezent la viitoarea politică europeană de investiții. Când vine vorba de Rusia, auzim adesea despre extinderea companiilor rusești pe piața europeană, în special în sectorul energetic, însă concomitent, investitorii europeni se confruntă cu dificultăți enorme atunci când doresc să investească în Rusia, în special în sectoarele pe care Rusia le consideră strategice, cum ar fi sectorul energetic. Deci, cum se va asigura Comisia că este apărât principiul reciprocității în relația de investiții în noul acord de parteneriat?

Andris Piebalgs, *membru al Comisiei*. – Într-o săptămână, vom avea o întâlnire cu guvernul rus, iar problemele de politică a investițiilor vor fi discutate cu siguranță, pentru că există argumente de ambele părți. Rusia susține, de asemenea, că unele dintre investițiile sale nu sunt foarte apreciate în Uniunea Europeană, astfel încât există negocieri în curs de desfășurare.

În același timp, pot afirma clar că în ultimul an, relațiile privind probleme destul de dificile au început să se îmbunătățească: a existat o mai mare deschidere din partea Rusiei pentru a discuta problemele în profunzime și în detaliu. Totuși, cred că relațiile ar trebui să se bazeze pe acord, iar noile acorduri despre care am menționat că vor urma APC ar trebui să aibă clauze foarte puternice de protecție a investițiilor. Acesta este singurul mod prin care putem evita într-adevăr situațiile în care o parte acuză cealaltă parte că nu respectă regulile jocului.

Dinamica politică actuală dă naștere unei mari speranțe că putem încheia acest acord și că vom putea include dispoziții relativ puternice. Este foarte clar că în ultimul an, au existat unele schimbări pozitive fundamentale în relațiile noastre.

Președinta. – Întrebarea nr. 21 adresată de **Anne E. Jensen** (H-000058/11)

Subiect: Sprijinul UE pentru Fondul global de luptă împotriva HIV/SIDA, tuberculozei și malariei

Din bugetul aferent exercițiului financiar 2011 au fost alocate sume considerabile Fondului global de luptă împotriva HIV/SIDA, tuberculozei și malariei (GFATM) (65 000 000 de euro în credite de angajament și 47 608 950 de euro în credite de plată).

Rapoartele recente au arătat deficiențe semnificative în cadrul fondului; iar din cauza problemelor de corupție și mită care privește fondul, unele state membre au oprit plățile către acesta.

Cum va asigura Comisia că resursele alocate în cadrul acestui fond nu sunt utilizate pentru a mitui și corupe?

Ce a făcut Comisia să se asigure că respectivul fond respectă în continuare normele de eligibilitate pentru fondurile UE?

Comisia a avut în vedere stoparea finanțării către Fondul global de luptă împotriva HIV/SIDA, tuberculozei și malariei?

Andris Piebalgs, *membru al Comisiei*. – Aceasta este o întrebare foarte pertinentă privind o problemă pe care Comisia o ia foarte în serios și este, prin urmare, urmărită îndeaproape și cu mare interes. Comisia susține foarte puternic Fondului global de luptă împotriva HIV/SIDA, tuberculozei și malariei. Fondul a avut foarte mare succes și intenționez să lucrez cu acest fond pentru a rezolva problemele cât mai curând posibil, astfel încât Comisia să continue să fie unul dintre cele mai mari contribuabili ai fondului.

Este important de subliniat faptul că problemele identificate nu sunt generate de fond, ci de persoane din diferite țări contractate pentru a pune în aplicare programele. Acestea sunt țările în care trebuie să se acorde întotdeauna foarte mare atenție pentru a evita astfel de probleme. Se cunoaște public faptul că biroul inspectorului general al fondului global a efectuat anchete în ceea ce privește utilizarea a 4,8 miliarde de dolari în 33 de țări. Aceste anchete au avut loc sistematic sau ca răspuns la informații primite cu privire la posibila deturnare a fondurilor. Ancheta este acum finalizată; în conformitate cu practicile comune, biroul în cauză a emis un raport și l-a publicat pe site-ul web al fondului global.

Această practică s-a dovedit a fi eficientă și transparentă în punerea în aplicare a politicii declarate a fondului global de toleranță zero față de corupție. Din partea noastră, Comisia a comandat un audit independent pentru pilonul cinci al Fondului global, în conformitate cu reglementările financiare ale Uniunii Europene pentru toate organizațiile care beneficiază de sprijinul financiar al UE. Raportul de audit emis în noiembrie 2010 a exprimat concluzia generală a auditorilor, conform căruia mediul de control intern al fondului global respectă principiile de divizare a responsabilităților și de control de gestiune a raportării financiare la nivel național și regional. Astfel, sunt stabilite mecanismele standard și de control pentru a garanta că fondurile primite de la donatori sunt gestionate în mod corect.

Cu toate acestea, auditorii au făcut mai multe sugestii pentru a îmbunătăți gestionarea fondurilor, pe lângă strategia existentă de gestionare a riscurilor. În urma acestui raport,

serviciile mele discută în prezent modificările necesare menite să îmbunătățească și să accelereze agenda de reformă a fondului global aprobată pe 4 ianuarie. Întreprimem, de asemenea, o a doua misiune de audit, care include vizite de țară, pentru a urmări evaluarea instituțională. Prin scrisoarea de pe 27 ianuarie 2011 și teleconferința de pe 2 februarie, l-am contactat deja pe directorul executiv al fondului global, dl Kazatchkine, pentru a exprima nevoia urgentă de reforme suplimentare în vederea consolidării în continuare a proceselor și operațiunilor de gestionare de bază ale fondului.

Între timp, în cursul ședinței consiliului întrunit pe 2 februarie, Secretariatul general al fondului global a propus o evaluare externă care urmează a fi efectuată prin mecanismul de supraveghere al fondului global. Această propunere a fost salutăată de către membrii consiliului. Astfel, ca răspuns la întrebarea dumneavoastră dacă Comisia a luat în considerare stoparea finanțării UE pentru fondul global, doresc să vă informez că serviciile competente ale Comisiei au informat directorul executiv al fondului global și membrii consiliului că sunt suspendate contribuțiile UE. În paralel, consider că Uniunea Europeană și în special Comisia trebuie să își mențină angajamentul general privind obiectivele fondului global, procesul de reformă și strategia de aliniere la sistemele naționale și de sănătate.

În acest sens, Comisia a identificat criterii clare care să fie aplicate înainte de reluarea oricăror contribuții la fondul global. Aceste măsuri menite să garanteze prevenirea și detectarea fraudelor nu au nicio implicație în ceea ce privește furnizarea de tratament vital pentru pacienți, însă, în același timp, înțeleg că trebuie să stabilim noi mecanisme de control consolidate foarte repede, deoarece pe măsură ce trece timpul, suspendarea pe termen nelimitat a plăților nu este cea mai bună opțiune. Avem nevoie de mecanisme suplimentare consolidate de control la nivel național, care vor scădea riscul deturnării de fonduri și pot determina reluarea plății. După cum am menționat, Comisia va rămâne un susținător puternic al fondului, deoarece fondul a obținut rezultate fantastice, dar au avut loc fraude și trebuie să acționăm în mod corespunzător.

Anne E. Jensen (ALDE). – (DA) Dnă președintă, aș dori să îi mulțumesc comisarului pentru sprijinul său în favoarea fondului, dar și pentru măsuri decisive luate pentru a gestiona ceea ce s-a întâmplat și pentru că a aborda problema foarte serios. Întrebarea mea pentru comisar, în termeni specifici, este ce program se prevede cu privire la înghețarea contribuțiilor către Fond? Cât de repede se așteaptă să poată găsi o soluție la probleme? Potrivit fondului, unii dintre cei responsabili pentru deturnare au fost arestați. S-au luat măsuri. Aș dori să știu cât timp se așteaptă să treacă până să fie deblocate din nou fondurile.

Michael Cashman (S&D). – Dle comisar, sunteți de acord că Fondul global de luptă împotriva HIV/SIDA, tuberculozei și malariei este vital și că ar fi o nedreptate să se stopeze finanțarea acum, deoarece ar pune capăt acestor proiecte care salvează vieți?

Mai mult, sunteți de acord că trebuie, așa cum ați spus, să consolidăm mecanismele de control, precum și angajamentul nostru de a garanta că fondul global oferă ajutor celor care au cea mai mare nevoie – oamenii amenințați de SIDA/HIV, malarie și tuberculoză?

Răul corupției nu trebuie să fie plătit de nevinovații care trăiesc cu SIDA/HIV și care sunt în pericol din cauza malariei și tuberculozei.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Dnă președintă, dle comisar, și eu aș dori să vă mulțumesc pentru răspunsul dumneavoastră. Conform statisticilor publicate, Uniunea Europeană a alocat între 2002 și 2010 fonduri în valoare de 972,5 de milioane de euro

Fondului global de luptă împotriva HIV/SIDA, tuberculozei și malariei. Acest lucru a reprezentat aproximativ 50 % din resursele totale ale fondului.

Întrebarea mea este următoarea: în afară de ceea ce ne-ați spus despre problemele pe care le-ați identificat, a elaborat Comisia un raport de evaluare sau a efectuat o investigație pentru a determina dacă toți acești bani au fost canalizați către ținta vizată?

Andris Piebalgs, *membru al Comisiei*. – Există două aspecte ale acestei probleme. Pe de o parte, recunosc că Fondul are o contribuție fantastică, ajungând la cei care au cea mai mare nevoie. Nu există niciun dubiu în acest sens.

Însă, pe de altă parte, acestea sunt fonduri publice. Fondurile publice reprezintă banii contribuabililor și o deturnare sau un caz de fraudă ar putea distruge munca a sute de mii de oameni. Deci, trebuie să găsim foarte rapid o soluție. Obiectivul meu este de a stabili măsuri suplimentare până în vară, astfel încât să putem relua plățile în toamnă. Cred că acest lucru este fezabil.

Am identificat domeniile în care avem nevoie de acest lucru: la nivel național. Biroul central este bine auditat, iar când transferăm bani, totul este în ordine, însă când vine vorba de punerea în aplicare într-o anumită țară, există prea multe elemente de risc. Dacă ați vedea ce țări au fost implicate și dimensiunea pachetelor bugetare specifice pentru acestea, ați realiza că sumele implicate sunt prea mari pentru a suspenda plățile și avem nevoie ca reformele să acționeze rapid.

Dacă se descoperă anul viitor că au existat delapidări, ați fi primul care îmi veți spune că am știut despre cazuri și veți întreba de ce nu am luat măsuri. Atunci aș spune că mă gândeam doar la oamenii bolnavi. Acesta nu ar fi un răspuns suficient.

Dacă soluționăm această problemă în jumătate de an, până în vară, atunci nu vom fi avut niciun impact substanțial asupra funcționării fondului, însă am conferi credibilitate mai mare atât fondului, cât și modului în care sunt utilizați banii contribuabililor UE.

Președinta. – Întrebarea nr. 22 adresată de **Jim Higgins** (H-000013/11)

Subiect: Marcajul CE

Ar putea Comisia să contureze progresele realizate privind consolidarea marcajului CE în vederea promovării exporturilor europene pe piețe cum ar fi America de Sud și Asia, acesta fiind unul dintre angajamentele pe care comisarul Tajani și le-a luat când a fost numit în funcție?

Antonio Tajani, *vicepreședinte al Comisiei*. – (IT) Dnă președintă, dle Higgins, marcajul CE este partea vizibilă a unui mecanism care este extrem de important pentru buna funcționare a pieței interne.

Adoptarea noului cadru legislativ în 2008 a consolidat credibilitatea marcajului în special în trei moduri. În primul rând, a consolidat controlul sistemului de certificare a produsului CE; în al doilea rând, a introdus supravegherea pieței de către autoritățile naționale, care trebuie să verifice declarațiile de conformitate și certificatele producătorilor emise de către organizații independente care autorizează utilizarea marcajelor CE pe produse; și în al treilea rând, se solicită statelor membre să înăsprească controalele vamale, astfel încât numai produselor care respectă legislația să li se permită să circule pe piețele europene și mondiale.

Prin furnizarea de instrumente concepute pentru a proteja marcajul CE, care au lipsit până de curând, punerea efectivă în aplicare a noului cadru legislativ consolidează credibilitatea marcajului și îmbunătățește, prin urmare, reputația produselor care poartă marcajul în Uniunea Europeană și, în consecință, pe piețele internaționale. În plus, controalele sporite asupra produselor importate vor asigura că se abuzează mai puțin de utilizarea marcajului CE pe piața mondială. În plus, în urma solicitării explicite a Parlamentului European, Comisia a lansat cu succes o campanie de informare cu privire la marcaj, vizând atât operatorii economici, în special întreprinderile mici și mijlocii, cât și consumatorii.

Scopul campaniei este acela de a oferi părților interesate, în special întreprinderilor mici și mijlocii, o mai bună înțelegere a ceea ce înseamnă marcajul și modul în care funcționează mecanismul care stă la baza acestuia, astfel încât să poată pune în aplicare normele privind marcarea în mod corespunzător și să se poată apăra mai bine în instanță în cazuri de falsificare sau de produse periculoase. Acest lucru va face produsele europene mai competitive.

Acordurile și discuțiile noastre cu țările terțe, inclusiv cele din Mercosur și America Latină, în special Argentina, urmăresc să promoveze modelul de reglementare și cel tehnic care stă la baza marcajul CE. În timpul contactelor mele cu această parte a lumii, am intenția să clarific aceste puncte și, desigur, să fac presiuni în favoarea soluțiilor în privința cărora am căzut de acord să le punem în aplicare. Mă voi afla în America Latină în primăvară, iar acest subiect va fi, de asemenea, pe ordinea de zi a reuniunilor pe care le voi avea cu reprezentanții guvernelor din țările pe care urmez să le vizitez: Brazilia, Argentina și Chile.

Desigur, îmi reafirm angajamentul de a lucra îndeaproape cu dumneavoastră pentru a garanta că mecanismul care stă la baza marcajului CE funcționează în mod corespunzător și că statele membre respectă obligațiile care vizează creșterea competitivității produselor noastre. Prin urmare, vă voi ține la curent în mod regulat în ceea ce privește evoluțiile din acest domeniu și permiteti-mi să vă reamintesc de reexaminarea situației de către Comisie, care va prezenta Parlamentului un raport în 2013, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 765/2008.-

Jim Higgins (PPE). – Doresc să-i mulțumesc comisarului pentru răspunsul său. Cred că acest concept este foarte bun. Este concentrat asupra consumatorului, se referă la reputația și fiabilitatea bunurilor produse în cadrul UE. Însă nu pot găsi nicio informație din partea Eurostat, de exemplu, cu privire la cât de mult valorează acest simbol în mediul european de afaceri sau la ce procent din europeni știu de fapt ce face CE.

În al doilea rând, cred că ar trebui să-l exploatăm mai mult. În aprilie 2010, la Târgul de la Hanovra, a existat o campanie majoră de promovare a marcajului CE, însă nu îl exploatăm suficient. Este nevoie de un efort mult mai concertat, deoarece potențialul acestuia este absolut imens.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - Pentru că ați vorbit de competitivitatea Uniunii Europene și pentru că salut eforturile pe care le faceți pentru dezvoltarea unei politici industriale a Uniunii Europene, vreau să vă întreb: cât la sută din produsele care se găsesc pe piața europeană poartă marca CE și cât la sută din produsele care se găsesc pe piața internă europeană sunt produse în China?

Antonio Tajani, *vicepreședinte al Comisiei.* – (IT) Dnă președintă, sunt recunoscător că au fost evidențiate unele probleme care sunt, de asemenea, în centrul atenției noastre, deoarece adevărul cinstit este că produsele importate în mod legal sau ilegal din afara Uniunii

Europene sunt adesea contrafăcute. Din păcate, cu toate acestea, nici Comisia, nici instituțiile Uniunii nu au agenții vamale sau forțe de poliție pentru a verifica importurile, astfel încât trebuie să avem încredere în controalele efectuate de către diferitele state membre atunci când produsele care poartă acest marcaj intră în UE și sunt introduse pe piață.

Ulterior, voi explica detaliile pentru a răspunde la întrebarea suplimentară a dlui Higgins, însă trebuie să clarific faptul că am lansat o campanie de informare menită nu numai să promoveze marcajul CE, ci și să asigure că produsele au o garanție mai fermă, prin verificarea bunurilor contrafăcute.

Sugestia de a vizita portul Rotterdam, unde ajung cele mai multe jucării, este o idee pe care am dezvoltat-o. Probabil voi merge acolo eu însumi, pentru a semnaliza accentul pe care îl pune Comisia pe verificarea produselor din afara Uniunii Europene care intră prin unul dintre porturile sale mari.

Sunt de acord cu ideea că utilizarea marcajului CE trebuie să fie încurajată. Suntem în stadii incipiente și cred că ar trebui să continuăm pe această cale. Acesta este scopul campaniei de informare, care este, de asemenea, rezultatul unei cereri formulate de Parlament. Am realizat foarte multe atunci când eram încă deputat în Parlamentul European, insistând asupra necesității ca UE să aibă un marcaj care să garanteze în primul rând respectarea reglementărilor UE. De fapt, nu ar trebui să uităm faptul că marcajul CE nu este o marcă a calității europene, ci înseamnă doar că au fost respectate anumite norme comunitare – un fel de autocertificare sau o certificare pentru terți.

Unii membri ai acestei Camere speră că acest marcaj CE va fi urmat de un marcaj de calitate și de fapt, Parlamentul a pus presiuni asupra mea privind această chestiune în cadrul ședinței de acum un an, când am prezentat candidatura mea pentru Comisie. Firește, nu sunt împotriva ideii, însă cred că trebuie mai întâi să încurajăm și să sporim utilizarea marcajului CE prin intermediul campaniei de informare în cadrul UE. Trebuie realizate mai multe, iar în etapa următoare, trebuie să ne gândim în continuare la noi inițiative. Cu toate acestea, mai întâi de toate, trebuie să ne asigurăm că marcajul CE devine o practică comună pentru toate întreprinderile din UE, în special pentru cele mici și mijlocii, care necesită, probabil, mai multe informații.

Vă asigur că m-am angajat să furnizez informații tot mai bune. Mă bucur că există dezbateri și întrebări ca acestea – și îi mulțumesc dlui Higgins în această privință –, deoarece impulsionează dezbaterile prin munca Parlamentului European și a deputaților săi individuali, precum și activitatea comisarului și a reprezentanțelor Comisiei și ale Parlamentului în Uniunea Europeană.

Este esențial să se informeze fiecare stat membru și organizațiile de afaceri în privința importanței utilizării acestui instrument, la fel cum este crucial – și am subliniat deja acest lucru în discursul meu – să se pună presiune asupra statelor membre pentru a menține o vigilență strictă, atât la frontiere, cât și în cadrul pieței, în scopul de a elimina sau cel puțin de a încerca să limiteze problema contrafacerii și utilizării ilegale a marcajului CE, pentru protecția produselor noastre și pentru a asigura conformitatea cu legile UE, care, mai presus de toate, apără interesele consumatorilor.

Președinta. – Întrebarea nr. 23 adresată de **Georgios Papanikolaou** (H-000015/11)

Subiect: Mediul inegal pentru creștere și dezvoltare în statele membre

Una dintre prioritățile-cheie ale strategiei „Europa 2020”, este aceea de a sprijini antreprenoriatul prin intermediul unor politici care vizează promovarea creșterii economice și îmbunătățirea climatului de afaceri, în special pentru IMM-uri. Cu toate acestea, între statele membre există un mediu de afaceri cu discrepanțe mari, deoarece în multe dintre acestea, înființarea unei noi afaceri implică multă birocrație și costuri ridicate: acest fapt descurajează antreprenoriatul. În plus, criza economică a exacerbat problema și creează o hartă a UE caracterizată prin disparități în ceea ce privește spiritul antreprenorial și, prin urmare, în ceea ce privește creșterea.

Comisia consideră că obiectivul de creștere a întreprinderilor prevăzut în strategia „Europa 2020” este realist și poate fi realizat în următorul deceniu în toate statele membre, având în vedere existența acestor diferențe?

Va recomanda ca statele membre să adopte politici specifice și un cadru comun pentru rezolvarea problemelor care descurajează spiritul antreprenorial?

Întrebarea nr. 24 adresată de **Brian Crowley** (H-000042/11)

Subiect: Întreprinderi mici și mijlocii

Poate Comisia să sublinieze ce măsuri sunt stabilite pentru a ajuta companiile mici și mijlocii cu sediul în Europa care doresc să exporte și să investească în economiile în curs de dezvoltare, cum este China?

Întrebarea nr. 25 adresată de **Marian Harkin** (H-000057/11)

Subiect: Antreprenoriatul în țările care pun în aplicare măsuri de austeritate

Există măsuri propuse de susținere a antreprenoriatului, în special în acele țări care aplică măsuri severe de austeritate?

Antonio Tajani, *vicepreședinte al Comisiei.* – (IT) Dnă președintă, voi încerca să fiu succint, așa cum am fost atunci când am fost deputat în Parlamentul European. Avem de-a face cu aspecte de mare interes, mai presus de toate, cu disponibilitatea Comisiei de a sprijini antreprenoriatul și de a îmbunătăți contextul în care întreprinderile, în special cele mici și mijlocii (IMM-uri), operează, sprijinindu-le în obținerea accesului la piețele țărilor terțe. Am în vedere aceste trei teme ca o prioritate.

Acesta este motivul pentru care Actul privind întreprinderile mici pentru Europa, adoptat de Comisie în 2008, va fi revizuit în următoarele zile. Principiile și prevederile din Actul privind întreprinderile mici sunt perfect compatibile cu prioritățile strategiei Europa 2020 și cu siguranță vor fi puse în aplicare la nivel național, deoarece toate părțile interesate le susțin. Cu alte cuvinte, toți – statele membre și organizațiile de afaceri deopotrivă – vor fi implicați în monitorizarea rezultatelor obținute.

Ne-am propus să garantăm că principiile susținute cu căldură de Actul privind întreprinderile mici, care sunt concepute pentru a promova antreprenoriatul și a eradica practica „gândirii la scară mică” mereu atunci când se elaborează politici, vor fi puse în aplicare atât la nivelul Uniunii, cât și la nivel național.

Pentru IMM-uri, am introdus deja un test care urmărește să țină seama într-o mai mare măsură de procedura utilizată în evaluarea impactului diferitelor politici și obligații care

limitează IMM-urile. Actul revizuit privind întreprinderile mici va include măsuri pentru armonizarea utilizării acestui test și pentru îmbunătățirea calității evaluărilor. În plus, toate statele membre vor fi încurajate să adopte aceeași abordare în procedurile din cadrul procesului decizional de la nivel național.

Deoarece suntem conștienți de necesitatea de a reduce birocratia și de a elimina disparitățile dintre țări, vom indica măsuri specifice – cum ar fi înființarea de ghișee unice și utilizarea e-guvernării – pentru a încerca să accelerăm procesele din acest domeniu. Comisia va organiza, de asemenea, schimbul de bune practici în rândul funcționarilor publici naționali pe teme specifice.-

În scopul de a stimula spiritul antreprenorial în rândul tinerilor și de a încuraja cooperarea comercială transfrontalieră în Europa, din nou, la inițiativa Parlamentului European, am înființat un program Erasmus pentru tinerii antreprenori, ale cărui rezultate au fost pozitive. Prin urmare, intenția noastră este aceea de a încerca să îi oferim proiectului unui temei juridic, transformându-l dintr-o acțiune pilot într-un program permanent.

Am planificat, de asemenea, acțiuni care vizează în special femeile antreprenor: avem o rețea care cuprinde în prezent 250 de ambasadoare din 22 de țări europene. Sper că această rețea se poate dezvolta chiar mai mult. În cele din urmă, lucrăm pentru a crea programe de mentorat pentru femeile antreprenor în cel puțin 12 țări ale UE.

În ceea ce privește asistența acordată IMM-urilor pentru exporturile și investițiile în afara Uniunii, am lansat un exercițiu uriaș de consultare publică la începutul anului trecut cu privire la intenția noastră de a consolida măsurile de sprijin. Rezultatele exercițiului ne vor permite să adaptăm orientările propuse care vizează consolidarea serviciilor de sprijin pentru IMM-uri, în timp ce se asigură concomitent utilizarea eficientă a fondurilor publice.

Am câștigat deja suficientă experiență în ceea ce privește sprijinirea IMM-urilor să devină internaționale. Mă refer la proiecte care s-au bucurat de un succes considerabil, cum ar fi Serviciul de asistență în materie de DPI pentru IMM-uri din China, Centrul pentru cooperare industrială UE-Japonia, rețeaua Enterprise Europe, precum și programe de instruire. În plus, pe baza rezultatelor unui studiu finanțat de către Parlament, pregătim o comunicare privind consolidarea sprijinului acordat IMM-urilor pe piețele țărilor terțe.

În ceea ce privește economiile emergente, precum China, pot confirma că în cadrul Actului privind întreprinderile mici, Comisia a utilizat fondurile alocate de către Parlament pentru lucrările pregătitoare, care ne-au permis să înființăm centre de asistență și sprijin pentru IMM-uri în China și India. Eu însumi am fost în Beijing în noiembrie anul trecut la deschiderea Centrului Uniunii Europene pentru IMM-uri din China.

De asemenea, pot să vă spun că mâine, Comisia numește un nou trimis special pentru IMM-uri, Daniel Calleja Crespo, director general adjunct pentru întreprinderi și Industrie, care va fi responsabil pentru monitorizarea îndeaproape a punerii în aplicare a Actului privind întreprinderile mici și acționează ca o persoană de contact pentru IMM-uri.

Documentul Comisiei în curs de adoptare invită toate statele membre și autoritățile locale să desemneze un trimis pentru IMM-uri pentru a supraveghea punerea în aplicare a Actului privind întreprinderile mici în regiunile Uniunii Europene. Sunt încântat să vă spun că am primit deja răspunsuri pozitive de la un număr de state membre și de la mai multe regiuni ale UE.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Dnă președintă, dle comisar, vă mulțumesc foarte mult pentru ceea ce ați spus; acestea sunt idei foarte ambițioase. Cu toate acestea, întorcându-ne puțin, în decembrie 2008, Consiliul Competitivitate a solicitat statelor membre să reducă timpii de înființare a întreprinderilor la un maxim de trei zile și, desigur, Comisia a promis să monitorizeze această evoluție.

Trei ani mai târziu și în mijlocul unei crize economice, vedem că este nevoie de 15 zile să înființăm o societate în Grecia, 11 zile în Austria, 8 zile în Finlanda, iar în Belgia, doar o zi și jumătate. Cu alte cuvinte, există discrepanțe uriașe.

Întrebarea mea este următoarea: deoarece toți suntem de acord că antreprenoriatul este o condiție esențială pentru creșterea economică, cum poate trece Comisia de la simplul îndemn la a pune presiuni serioase asupra guvernelor, astfel încât să putem armoniza procedurile?

Brian Crowley (ALDE). – Aș dori să scot în evidență trei puncte.

În primul rând, în ceea ce privește Serviciul de asistență în materie de DPI pentru IMM-uri din China. Deși este o idee minunată, IMM-urilor le este foarte greu să obțină acces pentru sectoarele în care sunt implicate în mod specific. Pare a fi mai potrivit pentru întreprinderile de mai mari dimensiuni.

În al doilea rând, ideea de ghișeu unic, care este deja folosită intern în cadrul UE, ar putea fi utilizată mai bine în țările BRIC – și anume Brazilia, Rusia, India și China – pentru a crește exporturile și investițiile externe pe care le pot face companiile europene.

În al treilea rând și ultimul, modelul care a funcționat cel mai bine până acum a fost relația UE-Japonia. Aceasta a funcționat cel mai bine pentru comerț și investiții în ambele domenii. Poate că acesta ar trebui să fie standardul ce trebuie urmat.

Marian Harkin (ALDE). – Cred că întrebarea mea este una ușor dificilă, deoarece se referă la țări care pun în aplicare măsuri de austeritate severe precum țara mea, și anume Irlanda.

Acesta este rezultatul final: IMM-urile au nevoie de acces la credite și nu îl obțin din diferite motive, probabil pentru că băncile sunt în căutarea mai multor garanții decât pot oferi acestea sau uneori IMM-urile pur și simplu nu doresc să riște împrumutându-se în climatul actual, când nu există nicio creștere.

Întrebarea mea este dacă în acest context, ar putea Comisia să aprobe alte măsuri, cum ar fi sistemele de garantare a împrumuturilor sau, într-adevăr, o extindere a instrumentului european de microfinanțare?

Antonio Tajani, *vicepreședinte al Comisiei.* – (IT) Dnă președintă, stimați deputați, sunt foarte încântat că problema întreprinderilor mici și mijlocii se află în centrul dezbaterii parlamentare pentru a doua zi la rând. Ieri seară, am analizat Programul-cadru pentru inovare și competitivitate (PIC), precum și modul în care pot fi ajutate întreprinderile mici și mijlocii și micro-întreprinderile să acceseze finanțare UE în contextul viitorului al optulea Program-cadru. Am remarcat, de asemenea, ceea ce am făcut deja și ceea ce facem în prezent pentru această categorie de întreprinderi.

După cum am afirmat în discursul meu – și după cum am arătat, de asemenea, ieri seară – cred că sprijinirea întreprinderilor mici și mijlocii reprezintă o prioritate din mai multe motive. Mai întâi, nu putem decât să luăm în considerare întreprinderile mici și mijlocii ca un instrument esențial pentru redresarea din criza actuală. Prin documentul Europa 2020,

am adus economia reală înapoi în centrul politicii economice. Întreprinderile mici și mijlocii sunt forța vie a economiei noastre reale și, mai presus de toate, pe viitor, cred că IMM-urile pot juca, de asemenea, un rol social crucial, deoarece acestea sunt cele care vor crea noi locuri de muncă în Uniunea Europeană, chiar și în timp ce marile corporații industriale sunt în curs de restructurare.

Prin urmare, trebuie să creăm condițiile pentru ca întreprinderile mici și mijlocii să fie competitive. Competitivitatea este un alt cuvânt pentru inovare, iar pentru a fi inovatori, trebuie să ajutăm IMM-urile să acceseze credite. Grație sprijinului Parlamentului European, am adoptat directiva privind plățile întârziate ale autorităților publice și în tranzacțiile dintre societăți comerciale, care se încadrează în Actul privind întreprinderile mici. Acesta este un rezultat fantastic și sper ca statele membre să pună în aplicare această directivă, care este acum obligatorie pentru întreaga Uniune Europeană, în termen de 24 de luni din octombrie anul trecut și probabil, chiar înainte de termenul final. Acest lucru va furniza aproximativ 180 de miliarde de euro de lichidități pe piață, în beneficiul întreprinderilor mici și mijlocii.

Asta nu este tot. Am creat, de asemenea, Forumul de finanțare a IMM-urilor, după cum s-a menționat în raportul Parlamentului cu privire la politicile pentru IMM-uri și Programul cadru pentru competitivitate și inovație. Aceasta este o nouă creație a Comisiei, în cadrul căreia vom examina dificultățile implicate în accesarea creditelor și formularea de soluții la aceste probleme. Nu este întâmplător faptul că am convins pentru prima dată Bursa de Valori din Londra să ia parte la această inițiativă. Acesta este un semnal puternic și din partea Marii Britanii, care este echivalent cu un sprijin puternic pentru întreprinderile mici și mijlocii din lumea finanțelor. Prin urmare, economia financiară lucrează pentru a sprijini și a servi economiei reale, ceea ce cred că este un semn important. Voi lua măsuri pentru a continua sprijinirea activității Forumului de finanțare a IMM-urilor în ceea ce privește accesul la credite și voi identifica, de asemenea, toate inițiativele disponibile, inclusiv capitalul de risc transfrontalier, și voi încerca să eliminăm „blocajele” dintre Banca Europeană de Investiții și instituțiile naționale de credit, care sunt în final cele care acordă finanțarea.

Ce ar trebui să facem pentru a facilita accesarea finanțării UE? Lucrăm în prezent la viitorul al optulea Program-cadru și o serie de victorii au fost câștigate pentru IMM-uri. Voi repeta ceea ce am spus ieri seară, pentru că nu știu dacă stimații deputați prezenți în această seară au fost prezenți și ieri: cu privire la Regulamentul privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), am redus taxele de înregistrare cu până la 60 % pentru IMM-uri și 90 % pentru micro-întreprinderi. De asemenea, m-am asigurat că normele de aplicare ale regulamentului REACH au fost traduse în toate limbile Uniunii Europene. Prin urmare, IMM-urile văd semne de sprijin real și din această direcție. Intenția noastră este să facem același lucru și pentru micro-întreprinderile din sectorul construcțiilor.

De asemenea, am ținut destul de multe reuniuni cu privire la microcredite. De asemenea, am examinat cu atenție problema în timpul unei reuniuni care a avut loc acum două săptămâni la Bruxelles cu reprezentantul noii organizații de microcredite a guvernului italian, care pare a fi un exemplu bine gestionat. Sper să fiu în măsură să diseminiez cunoștințe despre cele mai bune practici ale diferitelor state membre în acest sector, astfel încât acestea să poată fi puse în aplicare.

În ceea ce privește diferențele legate de timpul necesar pentru autorizare, aceasta este o problemă reală. Nu există nicio îndoială că trebuie să se exercite presiuni asupra statelor membre în vederea reducerii birocrăției. Se vorbește mult despre birocrăția europeană – care are, cu siguranță, propriile poveri – însă, uneori, birocrăția din statele membre se ridică

destul de aproape de nivelul acesteia. În orice caz, cred că este în interesul cetățenilor să se simplifice procedurile. Când spunem că ar trebui să „gândim la scară mică”, trebuie să ne asigurăm că și statele membre aplică acest test, la fel cum a început și Comisia să o facă. Prezentarea revizuirii Actului privind întreprinderile mici în diferite capitale europene va oferi, de asemenea, o șansă de a îndemna statele membre să reducă timpul necesar pentru eliberarea autorizațiilor pentru crearea IMM-urilor.

Președinta. – Întrebarea nr. 30 adresată de **Vilija Blinkeviciute** (H-000019/11)

Subiect: Strategia Comisiei privind egalitatea de șanse

La 17 decembrie 2010, Comisia a lansat o nouă strategie privind oportunitățile egale pentru 2014, în care a stabilit noi obiective pentru numărul de femei în poziții superioare și medii de conducere, precum și pentru recrutarea femeilor pentru posturi de administrator (AD) în directoratele generale, departamentele și serviciile Comisiei.

Noua strategie pentru egalitatea șanselor va căuta astfel să garanteze șanse egale pentru bărbații și femeile care lucrează în cadrul Comisiei, însă nu se extinde la alte instituții și agenții ale UE. Strategia de egalitate a șanselor a Comisiei va afecta femeile care lucrează în alte instituții ale UE? Comisia nu consideră că este necesară elaborarea unei strategii comune privind egalitatea de șanse, în scopul de a garanta egalitatea de șanse pentru femei și bărbați care lucrează în alte agenții și instituții europene? Egalitatea de gen și egalitatea de șanse sunt principiile fundamentale ale UE și trebuie să se aplice, prin urmare, în mod universal, fără excepție, tuturor lucrătorilor din UE.

Maroš Šefčovič, *membru al Comisiei* – Sunt foarte bucuros că am primit această întrebare, pentru că am vești bune. Începând cu 1 ianuarie, au existat, pentru prima dată, mai multe femei decât bărbați care lucrează pentru Comisie. Suntem foarte mândri de acest rezultat, dar știm că acest lucru nu reprezintă finalul. Trebuie să continuăm cu politica noastră de a îmbunătăți, de asemenea, numărul colegelor noastre aflate în funcții de conducere și posturi neadministrative (AD) în cadrul Comisiei.

Prin urmare, am adoptat această strategie din 2010 până în 2014, până la sfârșitul mandatului actualei Comisii. Am dori într-adevăr să obținem un rezultat în care femeile să reprezinte 25 % din posturi de conducere, 30 % din funcțiile de conducere de nivel mediu și 43 % din funcțiile neadministrative. Am realizat deja destul de mult în ultimii 15 ani prin creșterea enormă a numărului de femei în funcții de conducere. Bineînțeles că am dori să continuăm cu același efort. Metoda pe care o vom folosi va fi aceea de a înlocui pensionările cu femei, ceea ce ar reprezenta 30 % din recrutare în rândul funcțiilor superioare de conducere și 50 % în rândul funcțiilor de conducere la nivel mediu și al administratorilor. Prin urmare, înseamnă că atunci când administratorii se pensionează, 30 % sau 50 % dintre aceștia ar trebui să fie înlocuiți de către femei.

Ca răspuns la întrebarea dumneavoastră, am verificat situația din alte instituții și trebuie să spun că în Parlament situația este destul de bună. Cifrele sunt foarte impresionante. Acesta nu este și cazul Consiliului, deși ca să fiu sincer, avem rezultate ușor diferite. Totuși, cred că cea mai bună metodă de a avansa ar fi dacă am continua cu politica noastră de schimb de bune practici și schimb de experiență cu privire la punerea în aplicare a politicilor noastre.

Știu că șefii administrației, secretarii noștri generali, discută această problemă, de asemenea, în mod regulat și cred că acest schimb de bune practici va conduce la rezultate corespunzătoare în toate instituțiile UE.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Dnă președintă, dle comisar, vă mulțumesc pentru veștile bune. Salut faptul că există mai multe femei decât bărbați în cadrul Comisiei. Cu toate acestea, există o întrebare suplimentară pe care aș dori să o adresez. De cât timp credeți că va avea nevoie Comisia Europeană pentru ca procentul de femei în funcții de conducere să ajungă nu la 25 %, 42 %, ci la 50 %? Cât timp credeți că ar dura? Ați afirmat că veți realiza acest lucru abia până la sfârșitul mandatului dumneavoastră.

Cu toate acestea, nu ați răspuns foarte clar la întrebarea mea. În calitate de comisar, care este opinia dumneavoastră în privința strategiei Uniunii Europene privind egalitatea de șanse? Aceasta dintre toate instituțiile Uniunii Europene? Acesta ar fi un foarte bun exemplu pentru statele membre, atât pentru persoanele care lucrează în sectorul public, cât și pentru cele care lucrează în mediul privat.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – Aș dori să extind puțin întrebarea colegei mele și să-l întreb pe domnul comisar dacă există, de asemenea, o strategie privind egalitatea de șanse și mă refer aici la angajarea în funcții de conducere de nivel mediu și superior, în instituțiile europene, a persoanelor din noile state membre.

Maroš Šefčovič, membru al Comisiei. – Vă mulțumesc foarte mult pentru întrebările suplimentare.

Sunt de acord cu dumneavoastră că cifrele pe care le-ați menționat ar putea să nu pară la fel de ambițioase precum ați dori să fie în viitor, însă adevărul este că de când am început cu politicile privind șanse egale în cadrul Comisiei în 1995, am reușit să creștem de cinci ori prezența femeilor în funcțiile de conducere. Acest lucru înseamnă că acum există de cinci ori mai multe femei în aceste poziții decât înainte. Desigur, trebuie să ne uităm la cifrele de bază. Sunt de acord cu dumneavoastră că au fost foarte scăzute. De asemenea, trebuie să comparăm în ce fel de mediu operăm în Europa.

Acesta face parte, de asemenea, din răspunsul la a doua întrebare, și anume, că politicile pentru crearea acestor condiții pentru femei, nu numai în instituțiile UE, ci și în statele membre, încă trebuie să fie îmbunătățite. În primul rând, trebuie să creăm condiții potrivite pentru femei, astfel încât acestea să poată lucra efectiv în aceste funcții înalte, ceea ce înseamnă îngrijire adecvată a copiilor, facilități adecvate de lucru, program flexibil de lucru și alte condiții care le permit de fapt femeilor să fie în aceste poziții înalte. Desigur, aceste condiții sunt create treptat. Cred că am realizat standarde destul de ridicate în cadrul instituțiilor europene și puteți vedea diferitele niveluri la care au fost asigurate aceste condiții în statele membre.

Prin urmare, colega mea, vicepreședinta Reding, propune acum o strategie care va fi numită Echilibrul de gen în conducerea întreprinderilor. Până în prezent, acesta este un document de lucru al serviciilor, care va fi discutat cu liderii întreprinderilor în termen de două luni, iar apoi vor începe consultările publice. Care sunt lecțiile care trebuie învățate în acest proces? Va trebui să trecem printr-un sistem obligatoriu de cote? Ar trebui să optăm pentru sistemul pe care îl avem în cadrul Comisiei, în care încercăm să creăm un mediu propice și stimulente administrative pentru acele direcții generale care pot îndeplini efectiv obiectivele stabilite pentru femei? Cred că în final vom vedea rezultate corespunzătoare.

Președinta. – Întrebările care nu au primit răspuns din lipsă de timp vor primi răspunsuri în scris (a se vedea anexa).

Seán Kelly (PPE). – Dnă președintă, în cadrul unei intervenții, vreau doar să fac o observație și știu că mulți deputați ar fi de acord cu mine. Nu are nimic de-a face cu

dumneavoastră personal, însă se referă la modul în care este organizat timpul afectat întrebărilor.

De pe o zi pe alta, niciun deputat nu știe cât de multe întrebări vor fi preluate, cât de multe întrebări suplimentare vor fi preluate, cât timp vor dura răspunsurile și dacă vom avea sau nu un timp pentru toate întrebările adresate Comisiei sau Consiliului. Acest lucru este neplăcut. M-am întâlnit cu baroana Ludford. A întârziat o oră la cină, deoarece a așteptat ca întrebarea sa să fie preluată. Am calculat că întrebarea mea va fi preluată și am refuzat o invitație la cină. Cel puțin, deputaților ar trebui să li se spună în avans cât de multe întrebări vor fi preluate, pentru ca apoi să își poată planifica agenda în consecință.

Știu că voi primi un răspuns scris, însă dacă eu și alți deputați dorim un răspuns scris, am putea trimite un e-mail din confortul caselor noastre și am obține un răspuns pe e-mail.

Asta este tot ce vreau să spun. Consider că ar trebui să ținem seama de acest lucru. Dnă președintă, nu are nimic de-a face dumneavoastră: ați gestionat situația foarte bine. Nu doresc să fiu lipsit de respect față de dumneavoastră.

Președinta. - Dle Kelly, vă mulțumesc pentru intervenție. În calitate de vicepreședinte responsabil pentru timpul afectat întrebărilor, aș trebui să spun că sunt îngrijorată de faptul că nu am făcut schimbări, ca instituție, împreună cu Comisia, pentru a pune în aplicare ceea ce am convenit în acordul nostru interinstituțional, și anume să îmbunătățim timpul afectat întrebărilor. Mă bucur de prezența comisarului Šefčovič în seara aceasta și de faptul că a văzut la fața locului problemele cu care ne confruntăm. Prin urmare, sper că ar putea exista o nouă dinamică pentru a încerca să trecem la situația pe care am preconizat-o când am negociat acordul interinstituțional.

(Ședința a fost suspendată la ora 20:50 și a fost reluată la ora 21:00.)

PREZIDEAZĂ: LÁSZLÓ TÓKÉS

Vicepreședinte

18. Situația din Albania (dezbateri)

Președintele. - Următorul punct pe ordinea de zi este declarația Comisiei privind situația din Albania.

Ștefan Füle, *membru al Comisiei.* – Dle președinte, vă mulțumesc pentru că m-ați invitat să vorbesc despre Albania în seara aceasta. Deși se află pe continentul european, Albania a fost izolată pentru o mare parte a secolului XX. Totuși, Albania este acum deschisă și accesibilă. Aceasta a devenit o țară cu o perspectivă europeană.

Astăzi, Albania se află în criză politică. Evenimentele din Tirana, de vineri 21 ianuarie 2011, au fost tragice. Impasul politic tot mai încrâncenat a cauzat patru decese inutile. Tonul de la Tirana trebuie să se schimbe. Spirala periculoasă a declinului trebuie să înceteze. Criza politică trebuie rezolvată. Aceasta este responsabilitatea comună a liderilor politici din Albania.

Acest lucru așteaptă cetățenii Albaniei și sunt îndreptățiți să o facă. Reprezentanții aleși democratic trebuie să acționeze ca atare: să-și reprezinte cetățenii și să găsească compromisul democratic.

Dacă soluția la criză stă în puterea celor din interior, noi, cei din exterior, trebuie să depunem toate eforturile pentru a facilita o astfel de soluție. Directorul general al Serviciului european pentru acțiune externă, Miroslav Lajčák, a vizitat Tirana de două ori pentru a se întâlni cu președintele, cu prim-ministrul și cu liderul opoziției și sunt încântat că domnia sa este alături de mine astăzi.

Mesajele sale în numele baronesei Cathy Ashton, Înalt Reprezentant și vicepreședintă a Comisiei, și al meu au fost clare: în primul rând, încetați violența și investigați evenimentele din 21 ianuarie în mod corect. Aceste investigații trebuie desfășurate de autoritățile juridice fără interferență politică.

În al doilea rând, încetați abuzul verbal și subminarea implicită și explicită a instituțiilor statului.

În al treilea rând, relansați dialogul politic: recunoașteți că aveți o responsabilitate comună de a asigura un viitor mai pozitiv pentru Albania. În viitorul apropiat, aceasta înseamnă organizarea în comun de alegeri libere, echitabile și transparente.

În al patrulea rând, începeți sarcina importantă de aplicare a celor 12 priorități subliniate în avizul Comisiei din 2010. Guvernul și opoziția trebuie să acționeze împreună.

Reacțiile liderilor politici și ale publicului general la vizita dlui Miroslav Lajčák au fost încurajatoare și pozitive. Există un impuls favorabil care poate și trebuie să fie utilizat pentru a transforma această criză într-o oportunitate.

Cei doi lideri albanezi salută atenția care li se acordă, dar aceștia sunt blocați în propriul impas intern, iar bunăvoința și asistența UE nu pot înlocui dialogul dintre lideri.

Putem contribui la concilierea diferențelor prin angajamentul nostru activ. Totuși, nu putem face acest lucru înainte ca ambele părți să dea dovadă de o voință reală de a pune viitorul european al Albaniei deasupra politicii de partid și a neîncrederii personale.

Nu este loc pentru jumătăți de măsură. Albania trebuie să îndeplinească toate criteriile de la Copenhaga, inclusiv dialogul politic interactiv și un parlament funcțional – sau nimic.

În ceea ce privește Albania, sunt dezbătute următoarele aspecte: o perspectivă de aderare la UE în conformitate cu concluziile Consiliului și pe baza criteriilor de la Copenhaga; o identificare clară în avizul Comisiei pentru 2010 a celor 12 priorități a căror aplicare eficientă ar permite Albaniei să înceapă negocierile de aderare cu UE. Aceste 12 priorități includ, printre altele, îmbunătățirea funcționării instituțiilor democratice și a dialogului politic, a statului de drept și a reformei sistemului juridic, lupta împotriva crimei organizate și protecția drepturilor omului.

Aceste 12 priorități și criteriile de la Copenhaga nu sunt doar un exercițiu pentru politicieni. Din contră, acestea aduc beneficii clare, măsurabile pentru cetățeni. Politicienii albanezi trebuie să pună urgent interesele cetățenilor albanezi pe primul loc.

Să transformăm aceste priorități într-un cadru european pentru a aborda provocările politice actuale din Albania. Din acest motiv, am trimis o scrisoare prim-ministrului Berisha cu o săptămână înainte de demonstrațiile din ianuarie, în care am stabilit un traseu bazat pe aceste 12 priorități, pentru a ajuta Albania să iasă din impasul actual. Am fost cu toții martorii evenimentelor tragice care au urmat.

Nu este prea târziu. Dacă primim semnale ireversibile că există o dorință reciprocă de a utiliza acest cadru european pentru a depăși treptat impasul politic și criza recentă, atunci vom răspunde în mod pozitiv.

Parlamentul European are, de asemenea, un rol vital. Dvs., ca politicieni, puteți transmite un mesaj clar politicianilor. Un mesaj comun clar din partea acestei Camere și a întregii Uniuni Europene privind disponibilitatea de a se implica i-ar determina pe toți albanezii să se gândească la cel mai bun plan de acțiune.

Permiteți-mi să utilizez această oportunitate pentru a face apel la prim-ministrul Albaniei, dl Berisha, să creeze în Albania un mediu politic cu adevărat favorabil incluziunii. Alte forțe politice și organizațiile societății civile ar avea de beneficiat ca urmare a integrării europene.

Permiteți-mi, de asemenea, să fac un apel la liderul Partidului Socialist, dl Rama, să se asigure că partidul său face o opoziție cu adevărat constructivă – una care se bucură de beneficii, dar și de responsabilitățile acestui mediu politic care favorizează incluziunea, pe care îl dorim în Albania.

Michael Gahler, în numele Grupului PPE. – (DE) Dle președinte, dle Füle, doamnelor și domnilor, în primul rând, aș dori să vă mulțumesc foarte mult pentru declarația dvs. clară. Cred că aceasta a fost bine primită. Cred că evenimentele din domeniile democrației și ale statului de drept sunt cerințe esențiale pentru începerea procesului de aderare a Albaniei la UE. Aceasta include funcționarea instituțiilor democratice care sunt utilizate în mod corect. Parlamentul este locul în care ar trebui să aibă loc dezbateri democratice. Cu acest scop i-au ales cetățenii pe deputații din parlament. Acest forum nu poate fi înlocuit de evenimentele din stradă și în special nu în modul în care a încercat dl Rama să o facă la 21 ianuarie.

Fac apel la Partidul Socialist să participe în totalitate la procesul parlamentar și să găsească alternative politice în parlament. Este timpul să punem capăt îndoielilor cu privire la rezultatul alegerilor. Partidul Socialist trebuie să-și asume răspunderea pentru rolul său de opoziție parlamentară. Acesta trebuie să profite de oportunitatea de a face propuneri specifice pentru viitor, inclusiv în comisia parlamentară de anchetă. Organizația pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE) și Biroul OSCE pentru instituții democratice și drepturile omului (BIDDO) au făcut recomandări pentru îmbunătățirea condițiilor de bază ale alegerilor. De asemenea, este important ca socialiștii să fie implicați și în acest domeniu. Am auzit că dl Rama a acceptat, în timp ce se afla aici, la Strasbourg, să participe la alegerile locale de pe 8 mai. Salut decizia sa. Sper că această asigurare nu implică nicio condiție sau lacună. Dl Rama este, evident, sfătuit bine de colegii săi socialiști și, de asemenea, în întrunirile cu alte grupuri.

Îl pot asigura că mulți membri ai grupului nostru joacă un rol activ în numele nostru în Albania și susțin abordarea care favorizează incluziunea la care s-a referit dl Füle. Acest lucru ne-a permis să ne aducem o contribuție comună pentru a asigura un viitor pozitiv pentru Albania.

Adrian Severin, în numele Grupului S&D. – Dle președinte, cu siguranță că putem considera situația politică actuală din Albania drept un impas. Uneori mai calmă și uneori mai violentă, această criză nu are sfârșit.

Anul trecut, Parlamentul a adoptat o rezoluție care îndemna toți actorii politici interni să găsească o soluție politică negociată la criză și să ajungă la un consens național minim.

Această rezoluție a fost ignorată de forțele politice și mai ales de guvern. De asemenea, recomandările Comisiei și ale Consiliului sunt ignorate în acest moment.

Este inadmisibil ca exercitarea dreptului de adunare și de protest într-o țară afectată de corupție să fie descrisă ca o lovitură de stat.

Este inadmisibil ca credibilitatea instituțiilor de stat – președinția, procuratura și altele – să fie subminată de declarațiile șefului guvernului.

Este inadmisibil ca cei care împușcă demonstranții civili să fie numiți eroi ai națiunii și să li se promită amnistie.

În curând vor avea loc alegeri locale. În circumstanțele actuale, acestea vor fi un test politic pentru toate părțile politice interesate. Solicităm comisarului Füle și directorului general Lajčák să depună toate eforturile pentru a asigura asistența internațională și monitorizarea internațională pentru aceste alegeri, astfel încât să se garanteze că acestea vor fi libere și echitabile sau cel puțin că putem evalua libertatea și echitatea acestora.

Sprijinim abordarea Comisiei și în special pe cea a comisarului Füle. Sprijinim acțiunea dlui Lajčák. Trebuie să cerem tuturor forțelor politice să pună capăt acestei crize, deoarece alternativa este izolarea Albaniei și punerea în pericol a perspectivelor sale europene.

Marietje Schaake, în numele Grupului ALDE. – Dle președinte, astăzi a fost o zi foarte interesantă în ceea ce privește Albania. Am vorbit cu reprezentanții celor două partide politice principale de acolo. I-am rugat pe amândoi să contribuie cu idei privind progresul țării și ieșirea din impasul politic pentru a se concentra asupra problemelor care afectează toți cetățenii: lupta împotriva crimei organizate, eliminarea corupției, crearea de locuri de muncă și de oportunități pentru tânăra generație.

Niciunul dintre ei nu a reușit să-mi dea un răspuns. Jocul de pasare a responsabilității părea mai important. Mi se pare că sistemul politic din Albania este mai preocupat de sine însuși decât de cetățenii săi. Nu trebuie să vă spun cât de dificil este să-i convingem pe alegătorii noștri să ni se alăture când pledăm pentru extinderea UE. În ciuda rezistenței, Alianța Liberalilor și Democraților pentru Europa ar dori ca Balcanii de Vest să devină o parte a teritoriului UE.

Credem că UE este o comunitate de valori care a lăsat în urmă un trecut divizat, alegând un viitor unit. Trebuie să solicităm autorităților albaneze să facă același lucru și să nu fie copleșite de umbrele trecutului, ci să pășească în lumina viitorului. Și să nu uite că este responsabilitatea lor, în primul rând, să asigure bunăstarea cetățenilor și să nu le refuze un viitor european, deoarece este foarte clar că criza politică împiedică orice progres.

În mai, vor avea alegeri noi și pregătirile sunt în curs. Acestea trebuie susținute de toate partidele politice. Salut sugestia că UE trebuie să joace un rol activ pentru a garanta că acestea sunt libere și echitabile. Dar democrația este un proces lung și cu siguranță nu înseamnă doar „un om, un vot”. Acesta necesită instituții democratice, statul de drept și puterea sa este determinată de respectarea minorităților. Democrația nu înseamnă „învingătorul ia totul”.

Aderarea la UE este o călătorie lungă, care implică eforturi asidue și un angajament comun, iar reformele pe care le-a făcut Albania sunt avantajate cel mai mult de colaborare și de angajamentul continuu față de procesul UE.

Marije Cornelissen, *În numele Grupului Verts/ALE.* – (NL) Dle președinte, criza din Albania nu este o noutate. Criza nu a început în ianuarie cu violențele împotriva demonstrațiilor, nici în 2009, când Partidul Socialist a boicotat parlamentul după alegeri și când a început greva foamei.

Această criză este o criză a culturii politice. Boicoturile, grevele foamei, demonstrațiile sunt metode normale de acțiune în politica albaneză. La fel sunt și corupția, manipularea mijloacelor de informare în masă și a numirilor politice. Toate acestea sunt la o distanță de ani-lumină față de genul de politică pe care am dori s-o vedem într-o țară care este pe drumul spre aderare.

Sper foarte mult ca cetățenii albanezi să aibă parte, în cele din urmă, de un guvern responsabil și un parlament responsabil, cu politicieni care vor pune bunăstarea cetățenilor mai presus de propriul prestigiu și de propriile interese. Ambele tabere trebuie să facă un pas pentru a ajunge în această etapă. Guvernul are o responsabilitate specială. Guvernele au un monopol asupra violenței și guvernele au o responsabilitate suplimentară de a se ridica deasupra politicii de partid, pentru a face ceea ce este bine pentru cetățeni.

Ar trebui să ne putem aștepta ca acest guvern să facă tot posibilul pentru a împiedica repetarea evenimentelor din ianuarie. De asemenea, ar trebui să ne așteptăm ca acesta să coopereze pe deplin la lansarea unei anchete independente asupra evenimentelor din ianuarie, să pună capăt corupției din rândurile sale și să dea posibilitatea dezbaterii parlamentare. Opoziția are, de asemenea, o responsabilitate. Aceasta trebuie să facă, de asemenea, tot posibilul pentru a preveni o repetare a violențelor din ianuarie, prin cooperarea deplină la alegeri corecte și echitabile în mai și prin participarea la dezbaterile parlamentare, de preferat asupra conținutului, măcar o dată, precum nivelurile foarte înalte ale șomajului din Albania.

Totuși, cum facem ca ambele părți să facă un pas atât de important? Aveam toate speranțele în noiembrie, când comisarul Füle a cedat responsabilitatea în mâinile Albaniei spunând: niciun progres până nu rezolvați această problemă. Când se va întâmpla acest lucru, vom putea să acordăm Albaniei statutul de candidat. Din păcate, aceasta nu a adus nicio schimbare. Acum, sper că dl Lajčák va reuși acolo unde alții au eșuat: adică, să aducă ambele tabere la masa negocierii și să obțină un progres. Sper, dar nu am foarte mare încredere că acest lucru va fi posibil fără ca noi să recurgem la metode mai severe.

Cred că ar trebui să-i menținem în continuare sub amenințarea unei sancțiuni. Trebuie să fie clar că eșecul acestui efort de negociere nu va rămâne fără consecințe. Sancțiunile trebuie totuși să-i afecteze pe liderii politici și nu pe cetățeni. Aceasta înseamnă că nu trebuie să ne atingem în niciun caz de ridicarea vizelor pentru Albania, aceasta fiind o sugestie pe care am auzit-o pe coridoare. Dacă am face acest lucru, am aduce într-adevăr prejudicii cetățenilor. Aș dori foarte mult o asigurare din partea comisarului că nu se va abuza de liberalizarea vizelor în acest proces politic.

Cu toate acestea, o idee pe care am putea să o luăm în considerare este retragerea controlului fondurilor IAP de către Albania și readucerea acestuia în mâinile UE. Aceasta ar permite tuturor investițiilor majore din țară să continue, dar guvernul s-ar afla, într-o măsură sau alta, sub supraveghere. Aceasta mi se pare o sancțiune care i-ar afecta pe politicieni, dar nu și pe cetățeni. Sper în mod sincer că toate acestea nu vor fi necesare, deoarece ambele părți vor fi dispuse să ajungă la un compromis și că dl Lajčák va reuși, în interesele poporului albanez.

Charles Tannock, în numele Grupului ECR. – Dle președinte, dacă se dorește ca Albania să facă progrese către scopul său final de aderare la UE, liderii săi politici trebuie să se angajeze într-un mod mai constructiv, democratic și matur. Violențele de luna trecută ne-au reamintit de instabilitatea inerentă a politicii albaneze.

Mă întreb, de asemenea, dacă Consiliul și Comisia au luat în considerare revenirea asupra deciziei de anul trecut de a acorda albanezilor călătorii fără vize în UE, ținând cont de vărsarea de sânge, care poate, bineînțeles, să genereze o migrație economică mai mare în zona Shengen dacă investițiile directe străine sunt sistate.

Un astfel de pas ar sublinia, cu siguranță, faptul că Albania nu reușește în continuare să se ridice la așteptările UE. Crima organizată și corupția prosperă în continuare și sistemul juridic este manipulat frecvent de politicieni. Chiar și prim-ministrul Berisha a intervenit în arestarea, ordonată de către procurorul general, a forțelor de ordine care au tras în protestatari, susținând că o lovitură de stat era iminentă. Instituțiile democratice sunt slabe și libertatea presei este insuficientă.

Decizia Partidului Socialist al lui Edi Rama de a boicota parlamentul pe baza fraudei electorale presupuse a acutizat instabilitatea Albaniei. Albania nu poate, sub nicio formă, să înceapă aplicarea reformelor necesare pentru a redobândi încrederea UE în mediul politic actual de instabilitate. Această instabilitate poate determina acum, de asemenea, ca și NATO să-și reconsidere politica de extindere, Albania aderând la alianță cu mai puțin de doi ani în urmă. Liderii NATO trebuie să se întrebe acum dacă Albania nu a devenit membră prematur.

Pe lângă îngrijorările personale cu privire la instabilitatea politică a Albaniei și cum va influența aceasta aspirațiile de aderare ale țării la UE, sunt sceptic, de asemenea, cu privire la prioritățile strategice ale Albaniei. Albania este membru cu drepturi depline al Organizației Conferinței Islamice, un grup de interese tot mai puternic și mai influent în ONU, care promovează interesele membrilor săi și votează în bloc în ceea ce privește drepturile omului și aspecte legate de politica externă. Membrii OCI includ Albania și Turcia, ambele fiind semnatare ale Declarației de la Cairo privind drepturile omului, care citează sharia ca bază pentru drepturile omului în țările musulmane.

Albania, ca și Turcia, trebuie să decidă acum dacă adoptă valorile occidentale sau dacă dă întâietate celor din legea sharia, pe care Curtea Europeană a Drepturilor Omului de la Strasbourg a declarat-o incompatibilă cu valorile europene, deși până acum, din punctul meu de vedere, statutul de membru al Albaniei la OCI, ca să fiu sincer, pare a fi doar cu numele. Albania este, în cele din urmă, o țară seculară în practică. Se pare că planul liderilor albanezi a fost să adere la OCI pentru a atrage investiții din Orientul Mijlociu și nu pe baza unor convingeri religioase puternice, dar, bineînțeles, toate acestea se pot schimba în viitor.

Nikolaos Chountis, în numele Grupului GUE/NGL. – (EL) Dle președinte, dle comisar, am sperat că după 18 luni de la ultimele alegeri parlamentare din Albania, impasul politic va fi rezolvat. Am sperat, în urma recomandărilor făcute și a rezoluției adoptate de Parlamentul European, că se va ține cont de ceea ce am spus. Am fost convinși că speranțele de integrare europeană ale Albaniei vor acționa ca un stimulent puternic – deoarece aceasta este dorința poporului albanez – pentru a rezolva nu doar problema politică, ci și problemele economice, sociale și democratice. Din păcate, impasul persistă. Cât despre cine poartă cea mai mare parte a responsabilității, cred că nu este de competența noastră aici să judecăm poporul albanez.

Din păcate, cu toate acestea, situația s-a înrăutățit. Încă o dată, aș dori să-mi exprim regretul pentru victimele demonstrației din 21 ianuarie. Ne opunem creșterii violenței; solicităm încetarea represiunii, respectarea drepturilor omului și democratice și pedepsirea celor responsabili.

Totuși, nu voi ascunde faptul că sunt îngrijorat în legătură cu alegerile locale următoare din luna mai. Pur și simplu, trebuie să facem tot ce ne stă în putință pentru a ne asigura că toate măsurile de siguranță necesare sunt aplicate pentru a continua fără probleme. Trebuie să convingem toate forțele politice să participe la acest proces electoral și aceste alegeri trebuie să aibă loc pe baza regulilor internaționale pentru alegeri corecte și democratice.

Cred că ajutorul nostru, ajutorul din partea Parlamentului European și a Uniunii Europene în general – și aici sunt de acord cu dl Füle – trebuie să fie suplimentar, trebuie să fie auxiliar și evident, nu trebuie să fie influențat de afilierea politice și de prietenii politice (vă rog să scuzați expresia). Nu nouă ne revine responsabilitatea de a oferi soluția societății albaneze și problemei albaneze. Aceasta trebuie rezolvată de poporul albanez, de forțele politice din Albania. Nu sunt de acord cu ideile exprimate despre amenințări cu adoptarea de măsuri, când majoritatea măsurilor pe care le-am auzit sunt măsuri împotriva poporului albanez. Nu cred că acest lucru va aduce vreun rezultat.

Cred că putem exercita cea mai mare presiune posibilă prin instituțiile UE, în cadrul relațiilor cu o țară care bate la ușa UE, subliniind că, din păcate, toate aceste proceduri întârzie perspectivele sale de aderare. Trebuie să subliniem că impasul va fi rezolvat doar printr-o poziție responsabilă din partea liderilor politici, cu o disponibilitate pentru dialog politic și nu după cum am auzit, cu o atitudine de „învingătorul ia totul” și cu practici și conduită similare.

Cred că dacă liderii politici din Albania insistă asupra acestui fel de practică și asupra acestui fel de abordare, impasul și criza se vor agrava, făcând imposibil ca țara să abordeze problemele grave care se adaugă la problema politică: probleme care vor apărea – dacă nu au apărut deja – ca urmare a crizei economice care a lovit țările vecine, Italia și Grecia, ținând cont că banii trimiși din aceste țări ajutau într-o anumită măsură la îmbunătățirea situației economice din Albania. Prin urmare, o soluție pentru ieșirea din impasul politic, responsabilitatea politică și dialogul politic sunt cele care vor ajuta liderii politici să găsească o soluție rapidă la problemele cu care se confruntă Albania.

Bastiaan Belder, în numele Grupului EFD. – (NL) Dle președinte, ca jurnalist, am vizitat Albania de mai multe ori în anii '90. De fiecare dată, am fost impresionat de tinerii talentați pe care i-am întâlnit acolo. Cu siguranță, o țară cu astfel de tineri trebuie să aibă un viitor. Vara trecută, încrederea mea în perspectivele europene ale Albaniei a fost reînnoită în timpul unei școli de vară din regiunea sudică Vlorë.

În această dimineață, am avut un schimb de e-mailuri cu doi profesori albanezi despre dezbaterile din seara aceasta. Ambii au peste 30 de ani și au decis să rămână în Albania: ar putea câștiga mult mai mult în străinătate, dar rămân în țară. Vor să vină în ajutorul propriului lor popor și al bisericii lor. Totuși, ce pot face aceștia în privința impasului politic din țara natală? În ambele cazuri, mesajul lor este clar și este un strigăt de ajutor: „Europa, nu lăsa liderii noștri politici să acționeze după bunul lor plac. Deoarece, dacă li se permite, aceștia vor distruge viitorul națiunii noastre. Europa, forțază ambele părți, socialiștii și democrații, să negocieze până când ajung la o soluție”.

Dle comisar, voi fi primul care admite că este mai ușor să vorbești decât să faci, dar cu toate acestea, strigătul lor a fost de ajutor. Totuși, am încredere că veți dori să faceți tot posibilul să îndepliniți speranța pe care mulți cetățeni albanezi onești și-au pus-o în Europa și în dvs., în calitate de comisar responsabil. Vă urez multă putere și succes în acest demers.

Pentru a încheia, există altă problemă albaneză, la fel de importantă, pe care aș dori să o amintesc. Un informator din Tirana m-a avertizat în legătură cu pericolul ca în această primăvară, un număr mare de fete și femei albaneze să călătorească în Europa de Vest și să ajungă în rețelele de prostituție. Dle comisar, împărtășiți această preocupare și ce resurse are la dispoziție UE pentru a lua măsuri preventive împotriva traficului de femei și al creșterii fetelor în vederea prostituției în Albania?

Béla Kovács (NI). – (HU) Dle președinte, viața politică a Albaniei este în impas de la alegerile parlamentare din 2009. Parlamentul nu își poate exercita rolul de supraveghere a guvernului și instituțiile parlamentare nu funcționează, din păcate, în mod eficient. Faptul că socialiștii acuză guvernul de fraudă electorală și de corupție, solicitând demisia acestuia și alegeri anticipate înainte de cele programate pentru 2013, precum și de faptul că prim-ministrul Berisha nu este dispus să demisioneze și acuză opoziția că încearcă să preia puterea cu forța indică faptul că negocierile cu UE sunt sortite eșecului foarte rapid.

Uniunea Europeană consideră că este esențial ca țările candidate să accelereze eforturile în lupta împotriva corupției și a crimei organizate. Acest lucru nu este important doar pentru UE, ci este, de asemenea, în beneficiul societății țărilor implicate, mai ales că acest lucru poate contribui la îmbunătățirea imaginii țărilor candidate. Din acest motiv, soluționarea situației curente va necesita fără îndoială reinstaurarea instituțiilor democratice.

Eduard Kukan (PPE). – Dle președinte, criza politică din Albania durează de prea mult timp. Însă nu este o situație fără ieșire, nu este un impas, ci este o criză politică prelungită. Aceasta afectează reputația țării, pe cetățenii săi și ambițiile lor pentru un viitor european.

Nu ar trebui să permitem acestei crize politice și acestor tensiuni să continue. Acum trebuie să trimitem un mesaj comun că dorim să avem Albania ca țară candidată, dar liderii politici din ambele tabere trebuie să-și demonstreze disponibilitatea de a rezolva problemele politice respectând în totalitate a statul de drept, constituția și având la bază instituțiile democratice.

Am încercat de prea mult timp să găsim o soluție la această situație fără niciun rezultat tangibil. Condamnăm ferm actele violente care au avut loc pe străzile Tiranei în timpul demonstrațiilor de la 21 ianuarie. Evenimentele care au costat viețile a patru persoane trebuie să fie investigate corect.

Albania așteaptă alegerile locale din mai anul acesta. Acesta va fi alt test al democrației din țară. Din nou, este timpul ca liderii politici să-și concentreze eforturile pentru a găsi garanții că alegerile nu vor aduce tensiuni suplimentare și nu vor prelungi criza.

În concluzie, doresc să subliniez importanța mesajelor politice și a propunerilor din discursul dlui comisar Füle de la începutul acestei dezbateri. Cea mai bună contribuție posibilă pe care o poate avea Parlamentul în această situație este să sprijine ferm aceste propuneri și, în consecință, să trimită un mesaj comun clar partidelor politice albaneze.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Dle președinte, în primul rând aș dori să-i mulțumesc dlui Füle pentru această declarație clară de astăzi și pentru angajamentul său față de acest subiect pentru o perioadă lungă de timp. Aș dori, de asemenea, să-i mulțumesc dlui Lajčák

pentru dedicația de care a dat dovadă în ultimele luni. Acesta este obișnuit să abordeze și să rezolve probleme complicate. Le urez succes ambilor. Această dezbatere a avut ca rezultat un front unit și un sprijin comun pentru eforturile celor doi, în vederea găsirii unei soluții pentru Albania.

Admit că am fost sceptic la începutul acestei debateri. Nimic nu ar fi mai rău pentru dezvoltarea Albaniei decât acuzațiile care sunt făcute de o parte împotriva celeilalte în această Cameră, care sunt similare cu cele făcute de cele două grupuri politice majore, guvernul și opoziția din Albania. Sunt foarte încântat că am reușit să ajungem la un acord privind o abordarea comună, cel puțin până acum. Să sperăm că lucrurile vor rămâne așa. Ambele tabere, ambele grupuri politice – guvernul și opoziția – trebuie să se angajeze pentru a găsi soluții de ieșire din criză.

Sunt de acord cu dl Belder. Am vizitat Albania la puțin timp după căderea regimului Hoxha. Am fost foarte uimit de starea de spirit și de entuziasmul tinerilor. Totuși, sunt foarte dezamăgit când văd ce a rezultat din acest lucru și ce nu. Trebuie să spun că clasa politică din Albania nu poate răspunde dorințelor și ideilor cetățenilor.

Bineînțeles, avem încă afinitățile noastre politice și relația noastră de prietenie. Totuși, pentru noi este esențial acum să transmitem ambelor părți că trebuie să se așeze la masa negocierilor și să încerce să garanteze alegeri locale cel puțin transparente și deschise. De asemenea, trebuie să cerem ambelor tabere să fie pregătite să aplice cerințele stabilite de Biroul OSCE pentru instituții democratice și drepturile omului (BIDDO) pentru aceste alegeri, fie prin legislație, fie prin măsuri practice, astfel încât să existe alegeri cu adevărat echitabile și transparente în viitor.

Cred, de asemenea, că Parlamentul trebuie să trimită cât mai mulți observatori la alegeri, în ciuda faptului că acestea sunt alegeri locale, deoarece alegerile pot reprezenta începutul unui climat politic nou în Albania. Albania are nevoie de aceste lucruri urgent.

Sunt de acord cu toți cei care au spus că dacă nu se schimbă nimic în Albania, aceasta se va afla într-o poziție izolată. Totuși, nu dorim ca Albania să fie izolată. Dorim ca acesta să pornească pe calea spre Europa.

Stanimir Ilchev (ALDE). – (BG) Dle președinte, în primul rând aș dori să spun că societatea albaneză și poporul albanez sunt un caz special, dar vă rog să nu mă înțelegeți greșit. Istoria lor este diferită și tradițiile lor culturale sunt diferite, iar unele dintre aceste diferențe au supraviețuit în caracterul național, modul în care s-a dezvoltat până în prezent și acest lucru afectează modul în care aceștia percep procesele politice și le dezvoltă.

Prin urmare, dacă vom instrumenta problema aflată în discuție, va trebui să dăm dovadă de creativitate, de flexibilitate și de imaginație. De exemplu, cred că ar trebui să intrăm în contact nu numai cu liderii celor două partide politice principale, care sunt în conflict, ci și cu liderii neoficiali ai societății albaneze.

S-au spus aici câteva lucruri corecte despre sharia și despre Conferința Islamică, dar trebuie să reținem că albanezii sunt toleranți față de toate cele trei religii principale din țara lor, inclusiv Biserica Ortodoxă Răsăriteană și Catolică. Toate cele trei comunități au lideri influenți, la fel ca și ONG-urile și tineretul. Ar trebui să ne adresăm, de asemenea, acestor lideri în încercările noastre de a reconcilia cele două partide politice.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Dle președinte, dle Füle, dle Lajčák, doamnelor și domnilor, aș dori să le mulțumesc și eu dlui Füle și dlui Lajčák pentru munca intensă și

încercările lor de a găsi o soluție la această problemă. Sunt încântată, de asemenea, că dezbaterile de astăzi nu s-au degenerat în polemici între grupurile politice aflate în conflict din Albania. Ar fi fost foarte regretabil pentru Parlament dacă s-ar fi întâmplat acest lucru și sper să nu ajungem în acest punct.

Criza instituțională din Albania este, de asemenea, o criză a culturii politice. Aceasta are legătură cu violența verbală care s-a transformat în violență pe străzi și s-a soldat cu patru morți. Sunt de acord cu cei care spun că aceste evenimente trebuie investigate. Este important să aflăm cine este de vină. Totuși, acest proces de violență verbală care devine violență reală pe străzi ar putea periclita aderarea Albaniei la Uniunea Europeană.

După cum a explicat deja dl Füle, trebuie să le spunem clar oponenților politici din Albania că este de datoria lor să acționeze în interesele poporului albanez. Calea către Uniunea Europeană înseamnă găsirea unei soluții pentru această criză politică, așezarea la masa negocierilor și încetarea jocului de pasare a responsabilității în care un grup dă vina mereu pe celălalt și nu recunoaște că și el poate contribui la schimbarea situației. Iată de ce este nevoie. Acuzațiile constante despre cine s-a aflat la originea situației și cine poartă vina nu își au locul într-un stat european. Sper că taberele opuse vor învăța din acest lucru și își vor da seama că această situație nu poate continua.

Dacă dl Rama și partidul său chiar participă la alegerile locale, după cum ne-a spus astăzi unora dintre noi, și numește membri ai comisiei electorale, salut acest demers și sper că este un prim pas pentru a garanta că aceste alegeri locale pot avea loc într-o formă transparentă și deschisă și că rezultatul va fi acceptat ulterior.

Parlamentul a sprijinit pe deplin procesul de liberalizare care a fost menționat deja. Rugămintea mea pentru dl Füle este următoarea: Sper că cei din Comisie nu iau în considerare abandonarea liberalizării vizelor pentru cetățenii albanezi ca o sancțiune posibilă împotriva celor două tabere opuse. Sper că nu așa vor sta lucrurile. Cealaltă întrebare se referă la posibilitățile de a aplica o presiune mai mare, dacă cele două partide nu ajung la un acord. O opțiune este, după cum a spus deja dl Cornelissen, să preluăm răspunderea pentru gestionarea fondurilor Instrumentului de asistență pentru preaderare (IAP) de la guvern și să o redăm Comisiei. Cealaltă posibilitate ar fi înghețarea fondurilor IAP. Totuși, aceasta ar cauza suferințe în rândul populației, ceea ce nu poate fi intenția noastră. Care sunt planurile dvs. în caz că nu se poate ajunge la nicio soluție?

Un ultim aspect: în raportul Marty adresat Consiliului Europei, s-a adus acuzația că serviciile secrete albaneze au fost implicate sau au sprijinit traficul de organe. Aveți informații potrivit cărora serviciile secrete albaneze și sistemul juridic albanez sunt pregătite să coopereze?

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Dle președinte, de la alegerile generale din 2009, există tensiuni politice în Albania cauzate de rezultatul strâns al votului, pe care forțele politice învinse l-au descris ca manipulare electorală.

Socialiștii albanezi, conduși de Edi Rama, îl acuză pe prim-ministrul Sali Berisha nu numai de fraudă electorală, ci și că este responsabil de corupția extinsă și condițiile precare în care trăiesc cetățenii. La o demonstrație de protest organizată de opoziție în capitala albaneză, Tirana, pe 21 ianuarie, au participat peste 20 000 de demonstranți, care au cerut demisia guvernului Sali Berisha. Totuși, intervenția poliției cu tunuri de apă, gaze lacrimogene și gloanțe din cauciuc s-a soldat cu patru morți și peste 1 50 de răniți. Brutalitatea intervenției poliției, precum și faptul că Sali Berisha le-a acordat tuturor membrilor forțelor de securitate care au participat la suprimarea demonstrației o răsplată extraordinară, care s-a ridicat la

salariul pentru o lună, este o dovadă clară a faptului că premierul albanez cumpără favorurile forțelor de securitate și încearcă să le câștige sprijinul și să le utilizeze împotriva poporului albanez.

În țările decente, civilizate, guvernul este ales de obicei de cetățeni, de electorat și nu de forțele de securitate sau de poliție mituite. Dacă dl Berisha a uitat acest principiu elementar al guvernării democratice, atunci, cred eu, acesta nu poate fi liderul unui stat democratic. Doamnelor și domnilor, nu cred că cineva dintre noi ar dori să vadă că în Europa sunt promovate guverne a căror putere se bazează pe fraudă electorală și polițiști corupți și care sunt reprezentate de mici dictatori care nu știu cum să cedeze puterea altora într-un mod corespunzător într-o țară. Prin urmare, trebuie să apărăm cu mai multă hotărâre democrația din Albania.

Doris Pack (PPE). – (DE) Dle președinte, dle Füle, dle Lajčák, doamnelor și domnilor, cazul pe care îl discutăm nu a început pe 21 ianuarie. Prin urmare, întrebările pe care trebuie să ni le adresăm și pe care vi le adresez și dvs. sunt: De ce Comisia și alte organisme internaționale nu au intervenit când au apărut primele semne, la jumătatea anului 2009? Alegerile din 2009 au fost cele mai bune până în momentul respectiv în Albania și acestea se bazau pe legislația electorală care, în mod uimitor, a fost adoptată ca urmare a unui consens dintre socialiști și democrați. Ajungerea la un consens este ceva complet nou în Albania. Cred că acest lucru este important. Toate comisiile electorale socialiste, Biroul OSCE pentru instituții democratice și drepturile omului (BIDDO), observatorii electorali și noi înșine am crezut că alegerile au fost organizate corect.

Guvernul care s-a format ulterior a fost, de asemenea, o noutate pentru Albania. Două partide care nu se înțeleg deloc au negociat și au colaborat. Partidul Democrat, pe de o parte, și Partidul Socialist, mai mic, de cealaltă parte. Două grupuri adverse s-au întâlnit pentru a ajuta Albania să facă progrese. Aceasta a aderat la NATO și are un regim de vize, dar, din păcate, nu i s-a acordat statutul de candidat.

Totuși, chiar în momentul în care s-a format guvernul, opoziția a decis că alegerile nu s-au desfășurat corect și a cerut deschiderea urnelor de vot. Ce fel de guvern deschide urnele de vot? Nu guvernele de tipul celor care există în țara mea sau a dvs. Trebuie să ne prezentăm în fața curții constituționale sau a comisiei electorale. Proteste precum cele la care am asistat, grevele foamei și refuzul de a coopera în parlament în vederea adoptării unor legi importante, toate sunt pur și simplu de neacceptat. Este importat să exprimăm clar acest lucru și să înfruntăm realitatea. Nu este întotdeauna posibil să aducem totul la același nivel.

Aș dori să aflu care sunt aspectele cele mai importante și cele mai dificile. Acuzațiile care au fost aduse, atât recent, cât și de la bun început, se refereau la aspectul deschiderii urnelor de vot. Acest lucru nu este posibil, deoarece constituția nu o permite. Cum pot avea loc negocieri în legătură cu acest aspect, dacă acest lucru nu este permis? Acum situația a scăpat de sub control și au fost ucise patru persoane.

Este bine că astăzi ați încercat să prezentați o foaie de parcurs. Totuși, probabil că este puțin exagerat să o descriem astfel. Aș dori foarte mult, dle Lajčák și dvs., dle Füle, să utilizați această foaie de parcurs pentru a contura o cale către un viitor mai bun pentru cetățenii acestei țări.

Victor Boștinăru (S&D). – Dle președinte, salut declarația dlui comisar. Aș dori, de asemenea, să subliniez contribuția dlui Lajčák în încercarea de a identifica soluții pentru depășirea situației dramatice.

Demonstrațiile recente din Tunisia și Egipt au întâmpinat, desigur, rezistență din partea dictatorilor locali, care, în cele din urmă, au fost nevoiți să-și părăsească țara – dar fără violențe majore și execuții precum cele din Tirana, la care au fost martore mijloacele de informare în masă. Cât despre acuzațiile prim-ministrului Berisha, conform cărora demonstrațiile nu au fost nimic altceva decât o lovitură de stat condusă de opoziție, președintele Albaniei, procurorul general și șeful serviciilor secrete – cu toții numiți sub conducerea dlui Berisha –, toți acești oameni sunt acum socialiști sau este ceva în neregulă cu dl Berisha?

Aici aș dori să-l citez pe Thomas Countryman, un secretar asistent adjunct în Departamentul de Stat al Statelor Unite, care a respins public ipoteza că evenimentele din 24 ianuarie au fost o lovitură de stat. Trebuie să fim angajați și la fel de eficienți ca Statele Unite și NATO în acest moment în încercarea de a impulsiona, a asista și a ajuta cele două tabere albaneze să ajungă la o soluție negociată, dar solicit, de asemenea, tuturor colegilor mei care îi oferă dlui Berisha sprijinul lor necondiționat să înceteze abordarea părtinitoare. Este important să punem presiune asupra ambelor părți, astfel încât cele două tabere să ajungă la o soluție.

Până acum, doar o singură parte și-a dovedit disponibilitatea de a aplica atât rezoluția Parlamentului European, cât și cele 12 propuneri pe care le-ați menționat anterior, dle comisar. Solicit Comisiei să fie puternică și dedicată unui acord bazat pe rezoluția Parlamentului European și pe cele 12 condiții pe care le-ați menționat anterior, ținând cont că fără acordul complet al ambelor părți, procesul de integrare europeană al Albaniei poate fi blocat complet.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Dle președinte, aș dori să-i mulțumesc dlui comisar pentru foaia de parcurs pe care a stabilit-o pentru Albania în această seară, pe care o susțin în totalitate. Sunt pe deplin convins că această țară are un viitor european și, prin urmare, trebuie să fie un candidat pentru aderare.

Vărsarea de sânge din 21 ianuarie a reprezentat pentru Tirana un regres de câțiva ani. Părea că urmărim aceleași scene de protest și violență la care am fost martori în anii '90. Prin urmare, sunt foarte preocupat de evenimentele recente și de viitorul pe termen scurt al țării.

În timpul ultimei noastre vizite din noiembrie 2010 în această țară, în calitatea noastră de Delegație pentru relațiile cu Europa de Sud-Est și pe 3 și 4 mai 2010, în calitate de Comisie parlamentară de stabilizare și asociere, împreună cu alți colegi, am fost martorul dificultăților cu care se confruntă Albania. Nu am reușit să încheiem negocierile cu o propunere finală de acord. Este posibil să nu fi reușit să abordăm problemele reale ale țării? Pe lângă simpla alchimie politică, a fost măcar menționat cancerul social al șomajului? Trebuie să recăpătăm simțul răspunderii, de care avem mare nevoie.

Privind acest aspect, în căutarea unei minime convergențe privind regulile de bază, atât din partea majorității, cât și a opoziției, este necesar să garantăm, în orice mod posibil, că următoarele alegeri sunt marcate de cel mai înalt nivel posibil de transparență și de democrație. Primarul Edi Rama va participa la alegerile pentru districtul Tirana, prin urmare, vom avea în curând șansa să verificăm și să evaluăm situația politică și standardul de democrație, deoarece, bineînțeles, vom fi prezenți acolo.

Indiferent de progresul înregistrat de Albania în această perioadă, Europa nu trebuie să înceteze niciodată să urmărească dialogul și colaborarea. Aș dori să-i mulțumesc comisarului

pentru munca desfășurată și pentru cea pe care o va desfășura în continuare, deoarece prezența noastră în Albania este importantă.

Maria Eleni Koppa (S&D). – (EL) Dle președinte, am urmărit evenimentele din Albania cu foarte mare îngrijorare. Incidentele tragice din timpul demonstrației organizate împotriva corupției, confruntările cu forțele de securitate, care s-au soldat cu victime, trebuie condamnate în mod expres.

Criza politică continuă prezintă pericole foarte grave pentru stabilitatea țării. Toți poartă partea lor de responsabilitate. Totuși, guvernul ales trebuie să asculte mesajul transmis de către popor că țara are nevoie de o guvernare solidă. Crearea statului de drept prin eliminarea corupției trebuie să fie una dintre prioritățile guvernului albanez. Poporul are dreptul să demonstreze în limitele legale, când crede că guvernul acționează împotriva intereselor sale.

Uniunea Europeană trebuie să facă tot ce îi stă în putere pentru a se asigura că prevalează calmul și prudența. Trebuie să ne implicăm cu toții în acest proces.

Solicit colegilor mei deputați din Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat) să nu treacă cu vederea responsabilitățile importante ale guvernului și să acuze doar opoziția pentru criza politică. În această etapă, cred că dialogul politic trebuie reluat și că trebuie găsită o soluție utilizând procedurile stabilite în constituție și prin lege.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Dle președinte, când văd ce se întâmplă în Albania, mă întristez foarte mult din cauză că îmi aduc aminte de istoria propriei mele țări de la începutul anilor '80, adică acum 30 de ani, când Malta se confrunta cu o situație similară: divizare adâncă, tensiune, rivalitate politică, amenințări și chiar violență. Era o atmosferă sufocantă, care nu mă făcea să fiu mândru de patria mea. În același mod, cred că cetățenii albanezi sunt la fel de întristați de situația curentă a țării lor și sunt departe de a fi mândri de evenimentele care au loc.

Astăzi, sunt foarte mândru de țara mea, deoarece am creat un sistem stabil, democratic și mai presus de toate, acum facem parte din familia europeană. Mediul politic s-a schimbat în mod drastic. Dorința mea pentru Albania este să-și îndeplinească scopul de a avea o țară stabilă care să facă parte din familia europeană. Totuși, este clar că dacă cele două partide principale din țară persistă în încăpățânarea lor, atunci acest scop nu va fi niciodată atins. Este trist, dar aceasta este realitatea.

UE face tot ce poate; obligativitatea vizelor pentru albanezi a fost eliminată acum. Cu toate acestea, Albania trebuie, de asemenea, să-și joace rolul, iar pentru ca acest lucru să se întâmple, atunci toate părțile interesate, inclusiv guvernul și opoziția, trebuie să adopte o politică diferită, una care să cuprindă o politică bazată pe dialog, pe maturitate și pe responsabilitate față de poporul albanez; o politică urmărind să unească, nu să divizeze.

Nu este de datoria noastră să le spunem albanezilor și Albaniei ce să facă. Suntem aici să le spunem că decizia în urma căreia Albania își va găsi sau nu locul în familia europeană este în mâinile lor.

Anna Ibrisagic (PPE). – (SV) Dle președinte, deși criza din Albania durează de mult timp, doar acum a început să se agraveze și de această dată, UE a acționat imediat și într-un mod corect. Prin dedicația dlui comisar Füle și a altora, UE a arătat că Albania nu trebuie să se confrunte singură cu problemele sale. Aceasta este o problemă majoră care afectează credibilitatea țării ca una care are intenții serioase de a se apropia de UE.

Nu este vorba despre cine are dreptate și cine nu, ci despre necesitatea de a readuce dialogul politic în cadrul instituțiilor politice. Nu trebuie să oferim sprijin niciunei părți ca având dreptate sau nu și trebuie să comunicăm foarte clar că alegerile din mai trebuie să fie un semn al direcției pe care o va urma Albania – către UE sau către o menținere a izolării.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Dle președinte, împărtășesc îngrijorarea exprimată de colegii mei deputați că situația din Albania este îngrijorătoare și că poate avea un impact negativ, nu doar asupra Albaniei, ci și asupra perspectivelor viitoare ale țărilor din toată regiunea Balcanilor. La sfârșitul anului trecut, UE și-a exprimat încrederea că Albania și Bosnia și Herțegovina făceau și ar putea face progrese către inițierea unor reforme importante și a liberalizat regimul vizelor pentru cetățenii acestora. Totuși, tulburările politice care au început cu doar câteva luni mai târziu și care s-au soldat cu mai mulți morți sugerează că Albania nu a trecut acest test.

Această izbucnire violentă din Albania necesită o regândire a perspectivelor pe termen lung pentru integrarea regiunii, deoarece politica UE este concentrată pe stabilitatea regională și, ca atare, o astfel de abordare este corectă. Prin urmare, trebuie să existe solidaritate între țările din regiunea Balcanilor și trebuie să fie în interesul comun al acestora să mențină și să promoveze o integrare regională și o stabilitate politică mai puternice.

Elena Băsescu (PPE). – Situația tensionată de la sfârșitul lunii ianuarie din Albania demonstrează importanța păstrării anumitor limite în discursul politic. Ducerea la extrem a disputelor dintre putere și opoziție a dus la pierderea de vieți omenești. Subliniez că, într-un stat democratic, aceste conflicte nu trebuie să treacă de porțile parlamentului. Locul lor nu este în stradă. Atacarea de către grupuri organizate ale opoziției a clădirii guvernului pentru a obține puterea cu forța este un lucru grav, iar complotul unor autorități pentru ascunderea celor vinovați este inacceptabil. De aceea, fac apel la liderii opoziției albaneze să se întoarcă la procedura discuțiilor în parlament. Alegerile din 2009 au fost corecte, iar partidele politice au datorat de a respecta voința poporului. Compromiterea instituțiilor statului nu este soluția pentru a-și exprima convingerile sau nemulțumirile.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Dle președinte, aș dori să fac următoarea observație: este foarte surprinzător că, în timp ce indicatorii de creștere pentru Albania cresc în mod constant, cu o creștere depășind 2 % în 2010, în mijlocul instabilității economice globale, și estimată să ajungă la 3 % în 2011, cu toate acestea, tensiunea socială se înrăutățește tot mai mult.

Evident, dle comisar, creșterea nu a insuflat un sentiment de prosperitate în poporul albanez. Din contră, este la fel de evident că dezamăgirea – și odată cu aceasta, teama unui val nou de imigrație către țările vecine – este în creștere. Am trăit acest lucru într-un mod foarte acut în Grecia anilor '90.

La această răscruce dificilă, prin urmare, Europa are obligația, pe lângă cea de a oferi Albaniei sfaturi politice, de a transmite practici și exemple, astfel încât toate păturile sociale să beneficieze de creștere.

György Schöpflin (PPE). – Situația în care se află Albania este descrisă cel mai bine ca un război civil rece. Partidele politice joacă rolul părților beligerante și atrag țara într-o spirală descendentă. Explicația este că, atât stânga, cât și dreapta, cred că partidele politice trebuie să guverneze exclusiv, așa cum o făcea pe vremuri Partidul Comunist.

Odată ce începe o astfel de polarizare, este foarte dificil să transformăm situația în una care se aseamănă cu norma democratică, deoarece în acest context, puterea exclusivă este

complet rațională, ceea ce este tragic. Există o cale de scăpare? Da: purificarea. Dar numai o criză majoră sau un compromis istoric major poate determina acest lucru.

Ștefan Füle, *membru al Comisiei*. – Dle președinte, aș dori să vă mulțumesc pentru această dezbatere încântătoare și, înainte de a vă împărtăși remarcile mele de încheiere, permiteți-mi să răspund la două întrebări care au fost adresate în timpul dezbateri.

La prima, adresată de dl Belder, voi răspunde în formă scrisă, ținând cont de scopul nostru principal al discuției de astăzi. Dar a mai existat o întrebare: dacă luăm sau nu în considerare sancțiuni. Nu, nu luăm. De ce? Deoarece în aspecte legate de extindere, condiționarea funcționează foarte corect, așa cum este, în mod clar, cazul aici. Dacă îndeplinești condițiile, poți continua procesul de aderare și, în cele din urmă, poți adera la UE. Dacă nu îndeplinește condițiile și cerințele, procesul este încetinit și, în cele din urmă, întrerupt. Din păcate, acesta este prețul suprem plătit, nu doar de politicieni, ci și de cetățenii țării respective.

Înaltul Reprezentant și cu mine vom continua să ne străduim să facilităm dialogul dintre majoritatea și opoziția din Albania. Avem o idee clară despre cum să facem acest lucru. Avem nevoie, de asemenea, de sprijinul dvs. pentru a ne asigura că liderii partidului principal de opoziție și prim-ministrul Albaniei înțeleg mesajul nostru.

Aceasta ar putea duce la ieșirea țării din criza politică și ar putea permite efectuarea unor pași pozitivi către integrarea sa în Europa. Uniunea Europeană s-a angajat față de toate țările Balcanilor de Vest că vor deveni membre ale UE. Ne menținem angajamentul și vom accelera eforturile noastre, cu condiția ca țările să îndeplinească criteriile. Albania trebuie să implementeze urgent cele 12 priorități-cheie ale avizului.

Acestea includ abordarea principiilor fundamentale ale democrației, precum funcționarea corectă a Parlamentului, separarea puterilor, organizarea de alegeri și respectarea statului de drept. Toate acestea vor fi posibile numai dacă situația politică curentă ia o întorsătură pozitivă fundamentală, cu reluarea unui dialog politic constructiv și complet în parlament, respectarea tuturor instituțiilor de stat și înțelegerea faptului că cetățenii albanezi au aspirații care necesită atenție. Liderii Albaniei trebuie să acționeze acum în beneficiul poporului lor.

Uniunea Europeană trebuie să fie pregătită să ofere sprijin.

Președintele. – Dezbateră a fost închisă.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Niki Tzavela (EFD), *în scris*. – (EL) Criza actuală din Albania, care pune în pericol stabilitatea geopolitică din Balcani, cauzează îngrijorare și neliniște puternică. Confruntarea politică dintre guvern și opoziție pune în discuție perspectivele europene ale Albaniei și președintele Sali Berisha nu are nicio intenție să demisioneze. Deși există puține asemănări între Albania și evoluțiile recente din Africa de Nord, acestea au în comun sărăcia, șomajul, un regim corupt, clientelist și o lipsă de democrație. Deși criza din Albania a fost prevenită temporar, trebuie să colaborăm în strânsă legătură cu Albania pentru a rezolva situația politică. Comisia trebuie să explice cum intenționează să protejeze drepturile grecilor și ale altor minorități din Albania, prin funcționarea fără obstacole, democratică a sistemului, și să consolideze Frontex pe granița eleno-albaneză, ținând cont de pericolul unui aflus de imigranți în Grecia ca urmare a tulburărilor politice. De asemenea, Comisia ar trebui să țină cont în mod serios de faptul că cetățenii albanezi călătoresc fără viză în Turcia, ceea

ce facilitează trecerea frauduloasă a frontierelor sudice ale Europei din acel punct, începând cu Grecia ca prim punct de escală, urmată de restul Europei.

19. Scandalul interceptărilor telefonice ilegale din Bulgaria (dezbateri)

Președintele. - Următorul punct pe ordinea de zi este declarația Comisiei privind scandalul interceptărilor convorbirilor din Bulgaria.

Andris Piebalgs, *membru al Comisiei.* – Dle președinte, permiteți-mi să subliniez că legislația UE protejează confidențialitatea comunicațiilor electronice. Aceasta interzice ascultarea, interceptarea liniilor telefonice, stocarea sau alte tipuri de interceptare sau de supraveghere a comunicațiilor, fără consimțământul utilizatorilor vizați. În afară de înregistrarea autorizată prin ordin judecătoresc a anumitor comunicații în cursul practicilor comerciale legale, precum tranzacțiile comerciale, alte practici de interceptare, precum ascultarea liniilor telefonice, sunt supuse condițiilor specifice.

Condițiile pentru practica de interceptare excepțională trebuie să fie prevăzute de legislație și să fie necesare, adecvate și proporționate în cadrul unei societăți democratice pentru a proteja obiective publice, precum securitatea publică sau combaterea infracțiunilor.

Principiile generale ale legislației UE trebuie, de asemenea, respectate. Din punctul de vedere al Comisiei, legislația Bulgară pare să respecte aceste cerințe. Legea privind mijloacele speciale de investigare și legea privind comunicațiile electronice oferă deja mecanisme adecvate pentru autorizarea judiciară, supravegherea, gestionarea și accesul la date personale și astfel, pentru asigurarea respectării drepturilor fundamentale.

Aspectul în cauză privește aplicarea obligațiilor juridice. Autoritățile bulgare au responsabilitatea de a asigura că garanțiile juridice și procedurale consacrate în legislația bulgară privind mijloacele speciale de investigare sunt respectate.

Comisia evidențiază necesitatea ca statele membre să respecte drepturile fundamentale și garanțiile procedurale în conformitate cu statul de drept atunci când aplică legislația UE. Comisia înțelege că autoritățile bulgare au adoptat măsurile necesare pentru a verifica legalitatea utilizării mijloacelor informative speciale și pentru a stabili dacă informațiile publicate în presă au rezultat în urma utilizării abuzive a mijloacelor speciale de investigare.

Comisia, deși nu a primit nicio reclamație similară privind interceptarea comunicațiilor electronice în Bulgaria, va continua să monitorizeze situația curentă cu scopul de a asigura conformitatea cu legislația UE.

Simon Busuttil, *în numele Grupului PPE.* – Dle președinte, sunt foarte surprins de această dezbatere, care nici măcar nu a avut loc în comisia competentă, Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, înainte să ajungă aici.

Măsura care este atacată în această dezbatere este un instrument juridic legitim care poate fi utilizat în lupta împotriva infracțiunilor. În orice caz, aceasta este dovada că Bulgaria se ocupă cu seriozitate de marea provocare a combaterii corupției și a crimei organizate, ceea ce i-am solicitat de mult să facă. Măsurile prevăzute de lege pot fi exercitate într-un mod legitim și ne așteptăm ca acestea să fie exercitate într-un mod legitim.

Legea prevede ca interceptarea convorbirilor telefonice să poată fi solicitată doar de procurorii publici sau de către agențiile de asigurare a ordinii publice, precum poliția și

agenția națională de securitate, dacă aceștia suspectează că persoana în cauză este implicată în activități infracționale și după ce primesc autorizarea judecătorului.

Legea privind utilizarea mijloacelor informative speciale stabilește o limitare a scopului, prevăzând că aceste măsuri pot fi utilizate doar în scopul combaterii crimei organizate sau pentru protecția securității naționale. Informațiile colectate trebuie să fie confidențiale și trebuie să fie utilizate doar în scopurile prevăzute de lege. S-a instituit, de asemenea, o verificare parlamentară a acestui sistem juridic. Prin urmare, este clar că există măsuri de protecție, în special măsuri de protecție privind intimitatea cetățenilor și respectarea protecției datelor și nu se pune problema, în opinia mea, ca acesta să încalce legea. Prin urmare, atacarea acestui instrument în acest punct ar fi egal cu un atac iresponsabil împotriva efortului unui stat membru de a încerca să combată crima organizată și corupția.

Acest atac afectează Bulgaria într-o mare măsură, deoarece această luptă este de o importanță capitală pentru această țară, având în vedere mecanismul său de cooperare și de verificare și, de asemenea, perspectiva aderării sale la spațiul Schengen. Singura explicație plauzibilă pentru această dezbateră pare a fi, prin urmare, motivată politic.

Hannes Swoboda, în numele Grupului S&D. – Dle președinte, am fost unul dintre cei din Parlament care a promovat puternic aderarea Bulgariei la UE.

Sunt foarte încântat că Bulgaria este acum un stat membru, dar sunt foarte dezamăgit de unele măsuri adoptate de actualul guvern bulgar. Da, sprijinim pe deplin lupta împotriva corupției. Aceasta este o luptă foarte importantă și sprijinim complet ceea ce a spus Comisia, că trebuie să existe legi în Bulgaria privind înregistrarea video și interceptarea.

Comisarul a fost foarte atent. Acesta a spus că acestea par a respecta standardele europene și a spus foarte clar că măsurile trebuie să fie proporționale. Sunt acestea proporționale când, dintr-o dată, într-un interval de trei ani, interceptarea crește de la 6 000 în 2008 la 16 000 în 2010? Este proporțional și echitabil că numai 2 % din înregistrările video ajung în sălile de judecată și sunt utilizate pentru 1 % dintre condamnări?

Este proporțional și echitabil că procedurile sunt filtrate de Ministerul de Interne? De ce nu sunt puse toate la dispoziția autorităților judiciare? De ce sunt selectate de Ministerul de Interne? Ce face Ministerul de Interne cu materialele primite? Aș dori să-i solicit Comisiei să analizeze acest proces de monitorizare cu privire la ceea ce s-a întâmplat cu restul datelor.

Există, de asemenea, rapoarte în parlamentul de la Sofia și în mijloacele de informare în masă din Bulgaria că există îndoieli serioase că Ministerul de Interne poate proteja informațiile. Am văzut deja scurgeri de informații.

Ați menționat spațiul Schengen și într-adevăr, dorim extinderea granițelor acestuia. Acum acesta include Bulgaria și România, dar când vedem ce se întâmplă aici, nu ne surprinde că unii europeni critică această extindere.

Aș dori să-l rog pe dl comisar să-și îndeplinească rolul ca și până acum și să solicite guvernului bulgar să oprească această aplicare și executare greșită a legii, care se îndreaptă spre o practică foarte restrictivă privind aceste interceptări. Fiți echitabili, fiți deschiși, fiți transparenți și opriți încălcările de acest tip ale spiritului legilor europene.

[Vorbitorul a fost de acord să accepte o întrebare în cadrul procedurii „cartonașului albastru” în conformitate cu articolul 149 alineatul (8) din Regulamentul de procedură]

Andrey Kovatchev (PPE). – (BG) Dle președinte, dle Swoboda, aș dori să vă adresez o întrebare. Ați citat date din 2008 și 2010.

V-aș ruga să-mi spuneți de unde aveți aceste cifre și dacă credeți că acestea sunt corecte. Ați declarat că doar unul sau două procente sunt utilizate în tribunale. Datele care circulă în Bulgaria sunt foarte diferite, iar cifrele privind numărul de persoane care au fost, de fapt, ascultate ilegal și procentul de date utilizate ca dovadă în tribunal sunt complet diferite. Pentru 2009, acestea au fost de 30 %, iar în 2010, acestea au fost 40 %. Cu alte cuvinte, cifrele diferă complet față de cele pe care tocmai le-ați citat.

Hannes Swoboda (S&D). – Dle președinte, am primit cifre diferite din surse bulgare. Poate că ar trebui să dovedească Comisia cine are dreptate. Din câte știu, din surse din Bulgaria, există un procent foarte mic de trimiteri către procurori, dintre care foarte puține au ca rezultat condamnări.

Asta e ceea ce știm; acestea sunt informațiile pe care le avem din diferite surse. De asemenea, există, cred, un raport de la parlamentul bulgar. Comisia ar trebui să-l analizeze. De ce există acest scandal în Bulgaria? Trebuie neapărat să analizăm această chestiune.

[Vorbitorul a fost de acord să accepte o întrebare în cadrul procedurii „cartonașului albastru” în conformitate cu articolul 149 alineatul (8) din Regulamentul de procedură]

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Dle președinte, doar o întrebare scurtă, dle Swoboda. Știați că investigația pe care tocmai ați menționat-o ca fiind de la Ministerul de Interne a fost transferată acolo de la autoritățile judiciare când Partidul Socialist Bulgar, care face parte din grupul dvs., era la putere?

Hannes Swoboda (S&D). – Dle președinte, dl Stoyanov și dl Busuttill au întotdeauna impresia că este o problemă politică de partid. Pentru mine, nu este o problemă politică de partid. Pentru mine, este o problemă de bază a drepturilor, a drepturilor omului, și de respectare a legilor europene, indiferent de cine a transferat-o la Ministerul de Interne.

În al doilea rând, contează cum este utilizată aceasta. Poți utiliza același instrument într-un mod foarte restrictiv sau poți să-l utilizezi într-un mod foarte deschis. Așa cum am menționat mai devreme, este foarte interesant la ce sunt folosite datele păstrate de Ministerul de Interne. Aceasta este problema majoră. Există întotdeauna pericolul ca, atunci când atât de multe date sunt păstrate și nu sunt trimise procurorilor, acestea să fie utilizate greșit. Acest lucru poate avea motivații politice sau poate avea motivații personale. Ar trebui să luptăm împotriva acestei forme de utilizare greșită.

Diana Wallis, în numele Grupului ALDE. – Dle președinte, vă mulțumesc, dle comisar, pentru declarația dvs. foarte prudentă. Cei din Parlament care mă cunosc și cunosc cei 12 ani pe care i-am petrecut aici vor ști că intervin în astfel de dezbateri cu foarte mare reticență. Dar acum mai bine de un an, în calitate de vicepreședintă a acestui Parlament, am fost rugată să vizitez Bulgaria pentru a vorbi despre Programul de la Stockholm pentru justiție.

Este clar că programul pentru justiție a trecut de la un accent pe securitate la un accent pe justiție și noi toți trebuie să ajungem la acest echilibru în statele noastre membre. Îmi aduc aminte din vizita mea în Bulgaria că judecătorii bulgari erau foarte interesați în legătură cu ceea ce facem și ce dorim să urmărim la nivelul Uniunii. Dar săptămâna trecută, am fost surprinsă să primesc un vizitator în biroul meu de la Bruxelles, care a vorbit despre vizitele pe care le primesc cetățenii bulgari acasă, în timpul nopții, din partea serviciilor secrete.

Acest lucru îmi este complet necunoscut și îmi este foarte greu să înțeleg și să vă comunic aici aceste lucruri.

Acestea fiind spuse, mi se pare, după cum a spus deja dl Swoboda, că legislația curentă existentă privind ascultarea convorbirilor telefonice – să-i spunem pe nume – pare să fie corectă. Unde până acum exista verificarea de către un organism independent, acum există verificarea de către un organism parlamentar. A condus acest lucru la o reducere a respectării drepturilor? Pare să existe o creștere a numărului, iar o creștere a numărului pare să indice, subliniez „pare”, că judecătorii acordă mai rapid și mai ușor această posibilitate.

O parte a motivului pentru care doresc să iau cuvântul este o chestiune asociată, care are legătură cu inițiativa cetățenilor. Se pare că oamenii simt că se fac presiuni asupra lor pentru a-și retrage semnăturile. Trebuie să aplicăm inițiativa cetățenilor europeni pe parcursul anului următor. Aș dori să rog Comisia să monitorizeze acest spațiu foarte atent.

Jaroslav Paška, în numele Grupului EFD. – (SK) Dle președinte, utilizarea formelor speciale de supraveghere este o problemă delicată în orice țară.

Întâlnim adesea suspiciuni că guvernul le utilizează nu numai în lupta împotriva crimei organizate, ci și pentru a monitoriza și a suprima opoziția politică. Cu toate acestea, situația din Bulgaria este foarte neobișnuită. Informațiile obținute prin ascultarea conversațiilor telefonice în condiții dubioase nu ajung la organele competente, ci apar în diverse mijloace de informare în masă. Premierul bulgar a anunțat chiar că cei mai înalți reprezentanți ai statului sunt, de asemenea, interceptați de serviciile secrete. Se pare că această practică are ca scop lupta împotriva corupției și a crimei organizate. Ei bine, nu se întâmplă prea des ca un șef de guvern să admită că are încredere atât de mare în cei mai apropiați colegi ai săi încât trebuie să le intercepteze convorbirile, astfel încât aceștia să nu cedeze tentației corupției sau a colaborării cu crima organizată.

În orice caz, există o situație ciudată în acest domeniu în Bulgaria și cred că ar fi bine să-i ajutăm pe prietenii noștri bulgari să rezolve problemele legate de aplicarea legislației relevante.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Dle președinte, în Bulgaria există o zicală pentru ceea ce se întâmplă în dezbateră curentă: „hoțul de hoț se teme”. Când coaliția tripartită era la putere, serviciile secrete erau infiltrate de mafie, cu rezultatele toxice pe care le observăm acum.

Și eu am fost bătut de poliție în timpul unui protest al opoziției, când coaliția era la putere. Apoi, acești lupi în blană de oaie, care acum se prezintă în fața dvs. drept combatanți împotriva unui stat polițienesc, au modificat legea în virtutea căreia cazul împotriva agresorilor mei a rămas nesoluționat în tribunal timp de trei ani. În timpul conducerii dvs., a socialiștilor și a regaliștilor, poliția a atacat demonstranți pașnici, dar acum agitați spiritele în legătură cu încălcările libertăților civile.

Când erați la putere, jurnalistul Ognyan Stefaniv a fost bătut mortal și acum vă plângeți de cenzură. În timp ce erați la putere, răpirile erau la ordinea zilei. Mafia era atotputernică, în timp ce cetățenii nu aveau niciun drept. Tribunalele erau cumpărate și vândute. Când erați la putere, intrigile și vinderea bunurilor naționale au devenit modele de conducere.

Acum ați revenit la vechile metode, încercând să opriți Bulgaria să adere la spațiul Schengen, în speranța că puteți da vina conducerii dvs. criminale pe seama altora. Totuși, acest lucru nu va fi posibil, deoarece alegătorii nu sunt orbi. Aceștia v-au alungat de la putere, v-au

aruncat la lada de gunoi a politicii și nicio nedreptate pe care o puteți născoci nu va schimba acest lucru.

Mariya Nedelcheva (PPE). – (BG) Dle președinte, fiecare dezbateră din Parlamentul European reflectă interesele cetățenilor europeni.

Cu toate acestea, dezbateră de astăzi poate fi un exemplu concludent al modului în care scena europeană poate deveni un instrument pentru interese politice naționale, egoiste. De fiecare dată când ordinea de zi europeană este subminată de ordinea de zi națională, aceasta nu poate fi interpretată ca o poziție a responsabilității naționale, ci din contră, ca fiind în conflict cu valorile pentru care cetățenii bulgari și-au votat reprezentanții în Parlamentul European. S-ar recunoaște ei în această dezbateră? Mă îndoiesc.

Colegii mei deputați au, fără îndoială, dreptate când spun că publicul bulgar trebuie să cunoască ce se întâmplă în propria țară și dacă drepturile sale constituționale sunt respectate. Totuși, există o limită dincolo de care instituțiile democratice sunt ignorate pentru a proteja interesele grupurilor dubioase de interese, al căror scop este clar: să discrediteze Bulgaria pe drumul său către Europa și să discrediteze guvernul GERB în încercările sale de a pune capăt practicilor suspecte, cărora li s-a permis să se acumuleze timp de mulți ani. Aș dori să vă atrag atenția asupra unora dintre aspectele la care s-au referit colegii mei deputați.

În primul rând, afirmația că numărul de cazuri de interceptări ale convorbirilor s-a dublat. Cifrele oficiale sunt complet diferite. Acestea sunt disponibile public pentru oricine dorește să afle adevărul. Totuși, aș dori să adresez o întrebare. De când sunt transparente aceste informații? Există un singur răspuns: datorită guvernului GERB, care privește transparența și accesul liber al cetățenilor la informațiile statului ca un principiu fundamental.

În al doilea rând, afirmația că închiderea biroului înființat pentru a controla dispozitivele de interceptare din Bulgaria a pus capăt controlului juridic asupra utilizării acestora este complet nefundată. Aș dori să vă reamintesc faptul că acest birou nu a funcționat niciodată în mod corespunzător, în special ca urmare a faptului că ideea înființării lui a provenit de la autoritățile executive. Nu trebuie să vă mai reamintesc faptul că Bulgaria este o republică parlamentară și că subcomisia specială pentru control și monitorizarea parlamentară a procedurilor pentru autorizarea, aplicarea și utilizarea dispozitivelor de interceptare a fost înființată în același cadru, al respectării instituțiilor democratice și a constituției.

De asemenea, aș dori să vă amintesc faptul că toate partidele politice sunt reprezentate în subcomisie și sunt reprezentate conform principiului parității. În plus, partidul de guvernământ nu are dreptul să prezideze comisia. Toate acestea arată că legiuitorul bulgar a inclus garanții absolute pentru desfășurarea unor astfel de activități legale și acestea sunt susținute de controale demne de încredere. Este dificil să se schimbe starea de fapt; a construi ceva pozitiv este și mai dificil. Cu toate acestea, cel mai dificil este când unii dintre reprezentanții țării noastre vin la cea mai democratică instituție a Europei pentru a se implica în polemici interne, ale căror scopuri nu au nicio legătură cu cele pe care le susținem aici zi de zi.

Claude Moraes (S&D). – Dle președinte, niciodată nu este confortabil când se verifică situația internă a oricărui stat membru. Doresc să spun, în același spirit pe care l-a indicat dna Wallis, că propriul meu guvern din Regatul Unit a fost investigat pentru operațiile sale de extrădare – trimițând persoane spre a fi torturate. Acest lucru a fost, bineînțeles, foarte stânjenitor pentru mine și pentru guvernul meu din Regatul Unit, dar am participat în mod

activ la investigația respectivă, deoarece era necesar ca aceasta să se desfășoare la nivel european.

De ce? Și de ce discutăm astăzi, aici, mecanismele de interceptare internă ale guvernului bulgar? Nu pentru Bulgaria, ci ca urmare a faptului că suntem o comunitate de valori. Ca o comunitate de valori, problema este cea ridicată de dl comisar și citez: „că interceptarea trebuie utilizată în mod excepțional”. Deși nu sunt un avocat la fel de bun ca dna Wallis, știu că interceptarea trebuie utilizată doar în caz excepțional. Acesta este unul dintre acele lucruri care, dacă sunt utilizate într-un mod inutil, inadecvat sau disproporționat, în loc să devină un ajutor în lupta împotriva crimei organizate, care este foarte importantă în Bulgaria și în orice altă parte a UE, devine o armă a statului.

Nu este important ce partid politic stă la originea acestei dezbateri, dar faptul că se trece de la discutarea unui atac asupra crimei organizate la utilizarea unui instrument al statului în mod disproporționat este un subiect foarte serios pentru UE și astăzi nu se referă numai la Bulgaria. Măine, poate fi alt stat membru.

Am analizat cu atenție toate sursele și cifrele și aș dori să-i întreb pe colegii aparținând tuturor partidelor din această Cameră: este cineva care spune dacă a fost sau nu utilizată interceptarea în mod inadecvat sau disproporționat? Dacă doriți să contestați cifrele utilizate de dl Swoboda, contestă cineva că a avut loc o utilizare disproporționată a interceptării? Am cercetat multe surse înainte de a lua cuvântul astăzi, deoarece trebuie să vorbim cu atenție despre astfel de subiecte. Nu am auzit pe nimeni, din nicio tabără a dezbaterii, spunând că nu a avut loc o utilizare disproporționată.

Din acest motiv, Comisia trebuie să investigheze acest lucru.

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Gianni Vattimo (ALDE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, ca cetățean italian, cu siguranță că nu sunt împotriva ascultării liniilor telefonice când acestea sunt utilizate legal. În Italia, acestea sunt foarte utile pentru combaterea mafiei, iar recent, acestea au fost utilizate pentru a-l incrimina pe președintele Berlusconi pentru infracțiunile presupuse de luare de mită și de prostituție cu minore.

Cazul guvernului bulgar pare să fie complet diferit, deoarece se pare că acesta utiliza ascultarea liniilor telefonice pentru a incrimina opoziția, răspândind teamă în rândul organizațiilor sociale complexe și încercând să asemene opoziția cu infractorii de drept comun – ceea ce îi permite să acționeze fără să respecte drepturile omului și să instaureze un stat polițienesc. Astfel de situații nu pot conduce decât la o mare violență socială.

Prin urmare, cred că Parlamentul și Comisia Europeană trebuie să acorde atenție specială situației din Bulgaria și să încerce să limiteze daunele pe care amenință să le cauzeze comportamentul acestui guvern.

Ernst Strasser (PPE). – (DE) Dle președinte, dle Piebalgs, am urmărit această dezbatere și dezbateră privind Albania cu foarte mare atenție. Ce diferență! În dezbateră respectivă, s-au făcut eforturi pentru a menține un ton politicos, prietenos între partide. În acest caz s-au făcut insinuări care sunt complet nefondate. Acolo, scopul era să apropiem cele două partide majoritare. Aici, obiectivul unuia dintre ele este să provoace o ruptură între cele două partide. Acolo, exista dorința ca cele două partide să ajungă la un compromis și să colaboreze pentru bunăstarea poporului. Aici, totul se rezumă, din păcate, la o parte a Parlamentului care are idei preconcepute despre situație.

De ce faceți acest lucru? De ce nu v-am auzit declarând un singur fapt concret? Ați utilizat doar fraze precum „S-ar părea că...” sau „Am fost informat de anumite surse...” sau „Am auzit că...”. Dacă vedeți situația astfel, de ce nu mergeți la comisiile relevante din Parlament? De ce nu mergeți la Subcomisia pentru securitate și apărare? De ce nu adresați întrebări Comisiei? În schimb, insistați asupra unei dezbateri publice deoarece doriți ca aceasta să aibă loc din motive politice. Ne opunem acestui lucru. Nu înțelegem de ce această dezbatere are loc în detrimentul guvernului bulgar și al poporului bulgar. Dacă există ceva care trebuie discutat, vă invit să o faceți în cadrul comisiilor relevante.

Este de la sine înțeles pentru noi că trebuie să existe statul de drept, un sistem juridic funcțional și controale parlamentare adecvate, în special în cazul problemelor delicate precum acest instrument, toate acestea fiind responsabilitatea unui parlament care a fost instituit de acest guvern, care este format din reprezentanți ai tuturor partidelor parlamentare. Sunt recunoscător dnei Malmström pentru că, săptămâna trecută, la Sofia, a spus că aceasta este un subiect intern și dlui comisar pentru că a declarat clar că guvernul bulgar a luat toate măsurile necesare.

Hannes Swoboda (S&D). – Dle președinte, în legătură cu o solicitare de respectare a Regulamentului de procedură, era cineva acolo sus, care ne filma, inclusiv atunci când am semnat.

Acesta spune că face parte din delegația bulgară. Nu știu dacă este adevărat, deoarece toți deputații bulgari par să fie prezenți aici. Este foarte ciudat că cineva a intrat în Cameră și ne-a filmat în timpul discuțiilor și al semnării.

Poate că serviciile ar putea să analizeze cele întâmplate, deoarece este inacceptabil ca persoane din exterior să intre aici și să filmeze ce facem.

Președintele. - Da, dle Swoboda, voi face investigații în acest sens și voi lua măsuri dacă este necesar.

Iliana Malinova Iotova (S&D). – (BG) Dle președinte, dezbateră de astăzi nu se referă numai la interceptarea larg răspândită a convorbirilor în Bulgaria. Aceasta se referă la tendințele alarmante de suspendare a drepturilor cetățenilor în Europa.

Problemele politice interne sunt responsabilitatea autorităților competente din Bulgaria și trebuie înaintate acesteia pentru a fi rezolvate. La nivel european, nu există probleme în ceea ce privește alinierea la legislația europeană și aveți dreptate, dle comisar; problemele apar în momentul aplicării. Din acest motiv, v-am întrebat ce ați face pentru a vă asigura că nu se abuzează de legislația europeană. Prin urmare, răspunsul meu și pentru dvs., dle Strasser, este că am înaintat această problemă Comisiei.

Scandalul din Bulgaria a pus în pericol Carta, Programul de la Stockholm, Directiva 95/46 și numeroase documente privind protecția datelor, deoarece în Bulgaria, conversațiile înregistrate ale medicilor sunt publicate fără justificare juridică și fără nicio oportunitate de apărare în justiție.

Creșterea drastică a dispozitivelor de interceptare a convorbirilor este invers proporțională cu eficiența lor juridică. Rămân suspiciuni că informațiile cuprinse în acestea vor fi colectate și utilizate în scopuri politice, ceea ce este foarte periculos pentru următoarele alegeri de peste un an. Dle comisar, solicităm Comisiei să elaboreze o inițiativă în vederea instituirii de organisme independente de control al dispozitivelor de interceptare a convorbirilor în statele membre.

Aceste dispozitive sunt foarte importante în combaterea corupției și a criminalității și, prin urmare, facem apel la dvs. pentru a vă asigura că acestea sunt utilizate legal în contextul mecanismului de verificare și cooperare.

Stanimir Ilchev (ALDE). – (BG) Dle președinte, intensificarea utilizării dispozitivelor speciale de interceptare a convorbirilor în Bulgaria este o realitate, drept pentru care publicul este atât de agitat și de îngrijorat.

Corpul de control parlamentar bulgar este cel care a prezentat rezultatele critice. Solicit Comisiei să analizeze aceste rezultate. Există, de asemenea, alte probleme importante. Va trimite Comisia un semnal celor care nu cunosc granița delicată dintre securitate și libertate? Va condamna Comisia persoanele care utilizează instrumentele statului în interese politice de partid și chiar personale? În plus, cât de categoric va îndemna Comisia un parlament național – nu neapărat parlamentul bulgar – să rezolve problema lacunelor legislative și să repună în drepturi orice organisme independente de control pe care acesta le-a închis?

A devenit clar că informațiile colectate în mod clandestin au fost dezvăluite nu doar în cadrul serviciilor speciale, ci și figurilor politice din ierarhia serviciilor de securitate; că agenții operativi filtrează informații, ceea ce nu intră în atribuțiile lor în conformitate cu legea; dispozitivele de interceptare a convorbirilor sunt utilizate frecvent din motive tehnice neînsemnate și probabil fără niciun motiv întemeiat.

Din păcate, serviciile speciale bulgare, implicate în lupta împotriva criminalității, au dezvoltat reflexul de bază de a urmări aproape tot ce respiră sau mișcă. Nu este surprinzător faptul că magistrați respectați – rețineți, nu politicieni – susțin fie că sistemul este deficient, fie că există o politică deliberată de regres. Deficiențele trebuie remediate și pentru aceasta luptăm noi acum. Totuși, în ceea ce privește pașii făcuți înapoi în mod deliberat, cred că ar trebui să ne opunem cu toții și să proclamăm că în centrul filozofiei politice europene se află drepturile omului, libertățile și caracterul sacru al vieții.

Programul de la Stockholm nu este de domeniul trecutului. Acesta solicită să transformăm Europa într-un spațiu de libertate, securitate și justiție și nu trebuie să permitem persoanelor, partidelor sau guvernelor să determine întoarcerea niciunui stat membru într-o perioadă obscură a reprimării, a injustiției și a nesiguranței.

Andrey Kovatchev (PPE). – (BG) Dle președinte, ceea ce am auzit de la Comisie confirmă faptul că legislația bulgară privind utilizarea dispozitivelor de interceptare a convorbirilor este în conformitate cu legislația europeană. Nu putem să nu fim de acord, deoarece fiecare stat membru este obligat să garanteze cetățenilor săi drepturi fundamentale și să respecte procedurile juridice, ceea ce Bulgaria face.

Prin urmare, ce a provocat dezbateră de astăzi din această Cameră? Răspunsul este simplu. Campania electorală este în curs de desfășurare în Bulgaria și opoziția bulgară a adus lupta în Parlamentul European, în mod evident, indiferent dacă aceasta discreditează sau nu Bulgaria și cu unicul scop de a obține foloase politice ceea ce, vă asigur, ridică suspiciuni foarte mari.

Trebuie să fie dificil pentru instituțiile europene să se convingă de intențiile bune ale reprezentanților fostei coaliții tripartite din Bulgaria, în a cărei guvernare au existat o mulțime de exemple de corupție, o lipsă de voință de a combate criminalitatea și o lipsă de încredere din partea UE. Colegii deputați care au inițiat această dezbatere nu mai au răbdare, în mod evident, să aștepte răspunsurile Comisiei și doreau ca dezbateră să aibă

loc înainte de raportul interimar privind progresele Bulgariei din cadrul Mecanismului de cooperare și verificare.

Aș dori să fac o glumă aici. Colegii mei deputați sunt ghidați, în mod evident, de ideile patriotice nobile de a face cât mai mult rău posibil guvernului bulgar. Este o rușine ca în această sală goală, pe jumătate goală sau practic goală, noi, bulgarii, ne certăm noi între noi. În loc să colaborăm în interesele cetățenilor noștri, ne ocupăm de zvonuri, manipulări și un război de calomniere politică.

Guvernul actual al Bulgariei este atacat de vechea stare de fapt, rămășițele regimului comunist din structurile puterii și cele care se îmbogățesc ilegal în perioada de tranziție. Scopul acestui front comun nu este doar de a destabiliza Bulgaria și de a bloca eforturile GERB pentru o societate mai dreaptă, ci și de a discredita țara noastră în ochii partenerilor europeni. Repet: ceea ce se întâmplă aici, în această seară, este deplorabil și dezgustător.

Aceasta are, în mod clar, izul invidiei anumitor cercuri, atât politice, cât și economice, față de succesul guvernului în lupta sa fără compromisuri împotriva criminalității și a corupției și față de modul său onest și deschis de a face politică. În ultimele zile, colegii deputați ai opoziției bulgare au prezentat situația din Bulgaria în cei mai sumbri termeni posibili. Aceștia vorbesc despre frică, un stat polițienesc, represiune, foamete, sărăcie, regres, așa cum tocmai am auzit și așa mai departe. Reputația Bulgariei este pătată în scopul obținerii unor avantaje politice pe termen scurt. Adevărul este exact invers.

Nu există asasinat sau răpiri la comandă, crima organizată a primit o lovitură severă și canalele de corupție de care au beneficiat cercurile fostei stări de fapt, nu doar economice, ci și politice, au fost întrerupte. Țara este stabilă la nivel macroeconomic și oferă unele dintre cele mai bune condiții pentru investiții în Europa. Guvernul este stabil, parlamentul bulgar se bucură de o majoritate stabilă, acesta guvernează în mod deschis și este un partener european respectat și laudabil.

În cele din urmă, aș dori să le cer scuze colegilor mei deputați prezenți din alte state membre încă o dată, pentru că, din păcate, le-am irosit timpul cu această dezbatere preelectorală bulgară.

Ioan Enciu (S&D). - Situația ascultărilor și interceptărilor ilegale din Bulgaria este foarte gravă, dar și mai grav este faptul că nu este singurul caz de acest fel din Uniunea Europeană

Domnule comisar, ar fi trebuit ca această dezbatere să fie și despre altă țară membră, și anume România. În România anul 2011 s-a ajuns ca interceptările discuțiilor private să se facă fără niciun fel de acoperire juridică, cu toate că atât constituția, cât și legile naționale și legislația europeană interzic absolut orice fel de intruziune în viața privată fără un motiv serios și cu autorizare explicită a unui judecător. Se înregistrează abuziv discuții între jurnaliști, între oameni politici, discuții interne din ședințele partidelor de opoziție sau din ședințele nepublice din sălile de judecată, se încalcă sistematic și repetat dreptul fundamental la protecția vieții private. Metoda preferată de investigație a procurorilor a ajuns ascultarea ilegală a telefoanelor. Serviciile secrete monitorizează permanent convorbirile telefonice ale adversarilor politici ale actualei puteri. Situația este de o mare gravitate și cer intervenția urgentă a Comisiei Europene pentru menținerea statului de drept și a democrației în cele două state membre.

Vladimir Urutchev (PPE). – (BG) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, permiteți-mi să repet evaluarea Comisiei Europene, conform căreia guvernul actual al Bulgariei dă dovadă de o ambiție reală de a reprima energic crima organizată. Cu greu poate

cineva să conteste că pentru prima dată, țara noastră a înregistrat un progres real în această privință. Pentru aceasta a votat electoratul bulgar în 2009.

Rezultatele au fost obținute datorită acțiunilor decisive ale agențiilor de asigurare a ordinii publice, care au reunit toate metodele legale de depistare a criminalității. Este normal ca numărul de operații – și, prin urmare, numărul de persoane investigate – să crească, având ca rezultat creșterea eficienței.

Totuși, să nu fim naivi. Crima organizată are foarte multe resurse la dispoziție, obținute de-a lungul anilor de impunitate și de lipsă de acțiune, pentru a pune la cale un răspuns fără precedent. Aceștia au activat mașinăria subminării coaliției de guvernământ pentru a o discredita, chiar în domeniul în care aceasta este cea mai puternică.

Campania a fost declanșată prin publicarea unor înregistrări ale interceptărilor convorbirilor, atent selectate și manipulate, răspândite pe unități de memorie de către persoane necunoscute. Mijloacele de informare în masă și politicienii se dau peste cap pentru a comenta ororile care au loc în Bulgaria, amenințările la adresa cetățenilor și cât de mult au fost subminate declarațiile și convențiile fundamentale.

Cei care au început această isterie, cei care au achiziționat și au răspândit ilegal aceste informații defăimătoare, își freacă acum palmele cu încântare. Probabil că aceștia nici nu și-au imaginat cât de ușor va fi mușcată momeala, încât chiar și vehiculul de teren în care erau transportate unitățile de memorie a fost furat.

Unii dintre politicienii prezenți aici au reușit să răspândească isteria în Parlamentul European, prezentându-l ca scandalul privind interceptările convorbirilor din Bulgaria. Nu există niciun astfel de scandal în Bulgaria. Nu există decât o ofensivă bine organizată pentru a discredita coaliția de guvernământ a țării și pe figurile sale cele mai proeminente. Politicienii discreditați din partidele de opoziție au profitat de această oportunitate, sperând să obțină foloase în viitoarea campanie electorală.

Aș putea să-i întreb pe colegii mei deputați dacă știu al cui joc îl fac prin acțiunile lor actuale?

Ivailo Kalfin (S&D). – (BG) Dle președinte, aș dori să mă adresez dlui comisar Piebalgs, deoarece o mare parte din propagandă provine de la actualul partid de guvernământ al Bulgariei. Comisia parlamentară, condusă de partenerul de coaliție al partidului de guvernământ, naționaliștii din *Ataka*, au prezentat parlamentului bulgar un raport în care se preciza că guvernul filtrează informațiile obținute din interceptările convorbirilor înainte de a le transmite tribunalelor.

Raportul declară că guvernul nu protejează informațiile personale confidențiale, care sunt publicate în mijloacele de informare în masă. Raportul precizează, de asemenea – și, repet, raportul a fost pregătit de parlamentul bulgar – că drepturile fundamentale ale cetățenilor bulgari, care sunt, de asemenea, cetățeni europeni, sunt încălcate. Aceasta este o încălcare a unui număr de directive europene. Aceasta este o încălcare a Cartei Drepturilor Fundamentale.

Cred, de asemenea, că singura opțiune rămasă deschisă pentru Comisie este să compare legea bulgară și aplicarea acesteia cu cerințele în vigoare pentru toți cetățenii europeni. Nu este vorba despre propagandă sau despre o campanie a unui partid politic. Este vorba despre fapte clare și credem că este de datoria Comisiei, în calitate de gardian al tratatelor, să analizeze aceste fapte și să dea un avis.

Nadezhda Neynsky (PPE). – (BG) Dle președinte, deoarece sunt printre ultimii care iau cuvântul în această dezbatere, aș dori să fac un rezumat, spunând câteva cuvinte. Dezbaterea de astăzi nu are legătură cu dispozitivele speciale de interceptare a convorbirilor din Bulgaria, nici nu este o dezbatere pentru sau împotriva unui anumit ministru. Aceasta este o dezbatere privind principiile și valorile Europei, prin urmare, este normal ca aceasta să aibă loc în această Cameră, deoarece aceasta este o chestiune de libertate, de drepturile omului, de legi democratice, care nu este și nu poate fi doar o dezbatere internă.

Dezbaterea privind drepturile omului este filozofia unei Europe unice, scopul care a inspirat noile democrații după căderea Zidului Berlinului. Dacă acestea își pierd încrederea că Europa este bazată pe principii, mulți dintre cetățenii lor vor considera că drumul spre Europa, care a fost atât de lung și de greu, a fost un efort inutil.

Dezbaterea de astăzi se referă la adevăr. Adevărul nu poate fi de dreapta sau de stânga. Nu pot exista jumătăți de adevăr. Întotdeauna există un singur adevăr și solicităm instituțiilor responsabile din Bulgaria să-l facă cunoscut cât mai curând posibil. Deoarece, în mod deliberat sau nu, cu cât întârzie mai mult răspunsul, cu atât intră mai adânc în solul imoral al zvonurilor și, în acest mod, le fac un serviciu doar celor care pretind că luptă în numele acestuia.

Dezbaterea de astăzi este, de asemenea, despre responsabilitate – nu cea a fostelor sau viitoarelor guverne, ci a guvernului actual. Ceea ce distinge guvernele democratice este faptul că acestea sunt întotdeauna responsabile față de electoratele lor, indiferent dacă acestea le-au susținut sau li s-au opus. A pune semnul egal între opoziție și crima organizată este metoda unei alte forme de guvernare, care nu are nimic de-a face cu democrația.

Iliana Ivanova (PPE). – (BG) Dle președinte, după tot ce am auzit până acum, tot ceea ce pot să spun este că am fost încă o dată, din păcate, martorii unei reprezentări derizorii montate de opoziția bulgară, pentru a aduce o dezbatere politică internă în Parlamentul European.

Cei care au inițiat această dezbatere, socialiștii și liberalii care au condus țara noastră timp de opt ani, doresc în mod evident să profite de fiecare ocazie pentru a distruge în public imaginea Bulgariei în fața partenerilor noștri europeni. Discuția de astăzi nu va evidenția cine are dreptate și cine nu, dar ceea ce va rămâne în memorie va fi sarcasmul debaterii noastre, acuzațiile noastre reciproce.

Fac apel la dvs., colegi deputați ai opoziției: dacă nu puteți acționa ca o contrapondere constructivă pentru guvernul bulgar actual, dacă nu vă puteți concentra pe propuneri constructive, experte și consensuale privind modul de îmbunătățire a standardelor pentru cetățenii bulgari, cel puțin nu stați în calea celor care pot să facă acest lucru.

Kristian Vigenin (S&D). – Dle președinte, nu intenționez să iau acum cuvântul în cadrul procedurii „catch-the-eye”, dar mi s-a refuzat dreptul să ridic cartonașul albastru.

Doream să-i răspund dlui Strasser.

(BG) În primul rând, dle Strasser, aș dori să spun că nu pot fi de acord că nu există informații privind modul de utilizare a dispozitivelor de interceptare a convorbirilor.

Conform informațiilor de la Curtea Supremă de Casație, în 2010, au fost emise 15 946 de mandate pentru ascultarea liniilor telefonice, în timp ce doar 1 918 au fost folosite în instanță, adică 12 % din total. După cum vedeți, restul interceptărilor conversațiilor telefonice au fost utilizate în mod evident în alte scopuri. 16 000 de dispozitive de

interceptare a convorbirilor înseamnă că înainte de 2010, liniile telefonice a 5 % până la 10 % dintre cetățenii bulgari au fost ascultate, direct sau indirect.

Aș dori să vă întreb, dle Strasser, dacă așa se procedează la dvs. în Austria? Ați fi de acord ca ministrul dvs. de interne și procuratura să se comporte în acest mod în Austria? În plus, nu credeți că această dezbatere este o dezbatere privind principiul a ceea ce înseamnă starea de libertate și democrație într-un stat membru al UE? Cred că aceste întrebări trebuie să fie dezbătute aici, deoarece, evident, nu avem puterea să facem acest lucru în Bulgaria.

Antonyia Parvanova (ALDE). – (BG) Dle președinte, aș dori să întreb Comisia Europeană dacă este la curent cu faptul că au existat 27 de hotărâri împotriva Bulgariei la Curtea Drepturilor Omului de la Strasbourg pentru utilizarea greșită a puterilor poliției.

Astăzi, discutăm despre dispozitivele de interceptare a convorbirilor, dar inițiativa cetățenilor a fost urmărită, de asemenea, de Agenția de stat pentru securitate națională și oamenii au fost forțați să-și retragă semnăturile. Persoanele care au luat parte la demonstrațiile pașnice privind problemele economice au fost apoi citați de poliție și interogați. Arestări spectaculoase au fost efectuate cu brutalitate intenționată.

Declarația partidului de guvernământ susține că opoziția, atât cea de dreapta, cât și cea de stânga, este implicată în crima organizată și inamicii GERB sunt inamicii statului, în timp ce opozițiile politice și economice de astăzi sunt același lucru. Acesta era stilul lui Mussolini și mă îngrijorează profund.

În mod similar, la o reuniune oficială dintre partidul meu politic și conducerea GERB care a avut loc ieri, s-au exercitat presiuni cu scopul de a ne retrage întrebarea cu solicitare de răspuns oral, o acțiune pe care o consider nedemocratică și intolerabilă.

Ce măsuri intenționează să ia Comisia pentru a restabili drepturile omului în țara mea? Această dezbatere de astăzi nu este o confruntare între bulgari, ci o dezbatere cu bulgari acționând în interesul statului și al cetățenilor proprii.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Dle președinte, aș dori să mă adresez dvs. în mod direct. Mi se pare regretabil că nu utilizați procedura „cartonașul albastru” când încercăm cu toții să facem dezbaterile parlamentare mai animate. Aceasta ar fi îmbunătățit semnificativ calitatea acestei debateri.

Dacă nu mă ascultați, dle președinte, atunci nu trebuie să continui. Acest lucru este pur și simplu inutil. De multe ori, un membru al Camerei s-a referit la această cameră ca fiind vorba despre un parlament karaoke, unde încercările de a organiza dezbateri și de a îmbunătăți calitatea lor sunt complet ignorate.

Evgeni Kirilov (S&D). – Dle președinte, aș dori să mă alătur celor care insistă că vă prefaceți a nu vedea cartonașele albastre în seara aceasta. Deoarece toți au încercat să sugereze că nu sunt prezenți suficienți colegi, aș dori să spun că există, într-adevăr, suficienți colegi respectabili care ascultă dezbaterile.

Doresc doar să-mi exprim dezamăgirea față de ceea ce a spus dl Strasser. Într-adevăr, acesta nu a fost un exemplu de discurs democratic reușit din partea unei persoane care provine dintr-o țară pe care o respect ca fiind una democratică.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Dle președinte, aceasta este, într-adevăr, o chestiune foarte complexă. Pe baza informațiilor furnizate, este clar că există o problemă. Aș fi total de acord cu colegul meu, care a spus anterior că aceasta nu este numai o problemă bulgară.

Este vorba despre anumite valori, valorile Uniunii Europene, valori recunoscute, și cu toții trebuie să respectăm orice persoană care participă la această dezbatere din Cameră.

În Uniunea Europeană există o cartă, numită Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene. Bulgaria, Lituania, pe care o reprezintă astăzi, și alte state membre ale Uniunii Europene trebuie să o respecte. Aceasta definește clar ce putem și ce nu putem face noi și ce poate face sau nu guvernul. Totuși, ideea fundamentală este că trebuie să respectăm drepturile omului. Dle comisar, prin urmare, cred că reprezentantul Comisiei ar trebui, într-adevăr, să urmărească acest caz cu foarte mare atenție, deoarece tensiunea de astăzi, din această Cameră, este totuși excesivă.

Filiz Hakaeva Hyusmenova (ALDE). – (BG) Dle președinte, dle Comisar, doamnelor și domnilor, este clar că vor avea loc dezbateri în ceea ce privește valorile fundamentale și inalienabile europene, precum securitatea și drepturile omului și când granița delicată dintre ele se lărgeste. Deși pare paradoxal, pozițiile diferite exprimate în această seară au avut un aspect în comun, iar acesta este îngrijorarea.

Comisia Europeană a cerut autorităților bulgare să ofere informații, astfel încât să poată verifica dacă dispozitivele de interceptare a convorbirilor sunt utilizate în mod legal. Noi, deputații liberali și socialiști, am dori o dezbatere ca urmare a îngrijorării noastre legate de legalitate. Ne-am exprimat opiniile pentru a reasigura persoanele care ne-au trimis aici că veghem la orice încălcare a drepturilor acestora. În declarațiile lor, colegii mei deputați din Partidul Popular European și-au exprimat îngrijorarea cu privire la practicile greșite și încrederea că acestea vor fi îmbunătățite.

Sper că în acest rol comun, vom fi capabili să inițiem procese rapide, care vor restabili funcțiile normale ale democrației.

Niccolò Rinaldi (ALDE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, sunt un liberal democrat, atât în Europa, cât și în Italia. Cu toate acestea, uneori, în țara mea, colegii mei de partid și cu mine suntem numiți comuniști, doar pentru că ne opunem guvernului actual.

Se pare că același lucru se întâmplă acum cu colegii noștri din Bulgaria, unde liberal democrații și socialiștii sunt numiți infractori pur și simplu pentru că aceștia reprezintă o forță de opoziție în țara lor. Dezaprobăm această situație, deoarece dacă este o glumă, atunci aceasta ar trebui să fie una foarte scurtă. Un astfel de comportament poate deveni foarte periculos în final.

În plus, după tot ceea ce s-a întâmplat în Egipt și Tunisia, chiar ieri, ministrul italian de externe a vizitat Damascul, în Siria, pe care a numit-o „o țară democratică care răspunde complet necesității de modernizare a cetățenilor săi”.

Dacă reprezentanții noștri țin astfel de discursuri, este de datoria noastră, ca deputați în Parlamentul European, să-i denunțăm, iar Comisia trebuie să vegheze atent.

Andris Piebalgs, membru al Comisiei. – Dle președinte, aceasta a fost o dezbatere foarte aprinsă, dar aș dori să subliniez trei puncte, care cred că sunt fundamentale.

Procesul de aderare la UE – și țara mea a parcurs acest drum – nu este unul ușor, dar când o țară este acceptată în UE, credem cu adevărat că acest stat membru are capacitatea de a fi garantul drepturilor fundamentale ale omului și, de asemenea, al aplicării legislației UE.

Pentru acest sector în special, avem legislație specifică. Aceasta este Directiva privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor electronice.

Prin urmare, Comisia are un palmares foarte lung și, aș spune, foarte respectabil privind monitorizarea legislației UE care este aplicată în statele membre. Vă raportează de unde pornim acum și cred că ar trebui să aveți încredere completă că Comisia va lua măsuri dacă legislația UE este încălcată. Dacă aceasta nu va fi încălcată, Comisia nu va lua măsuri.

Prin urmare, Comisia monitorizează situația și dacă este necesar, Comisia va lua măsuri, dar cred că nu trebuie să depășim structurile din legislația Comunității, iar Comisia va rămâne cu siguranță în cadrul legislației Comunității.

Președintele. – Dezbaterile au fost închise.

20. Strategia energetică a Băncii Mondiale (dezbateri)

Președintele. - Următorul punct pe ordinea de zi este dezbaterile privind întrebarea cu solicitare de răspuns oral adresată Comisiei de Eva Joly, în numele Comisiei pentru dezvoltare, privind strategia energetică a Băncii Mondiale pentru țările în curs de dezvoltare (O-000020/2011 - B70012/2011).

Franziska Keller, autoare. – Dle președinte, în prezent, 1,5 miliarde de persoane nu au acces la energie electrică, dar accesul la energie constituie o condiție prealabilă pentru eradicarea sărăciei în care trăiesc acești oameni. Dreptul la energie înseamnă că accesul la aprovizionarea cu energie trebuie să fie universal și fiabil: accesul echitabil care elimină discrepanța dintre zonele urbane și cele rurale și care este și accesibil ca preț. De asemenea, pentru o țară, este crucial să dezvolte o aprovizionare cu energie durabilă și sigură, iar cea mai sigură și fiabilă este utilizarea descentralizată a energiilor regenerabile.

Dar energia nu trebuie să fie numai sigură și fiabilă; producerea acesteia trebuie să țină cont, de asemenea, de alte aspecte, precum schimbările climatice, defrișările, poluarea mediului, sănătatea omului și sărăcia pe care le cauzează. Aceste probleme nu pot fi rezolvate prin utilizarea combustibililor fosili. Combustibilii fosili au un impact dezastruos asupra sănătății, a mediului și a climei. În același timp, criza provocată de schimbările climatice afectează în cea mai mare măsură persoanele care trăiesc în sărăcie extremă. Combustibilii fosili creează poluare, care pune în pericol atât sănătatea umană, cât și un mediu curat, sunt costisitoare, iar prețurile lor cresc odată cu epuizarea rezervelor de țiței și de gaze naturale. Combustibilii fosili creează distribuția centralizată, ierarhică și inflexibilă a energiei.

Trebuie să ne îndreptăm atenția asupra energiilor regenerabile. Trebuie să sprijinim țările în curs de dezvoltare să abandoneze parcursul nostru distructiv al combustibililor fosili. Doar energiile regenerabile pot fi o soluție la aceste probleme. Energia regenerabilă utilizează resurse care nu se vor epuiza niciodată și de care dispun din abundență multe țări în curs de dezvoltare: mai ales de soare și de vânt. Acestea pot fi utilizate pe plan local, la o scară foarte redusă și ieftină, care, de asemenea, literalmente, dă putere oamenilor. Resursele descentralizate de energie sunt la dispoziția oamenilor. Acestea sunt democratice. Cu toate acestea, Banca Mondială continuă să sprijine combustibilii fosili în strategia sa energetică. Creșterea recentă a împrumuturilor destinate inițiativelor în domeniul independenței energetice regenerabile rămâne nesemnificativă și nu poate acoperi preferințele evidente.

Investițiile în domeniul combustibililor fosili se realizează, de asemenea, prin intermediari financiari, pe care Banca Mondială nu îi monitorizează suficient. Există o deficiență de raportare în ceea ce privește combustibililor fosili. Banca Mondială continuă să facă investiții semnificative în centralele electrice pe cărbune, blocând țările în curs de dezvoltare într-un context energetic bazat pe cărbune pentru următoarele decenii. Nu așa arată o revoluție energetică.-

Politica energetică a Băncii Mondiale suferă de o lipsă de transparență. Această problemă trebuie abordată prin definirea unor condiții clare pe care trebuie să le îndeplinească intermediarii financiari pentru a fi eligibili pentru finanțarea multilaterală. 40 % din împrumuturile Băncii Mondiale către sectorul privat sunt transferate prin acești intermediari financiari și o mare parte a acestor împrumuturi se îndreaptă către sectorul energetic, în special industriile extractive. Totuși, spre deosebire de investițiile directe în proiecte ale băncii, nu există informații publice despre aceste investiții individuale în subproiecte, făcând foarte dificilă urmărirea destinației finanțării intermediarilor financiari.

Când urmărim ce fel de energie este considerată ca având emisii reduse de carbon, putem găsi în strategie centralele hidroelectrice mari. Astfel de hidrocentrale mari distrug vaste areale naturale și strămută oamenii din casele lor. Acest lucru nu este durabil și nu este în interesele cetățenilor și ale societății. De asemenea, captarea și stocarea carbonului nu fac din energia termoelectrică o tehnologie cu emisii reduse de carbon. Dioxidul de carbon rămâne tot acolo și nimeni nu poate prezice ce se va întâmpla cu acesta în subsol. Nimeni nu poate afirma cu siguranță că acesta va rămâne acolo, în liniște, pentru următoarele milenii. Acesta este ghicit, nu cercetare și cu siguranță nu elaborare de politici.

Același lucru este valabil și pentru energia nucleară. Extracția de uraniu produce cantități uriașe de CO₂ și nimeni nu știe ce să facă cu deșeurile pe care le producem. Acestea nu sunt emisii reduse de carbon și nu sunt durabile. De aceea, Grupul Verts/ALE va vota împotriva rezoluției, cu excepția cazului în care este înlocuită formularea privind emisiile scăzute de carbon.

Totuși, vedem, de asemenea, câteva puncte bune în rezoluție: de exemplu, axarea pe energii regenerabile, care nu implică conectarea la rețea pentru zonele rurale și producția locală de capacitate mică, precum și îngrijorarea cu privire la dominația orientării spre export, centralele electrice de mari dimensiuni și biocombustibili.

O ultimă observație: trebuie, de asemenea, să ne concentrăm pe solicitarea transferului accelerat de tehnologie. În special, transferul de tehnologie nu va necesita multe resurse dacă drepturile de proprietate intelectuală rămân intacte. Obiectivul principal trebuie să fie tratarea drepturilor de proprietate intelectuală într-un mod care să permită accesul la tehnologie la prețuri rezonabile. Am promis acest lucru în negocierile privind schimbările climatice și trebuie să ne respectăm promisiunea.

[Vorbitorul a fost de acord să accepte o întrebare în cadrul procedurii „cartonașului albastru” în conformitate cu articolul 149 alineatul (8) din Regulamentul de procedură]

Hans-Peter Martin (NI). – Dle președinte, nu pot decât să o felicit pe dna Keller pentru afirmațiile din analiza domniei sale. Totuși, întrebarea este următoarea. Știam de aceste probleme de câteva decenii. Dnă Keller, deoarece v-ați ocupat de acest aspect cu mai multă atenție decât majoritatea dintre noi, există un anumit punct care vă face să fiți optimistă cu privire la faptul că decizia pe care urmează să o luăm va aduce un progres real sau că Banca Mondială se îndreaptă, în cele din urmă, în direcția corectă?

Franziska Keller, *autoare.* – Dle președinte, într-adevăr, discutăm despre aceste aspecte de peste două decenii și sper foarte mult că Banca Mondială va trage învățăminte din aceste discuții, deoarece toată lumea este de acord că viitorul aparține energiilor regenerabile.

Am observat o ușoară schimbare a acestei strategii. De exemplu, aceasta s-a orientat puțin mai mult către energiile regenerabile, dar acesta este un avans mic și nu este deloc suficient. Există încă o dominație prea mare a combustibililor fosili și în ceea ce privește energiile regenerabile, se acordă atenție prea mare centralelor hidroelectrice – și acestea nu sunt regenerabile și nu sunt durabile pentru nimeni.

Prin urmare, sper că Parlamentul poate da o declarație fermă cu privire la direcția în care dorim să se îndrepte politica energetică europeană și politica pe care o promovăm pentru energie în lume. Sper că voi avea sprijinul dvs. pentru a elimina formularea referitoare la emisiile scăzute de carbon și a opta pentru energie curată, durabilă și regenerabilă.

Andris Piebalgs, *membru al Comisiei.* – Dle președinte, cred că și eu am făcut o declarație foarte hotărâtă. În primul rând, aș dori să subliniez că strategia energetică a Băncii Mondiale este binevenită, deoarece Banca Mondială joacă un rol special în lume, mai ales prin faptul că abordează probleme legate de dezvoltare. Cred că este o afirmație incompletă că aceștia sunt liderii opiniei publice și ai abordărilor strategiilor de dezvoltare. Vreau să precizez că trebuie să abordăm acest aspect cu cea mai mare seriozitate.

În același timp, nu trebuie să uităm câteva elemente care sunt foarte importante când evaluăm răspunsurile noastre la strategie. În prezent, mai există un număr substanțial de gospodării care nu au acces la niciun tip de energie. Este adevărat că, deși discutăm acest aspect de 20 de ani, investițiile substanțiale în sectorul energetic sau în furnizarea serviciilor energetice nu au fost asigurate pentru sutele de milioane de cetățeni, în special din Africa Subsahariană. Prin urmare, cred că trebuie să înțelegem proporția provocării.

Al doilea punct de care trebuie să ținem cont este creșterea. Fiecare dintre țările care se află pe calea dezvoltării înregistrează o creștere foarte mare a cererii. Trebuie să răspundem la creșterea cererii prin ofertă. Există o provocare fundamentală suplimentară ca urmare a proporției acesteia.

Al treilea punct – și aici sunt complet de acord cu dna Keller – este durabilitatea și anticiparea. Toate inițiativele din sectorul energetic trebuie luate în considerare ținând cont de consecințele pe care le au acestea asupra schimbărilor climatice. Știm că sectorul energetic actual este cea mai mare cauză a gazelor cu efect de seră. În plus, ar trebui să fim atenți și la prețul combustibilului fosil, deoarece nu trebuie să uităm că în viitor ne vom confrunta cu provocarea prețurilor combustibilului fosil. Sper că ne vom confrunta cu aceasta cât mai târziu, dar aceasta face parte, cu siguranță, din anticiparea strategiei.

În ceea ce privește orientarea, sper că Parlamentul va ține cont de Cartea verde a politicii de dezvoltare a UE, în care accesul la energie regenerabilă în țările în curs de dezvoltare este unui dintre pilonii centrali ai noii politici comunitare de dezvoltare. Dacă nu facem acest pas revoluționar, nu ne putem aștepta să convingem cu ușurință Banca Mondială și pe alții că trebuie să ne concentrăm investițiile pe energia regenerabilă. Cred că suntem capabili să gestionăm dimensiunea investiției în energie regenerabilă. Trebuie doar să avem curaj. Este adevărat că în prezent, acest lucru necesită multe mijloace financiare, dar orice strategie energetică ar necesita investiții foarte mari. Prin urmare, dacă am în vedere anticiparea prețurilor, aș susține întotdeauna că energia regenerabilă este, cu siguranță, cea care trebuie să se afle în centrul oricărei politici energetice, în orice parte a lumii.

Cunoștințele noastre actuale referitoare la tehnologiile regenerabile oferă o garanție bună că am putea realiza o schimbare reală în aceste țări. Cred, de asemenea, că există mult potențial neexploatat. Știu că hidroenergia, de exemplu, este o sursă de energie foarte provocatoare, din toate punctele de vedere, dar cu condiția să se efectueze analiza privind durabilitatea față de mediu, cred că majoritatea țărilor au, de asemenea, un potențial fantastic neexploatat de hidroenergie, care argumentează în mod suplimentar că dimensiunea – barajul Inga, de exemplu – este uriașă.

La început, trebuie să fim un exemplu de urmat. Dacă UE este capabilă și dvs. discutați un raport privind Carta verde a politicii de dezvoltare a UE, Parlamentul trebuie să susțină ferm impulsivitatea politicii de dezvoltare a UE în această direcție. Vom avea un argument mai bun pentru a convinge Banca Mondială să urmeze cu adevărat această inițiativă și să se concentreze mai mult pe investițiile în centralele electrice pe cărbune. Banca a stabilit acum șase criterii ca linii directoare generale pentru viitoarele investiții în industria cărbunelui. Banca Mondială, sub conducerea lui Bob Zoellick, este extrem de activă în dezbateri, prin urmare, se pare că Banca Mondială este un avantaj și nu un motiv de temere. Aceasta este aliatul nostru, dar trebuie, într-adevăr, ca Europa să preia inițiativa privind acest aspect și în sectorul energetic pentru țările în curs de dezvoltare.

Aș dori, de asemenea, să abordez aspectul BEI, deoarece aceasta a fost adus în discuție. Acordul de la Cotonou este baza legislativă a activității BEI, pentru o sumă de 3,1 miliarde de euro în folosul țărilor ACP. Un instrument major în acest cadru este Facilitatea pentru investiții ACP. Facilitatea finanțează proiectele de infrastructură și de energie ecologică. În ceea ce privește sectorul energetic, nu există niciun proiect în domeniul combustibililor fosili. Politica generală este foarte clară – finanțarea proiectelor energetice ecologice bazate pe energie eoliană, hidrolică sau solară.

În contextul revizuirii de la jumătatea mandatului extern al BEI – acoperind țările vizate de procesul de preaderare, țările vecine și țările partenere, Asia, America Latină și Africa de Sud – a fost prezentată o propunere de către Comisie, în vederea activării unui mandat suplimentar de 2 miliarde de euro în perioada 2011-2013 cu scopul susținerii operațiilor de finanțare ale BEI în domeniul combaterii schimbărilor climatice și a adaptării în toate regiunile. Propunerea subliniază că propriile reguli și proceduri ale BEI vor include prevederile necesare pentru a garanta că în timpul mandatului sunt susținute numai proiectele care sunt durabile din punct de vedere economic, financiar, al mediului și social.

Cred că UE a făcut deja câțiva pași în direcția corectă, dar am putea să adoptăm mai multe măsuri pentru a oferi lumii un exemplu real de urmat, nu în cele din urmă prin abordarea strategiei energetice a Băncii Mondiale.

Alf Svensson, în numele Grupului PPE. – (SV) Dle președinte, în Parlament este abordat un aspect foarte urgent și important, al eliminării treptate a împrumuturilor pentru proiectele în domeniul combustibililor fosili. Cred că trebuie să avem curajul să spunem exact ceea ce a afirmat dl comisar Piebalgs, și anume, faptul că Banca Mondială are o strategie energetică foarte bine planificată. Putem vorbi chiar și despre stimulente în această privință, iar acesta este, evident, un lucru pozitiv. Desigur, nu este doar o chestiune care ține de o retragere treptată, ci și, după cum s-a spus, de o introducere treptată.

Cu riscul de a mă repeta, doresc să subliniez că UE are oportunitatea de a face investiții specifice pentru a ajuta popoarele din țările în curs de dezvoltare, din Africa, din Asia și din America Latină. Cred că dl comisar m-a auzit vorbind cu o altă ocazie despre sobele

cu lemne folosite în prezent atât în colibe, cât și în casele obișnuite, care otrăvesc oamenii. Două milioane de persoane mor prematur din cauza gazelor emenate în casele obișnuite.

În această privință, ca și Statele Unite și un număr de țări europene, am putea investi în sobe simple, alimentate cu energie solară, care cel puțin elimină 95 % din gaze. Atunci aceștia nu vor mai trebui să utilizeze îngrășământ natural, de care știm că au nevoie pentru culturile agricole, și nu vor mai avea nevoie să utilizeze cărbune pentru încălzire. De asemenea, nu vor mai fi nevoiți să taie pădurile, care nu trebuie să fie defrișate în niciun caz.

Aș dori să subliniez încă o dată că există posibilitatea de a face ceva tangibil. Adesea, când vorbim despre sursele de energie alternativă, vorbim cu ostentație despre energia eoliană și energia solară și bineînțeles, trebuie să facem acest lucru. Totuși, există o lipsă de rezultate tangibile, în ciuda faptului că există oportunități. Nu lăsați UE să rămână în urmă în raport cu aceste aspecte, ci permiteți UE să se implice în dezvoltarea unor modalități concrete de înlocuire a acestui combustibil fosil, pe care nu îl mai dorim nici în țările industrializate și nici în țările în curs de dezvoltare.

Kriton Arsenis, în numele Grupului S&D. – (EL) Dle președinte, dle comisar, în primul rând, aș dori să-i mulțumesc dnei Keller pentru munca excepțională pe care a depus-o la acest raport. Într-adevăr, toți cei care au contribuit la acest raport au văzut în ce măsură nu este viabilă strategia Băncii Mondiale în mai multe sectoare. După cum a precizat dna Keller, aceasta finanțează proiecte care nu sunt viabile, de mari dimensiuni, precum proiectele hidroelectrice și multe altele.

Este cunoscut că finanțarea surselor de energie regenerabilă a crescut cu 300 %. În același timp, totuși, finanțarea pentru proiectele axate pe combustibilii fosili a crescut cu 430 %.

Banca Mondială – și după părerea mea, acest lucru este scandalos – nu a reușit să ia în considerare impactul asupra mediului al proiectelor pe care le finanțează. În același timp, aceasta mai discută, chiar și în prezent, posibilitatea începerii finanțării programelor pentru plantații de palmieri pentru ulei. Aceasta nu respectă deloc principiul acordului liber, prealabil și informat al localnicilor față de proiectele care sunt finanțate și nici nu a integrat (și ar trebui să integreze) o analiză a ciclului complet al proiectelor pe care le finanțează.

Sper foarte mult ca acest raport, în versiunea sa finală de după vot, să transmită un mesaj puternic referitor la reformele de mediu pe care Banca Mondială trebuie să le aplice pe plan intern.

Charles Goerens, în numele Grupului ALDE. – (FR) Dle președinte, în temeiul condițiilor acestui mandat, Banca Mondială trebuie să contribuie la eradicarea sărăciei din țările în curs de dezvoltare. Toate proiectele finanțate de Banca Mondială trebuie să aibă acest scop. Chiar când finanțează un proiect de afaceri pentru a investi în servicii sociale de bază – sănătate, educație, acces la apă –, această cerință trebuie îndeplinită. Dacă Banca Mondială face din combaterea sărăciei o prioritate, putem fi mulțumiți că aceasta își îndeplinește mandatul pe care l-am stabilit.

Întrebarea cu solicitare de răspuns oral pe care o dezbatem exprimă reținerile extrem de mari față de finanțarea proiectelor bazate pe țiței sau pe cărbune. Aș dori să fac câteva comentarii.

În primul rând, termenii de referință pentru un proiect finanțat de Banca Mondială trebuie să includă criterii de evaluare care vor fi aplicate de la început. Trebuie să fie clar care este

obiectul evaluării și în consecință, criteriile de evaluare trebuie integrate pe toată durata desfășurării proiectului.

În al doilea rând, dialogul politic dintre Banca Mondială și partenerul său trebuie să ia în considerare guvernanta politică și economică, atât în țara vizată, cât și în relație cu creditorul.

În al treilea rând, unde este posibil să se promoveze energiile regenerabile și costurile sunt justificabile, trebuie să favorizăm această formă de generare a energiei.

În al patrulea rând, iar aici trebuie să-i mulțumesc dlui comisar Piebalgs pentru că a abordat deja una dintre preocupările mele în răspunsul pentru dna Keller, Banca Europeană de Investiții ține cont deja de acești factori.

Nu pot decât să sper că Banca Mondială va urma exemplul altora, care au adoptat deja aceste priorități, mai ales al Băncii Europene de Investiții. Ținând cont că cele 27 de state membre ale UE sunt, de asemenea, membre ale Băncii Mondiale, nu putem pretinde că nu avem nicio influență asupra politicii sale.

Cred că merită cu prisosință să discutăm despre a ne reuni forțele în cadrul Băncii Mondiale, cu scopul de a rezolva problemele puse în discuție de dna Keller. Aș dori să o felicit pe dna Keller pentru munca sa excelentă.

Marisa Matias, în numele Grupului GUE/NGL. – (PT) Dle președinte, înainte să continui, aș dori, de asemenea, să o felicit pe colega mea deputată pentru munca depusă și să spun că susțin în totalitate problemele care au fost menționate aici.

Voi face acum ceva ce nu am mai făcut, dar consider că merită. Avem o serie de documente care cuprind o serie de ipoteze, toate fiind rar discutate. Este ca și cum ar fi niște ipoteze care nu merită discutate. Avem întrebarea cu solicitare de răspuns oral și avem o rezoluție care prezintă diferite aspecte, inclusiv acela că programele de electrificare rurală convenționale finanțate de Banca Mondială au eșuat la nivel global în sarcina lor de a ajunge în cele mai sărace zone rurale.

Aflăm, de asemenea, că va avea loc o schimbare posibilă, presupusă, a strategiei energetice a Băncii Mondiale la jumătatea anului 2011, dar știm, de asemenea, că putem combate sărăcia într-un mod foarte specific în sectoarele energetice și că putem să-i ajutăm pe oameni să iasă din sărăcie. Prin urmare, facem apel la Banca Mondială să adopte o abordare axată pe dezvoltare, care poate maximiza beneficiile pentru cei săraci și, în același timp, ne permite să combatem schimbările climatice.-

Am spus, de asemenea, că împrumuturile destinate combustibililor fosili continuă să joace un rol predominant în portofoliul energetic total al Băncii Mondiale și că trebuie să abandonăm această predominanță. De asemenea, ni s-a promis că această predominanță va dispărea până în 2015 și că va avea loc o reducere treptată a finanțării acestor proiecte bazate pe combustibili fosili.

În cele din urmă, avem un set de declarații care se referă în mod specific la necesitatea ca Banca Mondială să acorde prioritate accesului la energia locală la scară redusă. Există multe altele, care țin cont de schimbările climatice.

Acestea fiind zise, aș dori să revizuiesc ceea ce s-a spus și la care subscriu. Voi revizui toate declarațiile care au fost făcute și voi lăsa doar două întrebări finale, deoarece nu merită să continuăm cu simple declarații de intenție.

Prima întrebare este: de ce nu putem trage din tot ce s-a spus o concluzie atât de simplă precum aceasta? De ce permitem în continuare celor care plătesc să poruncească? De ce continuă Banca Mondială să fie responsabilă pentru strategia energetică mondială? Când vom lua decizia că strategia energetică mondială trebuie să fie obiectul coordonării la nivel global, coordonare ancorată în ONU?

A doua întrebare pe care v-o adresez – vă cer scuze că am depășit puțin timpul – este: când vom înceta să impunem altora un model de dezvoltare, fie acesta de prima sau de a doua generație, adică, de mâna întâi sau a doua, asupra restului lumii, ca și cum ar exista un model de dezvoltare care ar trebui aplicat oricui?

Aroganța își are limitele ei. Trebuie să fim mai democratici.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Dle președinte, în anii '70 și la începutul anilor '80, ignoranța Băncii Mondiale față de problemele de mediu a fost un subiect major de discuție. Aceleași discursuri care se țineau atunci se țin și aici, în prezent, împreună cu anumite promisiuni din partea Băncii Mondiale. S-au luat măsuri pentru reformarea Băncii Mondiale, dar de atunci au trecut decenii. Dintr-o serie de motive, am întreprins recent o vizită într-un număr de țări care sunt, în general, denumite țări în curs de dezvoltare. Situația era inacceptabilă. Ce s-a întâmplat cu toate proiectele? Unde sunt centralele solare de la tropice? Unde sunt pădurile durabile din Amazon sau din Vietnam? Unde sunt panourile solare și turbinele eoliene din Kenya?

Nu există absolut nimic acolo. Singurul lucru care s-a întâmplat este că sistemul european de autoguvernare a fost copiat întocmai. Popoarele se guvernează singure și fac jocul câtorva părți interesate majore, dar acestea nu au înregistrat niciun progres. Apoi, suntem surprinși când cetățenii țărilor în curs de dezvoltare spun cu disperare: „Nu mai vreau să trăiesc în Caraibe. Vreau să mă mut în SUA și să ajung în UE prin Martinica”. Suntem surprinși când cetățenii din țările magrebiene vor să se mute cu toții aici. Ipocrizia acestei dezbateri este absolut incredibilă. Trebuie să înțelegem că milioane de persoane au fost radicalizate. Pur și simplu, aceștia au spus: „Ajunge!”.

Toți cei care au văzut propunerea de rezoluție a Parlamentului European vor trebui să admită că nu ar fi putut să fie astfel. Ar fi trebuit să ne facem auzite vocile mult mai puternic. Ar fi trebuit să solicităm mult mai clar Băncii Mondiale să ia acțiunile necesare. De ce avem toate aceste comisii – Comisia pentru dezvoltare, Adunarea Parlamentară Paritară ACP-UE și altele – dacă acestea nu produc decât o hârtie neînsemnată care conține, parțial, concluziile dezbaterii care a avut loc la sfârșitul anilor '70? Este o situație jenantă.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Dle președinte, nu trebuie să convingem pe nimeni de importanța energiei pentru țările în curs de dezvoltare. Am văzut de multe ori surpriza întipărită pe fețele oamenilor când au aflat cât costă electricitatea în Africa. Este, probabil, la fel de adevărat că nu trebuie să convingem pe nimeni că Banca Mondială joacă un rol departe de a fi ne semnificativ în ceea ce privește aspectele energetice din țările în curs de dezvoltare.

Grupul meu politic, Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat), a prezentat un număr de amendamente care trebuie votate separat de rezoluția pe care o discutăm. Ni se pare că unele părți ale rezoluției critică prea tare Banca Mondială. Nu cred, de exemplu, că putem atrage atenția Băncii Mondiale în legătură cu faptul că aceasta consideră anumite tipuri de energie ca fiind curate, când acestea ar trebui considerat greșite sau de nedorit din punct de vedere al mediului. Energia nucleară, de exemplu, este utilizată pe scară largă în

statele membre ale UE și un număr tot mai mare de țări europene, care depind de cărbune sau de gaze, suferă într-o anumită măsură, deoarece acestea trebuie să-și limiteze emisiile, ceea ce generează costuri care sunt distribuite într-un mod inadecvat între statele membre individuale. Prin urmare, trebuie să procedăm cu atenție când spunem organismelor externe ce tipuri de energie trebuie dezvoltate. Totuși, sunt de acord cu ideea că merită să acordăm sprijin în mod special proiectelor locale care acoperă zone mici, că merită să sprijinim proiectele cu emisii scăzute și că merită să susținem ideile care au legătură cu surse diversificate de energie și să evităm dependența energetică.

Dorim ca Banca Mondială să investească în energie regenerabilă și în eficiență energetică crescută, dar trebuie să avem întotdeauna în vedere obiectivul fundamental sau, cu alte cuvinte, cum ar putea să-i scoată pe oameni din sărăcie accesul la energie. Vrem să împușcăm mai mulți iepuri odată – să creăm condițiile pentru dezvoltare, să limităm emisiile și să ținem cont de aspectele sociale și de mediu în proiectele energetice noi. Acestea sunt sarcini ambițioase și sper că Banca Mondială nu se teme de ele. În același timp, știu că dl comisar Piebalgs pune un accent foarte mare pe dezvoltarea proiectelor energetice din țările în curs de dezvoltare și pot confirma că acest lucru este discutat în Carta verde și că Parlamentul European trebuie să susțină această strategie.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). - Astăzi, în lume, 1,4 miliarde de oameni nu au acces la electricitate, 85% dintre aceștia trăind în zonele rurale. Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului de a eradică sărăcia până în 2015 nu vor fi atinse în lipsa unui progres substanțial privind accesul la energie. Atingerea acestui obiectiv până în 2015 înseamnă ca 395 de milioane de oameni să aibă acces la electricitate și ca 1 miliard de oameni să dobândească acces la facilități igienice de pregătire a hranei. Toate acestea vor necesita în perioada 2010-2015 investiții anuale de aproximativ 40 de miliarde de dolari, ceea ce reprezintă 0,6% din PIB-ul mondial.

Accesul universal la energie electrică este unul dintre cele mai importante obiective stabilite de către guvernele țărilor în curs de dezvoltare. Printre barierele identificate în calea electrificării se numără costurile ridicate pentru furnizarea energiei electrice în zonele rurale și pentru locuințele periurbane, lipsa stimulentei fiscale sau financiare, slaba capacitate de dezvoltare și implementare a unor proiecte de electrificare, precum și capacitatea limitată de generare a energiei electrice.

Zonele rurale au o situație particulară privind necesarul de energie. În aceste zone trebuie nu doar asigurată energia necesară, ci însuși procesul de producție a acesteia, care asigură și crearea de locuri de muncă și dezvoltare economică și socială.

Pe 11 februarie 2011 un raport al Băncii Mondiale arăta că producția locală de energie din surse regenerabile, la prețuri mici de producție, este, pe termen lung, mai viabilă din punct de vedere economic. Aceasta poate avea un rol important pentru creșterea securității energetice a Indiei, pentru reducerea importurilor de energie și pentru reducerea influenței fluctuațiilor prețului petrolului. Banca Mondială ar putea fi deci un partener al țărilor în curs de dezvoltare. Consider că Banca Mondială ar trebui să sprijine proiectele aferente creșterii eficienței energetice, producției locale de energie din surse regenerabile, precum și ample proiecte de electrificare și de asigurare a interconexiunilor dintre diferite țări.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Dle președinte, în primul rând, aș dori să-i mulțumesc raportoarei că a adus în discuție, la momentul oportun, un aspect cu adevărat foarte relevant. Sărăcia energetică rămâne o problemă foarte mare și aspectele legate de aceasta îi împiedică pe cei care trăiesc în cele mai sărace regiuni ale lumii să aibă o calitate mai bună a vieții și

să aibă oportunitatea de a-și câștiga traiul și, în general, să contribuie la o mai mare dezvoltare și productivitate. Acesta este unul dintre factorii fundamentali care împiedică dezvoltarea generală socială și economică și nu permit acestor regiuni să iasă din sărăcie.

După cum a menționat raportoarea, statisticile sunt tulburătoare – circa 1,5 miliarde de persoane nu au niciun fel de acces la electricitate și peste 2,5 miliarde de persoane utilizează în continuare combustibil tradițional obținut din biomasă. Conform datelor Organizației Mondiale a Sănătății, la nivel global, două milioane de persoane mor prematur din cauza bolilor respiratorii în fiecare an, ca urmare a utilizării acestui combustibil.

Până acum, strategia energetică anterioară a Băncii Mondiale nu a produs rezultate tangibile. În plus, sprijinirea utilizării combustibililor fosili este în continuare mai mare decât cea a surselor regenerabile sau curate de energie. Până acum, s-au făcut investiții semnificative în centralele electrice pe cărbune și acest lucru continuă să facă aceste țări sărace dependente de combustibilul fosil, care poluează mediul.

Acordul adoptat de către liderii G20 în vederea reducerii sprijinului și a finanțării pentru proiectele axate pe combustibilii fosili, care nu trebuie să mai primească niciun fel de finanțare din 2015, este un stimulent pozitiv și binevenit. Strategia nouă trebuie, de asemenea, să evalueze foarte atent aspectul supravegherii și al controlului finanțării, astfel încât această asistență să fie utilizată pentru acele proiecte energetice care pot aduce beneficii pe termen lung și care pot contribui cu adevărat la dezvoltarea acestor regiuni și la îmbunătățirea calității vieții oamenilor.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Dle președinte, aș dori să-i mulțumesc dlui Piebalgs în special. Ca fost comisar pentru energie, acesta cunoaște, firește, totul despre strategia noastră. Cred că sunt multe de făcut în domeniul cooperării, în special cu privire la asistența tehnică. Europa nu trebuie să facă doar plăți către Banca Mondială; aceasta trebuie, de asemenea, să ia măsuri. Europa și instituțiile europene trebuie să joace un rol mai puternic în Banca Mondială și va fi o provocare majoră să se asigure că afacerile de familie pot fi sprijinite cu ajutor pentru dezvoltare, că pot fi promovate IMM-urile care produc energie, deoarece multe întreprinderi mici la un loc pot realiza economii mari și pot produce o rentabilitate corespunzătoare a investiției.

Unul dintre aspectele cele mai importante este, bineînțeles, stocarea energiei. Acest lucru va juca un rol central în cooperarea pentru dezvoltare.

Seán Kelly (PPE). – Dle președinte, cred că se poate spune că cei dintre noi care mai sunt aici, la această oră târzie, sunt însuflețiți, probabil, de o formă de energie regenerabilă, poate energia solară sau poate chiar puterea divină, sub forma unei aureole deasupra capetelor noastre.

În orice caz, discuția a fost foarte variată și nu în mod surprinzător, deoarece acesta este întotdeauna un aspect controversat. Dar cred că dl comisar a găsit echilibrul, probabil mai bine decât majoritatea dintre noi, în ceea ce privește direcția în care ne îndreptăm și ce trebuie făcut pe viitor. Cred că unele chestiuni trebuie punctate mai precis. Indiferent dacă țările sunt industrializate sau în curs de dezvoltare, dacă acestea dispun de resurse de combustibili fosili – cărbune – sau de energie nucleară, ele le vor utiliza. Întrebarea este: le finanțăm sau nu? Evident că în Europa, prin prisma textelor de la Cancún, Kyoto etc., dorim să ducem mai departe agenda energiei regenerabile și acest lucru este absolut corect. Dar cred că pentru a face acest lucru, dl Martin are probabil dreptate într-un fel, și anume că

trebuie să avem o voce mai puternică și să îndemnăm Banca Mondială să promoveze și să finanțeze mai multe proiecte axate pe energie regenerabilă decât o fac probabil acum.

Andris Piebalgs, *membru al Comisiei*. – Dle președinte, acest lucru este foarte important pentru dezbaterile noastre, deși este târziu, deoarece cred că strategia energetică a Băncii Mondiale este o oportunitate. Aceasta este o oportunitate reală să răspundem la provocările energetice.

Dacă ascultăm, de asemenea, ce spune Agenția Internațională pentru Energie despre sărăcia energetică, despre energia regenerabilă, aceasta este, cu siguranță, o provocare foarte mare, dar Banca Mondială, împreună cu liderii noștri, ar putea aduce schimbarea necesară. Dacă ne întoarcem câțiva ani în istoria Uniunii noastre, ținta noastră de energie regenerabilă părea imposibil de atins, chiar dacă era o țintă foarte modestă, de 18 %, dacă îmi aduc bine aminte. Acum se pare că suntem pe drumul cel bun.

Cu toate acestea, uneori trebuie să-ți iei inima în dinți și să anticipezi provocările reale. Banca Mondială face întreg procesul foarte deschis. Va fi organizată săptămâna energiei sub egida Băncii Mondiale în Washington. Putem, de asemenea, să transmitem contribuțiile noastre Băncii Mondiale, care este foarte deschisă la idei noi. Dacă suntem curajoși, acest lucru va da și mai mult curaj Băncii Mondiale. Prin urmare, este important să mergem cu brațele deschise și să prezentăm aceste idei foarte ambițioase Băncii Mondiale. Altfel, mulți oameni ar putea încerca să ocolească această provocare.

Cu siguranță, problema este de unde începem. Aș spune că ar trebui totuși să analizăm accesul la energie, deoarece accesul la energie înseamnă, de asemenea, energie durabilă și eficientă. Tendințele recente din țările cu care lucrăm indică urbanizarea la scară mare, deci, într-o anumită măsură, acest lucru a schimbat structura întregii ecuații energetice. Aceasta nu înseamnă numai generare descentralizată, ci și, de asemenea, zone de aglomerare, astfel încât eficiența energetică, oricât de bizar ar părea, trebuie să facă parte din această strategie.

Cel mai important lucru, trebuie să devenim mai puternici. Avem facilități energetice: 200 milioane de euro. Nu poți face prea multe pentru energie cu 200 milioane de euro. Trebuie să luăm în considerare finanțarea pe termen lung, deoarece cred că marca Europei trebuie să fie energia regenerabilă. Cu aceasta și cu capacitățile Băncii Mondiale, am putea realiza ceva cu adevărat important, nu doar pentru aprovizionarea cu energie, ci și prin prisma adoptării unor măsuri substanțiale pentru a combate schimbările climatice.-

Președintele. - Am primit o propunere de rezoluție ⁽¹⁾ depusă în conformitate cu articolul 115 alineatul (5) din Regulamentul de procedură.

Dezbaterile a fost închisă.

Votul va avea loc joi, 17 februarie 2011.

21. Ordinea de zi a următoarei ședințe: a se vedea procesul-verbal

22. Ridicarea ședinței

(Ședința a fost închisă la ora 23.50)

---

(1) A se vedea procesul-verbal